

Številka: 007-284/2020/17

Ljubljana, 8. 10. 2020

EVA 2020-2130-0043

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Gp.gs@gov.si

ZADEVA: NOVO GRADIVO ŠT. 1 - PREDLOG ZAKONA O JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA TRG, VARNOST PROMETA IN POTROŠNIKE IN JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FINANČNE TRGE – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepa vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... pod točko ... sprejela sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge (EVA: 2020-2130-0043) ter ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.

Dr. Božo Predalič
GENERALNI SEKRETAR

Priloga:

– predlog Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge.

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za javno upravo,
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za kulturo,
- Agencija Republike Slovenije za energijo,
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa,
- Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije,
- Javna agencije za železniški promet Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence,
- Agencija za zavarovalni nadzor,
- Agencija za trg vrednostnih papirjev.
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none"> — Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, — Mag. Andrej Šircelj, minister za finance, — Jernej Vrtovec, minister za infrastrukturo, — Boštjan Koritnik, minister za javno upravo, — Dr. Vasko Simoniti, minister za kulturo.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Pri pripravi zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
<ul style="list-style-type: none"> — Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo, — Mag. Andrej Šircelj, minister za finance, — Jernej Vrtovec, minister za infrastrukturo, — Boštjan Koritnik, minister za javno upravo, — Dr. Vasko Simoniti, minister za kulturo, — Simon Zajc, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, — Ajda Cuderman, državna sekretarka, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, — Mag. Peter Ješovnik, državni sekretar, Ministrstvo za finance, — Mag. Kristina Štebljaj, državna sekretarka, Ministrstvo za finance, — Polona Flerin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance, — Blaž Košorok, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo, — Aleš Mihelič, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo, — Urška Ban, državna sekretarka, Ministrstvo za javno upravo, — Mag. Peter Geršak, državni sekretar, Ministrstvo za javno upravo, — Dr. Ignacija Fridl Jarc, državna sekretarka, Ministrstvo za kulturo.
5. Kratek povzetek gradiva:
<p>Gradivo je bilo spremenjeno glede na pripombe, ki jih je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo prejelo v medresorskem usklajevanju.</p> <p>S predlogom Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge se predlaga ustanovitev Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.</p> <p>Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo opravljala naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštnih storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov in bo nastala s spojitvijo Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence. Na Javno agencijo Republike za trg, varnost prometa in potrošnike se bodo prenesle tudi nekatere naloge s področja varstva potrošnikov, ki jih opravlja Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.</p> <p>Organa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike sta svet in uprava. Svet bo sestavljalo sedem članov in bodo imenovani za dobo šestih let. Upravo bo sestavljalo šest članov, ki bo odločitve sprejemala z večino glasov. Člani uprave bodo imenovani za obdobje petih let in jih bo imenoval Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije na predlogi javnega natečaja sveta.</p> <p>Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo sprejela letno poročilo za prejšnje leto do 28. februarja. K letnemu poročilu bo soglasje dala Vlada Republike Slovenije, ki bo letno poročilo tudi posredovala Državnemu zboru Republike Slovenije v seznanitev. Javna</p>

agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo sprejela program dela in finančni načrt, ki vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje in kadrovski načrt, do 30. septembra.

Javna agencija Republike Slovenija za finančne trge nastane s spojitvijo Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev in bo opravljala naloge na področju zavarovalnega nadzora in trga vrednostnih papirjev v eno agencijo.

Organa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge sta svet in uprava. Svet bo sestavljalo pet članov, ki jih bo imenoval Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za finance. Upravo bodo sestavljali trije člani, ki jih bo imenoval Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga bo izvedel svet. Člani sveta in člani uprave bodo imenovani za šest let z možnostjo ponovnega imenovanja.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerezporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov,				
– odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih				

- proračunov,
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

Kratka obrazložitev

Gradivo nima finančnih posledic.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: **NE**
- Združenju občin Slovenije ZOS: **NE**
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: **NE**

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,

- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/ <u>NE</u>
---	---------------

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave:

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije,
- predstavniki zainteresirane javnosti,
- predstavniki strokovne javnosti.
- .

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):

Upoštevani so bili:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Poročilo je bilo dano

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/ <u>NE</u>
--	---------------

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
--	-----------

**Zdravko Počivalšek
MINISTER**

PREDLOG SKLEPA

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne... pod točko ... sprejela sklep:

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge (EVA: 2020-2130-0043) ter ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po rednem zakonodajnem postopku.

Dr. Božo Predalič
generalni sekretar

Priloga:

– predlog Zakona o Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge.

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ministrstvo za finance,
- Ministrstvo za javno upravo,
- Ministrstvo za infrastrukturo,
- Ministrstvo za kulturo,
- Agencija Republike Slovenije za energijo,
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa,
- Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije,
- Javna agencije za železniški promet Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence,
- Agencija za zavarovalni nadzor,
- Agencija za trg vrednostnih papirjev,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

**ZAKON O JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA TRG, VARNOST PROMETA IN
POTROŠNIKE IN JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FINANČNE TRGE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

- ocena stanja na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštних storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov.

Naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštних storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence izvaja več agencij, in sicer:

- Agencija Republike Slovenije za energijo,
- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije,
- Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa,
- Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije,
- Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije in
- Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence,

ki so predstavljene v nadaljevanju.

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije - AKOS

STATUS

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS je pravna oseba javnega prava. Pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti je samostojna. V imenu Republike Slovenije izvršuje pravice in obveznosti ustanovitelja Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada). Statut Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS potrdi vlada.

Glede na področja dela, ki jih opravlja Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ima ta štiri resorna ministrstva, in sicer Ministrstvo za javno upravo, Ministrstvo za kulturo, Ministrstvo za infrastrukturo in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

PRISTOJNOSTI IN NALOGE

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS je neodvisen regulatorni organ, ki ureja in nadzira trg elektronskih komunikacij, upravlja ter nadzira radiofrekvenčni spekter v Sloveniji, opravlja naloge na področju radijskih in televizijskih dejavnosti, ureja ter nadzira trg poštних storitev in storitev železniškega prometa v Sloveniji. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS je pristojna za implementiranje javnih politik, zbiranje informacij o trgih, nadzor, sankcioniranje in reševanje sporov na teh področjih.

V Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS je oblikovanih naslednjih enajst sektorjev: za regulacijo elektronskih komunikacij, za upravljanje radiofrekvenčnega spektra, za elektronske medije, za regulacijo trga železniških storitev, za regulacijo in nadzor trga poštних storitev, za ekonomske analize, za meritve in nadzor radiofrekvenčnega spektra, za nadzor operaterjev, za spremljanje infrastrukturnih investicij, za pravne zadeve in za podporne dejavnosti.

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS izdaja splošne akte o vprašanih s področja svojih pristojnosti. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb zakonov, s področij v njeni pristojnosti. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS v okviru svojih regulativnih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom nezavezujoče priporoča določena ravnanja. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS odloča o posamičnih zadevah s področja svojih pristojnosti z odločbo ali sklepom. Njeni akti so dokončni in jih je moč izpodbijati izključno pred sodišči.

POROČANJE

Ministrstva, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, lahko Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo. Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto. Svet agencije do 31. oktobra tekočega leta predloži sprejet program dela v seznanitev in finančni načrt v soglasje vladi.

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS mora pregledati pooblaščen revizor.

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima seznaniti državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

NADZOR

Nadzor nad zakonitostjo dela Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS opravlja ministrstvo, pristojno za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi Zakona o elektronskih komunikacijah ali drugih zakonov s področij njenega delovanja. Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS opravlja Računsko sodišče Republike Slovenije. Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

FINANCIRANJE

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS se financira s pristojbinami operaterjev, imetnikov licenc za frekvence in številski prostor, ponudnikov poštnih in železniških storitev ter ponudnikov televizijskih in VOD-storitev.

ORGANA UPRAVLJANJA

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS ima dva organa upravljanja, in sicer svet agencije in direktorja agencije.

SVET AGENCIJE

Svet agencije sestavlja pet članov. Člane sveta agencije imenuje vlada na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede ministrstvo. Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencije med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju. Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja

merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe. Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki

- je državljan Republike Slovenije,
- je poslovno sposobna,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področju delovanja oziroma poslovanja Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kakor šest mesecev,
- predloži izjavo o interesih in povezavah.

Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta agencije.

Član sveta agencije mora to izjavo v 30 dneh po imenovanju posredovati Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS, ki jo objavi na svoji spletni strani.

Ob vsaki spremembi interesov in povezav je član sveta agencije dolžan obvestiti Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve RS, ki to objavi, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije ali o katerih je obvestil svet agencije, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, o katerem teče postopek.

Člani sveta agencije ne morejo biti:

- člani organov političnih strank,
- funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
- osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,
- osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

Član sveta agencije je predčasno razrešen, če:

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdružljivosti,
- če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog.

Člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na lastno pobudo ali na obrazložen predlog sveta agencije. Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, svet agencije sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člana sveta agencije po postopku, ki je določen s statutom Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, katerega razrešitev je predlagana.

Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

Svet agencije sprejema svoj poslovnik, program dela, finančni načrt in letno poročilo, spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta, daje soglasje k statutu, ki ga sprejme direktor agencije, predlaga razrešitev direktorja agencije, predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja agencije in predčasno razrešitev članov sveta agencije.

Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige, kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih, in knjigovodske listine agencije. Direktor agencije mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

Svet agencije lahko direktorju agencije predlaga izboljšave poslovanja Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS oziroma o tem obvesti pristojne organe.

Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja drugih splošnih in posamičnih aktov ter priporočil Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS ter v z njimi povezane strokovne naloge.

Svet agencije dela in odloča na sejah najmanj štirikrat letno, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na zahtevo vsaj dveh članov sveta agencije ali na zahtevo direktorja agencije. Zahteva članov sveta agencije in direktorja agencije mora biti posebej obrazložena.

Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta agencije. O seji sveta agencije se sestavi zapisnik.

Člani sveta agencije morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS. Člani sveta agencije so upravičeni do sejin in povračil drugih stroškov v skladu s predpisom vlade, izdanim na podlagi zakona, ki ureja javne agencije. Sredstva, pogoje za delo in informiranje zagotovi Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS. Člani sveta agencije so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

DIREKTOR AGENCIJE

Direktor agencije zastopa in predstavlja Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve RS, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo ter sprejme statut Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS, vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS, izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS, varuje zaupnost podatkov Agencije

za komunikacijska omrežja in storitve RS, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog, pripravi in predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela, finančnega načrta in letnega poročila ter sodeluje s svetom agencije v skladu z njunimi pristojnostmi ter sodeluje s posvetovalnimi sveti s področja delovanja Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS v skladu z njihovimi pristojnostmi.

Direktor agencije lahko izmed vodij sektorjev na Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja agencije ter v primeru prenehanja z delom na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve RS.

Direktor agencije je pri izvajanju svojih pristojnosti ter regulativnih in strokovnih aktivnostih samostojen in neodvisen. Direktor agencije Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

Direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra po predhodno izvedenem javnem natečaju. Javni natečaj, ki se začne na predlog ministra, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet. Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno. Direktor agencije je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju. Vlada z direktorjem agencije sklene pogodbo o zaposlitvi.

Za direktorja agencije je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- je poslovno sposobna,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS,
- ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
- ima višjo raven znanja angleškega jezika,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
- zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
- izpolnjuje zahteve glede preprečevanja navskrižja interesov,
- predloži izjavo o interesih in povezavah.

Direktor agencije in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

Direktor agencije in njegovi namestniki ne smejo:

- sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS,

- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

Prepovedano poslovno sodelovanje ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS.

Kandidat za direktorja agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

Direktor agencije mora izjavo v 30 dneh po imenovanju posredovati Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS, ki jo objavi na svoji spletni strani.

Ob vsaki spremembi interesov in povezav, je direktor agencije dolžan obvestiti Agencijo za komunikacijska omrežja in storitve RS, ki to objavi, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja agencije, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije in vlade ali o katerih je obvestil svet agencije in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje direktorja agencije. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja agencije, obvesti tudi vlada.

Direktor agencije je predčasno razrešen le, če:

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje,
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja agencije.

Direktor agencije je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.

Direktorja agencije razreši vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije. O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor agencije obvešččen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora. Vlada razreši direktorja agencije z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev.

Zoper odločbo o razrešitvi ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.

Informacijo o razrešitvi direktorja agencije vlada javno objavi. V primeru, da ta informacija ne vsebuje utemeljitve vseh razlogov za razrešitev, mora vlada na zahtevo razrešenega direktorja agencije odločbo v celoti javno objaviti na svojih spletnih straneh.

Razrešeni direktor agencije, ki je imel pred imenovanjem na Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, je razporejen na prosto delovno mesto v Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS, ki ustreza njegovi delovni usposobljenosti, za čas, za katerega je imel sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi. Če je direktor agencije predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

Vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja agencije, če je zoper njega:

- v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 257. a, 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika ali
- vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.

Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja agencije traja do:

- dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,
- poteka njegovega mandata ali
- pravnomočno končanega kazenskega postopka.

O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja agencije mora biti direktor agencije obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora. Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja agencije odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

Če se postopek zaradi kaznivega dejanja pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja agencije, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa.

ZAPOSLENI

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS za izvajanje svojih pristojnosti v programu dela določi ustrezno število zaposlenih glede na njene potrebe dela. Za plače zaposlenih v Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju.

Za vse javne uslužbenke Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to za uradnike določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbenke.

V Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve RS je bilo aprila 2020 zaposlenih 87,30 oseb (merjeno na podlagi opravljenih ur).

Agencija za energijo

STATUS

Agencija za energijo je nacionalni regulativni organ Republike Slovenije na področju trga z energijo. Je pravna oseba javnega prava in posredni proračunski uporabnik.

Deluje v skladu z Energetskim zakonom (Uradni list RS, št. 17/14 in 81/15, v nadaljevanju EZ-1). Pri svojem delu je dolžna upoštevati tudi vso drugo relevantno slovensko zakonodajo in zakonodajo Evropske unije. Pri izvrševanju nalog in pristojnosti je samostojna in neodvisna.

PRISTOJNOSTI IN NALOGE

Agencija za energijo spremlja, usmerja in nadzira izvajalce energetske dejavnosti na področjih elektrike in zemeljskega plina ter toplote in drugih energetskega plinov. Celovito spremlja delovanje energetskega trga in njegovo konkurenčnost ter zagotavlja preglednost njegovega delovanja. Dejavnosti izvaja tudi na nekaterih področjih proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov in v visoko učinkoviti soproizvodnji toplote in električne energije ter na področju učinkovite rabe energije. Nadzira delovanje energetskega trga in zakonitost delovanja izvajalcev energetske dejavnosti ter izvaja nekatere naloge varstva potrošnikov kot odjemalcev na energetskem trgu. Agencija za energijo Sodeluje pri pripravi in dopolnjevanju pravil in aktov, ki urejajo delovanje trga, ter spodbuja preglednost in nepristranskost. Agencija za energijo je dejavna tudi pri oblikovanju notranjega trga z energijo v EU in izpolnjuje mednarodne obveznosti skladno z evropsko energetsko zakonodajo.

Agencija za energijo kot javno pooblastilo izvaja upravne in druge naloge, določene z EZ-1, uredbami Evropske unije, ki določajo pristojnost nacionalnih regulatorjev na področju energije, ter s splošnimi akti za izvrševanje pooblastil agencije, sprejetimi na podlagi zakona.

Področja, na katerih ima Agencija za energijo zakonsko določena javna pooblastila, so:

- reguliranje omrežnih dejavnosti, ki zajema ekonomsko reguliranje vseh operaterjev sistemov električne energije in zemeljskega plina in tudi reguliranje samega delovanja omrežja z vidika dajanja soglasij k splošnim aktom;
- reguliranje toplote in drugih energetskega plinov;
- zagotavljanje zanesljive oskrbe z zemeljskim plinom;
- spodbujanje proizvodnje iz obnovljivih virov in soproizvodnje;
- učinkovita raba energije;
- nadzor nad delovanjem trga z električno energijo in zemeljskim plinom;
- nadzor nad zakonitostjo dela izvajalcev energetske dejavnosti;
- varstvo pravic odjemalcev.

Agencija energijo v okviru svojih pristojnosti pomembno prispeva k oblikovanju normativnega okvira na področju trga z električno energijo, zemeljskega plina in oskrbe s toploto, saj je pooblaščen za sprejem več kot 20 splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil in izdajanje soglasij k vsem splošnim aktom reguliranih družb. Splošni akti za izvrševanje javnih pooblastil Agencije za energijo se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, na svojih spletnih straneh pa agencija sprotno objavlja veljavno zakonodajo s področja trga z električno energijo, zemeljskim plinom in daljinsko toploto.

ORGANA UPRAVLJANJA

Organa upravljanja Agencije za energijo sta direktor in šestčlanski svet.

DIREKTOR

Direktor predstavlja agencijo in jo zastopa v pravnem prometu, izdaja posamične akte, vodi agencijo in njeno poslovanje, odloča o pravicah iz delovnega razmerja zaposlenih na agenciji, določa notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest v agenciji ter imenuje vodilne delavce agencije. Na drugi strani svet:

- sprejema splošne akte agencije za izvrševanje javnih pooblastil;
- izdaja soglasja k splošnim aktom izvajalcev energetske dejavnosti h katerim na podlagi EZ-1 daje soglasja agencija;
- sprejema program dela agencije, finančni načrt in poslovno poročilo agencije;
- sprejema poročilo agencije o stanju na področju energetike;
- nadzira direktorja agencije glede zakonitosti njegovega dela in doseganja rezultatov dela agencije in njenega poslovanja;
- imenuje in razrešuje direktorja agencije;
- opravlja druge naloge, določene z EZ-1 ali splošnim aktom agencije.

Direktorja imenuje svet po opravljenem javnem natečaju za dobo šest let in je lahko enkrat ponovno imenovan.

Za direktorja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
- je strokovnjak za tehnična, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, ki ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju trga z elektriko ali zemeljskim plinom;
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj, od tega pet let na vodilnih delovnih mestih;
- obvlada angleški jezik;
- ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
- ni poslanec Državnega zbora, član Vlade Republike Slovenije, državni sekretar ali član organa politične stranke.

Direktor za čas opravljanja funkcije sklene pogodbo o zaposlitvi. Doba imenovanja se šteje od dneva nastopa funkcije v skladu s pogodbo o zaposlitvi.

Svet razreši direktorja, če:

- ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev v zvezi z nezdržljivostjo;
- je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
- pri opravljanju funkcije huje krši EZ-1, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje njegovih nalog;
- svojo funkcijo opravlja nevestno;
- ne izpolnjuje pogoja glede državljanstva in opravljanja funkcije poslanca, člana vlade idr.;
- je pri njem podan kateri od razlogov (funkcionar, zaposlen pri drugem delodajalcu, član organa vodenja ali nadzora v izvajalcu energetskih dejavnosti), pa ga v določenem roku ne odpravi;
- je pri njem podan kateri od razlogov (lastniški delež v izvajalcu energetskih dejavnosti, za izvajalca energetskih dejavnosti opravlja delo, storitve ali dobave blaga), pa ga v določenem roku ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
- iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

SVET

Svet sestavlja predsednik in pet članov. Za predsednika ali člana sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
- je strokovnjak za elektrotehniška, strojnotehniška, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, pri čemer mora biti iz vsakega od navedenih strokovnih področij imenovan v svet vsaj en član, oziroma predsednik;
- ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
- ni poslanec državnega zbora, član vlade, državni sekretar ali član organa politične stranke;
- ne opravlja funkcije župana ali podžupana v občini.

Predsednik ali član sveta ne sme biti:

- funkcionar v državnem organu;
- javni uslužbenec v državnem organu;
- zaposlen pri izvajalcu energetskih dejavnosti;
- član organa vodenja ali organa nadzora pri izvajalcu energetskih dejavnosti.

Poleg tega predsednik ali član sveta ali z njim povezana oseba ne sme:

- imeti lastniškega deleža pri izvajalcu energetskih dejavnosti; ali
- opravljati kakršno koli delo, storitve ali dobave blaga za izvajalca energetskih dejavnosti, če bi to lahko vplivalo na neodvisno odločanje predsednika ali člana sveta v okviru njegove funkcije.

Če pri predsedniku, članu sveta ali pri povezani osebi ob imenovanju obstaja kateri od razlogov ali če ta razlog nastane v času opravljanja funkcije, mora predsednik oziroma član sveta najkasneje v dveh mesecih od imenovanja oziroma nastanka razloga uskladiti svoj položaj. Predsednik ali član sveta je prost te obveznosti, če je razlog (glede imetništva lastniškega deleža, opravljanja dela, storitve ali dobave blaga za izvajalca energetskih dejavnosti) tak, da ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

Predsednika ali člana sveta razreši državni zbor na predlog vlade, če:

- to sam zahteva;
- pri opravljanju funkcije huje krši EZ-1, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje nalog sveta;
- se ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev za imenovanje;
- je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
- ne izpolnjuje pogoja glede državljanstva in opravljanja funkcije poslanca, člana vlade idr.;
- je pri njem podan kateri od razlogov (funkcionar, zaposlen v državnem organu ali izvajalcu energetskih dejavnosti, član organa vodenja ali nadzora v izvajalcu energetskih dejavnosti), pa ga v roku ne odpravi;
- je pri njem podan kateri od razlogov (lastniški delež v izvajalcu energetskih dejavnosti, za izvajalca energetskih dejavnosti opravlja delo, storitve ali dobave blaga), pa ga v določenem roku ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
- iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

Predsednika in člane sveta imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog vlade. Minister, pristojen za energijo, obvesti vlado in državni zbor o izteku mandata predsednika oziroma člana sveta najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata. V 30 dneh po posredovanju obvestila objavi minister, pristojen za energijo, poziv za zbiranje predlogov kandidatov za predsednika oziroma člana sveta. Izmed kandidatov za predsednika oziroma člana sveta minister, pristojen za energijo, sestavi listo kandidatov in jo posreduje vladi. Vlada na podlagi liste kandidatov oblikuje predlog kandidatov, o katerih bo odločal državni zbor. Kandidata za predsednika oziroma člana sveta lahko predlaga tudi vlada sama. Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za predsednika oziroma člana sveta v 30 dneh po prejemu predloga vlade. Če predlagani kandidat za predsednika oziroma člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje predsednika oziroma člana sveta.

Predsednik ali član sveta se imenuje za dobo šest let. Član sveta je lahko še enkrat ponovno imenovan, pri čemer se imenovanje za predsednika šteje tudi za imenovanje za člana sveta. Vsaka tri leta se imenuje polovica članov sveta. Če je zaradi predčasnega prenehanja funkcije predsednika ali člana sveta treba imenovati novega predsednika ali člana sveta, se ta imenuje za preostanek trajanja funkcije. Predsednik in člani sveta niso zaposleni v agenciji.

Svet veljavno odloča, če so na seji navzoči predsednik in vsaj trije člani sveta. Svet odloča z večino vseh glasov. V primeru enakega števila glasov odloči glas predsedujočega.

Predsednik in člani sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo sejnine in povračila stroškov v pravnih osebah javnega prava.

ZAPOSLENI

Za položaj, pravice in obveznosti zaposlenih se uporablja zakon, ki ureja delovna razmerja. Za plače zaposlenih se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg

sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, in plačilo za tako povečan obseg dela določi Agencija za energijo v okviru namenskih sredstev projekta znotraj finančnega načrta tekočega leta.

Akt, s katerim se določi sistemizacija delovnih mest v agenciji, sprejme direktor.

V Agenciji za energijo je bilo aprila 2020 zaposlenih 50,95 oseb (merjeno na podlagi opravljenih ur).

FINANCIRANJE

Agencija za energijo se financira iz:

- nadomestil operaterjev prenosnih sistemov in sistemskih operaterjev za izvajanje svojih regulativnih nalog;
- drugih prihodkov, ki jih ustvari s svojim poslovanjem.

Agencija za energijo v zvezi s svojimi nalogami ne sme sprejemati donacij in drugih plačil.

Presežek prihodkov nad odhodki v zvezi z izvrševanjem nalog se izloči v rezerve.

POROČANJE

Agencija za energijo vodi poslovne knjige ter izdeluje letno poročilo v skladu z Zakonom o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 – ZUE).

Svet mora do 31. 3. vsakega leta sprejeti letno poročilo za prejšnje leto. O sprejetju odloča svet z večino glasov vseh članov. Letno poročilo mora pregledati pooblaščen revizor.

Svet mora do 30. 9. tekočega leta sprejeti program dela in finančni načrt za prihodnje leto. Program dela in finančni načrt vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje, kadrovski načrt ter višino nadomestila systemskega operaterja in nadomestila operaterja prenosnega sistema. O sprejemu programa dela in finančnega načrta odloča svet z večino glasov vseh članov.

K programu dela in finančnemu načrtu mora dati soglasje državni zbor. Šteje se, da sta program dela in finančni načrt potrjena, če državni zbor v treh mesecih po njunem prejemu ne odloči drugače. Do poteka roka oziroma če program dela in finančni načrt nista potrjena, se financiranje izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme svet.

Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence

STATUS

Javna agencija RS za varstvo konkurence je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17; v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1) in Zakon o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C).

Ustanoviteljske pravice in obveznosti uresničuje vlada.

PRISTOJNOSTI IN NALOGE

Javna agencija RS za varstvo konkurence:

1. presoja domnevne omejevalne sporazume ter domnevne zlorabe prevladujočega položaja. Postopki presoje omejevalnih ravnanj se uvedejo izključno po uradni dolžnosti s sklepom o uvedbi postopka, kadar Agencija za varstvo konkurence izve za okoliščine, iz katerih izhaja verjetnost

- kršitve. Postopki pred agencijo se končajo z odločbo o ugotovitvi obstoja kršitve ali s sklepom o ustavitvi postopka;
2. presoja koncentracije, za katere velja obveznost priglasitve. Postopek presoje koncentracije se začne na podlagi priglasitve ali po uradni dolžnosti. Postopek presoje koncentracije po uradni dolžnosti se začne z izdajo sklepa o uvedbi postopka, kadar je izkazana verjetnost, da je prišlo do koncentracije, ki je podrejena določbam ZPOmK-1, in je podjetja niso priglasila. Postopki pred agencijo se končajo z odločbo;
 3. v okviru pristojnosti daje mnenja o predlogih zakonov in uredb, kadar presodi, da je to potrebno, oz. kadar predsednik vlade, pristojni minister oz. drug državni organ od nje zahteva izdajo mnenja o predlogu zakona ali uredbe, če je neposredni učinek takega zakona ali uredbe določanje količinskih omejitev pri izvajanju dejavnosti ali dostopu do trga, določanje izključnih pravic na določenih gospodarskih področjih ali določanje splošnih pogojev poslovanja. Agencija za varstvo konkurence izdaja mnenja tudi v primerih, ko je prosto nastopanje na trgu omejeno s posamičnimi akti in dejanji;
 4. je na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18; v nadaljnjem besedilu: ZKme-1) pristojna za opravljanje nadzora nad izvajanjem 61.f in 61.g člena ZKme-1 in odločanje o prekrških zaradi kršitve 61.f člena navedenega zakona. Nadzorni in prekrškovni postopek vodi na podlagi uporabe določb ZPOmK-1. Nad ravnanji v verigi preskrbe s hrano je treba zagotoviti stalen nadzor in presojati tržne aktivnosti z namenom preprečevanja omejitev ali izkrivljanja konkurence v tem segmentu trga. V ta namen agencija sodeluje z Varuhom odnosov v verigi preskrbe s prehrano. Slednji namreč spremlja ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano in priglasijo Agenciji morebitna nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano. ZKme-1 kot nedovoljena ravnanja opredeljuje tista ravnanja, s katerimi ena stranka, ki je podjetje v skladu z ZPOmK-1, s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega prodaje ali letnega prometa v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence še zlasti v razmerju do druge pogodbene stranke, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča drugo pogodbeno stranko.

Javna agencija RS za varstvo konkurence je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisna in samostojna.

ORGANA UPRAVLJANJA

Organa upravljanja agencije sta direktor in petčlanski svet.

Javna agencija RS za varstvo konkurence in člani njenih organov pri vodenju postopkov in odločanju o posamičnih zadevah skladno s pristojnostmi niso vezani na usmeritve in navodila državnih ali drugih organov. Usmeritve za delo agencije lahko daje agenciji samo vlada ali Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor). Usmeritve so splošne in ne smejo posegati v vodenje postopkov oziroma odločanje o posamičnih zadevah.

DIREKTOR

Direktor zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje, organizira delo, vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov javnim uslužbencem, zaposlenim na agenciji, ki izpolnjujejo pogoje za vodenje postopka. Direktor izdaja tudi pravne akte v posamičnih zadevah, v kolikor ni za izdajo pravnih aktov pristojen senat.

Vodstvo agencije poleg nalog iz pristojnosti direktorja opravlja tudi strokovne, organizacijske, administrativne in tehnične naloge, sodeluje z domačimi in tujimi organi, organizacijami in institucijami s področja dela, opravlja naloge s področja finančnega poslovanja agencije, vodi postopke oddaje javnih naročil, opravlja naloge s področja kadrovskega poslovanja agencije, koordinira in izvaja aktivnosti z zvezi z varstvom pri delu in požarno varnostjo, vodi postopke na podlagi Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, upravlja in hrani dokumentacijo agencije, vzdržuje informacijski sistem in zagotavlja računalniško podporo uporabnikom v agenciji, ureja in vzdržuje spletno stran agencije ter

objavlja informacije za javnost, pripravlja predloge internih aktov agencije, pripravlja poročila, mnenja, analize in druga gradiva ter opravlja administrativno-tehnična opravila za delovanje sveta agencije.

Direktorja imenuje državni zbor na predlog vlade. Minister, pristojen za varstvo konkurence, predlaga vladi kandidata, ki ga izbere po izvedenem javnem natečaju. Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko največ enkrat ponovno imenovan.

Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,
- ima najmanj 10 let delovnih izkušenj,
- je strokovnjak za varstvo konkurence in ima domače in/ali mednarodne izkušnje s tega področja (zlasti delovne izkušnje, objavljane v strokovni literaturi in druge oblike strokovnega udejstvovanja na področju varstva konkurence),
- ima opravljen preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku,
- ima znanje vsaj enega tujega jezika,
- ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti na zaporno kazen več kot šest mesecev, pa izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

Direktor ne more biti:

- funkcionar v izvršilni veji oblasti,
- funkcionar v zakonodajni veji oblasti,
- funkcionar v sodni veji oblasti,
- funkcionar v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,
- član vodstva ali organa politične stranke,
- oseba, za katero obstaja možnost konflikta med njenimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

Direktor se predčasno razreši, če:

- to sam zahteva,
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,
- krši obveznost varovanja zaupnih podatkov,
- huje krši poslovnik agencije,
- se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,
- nastopi položaj nezdržljivosti,
- ne opravlja svojih nalog direktorja ali jih opravlja nevestno ali nestrokovno, ali
- ne opravlja svojih nalog člana sveta ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Direktorja predčasno razreši državni zbor na predlog vlade. Svet je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja, ki je določen s poslovníkom agencije. Pri izvedbi postopka njegove predčasne razrešitve direktor ne sme sodelovati. Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

Če je direktor predčasno razrešen, vlada do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

SVET

Svet sestavlja pet članov, od katerih je eden predsednik sveta. Predsednik sveta je po svoji funkciji direktor agencije. Člane sveta imenuje državni zbor na predlog vlade, za obdobje petih let, in so lahko ponovno imenovani.

Za člana sveta je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje,
- je ustrezno strokovno usposobljena za opravljanje nalog člana sveta,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj,
- ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na zaporno kazen več kot šest mesecev, pa izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

Za člana sveta je lahko imenovan tudi javni uslužbenec, zaposlen v agenciji.

Člani sveta ne morejo biti:

- funkcionarji v izvršilni veji oblasti,
- funkcionarji v zakonodajni veji oblasti,
- funkcionarji v sodni veji oblasti,
- funkcionarji v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,
- člani vodstev in organov političnih strank ali
- osebe, za katere obstaja možnost konflikta med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

Član sveta mora svoj položaj uskladiti v enem mesecu po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka preneha veljati sklep državnega zbora o imenovanju.

Vlada pri predlaganju kandidatov za člane sveta uporablja kriterij strokovnosti in usposobljenosti osebe na področju dela agencije.

Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana sveta v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev člana sveta.

Član sveta se predčasno razreši, če:

- to sam zahteva,
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,
- krši obveznost varovanja zaupnih podatkov,
- huje krši poslovnik agencije,
- se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,
- nastopi položaj nezdržljivosti, ali
- ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v ZPOMK-1 in poslovniku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Člane sveta predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

Svet je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve člana sveta, ki je določen s poslovnikom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta, katerega razrešitev se predlaga. Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

Pristojnosti sveta:

- sprejema poslovnik, ki podrobneje določa poslovanje agencije, in druge splošne akte agencije,
- sprejema letno poročilo o delu agencije, letni program dela, finančni načrt, zaključni račun in druge akte,
- imenuje senat za odločanje v prekrškovnem postopku za vsako posamično zadevo,
- odloča o izločitvi direktorja, predsednika ali člana senata iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah,
- odloča o izločitvi pooblaščenih uradnih oseb iz postopka vodenja posamične zadeve,
- izvaja postopke predčasne razrešitve članov sveta in direktorja,
- opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni za to pristojen drug organ agencije.

Svet odloča na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta na lastno pobudo ali na zahtevo vsaj dveh članov sveta. Svet veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov sveta. Odločitve sprejema po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina navzočih članov sveta.

ZAPOSLENI

Agencija glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta sama določi število zaposlenih.

V agenciji je bilo aprila 2020 zaposlenih 28,61 oseb (merjeno na podlagi opravljenih ur).

FINANCIRANJE

Prihodki za delo agencije so:

- sredstva državnega proračuna, ki jih določi državni zbor na predlog agencije,
- nadomestila stroškov.

Presežek prihodkov nad odhodki agencija:

- uporabi za opravljanje in razvoj dejavnosti ali
- uporabi za plačilo delovne uspešnosti zaposlenih v agenciji v skladu z zakonom ali
- vplača v proračun ustanovitelja.

O uporabi presežka prihodkov nad odhodki in o pokrivanju presežka odhodkov nad prihodki odloča svet agencije na predlog direktorja in v soglasju z ustanoviteljem.

Agencija se sme v skladu z zakonom zadolžiti samo, če je to določeno v finančnem načrtu, in če so izpolnjeni pogoji iz zakona o javnih financah.

Agencija izda tarifo, v kateri določi višino plačil za storitve, ki jih opravlja agencija, zlasti nadomestila stroškov, ki nastanejo agenciji med postopki ali zaradi postopkov, in nadomestila za opravljanje drugih nalog, ki jih po zakonu izvaja agencija. Tarifa agencije oziroma njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija mora pred objavo pridobiti soglasje vlade.

POROČANJE

Agencija mora voditi računovodstvo in predložiti letna poročila v skladu z zakonom o računovodstvu, zakonom o javnih financah in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

Letno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa - AVP

Javna agencija RS za varnost prometa je pravna oseba javnega prava, ki deluje na področju varnosti prometa. Ustanovljena je bila 1. septembra 2010.

Javna agencija RS za varnost prometa izvaja regulatorne, razvojne, strokovne in druge naloge s področja voznikov in vozil, analitsko-raziskovalne naloge, na področju varnosti cestnega prometa, preventive, vzgoje, usposabljanja v cestnem prometu, neodvisno preiskovanje dejavnikov za nastanek prometnih nesreč s smrtnim izidom ter strokovne naloge za pripravo in izvedbo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa. V okviru svojih pristojnosti opravlja presojo varnosti cestne infrastrukture ter zagotavlja izobraževanje in osveščanje javnosti glede uvajanja novih tehničnih standardov, rešitev ter drugih ukrepov, ki pripomorejo k večji varnosti vseh udeležencev v cestnem

prometu. Na omenjenih področjih Javna agencija RS za varnost prometa sodeluje v bilateralnih odnosih in različnih mednarodnih organizacijah.

Javna agencija RS za varnost prometa je osrednja institucija za varnost prometa. Njeno poslanstvo je prizadevanje za zmanjšanje najhujših posledic prometnih nesreč v cestnem prometu (smrtnih žrtev in telesno poškodovanih udeležencev). Poslanstvo in cilje Javna agencija RS za varnost prometa dosega z učinkovitim izvajanjem ukrepov iz zakonodaje, nacionalnega programa in drugih aktov ter s spodbujanjem udeležencev v prometu k odgovornejšemu vedenju, spoštovanju predpisov in oblikovanju zavesti o pomenu prometne varnosti, z zagotavljanjem varnejših vozil in cestne infrastrukture.

Organa Javne agencije RS za varnost prometa sta direktor in svet agencije.

Direktorja zastopa in predstavlja Javno agencijo RS za varnost prometa, organizira in vodi delo ter poslovanje Javne agencije RS za varnost prometa, izdaja pravne akte v posamičnih zadevah, predlaga poslovno politiko in ukrepe, predlaga program dela, finančni načrt ter letno poročilo Javne agencije RS za varnost prometa, pripravlja predloge splošnih aktov, ki jih sprejema svet agencije, in druge strokovne podlage za njegovo delo, izvaja program dela in poslovno politiko Javne agencije RS za varnost prometa, podpisuje dokumente in pogodbe, ki se nanašajo na poslovanje Javne agencije RS za varnost prometa, zagotavlja, da Javna agencija RS za varnost prometa posluje v skladu z zakoni, predlaga sklic seje sveta agencije, pripravlja poročila o delu in poslovanju Javne agencije RS za varnost prometa ter poroča svetu agencije o poslovanju Javne agencije RS za varnost prometa ter opravlja druge zakonsko opredeljene naloge.

Svet agencije ima predsednika in člane, imenovane s strani ustanovitelja Javne agencije RS za varnost prometa in izbranih na podlagi javnega poziva izmed predstavnikov uporabnikov, strokovnih organizacij in organizacij civilne družbe. Člane sveta agencije imenuje vlada za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Svet agencije skrbi za delovanje Javne agencije RS za varnost prometa v javnem interesu, sprejema splošne akte Javne agencije RS za varnost prometa in s soglasjem vlade morebitno tarifo, sprejema program dela in finančni načrt, letno in druga poročila Javne agencije RS za varnost prometa, predlaga imenovanje in razrešitev direktorja ter daje soglasje k imenovanju namestnika direktorja, daje usmeritve in navodila za delo ter predloge in mnenja o posameznih vprašanjih, imenuje strokovne komisije in druga delovna telesa za obravnavanje in proučevanje posameznih vprašanj ter opravlja druge zakonsko določene naloge.

Za strokovno, učinkovito, racionalno in usklajeno izvrševanje nalog, ter za učinkovit notranji nadzor nad opravljanjem nalog na posameznih ožjih delovnih področjih iz pristojnosti Javne agencije RS za varnost prometa, ki so, glede na naravo, vrsto in način opravljanja medsebojno povezane, so v Javni agenciji RS za varnost prometa organizirane naslednje notranje organizacijske enote: Sektor za vozila, Sektor za voznike, Sektor za razvoj in koordinacijo varnosti cestnega prometa, Sektor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, Sektor za vozniške izpite in Služba za splošne zadeve.

V Javni agenciji RS za varnost prometa je bilo na dan 1. 10. 2020 zaposlenih 108 javnih uslužbencev, od tega 104 v okviru kadrovskega načrta, en zaposleni pa trenutno zaseda v.d. direktorja. Kadrovski načrt Javne agencije RS za varnost prometa dovoljuje 105 zaposlenih v letu 2020.

Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije

Javna agencija za civilno letalstvo RS je letalski upravni, strokovni, regulativni, nadzorni in prekrškovni organ RS na področju letalskih predpisov in pravnih aktov, ki veljajo oziroma se uporabljajo v RS, na področjih varnosti letenja in komercialnih letalskih operacij, letališč in upravljanja zračnega prometa, varovanja civilnega letalstva, varnosti v zvezi z drugimi letalskimi dejavnostmi, osebjem in napravami, ki se uporabljajo v civilnem letalstvu, operativne licence, drugih nalog nadzora varnosti, določenih z

izvedbenimi predpisi Evropske unije, vlade in ministra, pristojnega za promet, razen nadzora nad izvajanjem letalskih predpisov in prekrškovnih postopkov, ki jih organi Evropske unije izvajajo neposredno, ter opravlja druge dejavnosti na letalskem področju, če je to v skladu z zahtevami za izvajanje osnovnih dejavnosti Javne agencije za civilno letalstvo RS.

Javna agencija za civilno letalstvo RS ima organ nadzora svet agencije, ki ga sestavlja pet članov, izmed katerih je eden predsednik.

Za strokovno, učinkovito, racionalno in usklajeno izvrševanje nalog ter za učinkovit notranji nadzor nad opravljanjem nalog na posameznih ožjih delovnih področjih iz pristojnosti Javne agencije za civilno letalstvo RS, ki so glede na naravo, vrsto in način opravljanja medsebojno povezane, so v Javni agenciji za civilno letalstvo RS organizirane naslednje notranje organizacijske enote: - Vodstvo, Sektor za podporo poslovanju, Sektor za plovnost, Sektor za letalske operacije in licenciranje osebja, Sektor za letališča, vzletišča in varovanje ter Sektor za navigacijske službe zračnega prometa.

Javna agencija za civilno letalstvo RS ima vzpostavljen sistem upravljanja letalske varnosti in skladnosti. Za zagotovitev optimalnega delovanja Javne agencije za civilno letalstvo RS se funkcija upravljanja varnosti in skladnosti opravlja neposredno pod vodstvom direktorja, medtem ko funkcijo podpore osebi, odgovorni za sistem upravljanja varnosti in skladnosti opravljajo vodje sektorjev in po potrebi drugi zaposleni, vsi po posebnem pooblastilu direktorja.

V Javni agenciji za civilno letalstvo RS je bilo aprila 2020 zaposlenih 65,52 oseb (merjeno na podlagi opravljenih ur).

Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije - AŽP

Javna agencija za železniški promet RS deluje kot nacionalni varnostni organ od leta 2007. S svojim delovanjem zagotavlja, da so vzpostavljeni pogoji za varno delovanje železniškega sistema v RS.

Javna agencija za železniški promet RS izvaja naloge varnostnega organa, certifikacijskega organa, ocenjevalnega organa, licenčnega organa in organa ugotavljanja skladnosti, v povezavi z nacionalnim načrtom izvajanja tehničnih specifikacij za interoperabilnost in enotne kontaktne točke v skladu s telematskimi aplikacijami za potniški in tovorni promet.

Ustrezno izvajanje nalog se zagotavlja z izdajo varnostnih spričeval, varnostnih pooblastil in licenc, vključevanjem strukturnih podsistemov v obratovanje, izdajo dovoljenj za strojevodje in z vodenjem ustreznega registra, vodenjem registrov tirnih vozil (register je povezan z evropskim registrom tirnih vozil) in dovoljenj, izdajo pooblastil subjektom za izobraževanje in preverjanje na železniškem področju, izdajo spričeval subjektom za vzdrževanje tirnih vozil, nadzorom nad sistemi varnega upravljanja prevoznikov in upravljavca, sodelovanjem pri razvoju varnostnega regulativnega okvira, izvajanjem naloge enotne kontaktne točke v zvezi s telematskimi aplikacijami za potniški in tovorni promet in koordinacijo priprave nacionalnih načrtov izvajanja tehničnih specifikacij interoperabilnosti.

Javno agencijo za železniški promet RS vodi direktor.

V Javni agenciji za železniški promet RS so organizirane naslednje notranje organizacijske enote: Sektor za interoperabilnost, Sektor za varnost, Sektor za licenciranje, certificiranje in upravne zadeve, Sektor za pravne, finančne, kadrovske in splošne zadeve in Sektor za nadzor.

V Javni agenciji za železniški promet RS je bilo aprila 2020 zaposlenih 33,75 oseb (merjeno na podlagi opravljenih ur).

- ocena stanja na področju nadzora finančnega sistema

Danes nadzor finančnega sistema v Republiki Sloveniji opravljajo štiri nadzorni organi: Banka Slovenije (v nadaljnjem besedilu: BS), Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP), Agencija za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: AZN) in Agencija za javni nadzor nad revidiranjem (v nadaljnjem besedilu: ANR). Vloga slednje je sicer precej specifična in njene pristojnosti tudi sicer niso kompatibilne z ostalimi omenjenimi finančnimi nadzorniki.

Temeljno poslanstvo ANR je namreč opravljanje javnega nadzora nad kakovostjo revidiranja ter ocenjevanja vrednosti in zastopanje javnega interesa, saj je zunanje in neodvisno zagotavljanje kakovosti revidiranja in ocenjevanja bistvenega pomena za urejeno delovanje gospodarskih družb, zlasti javnih družb, kar pozitivno vpliva na finančne trge in kot tako lahko prispeva k večji finančni stabilnosti ter na ta način povečuje zaupanje v pravilnost računovodskih izkazov gospodarskih družb.

V okviru nadzora pokojninskih zavarovanj aktivnosti nadzora izvaja tudi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (v nadaljnjem besedilu: MDDSZ).

Za razumevanje položaja Banke Slovenije pa je treba pojasniti, da njeno delovanje urejajo tako slovenski predpisi kot tudi predpisi Evropske unije. Predpisa, ki v Republiki Sloveniji urejata njeno delovanje sta Ustava Republike Slovenije in Zakon o Banki Slovenije, v okviru Evropske unije pa njeno delovanje urejata Pogodba o delovanju Evropske unije ter Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke. Zakon o Banki Slovenije v 1. členu določa, da je Banka Slovenije pravna oseba javnega prava, ki samostojno razpolaga z lastnim premoženjem, ter da je v izključni državni lasti s finančno in upravljavsko avtonomijo. Z vstopom Republike Slovenije v Evropsko unijo je Republika Slovenije del suverenosti Banke Slovenije prenesla na Evropsko unijo, saj je Banka Slovenije postala del Evropskega sistema centralnih bank. Posledično to pomeni, da delovanje Banke Slovenije urejata tudi Pogodba o delovanju Evropske unije ter Statut Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Za učinkovit nadzor nad finančnim sistemom je bil konec leta 2013 sprejet Zakon o makrobonitetnem nadzoru finančnega sistema (Uradni list RS, št. 100/13; v nadaljnjem besedilu: ZMbnFS), s katerim se je izboljšal nadzor nad finančnimi institucijami, ki zaradi svoje lastniške ali drugačne prepletenosti delujejo v različnih segmentih finančnega sistema. Posamezni nadzorni organi, kljub uveljavitvi ZMbnFS, še naprej izvajajo mikro nadzor posameznih finančnih institucij, medtem ko makro nadzor izvaja Odbor za finančno stabilnost (v nadaljnjem besedilu: OFS). Člani OFS so guverner BS in viceguverner, pristojen za nadzor bančnega poslovanja, direktor ATVP in njegov namestnik, direktor AZN in njegov namestnik ter dva predstavnika Ministrstva za finance, ki sta sicer brez glasovalne pravice.

OFS oblikuje makrobonitetno politiko in narekuje ukrepe, ki jih izvajajo sektorski nadzorni organi. Glavni cilj OFS pa je zaščita stabilnosti celotnega finančnega sistema, kar vključuje povečanje odpornosti finančnega sistema ter preprečevanje oziroma zmanjševanje kopičenja sistemskih tveganj, s čimer se zagotavlja trajnostni prispevek finančnega sistema h gospodarski rasti.

Najbolj primerljivi agenciji sta AZN in ATVP, ki sta v nadaljevanju tudi podrobneje predstavljene.

Agencija za zavarovalni nadzor

USTANOVITEV IN PRAVNI POLOŽAJ

AZN je bila ustanovljena na podlagi Zakona o zavarovalništvu ter je začela delovati 1. junija 2000, ko je Vlada Republike Slovenije imenovala strokovni svet in direktorja AZN.

AZN je pravna oseba, ki je pri izvajanju nalog in pristojnosti samostojna in neodvisna. Za svoje delo je odgovorna Državnemu zboru Republike Slovenije. AZN ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in njeno poslovanje. Minister, pristojen za finance, daje soglasje k letnemu obračunu in

finančnemu načrtu AZN. Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev AZN opravlja Računsko sodišče.

Glavni cilj nadzora, ki ga opravlja AZN, je zaščita zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb. AZN ta cilj dosega s spodbujanjem varnosti in finančne trdnosti subjektov nadzora, kot tudi finančne stabilnosti zavarovalnega sektorja, z zagotavljanjem, da bodo zavarovalnice z visoko verjetnostjo zmožne pravočasno izpolnjevati svoje obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb ter – v primeru prenehanja zavarovalnice – imeti na voljo mehanizme za kontrolirano prenehanje, ki zagotavljajo minimalne motnje v izvajanju kritičnih poslovnih funkcij, posebej v smislu zaščite zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb. Nadzor AZN je pretežno usmerjen v prihodnost in k tveganjem zavarovalnice.

Za doseganje teh ciljev Agencija izvaja bonitetni nadzor zavarovalnic, pozavarovalnic in pokojninskih družb ter nadzor tržnega ravnanja zavarovalnic, pozavarovalnic, pokojninskih družb, zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov. Agencija v sodelovanju z Banko Slovenije in Agencijo za trg vrednostnih papirjev izvaja tudi makrobonitetni nadzor zavarovalniškega sektorja.

ORGANI AZN

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet in direktor.

Strokovni svet AZN sestavljajo pet članov, od katerih je eden predsednik in od katerih najmanj dva nista zaposlena v AZN. Direktor AZN je član strokovnega sveta agencije in lahko tudi predsednik strokovnega sveta agencije AZN. Strokovni svet AZN sprejema predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme AZN, poslovnik AZN, poročilo o stanju na področju zavarovalništva; letni načrt dela in letno poročilo o delu AZN, pri čemer se mora direktor AZN izločiti iz odločanja ter sprejema tarifo AZN.

Direktor AZN zastopa in predstavlja AZN, vodi njeno poslovanje, organizira njeno delo in delo njenih strokovnih služb ter izvaja druge naloge, če ni v Zakonu o zavarovalništvu določeno, da je za izvajanje teh nalog pristojen drug organ AZN.

Člane strokovnega sveta AZN in direktorja AZN imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije. Imenovani so za šest let, z možnostjo ponovnega imenovanja. Vlada Republike Slovenije predlaga direktorja AZN na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata.

Funkcija oziroma položaj člana strokovnega sveta AZN ali direktorja AZN ni združljiva s funkcijo oziroma položajem člana organa vodenja ali nadzora zavarovalnice ali z drugo funkcijo v zavarovalnici, za opravljanje katere je po tem ali drugem zakonu treba pridobiti dovoljenje AZN; s funkcijami oziroma položajem ali delom v organih političnih strank; z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta dejavnost v nasprotju z interesi AZN; z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost; z imetništvom delnic zavarovalnice.

Člana strokovnega sveta AZN ali direktorja AZN se sme predčasno razrešiti, če to sam zahteva, je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje; trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije; krši obveznost varovanja zaupnih informacij; se izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje; nastopi položaj nezdržljivosti ali ne opravlja svojih nalog oz. jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Notranja organizacija AZN je sestavljena iz petih sektorjev, in sicer: Sektorja za pravne zadeve in regulativo, Sektorja za nadzor, Sektorja za dovoljenja, Sektorja za splošne zadeve ter Sektorja za analize in mednarodno sodelovanje. Na dan 1.1.2020 je bilo na AZN zaposlenih 42 oseb, sklenjeni pa sta bili še 2 pogodbi o zaposlitvi, ki bosta realizirani tekom letošnjega leta. AZN v tem letu dodatno načrtuje še 4 zaposlitve, torej bi bilo do konca leta 2020 skupno 48 zaposlenih.

NALOGE IN PRISTOJNOSTI AZN

Zakon o zavarovalništvu določa, da AZN na njegovi podlagi izdaja predpise in izvaja nadzor nad zavarovalnicami, zavarovalnimi zastopniškimi in zavarovalnimi posredniškimi družbami ter zavarovalnimi zastopniki in posredniki. Agencija je pristojna tudi za izvajanje nadzora nad pravnimi osebami, povezanimi z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem zavarovalnic. Pristojna je tudi za opravljanje nadzora nad zavarovalnico v zavarovalniški skupini ter nad zavarovalnim in mešanim zavarovalnim holdingom.

Poleg tega opravlja nadzor nad poslovanjem Jedrskega poola in Slovenskega zavarovalnega združenja v delu, ki se nanaša na poslovanje škodnega sklada in odškodninskega urada.

V skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju je AZN pristojna za izdajo dovoljenj pokojninskim družbam, za izvajanje nadzora nad njihovim poslovanjem in poslovanjem zavarovalnic, ki izvajajo dodatno pokojninsko zavarovanje, ter za izdajo podzakonskih predpisov. Prav tako AZN na podlagi 354. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju opravlja nadzor nad izplačevalci poklicnih pokojnin.

Poleg tega AZN na podlagi 23. člena Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb nadzira še poslovanje Prvega pokojninskega sklada Republike Slovenije.

Na podlagi Zakona o finančnih konglomeratih AZN opravlja tudi dopolnilni nadzor nad nadzorovano osebo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je na vrhu finančnega konglomerata oziroma ji je nadrejen finančni holding.

Na podlagi določil Zakona o makrobonitetnem nadzoru finančnega sistema je AZN v Odboru za finančno stabilnost, v katerem so predstavniki vseh treh slovenskih nadzornih organov subjektov finančnega sektorja. Poleg tega je AZN pristojna, da na podlagi tega zakona izvaja makrobonitetni nadzor nad finančnimi družbami s spremljanjem, zbiranjem ter preverjanjem poročil in obvestil finančnih družb, z izvajanjem pregledov poslovanja finančnih družb, z izrekanjem ukrepov nadzora v skladu s področnimi zakoni ter izrekanjem makrobonitetnih nadzornih ukrepov in instrumentov v skladu s tem zakonom.

AZN na podlagi pristojnosti, ki ji jih daje zakonodaja, opravlja nadzor zlasti z rednim preverjanjem poročil in obvestil, ki jih prejme od zavezancev za poročanje, ter z opravljanjem pregledov poslovanja.

Osnovne naloge AZN so:

- izdaja dovoljenj za opravljanje zavarovalnih poslov;
- izdaja dovoljenj za spremembo zavarovalne vrste;
- izdaja dovoljenj za povečanje osnovnega kapitala s stvarnim vložkom – z delnicami druge zavarovalnice;
- izdaja dovoljenj za pridobitev kvalificiranega deleža;
- izdaja dovoljenj za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za izvršnega člana upravnega odbora;
- izdaja dovoljenj za prevzem oziroma prenos zavarovalnih pogodb;
- izdaja dovoljenj za združitev oziroma delitev;
- izdaja dovoljenj za ustanovitev podružnice v tujini;
- izdaja dovoljenj za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja;
- izdaja soglasij k metodi ter spremembam metode porazdelitve prihodkov in odhodkov med zavarovalnima skupinama premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- izdaja soglasij k statutu in pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov vzajemne zavarovalnice;
- izdaja soglasij k zavarovalno statističnim standardom;
- nadzor zavarovalnic, pokojninskih družb, zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, Jedrskega poola, Škodnega sklada in Odškodninskega urada pri Slovenskem zavarovalnem združenju ter izrekanje nadzornih ukrepov za odpravo ugotovljenih kršitev in nepravilnosti;

- priprava podzakonskih predpisov na podlagi zavarovalne in pokojninske zakonodaje;
- vodenje obveznih registrov subjektov nadzora;
- vodenje postopkov o prekrških za kršitve Zakona o zavarovalništvu;
- sodelovanje z drugimi nadzornimi organi.

FINANCIRANJE AZN

Osnova za financiranje AZN so takse in nadomestila, ki jih določa Tarifa o taksah in nadomestilih ter drugi prihodki, ki jih AZN ustvari s svojim poslovanjem. AZN v vsem času svojega obstoja nikoli ni prejela sredstev iz proračuna Republike Slovenije.

Iz presežka prihodkov nad odhodki AZN, realiziranim v preteklem letu, se del izloči v rezerve AZN v višini, določeni s finančnim načrtom AZN za leto, v katerem je bil presežek dosežen, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki AZN se krije iz rezerv AZN, če pa rezerve ne zadostujejo in bi bilo resno ogroženo opravljanje nalog AZN, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTNIH PAPIRJEV

USTANOVITEV IN PRAVNI POLOŽAJ

ATVP je bila ustanovljena 13. marca 1994 na podlagi Zakona o trgu vrednostnih papirjev (ZTVP). Je pravna oseba javnega prava in je pri opravljanju svojih nalog ter pristojnosti samostojna in neodvisna. Za svoje delo je odgovorna Državnemu zboru Republike Slovenije, ki mu letno poroča o svojem delu in o stanju na trgu finančnih instrumentov. Njeno poslovanje in notranjo organizacijo določa Poslovnik ATVP.

Temeljno poslanstvo ATVP je zagotavljanje varnega, preglednega in učinkovitega trga finančnih instrumentov. Z izvajanjem nadzora nad borznoposredniškimi družbami, bankami, ki opravljajo investicijske posle in storitve, družbami za upravljanje, upravljavci alternativnih investicijskih skladov, investicijskimi skladi, vzajemnimi pokojninskimi skladi, javnimi družbami, delniškimi družbami, za katere se uporablja Zakon o prevzemih (ZPre-1) ter z opravljanjem drugih regulatornih nalog ustvarja pogoje za učinkovito delovanje trga finančnih instrumentov.

NALOGE IN PRISTOJNOSTI ATVP

ATVP izdaja dovoljenja in opravlja nadzor ter izvršuje druge naloge in pristojnosti, določene z Zakonom o trgu finančnih instrumentov, Zakonom o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, Zakonom o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov, Zakonom o prevzemih in Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Poleg naštetih zakonov določajo naloge ATVP še Zakon o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb, Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih in Zakon o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov ter vrsta uredb EU.

Na podlagi Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ATVP v okviru svojih pristojnosti kot organ nadzora preverja tudi izvajanje določb tega zakona pri subjektih, ki jih nadzoruje. Na podlagi Zakona o finančnih konglomeratih, ki predstavlja dopolnitev obstoječega nadzora poslovanja finančnega sektorja, ATVP skupaj z Banko Slovenije in AZN predpiše oziroma sodeluje pri pripravi njegovih podzakonskih predpisov.

KONKRETNEJŠE NALOGE AGENCIJE

- Izdaja dovoljenj za poslovanje oziroma statusna preoblikovanja:
 - borznoposredniških družb,

- družb za upravljanje,
 - upravljavcev alternativnih investicijskih skladov,
 - vzajemnih skladov,
 - alternativnih investicijskih skladov,
 - vzajemnih pokojninskih skladov,
 - borze,
 - centralno depotne družbe.
 - Izdaja dovoljenj za pridobitev kvalificiranega deleža v borznoposredniški družbi, družbi za upravljanje, borzi, centralno depotni družbi.
 - Potrjevanje prospektov za prodajo vrednostnih papirjev javnosti in za uvrstitev v trgovanje na organiziranem trgu.
 - Izdaja dovoljenj za prevzemno ponudbo.
 - Izdaja dovoljenj za opravljanje poslov borznega posrednika, funkcije člana uprave družbe za upravljanje, borznoposredniške družbe, borze ali centralno-depotne družbe ter dovoljenj za trženje enot investicijskih skladov.
 - Izdaja soglasij k Pravilom borze.
 - Nadzor nad družbami za upravljanje, upravljavci alternativnih investicijskih skladov, investicijskimi skladi, vzajemnimi pokojninskimi skladi, borzo, centralno depotno družbo ter borznoposredniškimi družbami in bankami, ki opravljajo (pomožne) investicijske storitve in posle (slednje le v tem delu njihovega poslovanja).
 - Nadzor nad poročanjem javnih družb in nadzor nad postopki po Zakonu o prevzemih.
 - Priprava splošnih aktov na podlagi Zakona o trgu finančnih instrumentov, Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, Zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov, Zakona o prevzemih, Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih in Zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov.
 - Vodenje registrov:
 - dovoljenj za opravljanje investicijskih storitev in poslov,
 - za opravljanju storitev upravljanja investicijskih skladov,
 - odvisnih borznoposredniških zastopnikov,
 - upravljavcev alternativnih investicijskih skladov.
- Vodenje postopkov o prekrških za kršitve Zakona o trgu finančnih instrumentov, Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje, Zakona o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov, Zakona o prevzemih, Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in Zakona o nematerializiranih vrednostnih papirjih.

ORGANI ATVP

Organa ATVP sta Svet ATVP in direktor. Direktorja in člane Sveta ATVP imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije. Njihov mandat traja šest let, z možnostjo ponovnega imenovanja.

Svet ATVP sestavlja pet članov. Direktor ATVP je po funkciji tudi predsednik sveta. Svet ATVP sprejema poslovnik ATVP in splošne akte, ki jih izdaja ATVP, odloča o dovoljenjih in soglasjih ter drugih posamičnih zadevah. Svet ATVP sprejema tudi poročilo o delu ATVP, poročilo o stanju na trgu finančnih instrumentov, načrt dela, finančni načrt, letni obračun ATVP in drugo.

Funkcija člana sveta ATVP ali direktorja ATVP ni združljiva:

1. s funkcijo člana organa vodenja ali nadzora borznoposredniške družbe, banke, družbe za upravljanje, izdajatelja, s finančnimi instrumenti katerega se trguje na borznem trgu, ali druge osebe, ki mora za opravljanje svojih storitev ali poslov po tem ali drugem zakonu pridobiti dovoljenje agencije,
2. če ima oseba skupaj z osebami, ki so z njo povezane, kvalificirani delež v pravni osebi iz predhodno navedene točke,
3. s funkcijami v organih političnih strank, državnih organih, organih lokalnih skupnosti,

4. z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta dejavnost v nasprotju z interesi agencije,
5. z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost ali bi lahko bila v nasprotju z interesi agencije.

Za člana sveta ATVP je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je državljan Republike Slovenije,
2. ki ima univerzitetno izobrazbo in
3. ki ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora.

Za direktorja ATVP je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je državljan Republike Slovenije,
2. ki ima najmanj deset let delovnih izkušenj,
3. ki ima univerzitetno izobrazbo pravne ali ekonomske smeri,
4. ki aktivno obvlada vsaj en svetovni jezik in
5. ki ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora.

Naloge ATVP se trenutno v skladu s Pravilnikom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest izvajajo v petih sektorjih in na štirih oddelkih, in sicer:

- Sektor za pravne in splošne zadeve:
 - Oddelek za pravne zadeve,
- Oddelek za splošne zadeve;
- Sektor skladov;
- Sektor za trg finančnih instrumentov:
 - Oddelek za sekundarni trg,
 - Oddelek za primarni trg in prevzeme;
- Sektor za mednarodno sodelovanje;
- Sektor za informatiko.

Na ATVP je bilo na dan 31. 12. 2019 zaposlenih 45 oseb.

ATVP se financira s taksami in nadomestili, ki jih plačujejo udeleženci trga finančnih instrumentov, in iz drugih prihodkov, ki jih ustvari s svojim poslovanjem. Sredstva za delo ATVP se zagotavljajo iz taks za odločanje o posamičnih zadevah in nadomestil za opravljanje nadzora. Višino taks in nadomestil določa Tarifa o taksah in nadomestilih, ki jo je izdala ATVP v soglasju z Vlado Republike Slovenije.

– *navedba predpisov, ki urejajo to področje.*

Področje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike je trenutno urejeno v naslednjih krovnih zakonih:

- Zakon o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C),
- Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15 in 40/17),
- Energetski zakon (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20),
- Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17),
- Zakon o varnosti cestnega prometa (Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09, 36/10, 106/10 – ZMV, 109/10 – ZCes-1, 109/10 – ZPrCP, 109/10 – ZVoz, 39/11 – ZJZ-E, 75/17 – ZMV-1 in 10/18 – ZCes-1C),
- Zakon o letalstvu (Uradni list RS, št. 81/10 – uradno prečiščeno besedilo, 46/16 in 47/19),
- Zakon o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo in 30/18).

Položaj in status Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge trg je trenutno urejen v naslednjih krovnih zakonih:

- Zakon o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C),
- Zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15, 9/19 in 102/20),
- Zakon o trgu finančnih instrumentih (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 - ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1 in 66/19 – ZTFI-1A).

– predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja

S tem zakonom se bodo v pravni red Republike Slovenije (delno) prenesli naslednji predpisi Evropske Unije:

- Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (UL L št. 95 z dne 15. 4. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 69),
- Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 32), zadnjič spremenjena z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2017/2075 z dne 4. septembra 2017 o nadomestitvi Priloge VII k Direktivi 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 295 z dne 14. 11. 2017, str. 69),
- Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17.12.2018, str. 36), Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 55), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125),
- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94),
- Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/138/ES), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43),
- Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73) zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43),
- Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L št. 26 z dne 2. 2. 2016, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 v zvezi z datumom začetka uporabe ukrepov za prenos v državah članicah (UL L št. 76 z dne 19. 3. 2018, str. 28),

- Direktiva 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 35 z dne 11. 2. 2003, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2002/87/ES), zadnjič spremenjena z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338),
 - Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L št. 184 z dne 6. 7. 2001, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L št. 79 z dne 24. 3. 2005, str. 9),
 - Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43),
 - Direktiva (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga (UL L 11, 14.1.2019, str. 3–33),
 - Direktiva (EU) 2016/798 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o varnosti na železnici (UL L št. 138 z dne 26. 5. 2016, str. 102), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2020/700 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o spremembi direktiv (EU) 2016/797 in (EU) 2016/798 glede podaljšanja obdobja za njun prenos (UL L št. 165 z dne 27. 5. 2020, str. 27),
 - Direktiva (EU) 2016/797 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji (UL L št. 138 z dne 26. 5. 2016, str. 44), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2020/700 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o spremembi direktiv (EU) 2016/797 in (EU) 2016/798 glede podaljšanja obdobja za njun prenos (UL L št. 165 z dne 27. 5. 2020, str. 27),
 - Direktiva 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 51), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2019/554 z dne 5. aprila 2019 o spremembi Priloge VI k Direktivi 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 97 z dne 8. 4. 2019, str. 1).
- razlogi, s katerimi se utemeljuje potreba po novem predpisu ali spremembi in dopolnitvi veljavnega predpisa

Splošne prednosti povezovanja regulatorjev v Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bodo zlasti naslednje:

- zasledovanje vitke javne uprave,
- pregledno, enotno in celovito določanje ciljev, načrtovanje razvoja, politik in programov,
- reorganizacija in racionalizacija dela splošnih služb ter preusmeritev dela zaposlenih na vsebinska področja,

- racionalizacija informacijskih sistemov, vzpostavitev enotnega informacijskega sistema za poslovanje, prenos evidenc, registrov na enotni informacijski sistem, vzpostavitev enotnega portala oziroma spletnega mesta,
- večja učinkovitost in fleksibilnost pri načrtovanju in organiziranju dela, organiziranju projektnega dela na konkretnih primerih, lažje odpravljanje ozkih grl, določitev enotnejših protokolov dela,
- okrepitev nadzora, bolj učinkovito načrtovanje in usmerjanje nadzora, možnost skupnega nadzora udeležencev na trgu v določenih dejavnostih,
- večja prepoznavnost za uporabnike, udeležence na trgu ter
- skladnost z evropskimi pravili, ki narekujejo sodelovanje regulatorjev na trgu.

Predlagatelj pričakuje tudi doseganje pozitivnih sinergij zaradi vsebinskega povezovanja področij (Javna agencija RS za varstvo konkurence, Agencija za energijo in Agencija za komunikacijska omrežja in storitve, npr. na področju konkurence na trgu elektronskih komunikacij in energije zasledujejo enak cilj, ki je učinkovito zagotavljanje konkurence na trgu, končni cilj varstva konkurence pa je varstvo potrošnikov, večja izbira storitev, nižja cena proizvodov ter inovativni proizvodi in storitve), in sicer zlasti s pretokom informacij z različnih vsebinskih področij, s sodelovanjem strokovnjakov z različnih vsebinskih področij (npr. 1) konkurence, potrošnikov in elektronskih komunikacij, 2) konkurence in energije, 3) potrošnikov in energije, 4) potrošnikov in elektronskih komunikacij, 5) konkurence, potrošnikov in poštnih storitev) ter s prenosom znanja, veščin in izkušenj med zaposlenimi.

Poleg splošnih prednosti povezovanja regulatorjev pa predlagatelj pričakuje tudi naslednje prednosti na posameznih področjih:

- jasna avtonomna struktura upravljanja: dva organa upravljanja (svet (7 članov) in uprava (4 člani)), enotni postopki zbiranja kandidatur (javni natečaj), selekcije in izbire (komisija ali svet) ter z imenovanje (vlada),
- pregledno financiranje: dva vira prihodkov (proračun, prihodki na trgu),
- zasledovanje vsebinske, organizacijske in finančne neodvisnosti in samostojnosti: samostojno in neodvisno sprejemanje splošnih aktov, ki urejajo različne vidike (notranja organizacija, poslovanje), samostojno vsebinsko odločanje (sodna presoja v konkretnih primerih) ter
- možnost vzpostavitve enote za ekonomske analize kot podpore strokovnim odločitvam.

Splošne prednosti povezovanja regulatorjev v Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge bodo zlasti naslednje:

- zasledovanje vitke javne uprave,
- pregledno, enotno in celovito določanje ciljev, načrtovanje razvoja, politik in programov,
- nižji stroški poslovanja,
- reorganizacija in racionalizacija dela splošnih služb ter preusmeritev dela zaposlenih na vsebinska področja,
- racionalizacija informacijskih sistemov, vzpostavitev enotnega informacijskega sistema za poslovanje, prenos evidenc, registrov na enotni informacijski sistem, vzpostavitev enotnega portala oziroma spletnega mesta,
- večja učinkovitost in fleksibilnost pri načrtovanju in organiziranju dela, organiziranju projektnega dela na konkretnih primerih, lažje odpravljanje ozkih grl, določitev enotnejših protokolov dela,
- okrepitev nadzora, bolj učinkovito načrtovanje in usmerjanje nadzora, možnost skupnega nadzora udeležencev na trgu v določenih dejavnostih.

Predlagatelj pričakuje tudi doseganje pozitivnih sinergij zaradi vsebinskega povezovanja področij, saj bi se v Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge enotno zbirali in izmenjavali podatki in informacije o subjektih nadzora, poenotili bi se standardi na področju varstva potrošnikov, usklajenost delovanja posameznih segmentov nadzora bi se povečala, omogočila bi se neposredna izmenjava izkušenj pri izvajanju postopkov nadzora, ki je usmerjen v prihodnost in k tveganjem ter oblikovanje dobre prakse za vse segmente nadzora.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj zakona je spojitev agencij, ki opravljajo naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštних storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov v eno agencijo (Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike) ter spojitev agencij, ki opravljata naloge na področju zavarovalnega nadzora in trga vrednostnih papirjev v eno agencijo (Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge).

Namen teh spojitev je doseganje pozitivnih sinergij na vsebinsko povezanih področjih ter posledično večja učinkovitost.

2.2 Načela

Predlog zakona temelji na:

- načelu učinkovitosti,
- načelu neodvisnosti in samostojnosti,
- načelu optimizacije in racionalizacije,
- načelu smotrnosti.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

S predlogom zakona se ureja ustanovitev in delovanje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge. Agenciji bosta pravni osebi javnega prava, ustanoviteljske pravice in obveznosti bo uresničevala Vlada Republike Slovenije (4. člen).

Obe novoustanovljeni agenciji bosta samostojni in neodvisni pri izvrševanju nalog in pristojnosti. Z namenom zagotovitve neodvisnosti je določeno, da člani uprave agencij, zaposleni v agencijah ter člani sveta agencij pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali kakršne koli usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo zahtevati (5. člen). Za obe novoustanovljeni agenciji je tudi določeno, da samostojno določita ustrezno število zaposlenih in finančne vire za učinkovito izvajanje svojih nalog in pristojnosti (6. člen).

Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike

Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo opravljala naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštних storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov (9. člen) in bo nastala s spojitvijo agencij, ki sedaj opravljajo te naloge, torej s spojitvijo Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (164. člen).

Organa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike sta svet in uprava (10. člen). Svet bo sestavljalo sedem članov (11. člen) in sicer en član za področje energije, en član za področje elektronskih komunikacij, en član za področje poštних storitev, en član za področje medijev in avdiovizualnih storitev, en član za področje prometa, en član za področje varstva konkurence in en član za področje varstva potrošnikov. Člani sveta bodo imenovani za dobo šestih let, in sicer po sistemu rotacije, torej vsaka tri leta bodo imenovani trije oziroma štiri člani sveta. Član sveta ne more biti član vodstva ali organov političnih strank, funkcionar po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, oseba, ki je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na

področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike in oseba, zaposlena v Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (13. člen).

Zaradi obsega pristojnosti, ki so dodeljene Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se predlaga šest članska uprava, in sicer en član bo strokovnjak s področja energije, en član s področja elektronskih komunikacij, poštinih storitev oziroma avdiovizualnih oziroma medijskih storitev, en član s področja cestnega prometa, en član s področja civilnega letalstva, en član s področja železniškega prometa in en član s področja varstva konkurence in potrošnikov. Vsak član uprave bo Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike zastopal samostojno (21. člen), odločitve pa bo uprava sprejemala z večino glasov (17. člen). Člani uprave bodo imenovali za obdobje petih let in jih bo imenoval Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije na podlagi javnega natečaja, ki ga bo izvedel svet (18. člen). Član uprave bo lahko predčasno razrešen, če bo to sam zahteval, če ne bo izpolnjeval več pogojev za imenovanje, če bo trajno izgubil delovno možnost za opravljanje dela in če se bo s pravnomočno sodno odločbo po njegovem imenovanju ugotovila nezakonitost postopka izbire ali kršitev postopkovnih pravil, ali kršitev materialnega prava ali napačna ugotovitev dejanskega stanja ali če se bo ugotovilo, da v trenutku izbire ni izpolnjeval pogojev za imenovanje. Predlog zakona tudi predvideva predčasno razrešitev člana uprave v primeru obstoja nezdružljivosti, če bi to vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja ali če Računsko sodišče Republike Slovenije poda poziv za njegovo razrešitev (22. člen).

Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo sprejela letno poročilo za prejšnje leto do 28. februarja. H letnemu poročilu bo soglasje dala Vlada Republike Slovenije, ki bo letno poročilo tudi posredovala Državnemu zboru Republike Slovenije v seznanitev (23. člen). Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo sprejela program dela in finančni načrt, ki vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje in kadrovski načrt, do 30. septembra.

Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge

Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge bo opravljala naloge na področju zavarovalnega nadzora in trga vrednostnih papirjev (25. člen) in bo nastala s spojitvijo agencij, ki sedaj opravljata te naloge, torej s spojitvijo Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije Republike Slovenije za trg vrednostnih papirjev.

Organa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trga sta svet in uprava (33. člen). Svet bo sestavljalo pet članov (34. člen), od katerih je eden predsednik sveta, ki ga člani sveta izvolijo med seboj z večino glasov. Član uprave ne more biti član sveta.

Upravo sestavljajo trije člani, od katerih je eden predsednik. Člani uprave izmed sebe izvolijo predsednika uprave (35. člen). Vsak član uprave bo Javno agencijo Republike Slovenije za finančne zastopal in predstavljal samostojno (41. člen).

Člani sveta in člani uprave se imenujejo za šest let z možnostjo ponovnega imenovanja. Člane sveta imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade na podlagi predhodnega javnega natečaja, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za finance. Člane uprave imenuje državni zbor Republike Slovenije na predlog vlada na podlagi predhodnega javnega natečaja, ki ga izvede svet. Ministrstvo, pristojno za finance, pripravi gradivo za odločanje na vladi.

Funkcija člana sveta ali člana uprave ni združljiva s funkcijo člana organa vodenja ali nadzora zavarovalnice, borznoposredniške družbe, banke, družbe za upravljanje, izdajatelja, s finančnimi instrumenti katerega se trguje na borznem trgu, ali s funkcijo druge osebe, ki mora v skladu z zakonom za opravljanje svojih storitev ali poslov pridobiti dovoljenje javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, ali z imetništvom delnic v predhodno navedenih pravnih osebah. Prav tako je ta funkcija nezdružljiva s funkcijami v organih političnih strank, državnih organih in organih lokalnih skupnosti, z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta

dejavnost v nasprotju z interesi javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, ali z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost ali bi lahko bila v nasprotju z interesi javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

V taksativno določenih primerih je predvidena predčasna razrešitev članov sveta in uprave

Svet bo vsako leto do 28. februarja sprejel letno poročilo za preteklo leto in finančni načrt tekočega leta ter ga v desetih dneh po sprejetju dostavila ministru, pristojnemu za finance. Štelo se bo, da sta finančni načrt in letno poročilo potrjena, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh po njenem prejemu ne odloči drugače (55. člen). Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu, in sicer mu to poročilo predloži do 30. junija za preteklo leto (56. člen).

b) Način reševanja:

— *vprašanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom*

S tem predlogom zakona se ustanovljata dve novi agenciji, ki bosta nastali s spojitvijo obstoječih agencij, ki opravljajo naloge, ki se s predlogom tega zakona prenašajo na novi agenciji.

— *vprašanja, ki bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati*

Ni takih vprašanj. S predlogom zakona se določa, da splošni akti, izdani za izvrševanje pooblasti, ki so jih sprejele agencije veljajo še naprej kot splošni akti novoustanovljenih agencij.

— *vprašanja, ki se bodo urejala drugače, navedite kako (na primer s kolektivnimi pogodbami)*

Ni takih vprašanj.

— *vprašanja, ki ji ni treba več urejati s predpisi*

Ni takih vprašanj.

— *vprašanja, ki se bodo urejala s predpisi ter v zvezi s katerimi so bili predhodno opravljeni poskusi in testi, da se ugotovi, ali je ukrepanje primerno*

Ni takih vprašanj.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

— *z veljavnim pravnim redom,*

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom, z izjemo odstopanja nekaterih določb od Zakona o javnih agencijah. Le te izjeme so potrebne zaradi zagotovitve ustreznega prenosa direktiv Evropske unije.

— *s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo,*

Predlog zakona je usklajen s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

— *s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati.*

Skupaj s predlogom tega zakona ni potrebno paketno obravnavati drugih predpisov, saj se vse potrebne spremembe imena organa v veljavni zakonodaji predlaga s tem predlogom zakona.

č) Usklajenost predloga zakona:

- *s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi,*

Predlog zakona ne vpliva na samoupravne lokalne skupnosti.

- *s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj),*
- *s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti).*

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlagani zakon ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva, saj imajo obstoječe agencije, ki se financirajo iz državnega proračuna že zagotovljena sredstva in bodo s spojitvijo prenesena na novoustanovljene agencijo.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so v državnem proračunu zagotovljena.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

- *na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštnih storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov,*

NIZOZEMSKA

Na Nizozemskem deluje Organ za potrošnike in trge (Authority for Consumers and Markets). Ustanovljen na podlagi Zakona o ustanovitvi Organa za potrošnike in trge, je začel delovati 1. 4. 2013 z združitvijo Organa za potrošnike, Organa za konkurenco in Neodvisnega organa za pošto in telekomunikacije.

Organ za potrošnike in trge je neodvisen organ, pristojen za nadzor konkurence, izvajanje posebne sektorske ureditve in izvrševanje zakonov za varstvo potrošnikov. Cilj organa je ustvariti enaka pravila, kjer vsi udeleženci na trgu upoštevajo pravila, dobro obveščeni potrošniki pa izvršujejo svoje pravice.

Organ ima svet, ki sprejema vse odločitve. Šteje tri člane, od katerih je en predsednik. Člane sveta imenuje, suspendira in razreši minister za ekonomske zadeve. Predsednik je imenovan za 7 let, člana pa za 5 let. Vsi so lahko imenovani še za en mandat. Vsi trije člani so imenovani na podlagi strokovnosti, ki se zahteva za opravljanje nalog organa, znanja, izkušenj in družbenih (socialnih) vprašanj. V primeru izpraznjenega mesta imata preostala člana pooblastila celotnega sveta vendar največ 9 mesecev. Član sveta je suspendiran ali razrešen, če je neprimeren ali nestrokoven za opravljanje dela ali iz drugih nujnih razlogov, ki se nanašajo na člana sveta. Član sveta je lahko razrešen tudi na svojo zahtevo. Minister za ekonomske zadeve razglasi odločitev o razrešitvi člana z objavo strnjene različice odločbe v uradnem listu. Razrešeni član lahko zahteva, da se objavijo razlogi za njegovo razrešitev.

Vsak član svet ima svoje vsebinsko področje.

Poleg sveta ima organ 7 oddelkov: za potrošnike, za konkurenco, za telekomunikacije, transport in pošto, za energetiko, za zdravstveno varstvo, pravni oddelek ter splošni oddelek, poleg tega pa še službo glavnega ekonomista in oddelek za politiko in komuniciranje.

Za organ dela 500 strokovnjakov, ki so formalno zaposleni na Ministrstvu za ekonomske zadeve. Strokovnjaki z različnimi znanji sodelujejo na različnih projektih.

Stroški poslovanja organa, ki nastanejo z izvajanjem pooblastil, se v splošnem zaračunajo poslovnim udeležencem na trgu, če ni z zakonom določeno drugače. Zneski, ki jih organ lahko zaračuna tem udeležencem (tarifa), se določijo v aktu ministra za ekonomske zadeve.

Stroški organa, ki se ne prevalijo na udeležence na trgu, so npr. stroški izdelave analiz trga, priprave lastnih poročil, odločanja o ugovorih in pritožbah, odločanja in objave odločitev o upravnih ukrepih in zavezujočih navodil, aktivnosti, povezanih z drugimi vladnimi organi, kot je npr. izdelava strokovnih stališč.

Organ je za ciljne skupine uporabnikov vzpostavil 3 spletne portale:

1. portal za potrošnike »ConsuWijzer«, preko katerega se lahko potrošniki obrnejo na organ za informacije in mnenje. Na podlagi opisanega problema organ svetuje, kako lahko potrošnik problem reši. Poleg tega se potrošnik seznanja s svojimi pravicami in načinom izvrševanja. Organ tudi ukrepa, če na podlagi opisanega problema ugotovi, da je družba kršila zakon;
2. portal za poslovne udeležence na trgu »submit tip-ofs«, na katerega se lahko podjetniki obrnejo, če razpolagajo z indici, da drug poslovni subjekt ne upošteva pravil, npr. če je sklenil sporazum o določitvi cene;
3. portal za notifikacijo načrtovanih združitve ali nakupov »notify ACM of a planned merger or acquisition«. Poslovni subjekti morajo organu naznaniti svoje načrte glede združitve. Organ oceni učinke na konkurenco in potrošnike, določi pogoje ali načrte prepreči.

Organ vsaki dve leti sprejme program, v katerem sporoči, katerim področjem bo namenila poseben poudarek, da se lahko potrošniki in poslovni subjekti vnaprej seznanijo, kaj lahko pričakujejo. Program lahko tudi dejavno sooblikujejo s pripombami in predlogi v času javnega posvetovanja. V programu za 2020 in 2021 se bo organ posebej posvetil dvema področjema: digitalni ekonomiji in energetskemu prehodu v brezogljično družbo.

ITALIJA - Italijanski organ za konkurenco (Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - AGCM)

Italijanski organ za konkurenco (AGCM) je neodvisni upravni organ, ki je bil ustanovljen leta 1990 za varstvo konkurenco. Kasnejši zakoni so mu podelili dodatna pooblastila, od katerih so najpomembnejša pooblastila na področju varstva potrošnikov (varstvo pred nepoštenimi poslovnimi praksami, zavajajočim oglaševanjem in nezakonitim primerjalnim oglaševanjem, nepoštenimi pogodbenimi pogoji) ter pooblastila za uporabo zakonov o navzkrižju interesov za nosilce javnih funkcij + legality rating.

Je neodvisen organ, ki ima status javne agencije. Odločitve se sprejemajo na podlagi zakona, brez možnosti vpliva vlade.

Neodvisnost AGCM je okrepljena s postopki imenovanja in pogoji za predsednika in tri člane organa. Na tej funkciji ostajajo sedem let neobnovljivega mandata in jih skupaj imenujeta predsednika obeh domov parlamenta. Pogoja za funkcijo predsednika AGCM sta ugled neodvisnosti in službovanje na drugih visokih institucionalnih položajih. Člani AGCM so izbrani izmed sodnikov državnega sveta, računskega sodišča in pritožbenega sodišča, rednih univerzitetnih profesorjev ekonomije ali prava in

izjemnih osebnosti iz gospodarskega sektorja z brežhibnim slovesom. Ta kolegialni organ (odbor) sprejema odločitve z večino. Generalni sekretar nadzira operativno in pisarniško vodenje.

Predsednik AGCM za vsak prejet primer oziroma pritožbo imenuje enega od treh članov AGCM za poročevalca. AGCM končno odločitev sprejeme na podlagi dejstev, ki jih je zbral direktorat, pristojen za preiskavo, in po zaslišanju strank. Generalni sekretar se udeleži sestanka in pripravi zapisnik, vendar pri odločanju ne sodeluje.

AGCM tedensko na svojem uradnem spletnem mestu objavlja bilten, v katerem poroča o svojih odločitvah o sporazumih, zlorabah prevladujočega položaja, združitvah in prevzemih, nepoštenih poslovnih praksah, zavajajočem oglaševanju in nezakonitem primerjalnem oglaševanju. Prav tako objavlja tudi poročila in poizvedbe o dejstvih v gospodarskih sektorjih.

AGCM do 31. marca vsako leto parlamentu predloži letno poročilo o dejavnostih v preteklem letu. Ob tej priložnosti predsednik AGCM izpostavi politiko, ki jo je sprejel AGCM in ki poudari odločitve AGCM. Letno poročilo je nato objavljeno na spletnem mestu AGCM. AGCM parlamentu predloži tudi polletno poročilo o stanju dejavnosti nadzora in spremljanja na področju navzkrižja interesov.

AGCM se financira z obveznim prispevkom podjetij, ustanovljenih v Italiji, katerih letni promet presega prag 50 milijonov evrov. Računovodski izkazi AGCM morajo biti odobreni do 30. aprila naslednjega leta in jih revidira Računsko sodišče.

Konec leta 2017 je bilo v AGCM skupno 266 zaposlenih. To vključuje vse človeške vire, ki delajo v AGCM, tudi na področjih, ki ne zadevajo varstvo konkurence (glede nepoštenih poslovnih praks, zavajajočega in primerjalnega oglaševanja, navzkrižja interesov, nepoštenih pogodbenih klavzul in zakonitosti ocena).

FINSKA – Finski organ za konkurencu in potrošnike (Finnish Competition and Consumer Authority - FCCA)

Finski organ za konkurencu in varstvo potrošnikov (FCCA) je bil ustanovljen 1. januarja 2013 kot rezultat združitve Finskega organa za varstvo potrošnikov in Finskega organa za konkurencu.

FCCA je zadolžen za zagotavljanje dobrega delovanja trga. Oddelek za konkurencu odpravlja ovire za konkurencu, Oddelek za varstvo potrošnikov pa zagotavlja, da imajo potrošniki dostop do zadostnih, točnih in resničnih informacij ter da so poslovne prakse in pogodbeni pogoji, ki jih uporabljajo podjetja v odnosih s potrošniki, pošteni.

Odgovornost FCCA je, da izvaja politiko varstva konkurence in varstva potrošnikov, zagotavlja dobro delovanje trga, izvaja zakonodajo s področja konkurence in pravila EU o konkurenci ter varuje finančni in pravni položaj potrošnikov. FCCA opravlja tudi nadzorno nalogo Varuha potrošnikov. Del FCCA pa je tudi Evropski potrošniški center Finska (ECC Finska), ki svetuje potrošnikom v zadevah, povezanih s podjetji iz drugih držav članic EU, ter jim zagotavlja pomoč v sporih.

FCCA vodi generalni direktor, ki ga imenuje vlada. Generalni direktor je odgovoren za razvoj in učinkovitost delovanja FCCA in doseganje ciljev. Generalni direktor odloča o vprašanjih, ki jih mora rešiti FCCA, razen če zakonodaja ali poslovnik ne določata, da taka vprašanja rešuje drug javni uslužbenec. Generalni direktor tudi potrdi poslovnik FCCA.

Poleg tega ima FCCA še dva direktorja, imenovana s strani vlade; eden vodi Oddelek za konkurencu in drugi Oddelek za varstvo potrošnikov. Direktor Oddelka za varstvo potrošnike deluje tudi kot Varuh potrošnikov.

POLJSKA – Urad za konkurenco in varstvo potrošnikov (Office of Competition and Consumer Protection – UOKiK)

Urad za konkurenco in varstvo potrošnikov je centralni vladni organ. Obseg njegovih pristojnosti je določen v zakonu iz februarja 2007. Dejavnosti UOKiK se financirajo iz državnega proračuna. V letu 2018 je bilo v UOKiK 489 zaposlenih, in sicer od tega 185 pravnikov, 69 ekonomistov, 39 kemikov, 28 prehrabnenih tehnologov in 9 biotehnologov. V letu 2018 je bilo izdanih 890 odločb, od tega 240 na področju varstva konkurence in 650 na področju varstva potrošnikov.

UOKiK poroča neposredno predsedniku vlade, predsednika UOKiK pa predsednik vlade imenuje med osebami, izbranimi na javnem in konkurenčnem natečaju. Predsednik UOKiK je odgovoren za oblikovanje politike varstva konkurence in politike varstva potrošnikov.

Poslanstvo UOKiK je delovati v korist najvišje možne stopnje blaginje potrošnikov z učinkovito zaščito interesov potrošnikov in njihovih pravic ob spoštovanju načel poštenosti v postopkih v odnosih s podjetji.

V okviru UOKiK delujejo naslednji oddelki: Oddelek za pravne zadeve, Oddelek za varstvo konkurence, Oddelek za tržne analize, Oddelek tržne inšpekcije, Oddelek za nadzor koncentracij, Oddelek za spremljanje državnih pomoči, Oddelek za varstvo kolektivnih interesov potrošnikov, Oddelek za nadzor trga in Oddelek za laboratorije.

- *na področju nadzora finančnega sistema*

LUKSEMBURG – model ločenih nadzornih organov

Nadzornik trga kapitala v Luksemburgu je Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF). Bonitetni nadzor izvaja centralna banka (Banque Centrale Du Luxembourg; v nadaljnjem besedilu: BCL) in ima dve komponenti: nadzor nad likvidnostjo ter nadzor nad sistemi za plačila in poravnava. BCL je zadolžena za zbiranje podatkov, pripravo denarne in finančne statistike, plačilnih bilanc in stanja mednarodnih naložb kot tudi za statistiko plačilnih sistemov in instrumentov.

Nadzornik zavarovalniškega trga je Commissariat aux Assurances, ki izvaja bonitetni (prudential) nadzor in nadzor nad ravnanjem tržnih udeležencev (market conduct).

ZDRUŽENO KRALJESTVO – »Twin peaks« model

V Združenem kraljestvu so leta 1997 izvedli reformo ureditve finančnih storitev. V okviru te reforme je bil oblikovan enotni nadzorni organ Financial Services Authority (v nadaljnjem besedilu: FSA), ki je bil združen nadzorni organ za nadzor vseh ponudnikov finančnih storitev v Združenem kraljestvu; centralna banka pa je ohranila odgovornost za nadzor nad sistemskimi tveganji.

Kot odziv na finančno krizo je bil leta 2012 sprejet Zakon o finančnih storitvah (Financial Services Act), s katerim je bil oblikovan nov sistem ureditve nadzora nad finančnimi storitvami v luči zaščite krepitve gospodarstva Združenega kraljestva. Namen nove ureditve nadzora finančnega sistema je bil ohraniti in zagotoviti integriteto trga, urediti ponudnike finančnih storitev tako, da imajo potrošniki pravično obravnavo ter zagotoviti konkurenčne finančne storitve.

Na podlagi Zakona o finančnih storitvah se je FSA leta 2014 razdelil na dva organa, in sicer: Financial Conduct Authority (nadaljnjem besedilu: FCA) in Prudential Regulation Authority

(nadaljnem besedilu: PRA). FCA je neodvisna organizacija, ki se financira s strani nadzorovanih institucij in o svojem delu letno poroča Parlamentu. Pooblaščenici so za izrekanje kazni, glob, prepovedi, kazenski pregon ali izrek drugega ukrepa za preprečevanje zlorabe trga (npr. trgovanje z notranjimi informacijami), da z javnimi objavami naznanijo pričete disciplinske postopke zoper podjetje ali posameznika. PRA je odgovoren za bonitetni nadzor, regulacijo bank, vzajemnih organizacij za financiranje izgradnje in nakupa stanovanj (building societies), kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih podjetij.

Nadzor nad poklicnimi pokojninami izvaja The Pensions Regulator.

AVSTRILIJA – kombinacija funkcijskega in sektorskega modela

Organ za nadzor finančnega trga (Finanzmarktausicht; nadaljnem besedilu: FMA) je od leta 2002 nadzorni organ za finančni trg v Avstriji in član različnih mednarodnih organizacij. Pod eno streho združuje odgovornost za nadzor nad bankami, zavarovalnicami, pokojninskimi družbami, investicijskimi skladi, investicijskimi podjetji in ponudniki investicijskih storitev, finančnimi konglomerati in deviznim poslovanjem podjetij. Bančni nadzor se opravlja v sodelovanju z avstrijsko centralno banko. FMA prav tako zagotavlja, da je trgovanje s finančnimi instrumenti v skladu z zakonskimi zahtevami. Zagotavlja, da imajo vse finančne institucije, potrebne sisteme za preventivno ukrepanje proti pranju denarja in financiranju terorizma. Od leta 2015 FMA deluje tudi kot nacionalni organ za reševanje.

FMA je neodvisen avtonomni organ, ki pripravlja izvedbene predpise za finančni trg, h katerim mora podati soglasje zvezno ministrstvo za finance. Ima nadzorni svet, ki ga sestavlja šest članov ter Odbor za finančno stabilnost.

Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki in posredniki opravlja zvezno ministrstvo za znanost, raziskave in gospodarstvo.

FMA skrbi tudi za varstvo potrošnikov, vendar ne v klasičnem pomenu besede, saj nima pristojnosti za reševanje pritožb s strani potrošnikov, so pa informacije in pritožbe s strani potrošnikov, vlagateljev ali upnikov pomemben vir informacij za nadzorne dejavnosti.

BELGIJA – »Twin peaks« model

Belgijski finančni sistem nadzira Organ za nadzor finančnih storitev in trga (Financial service and Market Authority; v nadaljevanju: FSMA) skupaj z Belgijsko nacionalno banko (NBB). FSMA ima status neodvisne javne ustanove in je bil ustanovljen 1. aprila 2011. Člani upravnih organov FSMA so imenovani s kraljevim odlokom za obdobje šestih let.

Pristojnosti FSMA spadajo v naslednjih šest področij:

- nadzor finančnih trgov in nadzor nad finančnimi informacijami, ki jih širijo podjetja,
- nadzor nad spoštovanjem poslovnih pravil,
- nadzor finančnih produktov,
- nadzor ponudnikov in posrednikov finančnih storitev,
- nadzor nad dodatnimi pokojninami in
- prispevek k izboljšanju finančnega izobraževanja.

FRANCIJA – model ločenih nadzornih organov

Francoski bonitetni nadzorni organ je bil ustanovljen kot Autorité de contrôle prudentiel (ACP) januarja 2010, in sicer z združitvijo la Commission Bancaire, l'Autorité de Contrôle des Assurances et Mutuelles (ACAM), le Comité des Entreprises d'Assurance (CEA) in Comité des établissements de crédit et des entreprises d'investissement (CECEI).

Julija 2013 je bila ustanovljena nova nadzorna institucija – Nadzorni in reševalni organ (Autorite de Controle Prudentiel et de Resolution; v nadaljnjem besedilu: ACPR), ki deluje pod okriljem francoske centralne banke Banque de France.

ACPR je zadolžen za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema ter zaščito potrošnikov oziroma vlagateljev. Izdaja dovoljenja in pooblastila skladno z zakonodajo, izvaja stalen nadzor nad finančnim sistemom, ki vključuje skladnost z zahtevami glede kapitalске ustreznosti in predpisi o vzdrževanju likvidnosti. ACPR zagotavlja, da zavarovalnice spoštujejo svoje obveznosti do zavarovancev. Izvaja nadzor nad pripravo in izvajanjem ukrepov za preprečevanje in reševanje bančnih kriz, z namenom zaščite finančne stabilnosti, ohranja kontinuiteto dejavnosti, storitev in poslovanja institucij, katerih odpoved bi imela resne posledice za gospodarstvo in varstvo vlagateljev.

ACPR tesno sodeluje s francosko centralno banko in vladnimi agencijami ter predstavlja Francijo v mednarodnih in evropskih organih, odgovornih za nadzor zavarovalnega in bančnega sistema.

Nadzor nad trgom kapitala opravlja The Autorité des Marchés Financiers (AMF).

NEMČIJA – model enotnega nadzornega organa

1. maja 2002 se je Zvezni nadzorni urad za bančništvo (Bundesaufsichtsamt für das Kreditwesen; BAKred) združil s takratnim Zveznim nadzornim uradom za vrednostne papirje (Bundesaufsichtsamt für den Wertpapierhandel; BAWe) in Zveznim zavarovalnim nadzorom (Bundesaufsichtsamt für das Versicherungswesen; BAV). Združeni organ se imenuje Zvezni finančni nadzorni organ (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht; v nadaljnjem besedilu: BaFin).

Nemška ureditev nadzora finančnega sistema temelji na dveh stebrih. Nemška Zvezna banka (Deutsche Bundesbank) je pristojna za monetarno politiko, finančno stabilnost vključno z makrobonitetnim nadzorom in deljeni nadzor nad kreditnimi institucijami. BaFin pa je pristojen za nadzor kreditnih institucij, ponudnikov finančnih storitev, zavarovalnic in trgovanja z vrednostnimi papirji.

V skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (ESRB/2011/3; UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, stran 1) je Nemčija sprejela Zakon o finančni stabilnosti (Finanzstabilitätsgesetz), ki je ustanovil Komisijo za finančno stabilnost. Komisija za finančno stabilnost je organ, pristojen za makrobonitetni nadzor in je operativno neodvisen.

MALTA – model enotnega nadzornega organa

Edini regulator za finančne storitve na Malti je Malta Financial Services Authority (v nadaljnjem besedilu: MFSA). Ustanovljen je bil julija 2002, ko je prevzel nadzorne funkcije, ki so jih prej opravljale centralna banka Malte, malteška borza in Malta Financial Services center. MFSA je samostojen javni organ in letno poroča Parlamentu.

Sektor finančnih storitev vključuje vse finančne dejavnosti, vključno s tistimi za kreditne institucije, za izdajo elektronskega denarja, vrednostnih papirjev in investicijskih družb, reguliranih trgov, zavarovalnic in pokojninskih shem. MFSA upravlja tudi register podjetij.

MFSA je odgovoren tudi za izobraževanje potrošnikov in varstvo potrošnikov v sektorju finančnih storitev.

– *izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv.*

Izjava o skladnosti (oblika pdf) – izvoz iz baze RPS

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o Javni agenciji Republike Slovenije za trg in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act on the Public Agency of the Republic of Slovenia for the Market and Consumers and the Public Agency of the Republic of Slovenia for Financial Markets""

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2020-2130-0043

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32001L0034	Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji	01.05.2004	01.05.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2001-01-5172 Slovenski računovodski standardi			
		2. 1999-01-3777 Zakon o splošnem upravnem postopku			
		3. 2007-01-3699 Zakon o trgu finančnih instrumentov			
		4. 2018-01-3751 Zakon o trgu finančnih instrumentov			
2.	32004L0109	Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES	20.01.2007	20.01.2007	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2007-01-3699 Zakon o trgu finančnih instrumentov			
		2. 2010-01-4708 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgu finančnih instrumentov			
		3. 2018-01-3751 Zakon o trgu finančnih instrumentov			
3.	32009L0065	Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)	30.06.2011	30.06.2011	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2015-01-1299 Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
		2. 2017-1611-0119 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
		3. 2018-01-3753 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
4.	32009L0072	Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES	03.03.2011	03.03.2011	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2014-01-0538 Energetski zakon			
5.	32009L0073	Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES	03.03.2011	03.03.2011	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2017-01-0464 Pravilnik o dostopu do podatkov o porabi zemeljskega plina gospodinskega odjemalca			
		2. 2014-01-0538 Energetski zakon			
		3. 2020-2430-0002 Zakon o učinkoviti rabi energije			

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
6.	32009L0138	Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)	31.03.2015	31.03.2015	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2015-01-3687 Zakon o zavarovalništvu			
		2. 2019-01-0288 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu			
7.	32010L0013	Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)	01.05.2004, 01.05.2004, 19.12.2009		NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2011-01-3715 Zakon o avdiovizualnih medijskih storitvah			
		2. 2015-01-3304 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah			
8.	32011L0061	Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 Besedilo velja za EGP	22.07.2013	22.07.2013	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2015-01-1326 Zakon o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov			
		2. 2015-01-1299 Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
		3. 2017-1611-0119 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
		4. 2018-01-3754 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov			
		5. 2018-01-3753 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
9.	32012L0034	Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja	16.06.2015	16.06.2015	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2016-01-1969 Uredba o dodeljevanju vlakovnih poti, uporabnosti in režimu učinkovitosti na javni železniški infrastrukturi			
		2. 2019-01-0688 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o dodeljevanju vlakovnih poti, uporabnosti in režimu učinkovitosti na javni železniški infrastrukturi			
		3. 2020-01-2208 Uredba o spremembi in dopolnitvah Uredbe o dodeljevanju vlakovnih poti, uporabnosti in režimu učinkovitosti na javni železniški infrastrukturi			
		4. 2009-01-2869 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu			
		5. 2012-01-4315 Zakon o elektronskih komunikacijah			
		6. 2013-01-2518 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu			
		7. 2015-01-3306 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu			
		8. 2017-01-2002 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah			
		9. 2018-01-1355 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu			
		10. 2020-2430-0065 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o železniškem prometu			
10.	32014L0065	Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU	03.07.2017	03.07.2017	NE Direktiva prenesena tudi z drugim aktom
		1. 2010-01-4716 Pravila borze			
		2. 2015-01-1326 Zakon o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov			
		3. 2018-01-3754 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov			
		4. 2018-01-3753 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje			
		5. 2018-01-3751 Zakon o trgu finančnih instrumentov			

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
11.	32015L0849	Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES	26.06.2017	26.06.2017	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2018-01-0226	Pravilnik o dejavnih nezmatnega in povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma		
		2. 2018-01-3233	Uredba o izvzemu prirediteljev klasičnih iger na srečo iz izvajanja ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma		
		3. 1994-01-0512	Zakon o notariatu		
		4. 2003-01-0238	Zakon o prekrških		
		5. 1993-01-0817	Zakon o odvetništvu		
		6. 2002-01-2814	Zakon o Banki Slovenije		
		7. 1995-01-3507	Zakon o igrah na srečo		
		8. 2005-01-4292	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o notariatu		
		9. 2008-01-2265	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu		
		10. 2008-01-0486	Zakon o deviznem poslovanju		
		11. 2008-01-2296	Kazenski zakonik		
		12. 2015-01-3687	Zakon o zavarovalništvu		
		13. 2015-01-1065	Zakon o bančništvu		
		14. 2014-01-0961	Zakon o finančni upravi		
		15. 2016-01-2925	Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma		
		16. 2018-01-4121	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o revidiranju		
		17. 2018-01-3751	Zakon o trgu finančnih instrumentov		
		18. 2019-01-0288	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu		
		19. 2020-01-1558	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma		
		20. 2019-01-3721	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma		
12.	32016L0097	Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev)	01.07.2018	01.07.2018	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2015-01-3687	Zakon o zavarovalništvu		
		2. 2019-01-0288	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu		
13.	32018L1972	Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (prenovitev)	21.12.2020	21.12.2020	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2019-3130-0004	Zakon o elektronskih komunikacijah		
		2. 2019-3340-0008	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih		
14.	32019L0001	Direktiva (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitevi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga	04.02.2021	04.02.2021	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2020-2130-0037	Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence		

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o Javni agenciji Republike Slovenije za trg in potrošnike in Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act on the Public Agency of Slovenia for the Market and Consumers and the Public Agency of the Republic of Slovenia for Financial Markets""

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2020-2130-0043

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32001L0034	Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji
2.	32004L0109	Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES
3.	32009L0065	Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)
4.	32009L0072	Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES
5.	32009L0073	Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES
6.	32009L0138	Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)
7.	32010L0013	Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)
8.	32011L0061	Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 Besedilo velja za EGP
9.	32012L0034	Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja
10.	32014L0065	Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU
11.	32015L0849	Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES
12.	32016L0097	Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev)
13.	32018L1972	Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (prenovitev)
14.	32019L0001	Direktiva (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen	Celex 32004L0109 Člen 116, celex 32009L0065 Člen 309, celex 32009L0138 Člen 66, celex 32011L0061 Člen 93, celex 32014L0065 Člen 67, celex 32015L0849 Člen 42, celex 32016L0097	
2. člen	Člen 34, odstavek 1, celex 32019L0001	
3. člen		
4. člen		
5. člen	Člen 4, odstavek 1, celex 32019L0001 Člen 4, odstavek 2, celex 32019L0001	
5. člen, 1. odstavek	Člen 8, odstavek 1, celex 32018L1972	
5. člen, 2. odstavek	Člen 8, odstavek 1, celex 32018L1972	

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
6. člen	Člen 6, odstavek 2, celex 32018L1972 Člen 9, odstavek 3, celex 32018L1972 Člen 5, odstavek 1, celex 32019L0001	
7. člen		
8. člen		
9. člen		
10. člen		
11. člen		
12. člen		
13. člen	Člen 7, odstavek 1, celex 32018L1972	
14. člen		
15. člen		
16. člen		
17. člen		
18. člen	Člen 7, odstavek 1, celex 32018L1972 Člen 4, odstavek 4, celex 32019L0001	
19. člen, 2. odstavek	Člen 6, odstavek 1, celex 32018L1972	
19. člen, 3. odstavek	Člen 6, odstavek 1, celex 32018L1972	
19. člen, 4. odstavek	Člen 6, odstavek 1, celex 32018L1972	
20. člen		
21. člen		
22. člen	Člen 7, odstavek 2, celex 32018L1972 Člen 7, odstavek 3, celex 32018L1972 Člen 4, odstavek 3, celex 32019L0001	
23. člen	Člen 6, odstavek 2, celex 32018L1972 Člen 8, odstavek 2, celex 32018L1972 Člen 9, odstavek 1, celex 32018L1972 Člen 9, odstavek 3, celex 32018L1972 Člen 5, odstavek 3, celex 32019L0001 Člen 5, odstavek 4, celex 32019L0001	
24. člen	Člen 5, odstavek 1, celex 32019L0001 Člen 5, odstavek 3, celex 32019L0001	
24. člen, 2. odstavek	Člen 6, odstavek 2, celex 32018L1972 Člen 9, odstavek 3, celex 32018L1972	
24. člen, 3. odstavek	Člen 9, odstavek 2, celex 32018L1972	
24. člen, 4. odstavek	Člen 9, odstavek 3, celex 32018L1972	
25. člen		
26. člen		
27. člen		
28. člen		
29. člen		
30. člen		
31. člen		
32. člen		
33. člen		
34. člen		
35. člen		
36. člen		
37. člen		
38. člen		
39. člen		
40. člen		
41. člen		
42. člen		
43. člen		
44. člen		
45. člen		
46. člen		
47. člen		
48. člen		
49. člen		
50. člen		
51. člen		
52. člen		
53. člen		
54. člen		
55. člen		
56. člen		
57. člen		
58. člen		

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
59. člen		
60. člen		
61. člen		
62. člen		
63. člen		
64. člen		
65. člen		
66. člen		
67. člen		
68. člen		
69. člen		
70. člen		
71. člen		
72. člen		
73. člen		
74. člen		
75. člen		
76. člen		
77. člen		
78. člen		
79. člen		
80. člen		
81. člen		
82. člen		
83. člen		
84. člen		
85. člen		
86. člen		
87. člen		
88. člen		
89. člen		
90. člen		
91. člen		
92. člen		
93. člen		
94. člen		
95. člen		
96. člen		
97. člen		
98. člen		
99. člen		
100. člen		
101. člen		
102. člen		
103. člen		
104. člen		
105. člen		
106. člen		
107. člen		
108. člen		
109. člen		
110. člen		
111. člen		
112. člen		
113. člen		
114. člen		
115. člen		
116. člen		
117. člen		
118. člen		
119. člen		
120. člen		
121. člen		
122. člen		
123. člen	Clen 12. celex 32016L0097	
124. člen		
125. člen		
126. člen		
127. člen		
128. člen		

Delovna verzija korelacijske tabele

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
129. člen		
130. člen		
131. člen		
132. člen		
133. člen		
134. člen		
135. člen		
136. člen		
137. člen		
138. člen		
139. člen		
140. člen		
141. člen		
142. člen		
143. člen		
144. člen		
145. člen		
146. člen		
147. člen		
148. člen		
149. člen		
150. člen		
151. člen		
152. člen		
153. člen		
154. člen		
155. člen		
156. člen		
157. člen		
158. člen		
159. člen		
160. člen		
161. člen	Člen 24, celex 32014L0065 Člen 67, celex 32014L0065	
162. člen	Člen 97, celex 32014L0065	
163. člen	Člen 44, celex 32011L0061	
164. člen		
165. člen		
166. člen		
167. člen		
168. člen		
169. člen		
170. člen		
171. člen		
172. člen		
173. člen		
174. člen		
175. člen		
176. člen		
177. člen		
178. člen		
179. člen		
180. člen		
181. člen		
182. člen		
183. člen		
184. člen		
185. člen		
186. člen		
187. člen		
188. člen		
189. člen		
190. člen		

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S predlogom tega zakona se predlaga spojitve Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence v Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter Agencije za trg vrednostnih papirjev in Agencije za zavarovalni nadzor v Javno agencijo Republike Slovenije v Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge. Predlagane spojitve pa ne bodo vplivale na same postopke in na poslovanje javne uprave.

Predlog zakona predvideva spojitve več agencij v eno ter posledično ukinitvev teh organov.

Predlog zakona ne predvideva novih postopkov zato tudi ne predvideva novih zaposlitev.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne vpliva na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predloga zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona nima posledic na gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona ne vpliva na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Zakon ne bo povzročil posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Sprejeti zakon bo predstavljen na spletni strani Ministrstva za javno upravo.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa bodo v okviru svojih pristojnosti izvajala pristojna ministrstva.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Takih vprašanj ni.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona: /

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona, in znesku plačila za ta namen

Pri pripravi predloga zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak.

9. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Mag. Andrej Šircelj, minister za finance,
- Jernej Vrtovec, minister za infrastrukturo,
- Boštjan Koritnik, minister za javno upravo,
- Dr. Vasko Simoniti, minister za kulturo,
- Simon Zajc, državni sekretar, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Ajda Cuderman, državna sekretarka, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- Mag. Peter Ješovnik, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- Mag. Kristina Štebljaj, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Polona Flerin, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Blaž Košorok, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Aleš Mihelič, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Urška Ban, državna sekretarka, Ministrstvo za javno upravo,
- Mag. Peter Geršak, državni sekretar, Ministrstvo za javno upravo,
- Dr. Ignacija Fridl Jarc, državna sekretarka, Ministrstvo za kulturo.

II. BESEDILO ČLENOV

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja status in delovanje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge (v nadaljnjem besedilu: agenciji).

2. člen (prenos direktiv)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije delno prenašajo:

1. Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L št. 15 z dne 21. 1. 1998, str. 14), zadnjič spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti (UL L št. 52 z dne 27. 2. 2008, str. 3),
2. Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L št. 184 z dne 6. 7. 2001, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L št. 79 z dne 24. 3. 2005, str. 9),
3. Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38),
4. Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (UL L 302, 17.11.2009, str. 32),
5. Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 55), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125),
6. Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94),
7. Direktiva 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/138/ES), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43),
8. Direktiva 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (UL L št. 95 z dne 15. 4. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/1808 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o spremembi Direktive

- 2010/13/EU o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah) glede na spreminjajoče se tržne razmere (UL L št. 303 z dne 28. 11. 2018, str. 69),
9. Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1),
 10. Direktiva 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 32), zadnjič spremenjena z Delegiranim sklepom Komisije (EU) 2017/2075 z dne 4. septembra 2017 o nadomestitvi Priloge VII k Direktivi 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L 295 z dne 14. 11. 2017, str. 69),
 11. Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349),
 12. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73) zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43),
 13. Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L št. 26 z dne 2. 2. 2016, str. 19), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/411 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2018 o spremembi Direktive (EU) 2016/97 v zvezi z datumom začetka uporabe ukrepov za prenos v državah članicah (UL L št. 76 z dne 19. 3. 2018, str. 28),
 14. Direktiva (EU) 2016/1148 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2016 o ukrepih za visoko skupno raven varnosti omrežij in informacijskih sistemov v Uniji (UL L št. 194 z dne 19. 7. 2016, str. 1),
 15. Direktiva (EU) 2018/1972 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o Evropskem zakoniku o elektronskih komunikacijah (UL L št. 321 z dne 17. 12. 2018, str. 36),
 16. Direktiva (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravičnega delovanja notranjega trga (UL L 11, 14.1.2019, str. 3),
 17. Direktiva (EU) 2016/797 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o interoperabilnosti železniškega sistema v Evropski uniji (UL L št. 138 z dne 26. 5. 2016, str. 44), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2020/700 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o spremembi direktiv (EU) 2016/797 in (EU) 2016/798 glede podaljšanja obdobja za njun prenos (UL L št. 165 z dne 27. 5. 2020, str. 27),
 18. Direktiva (EU) 2016/798 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o varnosti na železnici (UL L št. 138 z dne 26. 5. 2016, str. 102), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2020/700 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o spremembi direktiv (EU) 2016/797 in (EU) 2016/798 glede podaljšanja obdobja za njun prenos (UL L št. 165 z dne 27. 5. 2020, str. 27),
 19. Direktiva 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 315 z dne 3. 12. 2007, str. 51), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2019/554 z dne 5. aprila 2019 o spremembi Priloge VI k Direktivi 2007/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta o izdaji spričeval strojevodjem, ki upravljajo lokomotive in vlake na železniškem omrežju Skupnosti (UL L št. 97 z dne 8. 4. 2019, str. 1).

(uporaba zakona, ki ureja javne agencije)

Za agenciji se uporablja zakon, ki ureja javne agencije, kolikor ta zakon posamezne vsebine ne ureja drugače, pri čemer se določbe zakona, ki ureja javne agencije, ki se nanašajo na direktorja, smiselno uporabljajo tudi za upravo.

4. člen
(status)

(1) Agenciji sta pravni osebi javnega prava.

(2) Ustanoviteljske pravice in obveznosti uresničuje Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

5. člen
(samostojnost in neodvisnost)

(1) Pri izvrševanju nalog in pristojnosti sta agenciji samostojni in neodvisni.

(2) Člani uprave agencij, zaposleni v agencijah ter člani sveta agencij pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo zahtevati in izvajajo svoje naloge ter pooblastila neodvisno od političnih in drugih zunanjih vplivov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko vlada na področju varstva konkurence izda splošna pravila politik, ki niso povezana s sektorskimi raziskavami ali s postopki za uveljavljanje pravil konkurence.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko ministrstvo, pristojno za promet, sodeluje, daje usmeritve in navodila Javni agenciji Republike Slovenije za konkurenco, varnost prometa in potrošnike na področju prometa.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena na področju elektronskih komunikacij vlada in ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije, Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike lahko podata strateške usmeritve na področjih, kjer je to skladno z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(6) Ministrstva so pristojna za opravljanje nalog na tistih področjih dela agencij, ki spadajo v njihovo pristojnost, na podlagi zakona, ki ureja državno upravo.

(7) Osebe, ki sprejemajo odločitve na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, se vzdržijo vsakršnega ravnanja, ki bi bilo nezdržljivo z opravljanjem njihovih nalog ali izvajanjem njihovih pooblastil za uporabo določb zakona, ki ureja preprečevanje omejevanje konkurence ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(8) Osebe, ki sprejemajo odločitve na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije se v razumnem času po prenehanju mandata ali zaposlitve vzdržijo obravnave postopkov za uveljavljanje pravil konkurence, ki bi lahko povzročili nasprotje interesov.

6. člen
(zaposleni in plače)

(1) Agenciji v programu dela oziroma finančnem načrtu samostojno določita ustrezno število zaposlenih v okviru dodeljenih finančnih virov.

(2) Za plače zaposlenih v agencijah veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju.

(3) Agenciji samostojno določata svojo notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest.

7. člen
(poslovník)

(1) Agenciji imata poslovnik, ki podrobneje določa njuno poslovanje.

(2) Poslovnik sprejme svet agencije z večino glasov vseh članov.

8. člen
(uporaba nekaterih določb zakonov, ki urejajo preprečevanje korupcije)

Za člana sveta in člana uprave se uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje korupcije in nezdružljivost opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

II. JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA TRG, VARNOST PROMETA IN
POTROŠNIKE

9. člen
(Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike)

Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike skladno z zakoni opravlja naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštnih storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov.

10. člen
(organa agencije)

Organa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike sta svet in uprava.

11. člen
(sestava, imenovanje in delovanje sveta)

(1) Svet sestavlja sedem članov, in sicer za vsako področje dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike en član.

(2) Člane sveta imenuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog vlade. Vlada objavi javni poziv za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člane sveta. Zbiranje kandidatov za člane sveta ter izbirni postopek izvede izbirna komisija, sestavljena iz sedmih članov. Vlada imenuje člane izbirne komisije na predlog ministrstev, pristojnih za posamezno področje iz 9. člena tega zakona. Na prvi seji izbirne komisije, ki jo skliče ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, člani izbirne komisije izberejo izmed sebe predsednika izbirne komisije. Izbirna komisija uporablja merilo strokovne usposobljenosti osebe za posamezno področje dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(3) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana sveta v 30 dneh po prejemu predloga vlade.

(4) Če predlagani kandidat za člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje člana sveta.

(5) Člani sveta so imenovani za dobo šestih let in so lahko enkrat ponovno imenovani.

(6) Vsaka tri leta se imenujejo trije ali štirje člani sveta glede na potek njihovega mandata. V primeru predčasnega prenehanja mandata člana sveta se novi član sveta imenuje za preostanek mandata razrešenega člana.

(7) Vlada obvesti državni zbor o izteku mandata člana sveta najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.

(8) Predsednika sveta izvolijo člani sveta med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(9) Svet veljavno odloča, če so na seji navzoči vsaj štirje člani sveta. Svet odloča z večino vseh članov. V primeru enakega števila glasov odloči glas predsedujočega.

(10) Predsednik in člani sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo sejnine in povračila stroškov v pravnih osebah javnega prava.

(11) Svet ima sekretarja, ki je zadolžen za pripravo in izvedbo seje. Njegove naloge podrobneje ureja poslovnik. Sekretarja na predlog predsednika sveta imenuje svet izmed zaposlenih v Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. Sekretar opravlja delo za svet v okviru svojega delovnega razmerja.

12. člen (pogoji za člane sveta)

Za člana sveta je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
5. je strokovno usposobljena na vsaj enem področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
6. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kakor šest mesecev,
7. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 14. člena tega zakona.

13. člen (nezdružljivost opravljanja funkcije člana sveta)

Člani sveta ne morejo biti:

- člani vodstva ali organov političnih strank,
- funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
- osebe, ki so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- osebe, zaposlene v Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

14. člen (izjava o interesih in povezavah člana sveta)

(1) Kandidat za člana sveta mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali so njihovi dobavitelji. Pri tem mora

razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta.

(2) Član sveta mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena je član sveta dolžan obvestiti Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta ali o katerih ni obvestil sveta v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta, na katerega se ti interesi in povezave nanašajo. Pred odločitvijo svet pridobi mnenje člana sveta, o katerem teče postopek.

15. člen (pristojnosti sveta)

(1) Svet sprejema poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,

1. sprejema program dela, finančni načrt in letno poročilo Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike;
2. predlaga imenovanje in razrešitev članov uprave,
3. nadzira upravo glede zakonitosti njenega dela in doseganja rezultatov dela in njenega poslovanja,
4. imenuje senat za odločanje v upravnem in prekrškovnem postopku za vsako posamično zadevo s področja varstva konkurence;
5. odloča o izločitvi članov uprave iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah;
6. odloča o izločitvi pooblaščenih uradnih oseb iz postopka vodenja posamične zadeve;
7. opravlja druge naloge, določene z zakonom ali splošnim aktom Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(2) Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Svet Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike pri izvajanju svojih pristojnosti iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena ne sme posegati v vsebino in postopke posamičnih aktov ter priporočil Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter v zvezi z njimi povezane strokovne naloge.

16. člen (predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta je predčasno razrešen, če

- to sam zahteva,
- pri opravljanju funkcije huje krši zakon, predpis Evropske unije ali splošni akt, ki ureja izvajanje nalog sveta;
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdržljivosti iz 13. člena tega zakona.

(2) Člane sveta predčasno razreši državni zbor na predlog vlade ali obrazložen predlog sveta.

(3) Če razrešitev člana sveta predlaga svet, svet sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člana sveta po postopku, ki je določen v poslovniku Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet pridobi mnenje člana sveta, katerega razrešitev je predlagana.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

17. člen (uprava)

(1) Uprava zastopa in predstavlja Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(2) Uprava ima šesti članov, od katerih je en član strokovnjak s področja energetike, en član s področja elektronskih komunikacij, poštne storitve oziroma avdiovizualnih oziroma medijskih storitev, en član s področja cestnega prometa, en član s področja železniškega prometa, en član s področja letalstva in en član s področja varstva konkurence in varstva potrošnikov. Člani uprave izmed sebe izvolijo predsednika uprave.

(3) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov uprave. Če je izid neodločen, odloči glas predsednika uprave.

18. člen (imenovanje članov uprave)

(1) Člane uprave imenuje državni zbor, na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede svet. Svet preverja strokovno usposobljenost kandidatov za člana uprave z uporabo standardov meril in metod uradniškega sveta. Svet predlaga kandidata, ki ga je ocenil kot strokovno najbolj usposobljenega. Ministrstvo, pristojno za gospodarski razvoj in tehnologijo, pripravi gradivo za odločanje na vladi. Člani uprave so imenovani za dobo petih let in so lahko enkrat ponovno imenovani.

(2) Za člana uprave je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje točke, od tega pet let na vodilnih delovnih mestih,
5. je priznan strokovnjak z vsaj enega področja dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
6. ima višjo raven znanja angleškega jezika,
7. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
8. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
9. izpolnjuje zahteve iz 19. člena tega zakona,
10. predloži izjavo o interesih in povezavah iz 20. člena tega zakona.

(3) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana uprave v 30 dneh po prejemu predloga vlade.

(4) Če predlagani kandidat za člana uprave ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje člana uprave.

(5) Vlada obvesti državni zbor o izteku mandata člana uprave najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.

(6) Člani uprave za čas opravljanja funkcije sklenejo z Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike pogodbo o zaposlitvi, v kateri se določijo cilji in pričakovani rezultati njihovega dela. V imenu Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike je za sklenitev pogodbe o zaposlitvi člana uprave pooblaščen predsednik sveta.

(7) Za plače članov uprave se uporabljajo določbe uredbe, ki ureja plače direktorjev v javnem sektorju.

19. člen (nezdružljivost in omejitev poslovanja)

(1) Funkcija člana uprave ni združljiva s funkcijo predsednika ali člana sveta. Če je za člana uprave imenovana oseba, ki opravlja funkcijo, s katero je njegova funkcija nezdružljiva, mora pred nastopom funkcije člana uprave Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike uskladiti svoj položaj.

(2) Član uprave ne sme:

- biti član sveta,
- biti funkcionar po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
- biti član vodstva ali organa politične stranke,
- sam kot fizična oseba poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- biti član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(3) Član uprave, njegov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(3) Z lastniškim deležem iz drugega in tretjega odstavka tega člena so izenačene druge pravice, na podlagi katerih ima navedena oseba pravico do udeležbe pri dobičku, glasovalne pravice ali lahko prejme plačilo od take pravne osebe.

(4) Prepovedano poslovno sodelovanje iz drugega odstavka tega člena ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki

opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(5) Član uprave mora svoj položaj uskladiti s tem členom v enem mesecu po imenovanju oziroma po nastopu nezdržljivosti, v nasprotnem primeru s potekom tega roka preneha veljati sklep o imenovanju oziroma je podan razlog za njegovo razrešitev. Član uprave je prost te obveznosti, če je razlog iz četrte, pete in šeste alineje drugega odstavka tak, da to po mnenju sveta ne vpliva na neodvisnost njegovega delovanja.

(6) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v kodeksu ravnanj podrobneje opredeli pravila glede nasprotja interesov.

20. člen

(izjava o interesih in povezavah kandidata za člana uprave)

(1) Kandidat za člana uprave mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali ki so njihovi dobavitelji. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Član uprave mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju podati Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena, je član uprave dolžan obvestiti Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član uprave oceni, da obstajajo povezave in interesi člana uprave iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana uprave ali o katerih ni obvestil sveta in vlade v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet in vlado pa bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Pred odločitvijo svet pridobi mnenje člana uprave. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi člana uprave, obvesti tudi vlada.

21. člen

(pristojnosti in odgovornosti uprave)

(1) Vsak član uprave samostojno zastopa in predstavlja Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(2) Uprava:

1. vodi poslovanje in organizira delo Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
2. vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
3. izdaja posamične akte iz pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
4. odloča o pravicah iz delovnega razmerja zaposlenih na Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,

5. določi notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest,
6. varuje zaupnost podatkov Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike skladno s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,
7. pripravi in predloži svetu v sprejem predlog programa dela, finančnega načrta in letnega poročila ter sodeluje s svetom v skladu z njunimi pristojnostmi,
8. sodeluje s posvetovalnimi telesi s področja delovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v skladu z njihovimi pristojnostmi,
9. opravlja druge naloge, določene z zakonom ali splošnim aktom Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(3) Član uprave, pristojen za posamezno področje, v okviru pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, samostojno sprejema splošne akte in priporočila iz tega področja.

(4) Član uprave, pristojen za področje letalstva, v okviru pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike izdaja pravne in upravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, če z zakonom, ki ureja letalstvo, ni določeno drugače.

(5) Član uprave, pristojen za področje trga z energijo, v okviru pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike:

- izdaja soglasja k splošnim aktom izvajalcev energetskih dejavnosti h katerim na podlagi zakona, ki ureja področje energetike, daje soglasja Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike,
- sprejema poročilo Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike o stanju na področju energetike.

22. člen (razrešitev članov uprave)

(1) Član uprave je predčasno razrešen, če:

- to sam zahteva,
- se ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prve do devete točke prvega odstavka 18. člena tega zakona,
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela
- je pri njem podan kateri od razlogov iz prve, druge ali tretje alineje drugega odstavka 19. člena tega zakona, pa ga v roku iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona ne odpravi,
- se s pravnomočno sodno odločbo po imenovanju ugotovi nezakonitost postopka izbire ali kršitev postopkovnih pravil, ali kršitev materialnega prava ali napačna ugotovitev dejanskega stanja ali če se ugotovi, da v trenutku izbire ni izpolnjeval pogojev za imenovanje,
- je pri njem podan kateri od razlogov iz četrte, pete ali šeste alineje drugega odstavka ter tretjega odstavka 19. člena tega zakona, pa ga v roku iz sedmega odstavka 19. člena tega zakona ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

(2) Član uprave je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.

(3) Osebe, ki sprejemajo odločitve v postopkih odločanja glede kršitev prepovedanih omejevalnih sporazumih ali kršitev prepovedi zlorabe prevladujočega položaja, odločajo o začasnih ukrepih, zavezah ali o denarnih sankcijah, vključno s periodično denarno sankcijo, na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, se ne sme razrešiti ali odpustiti zaradi razlogov, povezanih s pravilnim opravljanjem njihovih nalog ali pravilnim izvajanjem njihovih pooblastil v navedenih postopkih.

(4) Člana uprave razreši državni zbor na predlog vlade ali sveta, če obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Če je član uprave predčasno razrešen ali mu preneha funkcija, vlada na predlog sveta do imenovanja novega člana uprave, vendar največ za šest mesecev, brez javnega natečaja imenuje vršilca dolžnosti člana uprave. Vlada lahko izjemoma ponovno imenuje vršilca dolžnosti člana uprave.

(6) Zoper odločitev o razrešitvi ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.

(7) Informacijo o razrešitvi člana uprave vlada javno objavi. Vlada na zahtevo razrešenega člana uprave odločitev o razrešitvi v celoti javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

23. člen

(letno poročilo, program dela in finančni načrt)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike vodi poslovne knjige ter izdeluje letno poročilo v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo pravnih oseb javnega prava.

(2) Ne glede na zakon iz prejšnjega odstavka, Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike sprejme letno poročilo za prejšnje leto do 28. februarja, h kateremu da soglasje vlada in z njim seznaniti državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz bilance stanja, izkaza prihodkov in odhodkov, pojasnil k izkazu, poslovnega poročila in poročila o delu ter vključuje informacije o imenovanjih in razrešitvah članov uprave, znesku finančnih sredstev, dodeljenih v ustreznem letu, in vseh spremembah tega zneska glede na prejšnja leta. O sprejetju odloča svet z večino glasov vseh članov.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike mora voditi računovodstvo ločeno po področjih dela v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo v skladu z zakonom, ki ureja elektronske komunikacije.

(5) Svet mora do 30. septembra tekočega leta sprejeti program dela in finančni načrt za prihodnje leto. Program dela in finančni načrt vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje in kadrovski načrt. O sprejetju programa dela in finančnega načrta odloča svet z večino glasov vseh članov.

(6) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike samostojno odloča o porabi dodeljenih finančnih sredstev.

(7) Če program dela in finančni načrt nista potrjena, se financiranje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme svet.

24. člen

(financiranje ter nadzor nad delom in poslovanjem)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se financira:

- iz sredstev državnega proračuna in
- iz prihodkov od plačil, ki so določeni z zakoni s področij njenega delovanja, pri čemer ne sme prihajati do prelivanja sredstev med posameznimi področji Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(2) Sredstva za delo zagotavljajo Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike zadostno število usposobljenega osebja ter ustrezne finančne, tehnične in tehnološke vire, ki so potrebni za učinkovito opravljanje nalog in pristojnosti s področja njenega delovanja.

(3) Z izvajanjem nadzora nad porabo sredstev, pridobljenih iz proračuna, delom in poslovanjem Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se ne sme posegati v neodvisnost in samostojnost te agencije, vključno v neodvisno porabo dodeljenih proračunskih sredstev.

(4) Računsko sodišče Republike Slovenije opravlja nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. Računsko sodišče Republike Slovenije poročilo o opravljenem nadzoru objavi na svojih spletnih straneh.

(5) Ministrstvo, pristojno za finance, opravlja nadzor nad izvajanjem predpisov, ki urejajo javne finance, predpisov, ki urejajo finančno, materialno in računovodsko poslovanje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ter nad upravljanjem s premoženjem v upravljanju Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(6) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku, poslovnem času, uradnih urah, poslovanju s strankami, poslovanju z dokumentarnim gradivom in zagotavljanju javnosti delovanja.

III. JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FINANČNE TRGE

25. člen

(javna agencija na področju zavarovalnega nadzora in trga vrednostnih papirjev)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge opravlja naloge na področju zavarovalnega nadzora in trga finančnih instrumentov v skladu z zakonom.

(2) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge upošteva tudi morebiten vpliv na finančno stabilnost držav članic.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države in države gostiteljice.

26. člen

(izrazi v tem poglavju)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju, imajo enak pomen, kot v Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19; v nadaljnjem besedilu: Zakon o zavarovalništvu) in v Zakonu o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19; v nadaljnjem besedilu: Zakon o trgu finančnih instrumentov).

27. člen

(sodelovanje in poročanje EIOPA)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti s področja zavarovalnega nadzora upošteva navodila in priporočila, ki jih je izdal Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA).

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge vsako leto EIOPA posreduje podatke o povprečnem kapitalskem dodatku na zavarovalnico ločeno za:

- zavarovalnice in pozavarovalnice,

- zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle premoženjskih zavarovanj,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle v zavarovalnih skupinah premoženjskih in življenjskih zavarovanj in
- pozavarovalnice.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka so prikazani ločeno glede na razloge za kapitalski dodatek, kot so navedeni v tretjem odstavku 309. člena Zakona o zavarovalništvu.

28. člen

(sodelovanje in poročanje Evropski komisiji na področju zavarovalništva)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge posreduje Evropski komisiji in nadzornim organom drugih držav članic podatke o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov podrejenih zavarovalnic, katerih nadrejena družba ima sedež v tretji državi. Iz podatkov je razvidna struktura skupine.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge obvesti Evropsko komisijo o vseh težavah, s katerimi se srečujejo zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tretjih državah.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge sodeluje z Evropsko komisijo in nadzornimi organi držav članic:

1. da skupaj preučijo vse morebitne težave pri izvajanju 13. poglavja Zakona o zavarovalništvu,
2. da olajšajo nadzor in preučijo morebitne težave pri izvajanju Zakona o zavarovalništvu.

29. člen

(sodelovanje z ESMA)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti s področja trga vrednostnih papirjev sodelovati z Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA) na način, kot to določa Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15.12.2010, str. 84; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1095/2010/EU).

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge odloči o uporabi smernic ali priporočil ESMA ter lahko v celoti ali delno s sklepom zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če za to obstajajo utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

30. člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad investicijskimi podjetji v skladu z zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Besedilo velja za EGP (UL L 176, 27.6.2013, str. 1), zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi EU, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora ter v tej vlogi zagotavlja zlasti pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa ter lahko v celoti ali delno s sklepom zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če za to obstajajo utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz drugega odstavka tega člena.

31. člen (sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa za nadzor subjektov finančnega sektorja ali finančnih trgov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge ima sklenjen ustrezen dogovor o sodelovanju z organom tretje države glede medsebojne izmenjave zaupnih informacij,
2. za navedene organe tretje države se v tretji državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2),
3. informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, je namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice investicijskega podjetja države članice v skladu z zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa države članice, od katerega je pridobila zaupne informacije.

(3) Za varovanje integritete finančnih trgov lahko Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge od subjektov, ki jih nadzira, zahteva informacije, ki jih organ iz prvega odstavka tega člena potrebuje v svojih nadzornih postopkih.

32. člen (poročanje o stanju na finančnih trgih)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva in na trgu finančnih instrumentov.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka za področje zavarovalništva obsega podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah, za področje trga finančnih instrumentov pa mora vključevati podatke o javnih ponudbah finančnih instrumentov, trgovanju na borznih trgih s podatki o obsegu in sestavi prometa s finančnimi instrumenti, uvrstitvi finančnih instrumentov v trgovanje na borzne trge in trgovanju s finančnimi instrumenti zunaj njih.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predloži Državnemu zboru Republike Slovenije poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto do 30. junija tekočega leta.

33. člen (organa agencije)

Organa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge sta svet in uprava.

34. člen (sestava sveta)

(1) Svet sestavlja pet članov, od katerih je eden predsednik sveta, ki ga člani sveta izvolijo med seboj z večino glasov.

(2) Član uprave ne more biti član sveta.

(3) Če član sveta ni z Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge v delovnem razmerju, je upravičen do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi svet na obrazložen predlog predsednika sveta. Stroški iz prejšnjega stavka ne smejo presegati stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali, zaradi opravljanja funkcije člana sveta. Člani sveta, ki so z Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge v delovnem razmerju, opravljajo svoje delo v okviru sveta izven svojega rednega delovnega časa.

(4) Svet ima sekretarja, ki je zadolžen za pripravo in izvedbo seje. Njegove naloge podrobneje ureja poslovnik. Sekretarja na predlog predsednika sveta imenuje svet izmed zaposlenih v Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge. Sekretar opravlja delo za svet v okviru svojega delovnega razmerja.

35. člen (sestava uprave)

Upravo sestavljajo trije člani, od katerih je eden predsednik. Člani uprave izmed sebe izvolijo predsednika uprave.

36. člen (nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Funkcija člana sveta ali člana uprave ni združljiva:

1. s funkcijo člana organa vodenja ali nadzora zavarovalnice, borznoposredniške družbe, banke, družbe za upravljanje, izdajatelja, s finančnimi instrumenti katerega se trguje na borznem trgu, ali s funkcijo druge osebe, ki mora v skladu z zakonom za opravljanje svojih storitev ali poslov pridobiti dovoljenje javne agencije Republike Slovenije za finančne trge,
2. z imetništvom delnic v pravni osebi iz prejšnje točke,
3. s funkcijami v organih političnih strank, državnih organih in organih lokalnih skupnosti,
4. z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta dejavnost v nasprotju z interesi javne agencije Republike Slovenije za finančne trge,
5. z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost ali bi lahko bila v nasprotju z interesi javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

(2) Član sveta in član uprave lahko po imenovanju nastopi svojo funkcijo šele, ko svoj položaj uskladi s prejšnjim odstavkom. Usklajenost in nastop funkcije ugotavlja svet na predlog uprave.

(3) Če član sveta ali član uprave v roku treh mesecev po imenovanju svojega položaja ne uskladi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, se postopek imenovanja ponovi.

37. člen (imenovanje članov sveta in uprave)

(1) Člane sveta imenuje državni zbor na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za finance.

(2) Člane uprave imenuje državni zbor na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede svet. Svet preverja strokovno usposobljenost kandidatov za člana uprave z uporabo standardov meril in metod uradniškega sveta. Svet predlaga kandidata, ki ga je ocenil kot strokovno najbolj usposobljenega. Ministrstvo, pristojno za finance, pripravi gradivo za odločanje na vladi.

(3) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana sveta ali člana uprave v 30 dneh po prejemu predloga vlade.

(4) Če predlagani kandidat za člana sveta ali člana uprave ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje člana sveta ali člana uprave.

(5) Člani sveta in člani uprave se imenujejo za šest let z možnostjo ponovnega imenovanja.

(6) Vlada obvesti državni zbor o izteku mandata člana sveta najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.

38. člen (pogoji za člane sveta in uprave)

(1) Za člana sveta ali člana uprave je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je državljan Republike Slovenije,
2. ki je zaključila najmanj študijski program druge stopnje ustrezne smeri po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju,
3. je strokovnjak s področja zavarovalništva, financ, ekonomije ali gospodarskega prava,
4. na višji ravni obvlada najmanj en svetovni jezik in
5. ki ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora.

(2) Za člana uprave je lahko imenovana samo oseba, ki ima poleg pogojev iz prejšnjega odstavka najmanj deset let delovnih izkušenj.

39. člen (predčasna razrešitev članov sveta in uprave)

(1) Član sveta in član uprave se sme predčasno razrešiti:

1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora,
3. če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije,
4. če krši obveznost varovanja zaupnih informacij, določeno z zakonom,
5. če krši obveznosti iz 47 člena tega zakona,
6. če stori prepovedano ravnanje zlorabe trga,
7. če se pozneje izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
8. če nastopi položaj nezdržljivosti iz prvega odstavka 36. člena tega zakona ali
9. če ne opravlja svojih nalog člana sveta ali uprave, določenih z zakonom in poslovníkom agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Člane sveta ali člane uprave predčasno razreši državni zbor na predlog vlade ali na obrazložen predlog sveta.

(3) Če razrešitev člana sveta ali člana uprave predlaga svet, svet sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člana sveta po postopku, ki je določen v poslovníku Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet pridobi mnenje člana sveta ali člana uprave, katerega razrešitev je predlagana.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

40. člen (pristojnosti sveta)

(1) Svet:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge, če z zakonom ni določeno drugače,
2. sprejema splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil, kadar zakon določa, da tak akt sprejme Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge,
3. sprejema poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge,
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in o stanju na trgu finančnih instrumentov in letno poročilo o delu Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge,
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge in letno poročilo o delu Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge,
6. sprejema tarifo agencije,
7. opravlja druge naloge iz pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen drug organ agencije.

(2) Člani sveta pri odločanju o zadevah iz prejšnjega odstavka ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

41. člen

(pristojnosti in odgovornosti uprave)

(1) Vsak član uprave samostojno zastopa in predstavlja Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge.

(2) Uprava vodi poslovanje Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge in organizira njeno delo ter opravlja druge naloge, če tako določa zakon.

(3) Uprava mora zagotoviti, da Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge:

1. pravilno opravlja svoje pristojnosti in odgovornosti, ki jih ima po zakonu, in
2. posluje v skladu z zakonom in svojim poslovníkom.

42. člen

(splošni akti za izvrševanje javnih pooblastil)

(1) Svet veljavno odloča o izdaji splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil iz pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, če je na seji navzoča večina članov sveta.

(2) Splošni akt za izvrševanje javnih pooblastil je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov sveta.

(3) Osnutke splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na področje zavarovalništva, Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge posreduje v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, združenju zavarovalno zastopniških ali posredniških družb pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov, zavarovalno zastopniških družb ali zavarovalno posredniških družb, in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

43. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Člani sveta in uprave ter zaposleni pri Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge ter druge osebe, ki opravljajo naloge in posle za Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge, vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora in drugih nalog in poslov za Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge, varujejo kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije),

in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije, delovnega razmerja ali prenehanja pooblastila oziroma drugega pravnega razmerja, na podlagi katerega so imele dostop do zaupnih informacij.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo razkriti zaupnih informacij nobeni drugi osebi, državnemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, razen na področju zavarovalništva v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih zavarovalnic, na katere se nanašajo, ali v primerih, določenih v zakonu. Na področju trga finančnih instrumentov lahko Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge javno objavi podatke o izdanih dovoljenjih in soglasjih, ki jih je pristojna zbirati in obdelovati po tem ali drugem zakonu, ali javno objavi odločbe oziroma povzetke odločb o izrečenih ukrepih nadzora, če presodi, da je to potrebno zaradi varstva vlagateljev na trgu finančnih instrumentov.

(3) Prepoved iz prejšnjega odstavka na področju zavarovalništva ne velja:

1. v primeru zaupnih informacij, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka, ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije zavarovalnice za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do zavarovalnice in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije zavarovalnice.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se uporabljajo tudi za informacije, ki jih Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi, ESMA in ESRB.

(5) Za osebe iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi pravila o dodatni obveznosti varovanja zaupnih informacij, ki se po tem ali drugem zakonu uporabljajo za Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge v zvezi s posamezno vrsto nadzora.

44. člen

(uporaba zaupnih informacij na področju zavarovalništva)

Agencija Republike Slovenije za finančne trge sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. za preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi Zakona o zavarovalništvu, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja zavarovalnic, zlasti glede zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja,
2. za izrekanje ukrepov nadzora in kazni za prekrške ter vložitve ovadb zaradi suma storitve kaznivega dejanja,
3. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in
4. v drugih sodnih ali upravnih postopkih.

45. člen

(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije na področju zavarovalništva)

(1) Zaupne informacije sme Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali osebam druge države članice:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja,
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora,
3. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja zavarovalnice ali v drugem podobnem postopku,
4. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v kazenskem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
6. organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov,

7. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov,
8. EIOPA v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 48; v nadaljnjem besedilu: Uredba št. 1094/2010),
9. drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo nadzornega postopka.

(2) Oseba, ki ji Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge razkrije zaupne informacije po prejšnjem odstavku, jih sme uporabiti samo za namen izvajanja svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prejšnjega odstavka in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena Zakona o zavarovalništvu.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki so iz tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,
2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 507. in 508. členu Zakona o zavarovalništvu,
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena, in
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(4) Če je Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice zavarovalnice države članice, sme te zaupne informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

46. člen

(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije na področju trga finančnih instrumentov)

(1) Zaupne informacije sme Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali druge države članice:

1. nadzornim organom, pristojnim za nadzor nadzorovanih finančnih družb za izvrševanje njihovih zakonskih pristojnosti,
2. ESMA za izvrševanje njegovih pristojnosti, kot jih določa Uredba 1095/2010/ES, če so podatki zahtevani v skladu s 35. členom Uredbe 1095/2010/ES,
3. ESRB, če so podatki zahtevani v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1),
4. organom, pristojnim za varstvo konkurence oziroma za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, če jih potrebujejo v postopku, ki ga vodijo v okviru svojih pristojnosti,
5. finančni upravi, če jih potrebuje za opravljanje nalog,
6. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,
7. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb oziroma javnih družb iz 99. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov,
8. osebam ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za terjatve,
9. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,

10. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb oziroma javnih družb iz 99. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov,
11. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
12. centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti oziroma drugemu organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov, za izvrševanje njihovih zakonskih pristojnosti,
13. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov,
14. centralni klirinškodopotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po tem zakonu v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če agencija oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov,
15. upravljavcu borznega trga v zvezi s podatki ali ukrepi, ki se nanašajo na borzne člane ali izdajatelje finančnih instrumentov, če agencija oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede zagotavljanja urejenega delovanja borznega trga, ter
16. organu, pristojnemu za nadzor nezdružljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo, oziroma organu, pristojnemu za preprečevanje korupcije, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih zakonskih pristojnosti.

(2) Oseba, ki ji Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge razkrije zaupne informacije po prvem odstavku tega člena, jih sme uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 488. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki imajo položaj osebe posamezne tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,
2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, ki ustrezajo vsebini, določeni v 488. členu Zakona o trgu finančnih instrumentov, in
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge zaupne informacije pridobila od nadzornega organa države članice, tretje države, mednarodne organizacije ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice investicijskega podjetja države članice po 297. členu Zakona o trgu finančnih instrumentov, sme te informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice oziroma mednarodne organizacije.

47. člen

(poročanje o poslih na področju trga finančnih instrumentov)

(1) Osebe iz prvega odstavka 44. člena tega zakona, razen član uprave, morajo upravi prijaviti vsak posel s finančnimi instrumenti, ki so ga sklenili za svoj račun, in vsak posel s finančnimi instrumenti, ki ga je za svoj račun sklenila oseba, ki je z njo povezana na enega od načinov iz drugega odstavka 377. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov.

(2) Člani uprave morajo posle iz prejšnjega odstavka prijaviti članu sveta, ki ga določi svet.

48. člen
(ukrepi za upravljanje nasprotji interesov)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge vzpostavi in uresničuje ustrezne ukrepe za ugotavljanje nasprotij med interesi zaposlenih pri Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge in javnim interesom, da agencija izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu z zakonom.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge vzpostavi in uresničuje učinkovit sistem za preprečevanje in upravljanje nasprotij interesov, ki obsega vse razumne ukrepe, zaradi preprečitve, da bi nasprotja interesov iz prejšnjega odstavka neugodno vplivala na uresničitev javnega interesa, da agencija Republike Slovenije za finančne trge izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu z zakonom.

(3) Zaposleni pri Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge ne smejo biti člani organa vodenja ali nadzora zavarovalnice, borznoposredniške družbe, banke, družbe za upravljanje, izdajatelja, s finančnimi instrumenti katerega se trguje na borznem trgu, druge osebe, nad katero Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge opravlja nadzor ali ki mora za opravljanje svojih storitev ali poslov v skladu z zakonom pridobiti dovoljenje Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

49. člen
(obveščanje organov EU na področju finančnih instrumentov)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge mora obvestiti ESMA ter ESRB o začetku postopka iz 413.a in 450. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov nad klirinškodopotno družbo oziroma članom poravnalnega sistema.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge mora do 1. marca vsakega leta posredovati ESMA zbirne podatke o vseh ukrepih nadzora iz 396. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov, ki jih je izrekla v preteklem letu.

(3) Če Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge javno objavi odločbe oziroma povzetke odločb o izrečenih ukrepih nadzora, v skladu z drugim odstavkom 44. člena tega zakona, mora Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge o javni objavi odločbe in vrsti ukrepa nadzora obvestiti ESMA.

50. člen
(tarifa)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge izda tarifo, v kateri določi:

1. višino taks:
 - a) za odločanje o posamičnih zadevah;
 - b) za vpise v registre, ki jih vodi v skladu z zakonom, in za izpise iz teh registrov.
2. višino letnih nadomestil:
 - a) ki jih na področju zavarovalništva za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke prvega odstavka 280. člena Zakona o zavarovalništvu ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge opravlja nadzor;
 - b) ki jih na področju trga finančnih instrumentov za nadzor Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v skladu z Zakonom o trgu finančnih instrumentov ali drugim zakonom oziroma predpisom plačujejo:
 - osebe iz drugega odstavka 32. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov,
 - izdajatelji iz 99. člena in iz drugega odstavka 117. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov ter
 - osebe, ki jim je agencija izdala dovoljenje za opravljanje storitev in poslov po Zakonu o trgu finančnih instrumentov ali drugem zakonu oziroma predpisu,

3. višino nadomestil za opravljanje drugih nalog, in sicer za izrekanje ukrepov nadzora iz 3. točke prvega odstavka 280. člena tega Zakona o zavarovalništvu in za opravljanje drugih nalog, ki jih v skladu z zakonom opravlja Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge;
4. višino taks za izdajo potrdil, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge določi letna nadomestila iz 2. točke prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, povezanih s to vrsto nadzora.

(3) Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge pred objavo pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije.

(4) Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, je sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora nad tem subjektom nadzora.

51. člen

(zahteva za plačilo nadomestila za nadzor na področju zavarovalništva)

(1) Če zavarovalnica ne plača letnega nadomestila iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena za posamezno leto do 30. junija naslednjega leta, Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge zavarovalnici s sklepom naloži plačilo.

(2) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena odloči Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge s posebnim sklepom, če o tem ni bilo odločeno v odločbi.

(3) Proti sklepu in odločbi v delu, ki vsebuje odločitev o povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva, če ta ni dovoljen zoper odločbo.

(4) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka 484. člena Zakona o zavarovalništvu, postane sklep iz prvega ali drugega odstavka tega člena, izvršljiv v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršljivosti sklepa.

52. člen

(zahteva za plačilo nadomestila za nadzor na področju trga finančnih instrumentov)

(1) Če subjekt nadzora s področja trga finančnih instrumentov ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, agencija subjektu nadzora z odločbo naloži plačilo.

(2) Pravnomočna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(3) Za izdajo odločbe iz tega člena je pristojen predsednik senata.

53. člen

(vir sredstev)

(1) Sredstva za delo Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge se zagotavljajo:

- iz taks in nadomestil,
- iz drugih prihodkov, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve agencije v višini, določeni s finančnim načrtom Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge za leto, v katerem je bil presežek realiziran, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

54. člen
(presežek odhodkov nad prihodki)

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge se krije iz rezerv agencije, če pa rezerve ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

55. člen
(finančni načrt in letno poročilo)

(1) Svet do 28. februarja vsakega leta sprejme letno poročilo za preteklo leto. Finančni načrt tekočega leta se sprejme do 30. septembra vsakega leta za prihodnje leto.

(2) Letno poročilo Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge pregleda pooblaščen revizor.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostavi letno poročilo z revizorjevim poročilom in finančni načrt.

(4) Šteje se, da sta finančni načrt in letno poročilo potrjena, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh po njenem prejemu ne odloči drugače.

(5) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu se financiranje Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme svet.

56. člen
(letno poročilo o delu)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obsega podatke o ukrepih javne agencije Republike Slovenije za finančne trge po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih ter podatke o sodelovanju javne agencije Republike Slovenije za finančne trge z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predloži Državnemu zboru Republike Slovenije poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto do 30. junija tekočega leta.

IV. SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONOV

1. ENERGETSKI ZAKON

57. člen

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) se v 1. členu za besedo »pristojnosti« črta vejica, besedilo »organizacijo in delovanje Agencije za energijo« pa se nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

58. člen

V 107. členu v prvem odstavku se besedilo »in organ pristojen za varstvo konkurence« črta.

59. člen

V 156. členu v prvem odstavku se za besedo »organom« črta vejica in besedilo »organom, pristojnim za varstvo konkurence,«.

60. člen

Naslov šestega dela se spremeni tako, da se glasi: »AGENCIJA«.

61. člen

V 383. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Agencija je nacionalni regulativni organ Republike Slovenije na področju trga z energijo.«.

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

62. člen

384. člen se črta.

63. člen

V 387. členu se v naslovu besedilo »organoma, pristojnima za varstvo konkurence in« nadomesti z besedilom »organom, pristojnim za«.

V prvem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Agencija in organ, pristojen za regulacijo trga finančnih instrumentov, si izmenjujeta podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvrševanje svojih pristojnosti.«.

64. člen

V šestem delu se v naslovu II. poglavja se črta beseda »STATUSNE«.

65. člen

V šestem delu se v II. poglavju 1. oddelek in 388. ter 389. člen črtajo.

66. člen

V šestem delu se v II. poglavju 2. oddelek in 390., 391., 392., 393., 394., 395., 396., 397. ter 398. črtajo.

67. člen

V šestem delu se v II. poglavju naslov 3. oddelka spremeni, tako, da se glasi: »Financiranje agencije«.

68. člen

399. člen se črta.

69. člen

V 400. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku črta beseda »izključno«.

Drugi odstavek se črta.

70. člen

403. člen se črta.

71. člen

V 414. in 425. členu v prvem in četrtem odstavku se beseda »direktor« v različnih sklonih nadomesti z besedo »uprava« v ustreznem sklonu.

72. člen

V 428. členu se v četrtem odstavku besedilo »organa, pristojnega za varstvo konkurence,« črta.

73. člen

V 438. členu se v prvem odstavku drugi stavek črta.

74. člen

V 440. členu se besedilo »organom, pristojnim za varstvo konkurence,« črta.

75. člen

V 441. členu se drugi odstavek spremi tako, da se glasi:

»(2) Po presoji ravnanj iz prejšnjega odstavka agencija začne postopek za izrek ukrepa po 442. ali 443. členu tega zakona.«.

2. ZAKON O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH

76. člen

V Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15 in 40/17) se v 1. členu za besedilom »ureja pristojnosti« črta vejica, besedilo »organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije« pa se nadomesti z besedilom »Javne agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

77. člen

V 37. členu se v drugem odstavku besedilo »direktor ali direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor)« nadomesti z besedilom »uprava agencije«.

78. člen

Tretji odstavek 10., 170., 171., 172., 173., 174., 175., 175.a, 176., 177., 178., 179., 180., 181., 182., 183., 183.a, 183.b, 184., 185., 186., 187., 188., 189., 189.a in 190. člen se črtajo.

79. člen

V drugem odstavku 191. člena, šestem odstavku 229. člena in 230. členu se beseda »direktor« nadomesti z besedno zvezo »uprava agencije«.

80. člen

214. člen se črta.

3. ZAKON O LETALSTVU

81. člen

V Zakonu o letalstvu (Uradni list RS, št. 81/10 – uradno prečiščeno besedilo, 46/16 in 47/19) se v 5. členu v drugem odstavku besedilo »Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

82. člen

V 41. členu se drugi in tretji stavek nadomestita z besedilom »Dovoljenje za delovanje takih naprav v zrakoplovu oziroma dovoljenje za vgraditev takih naprav v zrakoplov izda agencija, če so izpolnjeni predpisani pogoji glede opreme iz prejšnjega člena.«.

83. člen

V 167. členu se v drugem odstavku beseda »direktorja« nadomesti z besedo »uprave«.

84. člen

V 168.c členu se v prvem odstavku beseda »direktor« nadomesti z besedo »uprava«.

85. člen

Oddelka 11.2.1 in 179.d člen ter oddelek 11.2.2 in 179.e, 179.f, 179.g člen se črtajo.

86. člen

V 179.h členu se v tretjem odstavku prvi pododstavek črta.

87. člen

179.j člen, prvi, drugi in tretji odstavek 179.k člena, šesti odstavek 179.m člena in 214. člen se črtajo.

4. ZAKON O POŠTNIH STORITVAH

88. člen

V Zakonu o poštних storitvah (Uradni list RS, št. 51/09, 77/10, 40/14 – ZIN-B in 81/15) se v 1. členu v prvem odstavku za besedo »pristojnosti« črta vejica, besedilo »organizacijo in delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

89. člen

V 9. členu se v prvem odstavku besedilo »direktor ali direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor)« nadomesti z besedo »uprava«.

90. člen

V 16. členu se v tretjem odstavku beseda »direktorju« nadomesti z besedo »upravi«.

5. ZAKON O MEDIJIH

91. člen

V Zakonu o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAvMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US in 67/19 – odl. US) se v 14. členu v tretjem odstavku besedilo »Agenciji za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije« nadomesti z besedilom »Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

92. člen

V 58. členu se v petem odstavku besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

6. ZAKON O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH

93. člen

V Zakonu o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11 in 84/15) se v 3. členu v 11. točki beseda »agencija« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (v nadaljnjem besedilu: agencija)«.

94. člen

V 5. členu se v prvem odstavku besedilo »Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija)« nadomesti z besedo »Agencija«.

7. ZAKON O ŽELEZNIŠKEM PROMETU

95. člen

V Zakonu o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo in 30/18) se v 1. členu v prvem odstavku besedilo »ustanovitev, naloge ter pristojnosti regulatornega organa, ustanovitev,« črta, besedilo »Javne agencije za železniški promet« pa se nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

96. člen

V 18.č členu se v prvem odstavku besedilo »Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS)« nadomesti z besedilom »agencija«.

Tretji odstavek se črta.

97. člen

Naslov IV. poglavja se spremni tako, da se glasi »IV. AGENCIJA«.

98. člen

V 21. členu se naslov člena spremi tako, da se glasi »(agencija in njene naloge)«.

Prvi odstavek se črta, dosedanji drugi, tretji, četrti in peti odstavek postanejo prvi, drugi, tretji in četrti odstavek.

8. ZAKON O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE

99. člen

V Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17) se v 3. členu v drugem odstavku v 3. in 4. točki besedilo »Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike« v ustreznem sklonu.

100. člen

5. člen se črta.

101. člen

V 12. členu se v prvem odstavku prvega stavka beseda »Agencija« nadomesti z besedilom: »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (v nadaljnjem besedilu: agencija)«.

102. člen

12.a, 12.b, 12.c, 12.č, 12.d, 12.e, 12.f, 12.g, 12.h, 12.i, 12.j in 12.k člen se črtajo.

103. člen

V 12.l členu se v drugem odstavku beseda »direktor« nadomesti z besedo »uprava agencije«.

104. člen

Prvi odstavek 12.o člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Senat sestavljajo član uprave s področja varstva konkurence, ki je predsednik senata, ter dva javna uslužbenca, zaposlena v Javni agenciji Republike Slovenije za trge in potrošnike s področja varstva konkurence, ki ju v senat imenuje svet na predlog uprave.

105. člen

Prvi odstavek 12.s člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) V prekrškovnem postopku odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, v katerih se izdajajo akti, s katerimi se postopek pred agencijo konča, senat treh članov (v nadaljnjem besedilu: prekrškovni senat) v sestavi člana uprave s področja varstva konkurence in dveh javnih uslužbencev, zaposlenih v Javni agenciji Republike Slovenije za trge in potrošnike s področja varstva konkurence. Na predlog uprave svet imenuje za vsako posamično zadevo prekrškovni senat na način, določen s poslovníkom agencije. Člani prekrškovnega senata morajo izpolnjevati pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Eden izmed članov prekrškovnega senata je predsednik prekrškovnega senata, ki se določi na način, določen s poslovníkom agencije.«

106. člen

V 18. členu v tretjem odstavku in v 30. členu v prvem odstavku se beseda »direktor« nadomesti z besedo »uprava«.

9. ZAKON O VARSTVU POTROŠNIKOV

107. člen

V Zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKoliT in 31/18) se v 61. členu besedilo »ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljevanju: ministrstvo) nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (v nadaljnjem besedilu: agencija)« in se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Agencija opravlja strokovne, upravne in razvojne naloge na področju varstva potrošnikov ter naloge, ki se nanašajo na vzgojo, izobraževanje in obveščanje potrošnikov.«.

108. člen

V 63. členu se v prvem in šestem odstavku beseda »ministrstvu« nadomesti z besedo »agenciji«.

V sedmem odstavku se besedilo »Minister, pristojen za gospodarstvo« nadomesti z besedilom »Agencija s splošnim aktom«.

109. člen

V prvem odstavku 68. členu se beseda »ministrstvu« nadomesti z besedo »agenciji«.

10. ZAKON O POTROŠNIŠKIH KREDITIH

110. člen

V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16) se v 31. členu v prvem odstavku besedilo »ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (v nadaljnjem besedilu: agencija)«.

V drugem, petem, šestem in sedmem odstavku se beseda »ministrstvo« v različnih sklonih nadomesti z besedo »agencija« v ustreznem sklonu.

111. člen

V 32. členu se v prvem odstavku, 33. členu v prvem odstavku, 34. členu, 35. členu v prvem in drugem odstavku, 78. členu v četrtem odstavku in 89. členu v šestem in sedmem odstavku beseda »ministrstvo« v različnih sklonih nadomesti z besedo »agencija« v ustreznem sklonu.

11. ZAKON O IZVENSODNEM REŠEVANJU POTROŠNIŠKIH SPOROV

112. člen

V Zakonu o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15) se v 31. členu besedilo »ministrstvu, pristojnem za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)« nadomesti z besedilom »Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (v nadaljnjem besedilu: agencija)«.

113. člen

V 33. členu se v prvem in drugem odstavku, 35. členu, 36. členu, 37. členu, 38. členu v prvem odstavku in 40. členu beseda »ministrstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedo »agencija« v ustreznem sklonu.

12. ZAKON O VOZNIKIH

114. člen

V Zakonu o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16, 67/17, 21/18 – ZNOrg in 43/19) se v 4. členu v naslovu besedilo »javna agencija za varnost prometa« nadomesti z besedilom »agencija«, v prvem odstavku pa se besedilo »Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

115. člen

Naslov III. poglavja se spremeni tako, da se glasi: »III. JAVNA AGENCIJA«.

116. člen

8. člen se črta.

117. člen

V 9. členu se za četrtem odstavkom doda nov odstavek, ki se glasi:

»(5) Svet javne agencije ima na področju preventive in vzgoje posvetovalno telo – Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije, ki daje pobude in predloge za načrtovanje programa dela javne agencije in finančnega načrta na področju preventive in vzgoje. Sestavljajo ga predstavniki svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu lokalnih skupnosti ter predstavniki strokovne javnosti in civilne družbe. Število članov, način njihovega imenovanja, vsebino in način dela določa ustanovitveni akt. Svet javne agencije ima lahko poleg navedenega tudi druga posvetovalna telesa.«.

118. člen

10. člen, tretji in četrti odstavek 11. člena se črtajo.

119. člen

V 17. členu se v naslovu in napovednem stavku, v 32. členu v prvem odstavku v 2. točki, v tretjem odstavku v 2. točki in v četrtem odstavku v 2. točki, v 37. členu v osmem odstavku, v 46. členu v prvem odstavku v 2. točki in v drugem odstavku v 4. točki, v 47. členu v šestem odstavku, v 74. členu v tretjem odstavku in v 75. členu v osmem odstavku beseda »direktor« v različnih sklonih nadomesti z besedo »uprava« v ustreznem sklonu.

13. ZAKON O CESTAH

120. člen

V Zakonu o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18) se v 91. členu v prvem in drugem odstavku, v 92. členu v tretjem in četrtem odstavku, v 93. členu v drugem odstavku in v 94. členu v petem odstavku besedilo »Javna agencija za varnost prometa« v vseh sklonih

nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike« v ustreznem sklonu.

14. ZAKON O MOTORNIH VOZILIH

121. člen

V Zakonu o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17) se v 7. členu besedilo »Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

15. ZAKON O PRAVILIH CESTNEGA PROMETA

122. člen

V Zakonu o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 69/17 – popr., 68/16, 54/17, 3/18 – odl. US in 43/19 – ZVoz-1B) se v 25. členu v prvem odstavku besedilo »Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

16. ZAKON O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJU TERORIZMA

123. člen

V Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma (Uradni list RS, št. 68/16 in 81/19) se v 57., 59., 75., 86., 140. in 161. členu besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor« ali besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V členih iz prejšnjega odstavka razen v 86. členu se za besedilom »Banka Slovenije« vejica nadomesti z besedo »in«, glagoli v spremenjenih stavkih pa prilagodijo v številu.

124. člen

V 139. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge,
- č) Finančna uprava Republike Slovenije,
- d) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- e) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- f) Odvetniška zbornica Slovenije in
- g) Notarska zbornica Slovenije.«.

125. člen

V 151. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13., 14., 20.i) in 20.j)točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih

osebah. Pri zavezancih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

Tretji odstavek se črta.

Četrty do desety odstavek postanejo tretji do devety odstavek.

17. ZAKON O OBVEZNIH ZAVAROVANJIH V PROMETU

126. člen

V Zakonu o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 93/07 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 33/16 – PZ-F in 41/17 – PZ-G) se v 6. in 47. členu besedilo »Agencija za zavarovani nadzor« v ustreznem sklonu nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v ustreznem sklonu.

18. ZAKON O MAKROBONITETNEM NADZORU FINANČNEGA SISTEMA

127. člen

V Zakonu o makrobonitetnem nadzoru finančnega sistema (Uradni list RS, št. 100/13) se v 2. členu 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. nadzorna organa sta Banka Slovenije in Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge;«

128. člen

V 5. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Člani odbora so guverner oziroma guvernerka (v nadaljnjem besedilu: guverner) Banke Slovenije in viceguverner oziroma viceguvernerka (v nadaljnjem besedilu: viceguverner), pristojen za nadzor bančnega poslovanja, člani uprave Javna agencije Republike Slovenije za finančne trge in dva predstavnika oziroma predstavnici (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ministrstva, pristojnega za finance.«

19. ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

129. člen

V Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19) se v 62.č, 62.f, 62.i in 96.b členu besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom: »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge.«

20. ZAKON O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU

130. člen

V Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 –

ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17, 28/19 in 75/19) se v 209.a, 211., 243., 251., 263., 272., enajstem odstavku 274., 275., petem in sedmem odstavku 284., 296., 299., 305., 307., 308., 314., 316., 317. do 319., 322., 353., 359., tretjem, četrtem in šestem odstavku 371., sedmem odstavku 377., 381. in 382. členu besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v ustreznem sklonu.

V 251., šestem in osmem odstavku 284., 323., 331.č, 331.e, 332.d, 332.g do 332.j, 333.c do 333.d, 334. do 336., 338., 338.b, 35, 354, tretjem odstavku 361. in drugem odstavku 366. člena se besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v ustreznem sklonu.

V 256.a, četrtem in šestem odstavku 274., četrtem odstavku 284., 352., 356. do 358., 359.a, 360., četrtem odstavku 361., 362., drugem in tretjem odstavku 363., 364., naslovu 4. podpoglavja IX. poglavja Nadzor, prvem odstavku 366. člena, 367., 370., prvem in drugem odstavku 371., tretji alineji prvega odstavka in v drugem odstavku 372., 373. do 376., šestem odstavku 377., 377.a do 377.č, 377.e, 377.f, prvem, drugem in tretjem odstavku 377.g, sedemnajsti alineji prvega odstavka 381. in deseti alineji prvega odstavka 382. člena se besedilo: »Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor« ali besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor« ali besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v ustreznem sklonu, pri čemer se v 377.b, 377.e, 377.f in prvem odstavku 377.g člena glagoli v spremenjenih stavkih prilagodijo v številu.

131. člen

V 240. členu se šesti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(6) Podrobnejšo vsebino pristopne izjave iz prejšnjega odstavka ter izjave o izbiri iz drugega odstavka tega člena predpiše za pokojninske sklade Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge.«

132. člen

V 278 členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(7) O naložbah oziroma poslih iz tega člena skrbnik pokojninskega sklada poroča Javni Agenciji Republike Slovenije za finančne trge, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«

133. člen

V 285. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(5) Upravljavec predloži besedilo izjave o naložbeni politiki hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad. Če je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, upravljavec Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge predloži besedilo izjave o naložbeni politiki.«

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge za pokojninske sklade določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki ter način in roke poročanja Javni agenciji za finančne trge o spremembah izjave o naložbeni politiki.«.

Osmi odstavek se črta.

134. člen

V 289. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom je, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če revizijski pregled ni opravljen ali revizijsko poročilo ni izdelano v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena ali v skladu z določbami predpisa iz drugega odstavka 287. člena ZZavar-1, Agencija za trg vrednostnih papirjev zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug revizor na stroške upravljavca, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«.

135. člen

290. člen se spremeni tako, da se glasi:

»290. člen
(predložitev revidiranega letnega poročila)

Upravljavec Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge predloži revidirano letno poročilo pokojninskega sklada, ki ga upravlja, za preteklo poslovno leto najkasneje do 30. junija tekočega leta, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«.

136. člen

V 291. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predpiše podrobnejšo vsebino povzetka letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada, krovnega pokojninskega sklada, kritnega pokojninskega sklada in skupine skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«.

Tretji odstavek se črta.

137. člen

292. člen se spremeni tako, da se glasi:

»292. člen
(predpis o poslovnih knjigah, letnih poročilih pokojninskih skladov in revidiranju)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predpiše:

- sheme računovodskih izkazov vzajemnih in kritnih pokojninskih skladov;
- podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk vzajemnega pokojninskega sklada in kritnih skladov ter analitični kontni načrt;
- podrobnejšo vsebino letnega poročila vzajemnega, krovnega in kritnega pokojninskega sklada ter skupine kritnih skladov;

- vsebino priloge s pojasnili k računovodskim izkazom vzajemnega, krovnega in kritnega pokojninskega sklada ter skupine kritnih skladov.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo vsebino in najmanjši obseg revizijskega pregleda letnega poročila vzajemnega, krovnega in kritnega pokojninskega sklada ter skupine kritnih skladov in vsebino revizorjevega poročila.«.

138. člen

V 294. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če upravljavec ne odpravi nepravilnosti pri poslovanju v postavljenem roku ali v postavljenem roku ne ukrepa ustrezno ali ne pripravi poročila o odpravi ugotovljenih nepravilnosti, odbor o ugotovljenih nepravilnostih ali o neustreznem ukrepanju obvesti nadzorni organ upravljavca in Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali kritni sklad ali skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.«.

139. člen

V 313. členu se enajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(11) O višini kapitala upravljavca, o višini rezervacij in strukturi naložb iz naslova teh rezervacij mora upravljavec mesečno poročati Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge. Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja upravljavca za pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni, krovni ali kritni pokojninski sklad.«.

140. člen

V 316. členu se v drugem odstavku četrta alineja črta.

141. člen

V 361. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni, krovni ali kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge pri opravljanju nadzora po tretjem ali petem odstavku 351. člena tega zakona ugotovi, da obstaja razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskih skladov, o tem obvesti Banko Slovenije, če je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada banka.«.

142. člen

V 363. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za opravljanje nadzora iz prve in druge alineje 360. člena tega zakona plačujejo upravljavci pokojninskih skladov in upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja Javni agenciji za trg vrednostnih papirjev, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni, krovni ali kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, nadomestilo za nadzor glede na čisto vrednost sredstev pokojninskega sklada, sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ali vrednost premoženja, ki ga po tem zakonu lahko upravlja

upravljavec, kot to določa tarifa Javne agencije za trg vrednostnih papirjev, izdana na podlagi zakona, ki ureja Javno agencijo za trg vrednostnih papirjev.«.

143. člen

365. člen se spremeni tako, da se glasi:

»365. člen

(izmenjava informacij o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge obvesti Banko Slovenije o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(2) Banka Slovenije obvesti Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti, če so ugotovitve in izrečeni ukrepi nadzora povezani oziroma vplivajo na poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.«.

144. člen

V 366. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih upravljavec pokojninskega sklada, ki je oblikovan kot vzajemni, krovni ali kritni sklad Javni Agenciji Republike Slovenije za finančne trge poroča v skladu s prvim odstavkom tega člena.«
Četrti odstavek se črta.

Peti odstavek, ki postane četrti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča v skladu z drugim odstavkom tega člena.«

145. člen

V 371. členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

(7) Glede pravnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge na področju zavarovalništva, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

146. člen

V 372. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni, krovni ali kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko upravljavcu pokojninskega sklada z odločbo začasno prepove upravljanje pokojninskega sklada v naslednjih primerih:«.

147. člen

V 377. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe iz 314. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) ali odločbo o odvzemu dovoljenja iz 352. člena ZBan-2 ali če Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge v postopku nadzora nad upravljavcem

pokojninskega sklada, ki je zavarovalnica ali pokojninska družba, na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo, izda odločbo o prenehanju dovoljenja ali odločbo o odvzemu dovoljenja ali odločbo o začetku prisilne likvidacije ali odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge v treh delovnih dneh po prejemu odločbe Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero ugotovi, oziroma v lastni odločbi iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje pokojninskega sklada.«.

148. člen

V 377.d členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Člani sveta in uprave Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, člani sveta in guverner Banke Slovenije, zaposleni pri Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge in Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delujejo v imenu pristojnega nadzornega organa, morajo kot zaupne varovati vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju svoje funkcije, nalog nadzora ali drugih poslov ali nalog za Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge in Banko Slovenije, razen informacij, ki so po tem ali drugem zakonu javno dostopne. S prenehanjem funkcije, zaposlitve ali pogodbenega razmerja dolžnost varovanja informacij iz prejšnjega stavka ne preneha.«.

21. ZAKON O ZAVAROVALNIŠTVU

149. člen

V Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19) se v 1., 21., 28., 30., 31., 35. do 43., 45. do 49., 50., 52. do 55., 57. do 60., 62. do 65., 67., 69., 71. do 74., 76., 79., 83., 99., 105., 107. do 109., 112., 113., 117. do 132., 134. do 138., 140. do 143., 157., 167., 169., 171., 172., 174. 175., 177., 182., 184., 191., 194. do 195., 204., 206., 213., 215., 217. do 220., 222. do 229., 235., 239., 246. do 252., 254. do 259., 262., 263., 266., 267., 271. do 275., 277. do 309., 311. do 318., 320., 321., 323. do 330., 333., 335., 336., 338. do 352., 356. do 365., 367. do 374., 376. do 380., 386. do 390., 392. do 397., 399. do 403., 404. do 409., 412., 413., 416., 419., 420., 425., naslovu 10. poglavja, 427. do 430., 434. do 437., 439. do 442., 447., 452., 454. do 457., 460., 462. do 471., 474. do 477., 479. do 483., naslovu 10.5. podpoglavja, 484., 485., 516., 517., 519., 520., 528., 534. do 537., 539. do 542., 543.b do 544., 548., 549., 558., 561. do 564.a, 569. do 571., 572., do 575.b, 578., 606. do 608., 610. do 613., 615. do 617., 618. do 620. in 622. do 624. se besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

150. člen

V 295. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti uprava Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen oseba Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge).«.

V drugem odstavku se beseda »direktor« nadomesti z besedo »uprava«.

V tretjem odstavku se besedilo »pooblastil direktor« nadomesti z besedilom »pooblastila uprava«.

151. člen

V 429. členu se v prvem odstavku črta beseda »strokovnega«.

152. člen

V 430. členu se v prvem odstavku črta beseda »strokovnega«.

153. člen

Naslov 11. poglavja in 486. do 515. člen se črtajo.

22. ZAKON O FINANČNIH KONGLOMERATIH

154. člen

V Zakonu o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06, 87/11 in 56/13) se v 2. členu v 2. in 4. točki besedilo »Agencije za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«, v 5., 6. in 6.a točki pa se besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

155. člen

V tretjem odstavku 11. člena, v petem odstavku 15. člena, v tretjem odstavku 16. člena, v prvem odstavku 26. člena, v prvem odstavku 28. člena in v četrtem odstavku 30. člena se za besedilom »Banko Slovenije« vejica nadomesti z besedo »in«, besedilo »Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor« pa z besedilom »Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge«.

156. člen

V 35. členu se v drugem odstavku za besedilom »Banka Slovenije« črta vejica, besedilo »Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor« pa nadomesti z besedilom »Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge«.

23. ZAKON O PREMOSTITVENEM ZAVAROVANJU POKLICNIH IN VRHUNSKIH ŠPORTNIKOV

157. člen

V Zakonu o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov (Uradni list RS, št. 82/15) se v 22. členu v tretjem odstavku v 1. točki besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

158. člen

V 27. členu se v četrtem odstavku besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

159. člen

V 35. členu se v prvem odstavku besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

160. člen

V 36. členu se v prvem in drugem odstavku besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

24. ZAKON O TRGU FINANČNIH INSTRUMENTOV

161. člen

V Zakonu o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19) se v 1. členu v 6. točki besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

25. ZAKON O INVESTICIJSKIH SKLADIH IN DRUŽBAH ZA UPRAVLJANJE

162. člen

V Zakonu o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 31/15, 81/15, 77/16 in 77/18) se v 3. členu v tretjem odstavku besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

26. ZAKON O UPRAVLJAVCIH ALTERNATIVNIH INVESTICIJSKIH SKLADOV

163. člen

V Zakonu o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov (Uradni list RS, št. 32/15 in 77/18) se v 2. členu v tretjem odstavku besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

27. ZAKON O PREVZEMIH

164. člen

V Zakonu o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/06, 67/07 – ZTFI, 1/08, 68/08, 35/11 – ORZPre75, 105/11 – odl. US, 10/12, 38/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 25/14 in 75/15) se v 8. členu v osmem odstavku besedilo »Agencijo za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge«.

28. ZAKON O PRVEM POKOJNINSKEM SKLADU IN PREOBLIKOVANJU POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

165. člen

V Zakonu o prvem pokojninskem skladu in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 85/09 in 32/16) se v 1. členu v 4. točki besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

29. ZAKON O TRGU FINANČNIH INSTRUMENTOV

166. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 13. poglavje Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19), ki pa se še naprej uporablja do začetka uporabe tega zakona.

30. ZAKON O KMETIJSTVU

167. člen

V Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18) se v 61.d členu v drugem odstavku besedilo »Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence« nadomesti z besedilom »Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

V 172. členu se v sedmem odstavku besedilo »Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike«.

31. ZAKON O NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH

168. člen

V Zakonu o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 75/15, 74/16 – ORZNP48, 5/17, 15/18 – odl. US in 43/19) se v 3. členu v prvem odstavku besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V 39. členu se v tretjem odstavku črta besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor,«.

32. ZAKON O BANČNIŠTVU

169. člen

V Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US) se v 16. točki prvega odstavka 7. člena besedilo »Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge«.

V drugem odstavku 76. člena, v 77. členu, v drugem odstavku 78. člena, v naslovu in prvem odstavku 376. člena ter v drugem odstavku 380. člena se besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v odgovarjajočem sklonu.

33. ZAKON O PRAVNIH NASLEDNICAH POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

170. člen

V Zakonu o pravnih naslednicah pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 68/07, 7/08, 121/08 – odl. US in 40/09) se v prvem odstavku 1. člena besedilo »Agencije za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencije Republike Slovenije za finančne trge«.

34. ZAKON O KOLEKTIVNEM DODATNEM POKOJNINSKEM ZAVAROVANJU ZA JAVNE USLUŽBENCE

171. člen

V Zakonu o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 126/03 in 32/15) se v 7. členu besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

35. ZAKON O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK

172. člen

V Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) se v naslovu in prvem odstavku 21. člena besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« v vseh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge« v odgovarjajočem sklonu.

V prvem odstavku 21. člena se briše besedilo » (v nadaljnjem besedilu: ATVP)«.

V drugem in tretjem odstavku 21. člena in prvem odstavku 28. člena se besedilo »ATVP« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V 58. členu se v 1. točki prvega odstavka besedilo »ATVP« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V 269. členu se v prvem odstavku besedilo »ATVP« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

36. ZAKON O POSTOPKU SODNEGA IN IZVENSODNEGA VARSTVA NEKDANJIH IMETNIKOV KVALIFICIRANIH OBVEZNOSTI BANK

173. člen

V Zakonu o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank (Uradni list RS, št. 72/19) se v prvem odstavku 11. člena besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« v obeh sklonih nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

37. ZAKON O IZVAJANJU UREDBE (EU) O DOKUMENTIH S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI O PAKETNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH ZA MALE VLAGATELJE IN ZAVAROVALNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH

174. člen

V Zakonu o izvajanju Uredbe (EU) o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (Uradni list RS, št. 30/18) se v prvem odstavku 2. člena besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor« in nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V tretjem odstavku 2. člena in tretjem odstavku 5. člena se besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V četrtem odstavku 2. člena in v drugem odstavku 5. člena se besedilo »Agencija za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V prvem odstavku 6. člena se besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor« nadomesti z besedilom »Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge«.

V. PREHODNE DOLOČBE

1. JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA TRG, VARNOST PROMETA IN POTROŠNIKE

175. člen (spojitev in prenos nalog)

(1) Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence se spojijo v Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(2) Z dnem vpisa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register se na Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike prenesejo zakonsko določene naloge in pristojnosti, ki jih na področju varstva potrošnikov opravlja ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v skladu z Zakonom o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotI in 31/18), Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16), Zakonom o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15) in predpisi ter akti, izdanimi na njihovi podlagi.

176. člen (nadaljevanje dela)

(1) Agencija Republike Slovenije za energijo nadaljuje z delom na podlagi Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(2) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije nadaljuje z delom na podlagi:

- Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US, 81/15 in 40/17),
- Zakona o poštnih storitvah (Uradni list RS, št. 51/09, 77/10, 40/14 – ZIN-B in 81/15),
- Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOMK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZAVMS, 47/12, 47/15 – ZZSDT, 22/16, 39/16, 45/19 – odl. US in 67/19 – odl. US),
- Zakona o avdiovizualnih medijskih storitvah (Uradni list RS, št. 87/11 in 84/15),
- Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo in 30/18)

in predpisov ter aktov, izdanih na njihovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(4) Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa nadaljuje z delom na podlagi:

- Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16, 67/17, 21/18 – ZNorg in 43/19),
- Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18),
- Zakona o motornih vozilih (Uradni list RS, št. 75/17),
- Zakona o pravilih cestnega prometa (Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 69/17 – popr., 68/16, 54/17, 3/18 – odl. US in 43/19 – ZVoz-1B).

in predpisov ter aktov, izdanih na njihovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(5) Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije nadaljuje z delom na podlagi Zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 81/10 – uradno prečiščeno besedilo, 46/16 in 47/19) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(6) Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije nadaljuje z delom na podlagi Zakona o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 99/15 – uradno prečiščeno besedilo in 30/18) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(7) Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence nadaljuje z delom na podlagi Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17), Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12, 90/12 – ZdZPVHVVR, 26/14, 32/15, 27/17 in 22/18) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(8) Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo nadaljuje z delom na podlagi Zakona o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKotI in 31/18), Zakona o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16), Zakona o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi do vpisa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register.

177. člen
(prevzem)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike z dnem vpisa spojitve v sodni register prevzame od Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence vse zaposlene javne uslužbenke, premoženje, sredstva, opremo, pravice in obveznosti, nedokončane zadeve, dokumentacijo ter arhivsko gradivo in se v pravnem prometu šteje kot njihov univerzalni pravni naslednik.

(2) Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike z dnem vpisa spojitve v sodni register prevzame od ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo zaposlene javne uslužbenke, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona razporejeni na delovna mesta, na katerih se opravljajo naloge, ki s prevzemom pristojnosti preidejo v pristojnost Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. Javni uslužbenci sklenejo z Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike pogodbo o zaposlitvi za delovna mesta, določena v aktu o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest te agencije, za katera izpolnjujejo predpisane pogoje. Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike prevzame od Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo tudi sredstva, opremo, pravice in obveznosti, nedokončane zadeve, dokumentacijo, registrov ter arhivsko gradivo, ki se nanašajo na prenesene zakonsko določene naloge in pristojnosti na področju varstva potrošnikov.

(3) Javne uslužbenke, zaposlene v Agenciji Republike Slovenije za energijo, Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javni agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javni agenciji za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javni agenciji za železniški promet Republike Slovenije in Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence, z naslednjim dnem po prenehanju teh javnih agencij prevzame Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(4) Z dnem prenehanja Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agenciji za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agenciji za železniški promet Republike Slovenije in

Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence javnim uslužbencem preneha delovno razmerje. Naslednji dan po prenehanju delovnega razmerja javni uslužbenci brez objave sklenejo delovno razmerje v Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike za delovna mesta, ki so določena v aktu o sistemizaciji, za katera izpolnjujejo pogoje.

(5) Javnim uslužbencem, ki jih je Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike prevzela na podlagi tega zakona, so zagotovljene najmanj enake pravice iz delovnega razmerja, kot so jih imeli pred spojitvijo.

(6) Javni uslužbenci iz prvega odstavka tega člena sklenejo pogodbo o zaposlitvi z Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike za delovna mesta, določena v aktu o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest, pri čemer se prevzamejo vsi zaposleni s pravicami, ki so jih imeli pred spojitvijo.

178. člen
(akt o ustanovitvi)

Vlada sprejme ustanovitveni akt agencije najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

179. člen
(prenehanje mandatov)

(1) Direktorji Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence nadaljujejo z delom v Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike kot vršilci dolžnosti članov uprave do izteka njihovih mandatov.

(2) Člani svetov Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence nadaljujejo z delom do vpisa spojitve v sodni register, ko jim prenehajo mandati.

180. člen
(imenovanje organov)

(1) Po izteku mandata vršilcu dolžnosti člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena državni zbor imenuje člana uprave.

(2) Člani sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike morajo biti imenovani najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, vendar pred vpisom Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register. Člani sveta za področja varstva konkurence, elektronskih komunikacij ter energetike se imenujejo za šest let, člani sveta za področja poštnih storitev, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa ter potrošnike pa za tri leta. Članom sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike začnejo teči mandati z dnem vpisa spojitve v sodni register.

181. člen
(vpis v sodni register)

(1) Direktorji Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence do izteka njihovih mandatov in ministrstvo,

pristojno za področje varstva potrošnikov, so pooblaščenici za izvedbo vseh postopkov v zvezi z organizacijsko, finančno, kadrovsko in prostorsko konsolidacijo poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v skladu s tem zakonom.

(2) Za izvedbo postopka spojitve in vpisa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register vlada imenuje koordinatorja, ki usklajuje aktivnosti direktorjev in vodje iz prejšnjega odstavka pri organizacijski, finančni, kadrovski in prostorski konsolidaciji poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

(3) Z začetkom vpisa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register prenehajo vsa pooblastila koordinatorja, določena s tem členom.

182. člen (konstitutivna seja sveta)

Prvo konstitutivno seja sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike skliče najstarejši član najpozneje en mesec po vpisu Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register. Svet na svoji konstitutivni seji sprejme poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

183. člen (dokončanje postopkov)

Z dnem, ko je Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike vpisana v sodni register in prevzame pristojnosti, se vsi nekončani upravni, prekrškovni in inšpekcijski postopki iz pristojnosti Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki se nanašajo na prenesene zakonsko določene naloge na področju varstva potrošnikov, in ki so se začeli pred prevzemom pristojnosti, prenesejo na Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki nadaljuje postopke v skladu z zakonom.

184. člen (pogodbene obveznosti)

Z dnem prevzema pristojnosti Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike prevzame vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, ki jih je kot pogodbeni stranka sklenila Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence in ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki se nanašajo na prenesene zakonsko določene naloge na področju varstva potrošnikov.

185. člen (splošni akti)

Splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki so jih sprejele Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, veljajo še naprej kot splošni akti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

2. JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA FINANČNE TRGE

186. člen
(spojitev in prenos nalog)

Agencija za zavarovalni nadzor in Agencija za trg vrednostnih papirjev se spojita v Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge.

187. člen
(nadaljevanje dela)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor nadaljuje z delom na podlagi Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19) in predpisov ter aktov, izdanih na njegovi podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev nadaljuje z delom na podlagi Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1 in 66/19 – ZTFI-1A) in Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19) in predpisov ter aktov, izdanih na njuni podlagi, do vpisa spojitve v sodni register, nato se brez likvidacije izbriše iz sodnega registra.

188. člen
(prevzem)

(1) Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge z dnem vpisa spojitve v sodni register prevzame od Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev vse zaposlene javne uslužbenke, premoženje, sredstva, opremo, pravice in obveznosti, nedokončane zadeve, dokumentacijo ter arhivsko gradivo in se v pravnem prometu šteje kot njun univerzalni pravni naslednik.

(2) Javne uslužbenke, zaposlene v Agenciji za zavarovalni nadzor in Agenciji za trg vrednostnih papirjev, z naslednjim dnem po prenehanju teh javnih agencij prevzame Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge.

(3) Z dnem prenehanja Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev javnim uslužbencem preneha delovno razmerje. Naslednji dan po prenehanju delovnega razmerja javni uslužbenci brez objave sklenejo delovno razmerje v Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge za delovna mesta, ki so določena v aktu o sistemizaciji, za katera izpolnjujejo pogoje.

189. člen
(akt o ustanovitvi)

Vlada sprejme ustanovitveni akt Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

190. člen
(prenehanje mandatov)

(1) Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev nadaljujeta z delom v Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge kot vršilca dolžnosti članov uprave do izteka njunih mandatov.

(2) Člani svetov Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev nadaljujejo z delom do vpisa spojitve v sodni register, ko jim prenehajo mandati.

191. člen
(imenovanje organov)

(1) Po izteku mandata vršilcu dolžnosti člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena državni zbor imenuje člana uprave. En član uprave pa mora biti imenovan najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, vendar pred vpisom Javne agencije Republike Slovenije za finančni trg v sodni register.

(2) Člani sveta Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge morajo biti imenovani najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona, vendar pred vpisom Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v sodni register. Članom sveta Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge začnejo teči mandati z dnem vpisa spojitve v sodni register.

192. člen
(vpis v sodni register)

(1) Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev sta do izteka svojih mandatov pooblaščenata za izvedbo vseh postopkov v zvezi z organizacijsko, finančno, kadrovsko in prostorsko konsolidacijo poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v skladu s tem zakonom.

(2) Za izvedbo postopka spojitve in vpisa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v sodni register vlada imenuje koordinatorskega, ki usklajuje aktivnosti direktorjev iz prejšnjega odstavka pri organizacijski, finančni, kadrovski in prostorski konsolidaciji poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

(3) Z začetkom vpisa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v sodni register prenehajo vsa pooblastila koordinatorskega, določena s tem členom.

193. člen
(konstitutivna seja sveta)

Prvo konstitutivno sejo sveta skliče najstarejši član najpozneje en mesec po vpisu Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v sodni register. Svet na svoji konstitutivni seji sprejme poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

194. člen
(dokončanje postopkov)

Z dnem, ko je Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge vpisana v sodni register in prevzame pristojnosti, se vsi nekončani upravni, prekrškovni in inšpekcijski postopki iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev, ki so se začeli pred prevzemom pristojnosti, prenesejo na Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge, ki nadaljuje postopke v skladu z zakonom.

195. člen
(pogodbene obveznosti)

Z dnem prevzema pristojnosti Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge prevzame vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, ki jih je kot pogodbeni stranka sklenila Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev.

196. člen
(splošni akti)

Splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki jih je izdala Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev, veljajo še naprej kot splošni akti Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

VI. KONČNA DOLOČBA

197. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu:

Določa vsebino zakona in imena obeh agencij (Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge). Pri določitvi imen agencij se upošteva 10. člen Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C), ki določa, da mora ime javne agencije biti v slovenskem jeziku in mora vsebovati kratko označbo namena, poimenovanje »javna agencija« in navedbo ustanovitelja.

K 2. členu:

V členu so navedene direktive EU, ki se jih s tem zakonom delno prenaša v slovenski pravni red. Delni prenos se nanaša na zahteve direktiv po imenovanju neodvisnih in samostojnih organov, ki delujejo na posameznih področjih, ki sodijo v področje dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

K 3. členu:

Določa uporabo Zakona o javnih agencijah glede vseh vprašanj, ki s tem zakonom niso urejena drugače. Posebej pa je določeno, da se določbe Zakona o javnih agencijah, ki se nanašajo na direktorja, smiselno uporabljajo za upravo. Pri iskanju rešitev se je zasledovalo cilju, da se po vzoru nizozemskega modela poišče rešitve v slovenskem pravnem redu. Ker je javna agencija ustrezen pravni subjekt za samostojno, neodvisno izvajanje nalog na posameznih področjih v skladu z evropskimi predpisi, se s tem zakonom poizkuša v čim večji meri slediti rešitvam Zakona o javnih agencijah. Kjer to ni bilo mogoče, pa so predvidene drugačne rešitve.

K 4. členu:

Določa status agencij. Hkrati določa, da ustanoviteljske pravice uresničuje Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada). Vlada je tudi tista, ki bo sprejela akt o ustanovitvi agencij.

K 5. členu:

Določa, da sta agenciji, kot tudi organi agencije pri svojem delu samostojni in neodvisni ter, da pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo zahtevati. To na posameznih področjih dela agencij zahtevajo evropski predpisi, na enak način pa je to že določeno v zakonih, ki urejajo delovanje agencij (npr. Zakon o elektronskih komunikacijah, Energetski zakon, Zakona o trgu finančnih instrumentov, Zakona o zavarovalništvu, Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence).

Z odstopom od tega pravila pa se omogoči vladi oziroma pristojnim ministrstvom, da v omejenem obsegu na področju prometa in elektronskih komunikacij dajeta usmeritve in Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

Samostojnost in neodvisnost oseb, ki sprejemajo odločitve na podlagi Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17) pa je še posebej poudarjena v sedmem in osmem odstavku, na podlagi katerega se morajo te osebe vzdržati ravnanja, ki bi bilo nezdržljivo z opravljanjem njihovih nalog ali izvajanjem njihovih pooblastil za uporabo določb Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ter se v razumnem času po prenehanju mandata ali zaposlitve vzdržati obravnave postopkov za uveljavljanje pravil konkurence, ki bi lahko povzročili nasprotno interesov.

K 6. členu:

Tudi glede kadrovske in finančne samostojnosti navedeni člen sledi določbam predpisov EU in zakonom, ki sedaj urejajo delovanje agencij, ki se združujejo (Zakon o elektronskih komunikacijah, Energetski zakon, Zakon o trgu finančnih instrumentov, Zakon o zavarovalništvu...).

K 7. členu:

Določeno je, da imata agenciji poslovnik, v katerem se uredi podrobnejše poslovanje agencij. Do sedaj so nekatere agencije imele poleg akta o ustanovitvi še statut in druge splošne akte, ki so urejali poslovanje. Skladno s tem členom je predvideno, da bi agencija poleg akta o ustanovitvi, ki ga bo sprejela vlada, imela poslovnik, v katerem bo skladno z zakonom in aktom o ustanovitvi uredila poslovanje agencije.

Zaradi pomembnosti poslovnika se določi višja večina potrebnih glasov, kot je določana za sprejemanje drugih aktov in odločitev agencij.

K 8. členu:

Čeprav že Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije določa, da so »poslovodne osebe« direktorji in člani kolektivnih poslovodnih organov javnih agencij, za katere se navedeni zakon uporablja, je ta določba povzeta po Zakonu o trgu finančnih instrumentov in Zakonu o zavarovalništvu, ki take določbe vsebuje.

K 9. členu:

Določa področja delovanje Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. Skladno z veljavno ureditvijo v Republiki Sloveniji naloge na teh področjih opravljajo Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (opravlja naloge regulatorja na področjih elektronskih komunikacij, poštne storitve, avdiovizualnih medijskih storitev in železniškega prometa), Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (varstvo potrošnikov). Novoustanovljena agencija bo opravljala naloge na področju trga z energijo, elektronskih komunikacij, poštne storitve, medijev in avdiovizualnih storitev, prometa, zagotavljanja varstva konkurence in varstva potrošnikov.

Pri določanju nalog Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se je sledilo nizozemskemu modelu, kjer naloge regulatornega organa na vseh navedenih področjih opravlja Uprava za potrošnike in trge (ACM). Poudariti je treba, da v področje dela Javne agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ni vključeno področje »skrb za zdravje«, saj gre za specifično v nizozemskem modelu. ACM na tem področju namreč izvaja nadzor nad pravnimi subjekti, ki delujejo na tem področju glede konkurence (prevzemanja, združevanja pravnih oseb na tem področju).

K 10. členu:

Določa organa agencije, ki sta uprava in svet. Uprava je kolegijski poslovodni organ. Svet pa je organ upravljanja.

K 11. členu:

Določa sestavo sveta in sicer naj bi svet imel sedem članov, od katerih bi naj bil vsak strokovnjak z enega področja dela iz 9. člena zakona. Tako bi svet sestavljala en član za področje trga z energijo, en za področje elektronskih komunikacij, en za področje poštne storitve, en za področje medijev in avdiovizualnih storitev, en za področje prometa, en za področje varstva konkurence in en za področje

varstva potrošnikov. Na tak način je zagotovljena zastopanost vseh področij dela v svetu. S takšno določitvijo sestave sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se izognemo situaciji, ko bi bilo v svet imenovanih več strokovnjakov s enega področja dela, določeno področje pa v svetu sploh ne bi bilo zastopano.

Trenutno veljavna ureditev na posameznih področjih določa različne načine imenovanja članov sveta (npr. Energetski zakon predvideva, da člane imenuje državni zbor, Zakon o elektronskih komunikacijah pa določa, da člane imenuje vlada). Člane sveta imenuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog Vlade. Izbirni postopek bo vodila izbirna komisija, ki bo pristojna za izvedbo javnega poziva za zbiranje predlogov možnih kandidatov za člane sveta. Izbirno komisijo bo sestavljalo sedem članov, in sicer ministrstvo, ki je pristojno za posamezno področje delovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike bo imenovalo enega člana. Torej Ministrstvo za infrastrukturo bo imenovalo enega člana za področje energetike in enega za področje prometa, Ministrstvo za javno upravo bo imenovalo enega člana za področje elektronskih komunikacij, Ministrstvo za kulturo bo imenovalo enega člana za medije in avdiovizualne storitve, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pa bo imenovalo enega člana za področje pošte, enega za področje varstva konkurence in enega za področje varstva potrošnikov.

Državni zbor bo o predlaganem kandidatu za člana sveta glasoval v 30 dneh po prejemu predloga vlade. Če predlagani kandidat za člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje člana sveta.

Glede na to, da mandat članov sveta običajno traja pet oziroma šest let, se je v tem predlogu zakona določilo šest let zaradi rotirajočega sistema imenovanja članov sveta, ki določa, da se vsake tri leta imenuje tri oziroma štiri člane.

Rotacijski sistem oziroma sistem, po katerem se v določenem trenutku zamenja le polovica članov sveta (trije oziroma štirje, ker ima svet sedem članov), je določen zaradi zahtev Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES, ki v uvodni določbi št. 34 določa, da države članice z ustreznim rotacijskim sistemom pripomorejo k neodvisnosti nacionalnega regulativnega organa od političnih in gospodarskih interesov, hkrati pa bi jim moralo biti omogočeno, da primerno upoštevajo razpoložljivost človeških virov in velikost odbora. Tak način rotacije je urejen tudi v Energetskem zakonu. Če članu sveta predčasno preneha funkcija, se nadomestnega člana sveta imenuje za preostanek mandata razrešenega člana sveta.

Člen ureja tudi način sprejemanja odločitev sveta, ki naj bi bil podrobneje urejen v poslovniku. Osnovno pravilo pa je, da morajo biti za veljavno odločanje prisotni vsaj štirje člani sveta. Odločitev pa je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta.

Predsednik in člani sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov skladno s predpisi, ki urejajo sejnine in povračila stroškov v pravnih osebah javnega prava.

Zaradi širokega obsega pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ima svet sekretarja, ki ga na predlog predsednika sveta imenuje svet. Sekretar sveta bo primarno zadolžen za pripravo in izvedbo sej sveta, podrobnejšo opredelitev njegovih nalog pa se bo uredilo v poslovniku Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 12. členu:

Določa pogoje za člana sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki so v večji meri povzeti po veljavni ureditvi v Zakonu o elektronskih komunikacijah. V veljavni ureditvi se namreč pogoji v zakonih na posameznih področjih nekoliko razlikujejo.

K 13. členu:

Določba glede nezdržljivosti opravljanja funkcije člana sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike je v večji meri povzeti po veljavni ureditvi v Zakonu o elektronskih komunikacijah. Po vsebini je zelo podobna določba tudi v Energetskem zakonu.

Predlog zakona v tem členu določa nezdržljivost funkcije člana sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike z določenimi drugimi funkcijami oz. položaji. Da ne bi prišlo do navzkrižja interesov, član sveta agencije ne sme biti član vodstva ali organov političnih strank, državni funkcionar ali funkcionar v samoupravni lokalni skupnosti. Član sveta agencije tudi ne sme biti član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 14. členu:

Določba je povzeta po Zakonu o elektronskih komunikacijah, ki ima najnatančneje in najbolj omejujoče urejene vsebine glede nezdržljivosti člana sveta. Za obsežnejšo razlago glej tudi komentar k 175.a členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah-1C:

»Predlog novega 175.a člena določa obveznost kandidata za člana sveta agencije, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Namen določbe je povečanje transparentnosti in odprava dvomov o povezavah oziroma interesih članov sveta agencije. Član sveta agencije mora biti zaupanja vredna oseba, zato je predvidena dolžnost razkritja njegovih interesov, ki bi lahko predstavljali konflikt interesov na področje delovanja agencije. Podobno ureditev imajo npr. tudi v Veliki Britaniji. Člani sveta agencije morajo zaradi preglednosti tako izjavo po imenovanju tudi objaviti na spletnih straneh agencije, enako velja ob morebitnih spremembah interesov. Ob vsaki spremembi interesov in povezav pa je član sveta agencije dolžan o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v zvezi s katerimi bi ti interesi in povezave lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog. V primeru da katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije ali o katerih je obvestil svet agencije, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, ta predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo.«.

K 15. členu:

Člen ureja pristojnosti sveta, pri čemer predlog sledi Zakonu o javnih agencijah ter upošteva pristojnosti v področnih predpisih, kolikor je bilo to mogoče (svet Agencije za komunikacijska omrežna in storitve Republike Slovenije ima močno omejene pristojnosti, zato ta posebnost ni bila upoštevana). Zaradi specifične ureditve sprejemanja odločitev po Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence se določa, da svet tudi imenuje senat za odločanje v prekrškovnem postopku za vsako posamično zadevo s področja varstva konkurence, odloča o izločitvi članov uprave iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah in odloča o izločitvi pooblaščenih uradne osebe iz postopka vodenja posamične zadeve.

Določeno je, da se za postopek odločanja o izločitvi uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

Določeno je tudi, da svet Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike s svojimi odločitvami ali usmeritvami ne sme posegati v vsebino in postopke posamičnih aktov, priporočil Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter ne smejo biti povezani s strokovnimi nalogami uprave. Namen te določbe je zagotovitev, da je uprava samostojna pri vodenju in sprejemanju odločitev v posamičnih zadevah in drugih splošnih aktov, ki so potrebni za izvajanje nalog v pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 16. členu:

Določa razloge za predčasno razrešitev članov sveta. Glede na različne ureditve v področnih zakonih, ki trenutno urejajo delovanje agencij (šest agencij) na področjih, ki naj bi jih pokrivala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, se je iskala najustreznejša rešitev, ki bi bila najbližje ureditvi Zakona o javnih agencijah. Tako z upravno odločbo na lastno pobudo ali obrazložen predlog sveta, člana sveta razreši vlada, če je izpolnjen kakšen izmed razlogov za razrešitev, določenih v prvem odstavku člena. Razrešeni član sveta ima zagotovljeno sodno varstvo pred upravnim sodiščem. V členu pa je prav tako podlaga, da se podrobnejši postopek delovanja sveta, glede načina oblikovanja predloga za razrešitev člana, ki ga lahko poda svet, uredi v poslovniku.

K 17. členu:

V Zakonu o javnih agencijah, kot tudi v zakonih, ki urejajo posamezne agencije, je poslovodni organ agencije direktor. Glede na naloge na več področjih, ki jih bo po novi ureditvi opravljala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike se ocenjuje, da bi jih ena sama oseba zelo težko strokovno in organizacijsko obvladovala. Zaradi tega je predlagan odstop od Zakona o javnih agencijah na način, da je poslovodni organ, namesto direktorja, uprava. Upravo naj bi sestavljalo šest članovi, od katerih je en član strokovnjak s področja energetike, en član s področja elektronskih komunikacij, poštnih storitev oziroma avdiovizualnih oziroma medijskih storitev, en član s področja cestnega prometa, en član s področja železniškega prometa, en član s področja letalstva in en član s področja varstva konkurence in varstva potrošnikov. Člani uprave pa naj bi izmed sebe izvolili predsednika uprave.

Tako kot pri mnogih drugih vprašanih je možnih več načinov odločanja. Predlog predvideva sprejemanje odločitev z večino, če je izid neodločen, odloči glas predsednika uprave. Z določitvijo večinskega načina sprejemanja odločitev se izognemo situaciji, ko uprava ne bi mogla sprejemati odločitev zaradi daljše odsotnosti enega izmed članov uprave.

K 18. členu:

Določa, da člane uprave imenuje državni zbor na predlog vlade na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede svet. Svet bo preverjal strokovno usposobljenost kandidatov za člana uprave z uporabo standardov meril in metod uradniškega sveta. Svet bo predlagal kandidata, ki ga bo ocenil kot strokovno najbolj usposobljenega.

Mandat članov uprave je omejen na pet let, pri tem so lahko ponovno imenovani, vendar največ enkrat.

Pogoji za imenovanje članov uprave so neke vrste skupen imenovalec ureditev v zakonih, ki urejajo delovanje agencij na področjih, ki naj bi jih opravljala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

Za čas opravljanja funkcije bodo člani uprave sklenili pogodbo o zaposlitvi. Skladno s tretjim odstavkom 10. člena Zakona o javnih agencijah člani uprave sklenejo pogodbo o zaposlitvi z vlado, s katero se za dobo, za katero je bil imenovan, določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela. Za podpis pogodbe v imenu Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike je pristojen predsednik sveta. Za plače članov uprave se uporabljajo določbe uredbe, ki ureja plače direktorjev v javnem sektorju.

K 19. in 20. členu:

Urejata nezdružljivost in omejitve poslovanja članov uprave ter izjavo o interesih in povezavah kandidata za člana uprave. Še bolj, kot za člane sveta, je pomembno, da člani uprave zaradi konflikta interesov ne opravljajo določenih funkcij, kot so članstvo sveta, funkcijo funkcionarja po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju in funkcijo člana vodstva ali organa politične stranke. Član uprave tudi ne more biti oseba, ki opravlja dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za

trg, varnost prometa in potrošnike, ali je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali ima lastniški delež v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

K 21. členu:

Določa da uprava zastopa in predstavlja agencijo ter pristojnosti uprave. Pri tem se sledi pristojnostim, ki jih ima skladno z Zakonom o javnih agencijah, direktor. Pri določitvi pristojnosti uprave so povzete pristojnosti direktorjev posameznih agencij, ki trenutno opravljajo naloge, ki naj bi jih po novem opravljala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

Zaradi posebnosti pri sprejemanju določitev v obstoječih agencijah se v tretjem do petem odstavku določa nekatere odmike od splošnega pravila glede kolektivnega sprejemanja odločitev. Ta odstopanja so potrebna zaradi zahtev evropskih in mednarodnih aktov, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

K 22. členu:

Ureja razloge in postopek za predčasno razrešitev člana uprave. Tudi pri tem se delno sledi Zakonu o javnih agencijah, vendar so razlogi za razrešitev zaradi direktiv EU glede samostojnosti in neodvisnosti, ter nedopustnosti neutemeljenega poseganja politike na področjih dela, ki naj bi jih opravljala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, nekoliko zaostreni.

Pri tem se sledi ureditvi v Zakonu o elektronskih komunikacij. Takšni pogoji so potrebni zaradi zahtev direktiv.

Člane uprave bo razrešil državni zbor na predlog vlade ali sveta. Zoper razrešitev je predvideno tudi sodno varstvo pred upravnim sodiščem. Prav tako je določeno, da se informacija o razrešitvi javno objavi. Na zahtevo razrešenega člana uprave pa se odločba o razrešitvi v celoti objavi

Ureja tudi način imenovanja vršilca dolžnosti člana uprave za čas, ko nov član uprave skladno s postopkom še ni imenovan.

Informacijo o razrešitvi člana uprave bo vlada javno objavila. Vlada na zahtevo razrešenega člana uprave odločitev o razrešitvi v celoti javno objavi na osrednjem spletnem mestu državne uprave.

K 23. členu:

Določa način in roke za sprejetje letnega poročila, programa dela in finančnega načrta. Ker roki za pripravo teh dokumentov v zakonih s področja dela, ki naj bi ga opravljala Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, niso določeni, ali pa se le ti razlikujejo, se pri tej določbi v največji možni meri sledi Energetskemu zakonu. Roki za sprejetje teh aktov so pomembni tudi zaradi sprejetja tarif, ki jih vsakoletno sprejmejo in se na njihovi podlagi financirajo nekatere agencije, ki trenutno opravljajo naloge, ki naj bi bile prenesene na Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 24. členu:

Člen zgolj na splošno določa način financiranja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. Glede na to, da se agencije, ki trenutno opravljajo naloge, ki naj bi bile prenesene na Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, financirajo na različne načine, kar je določeno v področnih zakonih, je na tem mestu določeno, da se financira iz sredstev državnega proračuna. Ker se Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike financira tudi iz drugih sredstev, se ta del financiranja zaradi posebnosti v področni

zakonodaji uredi v zakonih, ki urejajo področja, za katera bo pristojna Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike. To pomeni, da se bo Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v tem delu za posamezna področja financirala na enak način, kot se je do sedaj po zakonih s posameznega področja dela. Prenašanje določb (predvsem glede tarif) v ta zakon, bi bilo neprimerno, saj so tarife vezane na naloge, ki jih opravlja Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike na posameznem področju, ki pa so urejene v področnih predpisih. Na enak način je urejeno tudi financiranje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve (npr. deluje tudi na področju pošte, medijev, železniškega prometa, vendar v Zakonu o elektronskih komunikacijah niso urejene tarife za vsa ta področja, ampak so te vsebine urejene v posebnih zakonih). Dodeljena sredstva za delo morajo Javni agenciji Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike zagotoviti zaposlitev zadostnega števila usposobljenega osebja ter pridobitev ustreznih tehničnih in tehnoloških virov, ki so potrebni za učinkovito opravljanje nalog in pristojnosti s področja delovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

Zaradi zagotovitve čim večje neodvisnosti se glede izvajanja nadzora na delom in poslovanjem predlaga delni odstop od Zakona o javnih agencijah v delu, ki se nanaša na nadzor. S tem zakonom se predlaga, da nadzor nad pravilnostjo in smotrnostjo poslovanja ter akti o preteklem oziroma načrtovanem poslovanju te agencije izvaja Računsko sodišče Republike Slovenije. Pristojnosti Ministrstva za finance in Ministrstva za javno upravo na področju nadzora nad delom in poslovanjem pa glede na Zakon o javnih agencijah ostaja nespremenjen.

K 25. členu:

Določa področja delovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge. Trenutno skladno z veljavno ureditvijo v Republiki Sloveniji naloge na teh področjih opravljajo Banka Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in Agencija za trg vrednostnih papirjev. Glede področja dela Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge predlagana rešitev sledi nizozemskemu modelu, z razliko, da ni vključen nadzor nad bankami, saj v našem pravnem redu tega nadzora ne opravljajo agencije, pač pa Banka Slovenije, ki je ustavni organ. Vključitev tega nadzora bi zaradi razmejene pristojnosti terjala celovito in temeljito prenovu Zakona o bančništvu, kar je stvar usklajevanja med Banko Slovenije in vlado, zato to v tem zakonu oziroma členu ni zajeto. Določeno je, da Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge opravlja naloge na področju zavarovalnega nadzora in trga vrednostnih papirjev v skladu z zakonom. To pomeni, da na teh področjih opravlja naloge, kot to določajo področni predpisi.

Glede na to, da je v Zakonu o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1 in 66/19 – ZTFI-1A) v veljavi le trinajsto poglavje, ki ureja delovanje Agencija za trg vrednostnih papirjev, bi bilo smiselno, da se to poglavje v celoti razveljavi. V tem zakonu pa se zraven vsebin, ki po vsebini (splošne oziroma organizacijske določbe) sodijo v ta zakon, prenesejo tudi vsebine iz 13 poglavja Zakona o trgu finančnih instrumentov in vsebine, ki so tem vsebine sorodne v Zakonu o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19).

Iz zgoraj navedenega razloga sta v ta zakon prenesena šesti in sedmi odstavek 469. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K, 30/16, 9/17, 77/18 – ZTFI-1 in 66/19 – ZTFI-1A), ki predstavljata drugi in tretji odstavek tega člena.

K 26. členu:

Določba glede izrazov, uporabljenih v tem poglavju, določa sklic na izraze, kot jih določata Zakon o zavarovalništvu in Zakon o trgu finančnih instrumentov.

K 27. členu:

Zaradi poenotenja urejanja vsebin, ki se nanašajo na organizacijo in delo Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge, tako za področje zavarovalnega nadzora kot tudi trga finančnih instrumentov, se s tem zakonom deseto poglavje Zakona o zavarovalništvu črta in se vsebinsko prenaša v ta zakon.

S tem členom je v ta zakon delno prenesen 486. člen in v celoti 491. člena Zakona o zavarovalništvu. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 28. členu:

S tem členom se v ta zakona prenaša 492. člen Zakona o zavarovalništvu. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 29. členu:

S tem členom se v ta zakona prenaša 469.a člen Zakona o trgu finančnih instrumentov. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 30. členu:

S tem členom se v ta zakona prenaša 469.b člen Zakona o trgu finančnih instrumentov. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 31. členu:

S tem členom se v ta zakona prenaša 469.c člen Zakona o trgu finančnih instrumentov. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 32. členu:

S tem členom se v ta zakona prenaša 472. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov. Glede razlage vsebine glej predlog navedenega zakona.

K 33. členu:

Določa organa agencije, ki sta uprava in svet. Uprava je kolegijski poslovodni organ. Svet pa je organ upravljanja.

Ureditev odstopa od Zakona o javnih agencijah, kjer sta poslovodni organ in organ upravljanja direktor in svet agencije. S tem ko direktorja nadomešča uprava, hkrati pa se ohranja svet, se ureditev približuje nizozemskemu modelu, kjer ima Uprava za finančne trge (AFM) dva organa in sicer upravo in nadzorni svet.

K 34. členu:

Ureditev je povzeta po Zakonu o zavarovalništvu in Zakonu o trgu finančnih instrumentov. Od navedenih zakonov pa se razlikuje v tem, da predsednik sveta ni direktor agencije. Po predlagani ureditvi bi Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge imela upravo in svet. Glede na različne naloge oziroma pristojnosti pa ni smiselno, da bi bil posamezni član sveta tudi član uprave oziroma obratno. Ureditev v tem delu sledi tudi Zakonu o javnih agencijah, kjer sta poslovodni organ in organ upravljanja ločena.

K 35. členu:

Določa število članov uprave in način imenovanje njenega predsednika.

K 36. členu:

Po vzoru Zakona o trgu finančnih instrumentov (476. člen) in Zakona o zavarovalništvu (496. člen) ureja nezdružljivost opravljanja funkcij za člane uprave in člane sveta.

K 37. členu:

Določa način imenovanja članov uprave in članov sveta.

Določba v največji možni meri sledi Zakonu o zavarovalništvu in Zakonu o trgu finančnih instrumentov, pri čemer določa, da člane sveta in uprave imenuje državni zbor na predlog vlade. Javni natečaj za člane sveta izvede ministrstvo, pristojno za finance, med tem ko natečaj za člane uprave izvede svet.

K 38. členu:

S tem členom se ureja pogoje za člana sveta in uprave in v ta zakona prenašata določbi Zakona o trgu finančnih instrumentov (478. člen) in Zakona o zavarovalništvu (498. člen).

K 39. členu:

S tem členom se ureja pogoje za razrešite članov sveta in uprave in v ta zakona prenašata določbi Zakona o trgu finančnih instrumentov (479. člen) in Zakona o zavarovalništvu (499. člen). Postopek razrešitve pa se ureja smiselno enako kot pri Javni agenciji Republike Slovenije za finančne trge. Glej komentar k 16. členu.

K 40. členu:

S tem členom se ureja pristojnosti sveta Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge in v ta zakona prenašata določbi Zakona o trgu finančnih instrumentov (481. člen) in Zakona o zavarovalništvu (501. člen).

K 41. členu:

S tem členom se ureja pristojnosti in odgovornosti uprave Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge in v ta zakona prenašata določbi Zakona o trgu finančnih instrumentov (486. člen) in Zakona o zavarovalništvu (505. člen).

K 42. členu:

S tem členom se povzema 502. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 43. členu:

S tem členom se ureja obveznost varovanja zaupnih informacij Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge in v ta zakona prenašata določbi Zakona o trgu finančnih instrumentov (488. člen) in Zakona o zavarovalništvu (507. člen).

K 44. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 508. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 45. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 509. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 46. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 488.a člen Zakona o trgu finančnih instrumentov.

K 47. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 489. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov.

K 48. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 490. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 510. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 49. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 490.a člen Zakona o trgu finančnih instrumentov.

K 50. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 491. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 511. člen (prvi do četrti odstavek) Zakona o zavarovalništvu.

K 51. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 511. člen (peti do osmi odstavek) Zakona o zavarovalništvu.

K 52. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 491.a člen Zakona o trgu finančnih instrumentov.

K 53. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 492. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 512. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 54. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 493. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 513. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 55. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 494. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 514. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 56. členu:

S tem členom se v ta zakon prenaša 473. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov in 490. člen Zakona o zavarovalništvu.

K 57. do 174. členu:

Gre za uskladitvene določbe. Zaradi ureditve vsebin v tem zakonu je treba spremeniti oziroma črtati posamezne vsebine v naslednjih zakonih:

- Energetskem zakonu,
- Zakonu o elektronskih komunikacijah,
- Zakonu o letalstvu,

- Zakonu o poštних storitvah,
- Zakonu o medijih,
- Zakonu o avdiovizualnih medijskih storitvah,
- Zakonu o železniškem prometu,
- Zakonu o preprečevanju omejevanja konkurence,
- Zakonu o varstvu potrošnikov,
- Zakonu o potrošniških kreditih,
- Zakonu o izvensodnem reševanju potrošniških sporov,
- Zakonu o voznikih,
- Zakonu o cestah,
- Zakonu o motornih vozilih,
- Zakonu o pravilih cestnega prometa,
- Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma,
- Zakonu o obveznih zavarovanjih v prometu,
- Zakonu o makrobonitetnem nadzoru finančnega sistema,
- Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju,
- Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,
- Zakonu o zavarovalništvu,
- Zakonu o finančnih konglomeratih,
- Zakonu o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov,
- Zakonu o trgu finančnih instrumentov,
- Zakonu o trgu finančnih instrumentov,
- Zakonu o investicijskih skladih in družbah za upravljanje,
- Zakonu o upravljavcih alternativnih investicijskih skladov,
- Zakonu o prevzemih,
- Zakonu o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb,
- Zakon o kmetijstvu,
- Zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih,
- Zakon o bančništvu,
- Zakon o pravnih naslednicah pooblaščenih investicijskih družb,
- Zakon o kolektivnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za javne uslužbenke,
- Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank,
- Zakon o postopku sodnega in izvensodnega varstva nekdanjih imetnikov kvalificiranih obveznosti bank,
- Zakon o izvajanju Uredbe (EU) o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih.

K 175. členu:

Člen določa, da Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike nastane s spojitvijo Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in da z dnem vpisa v sodni register prevzame vse naloge, ki so jih do sedaj opravljale te agencije, kot tudi naloge na področju varstva potrošnikov, ki jih je do sedaj opravljalo ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v skladu z Zakonom o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUE, 126/07, 86/09, 78/11, 38/14, 19/15, 55/17 – ZKoliT in 31/18) in predpisi ter akti, izdanimi na njegovi podlagi.

K 176. členu:

Člen določa pristojnost opravljana nalog v času od uveljavitve zakona do pričetka dela Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike (vpisa spojitve v sodni register), in sicer na

način, da do takrat to opravljajo agencije oziroma ministrstvo, ki so te naloge opravljale do uveljavitve tega zakona.

K 177. členu:

Ureja prevzem javnih uslužbencev, zaposlenih v agencijah, ki so do sedaj opravljale naloge, ki bodo v pristojnosti nove agencije, premoženja, sredstev, opreme, pravic in obveznosti, nedokončanih zadev, dokumentacije ter arhivskega gradiva in določa, da se Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v pravnem prometu šteje kot univerzalni pravni naslednik agencij, ki so do sedaj opravljale te naloge. Glede prenosa velja enako za Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v delu, ki se nanaša na prenesene zakonsko določene naloge in pristojnosti na področju varstva potrošnikov.

Javnim uslužbencem bodo s prehodom na novo agencijo zagotovljene vse pravice iz 75. člena Zakona o delovnih razmerjih.

K 178. členu:

Določa vladi rok za sprejetje akta o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 179. členu:

Določa, da direktorji Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence nadaljujejo z delom do izteka svoje mandata kot vršilci dolžnosti nove agencije. S tem se sledi sodni praksi Sodišča EU.

Člani svetov Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije in Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence nadaljujejo z delom do vpisa spojitve v sodni register, ko jim prenehajo mandati.

K 180. člen:

Določa rok za imenovanje članov novih organov (uprave in sveta). Zaradi posebnosti glede rotacije članov sveta se tri člane sveta imenuje za šest let, štiri člane sveta pa za tri leta. Članom sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike začnejo teči mandati z dnem vpisa spojitve v sodni register.

K 181. členu:

Določa obveznost direktorjev Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in vodje organizacijske enote Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo za področje varstva potrošnikov, da izvedejo vse postopke v zvezi z organizacijsko, finančno, kadrovsko in prostorsko konsolidacijo poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v skladu s tem zakonom.

Hkrati določa, da za izvedbo postopka spojitve in vpisa Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike v sodni register vlada imenuje koordinatorja, ki usklajuje aktivnosti direktorjev in vodje iz prejšnjega odstavka pri organizacijski, finančni, kadrovski in prostorski konsolidaciji poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

Koordinatorju prenehajo vsa pooblastila z začetkom mandata uprave Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 182. členu:

Določa sklic prve konstitutivne seje sveta Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike ter obveznost, da na tej seji člani sveta tudi sprejmejo poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 183. členu:

Določa, da se z dnem, ko je Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike vpisana v sodni register in prevzame pristojnosti, vsi nekončani upravni, prekrškovni in inšpekcijski postopki iz pristojnosti Agencije Republike Slovenije za energijo, Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varnost prometa, Javne agencije za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije, Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence in ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki se nanašajo na prenesene zakonsko določene naloge na področju varstva potrošnikov, in ki so se začeli pred prevzemom pristojnosti, prenesejo na Javno agencijo Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike, ki nadaljuje postopke v skladu z zakonom.

K 184. členu:

Določa, da z dnem prevzema pristojnosti Javna agencija Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike prevzame vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, ki jih je kot pogodbeni stranka sklenila Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence in ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, ki se nanašajo na prenesene zakonsko določene naloge na področju varstva potrošnikov.

K 185. členu:

Člen z namenom, da ne bi bilo treba razveljaviti dosedanjih splošnih aktov za izvrševanje javnih pooblastil, določa, da splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki so jih sprejele Agencija Republike Slovenije za energijo, Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa, Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije, Javna agencija za železniški promet Republike Slovenije in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, veljajo še naprej kot splošni akti Javne agencije Republike Slovenije za trg, varnost prometa in potrošnike.

K 186. členu:

Člen določa, da Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge nastane s spojitvijo Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev.

K 187. členu:

Člen določa pristojnost opravljanja nalog v času od uveljavitve zakona do pričetka dela Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge (vpisa v sodni register), in sicer na način, da do takrat to opravljajta Agencija za zavarovalni nadzor in Agencija za trg vrednostnih papirjev.

K 188. členu:

Ureja prevzem zaposlenih javnih uslužbencev, premoženja, sredstev, opreme, pravic in obveznosti, nedokončanih zadev, dokumentacije ter arhivskega gradiva in določa, da se Javna agencija Republike

Slovenije za finančne trge v pravnem prometu šteje kot univerzalni pravni naslednik agencij, ki sta do sedaj opravljali te naloge.

K 189. členu:

Določa vladi rok za sprejetje akta o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

K 190. členu:

Določa, da organi Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev nadaljujejo z delom do vpisa spojitve v sodni register, ko jim prenehajo mandati.

K 191. člen:

Določa rok za imenovanje članov novih organov (uprave in sveta). Upravi in članom sveta Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge začnejo teči mandati z dnem vpisa spojitve v sodni register.

K 192. členu:

Določa, da sta direktorja Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev do izteka svojih mandatov pooblaščen za izvedbo vseh postopkov v zvezi z organizacijsko, finančno, kadrovsko in prostorsko konsolidacijo poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v skladu s tem zakonom ter jima nalaga obveznost, da do izteka njunih mandatov izvedeta vse postopke v zvezi z organizacijsko, finančno, kadrovsko in prostorsko konsolidacijo poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v skladu s tem zakonom.

Hkrati določa, da za izvedbo postopka spojitve in vpisa Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge v sodni register vlada imenuje koordinatorja, ki usklajuje aktivnosti direktorjev iz prejšnjega odstavka pri organizacijski, finančni, kadrovski in prostorski konsolidaciji poslovanja Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge. Koordinatorju prenehajo vsa pooblastila z začetkom mandata uprave te agencije.

K 193. členu:

Določa sklic prve konstitutivne seje sveta Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge ter obveznost, da na tej seji člani sveta sprejmejo poslovnik Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

K 194. členu:

Določa, da se z dnem, ko je Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge vpisana v sodni register in prevzame pristojnosti, vsi nekončani upravni, prekrškovni in inšpekcijski postopki iz Agencije za zavarovalni nadzor in Agencije za trg vrednostnih papirjev, ki so se začeli pred prevzemom pristojnosti, prenesejo na Javno agencijo Republike Slovenije za finančne trge, ki nadaljuje postopke v skladu z zakonom.

K 195. členu:

Določa, da z dnem prevzema pristojnosti Javna agencija Republike Slovenije za finančne trge prevzame vse pogodbene obveznosti in pravice iz pogodb, ki jih je kot pogodbeni stranka sklenila Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev.

K 196. členu:

Člen z namenom, da ne bi bilo treba razveljaviti dosedanjih splošnih aktov za izvrševaje javnih pooblastil, določa, da splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, ki so jih sprejele Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev, veljajo še naprej kot splošni akti Javne agencije Republike Slovenije za finančne trge.

K 197. členu:

Uveljavitvena določba. Zakon naj bi začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(prepis določb veljavnega zakona, ki se s predlogom spreminjajo)

1. ENERGETSKI ZAKON

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa načela energetske politike, pravila delovanja trga z energijo, načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike, načela in ukrepe za doseganje zanesljive oskrbe z energijo, za povečanje energetske učinkovitosti in varčevanja z energijo ter za večjo rabo energije iz obnovljivih virov, določa pogoje za obratovanje energetskih naprav, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu.

107. člen (spremljanje restriktivnih pogodbenih praks)

(1) Operater trga spremlja pojave restriktivnih pogodbenih praks, ki lahko velikim poslovnim odjemalcem preprečijo sklenitev pogodb z več kot enim dobaviteljem hkrati ali jih pri tem omejujejo, ter o tem obvešča agencijo in organ pristojen za varstvo konkurence.

(2) Zbrane podatke operater trga posreduje agenciji.

(3) Operater trga mora zagotavljati varstvo poslovno občutljivih podatkov, ki jih pridobi pri izvajanju svojih nalog.

156. člen (hramba in posredovanje podatkov)

(1) Dobavitelji so dolžni najmanj pet let hraniti podatke v zvezi s pravnimi posli o dobavi elektrike in z izvedenimi finančnimi instrumenti za trgovanje z elektriko, ki so jih imeli z drugimi dobavitelji in sistemskimi operaterji, ter omogočiti dostop do teh podatkov agenciji, državnim organom, organom, pristojnim za varstvo konkurence, in Evropski komisiji v zvezi z opravljanjem njihovih pristojnosti.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka vključujejo podrobnosti o transakcijah, kot so trajanje, pravila za dobavo in poravnavo, količina, datum in ura izvedbe, cene transakcij in način identifikacije trgovca, pa tudi podrobnosti o neporavnanih pogodbah o dobavi elektrike in izvedenih finančnih instrumentih za trgovanje z elektriko.

(3) Agencija s splošnim aktom za izvrševanje javnih pooblastil določi vrste informacij, ki se lahko posredujejo udeležencem na trgu, pod pogojem, da se ne razkrijejo poslovno občutljivi podatki o posameznih akterjih na trgu ali posameznih transakcijah. Ta odstavek se ne uporablja za podatke o finančnih instrumentih, ki spadajo na področje uporabe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

383. člen (ustanovitev agencije)

(1) S tem zakonom se ustanovi Agencija za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot nacionalni regulativni organ Republike Slovenije na področju trga z energijo.

(2) Za agencijo se ne uporablja zakon, ki ureja javne agencije. Agencija je pravna oseba javnega prava.

(3) Agencija spremlja, usmerja in nadzira izvajalce energetskih dejavnosti na področju elektrike in zemeljskega plina ter opravlja z zakonom določene naloge reguliranja izvajalcev energetskih dejavnosti na področju toplote in drugih energetskih plinov.

384. člen **(samostojnost in neodvisnost agencije)**

(1) Pri izvrševanju nalog in pristojnosti je agencija samostojna in neodvisna.

(2) Direktor agencije, zaposleni v agenciji ter člani sveta agencije pri svojem delu niso vezani na sklepe, stališča, navodila ali usmeritve državnih organov, organov lokalne skupnosti ali drugih organov, pravnih oseb ali posameznikov, niti jih ne smejo zahtevati.

(3) Agencija samostojno določa svojo notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest.

(4) Agencija samostojno odloča o potrebnem številu zaposlenih in finančnih virih za učinkovito izvajanje svojih nalog in pristojnosti, ki jih opredeli v programu dela in finančnem načrtu.

387. člen **(sodelovanje agencije z organoma, pristojnima za varstvo konkurence in regulacijo trga finančnih instrumentov)**

(1) Agencija, organ, pristojen za varstvo konkurence, in organ, pristojen za regulacijo trga finančnih instrumentov, si izmenjujejo podatke in informacije, ki jih potrebujejo za izvrševanje svojih pristojnosti. Pri tem morajo ohraniti stopnjo zaupnosti teh podatkov, vključno s poslovno občutljivimi podatki.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni in sorazmerni glede na namen njihove izmenjave.

388. člen **(status agencije)**

(1) Ustanovitelj agencije je Republika Slovenija.

(2) Agencija letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu. Letno poročilo o delu agencije za preteklo leto mora agencija predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

389. člen **(poslovník agencije)**

(1) Agencija ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje agencije in njenih organov.

(2) Poslovnik agencije sprejme svet agencije z večino glasov vseh članov.

390. člen **(organa agencije)**

Organa agencije sta:

- svet agencije;
- direktor agencije.

391. člen **(pristojnosti sveta agencije)**

(1) Svet agencije je organ upravljanja agencije.

(2) Svet agencije:

- sprejema splošne akte agencije za izvrševanje javnih pooblastil;
- izdaja soglasja k splošnim aktom izvajalcev energetske dejavnosti h katerim na podlagi tega zakona daje soglasja agencija;
- sprejema program dela agencije, finančni načrt in poslovno poročilo agencije;
- sprejema poročilo agencije o stanju na področju energetike;
- nadzira direktorja agencije glede zakonitosti njegovega dela in doseganja rezultatov dela agencije in njenega poslovanja;
- imenuje in razrešuje direktorja agencije;
- opravlja druge naloge, določene s tem zakonom ali splošnim aktom agencije.

392. člen **(sestava in delovanje sveta agencije)**

(1) Svet agencije sestavlja predsednik in pet članov.

(2) Predsednika in člane sveta imenuje in razrešuje Državni zbor na predlog vlade.

(3) Minister, pristojen za energijo, obvesti vlado in Državni zbor o izteku mandata predsednika oziroma člana sveta agencije najpozneje šest mesecev pred iztekom mandata.

(4) Minister, pristojen za energijo, objavi v 30 dneh po posredovanju obvestila iz prejšnjega odstavka v Uradnem listu Republike Slovenije poziv za zbiranje predlogov kandidatov za predsednika oziroma člana sveta agencije. Rok za oddajo predlogov ne sme biti krajši od 30 dni, v primeru predčasne prenehanja mandata pa ne krajši od 15 dni po objavi poziva. Predlog mora biti obrazložen, priloženo pa mu mora biti pisno soglasje kandidata, da je kandidaturo pripravljen sprejeti.

(5) Izmed kandidatov za predsednika oziroma člana sveta agencije minister, pristojen za energijo, sestavi listo kandidatov in jo posreduje vladi. Vlada na podlagi liste kandidatov oblikuje predlog kandidatov, o katerih bo odločal Državni zbor. Kandidata za predsednika oziroma člana sveta lahko predlaga tudi vlada sama. Predlog vlade mora biti obrazložen, s priloženim pisnim soglasjem kandidata, da kandidaturo sprejema. Rok za oddajo predloga vlade je 30 dni po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

(6) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za predsednika oziroma člana sveta v 30 dneh po prejemu predloga vlade.

(7) Če predlagani kandidat za predsednika oziroma člana sveta agencije ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik Državnega zbora o tem takoj obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku Državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za imenovanje predsednika oziroma člana sveta agencije.

(8) Predsednik ali član sveta se imenuje za dobo šest let. Član sveta je lahko še enkrat ponovno imenovan, pri čemer se imenovanje za predsednika šteje tudi za imenovanje za člana sveta.

(9) Vsaka tri leta se imenuje polovica članov sveta. Če je zaradi predčasne prenehanja funkcije predsednika ali člana sveta treba imenovati novega predsednika ali člana sveta, se ta imenuje za preostanek trajanja funkcije.

(10) Predsednik in člani sveta niso zaposleni v agenciji.

(11) Svet agencije veljavno odloča, če so na seji navzoči predsednik in vsaj trije člani sveta.

(12) Svet agencije odloča z večino vseh glasov. V primeru enakega števila glasov odloči glas predsedujočega.

(13) Predsednik in člani sveta agencije so upravičeni do sejin in povračil stroškov, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo sejnine in povračila stroškov v pravnih osebah javnega prava.

393. člen **(imenovanje predsednika in članov sveta agencije)**

- (1) Za predsednika ali člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- je državljan Republike Slovenije;
 - ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
 - je strokovnjak za elektrotehniška, strojnotehniška, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, pri čemer mora biti iz vsakega od navedenih strokovnih področij imenovan v svet agencije vsaj en član, oziroma predsednik;
 - ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
 - ni poslanec Državnega zbora, član Vlade Republike Slovenije, državni sekretar ali član organa politične stranke;
 - ne opravlja funkcije župana ali podžupana v občini.
- (2) Predsednik ali član sveta ne sme biti:
- funkcionar v državnem organu;
 - javni uslužbenec v državnem organu;
 - zaposlen pri izvajalcu energetskih dejavnosti;
 - član organa vodenja ali organa nadzora pri izvajalcu energetskih dejavnosti.
- (3) Predsednik ali član sveta ali z njim povezana oseba ne sme:
- imeti lastniškega deleža pri izvajalcu energetskih dejavnosti; z lastniškim deležem v smislu te alineje so izenačene druge pravice, na podlagi katerih ima navedena oseba pravico do udeležbe pri dobičku, glasovalne pravice ali lahko prejme plačilo od takega izvajalca energetskih dejavnosti, ali
 - opravljati kakršno koli delo, storitve ali dobave blaga za izvajalca energetskih dejavnosti, če bi to lahko vplivalo na neodvisno odločanje predsednika ali člana sveta v okviru njegove funkcije.
- (4) Povezana oseba v smislu prejšnjega odstavka je:
- zakonec predsednika ali člana sveta, njegov zunajzakonski partner ali partner v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena;
 - pravna oseba, ki jo predsednik ali član sveta v svetu neposredno ali posredno obvladuje na način, da ima on ali oseba iz prejšnje alineje ali pravna oseba, ki jo obvladuje, večinski delež v kapitalu te pravne osebe ali večino glasovalnih pravic v organu upravljanja ali nadzora te pravne osebe.
- (5) Če pri predsedniku, članu sveta ali pri povezani osebi ob imenovanju obstaja kateri od razlogov iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ali če ta razlog nastane v času opravljanja funkcije, mora predsednik oziroma član sveta najkasneje v dveh mesecih od imenovanja oziroma nastanka razloga uskladiti svoj položaj. Predsednik ali član sveta je prost te obveznosti, če je razlog iz tretjega odstavka tega člena tak, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

394. člen **(razrešitev predsednika ali člana sveta agencije)**

Državni zbor razreši predsednika ali člana sveta agencije na predlog vlade, če:

- to sam zahteva;
- pri opravljanju funkcije huje krši ta zakon, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje nalog sveta;

- se ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev iz prvega odstavka 393. člena tega zakona;
- je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
- ne izpolnjuje pogoja iz prve ali pete alineje prvega odstavka 393. člena tega zakona;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne odpravi;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja;
- iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

395. člen **(direktor agencije)**

(1) Direktor je poslovodni organ agencije.

(2) Direktor ima naslednje naloge:

- predstavlja agencijo in jo zastopa v pravnem prometu;
- izdaja posamične akte agencije;
- vodi agencijo in njeno poslovanje;
- odloča o pravicah iz delovnega razmerja zaposlenih na agenciji;
- določi notranjo organizacijo agencije in sistemizacijo delovnih mest;
- imenuje vodilne delavce agencije.

(3) Direktor odgovarja za zakonitost dela agencije.

(4) Glede odškodninske odgovornosti direktorja za poslovanje agencije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o odškodninski odgovornosti člana uprave.

396. člen **(imenovanje direktorja)**

(1) Za direktorja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje naslednje pogoje:

- je državljan Republike Slovenije;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri;
- je strokovnjak za tehnična, ekonomska ali pravna vprašanja s področja energetike, ki ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju trga z elektriko ali zemeljskim plinom;
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj, od tega pet let na vodilnih delovnih mestih;
- obvlada angleški jezik;
- ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več, pa obsodba še ni bila izbrisana;
- ni poslanec Državnega zbora, član Vlade Republike Slovenije, državni sekretar ali član organa politične stranke.

(2) Direktorja imenuje svet agencije po opravljenem javnem natečaju za dobo šest let in je lahko enkrat ponovno imenovan.

(3) Direktor za čas opravljanja funkcije sklene pogodbo o zaposlitvi. Doba imenovanja se šteje od dneva nastopa funkcije v skladu s pogodbo o zaposlitvi.

397. člen **(nezdružljivost)**

(1) Funkcija direktorja agencije ni združljiva s funkcijo predsednika ali člana sveta agencije. Če je za direktorja imenovana oseba, ki opravlja funkcijo, s katero je njegova funkcija nezdružljiva, mora pred nastopom funkcije direktorja uskladiti svoj položaj.

(2) Direktor agencije ne sme:

- biti funkcionar v državnem organu ali organu lokalne skupnosti, ki opravlja funkcijo nepoklicno;
- biti zaposlen pri katerem koli drugem delodajalcu, razen pri agenciji;
- biti član organa vodenja ali član organa nadzora v izvajalcu energetske dejavnosti;
- imeti lastniškega deleža v izvajalcu energetske dejavnosti; z lastniškim deležem v smislu te alineje so izenačene druge pravice, na podlagi katerih ima navedena oseba pravico do udeležbe pri dobičku, glasovalne pravice v katerem koli organu takega izvajalca ali lahko prejme kakršno koli plačilo od takega izvajalca, ali
- za izvajalca energetske dejavnosti opravljati delo, storitve ali dobave blaga.

(3) Prepoved iz četrte in pete alineje prejšnjega odstavka velja tudi za z direktorjem povezano osebo v smislu četrtega odstavka 393. člena tega zakona, če bi to lahko vplivalo na neodvisno odločanje direktorja v okviru njegove funkcije.

(4) Če pri direktorju kot tudi pri povezani osebi ob imenovanju obstaja kateri od razlogov iz drugega ali tretjega odstavka tega člena ali če ta razlog nastane v času opravljanja funkcije, mora najkasneje v dveh mesecih od imenovanja oziroma nastanka razloga direktor storiti vse potrebno, da razlog preneha. Direktor je prost te obveznosti, če je razlog iz prejšnjega odstavka, ki se nanaša na povezano osebo tak, da to ne vpliva na neodvisnost njegovega odločanja.

398. člen (razrešitev direktorja)

Svet agencije razreši direktorja, če:

- ugotovi, da ob imenovanju ni izpolnjeval katerega od pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena;
- je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje na kazen zapora šest mesecev ali več;
- pri opravljanju funkcije huje krši ta zakon, predpis Evropske unije ali splošni akt agencije, ki ureja izvajanje njegovih nalog;
- svojo funkcijo opravlja nevestno;
- ne izpolnjuje pogoja iz prve ali sedme alineje prvega odstavka 396. člena tega zakona;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz prve, druge in tretje alineje drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena ne odpravi;
- je pri njem podan kateri od razlogov iz četrte in pete alineje drugega odstavka prejšnjega člena, pa ga v roku iz četrtega odstavka prejšnjega člena ne odpravi, razen če je mogoče pričakovati, da to ne bo vplivalo na neodvisnost njegovega odločanja;
- iz zdravstvenih razlogov ni več sposoben opravljati svoje funkcije.

399. člen (letno poročilo, program dela in finančni načrt agencije)

(1) Agencija vodi poslovne knjige ter izdeluje letno poročilo v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo pravnih oseb javnega prava.

(2) Ne glede na zakon iz prejšnjega odstavka, mora svet agencije do 31. marca vsakega leta sprejeti letno poročilo za prejšnje leto. O sprejetju odloča svet agencije z večino glasov vseh članov.

(3) Letno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Svet agencije mora do 30. septembra tekočega leta sprejeti program dela in finančni načrt agencije za prihodnje leto. Program dela in finančni načrt agencije vključuje program nalog, ki jih je potrebno izvesti v prihodnjem letu, načrt finančnih sredstev, potrebnih za njihovo izvajanje, kadrovske načrte agencije ter višino nadomestila sistemskega operaterja in nadomestila operaterja prenosnega sistema.

O sprejemu programa dela in finančnega načrta agencije odloča svet agencije z večino glasov vseh članov.

(5) K programu dela in finančnemu načrtu agencije mora dati soglasje Državni zbor. Šteje se, da sta program dela in finančni načrt agencije potrjena, če Državni zbor v treh mesecih po njenem prejemu ne odloči drugače.

(6) Do poteka roka iz prejšnjega odstavka, oziroma če program dela in finančni načrt nista potrjena, se financiranje agencije izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme svet agencije.

400. člen (financiranje agencije)

(1) Agencija se financira izključno iz:

- nadomestil operaterjev prenosnih sistemov in sistemskih operaterjev za izvajanje regulativnih nalog agencije;
- drugih prihodkov, ki jih ustvari agencija s svojim poslovanjem.

(2) Agencija v zvezi s svojimi nalogami ne sme sprejemati donacij in drugih plačil, razen plačil iz prejšnjega odstavka.

403. člen (zaposleni v agenciji)

(1) Za položaj, pravice in obveznosti zaposlenih v agenciji se uporablja zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) Za plače zaposlenih se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, in plačilo za tako povečan obseg dela določi agencija sama v okviru namenskih sredstev projekta znotraj finančnega načrta tekočega leta.

(3) Akt, s katerim se določi sistemizacija delovnih mest v agenciji, sprejme direktor agencije.

414. člen (izločitev uradne osebe)

O izločitvi uradne osebe agencije odloča direktor, o izločitvi direktorja pa predsednik sveta agencije

425. člen (pooblaščen osebe agencije)

(1) Naloge nadzora agencije opravljajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in imajo za to pooblastilo direktorja agencije.

(2) Pooblaščen oseba agencije pri opravljanju nalog nadzora samostojno vodi postopek ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku.

(3) Pooblaščen osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, za inšpektorje.

(4) Posamezna strokovna dela v postopku nadzora lahko na podlagi pooblastila direktorja, kadar to ni v nasprotju z javnim interesom ali interesom strank, opravljajo tudi strokovno usposobljene pravne ali fizične osebe.

428. člen (pooblastila agencije)

(1) Pooblaščenec osebe agencije imajo v postopku nadzora naslednja pooblastila:

- zahtevati posredovanje podatkov od izvajalcev energetske dejavnosti v skladu s 407. členom tega zakona;
- vstopiti in pregledati prosto dostopne prostore, zemljišča, postroje, naprave, napeljave, predmete, blago, snovi, delovna in prevozna sredstva na sedežu podjetij in na drugem kraju, kjer podjetje samo ali drugo podjetje po njegovem pooblastilu opravlja dejavnost in posle;
- pregledovati poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, poslovne evidence in druge podatke v zvezi s poslovanjem podjetja, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija);
- odvzeti ali pridobiti kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja ali agencije. Če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme podjetja ali agencije, se lahko poslovne knjige in drugo dokumentacijo odnese za čas, potreben za izdelavo kopij. O tem se naredi uradni zaznamek;
- zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo;
- zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni, če je to pogojeno z obstojem utemeljenega suma kršitve zakonov ali drugih predpisov, pri tem pa ne sme ovirati izvajanja dejavnosti fizične ali pravne osebe;
- zaslišati stranke in pričë, če je to pogojeno z obstojem utemeljenega suma kršitve zakonov ali drugih predpisov, pri tem pa se ne sme ovirati izvajanja dejavnosti fizične ali pravne osebe;
- zahtevati od osebe, zaposlene v podjetju, da predloži v pregled poslovne knjige in drugo dokumentacijo, če se zahteva nanaša na dokumentacijo oziroma zbirko podatkov, ki jo je zavezanec za nadzor dolžan voditi na podlagi tega zakona ali drugega predpisa. Če se predpisana dokumentacija nahaja na elektronskem mediju, ima pooblaščenec oseba pravico zahtevati, da se ji omogoči dostop do predpisane zbirke podatkov;
- zahtevati od osebe, zaposlene v podjetju, ali druge pravne ali fizične osebe, ki je navedena v pregledani ali zaseženi dokumentaciji, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik. Če pooblaščenec oseba zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano;
- iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki se nanašajo na zavezanca in ki so potrebni za izvedbo nadzora, brezplačno pridobiti naslednje osebne podatke: ime, priimek, naslov in davčno številko, ter druge podatke, ki jih potrebuje za postopek nadzora;
- pregledati listine, s katerimi lahko ugotovijo istovetnost oseb;
- opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) O zasegu predmetov se sestavi zapisnik o nadzoru, razen v primeru iz četrte alineje prvega odstavka tega člena, v katerem se opišejo predmeti, navede, kje so bili predmeti najdeni, ter se izda potrdilo o njihovem zasegu.

(3) Pooblaščenec osebe morajo opravljati nadzor tako, da čim manj ovirajo poslovanje podjetja.

(4) Kadar se v kazenskem postopku, preiskovalnem postopku organa, pristojnega za varstvo konkurence, ali drugem sodnem ali uradnem postopku ob izvedbi preiskave prostorov ali kako drugače pridobijo poslovne knjige ali druga dokumentacija, ki bi bile lahko pomembne za odločitev agencije po tem zakonu, lahko agencija od sodišča, organa, pristojnega za varstvo konkurence, ali drugega organa zaprosi za izročitev kopij dokumentacije ali vpogled v njo, razen če bi bilo to v nasprotju z interesi kazenskega ali drugega postopka, tajnostjo takega postopka ali bi očitno oviralo njegovo izvedbo.

438. člen **(raziskava posameznih trgov)**

(1) Če agencija pri izvajanju monitoringa ugotovi, da obstajajo ovire za vstop novih udeležencev na trg, da togost cen ali druge okoliščine kažejo na to, da trg ni dovolj konkurenčen, lahko izvede

raziskavo na posameznem delu trga. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, in organom, pristojnim za varstvo potrošnikov.

(2) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic Evropske unije, ki jih ta

440. člen (sodelovanje agencije pri preiskavah drugih organov)

Pooblaščen osebe agencije na zaprosilo sodelujejo z organom, pristojnim za varstvo konkurence, organom, pristojnim za regulacijo trga finančnih instrumentov, ali Evropsko komisijo, v preiskavah, ki jih vodijo ti organi v zvezi s kršitvami pravil o konkurenci.

441. člen (zagotavljanje konkurenčnosti veleprodajnega trga elektrike in zemeljskega plina)

(1) Kadar agencija z raziskavo posameznega trga ugotovi, da na veleprodajnem trgu elektrike ali zemeljskega plina obstajajo resne in trajne ovire za dostop do proizvodnih virov elektrike ali zemeljskega plina, zaradi česar trg na maloprodajni ravni ni dovolj konkurenčen in ima to škodljive učinke za končne odjemalce, lahko z odločbo naloži proizvajalcu elektrike oziroma dobavitelju zemeljskega plina, naj sprost določene količine elektrike ali zemeljskega plina oziroma naj pogodbene pravice do uvoza zemeljskega plina pregledno in nediskriminatorno ponudi zainteresiranim kupcem.

(2) Po posvetovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence, agencija začne postopek za izrek ukrepa po 442. ali 443. členu tega zakona.

2. ZAKON O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture, določa pogoje za omejitev lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov na področju tega zakona, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

10. člen (skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in v primeru sklenitve pogodbe o tem v 30 dneh od sklenitve obvestiti agencijo. Če se

investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Kadar je ena izmed strank investitor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja na podlagi prejšnjega odstavka od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(4) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz drugega odstavka tega člena mora investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura. Zainteresirani soinvestitor v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo mora komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo graditi v skladu s petim odstavkom 9. člena tega zakona.

(5) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, vključno s stroški, nastalimi zaradi dodatnih zamud zaradi usklajevanja gradbenih del,
2. bi to oviralo njegov nadzor nad usklajevanimi deli,
3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja ali manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(6) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega, četrtega in petega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona ter pri vzdrževalni delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(7) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence skladno s prvim odstavkom 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

(8) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.

37. člen **(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)**

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor ali -direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v katero so lahko imenovane tudi osebe, ki niso zaposlene na agenciji.

(3) Določbe o izločitvi uradne osebe se uporabljajo za člane komisije tudi, če niso uradne osebe, zaposlene na agenciji.

170. člen (agencija)

(1) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) je pravna oseba javnega prava.

(2) Agencija je pri izvajanju nalog iz svoje pristojnosti samostojna.

(3) V imenu Republike Slovenije izvršuje pravice in obveznosti ustanovitelja vlada.

171. člen (delovanje agencije)

(1) Agencija izvaja naloge, ki so določene s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja ter na njihovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti. S tem zasleduje razvojne cilje, ki izhajajo iz strateških dokumentov Republike Slovenije s področja njenega delovanja.

(2) Agencija mora naloge iz svoje pristojnosti izvajati nepristransko, pregledno in pravočasno v okviru zakonsko določenih rokov.

(3) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut.

172. člen (akti agencije)

(1) Agencija izdaja splošne akte o vprašanih s področja svojih pristojnosti.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb zakonov, s področij v njeni pristojnosti.

(3) Agencija v okviru svojih regulativnih pristojnosti izdaja priporočila, s katerimi naslovnikom nezavezujoče priporočila določena ravnanja.

(4) Agencija odloča o posamičnih zadevah s področja svojih pristojnosti z odločbo ali sklepom.

(5) Statut in splošni akti agencije za izvajanje javnih pooblastil se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije, priporočila pa na spletni strani agencije.

173. člen (organi agencije)

Organa agencije sta svet agencije in direktor agencije.

174. člen (sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov.

(2) Člane sveta agencije imenuje vlada na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede ministrstvo.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencija med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe.

175. člen (mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki

- je državljan Republike Slovenije,
- je poslovno sposobna,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
- je strokovnjak na področju delovanja oziroma poslovanja agencije,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev,
- predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 175.a člena.

175.a člen (izjava o interesih in povezavah člana sveta agencije)

(1) Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta agencije.

(2) Član sveta agencije mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena je član sveta agencije dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, o katerem teče postopek.

176. člen (nezdržljivost)

Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani organov političnih strank,
2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,

3. osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,
4. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

177. člen (pristojnosti sveta agencije)

(1) Svet agencije:

- sprejema svoj poslovnik,
- sprejema program dela in finančni načrt ter letno poročilo,
- spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta,
- daje soglasje k statutu, ki ga sprejeme direktor agencije,
- predlaga razrešitev direktorja agencije,
- predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja agencije,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih in knjigovodske listine agencije.

(3) Direktor mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(4) Svet agencije lahko direktorju predlaga izboljšave poslovanja agencije, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja agencije oziroma o tem obvesti pristojne organe.

(5) Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti iz prvega odstavka tega člena ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja drugih splošnih in posamičnih aktov ter priporočil agencije ter v z njimi povezane strokovne naloge.

178. člen (predčasna razrešitev člana sveta)

(1) Član sveta agencije je predčasno razrešen, če

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
- če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
- če nastopi položaj nezdržljivosti iz 176. člena tega zakona,
- če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog.

(2) Člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na lastno pobudo ali na obrazložen predlog sveta agencije.

(3) Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, svet agencije sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člana sveta agencije po postopku, ki je določen s statutom agencije. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje člana sveta agencije, katerega razrešitev je predlagana.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

179. člen
(sklic seje in odločanje sveta agencije)

(1) Svet agencije dela in odloča na sejah najmanj štirikrat letno, ki jih sklicuje predsednik sveta agencije na lastno pobudo, na zahtevo vsaj dveh članov sveta agencije ali na zahtevo direktorja agencije. Zahteva članov sveta agencije in direktorja mora biti posebej obrazložena.

(2) Svet agencije sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov sveta agencije. O seji sveta agencije se sestavi zapisnik.

180. člen
(pravice in obveznosti članov sveta agencije)

(1) Člani sveta morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost agencije.

(2) Člani sveta agencije so upravičeni do sejin in povračil drugih stroškov v skladu s predpisom vlade, izdanim na podlagi zakona, ki ureja javne agencije. Sredstva, pogoje za delo in informiranje zagotovi agencija.

(3) Člani sveta so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

181. člen
(imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

(1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog ministra po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za upravo, lahko pa tudi v dnevem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.

(3) Javni natečaj, ki se začne na predlog ministra, izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.

(4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.

(5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, imenuje vlada brez javnega natečaja vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje in razlogov za predčasno razrešitev se za vršilca dolžnosti direktorja uporabljajo določbe 182. in 185. člena tega zakona.

(6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 186. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

182. člen
(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
5. je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,

6. ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
7. ima višjo raven znanja angleškega jezika,
8. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
9. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
10. izpolnjuje zahteve iz 183. in 183.a člena zakona,
11. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 183.b člena tega zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

(3) Vlada ob upoštevanju določb 88. člena in četrtega odstavka 217. člena tega zakona sklene z direktorjem pogodbo o zaposlitvi.

183. člen **(opravljanje drugih dejavnosti in nasprotje interesov)**

(1) Za vse javne uslužbenke agencije veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to za uradnike določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbenke.

(2) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

183.a člen **(omejitev poslovanja)**

(1) Direktor in njegovi namestniki ne smejo:

- sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(2) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija.

183.b člen **(izjava o interesih in povezavah kandidata za direktorja)**

(1) Kandidat za direktorja mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti kakršnekoli druge okoliščine, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Direktor mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju posredovati agenciji, ki jo objavi na svoji spletni strani.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena, je direktor dolžan obvestiti agencijo, ki to objavi na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v katerih bi ti interesi in povezave lahko vplivali na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja ali o katerih ni obvestil sveta agencije in vlade v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Pred odločitvijo svet agencije pridobi mnenje direktorja. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja, obvesti tudi vlada.

184. člen **(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)**

(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo ter sprejme statut agencije,
3. vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
4. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
5. varuje zaupnost podatkov agencije skladno s tem zakonom in drugimi zakoni s področja njenega delovanja, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,
6. pripravi in predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela, finančnega načrta in letnega poročila ter sodeluje s svetom agencije v skladu z njunimi pristojnostmi,
7. sodeluje s posvetovalnimi sveti s področja delovanja agencije v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(2) Direktor lahko izmed vodij sektorjev na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja ter v primeru prenehanja z delom iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.

(3) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

185. člen **(predčasna razrešitev direktorja)**

(1) Direktor je predčasno razrešen le, če:

- to sam zahteva,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 182. člena, razen pogoja iz 9. točke prvega odstavka 182. člena,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja.

(2) Direktor je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.

(3) Direktorja razreši vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije, če obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada razreši direktorja z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev.

(6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.

(7) Informacijo o razrešitvi direktorja vlada javno objavi. V primeru, da ta informacija ne vsebuje utemeljitve vseh razlogov za razrešitev, mora vlada na zahtevo razrešenega direktorja odločbo iz petega odstavka v celoti javno objaviti na svojih spletnih straneh.

(8) Razrešeni direktor, ki je imel pred imenovanjem na agenciji sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, je razporejen na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi delovni usposobljenosti, za čas, za katerega je imel sklenjeno pogodbo o zaposlitvi. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi.

(9) Če je direktor predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje iz 8. ali 10. točke prvega odstavka 182. člena, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

186. člen **(začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)**

(1) Vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja, če je zoper njega:

- v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 257. a, 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr., 39/09 in 91/11) ali
- vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.

(2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se direktorju začasno odvzamejo pooblastila, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji. Le v primerih, ko ni mogoče drugače zagotoviti zakonitosti poslovanja agencije oziroma nepristranskosti njenega odločanja, se direktorju začasno odvzamejo pooblastila direktorja in se mu hkrati prepove delo v agenciji.

(3) Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja iz prvega odstavka tega člena traja do:

- dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,
- poteka njegovega mandata ali
- pravnomočno končanega kazenskega postopka.

(4) O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

(6) Če je direktorju začasno v celoti prepovedano opravljanje dela v agenciji, mu v času prepovedi pripada 50 % osnovne plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal naloge direktorja agencije. Če je direktorju ponujena sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji in to sprejme, mu v tem času pripada plača za to delovno mesto. Če takšno ponudbo zavrne, pravice iz tega odstavka nima.

(7) Če se postopek zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja po tem zakonu, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

187. člen
(število zaposlenih)

Agencija za izvajanje svojih pristojnosti v programu dela določi ustrezno število zaposlenih glede na njene potrebe dela.

188. člen
(plače zaposlenih)

Za plače zaposlenih v agenciji veljajo predpisi, ki urejajo sistem plač v javnem sektorju.

189. člen
(financiranje agencije)

Agencija se financira izključno s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom in z drugimi zakoni s področij njenega delovanja.

189.a člen
(postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta)

(1) Ministrstva, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, lahko agenciji do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto.

(2) Agencija osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo v skladu z 204. členom tega zakona.

(3) Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto.

(4) Svet agencije do 31. oktobra tekočega leta predloži sprejet program dela v seznanitev in finančni načrt v soglasje vladi.

190. člen
(nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima seznaniti državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo, pristojno za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala agencija v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

191. člen (postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek in izdaja odločbe ter druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni določeno drugače. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, agencija izvede pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Za odločanje v posamičnih zadevah lahko direktor pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(3) Odločba ali drug posamičen akt agencije, izdan v upravnem postopku, sta dokončna, če ta ali drug zakon s področja njenega delovanja ne določa drugače.

(4) Zoper odločbo ali drug posamičen akt agencije iz prejšnjega odstavka so dovoljena le tista izredna pravna sredstva po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, za katera je pristojna agencija.

(5) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem izreka ustrezne globe ter uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Upravno izvršbo denarnih obveznosti opravi davčni organ po postopku, predpisanem za izvršbo davčnih obveznosti.

214. člen (sodelovanje agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence)

(1) Agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence, si morata izmenjavati podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih pristojnosti. Pri tem morata ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni le na to, kar je primerno in sorazmerno namenu, zaradi katerega pride do njihove izmenjave.

(3) Pri analiziranju upoštevnihi trgov in določanju pomembne tržne moči po tem zakonu agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, kar pa ne posega v njeno izključno pristojnost sprejemanja odločitev na tem področju.

229. člen (Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

(1) Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, ki ga ustanovi državni zbor.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov potrošniških, reprezentativnih invalidskih organizacij na predlog nacionalnega sveta invalidskih organizacij in izobraževalnih institucij, tako da je imenovan najmanj po en predstavnik iz omenjenih organizacij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika ali namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

- (4) Člani sveta ne smejo biti:
1. člani organov političnih strank,
 2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
 3. javni uslužbenci v državnih organih,
 4. osebe, ki so zaposlene pri operaterju ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,
 5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

(6) Svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku sveta pri pripravi in izvedbi seje ter opravlja druge strokovne in administrativne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo sveta. Sekretarja na predlog direktorja agencije imenuje svet izmed zaposlenih v agenciji. Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta iz prejšnjega odstavka.

230. člen (delovanje sveta)

- (1) Svet sprejme svoj poslovnik.
- (2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik sveta lahko kadar koli skliče sejo.
- (3) Sejam sveta lahko prisostvujeta direktor agencije oziroma njegovi pooblaščenca in minister oziroma predstavniki ministrstva, pristojnega za elektronske komunikacije.
- (4) Seja sveta je sklepčna, če je navzoča več kakor polovica članov. Sklepi se sprejemajo z navadno večino navzočih članov.

3. ZAKON O LETALSTVU

5. člen (urejanje civilnega letalstva)

(1) Ministrstvo, pristojno za promet, ureja in nadzoruje civilno letalstvo v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter drugimi predpisi in pravnimi akti, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji na področju civilnega letalstva.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka izdaja plovnostno-tehnične in operativno-tehnične zahteve, certifikacijske specifikacije ter sprejemljive načine skladnosti in navodila Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(3) Ob upoštevanju mednarodnih standardov in priporočenih praks Mednarodne organizacije civilnega letalstva ter predpisov in pravnih aktov Evropske unije Vlada Republike Slovenije izda uredbo o sistemu upravljanja varnosti, s katero se določijo pristojnosti in odgovornosti za varnost civilnega letalstva, način doseganja sprejemljive ravni varnosti ter obveznosti izvajalcev posameznih dejavnosti v letalstvu glede:

- a) identificiranja varnostnih tveganj,

- b) zagotavljanja izvajanja takojšnjih ukrepov za ohranjanje sprejemljivega nivoja varnosti,
- c) izvajanja stalnega nadzora in rednega ocenjevanja dosežene ravni varnosti in
- d) doseganja stalnih izboljšav splošne ravni varnosti.

41. člen
(zahteve glede opreme za komunikacijo)

Radijske naprave in druga oprema za komunikacijo z zrakoplovom morajo ustrezati veljavnim tehničnim predpisom Republike Slovenije. Organ, pristojen za telekomunikacije, izda dovoljenje za delovanje takih naprav v zrakoplovu. Dovoljenje za vgraditev takih naprav v zrakoplov izda agencija, če so izpolnjeni predpisani pogoji glede opreme iz prejšnjega člena.

167. člen
(vzdrževanje usposobljenosti)

(1) Agencija zaradi ohranjanja ustrezne strokovne usposobljenosti zaposlenih v agenciji (v nadaljnjem besedilu: uradne osebe agencije) zagotavlja njihovo stalno strokovno izpopolnjevanje in vzdrževanje izurjenosti.

(2) Letalski nadzorniki zaradi vzdrževanja potrebnega znanja in izurjenosti lahko opravljajo določena strokovna dela v okviru svoje strokovne usposobljenosti v letalski stroki s pisnim soglasjem direktorja agencije, vendar pri osebi, pri kateri opravljajo ta strokovna dela, praviloma ne opravljajo letalskega nadzora.

(3) Na zahtevo agencije mora vložnik zahteve za vpis novega tipa zrakoplova v Register zrakoplovov Republike Slovenije oziroma vpis novega tipa zrakoplova v spričevalo letalskega prevoznika in v podobnih primerih zagotoviti ustrezno usposabljanje za letalske nadzornike, ki je potrebno za izvajanje nadzora nad tem tipom zrakoplova.

168.c člen
(preverjanje strokovne usposobljenosti za strokovno področje)

(1) Preverjanje strokovne usposobljenosti za uradne osebe agencije izvaja agencija. Preverjanje se opravlja pred strokovno komisijo, ki jo imenuje direktor agencije. Najmanj en član komisije mora imeti priznano strokovno usposobljenost za področje, za katero se preverja strokovna usposobljenost.

(2) Kandidat lahko preverjanje usposobljenosti za strokovno področje na stroške organa opravlja največ dvakrat.

179.d člen
(agencija)

(1) Agencija je pravna oseba javnega prava. Agencija je letalski upravni in nadzorni organ s področja letalskih predpisov in pravnih aktov s področja varnosti in varovanja v civilnem letalstvu, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji.

(2) Agencija se ustanovi in opravlja naloge v skladu s tem zakonom in predpisi o javnih agencijah, če z letalskimi predpisi, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji, ni določeno drugače.

(3) Ime agencije se glasi: Javna agencija za civilno letalstvo Republike Slovenije. Skrajšano ime agencije, ki se lahko uporablja pri poslovanju agencije in izdajanju listin ter pri mednarodnem sodelovanju, se v slovenskem in angleškem jeziku glasi: Agencija za civilno letalstvo oziroma Civil Aviation Agency.

(4) Ustanovitelj agencije je Republika Slovenija.

179.e člen
(organi agencije)

Organa agencije sta svet agencije in direktorica oziroma direktor agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor agencije).

179.f člen
(svet agencije)

(1) Člane sveta agencije na predlog ministra, pristojnega za promet, imenuje in razrešuje vlada. Imenujejo se za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Svet agencije ima pet članov. Način oblikovanja in podrobnejše naloge sveta agencije se določijo z ustanovitvenim aktom.

(3) Za člana sveta agencije je lahko imenovan vsakdo, kdor izpolnjuje pogoje, ki jih določajo predpisi o javnih agencijah, ter druge pogoje, določene z ustanovitvenim aktom. Član sveta agencije ne more biti predstavnik uporabnika storitve agencije.

(4) Če s tem zakonom ni določeno drugače, ima svet agencije pristojnosti, ki so določene s predpisi o javnih agencijah.

(5) Ne glede na določbe predpisov o javnih agencijah in tega zakona svet agencije ne sme dajati usmeritev in navodil za delo direktorju agencije ali zaposlenim v agenciji glede:

- postopkov in organizacijske strukture za izvajanje letalskih predpisov, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji;
- odločanja v upravnih zadevah, stalnega nadzora, nadzora nad izvajanjem letalskih predpisov in prekrškovnih postopkov ter
- izdaje letalskih normativnih aktov in varnostnih zahtev.

179.g člen
(direktor agencije)

(1) Agencijo vodi, predstavlja in zastopa direktor agencije, ki ga na predlog ministra, pristojnega za promet, na podlagi izvedenega javnega natečaja imenuje vlada za dobo pet let, in je lahko imenovan ponovno. Javni natečaj izvede svet agencije. Za direktorja agencije je lahko imenovana oseba, ki:

- imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem programu prve stopnje oziroma raven izobrazbe, pridobljeno po študijskem programu, ki v skladu s predpisi, ki urejajo visoko šolstvo, ustreza prvi stopnji študijskih programov.
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj,
- je strokovnjak na področju dela agencije,
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev.

(2) Direktor agencije v okviru pristojnosti agencije samostojno izdaja splošne akte agencije iz petega odstavka 179.i člena zakona in druge splošne akte, za izdajo katerih je pooblaščen z ustanovitvenim aktom agencije in letalskimi predpisi, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji.

(3) Sklenitev pogodbe o zaposlitvi z direktorjem agencije se uredi v ustanovitvenem aktu.

179.h člen
(delovanje agencije)

(1) Delovanje agencije mora biti neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo dejavnost v letalstvu ali se na njih kako drugače nanašajo letalski predpisi, ter mora biti do njih nepristransko.

(2) Agencija izvaja naloge v skladu z letalskimi predpisi in drugimi akti, ki veljajo oziroma se uporabljajo v Republiki Sloveniji, ustanovitvenim aktom ter odobrenim letnim programom dela in finančnim načrtom.

(3) K letnemu programu dela in finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada. Letni program dela mora vsebovati:

- naloge v zvezi z nadzorom in upravljanjem varnosti,
- opredelitev lastnih dejavnosti agencije,
- mednarodne aktivnosti ter
- program priprave strokovnih podlag za sprejem in spremembe letalskih predpisov.

K letnemu programu dela mora biti priložena petletna strategija razvoja agencije, ki mora vsebovati:

- prispevek agencije k upravljanju varnosti v civilnem letalstvu,
- kadrovski načrt,
- ukrepe za učinkovito porabo sredstev in
- druga vprašanja, določena v ustanovitvenem aktu.

(4) Program agencije iz prejšnjega odstavka mora biti skladen s programi ministrstva, pristojnega za promet, in vlade, ki se nanašajo na varnost, rednost in nemotenost zračnega prometa ter javne finance.

179.j člen (javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) Agencija je dolžna uporabnike svojih storitev na primeren način obveščati o svojem delu, nalogah in pristojnostih, o pravicah in obveznostih uporabnikov ter postopkih za njihovo uresničevanje kot tudi o drugih pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na odnose do uporabnikov, v skladu s predpisi o javnih agencijah.

(3) Za javnost dela iz prejšnjih odstavkov je odgovoren direktor agencije.

179.k člen (nadzor nad delom agencije)

(1) Agencija mora voditi ločene računovodske evidence po področjih svojega dela v skladu s predpisi o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(2) Agencija mora vsako leto pripraviti poročilo o delu in poslovno poročilo. K poročilu o delu in poslovnemu poročilu mora pridobiti soglasje vlade.

(3) Agencija povzetek poročila o delu objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Za nadzor, ki ga nad zakonitostjo, učinkovitostjo in uspešnostjo dela agencije opravlja ministrstvo, pristojno za promet, se razen glede zahtev, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki izvajajo nadzor, smiselno uporabljajo določbe predpisov Evropske unije o načinu dela Evropske agencije za varnost v letalstvu pri opravljanju inšpekcijskih pregledov standardiziranja oziroma o določitvi postopkov za izvajanje inšpekcijskih pregledov Komisije na področju varovanja letalstva.

179.n člen (posebnosti glede zaposlovanja v agenciji)

Delavcu agencije iz 168.a člena tega zakona, ki ob zaposlitvi ne izpolnjuje predpisanih pogojev za uradno osebo agencije, pripada, od dneva zaposlitve do dneva izpolnitve predpisanih pogojev za

uradno osebo agencije plača brez dodatka za nevarnost in posebne obremenitve, če mu ta dodatek v skladu s predpisi pripada.

214. člen **(varstvo pri opravljanju dela pilotov in delavcev na terenu)**

(1) V državni Upravi zaposleni poklicni in prometni piloti z ratingom oziroma pooblastilom inštruktorja ali učitelja letenja, če je to zahtevano s sistemizacijo, delavci v preiskovalnem organu za preiskovanje letalskih nesreč in incidentov, delavci tehničnih služb Uprave, ki opravljajo delo na terenu, delavci Sektorja za varnost in letalske standarde v Upravi, ki opravljajo delo na terenu ter letalski inšpektorji imajo pravico do posebnega varstva pri opravljanju dela.

(2) Poškodba ali bolezen, ki nastane pri opravljanju delovne dolžnosti, se šteje kot poškodba pri delu ali poklicna bolezen. Delavec iz prejšnjega odstavka, ki se pri opravljanju dela poškoduje ali zboli, ima pravice po posebnih predpisih.

(3) Za poškodbo iz prejšnjega odstavka se šteje tudi poškodba, ki jo je delavec utrpel na poti z dela ali na delo po običajni poti.

(4) Družinski člani delavca iz prvega odstavka, ki je izgubil življenje pri opravljanju delovnih dolžnosti, imajo po njem pravico do povračila stroškov prevoza, pogrebnih storitev in odškodnine.

(5) Stroške za invalidsko in nezgodno zavarovanje ter pravice iz prejšnjih odstavkov tega člena krije država. Višino zavarovalne vsote predpiše minister, pristojen za promet, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

4. ZAKON O POŠTNIH STORITVAH

1. člen **(vsebina in namen zakona)**

(1) Ta zakon določa pogoje in postopek za izvajanje poštne storitve, ureja zagotavljanje, izvajanje in financiranje univerzalne storitve, uvaja pogoje za dostopnost do poštne omrežja in izdajanje poštne vrednotnice Republike Slovenije, določa pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa v delu, ki se nanaša na poštne storitve, določa pravice in obveznosti izvajalcev in uporabnikov poštne storitve ter ureja druga vprašanja, povezana s pošto dejavnostjo.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštne storitve v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L št. 15 z dne 21. 1. 1998, str. 14), kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o spremembi Direktive 97/67/ES glede popolnega oblikovanja notranjega trga poštne storitve v Skupnosti (UL L št. 52 z dne 27. 2. 2008, str. 3).

9. člen **(komisija)**

(1) Postopek javnega razpisa za izbiro izvajalca univerzalne storitve vodi komisija, ki jo s pisno odločbo imenuje direktor ali direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) agencije (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Komisijo sestavljajo predsednik ali predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) in najmanj dva člana ali članice (v nadaljnjem besedilu: člani komisije).

(3) Predsednik in člani komisije morajo imeti najmanj univerzitetno izobrazbo. Sestava komisije mora zagotoviti znanja s področja računovodstva, prava, financ in poštno logistike.

(4) Predsednik in člani komisije ne smejo biti s ponudniki interesno povezani v smislu poslovne povezanosti ali sorodstvenega razmerja. Za take osebe se štejejo zlasti:

1. osebe, ki so zaposlene pri enem od izvajalcev poštnih storitev ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora katerega izmed izvajalcev poštnih storitev;
2. osebe, ki imajo lastninske deleže v višini več kot 100.000 eurov v vsaj eni družbi, ki izvaja poštno storitve, ali v družbi, ki ima vsaj 25-odstotni lastniški delež v družbah, ki izvajajo poštno storitve;
3. osebe, katerih zakonec ali oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja enake pravne posledice kakor zakonska zveza, ali s katero živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti ali sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora v družbah, ki izvajajo poštno storitve ali ima lastninske deleže v višini več kot 100.000 eurov v vsaj eni družbi, ki izvaja poštno storitve, ali v družbi, ki ima vsaj 25-odstotni lastniški delež v družbah, ki izvajajo poštno storitve.

16. člen (ocenjevanje vlog)

(1) Komisija strokovno pregleda popolne vloge ter jih oceni na podlagi pogojev in meril, navedenih v javnem razpisu in razpisni dokumentaciji. Komisija mora o izvajanju strokovnega pregleda popolnih vlog in o njihovem ocenjevanju sestaviti zapisnik.

(2) Na podlagi ocene vlog komisija pripravi predlog izbire izvajalca univerzalne storitve, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

(3) Obrazloženi predlog izbire izvajalca univerzalne storitve se predloži direktorju agencije ali osebi, ki jo je on pooblastil za sprejetje odločitve o izbiri izvajalca univerzalne storitve.

(4) Po prejemu obrazloženega predloga iz prejšnjega odstavka se nadaljuje odločanje po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki so v roku, določenem v javnem razpisu, predložili pravilno označene ponudbe.

5. ZAKON O MEDIJIH

14. člen

(1) Izdajatelj mora o spremembi podatkov iz drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona in o prenehanju delovanja obvestiti pristojno ministrstvo v petnajstih (15) dneh od nastanka spremembe oziroma od prenehanja.

(2) Izdajatelj mora dati pristojnemu ministrstvu tudi druge podatke, kadar jih le-to zahteva zaradi izvajanja veljavnih predpisov s področja medijev.

(3) Izdajatelj radijskega ali televizijskega programa mora vsako leto do konca meseca marca poslati pisno poročilo o izvajanju dejavnosti in uresničevanju programske zasnove Agenciji za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(4) **(prenehal veljati)**.

(5) Podatki iz razvida, razen podatkov o virih in načinu financiranja ter programskih zasnov radijskih in televizijskih programov, ki še niso začeli oddajati, so dostopni zainteresirani javnosti. Način vodenja razvida, ter postopek za vpis v razvid in za posredovanje podatkov iz njega, natančneje določi pristojni minister.

58. člen

(1) Vsakdo, ki želi pridobiti več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ali izdajatelja splošninformativnega tiskanega dnevnika, mora za veljavno sklenitev pravnega posla ali veljavno sprejetje sklepa skupščine ali drugega pristojnega organa družbe dobiti predhodno soglasje pristojnega ministrstva.

(2) Vsi pravni posli ali sklepi skupščine ali drugega pristojnega organa družbe, ki se sklenejo v nasprotju s prejšnjim odstavkom, so nični.

(3) Pristojno ministrstvo lahko izdajo soglasja zavrne tisti osebi iz prvega odstavka tega člena, ki bi s pridobitvijo lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic:

- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na oglaševalskem trgu;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 15 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi radijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi radijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- ustvarila prevladujoč položaj v medijskem prostoru, tako da bi sama ali skupno po povezanih osebah dosegla več kot 30 odstotkov pokritosti prebivalstva na območju Republike Slovenije z analognimi prizemeljskimi televizijskimi programi glede na celotno pokritost prebivalstva tega območja z vsemi televizijskimi programi, ki se razširjajo s prizemeljsko analogno radijsko tehniko, ki se razširjajo po radijskih frekvencah za analogno radiodifuzijo;
- sama ali skupno po povezanih osebah imela prevladujoč položaj na trgu, tako da bi število izvodov njenih dnevnikov preseгло 40 odstotkov vseh prodanih izvodov splošninformativnih tiskanih dnevnikov v Republiki Sloveniji, ki izhajajo najmanj trikrat tedensko.

(4) V delež iz prvega odstavka tega člena se všteto deleži oziroma delnice z glasovalno pravico:

- obvladujočih in odvisnih podjetij osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila tretja oseba v svojem imenu in za račun osebe iz prvega odstavka tega člena;
- ki jih je pridobila oseba iz prvega odstavka tega člena po povezanih osebah iz 57. člena tega zakona.

(5) Pred izdajo soglasja za pridobitev deleža iz prvega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi podatke od Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(6) Pred izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa si pristojno ministrstvo od agencije priskrbi podatke o pokritosti prebivalstva z radijskimi in televizijskimi programi iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

(7) Za izdajo soglasja za pridobitev več kot 20 odstotkov lastninskega ali upravljaljskega deleža oziroma deleža glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja radijskega oziroma televizijskega programa ter po pridobitvi podatkov in mnenja iz petega in šestega odstavka tega člena si pristojno ministrstvo pridobi mnenje Sveta za radiodifuzijo.

(8) Agencija na podlagi predhodnega soglasja pristojnega ministrstva izda predpis, s katerim predpiše način ugotavljanja pokritosti območja iz druge in tretje alineje tretjega odstavka tega člena.

6. ZAKON O AVDIOVIZUALNIH MEDIJSKIH STORITVAH

3. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Avdiovizualna medijska storitev pomeni:

- storitev zagotavljanja avdiovizualnih programskih vsebin, ki se opravlja kot gospodarska dejavnost, vključno z dejavnostjo podjetij za javne storitve, in je pod uredniško odgovornostjo ponudnika avdiovizualne medijske storitve ter se prek elektronskih komunikacijskih omrežij posreduje širši javnosti v obliki linearne ali nelinearne avdiovizualne medijske storitve z namenom obveščanja, zabave ali izobraževanja oziroma
- avdiovizualno komercialno sporočanje.
- V avdiovizualni medijski storitvi je lahko zajeta tudi na besedilu osnovana vsebina, ki spremlja avdiovizualne programske vsebine, npr. podnaslovi ali elektronski programski vodniki.

2. Iz avdiovizualnih medijskih storitev so izvzete storitve, katerih glavni namen ni zagotavljanje avdiovizualnih programskih vsebin, tj., kadar so v storitvi prisotni avdiovizualni elementi le naključno povezani s samo storitvijo, na primer:

- spletne strani z animiranimi elementi, kratkimi oglaševalskimi vložki ali informacijami, povezanimi z izdelkom ali storitvijo, ki ne sodi na področje avdiovizualnih medijskih storitev;
- samostojne, na besedilu osnovane storitve;
- elektronske različice časopisov in revij;
- igre na srečo z denarnim vložkom, loterije, stave in druge oblike storitev s področja igralništva;
- spletne igre;
- spletni iskalniki.

3. Avdiovizualna programska vsebina pomeni niz gibljivih slik z ali brez zvoka, ki predstavlja posamezno zaključeno enoto znotraj sporeda televizijskega programa oziroma kataloga nelinearne avdiovizualne medijske storitve, ki ga oblikuje ponudnik avdiovizualne medijske storitve.

Primeri tovrstnih programskih vsebin vključujejo dnevno informativne oddaje, celovečerne igrane filme, prenose športnih dogodkov, nanizanke, nadaljevanke, dokumentarne filme, oddaje za otroke in druge podobne vrste programskih vsebin.

4. Uredniška odgovornost pomeni izvrševanje nadzora nad izborom, organizacijo in časovno umestitvijo programskih vsebin v sporedu televizijskega programa oziroma kataloga avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, ob upoštevanju izjem iz zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

5. Ponudnik avdiovizualne medijske storitve je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ter je nosilec uredniške in pravne odgovornosti. Fizična ali pravna oseba, ki samo prenaša vsebino, za katero nosi uredniško odgovornost tretja oseba, ni ponudnik v smislu tega zakona.

6. Televizijski program oziroma izvajanje televizijske dejavnosti pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda, ki ga oblikuje ponudnik. Za televizijski program se štejejo zlasti analogna in digitalna televizija, neposredni prenos, spletno razširjanje televizijskih programov in nepravilno video na zahtevo.

7. Izdajatelj oziroma izdajateljica televizijskega programa (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj) je fizična ali pravna oseba, ki je registrirana za izvajanje televizijske dejavnosti, in ki izvaja televizijsko dejavnost na podlagi in v skladu z dovoljenjem za izvajanje televizijske dejavnosti, kot ga določa zakon, ki ureja medije. Izdajatelj pomeni ponudnika avdiovizualne medijske storitve, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine za sočasno spremljanje na podlagi sporeda.

8. Avdiovizualna medijska storitev na zahtevo pomeni nelinearno avdiovizualno medijsko storitev, ki zagotavlja avdiovizualne programske vsebine na podlagi kataloga, ki ga oblikuje ponudnik, za njihovo spremljanje na osebno zahtevo uporabnika v trenutku, ki ga ta sam izbere.

9. Avdiovizualno komercialno sporočanje oziroma razširjanje avdiovizualnih komercialnih sporočil pomeni objavljanje slikovnih podob z ali brez zvoka, ki so namenjene neposredni ali posredni promociji oziroma pospeševanju pravnega prometa blaga, storitev, nepremičnin, pravic ali obveznosti, pridobivanja poslovnih partnerjev ali ustvarjanja ugleda in dobrega imena pravne ali fizične osebe. Takšne slikovne podobe spremljajo programske vsebine ali so vanje vključene v zameno za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja. Oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil med drugim vključujejo televizijsko oglaševanje, sponzoriranje, televizijsko prodajo in promocijsko umeščanje izdelkov.

10. Samooglasi so oglaševalske vsebine, ki so namenjene pospeševanju prodaje, nakupa ali najema izdelka ali storitve, ali doseganju kakega drugega oglaševalskega učinka, ki ga želi doseči ponudnik.

11. Televizijsko oglaševanje pomeni vsako obliko sporočila, ki ga fizična ali pravna oseba predvaja v zameno za plačilo ali drugo podobno nadomestilo ali z namenom samooglaševanja in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter želi v zameno za plačilo spodbuditi preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi. Oblike televizijskega oglaševanja so oglasi, informativno oglaševanje, samooglasila, plačana video obvestila in druge oblike televizijskega oglaševanja, ki jih v svojem splošnem aktu opredeli agencija.

12. Za televizijsko oglaševanje po tem zakonu se ne štejejo neodplačne objave v zvezi z izvajanjem javnih služb, kulturnih prireditev, promocijo zdravja, dobrodelnih akcij in akcij, ki so splošnega pomena za varnost prebivalcev Republike Slovenije, ter druge objave v širšem javnem interesu, neodplačne objave v zvezi z opozarjanjem na zdravju škodljivo hrano in pijačo ter neodplačno predstavljanje umetniških del, neodplačno navajanje producentov, organizatorjev ali sponzorjev oziroma donatorjev umetniških del ter kulturno-umetniških prireditev in dobrodelnih akcij, v okviru medijske predstavitve teh del, prireditev oziroma akcij.

13. Prikrito avdiovizualno komercialno sporočilo pomeni besedno ali slikovno predstavljanje blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar takšno predstavljanje služi izdajatelju za oglaševanje in bi utegnilo zavajati javnost glede svoje narave. Da je bilo prikrito oglaševalsko sporočilo objavljeno z namenom, se šteje zlasti takrat, kadar je bilo objavljeno za plačilo ali podobno nadomestilo.

14. Sponzoriranje pomeni katerokoli obliko prispevanja in vsak prispevek s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki ne izvajajo dejavnosti ponujanja avdiovizualnih medijskih storitev ali produkcije avdiovizualnih del, k financiranju avdiovizualnih medijskih storitev, z namenom promocije ali uveljavitve svojega imena ali firme, blagovne znamke, podobe, dejavnosti ali izdelka.

15. Televizijska prodaja pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi.

16. Televizijsko prodajno okno pomeni širši programski sklop televizijske prodaje, ki brez prekinitve traja najmanj 15 minut, in ga predvaja izdajatelj na televizijskem programu, ki ni izključno namenjen televizijski prodaji.

17. Promocijsko umeščanje izdelkov pomeni kakršno koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočanja, ki vključuje izdelek, storitev ali njuno blagovno znamko ali sklicevanje nanje, tako da se jih pokaže v programski vsebini, v zameno za plačilo ali podobno nadomestilo.

18. Oddajni čas po tem zakonu pomeni vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v določeni časovni enoti.

19. Letni oddajni čas po tem zakonu zajema vse programske vsebine, ki jih posamezen televizijski program razširja v obdobju od 1. januarja do 31. decembra posameznega leta, razen programskih vsebin, ki so iz letnega oddajnega časa izvzete s tem zakonom.

20. Evropska avdiovizualna dela po tem zakonu so:

- dela, ki izvirajo iz držav članic Evropske unije;
- dela, ki izvirajo iz tretjih evropskih držav, podpisnic Evropske konvencije o čezmejni televiziji Sveta Evrope, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo določbe iz 21. točke tega odstavka;
- dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, ki jih je Evropska unija na avdiovizualnem področju sklenila s tretjimi državami, v katerih avdiovizualna dela držav članic Evropske unije niso predmet diskriminatornih ukrepov, in ki izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.

21. Evropska dela iz prve in druge alineje prejšnje točke so tista, ki so jih ustvarili pretežno avtorji in delavci s prebivališčem v državah iz teh alinej, pod enim od naslednjih pogojev:

- če so bili producenti teh del ustanovljeni oziroma registrirani v omenjenih državah;
- če je posamezno delo nastalo pod vodstvom in dejanskim nadzorom enega ali več producentov iz teh držav;
- če je bil prispevek koproducentov iz teh držav prevladujoč in koprodukcijskega razmerja ni obvladoval eden ali več producentov, ustanovljenih oziroma registriranih zunaj teh držav.

22. Neodvisni producent oziroma neodvisna producentka (v nadaljnjem besedilu: neodvisni producent) avdiovizualnih del po tem zakonu je pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje naslednje štiri pogoje:

- je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v Republiki Sloveniji ali v eni izmed držav članic Evropske unije;

- ni vključena v organizacijsko strukturo oziroma pravno osebnost izdajatelja televizijskega programa;
- ima izdajatelj televizijskega programa največ 25 odstotni delež kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v njenem premoženju;
- skupni obseg avdiovizualnih del (v minutah), ki jih je v preteklem koledarskem letu izdelala po naročilu posameznega izdajatelja televizijskega programa, ne presega 50 odstotkov skupnega obsega njenih avdiovizualnih del (v minutah), izdelanih v preteklem koledarskem letu.

23. Neodvisni producent je tudi pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za izvajanje dejavnosti produkcije avdiovizualnih del in ima sedež v eni izmed tretjih držav, če evropska dela tvorijo večinski delež njegove avdiovizualne produkcije v zadnjih treh letih in ob tem izpolnjuje pogoja iz druge in tretje alineje prejšnje točke.

24. Operater oziroma operaterka elektronskih komunikacij (v nadaljnjem besedilu: operater elektronskih komunikacij) po tem zakonu je fizična ali pravna oseba, ki prenaša, oddaja in posreduje avdiovizualne medijske storitve po prizemeljskih omrežjih, prek satelitov, prek kabelsko distribucijskih ali kabelsko komunikacijskih sistemov, ali na kakšen drug način, in tako tehnično omogoča ponudnikom razširjanje programskih vsebin do zainteresirane javnosti, pod pogoji, ki jih določa zakon.

25. Lokalni, regionalni, študentski in nepridobitni televizijski programi posebnega pomena imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.

26. Programske vsebine lastne produkcije in slovenska avdiovizualna dela imajo pomen, kot je določen v zakonu, ki ureja medije.

5. člen **(uporaba strožjih pravil)**

(1) Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) lahko naloži izdajatelju televizijskega programa, ki sodi pod pristojnost Republike Slovenije, vendar je njegov program v celoti ali večinoma usmerjen proti ozemlju druge države članice Evropske unije, naj spoštuje v tej državi veljavna natančnejša ali strožja pravila splošnega javnega interesa in to na področjih, ki jih zajema Direktiva 2010/13/EU, če je tako utemeljeno zahtevala ta druga država članica Evropske unije.

(2) Agencija v dveh mesecih od prejema utemeljene zahteve druge države članice Evropske unije iz prejšnjega odstavka obvesti to državo o rezultatih, ki jih je dosegla v zvezi z njeno zahtevo.

(3) Agencija lahko zaprosi odbor za stike, ustanovljen v skladu z 29. členom Direktive 2010/13/EU, naj preuči primer.

7. ZAKON O ŽELEZNIŠKEM PROMETU

1. člen **(vsebina zakona)**

(1) Ta zakon določa pogoje za izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, storitve, ki so na področju železniškega prometa javne dobrine, ki jih zagotavlja Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: država) z obvezno gospodarsko javno službo, javno železniško infrastrukturo, njen status in pogoje za dostop nanjo, način uresničevanja pravice do stavke na področju železniškega prometa, ustanovitev, naloge in pristojnosti regulatornega organa, ustanovitev, naloge ter pristojnosti Javne agencije za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: agencija).

(2) Ta zakon se ne uporablja za:

- proge, ki so funkcionalno ločene od preostalega železniškega omrežja in so predvidene samo za opravljanje lokalnega, mestnega ali primestnega potniškega prometa;
- zasebno železniško infrastrukturo, ki jo uporablja izključno njen lastnik za lastne prevoze blaga;
- prevoznike, ki izvajajo dejavnost samo na omrežjih iz prve in druge alineje tega odstavka.

(3) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red določbe Direktive 2012/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 32), zadnjič spremenjene z Direktivo (EU) 2016/2370 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o spremembi Direktive 2012/34/EU glede odprtja trga notranjih storitev železniškega potniškega prometa in upravljanja železniške infrastrukture (UL L št. 352 z dne 23. 12. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/34/EU).

18.č člen (regulatorni organ)

(1) Naloge regulatornega organa po tem zakonu opravlja Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: AKOS).

(2) Regulatorni organ je organizacijsko, funkcionalno, pravno, finančno in pri odločanju neodvisen od upravljavca, agencije, prosilcev in od katerega koli pristojnega organa, udeleženega v postopku sklenitve pogodbe za opravljanje obvezne gospodarske javne službe s področja železniškega prometa.

(3) Direktor AKOS in njegovi namestniki (v nadaljnjem besedilu: predstavnik vodstva) za zagotovitev svoje neodvisnosti od kakršnih koli interesov na trgu železniškega prometa, vsako leto predložijo svetu AKOS izjavo o nezdržljivosti v kateri so navedeni vsi neposredni ali posredni interesi, ki bi utegnili vplivati na njihovo neodvisnost in opravljanje nalog. Predstavnik vodstva se izloči iz postopka sprejemanja odločitev v primerih, ki se nanašajo na prevoznika, s katerim je imel neposreden ali posreden odnos v letu pred začetkom postopka. Po koncu mandata v regulatornem organu najmanj eno leto ne smejo imeti poklicne funkcije ali odgovornosti v katerem koli reguliranem prevozniku ali subjektu v železniškem prometu.

(4) Če ta zakon ne določa drugače, se za vodenje, poslovanje in delovanje regulatornega organa uporabljajo zakon, ki ureja elektronske komunikacije, in notranji akti regulatornega organa.

(5) Regulatorni organ vodi postopek in izdaja posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

(6) Zoper posamične akte regulatornega organa ni dovoljena pritožba, dopusten pa je upravni spor. Regulatorni organ lahko na zahtevo stranke zadrži izvršitev svoje odločitve, zoper katero je bila vložena tožba v upravnem sporu, če bi ji lahko takojšnji učinek odločitve povzročil nepopravljivo ali očitno čezmerno škodo. Ne glede na prejšnji stavek, ohrani upravno sodišče pristojnost za odločanje o zadržanju izvršitve dokončne odločitve regulatornega organa v skladu s predpisi, ki urejajo upravni spor.

(7) Posamični akti regulatornega organa se objavijo na njegovi spletni strani, v obliki, ki upošteva prepoved objave osebnih podatkov, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ali poslovnih skrivnosti.

21. člen (javna agencija za železniški promet in njene naloge)

(1) Za opravljanje nalog iz tega člena, vlada ustanovi javno agencijo za železniški promet.

(2) Za izvrševanje javnih pooblastil izdaja agencija splošne akte in upravne odločbe na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu.

(3) Agencija opravlja naloge:

- varnostnega organa,
- certifikacijskega organa,

- ocenjevalnega organa in
- licenčnega organa.

(4) Člani sveta agencije ne smejo biti zaposleni pri imetnikih tirnih vozil, proizvajalcih železniških podsistemov ali delov podsistemov, prevoznikih, subjektih pristojnih za vzdrževanje, upravljavcih, nosilcih bistvenih funkcij upravljanja javne železniške infrastrukture in drugih fizičnih osebah, ki so kakor koli neposredno povezane z nadgradnjami ali investicijami v javno železniško infrastrukturo in oskrbovalnimi službami, za katere obstaja zaradi njihovih povezav možnost konflikta med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih zasleduje agencija. Z aktom o ustanovitvi agencije se določijo natančnejši pogoji, ki jih morajo izpolnjevati člani sveta agencije.

(5) Agencija sodeluje z varnostnimi, certifikacijskimi, licenčnimi in ocenjevalnimi organi drugih držav članic Evropske unije zaradi uskladitve svojih meril odločanja z merili v Evropski uniji in z Evropsko železniško agencijo.

8. ZAKON O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »podjetje« je subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravnoorganizacijsko obliko in lastninsko pripadnost. Podjetje je tudi podjetniško združenje, ki neposredno ne opravlja gospodarske dejavnosti, vendar vpliva ali bi lahko vplivalo na ravnanje podjetij iz prvega stavka te točke na trgu;
2. »gospodarska dejavnost« je vsaka dejavnost, ki se opravlja proti plačilu na trgu;
3. »gospodujoče podjetje« je podjetje, ki ima neposredno ali posredno:
 - več kot polovico kapitalskih ali poslovnih deležev v drugem podjetju;
 - večino glasovalnih pravic v drugem podjetju;
 - pravico imenovati ali odpoklicati večino članov posloводства ali nadzornega sveta drugega podjetja ali
 - pravico voditi posle drugega podjetja na podlagi podjetniške pogodbe ali drugega pravnega posla;
4. »odvisno podjetje« je podjetje, v katerem ima drugo podjetje pravice ali vpliv iz prejšnje točke;
5. »podjetja v skupini« so podjetja, ki so:
 - v sporazumu ali koncentraciji udeležena podjetja;
 - njihova odvisna podjetja;
 - njihova gospodujoča podjetja;
 - odvisna podjetja podjetij iz prejšnje alineje in
 - podjetja, v katerih ima eno ali več podjetij iz prejšnjih alinej skupaj ali skupaj z enim ali več drugimi podjetji pravice ali vpliv iz tretje točke tega člena;
6. »upoštevni trg« je trg, ki ga določata upoštevni proizvodni/storitveni trg in upoštevni geografski trg;
7. »upoštevni proizvodni/storitveni trg« je trg, ki praviloma vključuje vse tiste proizvode ali storitve, ki jih potrošnik ali uporabnik šteje za zamenljive ali nadomestljive glede na njihove lastnosti, ceno ali namen uporabe;
8. »upoštevni geografski trg« je trg, ki praviloma vključuje območje, na katerem si konkurenti na upoštevem proizvodnem/storitvenem trgu medsebojno konkurirajo pri prodaji ali nakupu proizvodov ali storitev, na katerem so pogoji konkurence dovolj homogeni in ki ga je mogoče razlikovati od sosednjih območij, ker so pogoji konkurence na njih občutno drugačni;
9. »v koncentraciji udeležena podjetja« so podjetja, ki se združujejo, podjetja, ki pridobijo kontrolo nad drugim podjetjem, prevzeta podjetja in podjetja, ki ustanavljajo skupno podjetje;
10. »letni promet« so čisti prihodki od prodaje, ki jih je podjetje ustvarilo v poslovnem letu s prodajo proizvodov in opravljanjem storitev iz rednega delovanja;

11. »letni promet v koncentraciji udeleženih podjetij skupaj z drugimi podjetji v skupini« je letni promet, ki so ga ustvarila v koncentraciji udeležena podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini ter ne obsega čistih prihodkov od prodaje proizvodov in opravljanja storitev med podjetji v skupini. Kadar koncentracija nastane s pridobitvijo kontrole nad delom enega ali več podjetij, ne glede na to, ali imajo ti deli lastnost pravne osebe ali ne, se pri prodajalcu ali prodajalcih upošteva letni promet, ki se nanaša na dele, ki so predmet koncentracije. Dve ali več transakcij v smislu prejšnjega stavka, ki jih v obdobju dveh let opravijo iste osebe ali podjetja, štejejo kot ena koncentracija, ki nastane na dan zadnje transakcije. Če imajo podjetja v skupini skupno ali skupaj s tretjimi podjetji pravice iz tretje točke tega člena, se letni promet skupnega podjetja enakomerno porazdeli med njimi;

12. »letni promet na trgu Republike Slovenije« so čisti prihodki od prodaje proizvodov in opravljanja storitev na območju Republike Slovenije;

13. »letni promet kreditnih in finančnih institucij« so finančni prihodki iz deležev, finančni prihodki iz danih posojil in finančni prihodki iz poslovnih terjatev. Pojma »kreditna institucija« in »finančna institucija«, uporabljena v tem zakonu, imata pomen, kakor v zakonu, ki ureja bančništvo;

14. »letni promet zavarovalnic« je znesek kosmatih obračunanih zavarovalnih premij, ki obsega vse prihodke in terjatve iz zavarovalnih pogodb, vključno z izplačanimi premijami pozavarovanja, zmanjšan za davke ali prispevke, povezanimi z zavarovalnimi premijami;

15. »podatki« so vsi podatki, vključno z zaupnimi podatki, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani oziroma shranjeni;

16. »zaupni podatki« so poslovne skrivnosti, poslovna korespondenca, ki se nanaša na gospodarsko dejavnost podjetja, osebni podatki in vsi drugi podatki, za katere so s tem zakonom ali drugimi predpisi določeni posebni režimi njihovega varstva in posebni pogoji za dostop do njih. Za zaupne podatke ne štejejo podatki, ki so javno dostopni;

17. »poslovna skrivnost« so podatki, katerih razkritje bi pomenilo nastanek občutne škode in so znani omejenemu krogu oseb;

18. »skupinske izjeme« so skupine sporazumov, ki ustrezajo pogojem iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona ali tretjega odstavka 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;

19. »omejevalna ravnanja« so omejevalni sporazumi in zlorabe prevladujočega položaja;

20. »kartel« je sporazum ali usklajeno ravnanje dveh ali več podjetij, katerega namen je usklajevanje njihovega konkurenčnega ravnanja na trgu ali vplivanje na relevantne dejavnike konkurence s praksami, kot so določanje ali usklajevanje nakupnih ali prodajnih cen ali drugih pogojev trgovanja, vključno s pravicami intelektualne lastnine, razdelitev proizvodnih ali prodajnih kvot, delitev trgov in kupcev, dogovorjeno oddajanje ponudb, omejitve pri uvozu ali izvozu ali protikonkurenčni ukrepi zoper druga konkurenčna podjetja;

21. »vloga za poravnavo« je poročilo, ki ga podjetje ali od njega pooblaščen oseba prostovoljno predstavi Evropski komisiji ali organu, ki ga država članica Evropske unije v skladu s 35. členom Uredbe 1/2013/ES določi kot odgovornega za uporabo 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: organ druge države članice), in v katerem opiše sodelovanje pri kršitvi konkurenčnega prava ter prevzame odgovornost za to kršitev konkurenčnega prava ali se odpove ugovarjanju glede svojega sodelovanja in odgovornosti, ter je pripravljeno z namenom, da Evropska komisija ali organ druge države članice lahko hitreje odloči o zadevi.

(2) Posamezni izrazi, uporabljeni v VI. delu tega zakona, pomenijo:

1. »kršitev konkurenčnega prava« je kršitev 6. ali 9. člena tega zakona oziroma 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije oziroma določb države članice Evropske unije, ki določajo prepoved omejevalnih sporazumov ali prepoved zlorabe prevladujočega položaja v smislu 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;

2. »kršitelj« je podjetje, ki je kršilo konkurenčno pravo;

3. »organ, pristojen za varstvo konkurence« so Evropska komisija oziroma Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence oziroma organ druge države članice;

4. »odločba o kršitvi« je odločba organa, pristojnega za varstvo konkurence, o ugotovitvi kršitev konkurenčnega prava, ali sodišča, ki je na podlagi rednega pravnega sredstva pristojno za presojo odločb Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence ali organa druge države članice;

5. »program prizanesljivosti« je program, povezan z uporabo 6. člena tega zakona oziroma 101. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, v katerem udeleženec v skrivnem kartelu neodvisno od drugih podjetij v kartelu sodeluje v postopku preiskovalnega organa ali organa, pristojnega za varstvo konkurence, tako da prostovoljno razkrije informacije o kartelu in svojo vlogo v njem, za kar se mu z odločbo ali ustavitvijo postopka odpusti ali zniža globa;
6. »izjava zaradi prizanesljivosti« je ustna ali pisna vloga, ki jo podjetje ali od njega pooblaščenca oseba prostovoljno predloži organu, pristojnemu za varstvo konkurence, in v kateri podjetje ali fizična oseba navede podatke o kartelu, s katerimi je seznanjena, ter opiše njegovo oziroma njeno vlogo v njem, pripravljena pa je bila posebej za organ, pristojen za varstvo konkurence, z namenom odpustitve ali znižanja globe v okviru programa prizanesljivosti, in ne vključuje predhodnih informacij;
7. »predhodne informacije« so informacije ali podatki, ki obstajajo neodvisno od postopka pred organom, pristojnim za varstvo konkurence, ne glede na to ali spis organa, pristojnega za varstvo konkurence, te informacije ali podatke vsebuje ali ne;
8. »oseba, ki ji je odpuščen globa« je podjetje ali njegova odgovorna oseba, kateri je organ, pristojen za varstvo konkurence, odpustil plačilo globe v okviru programa prizanesljivosti;
9. »sporazumno reševanje sporov« je vsak mehanizem, ki strankam omogoči, da dosežejo izvensodno rešitev spora v zvezi z odškodninskim zahtevkom;
10. »poravnava« je sporazum ali odločitev, dosežena v postopku sporazumne rešitve spora;
11. »neposredni kupec« je fizična ali pravna oseba, ki neposredno od kršitelja kupi izdelke ali storitve, ki so bile predmet kršitve konkurenčnega prava;
12. »posredni kupec« je fizična ali pravna oseba, ki kupi izdelke ali storitve, ki so predmet kršitve konkurenčnega prava, ali izdelke ali storitve, ki izhajajo iz takšnega blaga ali storitev, od neposrednega kupca ali nadaljnjega kupca;
13. »dokazi« so vsa sredstva in predmeti, s katerimi je dopustno dokazovati dejstva v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, kot na primer listine in drugi nosilci podatkov, na katerih so podatki shranjeni;
14. »tretja oseba« je fizična oseba, podjetje, državni organ ali nosilec javnega pooblastila; razen sodišča.

5. člen

(Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence)

- (1) Za izvajanje nalog in pristojnosti po tem zakonu Republika Slovenija ustanovi Javno agencijo Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija). Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) uresničuje ustanoviteljske pravice in obveznosti.
- (2) Glede vprašanj organizacije in delovanja agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.
- (3) Agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.
- (4) Agencija je pri izvajanju svojih nalog in pristojnosti neodvisna in samostojna. Agencija in člani njenih organov pri vodenju postopkov in odločanju o posamičnih zadevah skladno s pristojnostmi iz tega ali drugega predpisa niso vezani na usmeritve in navodila državnih ali drugih organov. Usmeritve za delo agencije lahko daje agenciji samo vlada ali Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor). Usmeritve so splošne in ne smejo posegati v vodenje postopkov oziroma odločanje o posamičnih zadevah.
- (5) Agencija glede na razpoložljiva sredstva znotraj finančnega načrta tekočega leta sama določi število zaposlenih.
- (6) Agencija ima poslovnik in druge splošne akte, ki določajo njeno podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje.

12. člen

(naloge in pristojnosti agencije)

(1) Agencija je pristojna za nadzor nad izvajanjem tega zakona ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Agencija spremlja in analizira razmere na trgu, če so pomembne za razvijanje učinkovite konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom ter daje državnemu zboru in vladi mnenja o splošnih vprašanjih iz svoje pristojnosti.

(2) Agencija odloča kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve določb tega zakona in določb 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, če ta zakon ne določa drugače. Postopek o prekršku vodi pooblaščen uradna oseba agencije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Agencija podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo agencije za vodenje postopka o prekršku.

(3) Ne glede na prvi in prejšnji odstavek tega člena agencija ni pristojna za nadzor nad izvajanjem 63.a in 63.b člena tega zakona.

(4) Agencija lahko vloži pred pristojnim sodiščem tožbo za ugotovitev ničnosti v primerih iz prvega odstavka 6. člena in tretjega odstavka 44. člena tega zakona.

12.a člen (organa agencije)

Organa agencije sta svet agencije (v nadaljnjem besedilu: svet) in direktor agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor).

12.b člen (sestava in imenovanje članov sveta)

(1) Svet sestavlja pet članov, od katerih je eden predsednik sveta.

(2) Direktor je po funkciji tudi predsednik sveta.

(3) Člane sveta imenuje državni zbor na predlog vlade.

(4) Vlada pri predlaganju kandidatov za člane sveta uporablja kriterij strokovnosti in usposobljenosti osebe na področju dela agencije.

(5) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za člana sveta v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za člana sveta ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev člana sveta.

12.c člen (mandat in pogoji za člane sveta)

(1) Člani sveta se imenujejo za pet let in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje,
- je ustrezno strokovno usposobljena za opravljanje nalog člana sveta,
- ima najmanj pet let delovnih izkušenj,
- ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in

- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na zaporno kazen več kot šest mesecev, pa izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

(3) Za člana sveta je lahko imenovan tudi javni uslužbenec, zaposlen v agenciji.

12.č člen (pristojnosti sveta)

(1) Svet:

- sprejema poslovnik, ki podrobneje določa poslovanje agencije in druge splošne akte agencije, kadar tako določa zakon,
- sprejema letno poročilo o delu agencije, letni program dela, finančni načrt, zaključni račun in druge akte, za katere določa zakon, da jih sprejme agencija,
- imenuje senat za odločanje v prekrškovnem postopku za vsako posamično zadevo,
- odloča o izločitvi direktorja, predsednika ali člana senata iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah,
- odloča o izločitvi pooblaščenih uradnih oseb iz postopka vodenja posamične zadeve,
- izvaja postopke predčasne razrešitve članov sveta in direktorja,
- opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen drug organ agencije.

(2) Direktor, predsednik ali član senata ne sme sodelovati v postopku odločanja o njegovi izločitvi in predčasni razrešitvi.

(3) Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

12.d člen (sklic seje in odločanje sveta)

(1) Svet odloča na sejah, ki jih sklicuje predsednik sveta na lastno pobudo ali na zahtevo vsaj dveh članov sveta.

(2) Svet veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov sveta. Svet sprejema odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji. Odločitev je sprejeta, če zanjo glasuje večina navzočih članov sveta.

12.e člen (nezdružljivost)

(1) Člani sveta ne morejo biti:

- funkcionarji v izvršilni veji oblasti,
- funkcionarji v zakonodajni veji oblasti,
- funkcionarji v sodni veji oblasti,
- funkcionarji v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,
- člani vodstev in organov političnih strank ali
- osebe, za katere obstaja možnost konflikta med njihovimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

(2) Član sveta mora svoj položaj uskladiti s prejšnjim odstavkom v enem mesecu po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka preneha veljati sklep državnega zbora o imenovanju.

12.f člen (predčasna razrešitev)

(1) Član sveta se predčasno razreši:

- če to sam zahteva,

- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,
- če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov, določeno v tem ali drugem zakonu,
- če huje krši poslovnik agencije,
- če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,
- če nastopi položaj nezdržljivosti iz prejšnjega člena, ali
- če ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v tem zakonu in poslovniku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Člane sveta predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

(3) Svet je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve člana sveta, ki je določen s poslovnikom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta, katerega razrešitev se predlaga.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

12.g člen **(prejemki članov sveta, senata in prekrškovnega senata)**

(1) Člani sveta, senata in prekrškovnega senata so upravičeni do sejin in povračil stroškov (v nadaljnjem besedilu: prejemki). Za prejemke se uporablja uredba, ki ureja sejnine in povračila stroškov v javnih agencijah, ki se smiselno uporablja tudi za člane senata in prekrškovnega senata.

(2) Javni uslužbenci, zaposleni v agenciji, svoje delo v okviru sveta, senata in prekrškovnega senata opravljajo izven svojega rednega delovnega časa.

12.h člen **(imenovanje, mandat in pogoji za direktorja)**

(1) Direktorja imenuje državni zbor na predlog vlade. Minister, pristojen za varstvo konkurence, predlaga vladi kandidata, ki ga izbere po izvedenem javnem natečaju.

(2) Direktor je imenovan za pet let in je lahko ponovno imenovan največ enkrat po ponovno izvedenem javnem natečaju.

(3) Za direktorja je lahko imenovana samo oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,
- ima najmanj 10 let delovnih izkušenj,
- je strokovnjak za varstvo konkurence in ima domače in/ali mednarodne izkušnje s tega področja (zlasti delovne izkušnje, objavljanje v strokovni literaturi in druge oblike strokovnega udejstvovanja na področju varstva konkurence),
- ima opravljen preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku,
- ima znanje vsaj enega tujega jezika,
- ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti na zaporno kazen več kot šest mesecev, pa izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

(4) Direktor mora pogoj iz pete alineje prejšnjega odstavka izpolniti najkasneje v roku treh mesecev od nastopa mandata. V kolikor direktor v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni pogoja iz pete alineje prejšnjega odstavka, mu preneha mandat in delovno razmerje po samem zakonu.

(5) Pogoji za imenovanje direktorja se podrobneje določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(6) Prijavi na javni natečaj je treba predložiti program dela in razvoja agencije za naslednje mandatno obdobje.

(7) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za direktorja v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za direktorja ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev direktorja.

12.i člen (pristojnosti in odgovornosti direktorja)

(1) Direktor zastopa in predstavlja agencijo, vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo.

(2) Direktor mora zagotoviti, da agencija:

- izvaja svoje pristojnosti in naloge, ki jih ima po tem ali drugem zakonu, ter
- posluje skladno s tem zakonom, ustanovitvenim aktom in poslovníkom.

(3) Direktor vodi agencijo, vodi postopke, daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije skladno s tem zakonom ter izdaja pravne akte v posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, razen če ni za izdajo pravnih aktov pristojen senat skladno s tem zakonom.

12.j člen (nezdružljivost)

(1) Direktor opravlja svoj položaj na podlagi pogodbe o zaposlitvi z agencijo, ki jo z direktorjem sklene minister, pristojen za varstvo konkurence.

(2) Direktor ne more biti:

- funkcionar v izvršilni veji oblasti,
- funkcionar v zakonodajni veji oblasti,
- funkcionar v sodni veji oblasti,
- funkcionar v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih,
- član vodstva ali organa politične stranke,
- oseba, za katero obstaja možnost konflikta med njenimi zasebnimi interesi in javnimi interesi, ki jih uresničuje agencija.

(3) Direktor mora svoj položaj uskladiti s prejšnjim odstavkom v enem mesecu po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka preneha veljati sklep državnega zbora o imenovanju.

12.k člen (predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktor se predčasno razreši:

- če to sam zahteva,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,
- če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov, določeno v tem ali drugem zakonu,
- če huje krši poslovnik agencije,
- če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,
- če nastopi položaj nezdružljivosti iz prejšnjega člena,
- če ne opravlja svojih nalog direktorja, določenih v tem zakonu, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno, ali
- če ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v tem zakonu in poslovníku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Direktorja predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

(3) Svet je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja, ki je določen s poslovnikom agencije. Pri izvedbi postopka njegove predčasne razrešitve direktor ne sme sodelovati.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

(5) Če je direktor predčasno razrešen, vlada do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, ne glede na določbe tega zakona, imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

12.l člen **(sodelovanje agencije pri oblikovanju politike konkurence in v mednarodnih odnosih)**

(1) Agencija sodeluje pri oblikovanju politike konkurence.

(2) Agencija sodeluje v dvostranskih odnosih in mednarodnih organizacijah s področja varstva konkurence. O sodelovanju na področju varstva konkurence znotraj Evropske unije direktor tekoče obvešča svet in ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence.

12.o člen **(pristojnosti in sestava senata)**

(1) Senat sestavljajo vsi člani sveta, od katerih je eden predsednik senata. Predsednik senata za odločanje v posamični zadevi se določi na način, določen v poslovniku agencije.

(2) Senat odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije v upravnem postopku, v katerih se po tem zakonu izdajo akti, s katerimi se postopek pred agencijo konča.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi javni uslužbenec, zaposlen v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za vodenje postopka in ga za to pooblasti direktor. Javni uslužbenec, ki je vodil postopek, predloži senatu pisno poročilo in predlog odločbe.

12.s člen **(odločanje v prekrškovnem postopku)**

(1) V prekrškovnem postopku odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije, v katerih se izdajajo akti, s katerimi se postopek pred agencijo konča, senat treh članov (v nadaljnjem besedilu: prekrškovni senat). Na zahtevo direktorja svet imenuje za vsako posamično zadevo prekrškovni senat izmed članov sveta in javnih uslužbencev, zaposlenih v agenciji, na način, določen s poslovnikom agencije. Člani prekršovnega senata morajo izpolnjevati pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Eden izmed članov prekršovnega senata je predsednik prekršovnega senata, ki se določi na način, določen s poslovnikom agencije.

(2) Sejo prekršovnega senata skliče predsednik prekršovnega senata. Prekršovni senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. Predsednik prekršovnega senata vodi posvetovanje in glasovanje ter glasuje zadnji.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi javni uslužbenec, zaposlen v agenciji, ki ima pooblastilo direktorja za vodenje postopka ter izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Javni uslužbenec, ki je vodil postopek, predloži senatu za odločanje pisno poročilo in predlog odločbe.

(4) Člani prekršovnega senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanih, ki jih postavi predsednik prekršovnega senata.

(5) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov prekršovnega senata.

(6) Za odločanje v prekrškovnem postopku se uporabljajo določbe drugega odstavka 12.n člena in določbe 12.r člena tega zakona.

18. člen

(pravica strank do pregleda dokumentov zadeve)

(1) Stranke imajo pravico pregledovati dokumente zadeve ter jih na svoje stroške prepisati in preslikati. Pregledovanje, prepisovanje in preslikavanje dokumentov nadzoruje uradna oseba ali pa poteka v informacijskem sistemu organa ali v informacijskem sistemu za sprejemanje vlog, vročanje in obveščanje, v katerem stranka svojo istovetnost dokaže s svojim kvalificiranim potrdilom za elektronski podpis. Pregled in prepis dokumentov se lahko zahteva tudi ustno.

(2) Če se v postopku uporabljajo podatki iz informatiziranih evidenc ter drugi podatki in zapisi v elektronski obliki, se ti podatki štejejo za dokument v tej zadevi.

(3) V postopku omejevalnih ravnanj imajo stranke pravico do pregleda dokumentov zadeve po izdaji sklepa o uvedbi postopka, razen če direktor agencije presodi, da je to v nasprotju z interesi postopka. Direktor agencije v tem primeru izda sklep, s katerim odloži pravico do pregleda dokumentov, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(4) Pravico do pregleda dokumentov zadeve ima tudi izvedenec ali izvedenka v obsegu, ki je potreben, da poda svoj izvid in mnenje.

(5) Stranke ne morejo pregledovati in ne preslikavati:

- internih dokumentov agencije v zadevi, vključno s korespondenco med agencijo in Evropsko komisijo ali organi, pristojnimi za varstvo konkurence drugih držav članic Evropske unije;
- zaupnih podatkov,
- podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira,
- zapisnika o posvetovanju in glasovanju in
- osnutkov odločb.

(6) Dokazno breme o obstoju poslovne skrivnosti iz druge alineje prejšnjega odstavka nosi podjetje, ki to zatrjuje. Na zahtevo agencije mu mora podjetje predložiti različico dokumenta, ki ne vsebuje podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(7) Agencija lahko podjetju, proti kateremu se vodi postopek, in priglasi telju, razkrije podatke, ki so poslovna skrivnost, če presodi, da njihovo razkritje zaradi zagotovitve pravice do obrambe objektivno prevlada nad interesom varovanja teh podatkov kot poslovne skrivnosti. Pri tem lahko agencija odloži pregled podatkov, ki so poslovna skrivnost, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev.

30. člen

(opravljanje preiskave)

(1) Osebe, zaposlene na agenciji, izkazujejo pooblastilo za opravljanje preiskave s službeno izkaznico, specializirane organizacije, zavodi ali posamezniki pa s pisnim pooblastilom direktorja agencije, ki vsebuje obseg pooblastil.

(2) Službeno izkaznico izda minister ali ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za gospodarstvo.

(3) Obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

9. ZAKON O VARSTVU POTROŠNIKOV

61. člen

Dejavnosti s področja varstva potrošnikov opravlja v skladu z zakonom ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljevanju: ministrstvo).

Urad na podlagi nacionalnega programa varstva potrošnikov pripravi letni program varstva potrošnikov, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

(črtan)

63. člen

Za organizacije potrošnikov se štejejo organizacije, registrirane kot društva ali zavodi ali druge organizacije, ki ne opravljajo pridobitne dejavnosti in jih ustanovijo potrošniki zaradi varstva svojih pravic ter so vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu.

Pogoj za vpis v register potrošniških organizacij v register je nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev, kar pomeni, da organizacija ne sme pridobivati sredstev od ponudnikov blaga in storitev.

Za vpis v register potrošniških organizacij mora organizacija izpolnjevati določene organizacijske, prostorske in tehnične pogoje.

Izbris iz registra potrošniških organizacij se opravi na predlog potrošniške organizacije, ki želi biti izbrisana, ali po uradni dolžnosti.

Izbris potrošniške organizacije iz registra po uradni dolžnosti se opravi, če potrošniška organizacija ne izpolnjuje več pogojev iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

Potrošniške organizacije, registrirane pri ministrstvu, se lahko povezujejo v zvezo potrošniških organizacij z namenom aktivno podpirati in krepiti interese potrošniških organizacij na državnem in mednarodnem nivoju.

Minister pristojen za gospodarstvo predpiše način vpisa in organizacijske, tehnične in prostorske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za vpis v register.

68. člen

Javno službo lahko opravljajo organizacije, vpisane v register potrošniških organizacij pri ministrstvu, ali druge nevladne organizacije, ki so ustanovljene za varstvo pravic potrošnikov in izvajajo posamezne strokovne in raziskovalne naloge na področju varstva potrošnikov in ki izkažejo nepridobitnost, nevtralnost in neodvisnost organizacije od interesov ponudnikov blaga in storitev.

Za opravljanje javne službe na posameznih področjih varstva potrošnikov se lahko podeli koncesija.

10. ZAKON O POTROŠNIŠKIH KREDITIH

31. člen

(izdaja in podaljšanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje izda ali podaljša ministrstvo, pristojno za gospodarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), na zahtevo dajalca kredita oziroma vložnika po pravih splošnega upravnega postopka.

(2) Ministrstvo izda ali podaljša dovoljenje, če:

- dajalec kredita oziroma vložnik izpolnjuje kadrovske, izobrazbene, prostorske, organizacijske, tehnične in druge pogoje za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja v skladu s tem zakonom;

- dajalec kredita oziroma vložnik predloži osnutek kreditne pogodbe, ki je v skladu s tem zakonom, za vsako vrsto kredita, ki ga ponuja;
- dajalec kredita za izvensodno reševanje sporov s potrošniki določi izvajalca izvensodnega reševanja potrošniških sporov v skladu s 93. členom tega zakona;
- dajalec kredita oziroma vložnik, član posloводства in prokurist dajalca kredita oziroma vložnika ter odgovorna oseba iz četrtega odstavka tega člena ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, zoper pravni promet ali zoper premoženje;
- nad premoženjem dajalca kredita oziroma vložnika, člana posloводства in prokurista dajalca kredita oziroma vložnika ter nad premoženjem odgovorne osebe iz četrtega odstavka tega člena ni bil začel postopek osebnega stečaja;
- dajalec kredita oziroma vložnik, član posloводства in prokurist dajalca kredita oziroma vložnika ter odgovorna oseba iz četrtega odstavka tega člena ni bila kaznovana v skladu s 94. členom tega zakona;
- opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja ni v nasprotju z drugimi predpisi.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se dajalcu kredita oziroma vložniku ne izda dovoljenje, če mu je bilo odvzeto v skladu s 33. členom tega zakona ali če ni plačal globe ali stroškov postopka za prekršek, storjen po 95. ali 96. členu tega zakona, pri čemer ta omejitev traja do plačila globe in stroškov postopka oziroma do ustavitve prisilne izterjave, vendar najdlje tri leta od pravnomočnosti odločbe, s katero je bila izrečena globa za prekršek oziroma odmerjeni stroški postopka.

(4) V vlogi za pridobitev ali podaljšanje dovoljenja dajalec kredita oziroma vložnik določi osebo, odgovorno za vodenje in pravilnost poslovnega procesa potrošniškega kreditiranja.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za tri leta z možnostjo podaljšanja. Dovoljenje se podaljša za nadaljnja tri leta, če dajalec kredita izpolnjuje pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena in dva meseca pred potekom treh let od pridobitve oziroma od zadnjega podaljšanja dovoljenja ministrstvu ponovno predloži vsa dokazila o izpolnjevanju zahtevanih pogojev, sicer mu dovoljenje preneha veljati.

(6) Če dajalec kredita po pridobitvi dovoljenja odpre novo poslovno enoto, v kateri želi opravljati storitve potrošniškega kreditiranja, mora za to poslovno enoto pridobiti dovoljenje ministrstva za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja.

(7) Ne glede na določbe tega člena se dajalcu kredita, ki izpolnjuje pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena in v katerem ima banka ali banka države članice najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu, ali katerega bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov, izda dovoljenje za nedoločen čas. Če dajalec kredita ne izpolnjuje več pogojev glede lastništva ali bilančne vsote iz prejšnjega stavka, mora ministrstvu ponovno predložiti vsa dokazila o izpolnjevanju zahtevanih pogojev za izdajo dovoljenja za tri leta z možnostjo podaljšanja. Dovoljenje za nedoločen čas preneha veljati z dnem izdaje odločbe ministrstva na podlagi vloge za izdajo dovoljenja za tri leta z možnostjo podaljšanja. Ministrstvo lahko izda odločbo o prenehanju dovoljenja za nedoločen čas tudi na predlog Tržnega inšpektorata Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Tržni inšpektorat) ali po uradni dolžnosti, če dajalec kredita ne izpolnjuje več pogojev glede lastništva ali bilančne vsote.

(8) Kadrovske, izobrazbene, prostorske, organizacijske, tehnične in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati dajalec kredita, ter dokumentacijo in podatke, ki jih mora dajalec kredita oziroma vložnik predložiti k vlogi za izdajo ali podaljšanje dovoljenja, podrobneje predpiše s pravilnikom minister, pristojen za gospodarstvo.

32. člen (izdaja nalepke)

(1) Ministrstvo dajalcu kredita, ki je pridobil dovoljenje, izda nalepko, ki izkazuje pridobitev dovoljenja. Ministrstvo izda toliko nalepk, kot je v vlogi navedenih poslovnih enot, ki izpolnjujejo pogoje iz 31. člena tega zakona, in kjer se bodo opravljale storitve potrošniškega kreditiranja.

(2) Obliko in vsebino nalepke, pravila ravnanja z nalepko, pravila glede pridobitve novih ali dodatnih nalepk in vračila pridobljenih nalepk predpiše minister, pristojen za gospodarstvo.

33. člen (odvzem dovoljenja)

(1) Ministrstvo odvzame dovoljenje dajalcu kredita na predlog Tržnega inšpektorata ali po uradni dolžnosti, če:

1. je dajalcu kredita izdana odločba na podlagi šestega ali sedmega odstavka 89. člena tega zakona;
2. dajalec kredita stori prekršek iz 7. točke prvega odstavka 94. člena tega zakona.

(2) Postopek odvzema dovoljenja se izvede po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ko je odločba o odvzemu dovoljenja dokončna, dajalec kredita, ki mu je odvzeto dovoljenje, takoj odstrani nalepko. Če je ne odstrani, jo na stroške dajalca kredita odstrani Tržni inšpektorat.

34. člen (register dajalcev kreditov za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja)

(1) Ministrstvo vodi register dajalcev kreditov (v nadaljnjem besedilu: register), ki jim je bilo izdano ali podaljšano dovoljenje v skladu z 31. členom tega zakona.

(2) V register se vpiše dajalca kredita, ko je odločba o izdaji ali podaljšanju dovoljenja dokončna.

(3) V register se vpišejo naslednji podatki o:

- dajalcu kredita (firma ali ime in sedež ali naslov, poslovne enote, ki so prejele dovoljenje),
- matični in davčni številki dajalca kredita,
- navedbi oseb dajalca kredita, ki so pooblaščenec za zastopanje,
- šifri glavne dejavnosti,
- datumu začetka in prenehanja veljavnosti dovoljenja in
- datumu izbrisa dajalca kredita iz registra.

(4) Register je javno objavljen na spletni strani ministrstva.

(5) Dajalec kredita ministrstvu posreduje vsako spremembo podatkov iz tretjega odstavka tega člena v roku 15 dni od nastanka spremembe.

(6) Dajalec kredita se izbriše iz registra, če:

- dajalec kredita vloži zahtevo za izbris,
- dajalcu kredita dovoljenje preneha po poteku časa ali
- ministrstvo dajalcu kredita odvzame dovoljenje.

(7) Ministrstvo na svoji spletni strani objavi izbris dajalca kredita iz registra, ko je odločba o odvzemu ali prenehanju dovoljenja dokončna, s podatki o dajalcu kredita.

35. člen (vodenje evidenc in poročanje)

(1) Dajalec kredita, ki posluje na podlagi dovoljenja ministrstva, vsako leto do 31. marca za preteklo poslovno leto ministrstvu na obrazcu poroča o sklenjenih kreditnih pogodbah in dogovorjeni efektivni obrestni meri ali o tem, da ni bila sklenjena nobena kreditna pogodba.

(2) Dajalec kredita iz prejšnjega odstavka vodi evidence o kreditnih posrednikih in poslih, sklenjenih s posredovanjem, ter ministrstvu vsako leto do 31. marca za preteklo poslovno leto pošlje seznam kreditnih posrednikov in poslov, sklenjenih s posredovanjem.

(3) Minister, pristojen za gospodarstvo, s pravilnikom podrobneje predpiše način, vsebino in obrazec poročanja dajalca kredita.

78. člen (nadzorni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem posameznih določb tega zakona opravljajo Banka Slovenije, Tržni inšpektorat in Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Informacijski pooblaščenec).

(2) Banka Slovenije je pristojna za izvajanje nadzora nad:

1. dajalci kreditov, ki:

- so kreditne institucije in poslujejo na podlagi dovoljenja o opravljanju bančnih in finančnih storitev po zakonu, ki ureja bančništvo;

- so finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, katerih izključna ali pretežna dejavnost je opravljanje storitev finančnega zakupa v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in v katerih ima banka ali banka države članice najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu ali katere bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov ter so pridobile dovoljenje za opravljanje finančnega zakupa nepremičnin v skladu s 67. členom tega zakona;

- so kreditne institucije ali finančne institucije iz prve ali prejšnje alineje, s sedežem v drugi državi članici in prek podružnice opravljajo storitev potrošniškega kreditiranja v Republiki Sloveniji;

2. kreditnimi posredniki, ki:

- so kreditni posredniki dajalcev kreditov iz prejšnje točke in

- imajo sedež v drugi državi članici in neposredno ali preko podružnice poslujejo v Republiki Sloveniji z dovoljenjem pristojnega organa matične države članice v zvezi s kreditno pogodbo za nepremičnino.

(3) Banka Slovenije pri dajalcih kreditov iz druge alineje 1. točke prejšnjega odstavka izvaja nadzor le nad poslovanjem v zvezi s kreditno pogodbo za nepremičnino.

(4) Tržni inšpektorat je pristojen za izvajanje nadzora nad:

1. dajalci kreditov, ki:

- poslujejo na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo;

- so dajalci kreditov iz 5. točke drugega odstavka 30. člena tega zakona;

2. kreditnimi posredniki, ki so kreditni posredniki dajalcev kreditov iz prejšnje točke.

(5) Informacijski pooblaščenec je pristojen za izvajanje nadzora nad dajalci kreditov in kreditnimi posredniki iz drugega in četrtega odstavka tega člena glede izvajanja 10. člena v delu, ki se nanaša na informiranje, zbiranje in obdelavo osebnih podatkov, 11. člena, 42. člena v delu, ki se nanaša na informiranje, zbiranje in obdelavo osebnih podatkov, ter 44. člena tega zakona.

89. člen (ukrepi nadzora)

(1) Tržni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: tržni inšpektor) lahko pri opravljanju nadzora od dajalca kredita ali kreditnega posrednika zahteva vpogled v sklenjene pogodbe in njihove kopije. Če sklenjenih kreditnih pogodb ni v poslovnih prostorih dajalca kredita, v katerih se sklepajo, jih dajalec kredita tržnemu inšpektorju predloži najpozneje naslednji delovni dan po opravljenem inšpekcijskem pregledu.

(2) Pri odstopu terjatev iz kreditnih pogodb dajalec kredita tržnemu inšpektorju na zahtevo predloži kopije sklenjenih kreditnih pogodb, katerih terjatve so bile odstopljene prevzemniku.

(3) Dajalec kredita tržnemu inšpektorju na zahtevo predloži dokazila, da je ocenil kreditno sposobnost potrošnika. Dokazila predloži dajalec kredita tržnemu inšpektorju najpozneje naslednji delovni dan po opravljenem inšpekcijskem pregledu.

(4) Tržni inšpektor pri nadzoru nad dajalcem kredita z odločbo prepove sklepanje kreditnih pogodb po tem zakonu, če ugotovi, da dajalec kredita v nasprotju s tem zakonom odobrava kredite brez dovoljenja (30. člen).

(5) Tržni inšpektor pri nadzoru nad dajalcem kredita z odločbo prepove sklepanje kreditnih pogodb po tem zakonu do odprave pomanjkljivosti, če ugotovi, da:

1. dajalec kredita ne zagotovi vsebine oglasnih sporočil v skladu s 6. členom tega zakona;
2. dajalec kredita potrošniku pred sklenitvijo kreditne pogodbe ni zagotovil predhodnih informacij v skladu s 7. členom tega zakona;
3. dajalec kredita ne hrani dokazil o oceni kreditne sposobnosti potrošnika v skladu s petim odstavkom 10. člena tega zakona;
4. kreditna pogodba ni sklenjena pisno na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov v skladu s prvim odstavkom 12. člena tega zakona;
5. kreditna pogodba ne vsebuje predpisanih informacij iz drugega odstavka 12. člena in prvega odstavka 15. člena tega zakona;
6. dajalec kredita potrošnika ni obvestil o spremembi kreditne obrestne mere v skladu s 14. členom ali tretjim odstavkom 15. člena tega zakona;
7. dajalec kredita pri molče dovoljeni prekoračitvi stanja na plačilnem računu potrošniku ni zagotovil predpisanih informacij v skladu s prvim in drugim odstavkom 16. člena tega zakona;
8. dajalec kredita ob odstopu od kreditne pogodbe potrošniku ne vrne vseh plačanih zneskov v skladu s tretjim odstavkom 17. člena tega zakona;
9. dajalec kredita ob odstopu od kreditne pogodbe potrošniku določi obveznost plačila v nasprotju s četrtem odstavkom 20. člena tega zakona;
10. dajalec kredita ob predčasnem odplačilu kredita potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju z 22. členom tega zakona;
11. dajalec kredita pri poslovanju ne izpolnjuje predpisanih kadrovskih, izobrazbenih, prostorskih, organizacijskih, tehničnih in drugih pogojev za dajanje kredita iz 31. člena tega zakona;
12. dajalec kredita ne zagotovi postopka izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem storitev potrošniškega kreditiranja v skladu s 93. členom tega zakona.

(6) Tržni inšpektor dajalcu kredita z odločbo prepove sklepanje kreditnih pogodb po tem zakonu in ministrstvu predlaga odvzem dovoljenja, če ugotovi, da:

1. dajalec kredita ni ocenil potrošnikove kreditne sposobnosti (10. člen tega zakona);
2. dajalec kredita zaračunava zamudno obrestno mero, ki presega višino zamudne obrestne mere, določeno v zakonu, ki ureja predpisano obrestno mero zamudnih obresti (peti odstavek 12. člena tega zakona);
3. dajalec kredita zaračuna morebitne stroške zaradi zamude s plačili zapadlih obveznosti iz kreditne pogodbe v nasprotju s šestim odstavkom 12. člena tega zakona;
4. dajalec kredita zahteva plačilo preostalih plačil kredita pred njihovo zapadlostjo ali z enostransko izjavo odstopi od kreditne pogodbe za nepremičnino v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena tega zakona;
5. dajalec kredita odstopi terjatev prevzemniku, ki ni dajalec kredita in ne izpolnjuje vseh pogojev po tem zakonu za dajalca kredita ali prevzemnik prevzame terjatev od dajalca kredita in ne izpolnjuje pogojev za dajalca kredita po tem zakonu v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega zakona;
6. dajalec kredita o odstopu terjatve ne obvesti potrošnika v skladu s šestim odstavkom 23. člena tega zakona;
7. dajalec kredita pri odstopu terjatev ves čas trajanja kreditne pogodbe in še štiri leta po izteku kreditne pogodbe ne hrani kopije sklenjene kreditne pogodbe (sedmi odstavek 23. člena tega zakona);
8. dajalec kredita izračunava efektivno obrestno mero ali skupne stroške kredita v nasprotju s 24. in 25. členom tega zakona;

9. s kreditno pogodbo dogovorjena efektivna obrestna mera presega najvišjo dopustno efektivno obrestno mero, kakor to določa 26. člen tega zakona;
10. kreditna pogodba vsebuje pogodbeno določilo, ki je v nasprotju s tem zakonom in v škodo potrošnika (27. člen tega zakona);
11. dajalec kredita ob sklenitvi kreditne pogodbe od potrošnika zahteva izdajo ali sprejem blanco menice ali čeka ali drugega plačilnega instrumenta s podobnimi učinki (28. člen tega zakona);
12. se izogiba določbam tega zakona z načinom oblikovanja pogodb v pogodbe, katerih značilnosti ali namen bi omogočil izogibanje uporabi tega zakona ali se izogiba določbam tega zakona s sklenitvijo več pogodb, ki z ekonomskega vidika sestavljajo celoto (prvi in drugi odstavek 29. člena tega zakona);
13. za dajalca kredita posreduje kreditni posrednik, ki ne izpolnjuje pogojev za kreditno posredovanje iz 37. člena tega zakona;
14. dajalec kredita tržnemu inšpektorju ne predloži sklenjenih kreditnih pogodb v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Če Tržni inšpektor več kot enkrat med veljavnostjo dovoljenja pri istem dajalcu kredita ugotovi pomanjkljivost iz petega odstavka tega člena, dajalcu kredita z odločbo prepove sklepanje kreditnih pogodb po tem zakonu in ministrstvu predlaga odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti storitev potrošniškega kreditiranja.

(8) Tržni inšpektor kreditnemu posredniku z odločbo prepove posredovanje kreditnih pogodb do odprave pomanjkljivosti, če ugotovi, da:

1. kreditni posrednik potrošniku pred sklenitvijo pogodbe ni zagotovil predhodnih informacij v skladu s 7. členom tega zakona;
2. kreditni posrednik ne izpolnjuje pogojev za kreditno posredovanje iz 37. člena tega zakona;
3. kreditni posrednik ne zagotovi postopka izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem storitev potrošniškega kreditiranja v skladu s 93. členom tega zakona.

11. ZAKON O IZVENSODNEM REŠEVANJU POTROŠNIŠKIH SPOROV

31. člen (poročanje)

Izvajalec IRPS vsaki dve leti do 31. marca pošlje ministrstvu, pristojnem za varstvo potrošnikov (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), poročilo o delovanju izvajalca IRPS za preteklo dvoletno obdobje, ki poleg informacij iz prejšnjega člena vsebuje tudi:

- oceno učinkovitosti sodelovanja v mrežah izvajalcev IRPS, ki pomagajo pri reševanju čezmejnih potrošniških sporov;
- opis usposabljanja oseb, ki vodijo ali sodelujejo v postopkih IRPS, ko usposabljanje organizira izvajalec IRPS;
- oceno učinkovitosti postopka, ki ga zagotavlja izvajalec IRPS, in možnosti za izboljšanje njegove uspešnosti.

33. člen (podpora potrošnikom pri čezmejnih sporih in nacionalna kontaktna točka)

(1) Ministrstvo daje podporo potrošnikom pri ugotavljanju pristojnega izvajalca IRPS v drugih državah članicah Evropske unije in v ta namen na svoji spletni strani objavi povezavo na spletno mesto Evropske komisije, na katerem je objavljen zbirni seznam izvajalcev IRPS. Na zahtevo ministrstvo zagotovi potrošniku seznam iz prejšnjega stavka tudi na trajnem nosilcu podatkov.

(2) Ministrstvo opravlja naloge nacionalne kontaktne točke za spletno reševanje potrošniških sporov v skladu s prvim odstavkom 7. člena Uredbe 524/2013/EU.

35. člen

(vodenje registra)

(1) Register izvajalcev IRPS (v nadaljnjem besedilu: register) vodi ministrstvo.

(2) Za vpis v register izvajalec IRPS pri ministrstvu vloži vlogo za vpis, ki vsebuje podatke in informacije o izvajalcu IRPS iz prve, druge, tretje, in šeste alineje prvega odstavka 29. člena tega zakona.

(3) Izvajalec IRPS poleg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka vlogi priloži:

- kodeks in pravila postopka IRPS iz 12. člena tega zakona;
- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 27. ter prvega in drugega odstavka 28. člena tega zakona.

(4) Izvajalcu IRPS, ki izpolnjuje načela in pogoje delovanja ter zagotavlja postopek v skladu s tem zakonom, ministrstvo izda odločbo o vpisu izvajalca IRPS v register v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Register vsebuje podatke o:

- firmi, kontaktnih podatkih in spletnem naslovu izvajalca IRPS;
- pristojbini in stroških, če jih izvajalec IRPS ima;
- navedbi drugega jezika oziroma drugih jezikov, poleg slovenskega, v katerih lahko potrošnik vloži pobuda za začetek postopka oziroma v katerih lahko poteka postopek pri izvajalcu IRPS;
- vrsti, področju ali kategoriji potrošniških sporov, za katere izvajalec zagotavlja postopke IRPS;
- vrsti postopkov IRPS, ki jih zagotavlja izvajalec IRPS;
- pravih postopka glede prisotnosti strank oziroma njihovih pooblaščenecv, vključno z izjavo izvajalca IRPS o tem, ali se postopek IRPS pri izvajalcu IRPS lahko izvede kot ustni ali pisni postopek;
- o tem, ali je izid postopka IRPS končan z zavezujočo ali nezavezujočo odločbo;
- razlogih, na podlagi katerih, se izvajalec IRPS lahko odloči, da zavrne pobudo za začetek postopka IRPS.

(6) O spremembah podatkov, informacij, pravil postopka IRPS in drugih spremembah, ki nastopijo po vpisu v register in lahko vplivajo na izpolnjevanje pogojev, ki jih morajo po tem zakonu izpolnjevati osebe in senati, ki odločajo v postopkih IRPS, mora izvajalec IRPS v 15 dneh od nastanka spremembe pri pristojnem ministrstvu vložiti vlogo z zahtevo za registracijo sprememb podatkov, informacij ali pravil postopka in priložiti dokazila o spremembi.

(7) Izbris iz registra se opravi na predlog izvajalca IRPS, ki želi biti izbrisan, ali po uradni dolžnosti.

(8) Če ministrstvo ugotovi, da izvajalec IRPS ne izpolnjuje več katerega od načel, pogojev delovanja ali pravil postopka v skladu s tem zakonom, ki so pogoj za vpis v register, pozove izvajalca IRPS, da nemudoma odpravi nepravilnosti. Če nepravilnosti v treh mesecih ne odpravi, ga ministrstvo po uradni dolžnosti izbriše iz registra.

(9) Ministrstvo sestavi seznam izvajalcev IRPS, ki so vpisani v register in ga objavi na svoji spletni strani ter v poslovnih prostorih ministrstva.

36. člen (posredovanje seznama izvajalcev IRPS Evropski komisiji)

Ministrstvo pošlje Evropski komisiji seznam izvajalcev IRPS, ki so vpisani v register, sporoči spremembe, na podlagi katerih se je register posodobil, in obvesti o izbrisu izvajalca IRPS iz registra.

37. člen (poročanje Evropski komisiji)

Ministrstvo vsaka štiri leta pošlje Evropski komisiji poročilo o razvoju in delovanju izvajalcev IRPS s primeri dobrih praks in slabostmi, ki ovirajo učinkovito reševanje potrošniških sporov, ter priporočila za izboljšanje učinkovitosti delovanja izvajalcev IRPS.

38. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravlja ministrstvo.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka nadzor nad izvajanjem 32. člena tega zakona opravlja Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

40. člen (globe za kršitve izvajalcev IRPS)

(1) Z globo 500 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec IRPS, ki je pravna oseba, če:

- ne vzdržuje oziroma ne posodablja svoje spletne strani v skladu s tretjim odstavkom 29. člena;
- na svoji spletni strani in poslovnih prostorih ne objavi informacij iz prvega odstavka 29. člena ali kodeksa in pravil postopka v skladu z drugim odstavkom 29. člena;
- na svoji spletni strani ne objavi letnega poročila o delovanju z zahtevanimi informacijami v skladu s 30. členom;
- ministrstvu ne predloži dvoletnega poročila o delovanju z zahtevanimi informacijami v skladu z 31. členom, ali ne obvesti ministrstva o spremembah podatkov, informacij, pravil postopka IRPS in o drugih spremembah, ki nastopijo po vpisu v register v skladu s šestim odstavkom 35. člena.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje izvajalec IRPS, ki je samostojni podjetnik posameznik.

(3) Z globo 100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izvajalca IRPS, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

12. ZAKON O VOZNIKIH

4. člen (javna agencija za varnost prometa)

(1) Regulatorne, razvojne, strokovne in druge naloge s področja voznikov, vozil, analitsko-raziskovalnih nalog, povezanih z varnostjo cestnega prometa, preventive, vzgoje, usposabljanja v cestnem prometu, neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč ter strokovnih nalog za pripravo in izvedbo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, izvaja Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: javna agencija).

(2) V imenu Republike Slovenije uresničuje ustanoviteljske pravice in izpolnjuje obveznosti Vlada Republike Slovenije.

(3) Glede vprašanj organizacije in delovanja javne agencije, ki s tem zakonom niso urejena, se uporablja zakon, ki ureja javne agencije.

8. člen (status javne agencije)

Javna agencija je pravna oseba javnega prava s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določata ta zakon in zakon, ki ureja javne agencije.

9. člen **(naloge javne agencije)**

(1) Javna agencija na podlagi javnega pooblastila opravlja naslednje naloge:

1. izdaja odločb, izbira in pooblašča organizacij za opravljanje nalog s področja voznikov in vozil ter strokovni nadzor nad njihovim delom;
2. vodenje in upravljanje zbirk podatkov in evidenc homologiranih vozil, evidenc izdanih potrdil o skladnosti, zbirk podatkov in evidenc izdanih dovoljenj s področja dodatnega usposabljanja voznikov, registra šol vožnje, evidenc o opravljenih preizkusih usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu, evidenc o opravljenih izpitih in preizkusih usposobljenosti za kontrolorje in vodje tehničnih pregledov ter referente, neodvisnega preiskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč s smrtnim izidom, vzgojnih in preventivnih akcij, kolesarskih izpitov in tekmovanj, priznanj in nagrad;
3. zagotavljanje opravljanja vozniških izpitov;
4. naloge s področja ugotavljanja skladnosti vozil.

(2) Strokovne naloge javne agencije so:

1. izvajanje izobraževalnih programov s področja voznikov in vozil;
2. načrtovanje, vodenje in usklajevanje strokovnih nalog s področja varnosti cestnega prometa, potrebnih za izvajanje nacionalnega programa varnosti cestnega prometa, ter izvedbenih načrtov, ki zahtevajo sodelovanje državnih organov, lokalnih skupnosti, drugih organizacij, civilne družbe in strokovnjakov za varnost cestnega prometa (v nadaljnjem besedilu: strokovnjaki);
3. razvijanje in pospeševanje prometne vzgoje, izdajanje in priprava prometnovzgojnih publikacij in drugega gradiva (letaki, plakati, brošure, filmi, spletno gradivo ipd.), razvijanje in izvajanje preventivnih programov, kampanj in akcij za varnost cestnega prometa;
4. strokovna pomoč in sodelovanje s sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na lokalni ravni, koordinacija in spremljanje njihovih aktivnosti, zagotavljanje preventivnih gradiv in možno sofinanciranje preventivnih aktivnosti na lokalni ravni.

(3) Analitsko-raziskovalne naloge javne agencije so:

1. priprava analiz in poročil, ocenjevanje stanja varnosti cestnega prometa in sodelovanje pri oblikovanju politike na tem področju;
2. proučevanje, načrtovanje, analiziranje in predlaganje strokovnih podlag za izdelavo nacionalnega programa varnosti cestnega prometa ter drugih strateških dokumentov in predpisov s tega področja;
3. organiziranje in opravljanje analitskega in raziskovalnega dela ter izdajanje strokovnih mnenj in ekspertiz o varnosti cestnega prometa, pa tudi spodbujanje raziskovalnega dela na tem področju pri drugih izvajalcih.

(4) Javna agencija opravlja tudi naslednje naloge:

1. načrtovanje, organizacija in izvajanje neodvisnega raziskovanja dejavnikov za nastanek prometnih nesreč;
2. preverjanje varnosti cestne infrastrukture v vseh fazah načrtovanja in obratovanja, ki temelji na presoji idejne zasnove in projektne dokumentacije ter pregledu obstoječe cestne infrastrukture;
3. organiziranje usposabljanja izvajalcev programov usposabljanja, določenih s tem zakonom, ter razvijanje in izvajanje različnih oblik dodatnega usposabljanja udeležencev v cestnem prometu;
4. organiziranje in razvijanje mednarodnega sodelovanja na področjih voznikov, vozil, preventivnega, vzgojnega in raziskovalnega dela ter na drugih področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;
5. sodelovanje z raziskovalnimi in vzgojno-izobraževalnimi zavodi, gospodarskimi organizacijami in združenji, državnimi organi, sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu v lokalnih skupnostih ter s posameznimi znanstvenimi delavci in strokovnjaki, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa;
6. sodelovanje z nevladnimi in drugimi organizacijami civilne družbe, ki delujejo na področjih, pomembnih za varnost cestnega prometa, ter sofinanciranje njihovih preventivnih aktivnosti;
7. podeljevanje priznanj in nagrad na področju preventive, vzgoje in varnosti cestnega prometa;

8. druge naloge v skladu s predpisi, ki urejajo varnost cestnega prometa.

10. člen **(organi javne agencije)**

(1) Organa javne agencije sta svet javne agencije in direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor).

(2) Svet javne agencije sestavlja devet članov, ki jih ustanovitelj v svet javne agencije imenuje za dobo petih let z možnostjo ponovnega imenovanja. Pet članov sveta javne agencije imenuje neposredno, štiri člane pa na podlagi javnega poziva izmed predstavnikov uporabnikov, strokovnih organizacij in organizacij civilne družbe.

(3) Člani sveta javne agencije ne smejo biti:

- osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah, ter
- osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

(4) Svet javne agencije ima na področju preventive in vzgoje posvetovalno telo – Odbor za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Republike Slovenije, ki daje pobude in predloge za načrtovanje programa dela javne agencije in finančnega načrta na področju preventive in vzgoje. Sestavljajo ga predstavniki svetov za preventivo in vzgojo v cestnem prometu lokalnih skupnosti ter predstavniki strokovne javnosti in civilne družbe. Število članov, način njihovega imenovanja, vsebino in način dela določa ustanovitveni akt. Svet javne agencije ima lahko poleg navedenega tudi druga posvetovalna telesa.

(5) Za direktorja javne agencije je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima raven izobrazbe, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih druge stopnje;
2. ima najmanj deset let delovnih izkušenj, ki jih je pridobila z delom na delovnih mestih, za katere je zahtevana najmanj izobrazba, določena v prejšnji točki, od tega najmanj sedem let vodstvenih izkušenj;
3. je strokovnjak na področju dela javne agencije;
4. ima znanje angleškega ali nemškega jezika;
5. je državljan Republike Slovenije;
6. izpolnjuje zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena;
7. izpolnjuje druge pogoje, določene z zakonom, ki ureja javne agencije.

(6) Direktor javne agencije ne sme:

- sam kot fizična oseba poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,
- biti član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(7) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizična ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija.

(8) Direktorja javne agencije imenuje ustanovitelj na podlagi javnega natečaja v skladu s pogoji in kriteriji, določenimi v petem odstavku tega člena, in zakonom, ki ureja javne agencije. Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan.

(9) Direktor javne agencije, njegov zakonec, zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati javna agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

11. člen **(financiranje javne agencije)**

(1) Javna agencija se financira:

1. s sredstvi državnega proračuna, pridobljenimi na podlagi pogodbe z ministrstvom, pristojnim za promet,
2. s prihodki, pridobljenimi s prodajo blaga in storitev na trgu,
3. z drugimi prihodki, skladno s predpisi.

(2) Prihodki javne agencije so namenjeni izvajanju dejavnosti in nalog javne agencije, določenih v 9. členu tega zakona in aktu o ustanovitvi javne agencije, zagotavljanju pogojev za delovanje javne agencije in financiranju odhodkov, povezanih s tekočim poslovanjem javne agencije, kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški amortizacije in drugi stroški.

(3) O uporabi presežka prihodkov nad odhodki in o pokrivanju presežka odhodkov nad prihodki odloča svet javne agencije na predlog direktorja javne agencije, v soglasju z ustanoviteljem.

(4) Prihodke iz proračuna in odhodke iz sredstev proračuna evidentira ločeno od prihodkov in odhodkov iz izvajanja storitev na trgu in prodaje blaga. Presežek prihodkov nad odhodki sredstev iz proračuna javna agencija vplača v proračun. Ustanovitelj ne krije presežka odhodkov nad prihodki iz naslova izvajanja dejavnosti na trgu.

(5) Javna agencija za svoje storitve, ki jih opravlja za posameznike in pravne osebe, v skladu z zakonom, ki ureja javne agencije, izda tarifo, s katero določi višino plačil za svoje storitve.

17. člen **(pooblastila direktorja javne agencije)**

Direktor javne agencije:

1. pooblasti pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in programa izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo;
2. imenuje komisijo, pred katero bodo opravljali izpit oziroma preizkus:
 - kandidati za učitelja vožnje in učitelji vožnje,
 - kandidati za učitelja predpisov in učitelji predpisov,
 - kandidati za strokovnega vodjo šole vožnje,
 - kandidati za izvajalca usposabljanj voznikov začetnikov,
 - kandidati za izvajalca vadbe varne vožnje,

- osebe, ki opravljajo preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu.
3. pooblasti osebo za ocenjevanje na vozniškem izpitu.

32. člen

(pogoji za izdajo dovoljenja za delo učitelja vožnje, učitelja predpisov in strokovnega vodje šole vožnje)

(1) Dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj srednjo strokovno ali srednjo izobrazbo;
2. je zaključila program izobraževanja za učitelja vožnje ustrezne kategorije motornih vozil in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;
4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa;
5. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;
6. ji v zadnjih treh letih ni:
 - bil izrečen varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja;
 - bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica;
 - bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja;
 - bila izrečena prepoved vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(2) Ne glede na 3. točko prejšnjega odstavka lahko dovoljenje za učitelja vožnje določene kategorije pridobi tudi oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj dve leti, če že ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje druge kategorije najmanj tri leta.

(3) Dovoljenje za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa lahko pridobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po višješolskih študijskih programih;
2. je zaključila program izobraževanja za učitelja predpisov in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;
3. ima najmanj tri leta vozniško dovoljenje za vožnjo vozil kategorije B;
4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

(4) Dovoljenje za strokovnega vodjo šole vožnje dobi oseba, ki:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje in najmanj tri leta delovnih izkušenj na delovnem mestu učitelja vožnje;
2. je zaključila program izobraževanja za vodjo šole vožnje in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je izdana odločba javne agencije o priznavanju poklicnih kvalifikacij;
3. ima veljavno dovoljenje za učitelja vožnje najmanj za vozila kategorije B;
4. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

37. člen

(izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje)

(1) Izobraževanje in dodatno usposabljanje učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje izvaja javna agencija.

(2) Javna agencija mora imeti za izvajanje izobraževanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje:

1. šolsko učilnico, ki omogoča izvedbo programa usposabljanja za skupino najmanj 20 udeležencev z ločenimi sanitarnimi prostori v neposredni bližini šolskega prostora;
2. učne pripomočke, ki so: optični medij, ki omogoča prikaz stoječih in premikajočih se slik za prikaz načel in pravil cestnega prometa ter delovanja in opreme motornih vozil, šolsko tablo in vzorce evidenc, ki jih je v skladu s tem zakonom dolžna voditi šola vožnje;
3. učno gradivo za izvajanje teoretičnega dela izobraževanja, ki zajema vsebine, določene v programih usposabljanja učiteljev vožnje, učiteljev predpisov in strokovnih vodij šol vožnje;
4. ustrezno opremljeno neprometno površino, ki omogoča izvajanje vaj iz tehnike vožnje, ki so predpisane za izvajanje praktičnega dela voznškega izpita, ter
5. motorna vozila in dodatno opremo za tiste kategorije, za katere bo izvajala izobraževanje in so v skladu s predpisi, ki določajo vozila ter dodatno opremo za usposabljanje kandidatov za voznike v šoli vožnje.

(3) Izobraževanje in dodatno usposabljanje iz prvega odstavka tega člena lahko izvaja oseba, ki izpolnjuje kadrovske pogoje, določene v podzakonskem predpisu, izdanem na podlagi tega zakona.

(4) Program izobraževanja za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpisi o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;
2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;
3. osnove teorije pouka didaktika;
4. poznavanje motornih vozil in cest;
5. osnove komuniciranja v slovenskem jeziku.

(5) Program izobraževanja za učitelja vožnje je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpisi o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;
2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;
3. osnove teorije pouka didaktika;
4. poznavanje motornih vozil in cest;
5. vožnja motornega vozila;
6. osnove komuniciranja v slovenskem jeziku.

(6) Program izobraževanja za strokovnega vodjo šole vožnje je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. upravljanje in vodenje šole vožnje ter kadrovska dejavnost;
2. finančno poslovanje šole vožnje, zagotavljanje materialnih pogojev za poslovanje šole vožnje in trženje dejavnosti šole vožnje;
3. strokovno pedagoško delo;
4. vodenje dokumentacije in evidenc, ki jih je dolžna voditi šola vožnje.

(7) Učitelj vožnje in učitelj predpisov se morata vsako leto dodatno usposablјati zaradi obnavljanja in dopolnjevanja svojega znanja. Šteje se, da je učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov obnavljal in dopolnjeval znanje, če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju učiteljev vožnje oziroma učiteljev predpisov ali če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(8) Če se učitelj vožnje oziroma učitelj predpisov tri leta ali več ni dodatno usposablјal, mora za ponovno izdajo dovoljenja iz prvega oziroma tretjega odstavka 32. člena tega zakona opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Javna agencija vodi evidenco o osebah, ki se izobražujejo in dodatno usposablajo po posameznih programih. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime udeleženca,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- EMŠO,
- datum vključitve v program izobraževanja ali dodatnega usposabljanja,
- datum opravljanja izpita,
- številko potrdila o opravljenem programu izobraževanja ali dodatnem usposabljanju.

46. člen

(izdaja in podaljšanje dovoljenja za izvajanje programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo)

(1) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in teoretičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo lahko pridobi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje;
2. je zaključila program izobraževanja in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona;
3. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zopora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa.

(2) Dovoljenje za izvajanje varne vožnje v okviru programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in praktičnega dela v okviru programa dodatnega usposabljanja za varno vožnjo lahko pridobi oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je dopolnila starost najmanj 24 let;
2. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po višješolskih študijskih programih, ali je dovoljenje oziroma potrdilo za izvajanje teh programov pridobila pred začetkom uporabe tega zakona;
3. ima veljavno vozniško dovoljenje ustrezne kategorije najmanj pet let;
4. je zaključila program izobraževanja in opravila izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije, ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona;
5. ni pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zopora za kaznivo dejanje zoper življenje in telo, človekove pravice in svoboščine, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, premoženje, gospodarstvo, spolno nedotakljivost, uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, javni red in mir ali varnost javnega prometa;
6. ni bila pravnomočno kaznovana za dva in več prekrškov zoper javni red in mir z elementi nasilja;
7. ji v zadnjih treh letih niso bili izrečeni varnostni ukrep odvzema vozniškega dovoljenja, varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, sankcija prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja ali prepovedi vožnje motornega vozila določene vrste ali kategorije.

(3) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje izda in podaljša veljavnost javna agencija.

(4) Dovoljenje za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje se izda za pet let, in sicer na podlagi potrdila o opravljenem izpitu, določenim s tem zakonom.

(5) Veljavnost dovoljenja za izvajanje skupinske delavnice o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa ter za izvajanje varne vožnje se podaljša za pet let na podlagi potrditel o opravljenem programu dodatnega usposabljanja za izvajanje programov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Veljavnost dovoljenja za izvajanje varne vožnje se ne podaljša, če so podani razlogi iz 5., 6. ali 7. točke drugega odstavka tega člena.

(7) Javna agencija o izdanih dovoljenjih vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime udeleženca,
2. EMŠO,
3. stalno oziroma začasno prebivališče,
4. datum opravljenega izpita,
5. datum izdaje dovoljenja,
6. navedbo programa, za katerega je izdano dovoljenje,
7. številko izdanega dovoljenja.

47. člen

(program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov, program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo in program izobraževanja in dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo)

(1) Program dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov obsega skupinsko delavnico o varnosti cestnega prometa in psihosocialnih odnosih med udeleženci cestnega prometa, s poudarkom na soočenju voznikov začetnikov s tveganji, nesrečami in njihovimi posledicami, ter vadbo varne vožnje.

(2) Program dodatnega usposabljanja za varno vožnjo obsega teoretični in praktični del. Teoretični del obsega razpravo o izkušnjah udeležencev in razlogih za vožnjo, tehnične osnove in delovanje fizikalnih zakonitosti pri vožnji, tehniko zaviranja v sili, možne reakcije vozila pri vožnji na ovinku in razlogi za zanašanje vozila na ovinku, upravljanje vozila, varnostne naprave na vozilu ter vpliv psihofizičnega stanja voznika na varnost in prometna etika. Praktični del obsega razgovor o voznških izkušnjah voznika, upravljanje in vodenje vozila, zaviranje v nevarnosti, varnostno razdaljo, umikanje nenadni oviri ter zaviranje in umikanje nenadni oviri.

(3) Program izobraževanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. osnove poučevanja, podajanja snovi, vodenja razprave in psihologije;
2. tehnične osnove in fizikalne zakonitosti pri vožnji;
3. tehnika zaviranja v sili;
4. možne reakcije vozila pri vožnji na ovinku in razlogi za zanašanje vozila na ovinku;
5. upravljanje vozila;
6. varnostne naprave na vozilu ter
7. soočenje voznikov s tveganji, nesrečami in njihovimi posledicami.

(4) Program dodatnega usposabljanja izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela ter obsega naslednje vsebine:

1. predpise o varnosti cestnega prometa, načela varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s pravili cestnega prometa;
2. osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu;
3. teorija pouka (didaktika);
4. poznavanje motornih vozil, novosti v zvezi z varnostnimi sistemi vozil ter okoljevarstvene lastnosti vozil ter
5. poznavanje ter obvladovanje tehnike vožnje motornih vozil.

(5) Izvajalci programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo se morajo vsako leto usposabljevati zaradi obnavljanja in dopolnjevanja svojega znanja. Šteje se, da se je izvajalec

programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo dodatno usposabljal, če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja izvajal predavanja pri izobraževanju ali dodatnem usposabljanju izvajalcev programov dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo ali če je v posameznem letu veljavnosti dovoljenja sodeloval pri pripravi programov izobraževanja oziroma dodatnega usposabljanja.

(6) Če se izvajalec programa dodatnega usposabljanja voznikov začetnikov in za varno vožnjo tri leta ali več ni dodatno usposabljal, mora za ponovno izdajo dovoljenja iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona opraviti izpit pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

74. člen (opravljanje vozniškega izpita)

(1) Na vozniškem izpitu ocenjevalec na vozniškem izpitu ugotavlja, ali ima kandidat za voznika znanje in spretnosti, predpisane s programom in pogoji ocenjevanja na vozniškem izpitu.

(2) Oseba, ki zaradi telesnih zmožnosti za vožnjo motornih vozil sme voziti v cestnem prometu le tem zmožnostim prilagojeno vozilo, mora opravljati praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem motornem vozilu. Oseba, ki ima veljavno vozniško dovoljenje, pa ji je obveza voziti motorno vozilo, prilagojeno njenim telesnim zmožnostim, bila določena po opravljenem vozniškem izpitu za to kategorijo vozil, mora ponovno opraviti praktični del vozniškega izpita na tako prilagojenem vozilu. Za čas, dokler tega dela vozniškega izpita ne opravi, se ji odvzame vozniško dovoljenje za vožnjo vozil take kategorije. V izdano vozniško dovoljenje take osebe se vpišejo podatek, da sme voziti le prilagojeno vozilo, ter številka šasije oziroma podatki o prilagoditvi vozila.

(3) Če se kandidat po opravljanju vozniškega izpita z oceno ne strinja, lahko v treh dneh od dneva opravljanja vozniškega izpita poda ugovor. O ugovoru odloči direktor javne agencije v 15 dneh po prejemu ugovora. Odločitev sprejme na podlagi izpitne dokumentacije, pisne obrazložitve ocenjevalca na vozniškem izpitu, ki je kandidata ocenjeval, in strokovne presoje ocene dveh ocenjevalcev na vozniškem izpitu, ki ne smeta biti tista, katerih ocena se presoja. Odločitev direktorja javne agencije je dokončna. Če se v postopku z ugovorom ugotovi, da je treba izpit ponoviti, nosi stroške javna agencija, vozilo šole vožnje in učitelja vožnje pa zagotovi kandidat za voznika.

(4) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje voznik, ki vozi vozilo v nasprotju z določbo drugega odstavka tega člena.

75. člen (ocenjevalci na vozniškem izpitu)

(1) Kandidata za voznika, ki opravlja praktični del vozniškega izpita za kategorije AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE ali F, ocenjuje najmanj en ocenjevalec na vozniškem izpitu, za kategorije D1, D1E, D ali DE pa najmanj dva ocenjevalca na vozniškem izpitu.

(2) Ocenjevalci na vozniškem izpitu morajo imeti najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem strokovnem študijskem programu prve stopnje.

(3) Ocenjevalec na vozniškem izpitu za kategorijo B je lahko oseba, ki:

1. ima vozniško dovoljenje kategorije B najmanj osem let;
2. je stara najmanj 26 let;
3. je opravila preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na vozniškem izpitu ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona.

(4) Ocenjevalec na vozniškem izpitu za kategorije A, C, CE, D in DE je lahko oseba, ki:

1. ima veljavno vozniško dovoljenje za voznika motornih vozil kategorij, za katere ocenjuje kandidate za voznike, ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrežno poklicno kvalifikacijo;
2. je bila najmanj tri leta ocenjevalec na vozniškem izpitu za kategorijo B ali ima najmanj šest let vozniških izkušenj za kategorijo, za katero opravlja preizkus usposobljenosti ali ima teoretično in

praktično oceno voziške sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev voziškega dovoljenja za kategorijo, za katero opravlja preizkus usposobljenosti;

3. je opravila preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na voziškem izpitu ali ji je bila priznana poklicna kvalifikacija; za namen priznavanja poklicne kvalifikacije se smiselno uporabljajo določbe 33., 34. in 35. člena tega zakona.

(5) Ocenjevalec na voziškem izpitu ne sme biti oseba, ki usposablja kandidate za voznike.

(6) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na voziškem izpitu za kategorijo B lahko opravlja oseba, ki:

1. izpolnjuje pogoje iz 1. in 2. točke tretjega odstavka tega člena;

2. ima najmanj tri leta izkušenj pri usposabljanju kandidatov za voznike ali voznikov kot učitelj vožnje;

3. je opravila program usposabljanja za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorije B.

Uspešno opravljen preizkus usposobljenosti kategorije B velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorij B1 in G ter kategorije F, če ima oseba veljavno voziško dovoljenje te kategorije.

(7) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na voziškem izpitu za kategorije A, C, CE, D in DE lahko opravlja oseba, ki:

1. izpolnjuje pogoje iz 1. in 2. točke četrtega odstavka tega člena;

2. je opravila program usposabljanja za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorij A, C, CE, D in DE.

Uspešno opravljen preizkus usposobljenosti kategorije:

- A velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorij AM, A1 in A2;
- C velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorije C1;
- CE velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorij BE in C1E;
- D velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorije D1;
- DE velja tudi za ocenjevanje na voziškem izpitu kategorij D1E.

(8) Preizkus usposobljenosti za ocenjevanje na voziškem izpitu iz 3. točke tretjega odstavka in 3. točke četrtega odstavka tega člena se opravlja pred komisijo, ki jo imenuje direktor javne agencije.

(9) Komisija iz prejšnjega odstavka opravlja tudi redni strokovni nadzor nad ocenjevanjem na voziškem izpitu. Vsak ocenjevalec na voziškem izpitu mora biti nadzorovan najmanj enkrat letno, najmanj vsakih pet let pa mora biti nadzorovan pri vodenju voziških izpitov.

(10) Usposabljanje za ocenjevanje na voziškem izpitu in dodatno usposabljanje ocenjevalcev na voziškem izpitu izvaja javna agencija.

(11) Ocenjevalci na voziškem izpitu morajo v obdobju dveh let opraviti najmanj štiridnevno redno dodatno usposabljanje za pridobivanje novega znanja ter za ohranjanje in obnavljanje znanja in ocenjevalnih spretnosti, v petih letih pa najmanj petdnevno usposabljanje za razvijanje in ohranjanje potrebnih praktičnih voziških spretnosti.

(12) Ocenjevalec na voziškem izpitu, ki v dveh letih ni ocenjeval voziških izpitov za posamezno kategorijo, mora pred ponovnim ocenjevanjem voziških izpitov za to kategorijo obnoviti ocenjevalne spretnosti.

(13) Ocenjevalca na voziškem izpitu, za katerega se je pri opravljanju dela ugotovilo, da dela resne strokovne napake, na predlog komisije iz osmega odstavka tega člena javna agencija napoti na ponovno usposabljanje in preizkus usposobljenosti. Kot resna strokovna napaka se šteje ocenjevanje voziškega izpita, ki ni v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

(14) Javna agencija vodi evidenco o opravljenih preizkusih usposobljenosti za ocenjevanje na voziškem izpitu, ki vsebuje naslednje podatke:

1. osebno ime,
2. EMŠO,
3. datum in kraj rojstva,
4. kategorijo, za katero je oseba opravila preizkus usposobljenosti,
5. datum opravljanja preizkusa usposobljenosti,
6. številko potrdila o opravljenem preizkusu usposobljenosti.

13. ZAKON O CESTAH

91. člen (upravljanje podatkov)

(1) Javna agencija za varnost prometa mora za vsako prometno nesrečo s smrtnim izidom, ki se zgodi na cesti, imenovati skupino strokovnjakov, ki raziščejo dejavnike nastanka prometne nesreče in sestavijo poročilo o nesreči, javna agencija pa to poročilo posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet.

(2) Javna agencija za varnost prometa zagotovi izračun povprečne družbene cene nesreč s smrtnim izidom in povprečne družbene cene nesreč s hudimi telesnimi poškodbami. Ministrstvo, pristojno za promet, lahko oblikuje stopnje stroškov, ki se posodablajo najmanj vsakih pet let.

92. člen (presojevalec varnosti cest)

(1) Za presojevalca varnosti cest se lahko imenuje posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- najmanj izobrazbo, pridobljeno po univerzitetnih študijskih programih prve stopnje, s področja cestne infrastrukture, prometnega inženirstva ali prometne varnosti;
- najmanj deset let izkušenj na področju projektiranja cest, revidiranja ali recenziranja cestnih projektov ali izdelave prometno varnostnih analiz oziroma analiz cestnih nesreč;
- opravljen strokovni izpit za presojevalca varnosti cest.

(2) Presojevalec varnosti cest se mora najmanj vsaka tri leta udeležiti obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(3) Strokovna usposabljanja in preverjanje usposobljenosti za presojevalca varnosti cest organizira javna agencija za varnost prometa.

(4) Presojevalce varnosti cest imenuje minister, pristojen za promet. Javna agencija za varnost prometa za namen spremljanja usposobljenosti imenovanih presojevalcev varnosti cest vzpostavi in vodi evidenco, ki vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime;
- EMŠO;
- datum in kraj rojstva;
- stalno oziroma začasno prebivališče;
- številka in datum izdaje potrdila o opravljenem strokovnem izpitu;
- datum opravljenega obdobjnega strokovnega usposabljanja.

(5) Način usposabljanja in preverjanja strokovne usposobljenosti, obrazec potrdila o uspešno opravljenem usposabljanju ter način vodenja evidence o izdanih potrdilih predpiše minister, pristojen za promet. Minister, pristojen za promet, podrobneje predpiše tudi način in pogoje opravljanja nalog imenovanih presojevalcev varnosti cest ter določi cenik njihovih storitev.

93. člen (poročila presojevalca varnosti cest)

(1) Presojevalec varnosti cest izdelava poročilo o oceni učinka na varnost prometa, poročilo o preveritvi varnosti prometa in poročilo o pregledu varnosti ceste in ga pošlje upravljavcu ceste.

(2) Poročilo o pregledu varnosti ceste mora presojevalec varnosti cest posredovati javni agenciji za varnost prometa.

94. člen (obveznost upoštevanja poročil)

(1) Poročilo o oceni učinka na varnost prometa in poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture, ki ju izdela presojevalec varnosti cest, morata upoštevati izdelovalec projektne dokumentacije in upravljavec.

(2) Če izdelovalec projektne dokumentacije ali upravljavec ugotovi, da poročil iz prejšnjega odstavka ni mogoče upoštevati, izdela izredno pisno poročilo, v katerem mora podrobno obrazložiti, zakaj predlogov presojevalca varnosti cest ni mogoče upoštevati. To poročilo je v obliki elaborata sestavni del projektne dokumentacije.

(3) Upravljavec pregledane ceste mora upoštevati poročilo o pregledu varnosti ceste.

(4) Poročilo o preveritvi varnosti cestne infrastrukture je sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta.

(5) Javna agencija za varnost prometa lahko upravljavcu z odločbo odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti in nadzira njihovo

14. ZAKON O MOTORNIH VOZILIH

7. člen (homologacijski organ)

Homologacijski organ v Republiki Sloveniji je Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa (v nadaljnjem besedilu: agencija). Delo homologacijskega organa nadzira ministrstvo, pristojno za promet.

15. ZAKON O PRAVILIH CESTNEGA PROMETA

25. člen (posredovanje in namen zbiranja osebnih podatkov)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, vojaška policija, občinska redarstva, upravna enota, državno tožilstvo, sodišče, Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa in ministrstvo, pristojno za promet, imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobiti in uporabljati podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, kandidatih za voznike motornih vozil, podatke o vozilih, prekrških, prometnih nesrečah in kaznivih dejanjih voznikov, storjenih v cestnem prometu, ter o izrečenih sankcijah, kaznih in ukrepih.

(2) Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj, lastnikih motornih in priklopnih vozil in vozilih, ki jih potrebujejo v zvezi s svojim delom pri izvajanju tega zakona in podzakonskih aktov, izdanih na njegovi podlagi, imajo pravico pridobiti in uporabljati tudi drugi organi in organizacije, kadar izvajajo javna pooblastila oziroma izvajajo pooblastila po tem zakonu. Podatke o imetnikih vozniških dovoljenj imajo v zvezi s svojim delom pravico pridobivati in uporabljati tudi organizacije, ki so z javnim razpisom izbrane za izdelavo in personalizacijo vozniških dovoljenj.

(3) Organi in organizacije, ki zbirajo podatke, potrebne za izvajanje tega zakona, morajo brezplačno poslati te podatke organom in organizacijam iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Osebni podatki, ki se vodijo v evidencah in registrih, ki so vzpostavljeni v skladu s tem zakonom, se vodijo zaradi obdelave podatkov, pomembnih za izvajanje tega zakona, za vozila, voznike in varnost v cestnem prometu. Vodijo se tudi zaradi njihovega pošiljanja organom in organizacijam, ki imajo v zvezi s svojim delom te podatke pravico pridobiti.

16. ZAKON O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJU TERORIZMA

57. člen (splošno)

(1) Zavezanec lahko v primerih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona opravi poenostavljeni pregled stranke, če v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Pri odločitvi, ali bo opravil poenostavljeni pregled stranke, zavezanec lahko upošteva tudi, ali je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena tega zakona in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko upošteva dejavnike neznatnega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o kriterijih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

(6) Revizijska družba ali samostojni revizor pri sklenitvi poslovnega razmerja obveznega revidiranja zaradi zahtev zakona, ki ureja poslovanje stranke, lahko opravi poenostavljeni pregled stranke, razen če v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec v zadostni meri spremlja poslovne aktivnosti stranke in transakcije, da lahko prepozna neobičajne in sumljive transakcije. Poenostavljeni pregled stranke ni dovoljen, kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

59. člen (splošno)

(1) Poglobljeni pregled stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona vključuje dodatne ukrepe, ki jih ta zakon določa za naslednje primere:

1. sklepanje kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi;
2. sklepanje poslovnega razmerja ali izvajanje transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona s stranko, ki je politično izpostavljena oseba iz 61. člena tega zakona;
3. kadar so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na note investicijskih skladov, in dejanski lastniki upravičenca politično izpostavljene osebe iz 62. člena tega zakona;
4. kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo.

- (2) Zavezanec mora poglobljeni pregled stranke opraviti v vseh primerih iz prejšnjega odstavka in:
1. kadar v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma;
 2. kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena tega zakona in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.
- (3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva dejavnike povečanega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.
- (4) Zavezanci pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o dejavnih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.
- (5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

75. člen **(obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)**

- (1) Zavezanec zagotovi, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, v enakem ali večjem obsegu izvajajo tudi v njegovih podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, in sicer v obsegu, kakršnega dopušča pravo teh tretjih držav.
- (2) Če so v tretjih državah iz prejšnjega odstavka minimalni standardi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma manj strogi, kot so predpisani v tem zakonu, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom, predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. Ustrezni ukrepi vključujejo tudi ukrepe varstva podatkov.
- (3) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvestijo evropske nadzorne organe in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, in sicer z namenom, da se uskladijo aktivnosti pri doseganju ustrezne rešitve.
- (4) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona ter iz prvega in drugega odstavka tega člena, zavezanec zagotovi, da podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi sprejmejo in izvajajo ustrezne dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne nadzorne organe iz 139. člena tega zakona. Pri ocenjevanju, katere tretje države ne dopuščajo izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona, se upoštevajo morebitne pravne omejitve, ki bi lahko ovirale pravilno izvajanje teh politik in postopkov, vključno s tajnostjo in varstvom podatkov ter drugimi ovirami, ki omejujejo izmenjavo informacij, ki bi lahko bile pomembne za ta namen.
- (5) Če dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka ne zadostujejo, lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona zavezancu naložijo, da v tretji državi izvede še dodatne ukrepe nadzora, med katerimi so lahko tudi:
1. prepoved sklepanja poslovnih razmerij,
 2. prekinitev poslovnega razmerja,

3. prepoved izvajanja transakcij ali
4. prenehanje delovanja v tej tretji državi.

(6) Zavezanci, ki jih nadzorujejo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor, pri sprejemanju in izvajanju ustreznih enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena ter dodatnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena upoštevajo minimalne tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

86. člen **(sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)**

Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka prejšnjega člena sodelujejo tudi urad, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Finančna uprava Republike Slovenije, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Slovenski inštitut za revizijo, Notarska zbornica Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije ter združenja in društva, katerih člani so zavezanci po tem zakonu.

139. člen **(nadzorni organi in njihovo ukrepanje)**

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,
- d) Agencija za zavarovalni nadzor,
- e) Finančna uprava Republike Slovenije,
- f) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- g) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- h) Odvetniška zbornica Slovenije in
- i) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prejšnjega odstavka pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve iz 163., 164., 165., 166., 167., 168., 169. in 170. člena tega zakona, ima pravico in dolžnost:

1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
2. izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;
4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

(4) Urad sporoči Evropski komisiji seznam pristojnih nadzornih organov iz tega člena skupaj z njihovimi kontaktnimi podatki.

(5) Urad kot pristojni nadzorni organ lahko odredi prepoved opravljanja dejavnosti iz 4. člena tega zakona v trajanju do treh let zavezancu iz 17., 20.k), 20.l) in 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter zavezancu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona, če je bil zavezanec ali član posloводства zavezanca ali dejanski lastnik zavezanca pravnomočno obsojen zaradi storitve teh kaznivih dejanj: terorizem, potovanje v tujino z namenom terorizma, financiranje terorizma, ščuvanje in javno poveličevanje terorističnih dejanj, novačenje in usposabljanje za terorizem in pranje denarja, če utemeljeno sklepa, da pri zavezancu obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Prepoved opravljanja dejavnosti zavezancu iz drugega odstavka 4. člena tega zakona urad odredi ob upoštevanju posebnosti in izjem iz 83. in 84. člena tega zakona. Podatke o pravnomočnih obsodbah uradu sodišča posredujejo na podlagi 121. člena tega zakona. Pri določanju trajanja

prepovedi opravljanja dejavnosti urad upošteva odnos zavezanca do storitve kaznivega dejanja ter odnos do posledice kaznivega dejanja vključno s pridobljeno koristjo.

(6) Čas, ki ga zavezanec, ki je samostojni podjetnik posameznik, ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, premeta v zaporu ali zdravstvenem zavodu za zdravljenje in varstvo, se ne všteva v čas trajanja tega ukrepa.

(7) Urad kot pristojni nadzorni organ o odločbi o prepovedi opravljanja dejavnosti obvesti v primeru zavezanca iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Agencijo za javni nadzor nad revidiranjem, v primeru zavezanca iz 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona Tržni inšpektorat Republike Slovenije, v primeru zavezanca, ki je odvetnik ali odvetniška družba, Odvetniško zbornico Slovenije, ter v primeru zavezanca, ki je notar, Notarsko zbornico Slovenije.

140. člen (nadzor in ocena tveganja)

(1) Pri nadzoru nad zavezanci iz 4. člena tega zakona se uporabi pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti ter izvajanju nadzora upoštevajo:

- podatke o ugotovljenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja,
- podatke o specifičnih nacionalnih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami,
- podatke o tveganju posameznih zavezancev in druge razpoložljive podatke in
- pomembne dogodke ali spremembe v zvezi z upravljanjem in vodenjem zavezanca ter spremembo dejavnosti.

(3) Nadzorni organi podatke iz prejšnjega odstavka posodobijo najmanj vsaki dve leti in ustrezno prilagodijo načrtovanje pogostosti, obsega in intenzivnosti nadzora ter izvajanje nadzora.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevajo tudi smernice evropskih nadzornih organov.

(5) Urad ostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev glede na informacije in podatke, s katerimi razpolaga urad, ter glede na opravljene strateške in operativne analize.

151. člen (drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 15., 16. in 20.d) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah. Pri zavezancih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11., 12., 13., 14., 20.i) in 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(5) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem prepovedi sprejemanja plačil za blago in opravljene storitve v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 67. člena tega zakona.

(6) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 19., 20.a), 20.b), 20.h), 20.n) in 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(7) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravljata nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(8) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah ter drugih osebah.

(9) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih in drugih osebah.

(10) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

161. člen **(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)**

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavijo informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju in zavezancu za izvedbo ukrepa:
 - naziv in sedež pravne osebe ali
 - osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi ali naravi odrejenega ukrepa:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona oziroma narekujejo izvedbo odrejenega ukrepa,
 - naravo ugotovljenih kršitev oziroma vrsto pomanjkljivosti, zaradi katerih je bil odrejen ukrep;
3. izrek odločbe, s katero je postopek pravnomočno končan;
4. o morebitni odpravi kršitve ali izvedbi odrejenega ukrepa.

(3) Ko postane odločba, s katero je ugotovljena kršitev, odrejen ukrep ali izrečen prekršek, pravnomočna in je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa z njo seznanjen, se informacije iz prejšnjega odstavka javno objavijo na spletnih straneh nadzornih organov iz 139. člena tega zakona in so na spletni strani dostopne pet let po objavi. Namen javne objave informacij iz prejšnjega odstavka je v preprečevanju kršitev zakonskih določb in s tem večje pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij in integritete poslovnega okolja, ter obveščanju zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu, na področju predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredujejo pristojnim evropskim nadzornim organom.

17. ZAKON O OBVEZNIH ZAVAROVANJIH V PROMETU

6. člen

Določbe zavarovalnih pogojev za zavarovanja, ki so obvezna po tem zakonu in Uredbi 785/2004/ES, s katerimi se zmanjšujejo pravice oškodovancev in potnikov v javnem prometu, določene s tem zakonom ali Uredbo 785/2004/ES, so brez pravnega učinka.

Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: Agencija) obvestiti o novih ali spremenjenih zavarovalnih pogojih, preden jih začne uporabljati. Če Agencija ugotovi, da zavarovalni pogoji niso skladni z zakonom ali Uredbo 785/2004/ES, izreče ukrep nadzora v skladu z določbo 3. točke prvega odstavka 181. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: ZZavar), pri čemer se lahko prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb nanaša samo na vrste obveznih zavarovanj, navedene v 1. členu tega zakona ali v Uredbi 785/2004/ES. Ukrep prepovedi sklepanja novih zavarovalnih pogodb se lahko nanaša le na tisto vrsto obveznega zavarovanja po tem zakonu ali po Uredbi 785/2004/ES, na katero se nanašajo zavarovalni pogoji, za katere je Agencija ugotovila, da niso skladni z zakonom ali Uredbo 785/2004/ES.

47. člen

Nadzor nad izvajanjem tega zakona v delu, ki se nanaša na zavarovalnice, izvaja Agencija za zavarovalni nadzor, nad izvajanjem drugih določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov pa izvajajo v delu, ki se nanaša na zavarovanja:

- v cestnem prometu: inšpektorji za upravne zadeve prometa pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, in Policija;
- v letalstvu: ministrstvo, pristojno za promet, in prometni inšpektorat;
- v pomorski plovbi: ministrstvo, pristojno za promet, Uprava Republike Slovenije za pomorstvo v njegovi sestavi.

Organi iz prejšnjega odstavka izvajajo nadzor vsak na svojem delovnem področju in v skladu s pooblastili, ki jih imajo po predpisih, ki urejajo inšpekcijski in upravno strokovni nadzor v letalstvu, pomorstvu in cestnem prometu.

Organi iz prve in tretje alineje prvega odstavka tega člena ter prometni inšpektorat in Agencija za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena odločajo o prekrških za kršitve tega zakona in Uredbe 785/2004/ES kot prekrškovni organi v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzorujejo.

V zvezi z izvajanjem Uredbe 785/2004/ES imata organa iz druge alineje prvega odstavka tega člena v okviru pooblastil o izvajanju nadzora po določbah zakona, ki ureja letalstvo, tudi pravico, da:

1. pristojni inšpektor prometnega inšpektorata:
 - prepove vzlet zrakoplova za čas, dokler letalski prevoznik ali operator zrakoplova prometnemu inšpektoratu in ministrstvu, pristojnemu za promet, ne predloži dokazila o ustreznem zavarovanju;
 - predlaga ministrstvu, pristojnemu za promet, da do predložitve dokazila o ustreznem zavarovanju umakne, to je odvzame operativno licenco letalskega prevoznika, spričevalo letalskega prevoznika ali drugo ustrezno spričevalo, dovoljenje ali posebno dovoljenje, ki se izda letalskemu prevozniku oziroma operatorju zrakoplova po predpisih o letalstvu, če letalski prevoznik ali operator zrakoplova več kot enkrat krši določbe Uredbe 785/2004/ES;
2. ministrstvo, pristojno za promet:

- ne dovoli vzleta zrakoplova, če oceni, da pogoji iz Uredbe 785/2004/ES niso izpolnjeni, dokler zadevni letalski prevoznik ali operator zrakoplova temu ministrstvu in prometnemu inšpektoratu ne predloži dokazila o ustreznem zavarovanju (sedmi odstavek 8. člena Uredbe 785/2004/ES);
- začasno oziroma trajno odvzame spričevalo letalskega prevoznika ali drugo ustrezno spričevalo ali dovoljenje, ki ga je izdalo to ministrstvo oziroma pristojni organ v njegovi sestavi, če ugotovi, da zavezanec ni ustrezno zavarovan;
- umakne, to je začasno oziroma trajno odvzame operativno licenco, ki jo je izdalo to ministrstvo oziroma pristojni organ v njegovi sestavi, če ugotovi, da zavezanec ni ustrezno zavarovan (peti odstavek 8. člena Uredbe 785/2004/ES);
- zavrne let v slovenskem zračnem prostoru za zrakoplov, za katerega niso izpolnjeni pogoji glede zavarovanja odgovornosti v skladu z Uredbo 785/2004/ES;
- lahko naloži pristojnemu izvajalcu navigacijskih služb zračnega prometa, da v postopku sprejema plana letenja od letalskega prevoznika oziroma operatorja zrakoplova zahteva, da navede tudi ustrezne podatke o zavarovanju v skladu z Uredbo 785/2004/ES in o tem predloži dokazilo. Kolikor pogoji glede zavarovanja niso izpolnjeni, ima pristojna služba navigacijskih služb zračnega prometa pooblastilo, da zavrne vzlet, pristanek oziroma let v slovenskem zračnem prostoru;
- skladno z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 785/2004/ES na zahtevo Komisije Evropske unije pošlje le-tej podatke o izvajanju Uredbe 785/2004/ES.

Ministrstvo, pristojno za promet, in prometni inšpektorat se o izrečenih ukrepih in o predložitvi dokazil o ustreznem zavarovanju iz prejšnjega odstavka tekoče obveščata.

18. ZAKON O MAKROBONITETNEM NADZORU FINANČNEGA SISTEMA

2. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. finančna družba je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je opredeljena kot subjekt nadzora v področnih zakonih, zlasti kreditna institucija, družba za upravljanje, investicijska družba, investicijsko podjetje, zavarovalnica, pozavarovalnica, pokojninska družba, nadzorovana oseba, ki je na podlagi zakona, ki ureja finančne konglomerate del finančnega konglomerata, in družba, ki opravlja finančni zakup (leasing), kot ga opredeljuje zakon, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: leasing družba);
2. sistemsko tveganje je tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za delovanje finančnega sistema in realno gospodarstvo;
3. nadzorni organi so Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor;
4. področni zakoni so zakon, ki ureja Banko Slovenije, zakon, ki ureja bančništvo, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, zakon, ki ureja zavarovalništvo, zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje in drugi zakoni, na podlagi katerih nadzorni organi izvajajo svoje pristojnosti;
5. makrobonitetna politika je politika, s katero se identificira, spremlja in ocenjuje sistemska tveganja za finančno stabilnost z namenom zaščite stabilnosti celotnega finančnega sistema, kar vključuje povečanje odpornosti finančnega sistema ter preprečevanje in zmanjševanje kopičenja sistemskih tveganj, s čimer se zagotavlja trajnostni prispevek finančnega sektorja h gospodarski rasti;
6. makrobonitetni nadzor je nadzor stabilnosti finančnega sistema, ki obsega področja bančništva, zavarovalništva, trga finančnih instrumentov, investicijskih družb, družb za upravljanje in leasing družb.

5. člen (sestava odbora)

(1) Odbor sestavlja osem članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: član).

(2) Člani odbora so guverner oziroma guvernerka (v nadaljnjem besedilu: guverner) Banke Slovenije in viceguverner oziroma viceguvernerka (v nadaljnjem besedilu: viceguverner), pristojen za nadzor bančnega poslovanja, direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) Agencije za trg vrednostnih papirjev in njegov namestnik oziroma namestnica (v nadaljnjem besedilu: namestnik), direktor Agencije za zavarovalni nadzor in njegov namestnik ter dva predstavnika oziroma predstavnici (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ministrstva, pristojnega za finance.

(3) Predstavnika ministrstva, pristojnega za finance, v odboru nimata glasovalne pravice.

(4) Odboru predseduje predsednik oziroma predsednica (v nadaljnjem besedilu: predsednik) odbora. Predsednik odbora je guverner Banke Slovenije.

(5) Pri svojem delu si odbor lahko pomaga s strokovnimi mnenji nadzornih organov, lahko pa tudi ustanovi začasne delovne skupine za posamezno področje obravnave.

(6) Odbor s poslovníkom podrobneje uredi način dela, sestavo in druge posebnosti začasnih delovnih skupin iz prejšnjega odstavka.

19. ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

62.č člen

Izračun minimalnega kapitala za dopolnilno zavarovanje se opravi na način, ki ga določa šesti odstavek 110. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo). Pri tem se pri izračunu upoštevajo tudi obveznosti in terjatve do drugih zavarovalnic iz naslova izravnalne sheme dopolnilnega zavarovanja na način, kot ga predpiše Agencija za zavarovalni nadzor.

62.f člen

Zavarovalnica plačnica je dolžna plačati znesek za izravnavo zavarovalnicam prejemnicam.

O izravnavi odloča ministrstvo, pristojno za zdravje. Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za postopek odločanja ministrstva, pristojnega za zdravje, uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

Izravnave razlik se opravijo za vsako obdobje izravnave. Za izračun izravnave razlik v stroških zdravstvenih storitev med zavarovalnicami so te dolžne najpozneje v 20 dneh po zaključku meseca, ki sledi posameznemu obdobju izravnave, ministrstvu, pristojnemu za zdravje, posredovati poročila o izvajanju dopolnilnega zavarovanja v preteklem obdobju izravnave.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, mora po prejemu poročil iz prejšnjega odstavka v 8 dneh ta poročila dostaviti vsaki zavarovalnici. Zavarovalnica se lahko v 8 dneh od dneva prejema poročil izjavi o teh poročilih. Zavarovalnice dajejo svoje izjave pisno. Če se zavarovalnica v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti. Če zavarovalnica izjavi ne priloži listinskih dokazov, ministrstvo, pristojno za zdravje, pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

Ministrstvo, pristojno za zdravje, o izravnavi odloči brez naroka z odločbo o izravnavi najpozneje v 15 dneh po poteku rokov iz prejšnjega odstavka. V odločbi ministrstvo, pristojno za zdravje, navede katere zavarovalnice so plačnice in katere prejemnice iz izravnalne sheme ter zneske, ki jih morajo zavarovalnice plačnice nakazati na račune zavarovalnic prejemnic. Računi zavarovalnic morajo biti navedeni v odločbi.

Zavarovalnica plačnica mora znesek za izravnavo plačati v 8 dneh od prejema odločbe o izravnavi. V primeru zamude s plačilom je dolžna plačati zakonite zamudne obresti v skladu z Zakonom o predpisani obrestni meri zamudnih obresti (Uradni list RS, št. 56/03).

Za čas od poteka obdobja za izravnavo do izdaje odločbe o izravnavi tečejo obresti v višini EURIBOR letne obrestne mere, povečane za 2 odstotni točki. O obveznosti plačila obresti odloči ministrstvo, pristojno za zdravje, z odločbo o izravnavi.

Ne glede na peti odstavek tega člena lahko ministrstvo, pristojno za zdravje, razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev. V tem primeru lahko zavarovalnice dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Zavarovalnica države članice Evropske unije, ki deluje v okviru Evropske unije in je v skladu z zakonom o zavarovalništvu pooblaščenca opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije bodisi preko podružnice ali neposredno, je dolžna za čas opravljanja poslov dopolnilnega zavarovanja imenovati pooblaščenca za vročitve odločb ministrstva, pristojnega za zdravje. Zavarovalnica je dolžna podatke o pooblaščenca za vročitve sporočiti ministrstvu, pristojnemu za zdravje. V času, ko zavarovalnica nima pooblaščenca za vročitve ali njegovi podatki niso bili sporočeni ministrstvu, pristojnemu za zdravje, se odločbe vročajo z objavo na oglasni deski ministrstva, pristojnega za zdravje.

Podrobnejša navodila o vsebini poročila določi minister, pristojen za zdravje.

Podrobnejša navodila za računovodsko spremljanje in izkazovanje poslovnih dogodkov v zvezi z izvajanjem izravnavo določi Agencija za zavarovalni nadzor.

62.i člen

Agencija za zavarovalni nadzor tekoče obvešča ministrstvo, pristojno za zdravje, o vseh ugotovitvah, morebitnih kršitvah in ukrepih za odpravo kršitev, ter drugih okoliščinah in podatkih, ki jih pri izvajanju nadzora po zakonu o zavarovalništvu ugotovi ali odredi v zavarovalnicah, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, in so v zvezi z dopolnilnim zavarovanjem.

Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, morajo zbirati in hraniti vse podatke o izvajanju dopolnilnega zavarovanja za najmanj deset let. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor morajo posredovati podatke, ki omogočajo kontrolo posredovanih predpisanih poročil iz 62.f člena tega zakona.

Zavod mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor omogočiti vpogled v podatke, ki skupaj s podatki iz četrtega odstavka tega člena omogočajo kontrolo izračuna zneska za izravnavo.

96.b člen

Za nadzor nad izvajanjem 62.f člena tega zakona je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

20. ZAKON O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU

209.a člen (osebni računi članov)

(1) Upravljevec sklada vodi osebne račune zavarovancev-članov Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Osebni račun zavarovanca-člana vsebuje podatke o posameznih vplačilih in izplačilih, skupni vrednosti privarčevanih sredstev ter podatek o zjamčeni vrednosti sredstev zavarovanca-člana.

(3) Za osebne račune zavarovanca-člana se smiselno uporablja podzakonski akt Agencije za trg vrednostnih papirjev iz tretjega odstavka 243. člena tega zakona.

211. člen

(obveščanje in poslovanje Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Delodajalec je dolžan obveščati upravljavca sklada o vsaki novi zaposlitvi in prerazporeditvi delavca na delovno mesto, za katero je dolžan skleniti poklicno zavarovanje po tem zakonu. V primeru, da je bil Sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja o tem obveščen z zamudo, je delodajalec dolžan poravnati zaostale prispevke skupaj z zamudnimi obrestmi od dneva razporeditve delavca. Delodajalec je dolžan poravnati zaostale prispevke skupaj z zamudnimi obrestmi tudi v primeru, ko prispevkov ni poravnal v roku, določenem za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek delodajalec ni dolžan plačevati prispevkov za zavarovanca-člana za obdobje, ko poklicno zavarovanje miruje v skladu z enajstim odstavkom 200. člena tega zakona.

(3) Upravljavec sklada zavarovancu-članu najkasneje do 31. januarja tekočega leta, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, izda potrdilo o stanju na osebni račun zavarovanca-člana in podatke o vseh vplačilih in izplačilih iz Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v preteklem letu.

(4) Potrdilo o stanju na osebni račun zavarovanca-člana vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. podatke o Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
 - ime sklada;
 - ime in sedež upravljavca;
2. podatke o zavarovancu-članu Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
 - ime in priimek;
 - naslov stalnega in/ali začasnega prebivališča (ulica, hišna številka, pošta, kraj, država);
 - davčno številko;
 - oznako pokojninskega načrta;
 - številko dokumenta o pristopu, številko police ali številko obvestila o vključitvi v zavarovanje;
3. podatke, vpisane na osebni račun zavarovanca-člana po stanju na dan 31. decembra posameznega leta:
 - skupni znesek vplačil;
 - skupni znesek vstopnih stroškov;
 - znesek izplačane odkupne vrednosti;
 - skupno vrednost privarčevanih sredstev;
 - podatek o zjamčeni vrednosti sredstev zavarovanca-člana po stanju na zadnji obračunski dan koledarskega leta;
4. podatke o vplačilih v koledarskem letu:
 - datum vplačila;
 - znesek vplačila;
 - podatke o vplačniku;
 - znesek vstopnih stroškov;
 - skupni znesek vplačil;
 - skupni znesek vstopnih stroškov;
5. podatke o donosnosti Sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja za zadnje koledarsko leto, za zadnja tri koledarska leta in za zadnjih pet koledarskih let. Podatki se navedejo v odstotkih na dve decimalni mesti natančno. Upravljavec sklada ne sme navajati donosnosti za obdobja, krajša od navedenih v prvem stavku te točke.

(5) Upravljavec sklada zavezancu, ki financira pokojninski načrt poklicnega zavarovanja, do 31. januarja tekočega leta, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, predloži potrdilo o obračunu vseh vplačil v tem letu, ki jih je financiral zavezanec.

(6) Potrdilo o vplačilih, ki jih je financiral zavezanec, vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. podatke o Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja:
 - ime sklada;
 - ime in sedež upravljavca;
2. podatke o zavezancu:
 - firmo oziroma ime;
 - sedež;
 - davčno številko;
3. podatke o posameznih vplačilih v koledarskem letu:
 - datum vplačila;
 - znesek vplačila;
 - znesek vstopnih stroškov pri vplačilu.

(7) Upravljavec sklada najkasneje do 15. junija tekočega leta obvesti zavarovanca-člana in zavezanca o vsebini revidiranega letnega poročila ali povzetka letnega poročila za preteklo poslovno leto na način iz prejšnjega odstavka.

(8) Določbe prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo za zavezance, ki opravljajo samostojno pridobitno ali drugo dovoljeno dejavnost.

(9) Upravljavec sklada je ne glede na tretji odstavek tega člena dolžan zavarovancu-članu na njegovo zahtevo razkriti podatke o obračunanih in plačanih prispevkih za poklicno zavarovanje za posamezni mesec.

(10) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino potrdila o stanju na osebnem računu in potrdila o vplačilih, ki jih je financiral zavezanec.

240. člen **(vključitev v individualno zavarovanje)**

(1) Oseba se vključi v individualno zavarovanje po pokojninskem načrtu individualnega zavarovanja tako, da s posebno izjavo (v nadaljnjem besedilu: pristopna izjava) pristopi k pokojninskemu načrtu, ki ga izvaja izbrani pokojninski sklad in ko izvede prvo vplačilo.

(2) Upravljavec osebo, ki se želi vključiti v individualno zavarovanje, pred vključitvijo obvesti o:

1. značilnostih pokojninskega načrta;
2. pravilih upravljanja pokojninskega sklada;
3. tem, ali in kako se pri izbiri naložb upoštevajo okoljski in socialni dejavniki ter dejavniki upravljanja družb;
4. informacijah o donosnosti pokojninskega sklada za vsaj zadnjih pet poslovnih let oziroma za vsa leta delovanja pokojninskega sklada, kadar je to obdobje krajše od petih let;
5. informacijah o strukturi stroškov, ki se odtegnejo iz sredstev člana in pokojninskega sklada;
6. tem, kje so na voljo dodatne informacije.

(3) Če se pokojninski načrt iz prvega odstavka tega člena izvaja na podlagi krovnega vzajemnega pokojninskega sklada ali skupine kritnih skladov z različnimi naložbenimi politikami, član že v pristopni izjavi izbere tudi podsklad krovnega pokojninskega sklada ali kritni sklad, v katerega želi nalagati sredstva.

(4) Če član v primeru iz prejšnjega odstavka že v pristopni izjavi ne izbere podsklada ali kritnega sklada, se šteje, da je izbral podsklad ali kritni sklad, ki izvaja naložbeno politiko, ustrezno starostni skupini člana.

(5) Pristopna izjava iz prvega odstavka tega člena vsebuje:

- osebne podatke člana: ime, priimek, rojstne podatke, enotno matično številko; občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo, davčno številko;
- višino, način in obliko plačila premije;
- podatke o upravičencih za primer smrti: ime, priimek, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov prebivališča, davčno številko, delež odkupne vrednosti.

(6) Podrobnejšo vsebino pristopne izjave iz prejšnjega odstavka ter izjave o izbiri iz drugega odstavka tega člena predpiše Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, ko je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, ko je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad.

(7) Za dan začetka individualnega zavarovanja se šteje prvi dan meseca, za katerega je izvedeno vplačilo.

243. člen (osebni računi članov)

(1) Upravljavec vodi osebne račune članov pokojninskega sklada.

(2) Osebni račun člana vsebuje podatke o posameznih vplačilih, skupni vrednosti privarčevanih sredstev ter v primeru pokojninskega sklada z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo, tudi podatek o zajamčeni vrednosti sredstev člana.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejši način vodenja in obvezno vsebino registra osebnih računov članov pokojninskega sklada.

251. člen (potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada najpozneje do 31. januarja tekočega leta vsako leto po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta pripravi potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja za vsakega člana pokojninskega sklada.

(2) Potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja je legitimacijski papir za uveljavljanje pravic iz dodatnega zavarovanja.

(3) Potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja vsebuje najmanj:

- podatke o članu pokojninskega sklada (ime, priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo, davčno številko) vključno z navedbo zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, pogoje za uveljavitev pravice do dodatne starostne pokojnine, določene v pokojninskem načrtu, ali upokojitvene starosti, ki jo določi član;
- podatke o pokojninskem skladu in njegovem upravljavcu;
- podatek o znesku pripisanega zajamčenega donosa (samo pri pokojninskem skladu z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo, katerega vplačila se ne preračunajo v število enot premoženja);
- podatek o zajamčeni vrednosti sredstev člana po stanju na zadnji obračunski dan koledarskega leta (samo pri pokojninskem skladu z zajamčeno donosnostjo na čisto vplačilo);
- informacije o pokojninskih projekcijah na podlagi zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ali upokojitvene starosti, ki jo določi član, in izjavo o omejitvi odgovornosti, v kateri je navedeno, da bi se te projekcije utegnile razlikovati od končne vrednosti pridobljenih prejemkov;
- podatke, vpisane na osebni račun člana po stanju na dan 31. decembra preteklega leta;

- podatke o vplačilih v preteklem koledarskem letu, vključno s podatki o stroških plačanih iz sredstev člana in pokojninskega sklada;
- informacije o vseh vplačilih v preteklem letu, ki jih je financiral delodajalec;
- razčlenitev stroškov, ki jih je upravljavec pokojninskega sklada v preteklem letu odtegnil iz sredstev člana in pokojninskega sklada;
- informacijo o ravni financiranja pokojninskega načrta kot celote;
- navedbo, kje in kako lahko član pridobi:
 - a) informacije v zvezi z možnostmi izbire določene s pravili upravljanja pokojninskega sklada;
 - b) letno poročilo pokojninskega sklada in izjavo o naložbeni politiki;
 - c) informacije o predpostavkah, uporabljenih za izračun doživljenjske dodatne pokojnine, zlasti glede na uporabljene obrestne mere, tablice smrtnosti in stroške izplačevanja, in o ponudniku dodatne pokojnine;
 - č) informacije o pravicah iz dodatnega zavarovanja v primeru prenehanja zaposlitve;
 - d) informacije o možnostih izbire med podskladi ali kritnimi skladi z različnimi naložbenimi politikami ter o določbah pokojninskega načrta in pravil upravljanja, na podlagi katerih se za posameznega člana določi naložbena politika.

(4) Upravljavec v potrdilu o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja obrazloži pglavitne spremembe v primerjavi s preteklim letom.

(5) Upravljavec pokojninskega sklada zagotovi članu potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena v tiskani obliki ali, kadar so izpolnjeni pogoji iz drugega do četrtega odstavka 250.a člena tega zakona, z uporabo elektronskih sredstev, vključno s trajnim nosilcem podatkov, ali prek spletne strani. V primeru obveščanja člana z uporabo elektronskih sredstev je upravljavec pokojninskega sklada na zahtevo člana temu dolžan zagotoviti tudi pisno potrdilo o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(6) Upravljavec na zahtevo člana in članu, ki bo v tekočem letu dopolnil 58. leto starosti, zagotovi tudi informacijo o prihodnjih pravicah iz naslova dodatnega zavarovanja in možnostih izplačila ob rednem prenehanju dodatnega zavarovanja.

(7) Pravila za določanje predpostavk o projekcijah pokojninskih prejemkov na podlagi zakonsko določene upokojitvene starosti iz prvega odstavka 27. člena tega zakona ali upokojitvene starosti, ki jo določi član, iz pete alineje tretjega odstavka tega člena določi minister, pristojen za delo, v sodelovanju z Agencijo za zavarovalni nadzor.

(8) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino potrdila o pravicah iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

256.a člen (register pokojninskih skladov)

(1) Minister, pristojen za delo, vzpostavi in redno dopolnjuje register pokojninskih skladov, v katerega se vpisujejo podatki o pokojninskih skladih, za katere so upravljavci pridobili dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor in imajo odobren pokojninski načrt.

(2) V registru iz prejšnjega odstavka so v primeru izvajanja dejavnosti upravljanja pokojninskih skladov v drugi državi članici, pri čemer za razmerje med delodajalcem ter člani in uživalci dodatne pokojnine velja socialno in delovno pravo, ki ureja poklicno pokojninsko zavarovanje v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: čezmejna dejavnost), navedene tudi države članice Evropske unije ali državi podpisnici Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3; v nadaljnjem besedilu: država članica), v katerih osebe iz prejšnjega odstavka poslujejo.

263. člen (skrbniške storitve)

(1) Upravljavec za račun pokojninskega sklada s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za pokojninski sklad.

(2) Skrbnik je na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za krovni pokojninski sklad dolžan opravljati skrbniške storitve za račun vsakega podsklada krovnega pokojninskega sklada posebej.

(3) V primeru, ko se dodatno zavarovanje izvaja preko skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, je skrbnik na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za skupino kritnih skladov dolžan opravljati skrbniške storitve za račun vsakega kritnega sklada, ki spada v to skupino, posebej.

(4) Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se premoženje pokojninskega sklada, ki je zaupano v hrambo skrbniku, v primeru začetka stečajnega postopka nad skrbnikom oziroma drugo osebo, na katero je bilo preneseno opravljanje posameznih skrbniških storitev, izloči iz premoženja skrbnika oziroma druge osebe, na katero je bilo preneseno opravljanje posameznih skrbniških storitev, in ni na voljo za poplačilo drugih upnikov.

(5) Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem pokojninskega sklada smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za opravljanje skrbniških storitev za vzajemni sklad.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko skrbniške storitve za pokojninske sklade opravlja tudi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, ki ima ustrezno dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338), ali investicijsko podjetje, ki ima ustrezno dovoljenje na podlagi Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev na podlagi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32; v nadaljnjem besedilu: Direktiva UCITS), ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev za alternativne investicijske sklade po Direktivi 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. 7. 2011, str. 1).

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena lahko skrbniške storitve za pokojninske sklade opravlja tudi borznoposredniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje storitev hrambe in vodenja finančnih instrumentov za račun strank ter katere minimalni kapital se izračuna na podlagi smiselne uporabe zakona, ki ureja bančništvo, v zvezi z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, osnovni kapital pa znaša najmanj 730.000 eurov.

272. člen **(vrste dovoljenih naložb)**

(1) Glede vrste dovoljenih naložb pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad, če ni s tem zakon določeno drugače.

(2) Premoženje pokojninskega sklada lahko predstavljajo denarni depoziti pri kreditnih institucijah, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka razen pogoj, ki se nanaša na ročnost denarnega depozita.

(3) Upravlavec pokojninskega sklada lahko za račun pokojninskega sklada sklepa transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti samo kot tehniko upravljanja sredstev iz 276. člena tega zakona, in sicer za zniževanje tveganj iz naslova upravljanja premoženja pokojninskega sklada.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada predstavljajo tudi nepremičnine:

- če so vpisane v zemljiški knjigi ali drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji ali državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;
- če dajejo donos ali je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos;
- če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca pooblaščenega ocenjevalca, imenovanega v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje;
- če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena so lahko naložbe pokojninskega sklada tudi:

- finančni instrumenti, ki jih izda ali za katere jamči Evropska investicijska banka v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe;
- enote evropskih dolgoročnih investicijskih skladov, evropskih skladov za socialno podjetništvo in evropskih skladov tveganega kapitala.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada predstavljajo tudi zadolžnice, ki jih je izdal izdajatelj s sedežem v državi podpisnici Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru ali državi članici OECD.

(7) Podrobnejša pravila glede vrste dovoljenih naložb, ki upoštevajo naravo dodatnega zavarovanja, predpiše Agencija za trg vrednostnih papirjev.

274. člen **(naložbe v enote ali delnice odprtih investicijskih skladov)**

(1) Ne glede na 272. člen tega zakona ima lahko pokojninski sklad največ 10 % vrednosti sredstev naloženih v enote posameznega odprtega investicijskega sklada.

(2) Naložbe pokojninskega sklada v enote odprtih investicijskih skladov, katerih poslovanje ni usklajeno z določbami Direktive UCITS, skupaj ne smejo presegati 30 % sredstev pokojninskega sklada.

(3) Ne glede na 272. člen tega zakona ima pokojninski sklad lahko naložena sredstva v enote kateregakoli odprtega investicijskega sklada, pod pogojem, da ima ta investicijski sklad skupno največ 10 % vrednosti sredstev naloženih v enote odprtih investicijskih skladov in imajo takšno omejitev vlaganja v enote odprtih investicijskih skladov izrecno navedeno v svojih pravilih upravljanja ali v statutu.

(4) Pokojninski sklad ima lahko sredstva naložena v enote odprtih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, s prenosom upravljanja na drugo osebo isti upravlavec, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je upravlavec povezan, kot je to določeno v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, samo pod pogojem, da za takšno nalaganje upravlavec pridobi soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Če upravlavec pokojninskega sklada ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, v zvezi z nalaganjem sredstev pokojninskega sklada v enote investicijskega sklada prejme provizijo ali drug denarni znesek, ga nemudoma vplača v premoženje pokojninskega sklada. Takšno vplačilo povečuje sredstva pokojninskega sklada.

(6) Za soglasje iz četrtega odstavka tega člena se šteje soglasje, ki ga Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda k pravilom upravljanja pokojninskega sklada. Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda takšno soglasje kadar pravila

upravljanja pokojninskega sklada določajo, da pokojninski sklad, ki bo nalagal sredstva v enote odprtih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, s prenosom upravljanja na tretje osebe, isti upravljavec, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je upravljavec povezan, ne bo zavezan k plačilu nobenih vstopnih in izstopnih stroškov povezanih s tovrstno naložbo.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko naložbe pokojninskega sklada v enote posameznega odprtega investicijskega sklada, katerega poslovanje je usklajeno z določbami Direktive UCITS, predstavljajo tudi do največ 50 % vrednosti sredstev pokojninskega sklada.

(8) Pravila upravljanja pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka vsebujejo izrecno navedbo o takšni naložbeni politiki ter v zvezi s tem število in lastnosti odprtih investicijskih skladov v katere bodo naložena sredstva pokojninskega sklada v deležu, ki presega omejitve iz prvega odstavka tega člena, vključno z navedbo največje višine upravljavske provizije posameznega tipa odprtega investicijskega sklada, v katerega bodo naložena sredstva pokojninskega sklada v povečanem obsegu.

(9) Letno poročilo pokojninskega sklada, ki ima v enote odprtih investicijskih skladov skupaj naloženih več kot 20 % svojih sredstev, vsebuje tudi informacijo o višini upravljavske provizije vsakega izmed odprtih investicijskih skladov, v enote katerega ima pokojninski sklad naloženih več kot 5 % svojih sredstev.

(10) Pokojninskemu skladu, katerega sredstva so naložena tudi v enote odprtih investicijskih skladov, sredstev odprtega investicijskega sklada ni treba seštevati ali upoštevati pri izračunavanju omejitev izpostavljenosti iz naslova naložb pokojninskega sklada iz 273. člena tega zakona.

(11) Agencija za trg vrednostnih papirjev s podrobnejšimi pravili določi dodatne pogoje v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov.

275. člen **(prepoved pomembnega vpliva na upravljanje izdajatelja)**

(1) Upravljavec za račun pokojninskih skladov, ki jih upravlja, skupno ne sme pridobiti deleža delnic z glasovalnimi pravicami, z uresničevanjem katerih bi lahko pomembneje vplival na upravljanje ali upravo izdajatelja. V ta delež se všttevajo tudi delnice z glasovalnimi pravicami, ki jih upravljavec pridobi za račun drugega premoženja, ki ga upravlja.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev podrobneje določi merila za opredelitev pomembnega vpliva iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima lahko posamezni pokojninski sklad:

1. največ 10 % vseh delnic posameznega izdajatelja brez glasovalne pravice;
2. največ 10 % vseh dolžniških vrednostnih papirjev posameznega izdajatelja;
3. največ 10 % instrumentov denarnega trga posameznega izdajatelja;
4. največ 25 % enot posameznega odprtega investicijskega sklada.

(4) Omejitve iz 2., 3. in 4. točke prejšnjega odstavka je dovoljeno prekoračiti le v času pridobitve teh finančnih instrumentov, za katere poteka postopek prve prodaje, če njihove vrednosti še ni mogoče natančno izračunati.

(5) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata za prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki jih izda ali za katere jamči Republika Slovenija, njena lokalna ali regionalna skupnost, država članica, njena lokalna ali regionalna skupnost, tretja država s seznama, ki ga določi Agencija za trg vrednostnih papirjev iz sedmega odstavka 272. člena tega zakona oziroma mednarodna organizacija, ki ji pripada vsaj ena država članica.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena upravljavec za račun pokojninskih skladov, ki jih upravlja, pri skrbniku, ki za te pokojninske sklade opravlja skrbniške storitve, skupno ne sme pridobiti

kvalificiranega deleža, ki predstavlja posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v pravni osebi na podlagi katerih imetnik pridobi:

- najmanj 10 % delež glasovalnih pravic ali najmanj 10 % delež v kapitalu te pravne osebe, ali
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 %, vendar mu že ta omogoča pomemben vpliv na upravljanje te pravne osebe.

278. člen

(posli z osebami povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada in posli s skrbnikom)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada ne sme, če ta zakon ne določa drugače, skleniti pravnega posla, katerega predmet je ali bi postal naložba pokojninskega sklada, ki ga upravlja:

1. z osebo, ki je povezana z upravljavcem pokojninskega sklada;
2. s skrbnikom, ki za pokojninski sklad opravlja skrbniške storitve.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja za:

- posle, sklenjene z Republiko Slovenijo, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga, če je njihov izdajatelj Republika Slovenija oziroma Banka Slovenije;
- posle, katerih predmet so naložbe pokojninskega sklada, sklenjene na organiziranem trgu vrednostnih papirjev pod pogojem, da stranki posla druga drugi nista bili oziroma ne moreta biti znani vnaprej;
- sprejem prevzemne ponudbe po zakonu, ki ureja prevzeme, katerih predmet so delnice, katerih imetnik je pokojninski sklad;
- posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga, če je njihov izdajatelj Republika Slovenija oziroma Banka Slovenije, ki jih upravljavec pokojninskega sklada za račun pokojninskega sklada sklene z osebo iz prejšnjega odstavka, ki v poslu nastopa v vlogi primarnega vpisnika oziroma vzdrževalca trga s temi finančnimi instrumenti, ti posli pa se izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upošteva stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(3) Ne glede na 1. točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec pokojninskega sklada z osebo, ki je z njo povezana na način, da upravljavec pokojninskega sklada in ta oseba sicer ne bi bili povezani osebi, če ne bi bila z njima povezana Republika Slovenija, sklepa:

- denarne depozite,
- posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga v postopku njihove prve prodaje, kot jo opredeljuje zakon o trgu finančnih instrumentov, če je njihov izdajatelj ta oseba,
- če se ti depoziti ali posli izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upošteva stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena lahko upravljavec pokojninskega sklada sklepa s skrbnikom denarne depozite, posle, katerih predmet so vrednostni papirji oziroma instrumenti denarnega trga v postopku njihove prve prodaje, kot jo opredeljuje zakon o trgu finančnih instrumentov, če je njihov izdajatelj skrbnik, pod pogojem, da:

1. skrbnik pokojninskega sklada nima kvalificiranega deleža v upravljavcu, ki upravlja ta pokojninski sklad;
2. skrbnik in upravljavec sprejmeta pravila, s katerimi opredelita možne oblike nasprotja interesov v primeru takšnih naložb pokojninskega sklada ter načine omejitve teh nasprotij interesov;
3. se ti depoziti ali posli izvedejo pod splošnimi tržnimi pogoji ali pod pogoji, ki so ugodnejši za pokojninski sklad, upošteva stroške in provizije v zvezi s tem ter druge naložbene možnosti.

(5) Upravljavec pokojninskega sklada ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvesti skrbnika o osebah, ki so povezane z njim in ga tekoče obvešča o spremembah teh povezav.

(6) V letnem poročilu pokojninskega sklada mora biti razkrit odstotek sredstev pokojninskega sklada, vloženih skupaj v depozite in finančne instrumente, katerih izdajatelj je skrbnik tega pokojninskega sklada ali oseba, povezana z upravljavcem tega pokojninskega sklada.

(7) O naložbah oziroma poslih iz tega člena skrbnik pokojninskega sklada poroča Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad, ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvajajo naložbena politika življenjskega cikla.

(8) Posli iz tega člena so predmet rednega letnega revizijskega pregleda poslovanja pokojninskega sklada. Revizor v svojem poročilu napiše mnenji o izpolnjenosti pogojev iz tega člena in o tem, ali sta skrbnik investicijskega sklada in upravljavec pri takšni naložbi ravnala v najboljšem interesu članov.

284. člen **(upravljanje tveganj pokojninskega sklada)**

(1) Upravljavec za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja, zagotovi učinkovito upravljanje tveganj, ki mu omogoča sprotno ugotavljanje in merjenje vseh vrst tveganj, ki izvirajo iz sprejetih pozicij in njihov prispevek k celotni tveganosti pokojninskega sklada.

(2) V zvezi z upravljanjem tveganj iz prejšnjega odstavka upravljavec za vsak pokojninski sklad izdelava in neprekinjeno izvaja načrt upravljanja tveganj pokojninskega sklada.

(3) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskega sklada, in oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, upravljavec ne sme izključno ali samodejno opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor ob upoštevanju velikosti, narave, obsega in kompleksnosti dejavnosti pokojninskega sklada pri upravljanju tveganj pokojninskega sklada proučita, ali upravljavec spoštuje določbe prejšnjega odstavka, in po potrebi upravljavca opozorita, naj zmanjša izključnost ali samodejnost uporabe bonitetnih ocen.

(5) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev najmanj enkrat letno poroča o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, v katere je nalagal sredstva pokojninskega sklada, tveganjih, ki izhajajo iz teh transakcij ter omejitvah izpostavljenosti in metodah, ki jih uporablja za merjenje teh tveganj.

(6) Upravljavec kritnega sklada ali skupine kritnih skladov Agenciji za zavarovalni nadzor najmanj enkrat letno poroča o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, v katere je nalagal sredstva pokojninskega sklada, tveganjih, ki izhajajo iz teh transakcij ter omejitvah izpostavljenosti in metodah, ki jih uporablja za merjenje teh tveganj.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev v zvezi z upravljanjem tveganj pokojninskega sklada iz tega člena predpiše:

- podrobnejšo vsebino načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada iz drugega odstavka tega člena;
- način in roke predložitve načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada oziroma predložitve njegovih sprememb, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad;
- podrobnejši način in roke poročanja informacij iz tretjega odstavka, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad

(8) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi z upravljanjem tveganj pokojninskega sklada iz tega člena predpiše:

1. način in roke predložitve načrta upravljanja tveganj pokojninskega sklada oziroma predložitve njegovih sprememb, kadar je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali skupina kritnih skladov;
2. podrobnejši način in roke poročanja informacij iz šestega odstavka tega člena, kadar je

285. člen **(izjava o naložbeni politiki)**

(1) Upravljavec sprejme izjavo o naložbeni politiki, ki je lahko ali samostojen dokument ali enovit sestavni del načrta upravljanja tveganj iz 284. člena tega zakona. V slednjem primeru načrt upravljanja tveganj vsebuje jasno označbo, da je izjava o naložbeni politiki njegov sestavni del.

(2) Izjava o naložbeni politiki iz prejšnjega odstavka vsebuje:

- podatke o metodah za ugotavljanje in merjenje naložbenih tveganj;
- opis postopkov za obvladovanje posameznih vrst tveganj;
- strateško porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje obveznosti pokojninskega sklada;
- opis upoštevanja ali neupoštevanja okoljskih in socialnih dejavnikov ter dejavnikov upravljanja družb pri naložbeni politiki.

(3) Upravljavec članu pokojninskega načrta na njegovo zahtevo izroči brezplačen izvod izjave o naložbeni politiki.

(4) Izjava o naložbeni politiki mora biti skladna z določbami pravil upravljanja pokojninskega sklada, ki se nanašajo na naložbeno politiko pokojninskega sklada.

(5) Upravljavec predloži besedilo izjave o naložbeni politiki hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev, če je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad. Če je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, upravljavec besedilo izjave o naložbeni politiki predloži Agenciji za zavarovalni nadzor.

(6) Upravljavec najmanj vsaka tri leta preveri vsebino izjave o naložbeni politiki pokojninskega sklada, in jo po potrebi spremeni. Upravljavec izjavo o naložbeni politiki nemudoma prilagodi tudi vsem pomembnim spremembam naložbene politike, opredeljene v pravilih upravljanja pokojninskega sklada.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev za pokojninske sklade, oblikovane kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad, določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki ter način in roke poročanja Agenciji za trg vrednostnih papirjev o spremembah izjave o naložbeni politiki.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor za pokojninske sklade, oblikovane kot kritni sklad, določi podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki ter način in roke poročanja Agenciji za zavarovalni nadzor o spremembah izjave o naložbeni politiki.
pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali skupina kritnih skladov.

289. člen **(revidiranje letnega poročila)**

(1) Letno poročilo pokojninskega sklada pregleda revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje, razen, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Revizor pregleduje in poroča zlasti o:

- računovodskih izkazih pokojninskega sklada;
- pravilnosti in popolnosti razkritij v prilogi k računovodskim izkazom pokojninskega sklada;

- spoštovanju pravil tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o upravljanju pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor, v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled ni opravljen ali revizijsko poročilo ni izdelano v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena ali v skladu z določbami predpisa iz drugega odstavka 287. člena tega zakona, Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug revizor na stroške upravljavca.

290. člen **(predložitev revidiranega letnega poročila)**

Upravljavec Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, predloži revidirano letno poročilo pokojninskega sklada, ki ga upravlja, za preteklo poslovno leto najkasneje do 30. junija tekočega leta.

291. člen **(povzetek letnega poročila)**

(1) Upravljavec pripravi in javno objavi povzetek revidiranega letnega poročila pokojninskega sklada, v katerem na jasen in razumljiv način povzame poslovanje in rezultate poslovanja pokojninskega sklada.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino povzetka letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino povzetka letnega poročila kritnega sklada ali skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, iz prvega odstavka tega člena.

292. člen **(predpis o poslovnih knjigah, letnih poročilih pokojninskih skladov in revidiranju)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:

- sheme računovodskih izkazov vzajemnih pokojninskih skladov;
- podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk vzajemnega pokojninskega sklada in analitični kontni načrt;
- podrobnejšo vsebino letnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada;
- vsebino priloge s pojasnili k računovodskim izkazom vzajemnega pokojninskega sklada in krovnega pokojninskega sklada.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

- sheme računovodskih izkazov kritnih skladov;
- podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk kritnih skladov in analitični kontni načrt;
- podrobnejšo vsebino letnega poročila kritnega sklada in skupine kritnih skladov;
- vsebino priloge s pojasnili k računovodskim izkazom kritnega sklada in skupine kritnih skladov.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo vsebino in najmanjši obseg revizijskega pregleda letnega poročila vzajemnega in krovnega pokojninskega sklada in vsebino revizorjevega poročila.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino in najmanjši obseg revizijskega pregleda letnega poročila kritnega sklada in skupine kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla ter vsebino revizorjevega poročila.

294. člen **(pristojnosti odbora)**

(1) Odbor iz prejšnjega člena spremlja poslovanje pokojninskega sklada ter nadzoruje delo upravljavca. V ta namen ima naslednje pristojnosti:

- daje mnenje k letnemu poročilu pokojninskega sklada;
- daje mnenje k spremembam pravil upravljanja pokojninskega sklada, razen v primeru obveznih uskladitev z zakonodajnimi spremembami;
- daje mnenje k spremembam izjave o naložbeni politiki v delu, ki se nanaša na strateško porazdelitev sredstev glede na vrsto in trajanje obveznosti pokojninskega sklada;
- predlaga spremembe stroškov in provizije upravljavca pokojninskega sklada;
- preverja uspešnost poslovanja glede na doseženo donosnost in glede na doseženo donosnost v primerjavi z drugimi izvajalci;
- daje mnenje k poročilom upravljavca pokojninskega sklada o tveganjih, katerim je pokojninski sklad izpostavljen;
- obravnava način in pravilnost obveščanja delodajalcev in članov pokojninskega sklada;
- obravnava poročilo o pritožbah v zvezi z delovanjem pokojninskega sklada;
- druge pristojnosti, določene v splošnem aktu upravljavca pokojninskega sklada.

(2) V primeru ugotovitve nepravilnosti pri poslovanju pokojninskega sklada odbor od upravljavca zahteva odpravo nepravilnosti v primernem roku in zahteva poročilo o odpravi ugotovljenih nepravilnosti.

(3) Če upravljavec ne odpravi nepravilnosti pri poslovanju v postavljenem roku ali v postavljenem roku ne ukrepa ustrezno ali ne pripravi poročila o odpravi ugotovljenih nepravilnosti, odbor o ugotovljenih nepravilnostih ali o neustreznem ukrepanju obvesti nadzorni organ upravljavca ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad in Agencijo za zavarovalni nadzor, v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla.

296. člen **(krovni pokojninski sklad)**

(1) Krovni pokojninski sklad je vzajemni pokojninski sklad, sestavljen iz treh podskladov, ki so oblikovani kot ločeno premoženje.

(2) Premoženje vsakega posameznega podsklada je razdeljeno na enake enote premoženja.

(3) Podskladi krovnega sklada se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki in ciljni skupini vplačnikov, kateri so prvenstveno namenjeni.

(4) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za podsklade krovnega pokojninskega sklada uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za vzajemni pokojninski sklad in podzakonski predpisi, ki veljajo za vzajemni pokojninski sklad.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka Agencija za trg vrednostnih papirjev v predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, ki veljajo za vzajemne pokojninske sklade, določi posebnosti, ki veljajo le za krovne pokojninske sklade ali za njihove podsklade.

299. člen
(dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Upravljavec pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja podskladov krovnega sklada pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje krovnega pokojninskega sklada in dovoljenje za upravljanje vsakega posameznega podsklada.

(3) Krovni pokojninski sklad ob oblikovanju vsebuje tri podsklade.

305. člen
(sprememba pravil upravljanja)

(1) Upravljavec je za spremembo pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada dolžan pridobiti soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada je treba priložiti:

- besedilo pravil upravljanja, iz katerega bodo razvidne spremembe in dopolnitve besedila;
- prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja;
- mnenje odbora iz 293. člena tega zakona k spremembi pravil upravljanja;
- v primeru spremembe naložbene politike tudi obrazložitev učinkov spremenjene naložbene politike za obstoječe člane vzajemnega pokojninskega sklada ali podsklada krovnega pokojninskega sklada.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, če je vsebina spremembe teh pravil v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(4) Če pravila upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada ne določajo daljšega roka za uveljavitev sprememb, začnejo spremembe teh pravil veljati z iztekom enega meseca od dneva prejema soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev k spremembi pravil upravljanja.

307. člen
(sprememba priloge k pravilom upravljanja)

(1) Upravljavec v primeru nastanka dogodka ali okoliščin, ki zahtevajo spremembo priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada to nemudoma spremeni tako, da odraža dejansko stanje.

(2) Za spremembo ali dopolnitev priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada soglasje Agencije za trg vrednostnih papirjev ni potrebno.

(3) Upravljavec najkasneje v petnajstih dneh po spremembi priloge k pravilom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada Agencijo za trg vrednostnih papirjev obvesti o njeni spremembi.

308. člen
(čista vrednost sredstev in vrednost enote premoženja)

- (1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada na obračunski dan izračuna čisto vrednost sredstev in vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada na način, določen v tem členu.
- (2) Čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada se izračuna tako, da se od vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada odštejejo obveznosti vzajemnega pokojninskega sklada.
- (3) Vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada je enaka čisti vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, deljeni s številom enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada v obtoku.
- (4) Obračunsko obdobje za izračun čiste vrednosti sredstev in vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada je obdobje med dvema zaporednima obračunskima dnevoma.
- (5) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše:
- način izračuna čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada;
 - način izračuna povprečne letne čiste vrednosti sredstev;
 - način izračuna vrednosti enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada;
 - način izračuna odkupne vrednosti premoženja;
 - pravila, ki se nanašajo na izračunavanje donosnosti vzajemnega pokojninskega sklada;
 - pravila za ravnanje v primeru napake pri izračunu čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada.

314. člen
(prostovoljni prenos upravljanja)

- (1) Upravljavec, ki upravlja vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad (v nadaljnjem besedilu: prenosni upravljavec), lahko s pogodbo o prenosu upravljanja prenese upravljanje tega sklada na drugega upravljavca (v nadaljnjem besedilu: prevzemni upravljavec), če:
- prevzemni upravljavec izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, določene s tem zakonom;
 - s prenosom upravljanja soglaša najmanj 70 % članov vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.
- (2) Predmet prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada so tudi rezervacije iz petega odstavka prejšnjega člena. Ob prenosu se zagotovi pokritje teh rezervacij.
- (3) Pogodba o prenosu upravljanja obsega:
- določen opis vseh postopkov in dejanj, ki jih bosta upravljavca opravila v zvezi s prenosom upravljanja,
 - rok, v katerem bosta upravljavca opravila prenos upravljanja, ki ne sme biti krajši od enega meseca, šteto od prejema dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja.
- (4) Upravljavec o pogodbi o prenosu upravljanja pisno obvesti vse člane vzajemnega pokojninskega sklada ali podskladov krovnega pokojninskega sklada. Šteje se, da član soglaša s prenosom upravljanja, če v roku 15 dni od prejema obvestila o prenosu, na obrazcu, ki je obvezna priloga k obvestilu, ne obvesti upravljavca, da prenosu nasprotuje. Na pravico do ugovora je član jasno in razumljivo opozorjen v obvestilu o prenosu.
- (5) Pred prenosom upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada prevzemni upravljavec pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja.

316. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja)

- (1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja prevzemni upravljavec predloži:
- listine, iz katerih je razvidno, da prevzemni upravljavec izpolnjuje vse pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;
 - pogodbo o prenosu upravljanja;
 - dokazilo o tem, da s prenosom upravljanja soglaša najmanj 70 % članov vzajemnega pokojninskega sklada ali najmanj 70 % članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada;
 - zahtevo za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad;
 - potrdilo, da prevzemni upravljavec izpolnjuje kapitalske zahteve.
- (2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za prevzem upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja, da:
- prevzemni upravljavec izpolnjuje vse pogoje za upravljanje sklada, katerega upravljanje je predmet prevzema, določene s tem zakonom;
 - so izpolnjeni vsi tehnični in drugi pogoji za prenos upravljanja;
 - so podani pogoji za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad;
 - v primeru, ko je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada zavarovalnica ali pokojninska družba, Agencija za zavarovalni nadzor s prenosom soglaša.
- (3) O zahtevi za izdajo dovoljenja za sklenitev ali spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad odloči Agencija za trg vrednostnih papirjev hkrati z odločitvijo o dovoljenju za prevzem upravljanja.
- (4) Dovoljenje za prevzem upravljanja ima za prevzemnega upravljavca enake učinke in posledice kot dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada iz 299. člena tega zakona.

317. člen
(obvestilo članom o prenosu upravljanja)

- (1) Prevzemni in prenosni upravljavec v petnajstih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za prevzem upravljanja delodajalce in člane pokojninskega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, obvestita o prenosu.
- (2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka upravljavca delodajalce in člane poučita tudi o dnevu, s katerim nastopijo pravne posledice prenosa upravljanja.

318. člen
(pravne posledice prenosa upravljanja)

- (1) Z iztekom roka iz druge alineje drugega odstavka 314. člena tega zakona nastopijo naslednje pravne posledice:
- vse pravice in obveznosti prenosnega upravljavca v zvezi z upravljanjem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada preidejo na prevzemnega upravljavca;
 - prenosnemu upravljavcu preneha dovoljenje za upravljanje sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa.
- (2) Prevzemni in prenosni upravljavec do izteka roka iz druge alineje drugega odstavka 314. člena tega zakona opravita vse postopke in dejanja, potrebne za prenos upravljanja in Agenciji za trg vrednostnih papirjev predložita poročilo o postopkih in dejanjih, ki sta jih v zvezi s tem opravila.

319. člen (prisilni prenos upravljanja)

(1) Prisilni prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca se opravi v primeru, če:

- je s pravnomočno odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev upravljavcu odvzeto dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada;
- je bil nad upravljavcem začet stečajni postopek ali postopek likvidacije;
- je število članov vzajemnega pokojninskega sklada ali članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada ob koncu prvega leta od oblikovanja manjše od 1.000;
- se število članov vzajemnega pokojninskega sklada ali članov vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada zmanjša pod 1.000 in v naslednjih šestih mesecih ne doseže tega števila;
- čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada ali vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada v roku šest mesecev od dneva, ko je upravljavec prejel odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev o dovoljenju za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, ne doseže 100.000 eurov;
- se čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada ali vseh podskladov krovnega pokojninskega sklada zniža pod 100.000 eurov in v nadaljnjih treh mesecih ne doseže ponovno 100.000 eurov.

(2) V zvezi s prisilnim prenosom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje investicijskih skladov in družb za upravljanje, ki veljajo za vzajemni sklad, pri čemer v primeru nastopa razloga iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka prisilni prenos upravljanja opravi skrbnik, ki za pokojninski sklad opravlja skrbniške storitve, v drugih primerih iz prejšnjega odstavka, pa upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

322. člen (preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada lahko preoblikuje vzajemni pokojninski sklad v podsklad krovnega pokojninskega sklada tako, da sprejme sklep o preoblikovanju vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada in pridobi dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada.

(2) V primeru preoblikovanja vzajemnega pokojninskega sklada, oblikovanega na podlagi ZPIZ-1, v podsklad krovnega pokojninskega sklada, vzajemni pokojninski sklad postane podsklad krovnega pokojninskega sklada, ki zagotavlja zajamčeno donosnost na vplačano čisto vplačilo iz drugega odstavka 312. člena tega zakona.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada je treba priložiti:

- sklep o preoblikovanju vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada;
- dopolnjena pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada;
- pogodbo o opravljanju skrbniških storitev, za krovni pokojninski sklad.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada, če ugotovi:

- da je vsebina pravil upravljanja krovnega pokojninskega sklada v delu, ki se nanaša na podsklad, preoblikovan iz vzajemnega pokojninskega sklada, v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;
- da je vsebina pogodbe o opravljanju skrbniških storitev v delu, ki se nanaša na podsklad, preoblikovan iz vzajemnega pokojninskega sklada, v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(5) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev izda dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada se šteje, da je izdala:

- dovoljenje za upravljanje podsklada, preoblikovanega iz vzajemnega pokojninskega sklada;
- dovoljenje za pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za krovni pokojninski sklad.

(6) Če upravljavec vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada in sočasno zahtevo za izdajo dovoljenja za oblikovanje krovnega pokojninskega sklada, se postopek odločanja o dovoljenju za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje krovnega pokojninskega sklada.

(7) Upravljavec v osmih dneh po prejemu odločbe Agencije za trg vrednostnih papirjev, s katero je bilo izdano dovoljenje za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada po določbah tega člena, to dejstvo javno objavi v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije in na svoji spletni strani.

(8) Pravila upravljanja krovnega pokojninskega sklada začnejo v delu, ki se nanaša na podsklad, nastal s preoblikovanjem, veljati 30. dan po javni objavi iz prejšnjega odstavka. Šteje se, da je z uveljavitvijo pravil upravljanja vzajemni pokojninski sklad preoblikovan v podsklad krovnega pokojninskega sklada, člani vzajemnega pokojninskega sklada pa so postali člani podsklada, ki je nastal iz vzajemnega pokojninskega sklada.

(9) Upravljavec krovnega pokojninskega sklada obvesti vse člane podsklada, ki je nastal iz vzajemnega pokojninskega sklada, katerih starost še omogoča izbiro podskladov z agresivnejšo naložbeno politiko, o tej možnosti, v roku 6 mesecev od zaključenega preoblikovanja. Če član ne obvesti upravljavca o izbiri drugega podsklada, se šteje, da ostane v podskladu z zajamčeno donosnotjo na čisto vplačilo.

(10) Agencija za trg vrednostnih papirjev podrobneje predpiše dokumentacijo, ki jo je treba priložiti zahtevi za pridobitev dovoljenja za preoblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada v podsklad krovnega pokojninskega sklada iz četrtega odstavka tega člena in vsebino javne objave iz sedmega odstavka tega člena.

323. člen (kritni sklad)

(1) Kritni sklad po tem zakonu je premoženje, namenjeno kritju obveznosti zavarovalnice ali pokojninske družbe iz dodatnega zavarovanja.

(2) Kritni sklad, ki je last zavarovalnice ali pokojninske družbe, se oblikuje in upravlja izključno v korist članov dodatnega zavarovanja, kritni sklad iz dodatnega zavarovanja pa je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo obveznosti iz tega zavarovanja.

(3) Za naložbe kritnega sklada iz dodatnega zavarovanja se uporabljajo določbe tega zakona.

(4) Zavarovalnica ali pokojninska družba lahko za izvajanje pokojninskega načrta iz 225. člena tega zakona oblikuje več kritnih skladov, ki se med seboj razlikujejo po naložbeni politiki in ciljni skupini vplačnikov, kateri so prvenstveno namenjeni.

(5) Vse določbe, ki se nanašajo na vzajemni pokojninski sklad iz 4. podpoglavja VI. poglavja dvanajstega dela tega zakona smiselno veljajo tudi za kritni sklad za dodatno zavarovanje, razen določb 295., 296. in 297. člena, prvega in drugega odstavka 299. člena, 300. člena, 301. člena, 311. člena, 312. člena in od 314. člena do vključno 322. člena tega zakona.

(6) Ne glede na določbe 304. in 305. člena tega zakona, daje soglasje k pravilom upravljanja in k spremembam pravil upravljanja, ki jih sprejeme pokojninska družba ali zavarovalnica za kritni sklad, na podlagi katerega se izvaja dodatno zavarovanje, Agencija za zavarovalni nadzor.

(7) Zavarovalnica ali pokojninska družba k zahtevi za izdajo soglasja k pravilom upravljanja priloži dokumentacijo iz 300. člena tega zakona.

(8) V primeru, ko pokojninska družba ali zavarovalnica dodatno zavarovanje izvaja na podlagi enega kritnega sklada, izvaja naložbeno politiko zagotavljanja minimalne zajamčene donosnosti na čisto vplačilo.

(9) V primeru, ko pokojninska družba ali zavarovalnica izvaja dodatno zavarovanje na podlagi skupine kritnih skladov, izvaja naložbeno politiko življenjskega cikla.

331.č člen (dodatni kapital)

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala pokojninske družbe se upoštevajo naslednje postavke:

- vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;
- kapitalske rezerve, povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;
- podrejeni dolžniški instrumenti;
- druge postavke.

(2) Postavke iz prejšnjega odstavka se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 331.e člena tega zakona glede na nižjega izmed zneskov kapitala pokojninske družbe iz prejšnjega člena ali zneskov minimalnega kapitala pokojninske družbe iz 331.f člena tega zakona. Med druge postavke iz četrte alineje prejšnjega odstavka se na podlagi zahteve pokojninske družbe, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

- vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva ali delno upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja dodatnih pokojninskih zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5 % od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;
- skrite čiste rezerve, ki izhajajo iz vrednotenja sredstev, če takšne skrite rezerve nimajo narave izjeme;
- polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala pokojninske družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja ali ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena pokojninska družba.

331.e člen (predpis o obvladovanju tveganj)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj pokojninskih družb, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,
2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,
3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 331.č člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala iz 331.f člena tega zakona,

5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. podrobnejše vrste in lastnosti premoženja kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitve teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,
7. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti.

332.d člen

(ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja pokojninske družbe)

(1) Za kritne sklade iz šestega odstavka prejšnjega člena pokojninska družba premoženje kritnega sklada loči od svojega premoženja v skladu z 2.2 podpoglavjem VI. poglavja dvanajstega dela tega zakona.

(2) Klirinško depotna družba oziroma skrbnik Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo predloži podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogoči pregled teh stanj.

(3) Pokojninska družba v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite sklene pogodbo z banko v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe je jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(4) Pokojninska družba pri banki za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje, odpre transakcijski račun kritnega sklada, prek katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

332.g člen

(poročilo o merjenju tveganj)

(1) Pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o podatkih iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil iz prejšnjega odstavka ter roke in način poročanja.

332.h člen

(vrste dovoljenih naložb pokojninskih družb)

(1) Premoženje kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, so lahko samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država članica oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,
2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi članici oziroma državi članici OECD,
4. delnice in drugi lastniški vrednostni papirji s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
5. delnice in drugi lastniški vrednostni papirji s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD in če so izdani kot vrednostni papir,

6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,
7. terjatve iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici, in če višina terjatve ni višja od 60 % vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 % vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne(-ih) pravice (pravic),
8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,
10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,
11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila, zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,
12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica), če:
 - so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi članici,
 - dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos in
 - je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,
 - so prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,
13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici oziroma državi članici OECD,
14. gotovina v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,
15. terjatve iz naslova povračila davkov,
16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,
17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:
 - so v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,
 - dajejo donos in
 - so prosta vseh bremen,
18. terjatve do pozavarovateljev skupaj s pozavarovateljevimi deleži zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega sklada, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, dovoli, da premoženje kritnega sklada naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Pojmi organiziran trg, večstranski sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: MTF) in organizirani sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: OTF) imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

332.i člen (omejitve posameznih naložb)

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine matematičnih rezervacij:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo skupno presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena dosegaajo do 40 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - so predmet posebnega javnega nadzora za zaščito pravic imetnikov oziroma imetnic teh vrednostnih papirjev,
 - izdale so jih banke ali druge kreditne institucije, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, in ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,
 - denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se nalaga le v premoženje, ki v celotnem obdobju do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,
3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen kadar ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji po pridobitvi vseh dovoljenj uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,
4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zajamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 1 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki imajo po pravilih sklada več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zajamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno naložbo, in naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 10 % višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 30 % zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih

- rezervacij. Ne glede na prejšnji stavek naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 10 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
 13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij,
 14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka prejšnjega člena skupno ne smejo presegati 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na prejšnji stavek naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2 % zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo pokojninske družbe, ki upravlja kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prejšnjega odstavka. Veljavnost dovoljenja je omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdala, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

(3) Skupna vrednost naložb kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, ki ga upravlja pokojninska družba, v naložbe iz 2. do 11. točke prvega odstavka prejšnjega člena istega izdajatelja (dolžnika) in z njim povezanih oseb, ne sme presegati 10 % matematičnih rezervacij. V omejitve 10 % se ne upoštevajo naložbe iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v 2. točki prvega odstavka tega člena.

(4) Pokojninska družba lahko v zvezi z naložbami kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona, uporablja terminske pogodbe, opcije in druge izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zmanjšanju tveganj ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(5) Omejitve posameznih naložb iz tega člena veljajo ločeno za vsak kritni sklad iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona.

332.j člen **(lokalizacija premoženja kritnega sklada pokojninske družbe)**

(1) Pokojninska družba nalaga sredstva kritnega sklada iz tretje in četrte alineje petega odstavka 332.č člena tega zakona na celotnem območju držav članic in na območju držav članic OECD.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne pokojninske družbe tej dovoli, da kot premoženje kritnega sklada uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prejšnjega odstavka.

333.c člen **(nosilci ključnih funkcij)**

(1) Nosilci ključnih funkcij pokojninske družbe so osebe, ki so odgovorne za ključne funkcije pokojninske družbe.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja in zoper njo ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja;
4. ni oseba, ki v pokojninski družbi opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;
5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici ali pokojninski družbi pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše

- kršitve določb zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede upravljanja tveganj ali glede nadzora, upravljanja tveganj in razkritij na ravni skupine oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila razrešitev imenovanega pooblaščenega aktuarja zaradi hujše kršitve nalog pooblaščenega aktuarja, določenih v 604. členu Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 93/15 in 9/19) oziroma za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih pokojninski družbi pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve nalog nosilca ključne funkcije, določenih v tem zakonu;
6. je oseba dobrega ugleda in integritete.
- (3) Uprava s soglasjem nadzornega sveta pokojninske družbe pooblasti nosilce ključnih funkcij.
- (4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije pokojninska družba v osmih dneh od podelitve pooblastila obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.
- (5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu pokojninska družba odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.
- (6) Pokojninska družba v osmih dneh od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.
- (7) Nosilec ključne funkcije v osmih dneh od dneva, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.
- (8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije pokojninska družba pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najpozneje v treh mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.
- (9) Za ugotavljanje in nadzor nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in pokojninska družba pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije ali iz kazenske evidence.
- (10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in pokojninska družba pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.
- (11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.
- (12) Kadar pristojni organ države članice ali tretje države, v kateri ima ali je imel bivališče tuji državljan, ne zagotovi podatkov iz prejšnjega odstavka, ima enakovredno veljavo izjava tujega državljana, overjena pri notarju.
- (13) Dokumenti iz enajstega in dvanajstega odstavka tega člena se predložijo v treh mesecih od njihove izdaje.

333.č člen
(ključne funkcije)

(1) Pokojninska družba lahko organizira ključne funkcije tako, da posamezna oseba ali organizacijska enota opravlja aktivnosti več kot ene ključne funkcije, z izjemo funkcije notranje revizije, ki mora biti ločena od drugih ključnih funkcij.

(2) Pokojninska družba pri opravljanju ključnih funkcij upošteva velikost in notranjo sestavo pokojninske družbe ter velikost, naravo, obseg in kompleksnost njene dejavnosti.

(3) Posamezna oseba ali organizacijska enota, ki opravlja aktivnosti ključne funkcije, ne sme opravljati podobne ključne funkcije pri delodajalcu, ki je za svoje zaposlene oblikoval pokojninski načrt, ki ga pokojninska družba izvaja, razen če gre za delodajalca, ki skupaj s pokojninsko družbo spada v skupino podjetij.

(4) Brez poseganja v privilegij zoper samoobtožbo nosilec ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti, če uprava ali nadzorni svet pokojninske družbe ne sprejme ustreznih in pravočasnih popravilnih ukrepov, če je:

- oseba ali organizacijska enota pri opravljanju aktivnosti ključne funkcije odkrila obstoj precejšnjega tveganja, da pokojninska družba ne bo izpolnila pomembnih zakonskih zahtev, in je o tem poročala upravi ali nadzornemu svetu pokojninske družbe ter bi to lahko pomembneje vplivalo na interese članov in uživalcev dodatne pokojnine ali
- oseba pri opravljanju aktivnosti ključne funkcije opazila pomembno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki se uporabljajo za pokojninsko družbo in njene dejavnosti, in je o tem poročala upravi ali nadzornemu svetu pokojninske družbe.

(5) Osebe, ki so po tem, ko so v skladu s prejšnjim odstavkom obvestile Agencijo za zavarovalni nadzor, deležne delodajalčevih povračilnih ukrepov, imajo zagotovljeno pravno varstvo pred pristojnim sodiščem.

(6) Sistem upravljanja tveganj pokojninske družbe zajema najmanj naslednja področja:

1. sklepanje zavarovanj in oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. upravljanje sredstev in obveznosti;
3. naložbe, zlasti v izvedene finančne instrumente, listinjenje in podobne obveze;
4. likvidnost;
5. upravljanje zavarovalnih, tržnih, kreditnih, operativnih, likvidnostnih tveganj in tveganj koncentracije ter vseh drugih tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena;
6. pozavarovanje in druge tehnike za zmanjševanje tveganj;
7. okoljska in socialna tveganja ter tveganja upravljanja v zvezi z naložbenim portfeljem in njegovim upravljanjem.

(7) Kadar v skladu s pogoji pokojninskega načrta tveganja nosijo člani in uživalci dodatne pokojnine, sistem obvladovanja tveganj ta tveganja obravnava tudi z vidika članov in uživalcev dodatne pokojnine.

(8) Pri upravljanju tveganj se pri ocenjevanju kreditne sposobnosti izdajateljev finančnih instrumentov, v katere so naložena sredstva pokojninskih skladov, oseb, do katerih je pokojninski sklad izpostavljen, in sredstev pokojninske družbe pokojninska družba ne sme izključno ali samodejno opirati na bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, temveč upošteva tudi druge ustrezne informacije, če je to praktično izvedljivo.

(9) Naloge aktuarske funkcije pokojninske družbe so, da:

1. koordinira in nadzira izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
2. zagotavlja, da se za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij uporabljajo ustrezne metode in modeli ter predpostavke;
3. ocenjuje ustreznost, zadostnost in kakovost podatkov, potrebnih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij;
4. primerja predpostavke, na katerih temelji izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij z izkustvi;

5. obvešča organe vodenja in nadzora zavarovalnice o zanesljivosti in ustreznosti metod, modelov ter predpostavk, uporabljenih v izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij, ter o ustreznosti izračuna zavarovalno-tehničnih rezervacij;
6. poda mnenje o splošni politiki sklepanja zavarovanj, če ima pokojninska družba tako ureditev;
7. sodeluje pri uvedbi in izvajanju sistema upravljanja tveganj, zlasti pri izvedbi lastne ocene tveganj;
8. preverja ustreznosti ureditve zavarovanja, če ima pokojninska družba tako ureditev.

(10) Za prenos katere koli dejavnosti pokojninske družbe, vključno s ključnimi funkcijami in upravljanjem pokojninskih skladov, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede izločenih poslov.

333.d člen **(mnenje nosilca aktuarske funkcije k letnemu poročilu)**

(1) Pokojninska družba v 14 dneh po tem, ko je predložila letno poročilo pokojninske družbe, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži tudi poročilo nosilca aktuarske funkcije z mnenjem nosilca aktuarske funkcije o tem, ali je pokojninska družba izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročila nosilca aktuarske funkcije.

(3) Za mnenje nosilca aktuarske funkcije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja

334. člen **(kadrovske zahteve)**

(1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pokojninske družbe iz drugega odstavka 330. člena tega zakona, zaposluje delavce, ki imajo ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja financ.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše najmanjše število delavcev, ki jih zaposluje pokojninska družba v skladu s prejšnjim odstavkom, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ter način preverjanja teh pogojev.

335. člen **(uprava pokojninske družbe)**

(1) Uprava pokojninske družbe ima najmanj dva člana, ki pokojninsko družbo zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče izmed članov uprave te pokojninske družbe ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje pokojninske družbe za celoten obseg storitev dejavnosti pokojninske družbe.

(2) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovana le oseba, ki na podlagi izpolnjevanja pogojev za člana uprave zavarovalne družbe po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave pokojninske družbe.

(3) Član uprave je v pokojninski družbi v delovnem razmerju s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

336. člen **(postopek izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka prejšnjega člena kandidat za člana uprave priloži dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka, če na podlagi listin zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave pokojninske družbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če:

- iz podatkov, ki jih ima na voljo izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, ali zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili upravljanja tveganj;
- na podlagi kandidatove predstavitve vodenja poslov pokojninske družbe, ki jo Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi za kandidata za člana uprave v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za člana uprave po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, presodi, da kandidat ne bo zagotovil poslovanja pokojninske družbe v skladu s pravili, določenimi v tem zakonu ali v predpisih, ki urejajo zavarovalništvo ali v drugih predpisih, ki urejajo poslovanje pokojninske družbe;
- ugotovi, da je oseba v zahtevi za izdajo dovoljenja ali tekom predstavitve iz prejšnje alineje navajala netočne podatke.

(4) Oseba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave, mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi pokojninski družbi ponovno pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za imenovanje za člana uprave.

338. člen **(preoblikovanje in prenehanje pokojninske družbe)**

(1) Pokojninska družba se lahko preoblikuje v zavarovalno delniško družbo, če izpolnjuje vse pogoje določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo, in če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za prenehanje pokojninske družbe se uporabljajo določbe o likvidaciji in stečaju zavarovalne delniške družbe, določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

338.b člen **(poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe)**

(1) Za poslovne knjige in letno poročilo pokojninske družbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, glede poslovnih knjig in letnega poročila. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za pokojninske družbe predpiše posebne zahteve na področju poslovnih knjig, letnega poročila, v zvezi z revidiranjem letnih poročil in podrobnejšo vsebino računovodskih izkazov.

(2) Ne glede na zakon, ki ureja zavarovalništvo, lahko pokojninska družba letno poročilo, revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe, in dodatno revizorjevo poročilo predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

352. člen **(pristojnost za nadzor nad osebami, povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor sta pristojni za opravljanje nadzora tudi nad drugimi pravnimi osebami, povezanimi z upravljavcem pokojninskega sklada, če je to potrebno zaradi nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada.

(2) Kadar je za nadzor nad posamezno pravno osebo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja te pravne osebe v sodelovanju z drugim nadzornim organom.

354. člen **(pristojnost za nadzor nad izplačevanjem rent)**

(1) Za nadzor nad izplačevalci pokojninskih rent je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Nadzor po prejšnjem odstavku opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z določbami o postopku nadzora po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, če ni s tem zakonom določeno drugače.

356. člen
(pristojnost za nadzor nad osebami iz drugih držav članic)

(1) Nadzor nad izvajanjem dejavnosti dodatnega zavarovanja s strani osebe iz druge države članice na območju Republike Slovenije v skladu s 327. členom tega zakona, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu z določbami 351. člena tega zakona v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za delo.

(2) V primeru ugotovljenih kršitev oseb iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev o tem nemudoma obvesti organ, ki je v tej državi članici pristojen za nadzor nad to osebo (pristojni organ matične države članice).

(3) Če pristojni organ matične države članice ne zagotovi odprave kršitev ali sprejme nezadostne ukrepe za njihovo odpravo, lahko Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev, po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev. Če je zaradi kršitve nastala ali bi lahko nastala večja škoda, lahko pristojni nadzorni organ prepove osebi iz prvega odstavka tega člena delovanje na območju Republike Slovenije.

357. člen
(pristojnost za nadzor nad opravljanjem dejavnosti v drugi državi članici)

Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o kršitvi upravljavca pokojninskega sklada, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, pristojni nadzorni organ, v sodelovanju s pristojnim organom države članice gostiteljice, sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi odprava kršitev.

358. člen
(pristojnost za nadzor nad drugimi osebami)

Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor sta pristojni za opravljanje nadzora tudi nad osebami, ki v nasprotju s tem zakonom upravljajo pokojninske sklade ali izvajajo dodatno zavarovanje.

359. člen
(pristojnost za nadzor nad skrbnikom)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev je pristojna za nadzor nad skrbnikom pokojninskih skladov.

(2) Za nadzor nad skrbnikom pokojninskega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(3) Če je skrbnik iz 263. člena tega zakona kreditna institucija ali investicijsko podjetje s sedežem v drugi državi članici, ki ima ustrezno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ali druga oseba s sedežem v drugi državi članici, ki ima dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev za sklade kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, se glede nadzora smiselno uporablja določba 356. člena tega zakona.

359.a člen
(cilj nadzora)

Agencija za zavarovalni nadzor, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Banka Slovenije in inšpektorat opravljajo nadzor, da se:

- varujejo pravice članov pokojninskih skladov in uživalcev dodatne pokojnine ter
- zagotovita stabilnost in finančna trdnost upravljavcev pokojninskih skladov.

360. člen **(način opravljanja nadzora)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskih skladov:

- s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil upravljavcev pokojninskih skladov in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati in obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah Agencijo za trg vrednostnih papirjev ali Agencijo za zavarovalni nadzor;
- z opravljanjem pregledov poslovanja upravljavcev pokojninskih skladov;
- z izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora svoja pooblastila uporablja pravočasno in sorazmerno glede na velikost, vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih z dejavnostjo upravljanja pokojninskega sklada. Velikost, vrsto, obseg in zahtevnost poslovanja pokojninskega sklada Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevata tudi pri določitvi pogostosti in obsega izvajanja nadzora.

361. člen **(nadzorni ukrepi)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

- **(črtana)**;
- odreditev odprave kršitve;
- dodatni ukrep;
- začasno prepoved upravljanja pokojninskega sklada;
- odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada.

(2) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev pri opravljanju nadzora po tretjem ali petem odstavku 351. člena tega zakona ugotovi, da obstaja razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskih skladov, o tem obvesti Banko Slovenije, če je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada banka in Agencijo za zavarovalni nadzor, če je upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada pokojninska družba ali zavarovalnica.

(3) V primeru, ko v skladu s tem zakonom obstajajo razlogi, da Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici, ki upravlja pokojninski sklad, ali pokojninski družbi izreče ukrep iz pete alineje prvega odstavka tega člena, zavarovalnici ali pokojninski družbi prepove nadaljnje sklepanje dodatnega zavarovanja. Določba prejšnjega stavka se smiselno uporablja glede sledečih ukrepov, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor izreče zavarovalnici, ki upravlja pokojninski sklad ali pokojninski družbi:

- začasna prepoved upravljanja pokojninskega sklada (372. člen tega zakona);
- razlogi za odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada (373. člen tega zakona);
- pogojni odvzem dovoljenja (374. člen tega zakona);
- preklic pogojnega odvzema dovoljenja (375. člen tega zakona).

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pred izrekom nadzornih ukrepov prouči morebitni učinek izrečenih ukrepov na stabilnost finančnih sistemov v Evropski uniji, zlasti v izrednih razmerah.

362. člen **(nadzorni ukrepi nad drugimi osebami)**

(1) Če iz podatkov, ki so na voljo Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor izhaja, da oseba v nasprotju s tem zakonom upravlja pokojninske sklade ali izvaja dodatno zavarovanje, izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha s kršitvijo.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere dokaze, potrebne za ugotovitev, ali je oseba storila kršitev iz prejšnjega odstavka.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem kršitve, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

(4) Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne ravna po odredbi Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor, izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(5) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prejšnjega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

(6) Če podjetnik posameznik, kot ga določa zakon o gospodarskih družbah, pri katerem se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka tega člena, izda pristojni nadzorni organ odločbo, s katero ugotovi, da podjetnik ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti, in po pravnomočnosti odločbe o tem obvesti Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

363. člen **(letno nadomestilo za opravljanje nadzora)**

(1) Za opravljanje nadzora iz prve in druge alineje 360. člena tega zakona plačujejo upravljavci pokojninskih skladov in upravljavec sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja Agenciji za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agenciji za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, nadomestilo za nadzor glede na čisto vrednost sredstev pokojninskega sklada, sklada obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja ali vrednost premoženja, ki ga po tem zakonu lahko upravlja upravljavec, kot to določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev, izdana na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov ali tarifa Agencije za zavarovalni nadzor, izdana na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžni plačevati vsi upravljavci pokojninskih skladov za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz prve in druge alineje 360. člena tega zakona.

(3) Če nadomestilo ni plačano v roku, ki ga določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

364. člen (stroški nadzora)

(1) Kadar Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izreče ukrep nadzora po tem zakonu, subjekt nadzora Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) O povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka odloči Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo ali odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz prejšnjega odstavka je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi ali odločbi o izreku ukrepa nadzora ni posebnega postopka sodnega varstva.

(4) Pravnomočna odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

365. člen (izmenjava informacij o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev obvesti Banko Slovenije in Agencijo za zavarovalni nadzor o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(2) Banka Slovenije ali Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev o ugotovitvah in o izrečenih ukrepih nadzora v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti, če so ugotovitve in izrečeni ukrepi nadzora povezani oziroma vplivajo na poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada ali krovnega pokojninskega sklada.

366. člen (redno poročanje o poslovanju pokojninskega sklada)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada Agenciji za trg vrednostnih papirjev ali Agenciji za zavarovalni nadzor v zvezi z vsakim pokojninskim skladom, ki ga upravlja, redno poroča podatke o vrsti in sestavi naložb pokojninskega sklada, čisti vrednosti sredstev pokojninskega sklada, vrednosti enote premoženja pokojninskega sklada, poslovnem izidu pokojninskega sklada, donosnosti pokojninskega sklada ter druge podatke o poslovanju pokojninskega sklada.

(2) Za potrebe usklajenega evropskega nadzora nad pokojninami pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor redno sporoča podatke o izkazu stanja, sredstvih, kritnih skladih, prihodkih od naložb, spremembah v zavarovalno-tehničnih rezervacijah, članih, prispevkih, izplačilih članom, prenosih, stroških in čezmejnih dejavnostih.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih upravljavec pokojninskega sklada, ki je oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali kot krovni pokojninski sklad, Agenciji za trg vrednostnih papirjev poroča v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih upravljavec pokojninskega sklada, ki je oblikovan kot kritni sklad, Agenciji za zavarovalni nadzor poroča v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke, v katerih pokojninska družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča v skladu s drugim odstavkom tega člena.

367. člen
(poročanje na zahtevo)

(1) Upravljavci pokojninskih skladov na zahtevo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor in v roku, ki ga ta določi, posredujejo poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov posloводства upravljavcev pokojninskih skladov in oseb, zaposlenih pri upravljavcu.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v rokih, ki ne smejo biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

370. člen
(odredba o odpravi kršitev, ki jo izda Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor)

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec:

- pri upravljanju pokojninskega sklada krši določbe tega zakona, predpise, izdane na podlagi tega zakona ali pravila upravljanja pokojninskega sklada;
- krši obveznost poročanja in obveščanja.

371. člen
(odločba o dodatnem ukrepu)

(1) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona, mu Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od petih delovnih dni, v breme lastnega kapitala oblikuje rezervacije za nedoseganje zajamčene vrednosti sredstev.

(2) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad upravljanjem in poslovanjem pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz sedmega odstavka 313. člena tega zakona, mu Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo naloži, da v roku, ki ne sme biti daljši od petih delovnih dni, na denarni račun pokojninskega sklada vplača denarna sredstva v višini, ki bodo zagotovila izpolnjevanje pogoja, da vrednost rezervacij ne doseže 20 % kapitala upravljavca.

(3) Proti odločbi Agencije za trg vrednostnih papirjev o odreditvi dodatnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena je dovoljen ugovor, za katerega se smiselno uporabljajo prvi odstavek 496. člena, 497., 498., 499. in 500. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18 in 17/19 – popr.; v nadaljnjem besedilu ZTFI-1).

(4) Proti odločbi, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev zavrne ugovor iz prejšnjega odstavka, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(5) Tožba iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve odločbe.

(6) Dokončno odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena izvrši sodišče na predlog Agencije za trg vrednostnih papirjev.

(7) Glede pravnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

372. člen **(začasna prepoved upravljanja pokojninskega sklada)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni pokojninski sklad ali Agencija za zavarovalni nadzor v primeru, da je pokojninski sklad oblikovan kot kritni sklad ali kot skupina kritnih skladov, na podlagi katerih se izvaja naložbena politika življenjskega cikla, lahko upravljavcu pokojninskega sklada z odločbo začasno prepove upravljanje pokojninskega sklada v naslednjih primerih:

- če upravljavec pokojninskega sklada ne vodi tekoče poslovnih knjig ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc pokojninskega sklada, tako da ni mogoče kadarkoli preveriti, ali pri upravljanju pokojninskega sklada posluje v skladu s tem zakonom ali s predpisi, izdanimi na podlagi tega zakona;
- če upravljavec pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
- če upravljavec pokojninskega sklada ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja ali obveščanja Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor ali kako drugače ovira upravljanje nadzora;
- če upravljavec pokojninskega sklada krši pravila o naložbah pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ali o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala ali bi mu lahko nastala večja škoda;
- če upravljavec pokojninskega sklada pri čezmejni dejavnosti ne ravna v skladu z zahtevami socialnega in delovnega prava države članice gostiteljice na področju pokojninskih načrtov.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja do izdaje odločbe, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, ali do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ali do prenehanja dovoljenja po določbah tega člena.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi skrbniku.

(4) Od prejema odločbe o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada do prenehanja prepovedi, mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja pokojninskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(5) Za posle upravljanja pokojninskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati po prejšnjem odstavku, se štejejo posli iz 2. točke prvega odstavka 258. člena tega zakona in drugi posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje pokojninskega sklada nastala škoda.

(6) Od prejema odločbe o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada do njenega prenehanja je skrbnik upravičen do provizije in ostalih nadomestil, ki skladno s pravili pokojninskega sklada pripadajo njegovemu upravljavcu.

373. člen **(razlogi za odvzem dovoljenja za upravljanje pokojninskega sklada)**

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor upravljavcu pokojninskega sklada lahko odvzame dovoljenje za upravljanje pokojninskega sklada, ki ga upravlja, če:

- upravljavec pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odločbo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor o dodatnem ukrepu iz 371. člena tega zakona in je bila zaradi tega opravljena prisilna izvršitev te odločbe;

- je Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor že tretjič v obdobju dveh let izdala odločbo o dodatnem ukrepu iz prvega ali drugega odstavka 371. člena tega zakona;
- upravljavec krši odločbo o začasni prepovedi upravljanja pokojninskega sklada iz 372. člena tega zakona;
- upravljavec krši pravila o naložbah pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ali o upravljanju premoženja pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju pokojninskega sklada nastala ali bi mu lahko nastala večja škoda.

374. člen **(pogojni odvzem dovoljenja)**

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor tudi izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če upravljavec pokojninskega sklada v obdobju, ki je določen v odločbi, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preskusna doba), ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar se izreče pogojni odvzem dovoljenja, se lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če upravljavec pokojninskega sklada v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih mu je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, ali če upravljavec pokojninskega sklada pokojninskemu skladu ne povrne škode iz četrte alineje 373. člena tega zakona. Rok za izpolnitev teh obveznosti je določen v mejah preskusne dobe.

375. člen **(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)**

Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če upravljavec pokojninskega sklada v preskusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali, če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

376. člen **(javni opomin)**

(1) Kadar Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja z odločbo izreče upravljavcu pokojninskega sklada javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, se upošteva zlasti teža kršitve in okoliščino, ali je upravljavcu pokojninskega sklada že bil izrečen javni opomin ali pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor javno objavi izrek odločbe.

377. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada)**

(1) Dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe iz 314. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) ali odločbo o odvzemu dovoljenja iz 352. člena ZBan-2 ali če je Agencija za zavarovalni nadzor v postopku nadzora nad upravljavcem pokojninskega sklada, ki je zavarovalnica ali pokojninska družba, na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo, izdala odločbo o

prenehanju dovoljenja ali odločbo o odvzemu dovoljenja ali odločbo o začetku prisilne likvidacije ali odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh po prejemu odločbe Banke Slovenije ali Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje pokojninskega sklada.

(3) Za odločbo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 496., 497., 498., 499. in 500. člen ZTFI-1.

(4) Z izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena nastopijo pravne posledice iz četrtega odstavka 372. člena tega zakona. Pravne posledice iz prejšnjega stavka trajajo do konca postopka likvidacije pokojninskega sklada ali do prenosa upravljanja pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(5) Kadar se zaradi prenehanja dovoljenja upravljavcu za opravljanje storitve upravljanja pokojninskih skladov opravi likvidacija pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

(6) Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor organ EIOPA obvesti o odločitvi, s katero se prepove ali omeji opravljanje storitev upravljanja pokojninskega sklada.

(7) Agencija za trg vrednostnih papirjev organ EIOPA obvesti o izdaji odločbe iz drugega odstavka tega člena.

377.a člen

(prepoved razpolaganja s premoženjem, ki ga hrani skrbnik)

Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev lahko na zahtevo pristojnega nadzornega organa upravljavca pokojninskega sklada države članice prepove prosto razpolaganje s premoženjem, ki ga hrani skrbnik, s sedežem v Republiki Sloveniji.

377.b člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavijo in redno posodablajo:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji, na področju dodatnega pokojninskega zavarovanja;
2. informacije o postopku nadzora;
3. skupne statistične podatke o ključnih vidikih uresničevanja pravil nadzora v Republiki Sloveniji;
4. glavne cilje, funkcije in dejavnosti nadzora;
5. pravila o sankcijah in drugih ukrepih, ki se uporabljajo za kršitve predpisov v Republiki Sloveniji s področja dodatnega pokojninskega zavarovanja.

377.c člen

(razkritja)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije za preprečevanje in odvratanje od ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavi informacije iz tretjega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom javno objavi informacije po končanju postopka z izdajo ukrepa ali sankcije, razen če je bil začet postopek sodnega varstva. V tem primeru Agencija objavi informacije, ko je zahteva za sodno varstvo pravnomočno zavrnjena.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:
 - o nazivu in sedežu pravne osebe, če je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije, izrečena pravni osebi, ali
 - o osebnem imenu in letu rojstva fizične osebe, če je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije, izrečena fizični osebi;
2. o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona,
 - naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(4) Informacije iz drugega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za zavarovalni nadzor ali Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi.

(5) Podatki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, štejejo za osebne se iz objave po prvem odstavku tega člena izbrišejo po poteku petih let.

377.č člen **(izjeme v zvezi z razkritji)**

(1) Ne glede na prejšnji člen, lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora, kadar bi objava identitete pravne osebe ali osebnih podatkov fizične osebe iz 1. točke tretjega odstavka prejšnjega člena, glede na okoliščine posamičnega primera pomenila nesorazmeren ukrep glede na posledice objave ali bi objava podatkov iz tretjega odstavka prejšnjega člena ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrep nadzora, odloči tudi, da se:

1. identiteta kršitelja ne objavi, ali
2. odloži objava ukrepa nadzora ali sankcije zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaradi kršitve tega zakona, dokler ne prenehajo obstajati razlogi za odložitev, ali
3. ukrep nadzora ali sankcije zaradi prekrška, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaradi kršitve tega zakona, ne objavi, če z ukrepi iz 1. in 2. točke tega odstavka ni mogoče zagotoviti:
 - da stabilnost finančnih trgov ni ogrožena ali
 - da bi bila objava sorazmerna s sprejetimi ukrepi, ki se štejejo za manj pomembne.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz 1. točke prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, če je mogoče pričakovati, da bodo razlogi za zadržanje objave v razumnem roku prenehali obstajati.

(3) Če Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za zavarovalni nadzor ali Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugovoru ugodi, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži in navede rok za zadržanje objave ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi, ali odloči, da se ukrep nadzora ali sankcije zaradi prekrška ne objavi.

(6) Zoper odločbo, s katero Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravni spor.

(7) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

377.e člen (uporaba zaupnih informacij)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije sme zaupne informacije pri opravljanju svojih dolžnosti uporabiti samo za naslednje namene:

1. za preverjanje pogojev ob izdaji dovoljenja za opravljanje storitve upravljanja pokojninskega sklada in storitve izplačevanja pokojninskih rent;
2. za zagotovitev nadzora na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja upravljavcev pokojninskih skladov, vključno s spremljanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij, plačilne sposobnosti, sistema upravljanja in informacij članom in upravičencem;
3. za izrekanje ukrepov nadzora in kazni za prekrške ter vložitve ovadb zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdal nadzorni organ in
5. v drugih sodnih ali upravnih postopkih.

377.f člen (razkritje zaupnih podatkov Evropskemu parlamentu)

Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije lahko predložijo zaupne podatke Evropskemu parlamentu, če jih potrebuje za preiskavo v skladu z 226. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

377.g člen (osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije smejo Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije predložiti:

1. ob izmenjavi informacij med pristojnimi nadzornimi organi Republike Slovenije pri opravljanju nadzora;
2. ob izmenjavi informacij pristojnega nadzornega organa s pristojnim nadzornim organom iz druge države članice pri opravljanju nadzora;
3. ob izmenjavi informacij pri opravljanju nadzora z drugimi organi in osebami v Republiki Sloveniji, ki so pristojni:
 - za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in finančnih trgov;
 - za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema Republike Slovenije z uporabo pravil o makrobonitetnem nadzoru;
 - za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja upravljavca pokojninskega sklada ali v drugem podobnem postopku;
 - za opravljanje nalog revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih upravljavcev pokojninskih skladov;

4. ob razkritju potrebnih informacij sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja upravljavca pokojninskega sklada ali v drugem podobnem postopku, ki jih ta potrebuje pri opravljanju svojih dolžnosti;
5. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
6. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih upravljavcev pokojninskih skladov;
7. neodvisnim nosilcem aktuarske funkcije upravljavca pokojninskih skladov, ki izvajajo nadzor upravljavcev pokojninskih skladov, in organi, pristojnimi za nadziranje nosilcev aktuarske funkcije;
8. organom, pristojnim za varstvo konkurence oziroma za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, če jih potrebujejo v postopku, ki ga vodijo v okviru svojih pristojnosti;
9. finančni upravi, če jih potrebuje za opravljanje svojih nalog;
10. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvajanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov;
11. organu, pristojnemu za inšpekcijo dela, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog glede pokojninskega načrta ter pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta in pravic, ki jih člani pridobijo na teh podlagah;
12. Evropskemu odboru za sistemska tveganja, organu EIOPA, Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge;
13. osebam ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za terjatve;
14. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
15. centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti oziroma drugemu organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov, za izvajanje njihovih zakonskih pristojnosti;
16. parlamentarni preiskovalni komisiji, Računskemu sodišču in drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo preiskave, če:
 - so pristojni za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov pristojnih nadzornih organov nad upravljavci pokojninskih skladov ali za zakonodajo v zvezi s tem nadzorom;
 - so informacije nujno potrebne za izpolnjevanje pristojnosti iz prejšnje alineje;
 - za osebe z dostopom do informacij veljajo zahteve glede poklicne skrivnosti in
 - se informacije, ki izvirajo iz druge države članice, razkrijejo le v primeru izrecnega soglasja pristojnih organov, od katerih izvirajo, in izključno za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

(2) Oseba, ki ji Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije razkrije zaupne informacije po prejšnjem odstavku, sme te uporabiti samo za namen izvajanja svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prejšnjega odstavka in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 377.d člena tega zakona.

(3) Če je Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor ali Banka Slovenije zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice upravljavca pokojninskega sklada države članice, sme te zaupne informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice in, kadar je primerno, izključno za namene, za katere je ta organ dal svoje soglasje.

381. člen

(hujše kršitve upravljavca pokojninskega sklada)

- (1) Z globo od 1.250 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec pokojninskega sklada:
- če ne vodi registra osebnih računov članov pokojninskega sklada za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja (prvi odstavek 243. člena tega zakona);

- če prenese storitve upravljanja pokojninskega sklada na drugo osebo v nasprotju z 259. členom tega zakona;
- če za račun pokojninskega sklada, ki ga upravlja, ne sklene pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom (prvi odstavek 263. člena tega zakona);
- če pred sklenitvijo ali pred spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom ne pridobi dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s prvim in petim odstavkom 183. člena Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 77/11, 10/12 – ZPre-1C in 55/12; v nadaljnjem besedilu: ZISDU-2);
- če ne loči premoženja pokojninskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, ali drugega premoženja, ki ga upravlja (264. člen tega zakona);
- če pridobi pomembnejši vpliv na upravljanje izdajatelja vrednostnega papirja v nasprotju z 275. členom tega zakona;
- če za račun pokojninskega sklada sklepa posle v nasprotju z 277. ali prvim odstavkom 278. člena tega zakona;
- če za račun pokojninskega sklada izda poročstvo ali kakšno drugo obliko jamstva (prvi odstavek 280. člena tega zakona);
- če zastavi ali kako drugače obremeni premoženje pokojninskega sklada (prvi odstavek 282. člena tega zakona);
- če ne vodi poslovnih knjig ali poslovnih poročil pokojninskega sklada v skladu s 286. členom tega zakona;
- če pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje tega sklada (299. člen tega zakona);
- če v primeru nedoseganja zajamčene vrednosti sredstev ne oblikuje rezervacij v skladu s četrtim odstavkom 313. člena tega zakona;
- če v primeru, ko vrednost rezervacij iz četrtega odstavka 313. člena tega zakona doseže 20 % kapitala upravljavca, v roku in na način iz sedmega odstavka 313. člena tega zakona ne vplača denarnih sredstev;
- če prenese upravljanje pokojninskega sklada na drugega upravljavca brez dovoljenja Agencije za trg vrednostnih papirjev (314. člen tega zakona);
- če na zahtevo članov ne prenese upravljanja pokojninskega sklada na drugega upravljavca (315. člen tega zakona);
- če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada o tem ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev, članov ali javnosti (320. člen tega zakona v zvezi s prvim odstavkom 304. člena ZISDU-2);
- če na zahtevo Agencije za trg vrednostnih papirjev ali Agencije za zavarovalni nadzor ne poroča v rokih in na način, ki ga določi Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 367. člena tega zakona;
- če pooblaščenim osebam pristojnega nadzornega organa ne omogoči pregleda poslovanja na način, kot ga določa zakon, ki ureja postopek nadzora nadzornega organa.

(2) Z globo od 125 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa ali njegovega namena koristoljubnosti, se upravljavec pokojninskega sklada kaznuje z globo od 41.000 do 370.000 eurov, odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada pa z globo od 2.500 do 12.000 eurov.

382. člen **(lažje kršitve upravljavca pokojninskega sklada)**

(1) Z globo od 400 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec pokojninskega sklada:

- če članu ne pošlje potrdila o stanju na osebni račun člana in podatka o vseh vplačilih v pokojninski sklad v preteklem letu in v roku kot je določen (prvi odstavek 251. člena tega zakona);
- če članu na njegovo zahtevo ne poda informacij iz prvega odstavka 254. člena tega zakona;
- če članu na njegovo zahtevo ne izroči brezplačno dokumentov iz 253. člena tega zakona (drugi odstavek 254. člena tega zakona);
- če si provizije za upravljanje pokojninskega sklada ali stroške upravljanja pokojninskega sklada obračunava ali izplačuje v nasprotju z 260. ali 261. členom tega zakona;
- če skrbniku iz premoženja pokojninskega sklada poleg provizije in stroškov, kot jih dovoljuje zakon, povrne še kakšne druge stroške (četrti odstavek 263. člena tega zakona v zvezi s četrtem odstavkom 177. člena ZISDU-2);
- če se za račun pokojninskega sklada zadolžuje v nasprotju z 279. členom tega zakona;
- če za račun pokojninskega sklada kot prodajalca sklene pogodbo o prodaji finančnih instrumentov iz prvega odstavka 281. člena tega zakona, če pokojninski sklad ob njeni sklenitvi ni bil imetnik teh finančnih instrumentov (281. člen tega zakona);
- če za račun pokojninskega sklada posoja vrednostne papirje ali drugo premoženje pokojninskega sklada v nasprotju s tretjim odstavkom 282. člena tega zakona;
- če ne določi in ne izvaja ukrepov za obvladovanje tveganj v skladu z 284. členom tega zakona;
- če pred spremembo pravil upravljanja pokojninskega sklada ne pridobi soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev (prvi odstavek 305. člena tega zakona) ali Agencije za zavarovalni nadzor (šesti odstavek 323. člena tega zakona);
- če članu ne izplača odkupne vrednosti na način in v roku iz 310. člena tega zakona;
- če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada opravi izplačilo odkupne vrednosti ali nadaljuje s sprejemanjem vplačil (tretji odstavek 320. člena tega zakona v zvezi s prvim ali drugim odstavkom 306. člena ZISDU-2);
- če si po nastopu razloga za začetek likvidacije pokojninskega sklada izplača provizijo za upravljanje v nasprotju s tretjim odstavkom 320. člena tega zakona v zvezi s tretjim odstavkom 306. člena ZISDU-2.

(2) Z globo od 40 do 4.100 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca pokojninskega sklada, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

21. ZAKON O ZAVAROVALNIŠTVU

1. člen (predmet zakona)

Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje za nadzor zavarovalniških in pozavarovalniških skupin;
3. pogoje za reorganizacijo in prenehanje zavarovalnic in pozavarovalnic;
4. pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle na območju Republike Slovenije;
5. status, organizacijo in pravila delovanja Agencije za zavarovalni nadzor pri opravljanju pristojnosti in odgovornosti po tem in drugih zakonih;
6. pogoje za zavarovalno zastopanje in posredovanje.

21. člen (opravljanje zavarovalnih poslov)

- Na območju Republike Slovenije lahko zavarovalne posle opravlja:
1. zavarovalnica, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
 2. zavarovalnica države članice, ki v skladu s tem **zakonom** ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem **zakonom** upravičena neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije;
 3. zavarovalnica tretje države, ki je v skladu s tem **zakonom** upravičena neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije ali podružnica zavarovalnice tretje države, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za ustanovitev podružnice.

28. člen **(ločeno upravljanje življenjskih in premoženjskih zavarovanj)**

(1) Zavarovalnica, ki hkrati opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in zavarovalni skupini premoženjskih zavarovanj:

- vodi poslovne knjige, sestavlja izkaz poslovnega izida ter bilanco stanja za namen ugotavljanja kapitalske ustreznosti ter poslovna poročila, ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- sestavlja ločen izkaz poslovnega izida tako, da so vsi prihodki, zlasti premije, plačila pozavarovateljev in prihodki od naložb, ter odhodki, zlasti zavarovalne poravnave, spremembe zavarovalno-tehničnih rezervacij, pozavarovalne premije in operativni stroški v zvezi z zavarovalnimi posli, prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in zanjo pridobi naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je treba pridobiti tudi pri spremembah oziroma dopolnitvah metode porazdelitve;
- pripravi izjavo, v kateri so na podlagi bilance stanja, za ugotavljanje kapitalske ustreznosti jasno opredeljene postavke primernih osnovnih lastnih virov sredstev, ki krijejo teoretični zahtevani minimalni kapital ločeno za vsako posamezno zavarovalno skupino, kot je določeno v drugem odstavku 200. člena tega zakona;
- ugotavlja teoretični zahtevani minimalni kapital iz 232. člena tega zakona ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj;
- zagotovi primerne osnovne lastne vire sredstev za izpolnitev teoretičnega zahtevanega minimalnega kapitala ločeno za skupini premoženjskih in življenjskih zavarovanj, pri čemer izpolnjevanje teh finančnih obveznosti ne sme temeljiti na virih druge zavarovalne skupine.

(2) Če zavarovalnica pokriva teoretični zahtevani minimalni kapital iz četrte alineje prejšnjega odstavka in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, lahko za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala iz 202. člena tega zakona uporablja postavke primernih lastnih virov sredstev, ki so še na voljo za eno ali drugo zavarovalno skupino.

(3) V primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalskih zahtev v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj Agencija za zavarovalni nadzor uporabi ukrepe za odpravo kršitev ne glede na rezultate v drugi dejavnosti. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru neizpolnjevanja minimalnih kapitalskih zahtev dovoli tudi prenos prostih postavk primernih osnovnih lastnih virov sredstev iz ene zavarovalne skupine v drugo.

2.3. Osnovni kapital in delnice

30. člen **(delnice)**

(1) Delnice zavarovalnice se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice zavarovalnice se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Delnice zavarovalnice so v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(4) Drugi odstavek tega člena ne velja ob:

1. ustanovitvi zavarovalnice ali povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice zaradi izvedbe združitve ali delitve;

2. povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge zavarovalnice, če zavarovalnica za tako povečanje pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Za dovoljenje iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za združitev oziroma delitev.

31. člen

(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava neposredno ali posredno pridobiti delnice zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež pred pridobitvijo takega deleža (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik) pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20%;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 20% in manjši od ene tretjine;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od ene tretjine in manjši od 50%;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ki je enak ali večji od 50%;
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena družba zavarovalnice.

(3) Kvalificirani imetnik pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegl razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobi novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, pred pridobitvijo takega deleža pridobijo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so se sporazumeli in da pri pridobitvi delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic usklajeno delujejo:

1. člani organov vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to nalogo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje ali
4. osebe, ki so:

- skupščini zavarovalnice predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in

- z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(6) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobijo novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Prvi in drugi odstavek tega člena, 34. do 42. člen ter 45. in 47. člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za skupne kvalificirane imetnike.

35. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica te države članice,
2. kreditna institucija, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije ali
2. oseba, ki je nadrejena osebam iz prejšnje točke.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z nadzornimi organi držav članic in Republike Slovenije posvetuje in izmenjuje informacije o primernosti bodočih kvalificiranih imetnikov, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb v isti skupini in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz 36. člena tega zakona.

(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor po prvem ali drugem odstavku tega člena pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetuje z nadzornimi organi, obrazložitev odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ali zavrne zahtevo za izdajo tega dovoljenja, poleg vsebin, ki jih vključuje vsaka obrazložitev odločbe, vključuje tudi stališča Agencije za zavarovalni nadzor o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba tretje države, se zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priloži tudi soglasje oziroma mnenje nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

36. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Za zagotovitev varnega in skrbnega upravljanja zavarovalnice, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, ob upoštevanju vpliva, ki ga bo verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje zavarovalnice, če bo pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, presoja primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugleda bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugleda in izkušenj oseb, ki bodo imele možnost upravljati zavarovalnico ali drugače vplivati na poslovanje zavarovalnice, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje zavarovalnica;
4. verjetnih posledic, če bo bodoči kvalificirani imetnik pridobil kvalificirani delež, ki se zahteva, za sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v tem zakonu.

(2) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor presoja tudi, ali bo zavarovalnica sposobna ravnati v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene s tem zakonom, pri čemer je še posebno pomembno, ali ima skupina, katere del bo postala, strukture, ki zagotavljajo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovito izmenjavo informacij med nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti ter odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi.

(3) Pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor presoja tudi, ali obstajajo razlogi za sum, da:

1. je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ju opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali izveden poskus tega dejanja ali
2. bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

(4) Primernosti bodočega kvalificiranega imetnika Agencija za zavarovalni nadzor ne sme presojeti z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti zavarovalnici, vse bodoče kvalificirane imetnike obravnava nediskriminatorno.

37. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena;

2. na podlagi meril iz prejšnjega člena presodi, da je verjetno, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki se zahteva, da bo:

- ogrožena sposobnost zavarovalnice ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve, določene v tem zakonu,

- ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi;

3. obstajajo razlogi za sum, da:

- je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki se zahteva, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ju opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma ali izveden poskus tega dejanja ali

- bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma.

4. bodoči kvalificirani imetnik v roku, določenem z zahtevo iz šestega in sedmega odstavka 483. člena tega zakona, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo primernosti po merilih iz prejšnjega člena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in uresničevanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med nadzornimi organi.

38. člen

(rok za pridobitev deleža na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor naloži bodočemu kvalificiranemu imetniku z odločbo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža, da v roku, ki ga določi, pridobi delnice zavarovalnice, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok ne sme biti krajši od šestih mesecev od vročitve odločbe, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor določila ta rok.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prejšnjega odstavka.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vloži pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena.

39. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po prejšnjem členu določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic zavarovalnice, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor po prejšnjem členu določila rok za pridobitev delnic zavarovalnice in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice zavarovalnice tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža Agencija za zavarovalni nadzor izda ugotovitveno odločbo.

40. člen

(glasovalne pravice iz delnic zavarovalnice, pridobljenih v nasprotju z zakonom)

(1) Imetnik iz delnic zavarovalnice, ki jih je pridobil ali jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto tako, da se od števila delnic, ki je 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, odšteje ena delnica;

2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža tako, da je število enako številu delnic, ki je zgornja meja razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic zavarovalnice.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in če Agencija za zavarovalni nadzor to dovoljenje izda, z dnem dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo delež, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Zavarovalnica pred zasedanjem skupščine preveri, ali je imetnik pridobil dovoljenje za kvalificirani delež, in o tem obvesti predsednika skupščine.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo ta člen ter 41. in 42. člen tega zakona. Prvi do peti odstavek tega člena ter 41. in 42. člen tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zavarovalnice. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja zavarovalnice.

41. člen

(odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o

odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic Agencija za zavarovalni nadzor določi rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev. Ne glede na tretji odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor, kadar neupravičeni imetnik dosega ali presega 90% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice, v odredbi o odsvojitvi delnic določi, da do odsvojitve delnic glasovalne pravice iz delnic, ki jih ima neupravičeni imetnik v nasprotju s tem zakonom, izvršuje Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Neupravičeni imetnik do poteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki vključuje podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in
2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da pojasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija za zavarovalni nadzor v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze o okoliščinah, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku se smiselno uporablja 480. člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če:

1. neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavržena, zavrnjena ali umaknjena;
2. je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

42. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Agencija za zavarovalni nadzor v postopku po tretjem odstavku prejšnjega člena ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile odsvojene po odredbi o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj) izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic zavarovalnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove zavarovalnici, da bi navedenim osebam na kakršenkoli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna tako, da se od števila delnic, s katerimi je imetnik dosegel kvalificirani delež, odšteje ena delnica.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic vključuje:

1. podatke o neupravičenem imetniku, če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju;
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic zavarovalnice se vroči tudi zavarovalnici. Zavarovalnica od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je zavarovalnica v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, zavarovalnica dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplača novemu imetniku v osmih dneh po tistem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

43. člen

(delničarski sporazum)

(1) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v zavarovalnici, in sklenejo sporazum o usklajenem uresničevanju upravljavskih pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestijo Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Delničarji zavarovalnice, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v zavarovalnici in nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), pred sklenitvijo tega sporazuma pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic zavarovalnice, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delniškega sporazuma preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobijo novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi če:

1. namerava h kvalificiranemu delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec ali
2. bi po sklenitvi delničarskega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v zavarovalnici.

(5) Določbe 31., 34. do 42. člena ter 45. in 47. člen tega zakona o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža ter o pravicah in obveznostih posameznega kvalificiranega imetnika se smiselno uporabljajo tudi za udeležence kvalificiranega delničarskega sporazuma.

45. člen

(odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, če nastopijo okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 37. člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 40. člena tega zakona.

46. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če kvalificirani imetnik v preizkusnem določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih ravnanj, zaradi katerih bodo nastopile okoliščine, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če kvalificirani imetnik v preizkusnem obdobju stori novo ravnanje, zaradi katerega nastopijo okoliščine, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje.

47. člen

(obvestila kvalificiranega imetnika Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odsvojiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, o tem predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Če se delež kvalificiranega imetnika zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj zmanjša pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, kvalificirani imetnik o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Kvalificirani imetnik obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi in vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 36. členu tega zakona.

(4) Nadrejeni zavarovalni holding in mešani zavarovalni holding, ki imata v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj zavarovalnici nadrejene družbe, obvestita Agencijo za zavarovalni nadzor tudi o vsaki spremembi članov njunega posloводства.

48. člen **(predpis o kvalificiranih imetnikih)**

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika iz 36. člena tega zakona;
2. podrobnejšo vsebino dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;
3. podrobnejšo vsebino, način in rok pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

49. člen **(predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni družbi)**

(1) Zavarovalnica pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v drugi zavarovalnici oziroma drugi finančni družbi s sedežem v tretji državi o nameri pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor najmanj dva meseca pred pridobitvijo.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo dosegla ali preseгла mejo 20%, ene tretjine ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice ali finančne družbe tretje države ali na podlagi katerega bo zavarovalnica postala obvladujoča družba zavarovalnice ali finančne družbe tretje države, o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(3) Če namerava zavarovalnica odsvojiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, o tem predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Predhodnemu pisnemu obvestilu iz prvega ali drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih;
2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za zavarovalnico ali finančno družbo tretje države;
3. letni poročili zavarovalnice ali finančne družbe tretje države za zadnji dve poslovni leti;
4. če je zavarovalnica ali finančna družba tretje države po predpisih države sedeža zavezana za revizijo: revizorjevo poročilo z mnenjem o letnem poročilu za zadnji dve poslovni leti;
5. seznam oseb, ki so povezane z zavarovalnico ali finančno družbo tretje države z opisom načina povezav;
6. strategijo upravljanja zavarovalnice ali finančne družbe tretje države s presojo ekonomske učinkovitosti naložbe.

50. člen **(trden in zanesljiv sistem upravljanja)**

(1) Zavarovalnica vzpostavi in uresničuje trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki obsega najmanj:

1. pregledno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovit sistem prenosa informacij;
3. učinkovite in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja zavarovalnice integrirane ključne funkcije upravljanja. Ključne funkcije upravljanja so funkcija upravljanja tveganj, funkcija spremljanja skladnosti, funkcija notranje revizije in aktuarska funkcija;
4. učinkovito ter v organizacijsko strukturo in procese upravljanja vključeno funkcijo, s katero zavarovalnica zagotovi pravilno izvajanje politik in postopkov za distribucijo zavarovalnih produktov. Za izvajanje te funkcije uprava zavarovalnice imenuje odgovorno osebo, ki smiselno izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 561. člena tega zakona;
5. strategijo, pisna pravila, procese in postopke upravljanja tveganj;
6. ukrepe za zagotovitev rednega in stalnega poslovanja, ki so skladni z njenimi sistemi, viri in postopki, med katere sodi tudi izdelava kriznega načrta.

(2) Zavarovalnica ima pisno opredeljena pravila sistema upravljanja, ki določajo najmanj način upravljanja tveganj, spremljanje skladnosti, sistem notranjih kontrol, notranjo revizijo, aktuarsko funkcijo, distribucijo zavarovalnih produktov in izločene posle, če zavarovalnica del poslovanja prenese na drugo osebo. Pravila sistema upravljanja so pregledna in razumljiva.

(3) Pravila sistema upravljanja so predmet rednega, najmanj letnega pregleda. Pravila sistema upravljanja predhodno potrdi upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice s soglasjem nadzornega sveta zavarovalnice.

(4) Zavarovalnice vzpostavijo, vzdržujejo in posodablajo evidenco vse dokumentacije v zvezi z distribucijo zavarovalnih produktov in imenovanjem odgovorne osebe za funkcijo distribucije.

(5) Sistem upravljanja je sorazmeren naravi, obsegu in zahtevnosti poslov zavarovalnice.

(6) Zavarovalnica na področju sistema upravljanja poleg tega zakona upošteva tudi akte in regulativne tehnične standarde, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi 50. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpise, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

52. člen **(nosilci ključnih funkcij)**

(1) Nosilec ključne funkcije zavarovalnice je oseba, ki jo je upravni odbor ali uprava s soglasjem nadzornega sveta pooblastil kot osebo, ki je odgovorna za eno ali več ključnih funkcij zavarovalnice.

(2) Nosilec ključne funkcije je lahko le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za zanesljivo in preudarno opravljanje nalog ključne funkcije;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebne stečaja;
4. ni oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista;
5. ni oseba, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor v zadnjih petih letih zavarovalnici pravnomočno naložila odvzem pooblastila za ključno funkcijo zaradi hujše kršitve 4. oziroma 8. poglavja tega zakona;
6. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(3) Nosilec funkcije notranje revizije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoj iz 163. člena tega zakona. Nosilec aktuarske funkcije poleg pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjuje tudi pogoje, ki so navedeni v 169. členu tega zakona.

(4) O podelitvi pooblastila nosilcu ključne funkcije zavarovalnica v roku osmih dni, od podelitve pooblastila, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. V obvestilu poda tudi utemeljitve glede primernosti novo pooblaščenega nosilca ključne funkcije.

(5) Če v zvezi z nosilcem ključne funkcije nastopijo okoliščine, da nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka tega člena, mu zavarovalnica odvzame pooblastilo za ključno funkcijo.

(6) Zavarovalnica v roku osmih dni od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije Agencijo za zavarovalni nadzor pisno obvesti o razlogih, ki so privedli do odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije.

(7) Nosilec ključne funkcije v roku osmih dni od dne, ko je po lastni volji prenehal opravljati naloge ključne funkcije, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razlogih za prenehanje opravljanja nalog ključne funkcije.

(8) V primeru odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma prenehanja opravljanja nalog nosilca ključne funkcije zavarovalnica pooblasti novega nosilca ključne funkcije v najkrajšem možnem času, vendar najkasneje v treh mesecih od dneva odvzema pooblastila nosilcu ključne funkcije oziroma od dneva prenehanja opravljanja nalog ključne funkcije.

(9) Za namen ugotavljanja in nadzora nad izpolnjevanjem pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 2. točke drugega odstavka tega člena od nosilca ključne funkcije, lahko pa jih pridobita iz kazenske evidence.

(10) Za namen ugotavljanja in nadzora izpolnjevanja pogojev nosilcev ključnih funkcij Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita podatke iz 3. točke drugega odstavka tega člena iz poslovnega registra oziroma druge evidence.

(11) Za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor in zavarovalnica pridobita kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov držav, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred pooblastitvijo za nosilca ključne funkcije.

53. člen

(kršitve nalog nosilcev ključnih funkcij)

(1) Kršitve nalog nosilcev ključnih funkcij pomenijo kršitev nalog nosilcev ključnih funkcij, kot jih za posamezno ključno funkcijo v 4. oziroma 8. poglavju določa ta zakon.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži zavarovalnici odvzem pooblastila nosilcu ključne funkcije in pooblastitev novega nosilca ključne funkcije, če:

- nosilec ključne funkcije ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena,
- nosilec ključne funkcije huje krši naloge, določene s tem zakonom.

(3) Če nosilec ključne funkcije stori hujšo kršitev, opredeljeno v četrtem odstavku tega člena, zavarovalnica odvzame tej osebi pooblastilo za ključno funkcijo in o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s šestim odstavkom prejšnjega člena.

(4) Kršitev nalog nosilca ključne funkcije ima značilnost hujshe kršitve, če:

1. je zaradi kršitve nalog nosilca ključne funkcije ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali
2. nosilec ključne funkcije ponovno stori kršitev vsaj enkrat v treh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izreče nosilcu ključne funkcije opomin, če krši obveznosti iz 4. ali 8. poglavja tega zakona, ki se nanašajo na naloge nosilca ključne funkcije, in niso podani pogoji za odvzem pooblastila.

2.6. Organi vodenja in nadzora zavarovalnice

2.6.1. Skupne določbe

54. člen

(izbira sistema upravljanja zavarovalnice)

(1) Zavarovalnica lahko izbere dvotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja zavarovalnice z upravnim odborom.

(2) Za upravo in nadzorni svet zavarovalnice se uporablja ta zakon in določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo upravo oziroma nadzorni svet delniške družbe. V primeru družbe za vzajemno zavarovanje se določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe uporabljajo smiselno, pri čemer se ne uporablja določbe, ki ureja udeležbo članov uprave pri dobičku.

(3) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane organov vodenja in nadzora, vključno s pogoji, določenimi v 57. in 67. členu tega zakona, veljajo tudi za člane, ki so predstavniki delavcev. Pri izreku ukrepa iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona se v primeru člana nadzornega sveta, ki je predstavnik delavcev, namesto skupščine zavarovalnice upošteva organ, ki je imenoval predstavnika delavcev v nadzorni svet zavarovalnice. Pri izreku ukrepa iz 5. točke prvega odstavka 308. člena in 4. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona se v primeru člana uprave, ki je predstavnik delavcev, namesto nadzornega sveta zavarovalnice upošteva organ, ki je imenoval predstavnika delavcev v upravo zavarovalnice.

(4) Kadar ta zakon ne določa drugače, se za upravni odbor zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu zavarovalnice, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi zavarovalnice. Za posameznega člana upravnega odbora se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o članu nadzornega sveta zavarovalnice, za posameznega izvršnega direktorja pa določbe o članu uprave.

(5) Za izvršne direktorje in člane upravnega odbora zavarovalnice z enotirnim sistemom upravljanja veljajo posebna pravila:

1. upravni odbor zavarovalnice imenuje najmanj dva izvršna direktorja;
2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora zavarovalnice;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov zavarovalnice.

(6) Za upravljanje, nadzor in nosilce ključnih funkcij zavarovalnice se uporabljajo:

1. določbe 2.5. in 2.6. oddelka tega zakona,
2. akt, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega in drugega odstavka 50. člena Direktive 2009/138/ES, in
3. predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

55. člen

(predpis o članih uprave)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobno dokumentacijo, s katero kandidat za člana uprave zavarovalnice izkazuje izpolnjevanje pogojev iz 57. člena tega zakona.

57. člen

(pogoji za člana uprave zavarovalnice)

(1) Član uprave zavarovalnice je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja;
4. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(2) Pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka je izpolnjen, če ima oseba zadostno teoretično in praktično znanje za vodenje zavarovalnih poslov. Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prejšnjega odstavka izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov zavarovalnice oziroma družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor od kandidata za člana uprave zavarovalnice, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

(4) Podatke iz 3. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor iz poslovnega registra.

(5) Za tuje državljane pridobi Agencija za zavarovalni nadzor kot zadosten dokaz glede 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena enakovredne dokumente pristojnih organov države, v katerih je tuji državljan prebival v zadnjih desetih letih pred imenovanjem za člana uprave zavarovalnice.

(6) Kadar pristojni organ države članice ali tretje države, v kateri ima ali je imel bivališče tuji državljan, ne posreduje podatkov iz prejšnjega odstavka, ima enakovredno veljavo izjava tujega državljana, overjena pri notarju.

(7) Dokumenti iz petega in šestega odstavka tega člena se predložijo v roku treh mesecev od njihove izdaje.

58. člen

(sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave zavarovalnice)

(1) Nadzorni svet odloča o imenovanju določene osebe za člana uprave zavarovalnice, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

(2) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave zavarovalnice učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi, če:
 - ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave zavarovalnice ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali
 - Agencija za zavarovalni nadzor zavrže ali zavrne zahtevo te osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

59. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice)

(1) Funkcije člana uprave zavarovalnice ne sme nastopiti niti opravljati oseba, ki ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice kandidat za člana uprave priloži:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 57. člena tega zakona,
 2. sklep nadzornega sveta zavarovalnice o imenovanju za člana uprave zavarovalnice.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da kandidat za člana uprave zavarovalnice v postopku odločanja o dovoljenju opravi predstavitev vodenja poslov zavarovalnice.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice in če je bil imenovan v skladu z 58. členom tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Agencija za zavarovalni nadzor pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje EIOPA glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(6) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati, če:

- osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša, ali
- oseba v treh mesecih od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice ni začela opravljati funkcije člana uprave zavarovalnice, na katero se dovoljenje nanaša. Kadar oseba pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju, začne rok iz

prejšnjega stavka teči z dnem vpisa zavarovalnice v sodni register, vendar dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave preneha najkasneje takrat, ko preneha veljavnost dovoljenja zavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov.

(7) Nadzorni svet zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave zavarovalnice, najpozneje v petih delovnih dneh po prenehanju funkcije.

(8) Če dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice preneha veljati, Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

60. člen (prokura)

(1) Zavarovalnica lahko podeli prokuro in jo vpiše v sodni register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 57. člena tega zakona.

(2) Če je bilo članu uprave zavarovalnice odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, zavarovalnica tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v sodni register.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši prokurista, če:

- ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 57. člena tega zakona,
- je kršen prejšnji odstavek.

62. člen (obveščanje nadzornega sveta)

(1) Uprava zavarovalnice nemudoma pisno obvesti nadzorni svet zavarovalnice:

1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost zavarovalnice;
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma prepoved opravljanja posameznih zavarovalnih poslov;
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da primerni lastni viri sredstev ne dosegajo zahtevanega solventnostnega kapitala;
4. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne dosegajo zahtevanega minimalnega kapitala;
5. o ugotovitvah Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalnico.

(2) Član uprave zavarovalnice nadzorni svet nemudoma pisno obvesti:

1. da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb;
2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža;
3. o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

63. člen (odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. uprava zavarovalnice, katere član je, krši obveznosti iz 158. člena tega zakona, razen če član uprave zavarovalnice dokaže katerega od oprostilnih razlogov, navedenih v tretjem odstavku 61. člena tega zakona;

3. član uprave zavarovalnice huje krši druge obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 61. člena tega **zakona**;
4. je član uprave zavarovalnice pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja;
5. član uprave zavarovalnice ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 57. člena tega **zakona**.

(2) Kršitev obveznosti iz 3. točke prvega odstavka tega člena ima značilnost hujše kršitve, če:

1. je zaradi te kršitve ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost zavarovalnice ali
2. član uprave zavarovalnice stori kršitev enakih značilnosti že drugič v obdobju dveh let, pri čemer se ne zahteva, da bi bila prej storjena kršitev že pravnomočno ugotovljena.

64. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če član uprave zavarovalnice v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave zavarovalnice v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

65. člen

(opomin)

Agencija za zavarovalni nadzor izreče članu uprave zavarovalnice opomin, če član uprave zavarovalnice krši obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 61. člena tega **zakona**, in ni pogojev za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

67. člen

(pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice)

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslov zavarovalnice;
2. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja;
3. nad njo ni bil začel postopek osebnega stečaja in
4. je oseba dobrega ugleda in integritete.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora nad vodenjem poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta;
2. z imenovanjem člana nadzornega sveta zavarovalnice v nadzornem svetu zavarovalnice ni zagotovljena ustrezna raznolikost kvalifikacij, znanja in izkušenj za profesionalno nadzorovanje zavarovalnice.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor članu nadzornega sveta zavarovalnice z odločbo prepove opravljati funkcijo, če član nadzornega sveta ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje pogojev iz 66. člena tega zakona ter prvega in drugega odstavka 67. člena tega zakona.

(5) Za odločbo o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice se smiselno uporabljajo določbe 10.3.3. pododdelka tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja. Pravnomočno odločbo o prepovedi opravljanja funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice Agencija za zavarovalni nadzor vroči tudi zavarovalnici.

69. člen **(dolžnosti članov nadzornega sveta zavarovalnice)**

(1) Člani nadzornega sveta zavarovalnice:

1. nadzirajo primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije;
2. obravnavajo ugotovitve Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalnico;
3. preverjajo letna in druga finančna poročila in o tem izdelajo pisno poročilo skupščini delničarjev zavarovalnice;
4. obrazložijo skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu zavarovalnice.

(2) Člani nadzornega sveta zavarovalnice solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih nalog, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Posamezen član nadzornega sveta je prost odškodninske odgovornosti za škodo iz drugega odstavka tega člena, če dokaže enega od naslednjih oprostilnih razlogov:

1. da dejanj, določenih v prvem odstavku tega člena, ni mogel opraviti samostojno in:
 - je na seji nadzornega sveta predlagal, da se opravijo, a so drugi člani nadzornega sveta temu nasprotovali, ali
 - član nadzornega sveta, ki je bil v notranjem razmerju med člani nadzornega sveta odgovoren za področje poslovanje zavarovalnice, na katerem je podana kršitev, iz katere izhaja škoda, ni pravočasno pripravil ustreznih strokovnih podlag, ali
2. da za kršitev prvega odstavka tega člena kljub potrebni profesionalni skrbnosti ni mogel vedeti ali je ni mogel preprečiti.

(4) Član nadzornega sveta zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti nemudoma:

1. da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb;
2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

71. člen **(sklep skupščine o likvidaciji zavarovalnice)**

(1) Skupščina zavarovalnice lahko sprejme sklep o prenehanju zavarovalnice in začetku likvidacijskega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o likvidaciji).

(2) Skupščina zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prejšnjega odstavka šele po pridobitvi mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v mnenju iz drugega odstavka tega člena oceni ustreznost jamstev za zavarovanje terjatev upnikov zavarovalnice. Agencija za zavarovalni nadzor izda mnenje v roku 30 dni po prejemu zahteve za izdajo mnenja. Če Agencija za zavarovalni nadzor mnenja ne izda v roku 30 dni, lahko skupščina zavarovalnice takoj po izteku tega roka sprejme sklep o likvidaciji.

(4) Za likvidacijo zavarovalnice na podlagi sklepa o likvidaciji se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v 2.7. oddelku

tega zakona drugače določeno. V primeru družbe za vzajemno zavarovanje se določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, uporabljajo smiselno.

(5) Za likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavek 329. člena in 335. do 339. člen tega zakona, če ni v šestem odstavku tega člena določeno drugače.

(6) Likvidacijski upravitelj objavi sklep o likvidaciji v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

72. člen

(likvidacijski upravitelj zavarovalnice)

(1) Za likvidacijskega upravitelja zavarovalnice je lahko imenovana le fizična oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave v tej zavarovalnici.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena je lahko za likvidacijskega upravitelja zavarovalnice imenovana oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave v tej zavarovalnici, če pred nastopom funkcije pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice.

(3) Za dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice. Dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja zavarovalnice velja samo za likvidacijo tiste zavarovalnice, v zvezi s katero je bilo pridobljeno.

73. člen

(omejitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Uprava zavarovalnice obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklepu o likvidaciji naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena izda odločbo, s katero:

1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije zavarovalnice;
2. določi, v kolikšnem obsegu se za zavarovalnico v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(3) Po vročitvi odločbe iz drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja samo še tiste posle, ki so določeni s to odločbo, in druge posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, še pred izdajo odločbe obvesti nadzorni organ te države članice. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz četrtega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

74. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Če skupščina zavarovalnice odloči, da zavarovalnica deluje dalje, lahko zavarovalnica ponovno začne opravljati zavarovalne posle samo, če ponovno pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

76. člen (pojem)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle za svoje člane po načelu vzajemnosti in je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane, če tako določa statut ali drugi akt družbe.

79. člen (statut)

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje je izdelan v obliki notarskega zapisa.

(2) Statut družbe za vzajemno zavarovanje določa:

1. firmo in sedež družbe;
2. vrste zavarovalnih poslov, ki jih bo družba za vzajemno zavarovanje opravljala;
3. obliko in način objav, pomembnih za družbo oziroma za člane;
4. začetek in prenehanje članstva;
5. ali družba opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane;
6. višino ustanovnega kapitala ter pogoje in način vračila sredstev, vplačanih za oblikovanje ustanovnega kapitala;
7. pogoje in način vplačila sredstev članov ter izplačila sredstev članom;
8. višino ter način oblikovanja varnostnih rezerv;
9. merila za delitev dobička;
10. pogoje in način uporabe dobička oziroma kritja izgub;
11. ali posluje po načelu naknadnih vplačil oziroma znižanja obveznosti zavarovalnice iz zavarovalne pogodbe;
12. sistem upravljanja (enotirni ali dvotirni);
13. število članov organov vodenja ali nadzora;
14. mandatno dobo članov organa vodenja ali nadzora;
15. ali je skupščina družbe organizirana kot skupščina članov ali kot skupščina zastopnikov;
16. če je skupščina organizirana kot skupščina zastopnikov, ureditev volitev v skupščino zastopnikov;
17. najmanjše število članov skupščine, ki lahko uresničujejo manjšinske pravice;
18. način prenehanja družbe;
19. pravila in postopke v zvezi s prispevki članov, premijami članov in nečlanov ter z izvedbo naknadnih vplačil.

(3) Druga vprašanja, ki so pomembna za družbo za vzajemno zavarovanje in niso urejena s statutom, se lahko v skladu s tem zakonom uredijo v drugih aktih družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor družbi za vzajemno zavarovanje zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov tudi, če so ali bi bili zaradi določb statuta lahko ogroženi interesi članov.

(5) Družba za vzajemno zavarovanje ob sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki je temelj za pridobitev članstva v družbi, članu omogoči vpogled v veljavni statut v pisni ali elektronski obliki ter mu omogoči vpogled v nadaljnje spremembe statuta.

83. člen (ustanovni kapital)

(1) Ob ustanovitvi družbe za vzajemno zavarovanje je treba oblikovati ustanovni kapital, ki je namenjen kritju stroškov ustanovitve ter kritju organizacijskih in drugih stroškov, povezanih z začetkom poslovanja. Če statut ne določa drugače, se ustanovni kapital lahko uporabi tudi za oblikovanje varnostnih rezerv.

(2) Najnižji ustanovni kapital družbe za vzajemno zavarovanje je enak višini zahtevanega minimalnega kapitala (absolutni prag) iz drugega odstavka 233. člena tega zakona.

(3) Kadar družba za vzajemno zavarovanje po ustanovitvi zahteva izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v dodatnih zavarovalnih vrstah ali za opravljanje pozavarovalnih poslov, Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja zahteva ustrezno zvišanje ustanovnega kapitala, če kritja stroškov, povezanih z začetkom poslovanja v drugih zavarovalnih vrstah ali z začetkom opravljanja pozavarovalnih poslov, ni mogoče zagotoviti na drugačen način.

99. člen **(statut in pravilnik)**

(1) Družba za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, v statutu glede volitev v skupščino zastopnikov določi zlasti:

- število in sestavo volilne komisije,
- obliko žreba iz petega odstavka 93. člena tega zakona,
- osnovna pravila volilnega postopka in izvedbe volitev.

(2) Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje, ki ima skupščino organizirano kot skupščino zastopnikov, sprejme tudi pravilnik o volitvah v skupščino zastopnikov. V pravilniku o volitvah v skupščino zastopnikov natančneje uredi vprašanja iz prvega odstavka tega člena ter druga vprašanja, potrebna za pripravo in izvedbo volitev.

(3) Statut v delu, ki ureja volitve v skupščino zastopnikov, in njegove spremembe začnejo veljati, ko k njim poda soglasje Agencija za zavarovalni nadzor. V primeru družbe, ki opravlja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, je za začetek veljavnosti potrebno tudi soglasje ministra, pristojnega za zdravje.

105. člen **(likvidacija družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi sklepa skupščine o likvidaciji)**

(1) Za prostovoljno likvidacijo družbe za vzajemno zavarovanje se poleg 71. do 75. člena tega zakona uporablja tudi ta člen.

(2) Za veljavnost sklepa skupščine o likvidaciji je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja samo, če v primeru prenehanja družbe za vzajemno zavarovanje interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ne bi bili v zadostni meri zaščiteni.

(3) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, in sredstva na računih članov družbe, ki so upoštevana kot osnovni lastni viri sredstev, se lahko vrnejo šele, ko so poplačane druge obveznosti družbe, vključno z obveznostmi do članov iz zavarovanj, oziroma zagotovljeno ustrezno zavarovanje za poplačilo teh obveznosti.

(4) Premožanje, ki ostane po poplačilu oziroma zagotovitvi zavarovanja za poplačilo vseh obveznosti iz prejšnjega odstavka, se razdeli osebam, ki so bile člani družbe za vzajemno zavarovanje v trenutku sprejema sklepa skupščine o likvidaciji družbe. Razdelitev se opravi po merilih, ki jih statut določa za razdelitev dobička članom.

107. člen **(dovoljenje za združitev)**

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pred združitvijo z drugo družbo za vzajemno zavarovanje pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev se smiselno uporabljajo 115., 117. in 119. do 121. člen tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za izdajo soglasja za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

(3) Če zaradi združitve nastane nova pravna oseba, ki bo opravljala zavarovalne posle, nova pravna oseba pred vpisom združitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Če se družba za vzajemno zavarovanje pripoji prevzemni družbi, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, oziroma če del sredstev in obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi delitve s prevzemom prevzame prevzemna družba, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, in če bo prevzemna družba v navedenih primerih opravljala zavarovalne posle, prevzemna družba pred vpisom združitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(5) V primerih iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor združi postopek odločanja o dovoljenju za združitev in postopek odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru delitve družbe za vzajemno zavarovanje.

108. člen

(prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko svoje celotno premoženje brez predhodne likvidacije prenese na zavarovalno delniško družbo.

(2) Za prenos premoženja družbe za vzajemno zavarovanje na zavarovalno delniško družbo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ki urejajo pripojitev.

Družba za vzajemno zavarovanje se šteje za prevzeto družbo, zavarovalna delniška družba pa za prevzemno družbo.

(3) Za sklep skupščine družbe za vzajemno zavarovanje o soglasju k pogodbi o pripojitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(4) Za prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

109. člen

(preoblikovanje v delniško družbo)

(1) Družba za vzajemno zavarovanje se lahko preoblikuje v delniško družbo na podlagi sklepa skupščine. Za sklep skupščine je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(2) Vsak član lahko do izteka tretjega dne pred zasedanjem skupščine ugovarja preoblikovanju s priporočenim pismom.

(3) Najpozneje s sklicem skupščine uprava družbe za vzajemno zavarovanje vse člane družbe obvesti o vsebini predlaganega sklepa o preoblikovanju na način, ki ga za objave družbe določa statut. V obvestilu je treba člane poučiti o pravici do ugovora iz prejšnjega odstavka in pravicah, ki izhajajo iz vloženega ugovora.

(4) Za začetek in izvedbo postopka preoblikovanja družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

112. člen **(prenos zavarovalnih pogodb)**

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb je poleg pogojev, določenih v 516. do 519. členu tega zakona, potrebno tudi soglasje skupščine. Za sklep skupščine o soglasju k prenosu zavarovalnih pogodb je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa večje večine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če interesi članov iz članskega razmerja v družbi za vzajemno zavarovanje zaradi prenosa zavarovalnih pogodb ne bi bili zaščiteni v zadostni meri.

113. člen **(upravičenost opravljati zavarovalne posle)**

(1) Zavarovalnica sme opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Zavarovalnica, ki pridobi dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov iz prejšnjega odstavka, sme zavarovalne posle, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi na:

1. območju druge države članice: prek podružnice ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 3.2.2. pododdelku tega zakona;
2. območju tretje države: prek podružnice ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 3.2.3. pododdelku tega zakona.

117. člen **(združitev postopka odločanja o dovoljenjih)**

Agencija za zavarovalni nadzor hkrati odloči o naslednjih zahtevah za izdajo dovoljenj:

1. o zahtevi zavarovalnice za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
2. o zahtevah bodočih kvalificiranih imetnikov delnic zavarovalnice iz prejšnje točke za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,
3. o zahtevah kandidatov za člane uprave zavarovalnice iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice.

118. člen **(obseg dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za vsako zavarovalno vrsto, v kateri sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, če ugotovi, da zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v tej zavarovalni vrsti.

(3) V izreku dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor izrecno navede zavarovalne vrste, za katere dovoljenje velja. Če dovoljenje velja za vse zavarovalne vrste iz posamezne zavarovalne podskupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v izreku dovoljenja navede to zavarovalno podskupino.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja pozavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v zavarovalni

skupini premoženjska zavarovanja ali zavarovalni skupini življenjska zavarovanja ali v obeh zavarovalnih skupinah iz drugega odstavka 26. člena tega zakona in v izreku dovoljenja navede, da velja izključno za zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

(5) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja zavarovalnici za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v zavarovalni skupini iz drugega odstavka 26. člena tega zakona, v kateri ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, oziroma v obeh zavarovalnih skupinah, če zaprosi kompozitna zavarovalnica za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v obeh zavarovalnih skupinah.

(6) Določbe tega poglavja, ki se v zvezi z odločanjem o izdaji dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov nanašajo na posamezno zavarovalno vrsto, se pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj uporabljajo za posamezno zavarovalno skupino.

119. člen

(odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

Agencija za zavarovalni nadzor izda zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, če:

1. je statusna ureditev zavarovalnice v skladu z 2. poglavjem tega zakona;
2. so delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, pridobili dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v zavarovalnici;
3. so kandidati za člane uprave zavarovalnice pridobili dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;
4. je načrtovani sistem upravljanja tveganj iz 154. člena tega zakona ustrezen in primeren za upravljanje tveganj, ki jim bo zavarovalnica pri opravljanju načrtovanih poslov izpostavljena.

120. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi drugih držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetuje z nadzornimi organi druge države članice, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja:

1. podrejena oseba zavarovalnice, kreditne institucije ali investicijskega podjetja s sedežem v EU, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;
2. podrejena oseba osebe, ki je nadrejena zavarovalci, kreditni instituciji ali investicijskemu podjetju s sedežem v EU, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetuje z nadzornimi organi drugih držav članic tudi, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje zavarovalnico, kreditna institucijo ali investicijsko podjetje s sedežem v EU.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjava informacije zlasti o primernosti delničarjev, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav ter nosilcev ključnih funkcij družb znotraj iste skupine ter tudi o izpolnjevanju kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

121. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, če niso izpolnjeni pogoji po tem ali drugih zakonih oziroma na njegovi podlagi izdanih

predpisih za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v delu, v katerem se nanaša na obvezna zavarovanja v prometu, če so splošni in posebni zavarovalni pogoji v nasprotju z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

122. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)**

(1) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov preneha:

1. če zavarovalnica ne začne poslovati v enem letu od izdaje dovoljenja,
2. če zavarovalnica preneha opravljati zavarovalne posle za več kot šest mesecev,
3. z izdajo odločbe Agencije za zavarovalni nadzor o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka oziroma o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico,
4. z zaključkom redne likvidacije zavarovalnice,
5. s spremembo dejavnosti zavarovalnice ali
6. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

(2) Če je zavarovalnici prenehalo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v vseh zavarovalnih vrstah v posamezni zavarovalni skupini, za katero je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, ji istočasno preneha tudi dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj v isti zavarovalni skupini.

(3) Če nastopi razlog iz prvega ali drugega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(4) Zavarovalnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena z iztekom roka, v katerem dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena z vročitvijo odločbe Agencije za zavarovalni nadzor o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja oziroma o začetku prisilne likvidacije;
3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena s sprejetjem sklepa skupščine zavarovalnice o začetku likvidacijskega postopka;
4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena s sprejetjem sklepa skupščine o spremembi dejavnosti zavarovalnice;
5. v primeru iz 6. točke prvega odstavka tega člena, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos vseh zavarovalnih pogodb.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorne organe drugih držav članic.

123. člen **(obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o začetku opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti)**

Zavarovalnica obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o začetku oziroma prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, za katere je pridobila dovoljenje.

124. člen **(sprememba zavarovalnih vrst)**

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, pridobi v primeru, če namerava začeti opravljati zavarovalne posle v drugih zavarovalnih vrstah, dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za takšno spremembo zavarovalnih vrst.

(2) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 114. do 121. člen tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst, če:

1. ugotovi, da bi bilo zaradi opravljanja poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja, ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu z določbami tega zakona oziroma predpisov, izdanih na njegovi podlagi o upravljanju tveganj;

2. zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, namerava začeti opravljati zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

125. člen

(dovoljenje za združitve oziroma delitev)

(1) Če je zavarovalnica udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za to združitve oziroma delitev.

(2) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za združitve oziroma delitev se smiselno uporabljajo 114. do 121. člen tega zakona.

(3) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala zavarovalne posle, ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druga statusna preoblikovanja, pri katerih je udeležena zavarovalnica.

(5) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena obvesti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri katerih je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža. Pozavarovalnicam pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

126. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov na območju države članice)

(1) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle, za katere je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice ali neposredno.

(2) Šteje se, da zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v državi članici, če sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v tej državi članici ali če na območju države članice izvaja aktivnosti iz 2. točke 22. člena tega zakona.

(3) Pri določitvi države članice, v kateri zavarovanja krijejo nevarnosti, se uporablja 23. člen tega zakona.

127. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice zavarovalnice v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki namerava ustanoviti podružnico v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, in navede državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice, ki je izdelano v slovenskem jeziku in v jeziku države članice, zavarovalnica priloži naslednje informacije:

1. poslovni načrt, ki obsega vrste in obseg poslov, ki jih namerava opravljati prek podružnice, organizacijski ustroj podružnice in smiselno druge postavke, določene s 116. členom tega zakona;

2. naslov v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti in na katerega bo mogoče dostaviti dokumentacijo glede podružnice in sporočila pooblaščenim osebam iz 3. točke tega odstavka;

3. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, davčno številko in EMŠO oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo iz prvega odstavka tega člena obsega zahtevo, da Agencija za zavarovalni nadzor obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice).

128. člen

(posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če ob upoštevanju obsega in vrste poslov, ki jih namerava zavarovalnica opravljati prek podružnice, obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja zavarovalnice ter primernosti pooblaščenih predstavnikov v skladu s 57. členom tega zakona.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ne zavrne zahteve po prvem odstavku tega člena v treh mesecih po prejemu obvestila zavarovalnice s prilogami iz prejšnjega člena, to obvestilo s prilogami posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, v roku iz drugega odstavka tega člena sporoči zavarovalnici razloge za zavrnitev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom tega člena zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice ali če zahteve za posredovanje obvestila v skladu z drugim odstavkom tega člena ne zavrne, vendar obvestila ne posreduje nadzornemu organu države članice v roku iz drugega odstavka tega člena, je zagotovljeno sodno varstvo, kakor da je bila zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

129. člen

(začetek poslovanja podružnice v državi članici)

Zavarovalnica lahko ustanovi in začne opravljati zavarovalne posle preko podružnice:

1. z dnem, ko jo Agencija za zavarovalni nadzor obvesti, da je prejela obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi, ali

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz drugega odstavka 128. člena tega zakona, če Agencija za zavarovalni nadzor do izteka dveh mesecev ni prejela obvestila nadzornega organa države članice o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, ki so namenjeni zaščititi javnih koristi.

130. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice v državi članici)

(1) Če namerava zavarovalnica spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 127. do 129. člen tega zakona, pri čemer posamezen rok iz drugega odstavka 128. člena in iz 2. točke 129. člena znašata en mesec.

131. člen
(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki namerava začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in navede državo članico, v kateri namerava začeti z neposrednim opravljanjem te storitve. Obvestilu o nameri neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov zavarovalnica priloži informacije glede vrste in obsega poslov po posameznih zavarovalnih vrstah, ki jih namerava opravljati v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila zavarovalnice iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje nadzornemu organu države članice in o tem obvesti zavarovalnico. Hkrati z obvestilom Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice posreduje tudi:

1. izjavo, iz katere je razvidno, da zavarovalnica krije zahtevani solventnostni kapital in zahtevani minimalni kapital, in

2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(3) Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov, navedenih v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici z dnem, ko prejme obvestilo iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne posredovanje obvestila iz drugega odstavka tega člena nadzornemu organu države članice, v roku iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici sporoči razloge za zavrnitev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice ali zahteve za posredovanje obvestila ne zavrne, vendar obvestila ne posreduje nadzornemu organu države članice v roku iz drugega odstavka tega člena, je zagotovljeno sodno varstvo, kakor da je bila zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

131.a člen
(spremembe glede vrste poslov)

Če namerava zavarovalnica izvesti spremembo glede vrste in obsega poslov po posameznih zavarovalnih vrstah, o katerih je v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, kot je določeno v 131. členu tega zakona.

131.b člen
(obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)

(1) Kadar namerava Agencija za zavarovalni nadzor izdati dovoljenje zavarovalnici, katere poslovni načrt izkazuje, da del njenih dejavnosti temelji na neposrednem opravljanju poslov in opravljanju poslov prek podružnice na območju druge države članice, ter oceni, da so te dejavnosti pomembne za trg države članice, Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti nadzorni organ države članice in EIOPA.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPA in nadzorni organ države članice, če ugotovi, da se je finančno stanje zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, poslabšalo ali obstajajo druga tveganja v zvezi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki lahko vplivajo na trg države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice lahko zadevo predložita EIOPA, in če ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(4) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(5) Obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornega organa države članice, ki so določene v tem zakonu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena, kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica opravljati v državi članici, pomembni za trg države članice;
2. je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestila EIOPA in nadzorni organ države članice o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle v državi članici, ali o obstoju drugih tveganj v zvezi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki lahko vplivajo na trg države članice;
3. je nadzorni organ države članice obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih glede varstva zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom 136.a člena tega zakona ali
4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s tretjim odstavkom tega člena in posredovana zahteva EIOPA za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(7) Prejšnji odstavek ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena vzpostavi platformo za sodelovanje, če se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(8) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi šestega in sedmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor in nadzornih organov držav članic, ki jih določa ta zakon.

132. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi)

(1) Zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v tretji državi prek podružnice ali neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tretji državi zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi).

(3) Za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 127. člena, prvi odstavek 128. člena in 130. člen tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu s tem zakonom.

(5) Za neposredno opravljanje zavarovalnih poslov v tretji državi se smiselno uporablja prvi odstavek prejšnjega člena. Zavarovalnica lahko začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v tretji državi z dnem, ko o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor. Del obvestila je tudi pisno dokazilo nadzornega organa tretje države, da tretja država dovoljuje neposredno opravljanje zavarovalnih poslov.

134. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice)

(1) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, katera namerava opravljati zavarovalne posle preko podružnice v Republiki Sloveniji, pošlje Agenciji za zavarovalni nadzor obvestilo in priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati zavarovalne posle:

1. z dnem, ko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice od Agencije za zavarovalni nadzor prejme obvestilo o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi, o čemer nadzorni organ države članice obvesti zavarovalnico države članice, ali

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice ter priloge iz prvega in drugega odstavka 127. člena in tretjega odstavka 128. člena tega zakona, če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice do izteka dveh mesecev ni prejel obvestila Agencije za zavarovalni nadzor o pogojih za opravljanje zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ki so namenjeni zaščiti javnih koristi.

(3) Če namerava zavarovalnica države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 127. člena tega zakona, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

135. člen

(neposredno opravljanje zavarovalnih poslov)

Zavarovalnica države članice sme začeti z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji, ko Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornega organa države članice sedeža te zavarovalnice prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 131. člena tega zakona.

136. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov obveznih zavarovanj v prometu)

(1) Poleg pogojev, določenih v 134. in 135. členu tega zakona, predloži zavarovalnica države članice, preden začne opravljati obvezna zavarovanja v prometu, Agenciji za zavarovalni nadzor potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja;

2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, in se zavezala k financiranju škodnega sklada in odškodninskega urada ter izpolnjevanju drugih obveznosti, potrebnih za delovanje škodnega sklada in odškodninskega urada;

3. sporočila ime in naslov predstavnika, kot je določen v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(2) Ne glede na 134. in 135. člen tega zakona sme zavarovalnica države članice začeti opravljati obvezna zavarovanja v prometu samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznanj s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec, preden jih začne uporabljati.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

136.a člen

(obveščanje EIOPA in platforme za sodelovanje)

(1) Kadar namerava nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice izdati dovoljenje zavarovalnici, katere poslovni načrt izkazuje, da del njenih dejavnosti temelji na neposrednem opravljanju poslov in opravljanju poslov prek podružnice na območju Republike Slovenije ter so te dejavnosti pomembne za trg Republike Slovenije, nadzorni organ države članice o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA.

(2) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in EIOPA, če ugotovi, da se je finančno stanje zavarovalnice, ki opravlja posle na območju Republike Slovenije, poslabšalo ali obstajajo druga tveganja v zvezi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki lahko vplivajo na trg Republike Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice obvesti, kadar ima resne in utemeljene pomisleke v zvezi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj. Hkrati z obvestilom nadzornemu organu države članice sedeža zavarovalnice Agencija za zavarovalni nadzor posreduje obvestilo tudi EIOPA.

(4) Nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in Agencija za zavarovalni nadzor lahko zadevo predložita EIOPA, in če ni mogoče najti dvostranske rešitve, zahtevata pomoč EIOPA.

(5) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena morajo biti dovolj podrobna, da omogočijo ustrezno presojo.

(6) Obvestila iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena ne posegajo v nadzorne pristojnosti nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice in Agencije za zavarovalni nadzor, ki so določene v tem zakonu.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v platformi za sodelovanje, ki jo je v primeru utemeljenih in resnih sumov o negativnem vplivu na zavarovalce, zavarovance in druge upravičence iz zavarovanj na lastno pobudo ali pobudo enega ali več nadzornih organov držav članic iz tega člena vzpostavila EIOPA z namenom okrepitve izmenjave informacij in spodbude sodelovanja med nadzornimi organi držav članic iz tega člena, kadar:

1. so posli, ki jih namerava zavarovalnica države članice opravljati na območju Republike Slovenije, pomembni za trg Republike Slovenije;

2. je nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice v skladu z drugim odstavkom tega člena obvestil EIOPA in Agencijo za zavarovalni nadzor o poslabšanju finančnega stanja zavarovalnice, ki opravlja posle na območju Republike Slovenije, ali obstoju drugih tveganj v zvezi z opravljanjem poslov zavarovalnice, ki lahko vplivajo na trg Republike Slovenije;

3. je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in EIOPA o resnih in utemeljenih pomislekih v zvezi z varstvom zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj v skladu s tretjim odstavkom tega člena ali

4. je bila zadeva predložena EIOPA v skladu s četrnim odstavkom tega člena in posredovana zahteva EIOPA za pomoč pri oblikovanju dvostranske rešitve.

(8) Prejšnji odstavek ne posega v pravico Agencije za zavarovalni nadzor, da skupaj z drugimi udeleženi nadzornimi organi iz tega člena vzpostavi platformo za sodelovanje, če se o vzpostavitvi platforme za sodelovanje strinjajo vsi udeleženi nadzorni organi.

(9) Vzpostavitev platforme za sodelovanje na podlagi sedmega in osmega odstavka tega člena ne posega v nadzorne pristojnosti nadzornih organov držav članic in Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih določa ta zakon.

137. člen

(opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države sme zavarovalne posle, za katere ima dovoljenje v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu, ali pod pogoji, določenimi v mednarodni pogodbi, ki obvezuje Republiko Slovenijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko:

1. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj, na ozemlju Republike Slovenije opravlja pozavarovalne posle tudi neposredno in se takšna pozavarovanja štejejo za ustrezen instrument za zmanjševanje tveganj, če:

- je Evropska komisija v skladu s 172. členom Direktive 2009/138/ES odločila, da so zahteve glede dejavnosti pozavarovanja v državi sedeža enakovredne zahtevam v EU,

- (črtana)

- je v aktu ali v drugem izvedbenem predpisu, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES, določeno, da se takšna pozavarovanja upoštevajo med instrumente za zmanjševanje tveganj;

2. zavarovalnica tretje države, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovanj vozil, pomorskih in transportnih zavarovanj ali zavarovanj zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav, na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle iz teh zavarovalnih podskupin tudi neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji stavek zavarovalnica tretje države ne sme na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalnih poslov zavarovanja potnikov v javnem prometu proti posledicam nesreče in zavarovanja avtomobilske odgovornosti, kakor so urejena v zakonu, ki ureja področje obveznih zavarovanj v prometu.

(3) Neposredno opravljanje storitev v skladu z 2. točko prejšnjega odstavka je dovoljeno, če je zavarovalnica tretje države, ki namerava na ozemlju Republike Slovenije neposredno opravljati zavarovalne posle, k vlogi priložila dokazilo Evropske komisije, da so zahteve glede poslovanja zavarovalnice v državi sedeža enakovredne zahtevam pravnega reda EU.

(4) Za zavarovalnico iz 2. točke drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 133., 135. in 136. člen tega zakona.

138. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Zavarovalnica tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države). Podružnica zavarovalnice tretje države lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od zavarovalnih skupin iz drugega odstavka 26. člena tega zakona.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi zavarovalnice tretje države;
2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za zavarovalnico tretje države;
3. statut oziroma druga ustrezna pravila zavarovalnice tretje države;
4. osebno ime, naslov stalnega ali začasnega prebivališča članov organov vodenja in nadzora zavarovalnice tretje države ter davčna številka, kot jo opredeljuje zakon, ki ureja davčni postopek, če je bila članu organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države dodeljena in EMŠO, če je član organa vodenja ali nadzora zavarovalnice tretje države vpisan v centralni register prebivalstva;
5. revidirana letna poročila zavarovalnice tretje države za zadnja tri leta poslovanja;
6. ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike oziroma imetnice delnic in njihove deleže pri upravljanju zavarovalnice tretje države, če iz izpiska iz 1. točke niso razvidni podatki o imetnikih delnic zavarovalnice tretje države;
7. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v zavarovalnici tretje države;
8. poslovni načrt z vsebino, določeno v 116. členu tega zakona;
9. dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki ga je zavarovalnici tretje države izdal nadzorni organ države njenega sedeža;
10. dovoljenje nadzornega organa zavarovalnice tretje države za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te zavarovalnice ni potrebno;
11. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
12. izjavo zavarovalnice tretje države, da bo podružnica izpolnjevala zahteve tega zakona glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
13. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča pooblaščenec za obravnavo odškodninskih zahtevkov, imenovanih v drugih državah članicah, če nevarnosti, ki naj bi bile krite,

sodijo v zavarovalno vrsto iz 10. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen prevozniške odgovornosti;

14. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati posle, na katere se nanaša zahteva.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države zahteva od zavarovalnice tretje države, da ima v kreditni instituciji v Republiki Sloveniji deponirana denarna sredstva v znesku, ki je enak najmanj polovici osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona, in da položi denarni znesek v višini najmanj ene četrte osnovnega kapitala iz 29. člena tega zakona kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, ki so sklenjene na območju Republike Slovenije, oziroma zavarovalnih pogodb, ki krijejo tveganja v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit).

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države v treh mesecih od prejema zahteve iz drugega odstavka tega člena, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona ter da je ureditev sistema upravljanja v skladu s 50. členom tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža zavarovalnice tretje države oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu s tem zakonom.

(6) Zavarovalnica tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja zavarovalne posle, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države.

(7) Če namerava zavarovalnica tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi druge zavarovalne posle, ki niso navedeni v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, pridobi predhodno dodatno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje teh poslov.

(8) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljata četrti in peti odstavek tega člena.

140. člen (uporaba določb)

(1) Za zavarovalnico tretje države, ki je v Republiki Sloveniji ustanovila podružnico oziroma njeno podružnico, in za poslovanje te podružnice se uporabljajo:

1. določbe 12.2. oddelka ter 4., 5., 6., 7., 14., 15. in 16. Poglavlje tega zakona,
2. določbe drugih zakonov, ki se uporabljajo za zavarovalnice s sedežem na območju Republike Slovenije,
3. določbe predpisov, izdanih v zvezi z izvrševanjem določb zakonov iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Za poslovanje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice zavarovalnice tretje države, če je nadzorni organ sedeža zavarovalnice tretje države tej zavarovalnici odvzel dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

141. člen (posebne določbe za podružnico švicarske zavarovalnice)

(1) Za podružnico švicarske zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije opravlja posle premoženjskih zavarovanj, se ne uporabljata tretji odstavek 138. člena in tretji odstavek 139. člena tega zakona.

(2) Pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice, ki namerava na območju Republike Slovenije opravljati posle premoženjskih zavarovanj, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprosi za mnenje. Če nadzorni organ Švicarske konfederacije v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da ustanovitvi podružnice ne nasprotuje.

(3) Pred odločitvijo o odvzemu dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije opravlja posle premoženjskih zavarovanj, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprosi za mnenje. Če Agencija za zavarovalni nadzor pred pridobitvijo mnenja podružnici švicarske zavarovalnice izreče prepoved sklepanja zavarovalnih pogodb, o tem nemudoma obvesti nadzorni organ Švicarske konfederacije.

142. člen

(ugodnosti za zavarovalnice tretjih držav, ki imajo podružnice v več državah članicah)

(1) Zavarovalnica tretje države, ki je zaprosila ali pridobila dovoljenje za ustanovitev podružnic za opravljanje zavarovalnih poslov v več državah članicah, lahko Agencijo za zavarovalni nadzor zaprosi za naslednje ugodnosti, ki se lahko odobrijo le vse skupaj:

1. da izračuna zahtevani solventnostni kapital iz prvega odstavka 139. člena tega zakona za vse posle, ki jih opravlja v EU;
2. da položi jamstveni depozit v skladu s tretjim odstavkom 138. člena tega zakona samo v eni državi članici;
3. da se sredstva, ki predstavljajo minimalni zahtevani kapital, nahajajo v katerikoli državi članici, v kateri opravlja zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor v vlogi posreduje naslednje podatke:

1. o državah članicah, v katerih opravlja oziroma namerava opravljati zavarovalne posle;
2. o nadzornem organu, ki bo nadzoroval ali nadzoruje opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnice tretje države na ozemlju EU, ter razloge za izbiro tega organa (v nadaljnjem besedilu: izbrani nadzorni organ);
3. o državi članici, v kateri bo položila jamstveni depozit.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi ugodnostim, če se z ugodnostmi strinjajo vsi zadevni nadzorni organi držav članic, v katerih je bila vložena vloga.

(4) Ugodnosti iz prvega odstavka tega člena začnejo veljati, ko:

1. izbrani nadzorni organ iz 2. točke drugega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da bo nadzoroval kapitalsko ustreznost vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU, ali
2. Agencija za zavarovalni nadzor kot izbrani nadzorni organ odloči, da bo nadzorovala kapitalsko ustreznost vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izbrani nadzorni organ, obvesti Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi glede nadzora vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU druge zadevne nadzorne organe.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor izbranemu nadzornemu organu države članice, ki opravlja nadzor kapitalske ustreznosti vseh podružnic zavarovalnice tretje države v EU, na njegovo zahtevo posreduje podatke glede podružnice v Republiki Sloveniji.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva ukinitve ugodnosti iz prvega odstavka tega člena. Ugodnosti se prekinejo tudi, če zahteva prekinitve ugodnosti zadevni nadzorni organ druge države članice.

(8) V primeru dveh ali več zahtev iz različnih držav članic za unovčitev depozita, ki je na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena položen v Republiki Sloveniji, se depozit izplača po vrstnem redu prispetja zahtev.

143. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov podružnici zavarovalnice tretje države, ki ima dovoljenje v več kot eni državi članici)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izbrani nadzorni organ iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena in odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov podružnici zavarovalnice tretje države, ki so ji odobrene ugodnosti iz prvega odstavka prejšnjega člena, o tem obvesti vse zadevne nadzorne organe v EU.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo v smislu prvega odstavka tega člena od nadzornega organa druge države članice, sprejme nad podružnico zavarovalnice tretje države ustrezne nadzorne ukrepe. V primeru, da je razlog za odvzem dovoljenja neizpolnjevanje zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega minimalnega kapitala ali zahtevanega solventnostnega kapitala, podružnici zavarovalnice tretje države odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

157. člen
(predpisi o upravljanju tveganj)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. omejitve glede sredstev in referenčnih vrednosti, na katere so lahko vezana upravičenja iz zavarovalnih pogodb pri zavarovanjih, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje, kadar je zavarovalec lahko fizična oseba. Predpisi ne smejo biti bolj omejujoči, kot so omejitve, določene z Direktivo 2009/65/ES;
2. podrobnejša pravila za obravnavo udeležb iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 1a) točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES, ter način in roke poročanja;
3. podrobnejšo opredelitev lastnosti postavk lastnih virov sredstev iz 191. člena tega zakona ter podrobnejša pravila za njihovo razvrščanje v razrede v skladu s 197. členom tega zakona in seznamom iz 195. člena tega zakona, kakor tudi podrobnejšo opredelitev njihove primernosti v skladu s 199. in 200. členom tega zakona, ukrepov v primeru nedoseganja zahtevanega solventnostnega ali minimalnega kapitala in podrobnejšo opredelitev postavk lastnih virov sredstev iz 625. člena tega zakona;
4. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev in razvrstitev postavk lastnih virov sredstev, ki še niso na seznamu lastnih virov sredstev iz 195. člena tega zakona;
5. podrobnejšo opredelitev pogojev in postopka za odobritev morebitnih postavk pomožnih lastnih virov sredstev in njihove razvrstitve v seznam lastnih virov sredstev ter sprotnega preverjanja, ali odobrene postavke pomožnih lastnih virov sredstev še izpolnjujejo merila za izdajo odobritve;
6. podrobnejše značilnosti in možne vrste omejenih skladov iz prvega odstavka 241. člena tega zakona, podrobnejša pravila za izračun teoretičnega zahtevanega solventnostnega kapitala omejenega sklada, za ugotavljanje presežka ali primanjkljaja lastnih virov sredstev omejenega sklada glede na zahtevani solventnostni kapital in način in roke poročanja;
7. podrobnejša pravila in vsebino lastne ocene tveganj in solventnosti;
8. podrobnejša navodila za vrednotenje zavarovalno-tehničnih rezervacij;
9. pogoje in način pokrivanja izgub z zmanjševanjem zavarovalno tehničnih rezervacij in odloženih davkov;
10. uporabo modula tržnega tveganja ter tveganja neplačila nasprotne stranke;
11. uporabo modula tveganja življenjskih zavarovanj;
12. uporabo podmodula tveganja katastrof iz pogodb premoženjskih zavarovanj in podmodula tveganja katastrof iz pogodb zdravstvenih zavarovanj;
13. uporabo notranjih modelov oziroma parametrov specifičnih za posamezno podjetje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor s predpisom iz:

- 2. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi 1.a točke prvega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;

- 3. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 4. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES;
- 5. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena Direktive 2009/138/ES;
- 6. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi b. točke 99. člena in h. točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES;
- 13. točke prejšnjega odstavka upošteva akt, ki ga Evropska komisija izda na podlagi k. točke prvega odstavka 111. člena Direktive 2009/138/ES.

167. člen **(splošne določbe)**

- (1) Zavarovalnica organizira aktuarsko funkcijo.
- (2) Upravni odbor oziroma uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme akt, s katerim opredeli naloge aktuarske funkcije, pristojnost nosilca aktuarske funkcije, postopek pooblastitve nosilca aktuarske funkcije in znanje, ki ga ima nosilec aktuarske funkcije.
- (3) Osebe, ki v zavarovalnici izvajajo naloge aktuarske funkcije, imajo ustrezno znanje, sorazmerno naravi in zahtevnosti nalog, ki jih izvajajo.
- (4) Nosilec aktuarske funkcije in druge osebe, ki v zavarovalnici izvajajo naloge aktuarske funkcije, imajo dostop do vseh informacij zavarovalnice, ki so potrebne za opravljanje teh nalog.
- (5) Nosilec aktuarske funkcije je zmožen Agenciji za zavarovalni nadzor dokazati, da uporabljene aktuarske metode, tehnike in predpostavke ustrezajo tveganjem, ki jim je izpostavljena zavarovalnica, kot tudi njenemu poslovanju.

169. člen **(nosilec aktuarske funkcije)**

- (1) Nosilec aktuarske funkcije izpolnjuje pogoje iz 1. točke drugega odstavka 52. člena tega zakona, če:
 1. ima znanje s področja aktuarstva in finančne matematike;
 2. je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal aktuarsko funkcijo ali naloge pooblaščenega aktuarja na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije oziroma je vsaj zadnji dve leti pred pooblastitvijo opravljal naloge, ki jih nadzira, kontrolira oziroma koordinira nosilec aktuarske funkcije ali pooblaščen aktuar, na portfelju, ki je primerljiv s tistim, za katerega bo odgovoren kot nosilec aktuarske funkcije.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše vsebino znanja s področja aktuarstva in finančne matematike iz 1. točke prejšnjega odstavka.

171. člen **(izločeni posel)**

- (1) Izločeni posel je funkcija oziroma aktivnost zavarovalnice, dana v zunanje izvajanje, ki je ključna oziroma pomembna za poslovanje zavarovalnice.
- (2) Zavarovalnica v zvezi z izločenimi posli sprejme akt, s katerim določi pristop k izločenemu poslu in postopke izvajanja izločenih poslov za čas trajanja pogodbe o izločenem poslu, kar vključuje zlasti:
 1. kriterij določitve, ali je funkcija oziroma aktivnost ključna oziroma pomembna;
 2. način izbora prevzemnika izločenega posla ustrezne kakovosti in način oziroma pogostost ocenjevanja njegovih rezultatov oziroma izvajanja storitev;
 3. metode in postopek spremljanja skladnosti in učinkovitosti izvajanja izločenega posla;

4. pogoje, ki jih izpolnjuje prevzemnik izločenega posla;
 5. druge sestavine, ki se vključijo v pogodbo s prevzemnikom izločenega posla.
- (3) Zavarovalnica vodi seznam vseh izločenih poslov. Vsebina seznama se določi v pisnih pravilih, ki jih zavarovalnica izdelava v zvezi z izločenimi posli.
- (4) Zavarovalnica je v celoti odgovorna za izpolnjevanje svojih obveznosti, tudi kadar prenese pomemben del poslovanja v zunanje izvajanje kot izločeni posel.
- (5) Izločitev pomembnega dela poslovanja v zunanje izvajanje ne sme:
1. poslabšati kakovosti sistema upravljanja zavarovalnice,
 2. neupravičeno povečati operativnega tveganja,
 3. omejiti sposobnosti Agencije za zavarovalni nadzor za spremljanje skladnosti zavarovalnice z njenimi obveznostmi,
 4. ogroziti stalnosti in ustreznosti storitev zavarovalcem.
- (6) Izločen posel je predmet upravljanja tveganj in notranje kontrole.
- (7) Zavarovalnica šest tednov pred sklenitvijo pogodbe o izločenem poslu oziroma njenih spremembah o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.
- (8) Agencija za zavarovalni nadzor prepove sklenitev pogodbe o izločenem poslu ali njene spremembe, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ali če bi bilo zaradi izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica, oziroma bi bile kršene določbe četrtega ali petega odstavka tega člena.

172. člen **(pogodba o izločenem poslu)**

Pogodba o izločenem poslu je pisna pogodba, s katero zavarovalnica prenese na drugo osebo, ki je prevzemnik izločenega posla, funkcijo oziroma aktivnost zavarovalnice, ki v skladu s prejšnjim členom predstavlja izločeni posel. Prevzemnik izločenega posla se v pogodbi o izločenem poslu zaveže najmanj, da:

1. bo posloval v skladu z zakonodajo in sodeloval z Agencijo za zavarovalni nadzor,
2. bo imela zavarovalnica, njeni revizorji in Agencija za zavarovalni nadzor učinkovit dostop do podatkov, ki se nanašajo na izločeni posel, in
3. bo imela Agencija za zavarovalni nadzor dostop do njegovih poslovnih prostorov in možnost izvajanja nadzora.

174. člen **(vrednotenje sredstev in obveznosti)**

(1) Sredstva in obveznosti zavarovalnice se za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice glede obvladovanja tveganj vrednotijo na način, določen v:

- tem členu,
- aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 75. člena in prvega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES,
- regulativnih in izvedbenih tehničnih standardih, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 75. člena ter drugega in tretjega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES, in
- predpisih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Zavarovalnica vrednoti sredstva na znesek, po katerem bi se izmenjala med dobro obveščena strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem odnosu.

(3) Zavarovalnica vrednoti obveznosti na znesek, po katerem bi se lahko prenesle ali poravnale med dobro obveščena strankama s pravico razpolaganja v strogo poslovnem odnosu. Vrednost obveznosti se ne prilagaja kreditni sposobnosti zavarovalnice.

175. člen

(ocenjevanje občutljivosti sredstev in obveznosti)

(1) V okviru upravljanja sredstev in obveznosti zavarovalnica redno ocenjuje občutljivost zavarovalno-tehničnih rezervacij in primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, upoštevane pri ekstrapolaciji krivulje netvegane obrestne mere iz 181. člena tega zakona.

(2) Kadar zavarovalnica uporablja uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona, redno ocenjuje tudi:

a) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun uskladitvenih prilagoditev, upoštevajoč izračun temeljnega razpona iz b) točke prvega odstavka 183. člena tega zakona, in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev;

b) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na spremembe v sestavi portfelja sredstev, ki pokrivajo obveznosti, za katere se uporablja ta prilagoditev;

c) učinek v primeru, da se zmanjša uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere na nič.

(3) Kadar zavarovalnica uporablja prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona, redno ocenjuje tudi:

a) občutljivost teh zavarovalno-tehničnih rezervacij in njihovih primernih lastnih virov sredstev na predpostavke, na katerih temelji izračun prilagoditve za nestanovitost iz 184. člena tega zakona, in možne učinke prisilne prodaje sredstev na njihove primerne lastne vire sredstev;

b) učinek v primeru, da se zmanjša prilagoditev za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere na nič.

(4) Kadar zmanjšanje uskladitvene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditve za nestanovitost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona na nič povzroči, da zavarovalnica ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz 202. člena tega zakona, zavarovalnica izdela analizo možnih ukrepov za ponovno vzpostavitev ravni primarnih lastnih virov sredstev v višini najmanj zahtevanega solventnostnega kapitala oziroma za zmanjšanje profila tveganja, da bi bil ponovno skladen z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

(5) Zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru lastne ocene tveganj in solventnosti poroča o ocenah iz prejšnjih odstavkov.

177. člen (splošne določbe)

(1) Zavarovalnica v zvezi z vsemi obveznostmi do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Vrednost zavarovalno-tehničnih rezervacij je enaka znesku, ki ga zavarovalnica plača drugi zavarovalnici, če druga zavarovalnica nemudoma prevzame njene obveznosti do zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

(3) Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij se upoštevajo in uporabljajo informacije finančnih trgov in splošno dostopni podatki o zavarovalnih tveganjih.

(4) Izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij se izvede na preudaren, zanesljiv in objektiven način, v skladu s:

- 4.8. oddelkom tega zakona,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 86. člena Direktive 2009/138/ES,
- regulativnimi in izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 86. člena Direktive 2009/138/ES, in
- predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) Zavarovalnica izračunava oziroma oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije za vsako četrtletje po stanju na dan 31. marec, 30. junij, 30. september in 31. december.

182. člen

(uskladitvena prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice lahko uporabijo uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja obveznosti življenjskega zavarovanja, vključno z rentami, ki izhajajo iz premoženjskih zavarovalnih in pozavarovalnih pogodb, če za to pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor dovoli uporabo uskladivene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovalnica določi portfelj sredstev, sestavljen iz obveznic in drugih sredstev, ki imajo podobne značilnosti denarnih tokov, kot najboljša ocena portfelja obveznosti, ki jih bo kril ta portfelj sredstev, in to določitev ohranja v času trajanja obveznosti, razen za namene ohranjanja replikacije pričakovanih denarnih tokov med sredstvi in obveznostmi, kadar so se denarni tokovi bistveno spremenili;
- b) zavarovalnica opredeli portfelj obveznosti, za katerega se uporabi uskladivena prilagoditev, in določi portfelj sredstev, ki jih organizira in upravlja ločeno od drugih dejavnosti zavarovalnice;
- c) zavarovalnica portfelja sredstev iz b) točke tega odstavka ne more uporabiti za kritje izgub iz drugih dejavnosti zavarovalnice;
- d) pričakovani denarni tokovi portfelja sredstev iz a) točke tega odstavka replicirajo vse pričakovane denarne tokove portfelja obveznosti v isti valuti, morebitno neujemanje pa ne povzroči bistvenih tveganj glede na tveganja, ki so del posla, za katerega se uporabi uskladivena prilagoditev;
- e) pogodbe, ki so podlaga za portfelj obveznosti, nimajo prihodnjih plačil premije;
- f) edina zavarovalna tveganja, povezana s portfeljem obveznosti, so tveganje dolgoživosti, tveganje stroškov, tveganje revizij in tveganje umrljivosti;
- g) kadar zavarovano tveganje, povezano s portfeljem obveznosti, vključuje tveganje umrljivosti, najboljša ocena portfelja obveznosti ne naraste za več kot 5% ob upoštevanju tveganja umrljivosti, ki se izračuna v skladu s 4.10. oddelkom tega zakona;
- h) pogodbe, ki so podlaga za portfelj obveznosti, ne vključujejo opcij za zavarovalca;
- i) kadar zavarovano tveganje, povezano s portfeljem obveznosti, vključuje zgolj opcijo odkupa, odkupna vrednost ne presega vrednosti portfelja sredstev iz b) točke tega odstavka, vrednotenih v skladu s 4.7. oddelkom tega zakona v trenutku, ko se uveljavlja opcija odkupa;
- j) denarni tokovi portfelja sredstev iz a) točke tega odstavka so fiksni in jih izdajatelji sredstev ali tretje osebe ne morejo spremeniti;
- k) pri sestavljanju portfelja obveznosti za namene tega odstavka obveznosti zavarovalne ali pozavarovalne pogodbe niso razdeljene v različne dele.

(3) Ne glede na k) točko prejšnjega odstavka lahko zavarovalnice uporabijo sredstva, katerih denarni tokovi so z izjemo odvisnosti od inflacije fiksni, pod pogojem, da ta sredstva replicirajo denarne tokove portfelja zavarovalnih in pozavarovalnih obveznosti, ki so odvisni od inflacije.

(4) Kadar imajo izdajatelji ali tretje osebe pravico spremeniti denarne tokove posameznih sredstev z zagotovitvijo zadostnega plačila za vlagatelja, tako da omogočijo enake denarne tokove s ponovno naložbo v sredstva enake ali boljše kreditne kakovosti, pravica do spremembe denarnih tokov ne ukinja možnosti vključitve teh sredstev v portfelj iz a) točke drugega odstavka tega člena v skladu s k) točko drugega odstavka tega člena.

(5) Zavarovalnice, ki uporabljajo uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere za portfelje obveznosti, ne smejo preiti na pristop, ki ne vključuje uskladivene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere. Kadar zavarovalnica, ki uporablja uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere, ne more več izpolnjevati pogojev iz drugega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in sprejme potrebne ukrepe za ponovno izpolnjevanje teh pogojev. Kadar zavarovalnica v roku dveh mesecev od datuma neizpolnjevanja ne more ponovno izpolnjevati teh pogojev, izgubi vsa dovoljenja za uporabo uskladivene prilagoditve krivulje netvegane obrestne mere in ne more dobiti dovoljenja za uporabo prilagoditvene krivulje netvegane obrestne mere v obdobju naslednjih 24 mesecev.

(6) Uskladitvena prilagoditev se ne more uporabljati, če krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja obveznosti vključuje prilagoditev za nestanovitnost na podlagi 184. člena tega zakona ali prehodne ukrepe glede netveganih obrestnih mer iz 639. člena tega zakona.

184. člen

(prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere)

(1) Zavarovalnice pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere, ki se uporablja pri izračunu najboljše ocene iz 179. člena tega zakona.

(2) Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere za vsako valuto posebej temelji na razponu med obrestno mero, ki bi jo bilo mogoče dobiti iz sredstev, vključenih v referenčni portfelj sredstev zadevne valute, in vrednostmi iz krivulje netvegane obrestne mere za to valuto.

(3) Referenčni portfelj valute je reprezentativen za sredstva v tej valuti, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile sredstva za kritje najboljše ocene obveznosti v tej valuti.

(4) Znesek prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ustreza 65% valutnega razpona, popravljenega za tveganje. Valutni razpon s popravkom za tveganje se izračuna kot razlika med razponom iz drugega odstavka tega člena in delom tega razpona, ki se lahko pripiše realistični oceni pričakovanih izgub ali nepričakovanega kreditnega tveganja ali drugega tveganja pri sredstvih. Prilagoditev za nestanovitnost se uporabi samo za tisti del krivulje netvegane obrestne mere, ki se ne izračuna z ekstrapolacijo v skladu s 181. členom tega zakona. Ekstrapolacija ekstrapoliranega dela krivulje temelji na uporabi obrestnih mer, ki upoštevajo prilagoditve za nestanovitnost.

(5) Za vsako zadevno državo se pred uporabo 65 % faktorja prilagodljivosti za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz prejšnjega odstavka za valuto te države poveča za razliko med razponom države, popravljenim za tveganje, in dvakratnim valutnim razponom, popravljenim za tveganje, vedno kadar je ta razlika pozitivna in je razpon države, popravljen za tveganje, večji od 85 baznih točk. Povečana prilagoditev za nestanovitnost se uporabi za izračun najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države. Razpon države, popravljen za tveganje, se izračuna enako kot valutni razpon, popravljen za tveganje, le da temelji na referenčnem portfelju, ki je reprezentativen za sredstva, v katera so zavarovalnice in pozavarovalnice vložile za kritje najboljše ocene za zavarovalne in pozavarovalne obveznosti produktov, ki so v prodaji na zavarovalniškem trgu te države in izraženi v njeni valuti.

(6) Prilagoditev za nestanovitnost se ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona.

(7) Ne glede na 202. člen tega zakona zahtevani solventnostni kapital ne krije tveganja izgube osnovnih lastnih sredstev, ki je posledica sprememb prilagoditve za nestanovitnost.

(8) Glede prilagoditve za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz tega člena se prilagoditev za nestanovitnost ne uporablja pri obveznostih, kadar krivulja netvegane obrestne mere za izračun najboljše ocene portfelja teh obveznosti vključuje uskladitveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona. Prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere se ne uporablja za valute in nacionalne trge, za katere prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere ni določena v izvedbenih tehničnih standardih Evropske komisije.

191. člen

(lastni viri sredstev)

(1) Lastni viri sredstev zavarovalnice se za namen ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti zavarovalnice glede obvladovanja tveganj (v nadaljnjem besedilu: lastni viri sredstev) določijo, razvrstijo in uporabljajo na način, določen v:

- 4.9. oddelku tega zakona,

- aktu, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 92. člena, prvega odstavka 97. člena ter 99. člena Direktive 2009/138/ES,
 - izvedbenih tehničnih standardih, ki jih izda Evropska komisija na podlagi prvega in tretjega odstavka 92. člena in prvega ter drugega odstavka 97. člena 2009/138/ES, in
 - predpisih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.
- (2) Lastni viri sredstev so vsota osnovnih lastnih virov sredstev in pomožnih lastnih virov sredstev.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše obseg, način in roke poročanja o lastnih virih sredstev.

194. člen **(nadzorna odobritev pomožnih lastnih virov sredstev)**

- (1) Zneske postavk pomožnih lastnih virov sredstev zavarovalnica lahko upošteva pri določitvi lastnih virov sredstev samo na podlagi predhodne odobritve Agencije za zavarovalni nadzor.
- (2) Znesek, pripisan posamezni postavki pomožnih lastnih virov sredstev, odraža zmožnost pokrivanja izgub te postavke in temelji na realnih in preudarnih predpostavkah. Če ima postavka pomožnih lastnih virov sredstev nespremenljivo nominalno vrednost, je znesek, pripisan tej postavki, enak njeni nominalni vrednosti, kadar ta primerno odraža zmožnost pokrivanja izgube.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo odobri:
1. znesek za vsako posamično postavko pomožnih lastnih virov sredstev ali
 2. metodo za določitev zneska vsake posamične postavke pomožnih lastnih virov sredstev, pri čemer se odobritev zneska, določenega s to metodo, prizna za določeno časovno obdobje.
- (4) Pri izdaji dovoljenja za vsako posamično postavko pomožnih lastnih virov sredstev ima Agencija za zavarovalni nadzor za osnovo:
1. oceno položaja nasprotne stranke glede na njeno sposobnost in pripravljenost za plačilo;
 2. oceno izterljivosti sredstev, ob upoštevanju pravne oblike postavke kot tudi drugih pogojev, ki bi lahko preprečili plačilo ali vpoklic postavke;
 3. informacije o izidu preteklih pozivov, ki so jih zavarovalnice opravile za takšne pomožne lastne vire sredstev, v obsegu, v katerem se te informacije lahko zanesljivo uporabijo za oceno pričakovanih izidov prihodnjih pozivov.

195. člen **(razvrstitev lastnih virov sredstev v razrede)**

- (1) Postavke lastnih virov sredstev se razvrstijo v tri razrede.
- (2) Zavarovalnice razvrstijo postavke lastnih virov sredstev na podlagi meril, določenih v 197. členu tega zakona, ter v skladu s seznamom lastnih virov sredstev iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES, in predpisi o lastnih virih sredstev, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor.
- (3) Če postavka lastnih virov sredstev ni zajeta v seznamu lastnih virov sredstev iz prejšnjega odstavka, jo zavarovalnica oceni v skladu z merili za razvrstitev v razrede iz 197. člena tega zakona in merili oziroma pravili iz akta, ki ga izda Evropska komisija na podlagi prvega odstavka 97. člena Direktive 2009/138/ES, ter predpisi, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor, in jo razvrsti v ustrezen razred na podlagi predhodne odobritve Agencije za zavarovalni nadzor.

204. člen **(pogostost izračuna)**

- (1) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital najmanj enkrat letno in o višini zahtevanega solventnostnega kapitala poroča Agenciji za zavarovalni nadzor.
- (2) Če profil tveganj zavarovalnice močno odstopa od predpostavk, ki so bile osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, ki je bil zadnjič sporočen, zavarovalnica nemudoma ponovno

izračuna zahtevani solventnostni kapital in višino zahtevanega solventnostnega kapitala sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor, skupaj s pojasnilom o razlogih za ponovni izračun zahtevanega solventnostnega kapitala ter o kvalitativnih in kvantitativnih razlikah v zadnjem in predhodnem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala..

(3) Če obstajajo dokazi, ki nakazujejo na to, da se je profil tveganj zavarovalnice v času od zadnjega izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala pomembno spremenil, lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo od zavarovalnice zahteva ponoven izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

206. člen

(osnovni zahtevani solventnostni kapital)

(1) Osnovni zahtevani solventnostni kapital zajema najmanj:

1. modul tveganj premoženjskih zavarovanj,
2. modul tveganj življenjskih zavarovanj,
3. modul tveganj zdravstvenih zavarovanj,
4. modul tržnega tveganja,
5. modul tveganja neplačila nasprotne stranke.

(2) Za namene iz 1. do 3. točke prejšnjega odstavka se dejavnost zavarovalnice razvrsti v modul, ki najbolj ustreza tehnični naravi prevzetih tveganj.

(3) Vsak modul iz prvega odstavka tega člena ustreza tvegani vrednosti osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice s stopnjo zaupanja 99,5% za obdobje enega leta. Pri oblikovanju posameznega modula se, kjer to ustreza naravi tveganja, upoštevajo učinki razpršenosti.

(4) Za vse zavarovalnice se uporabljajo enaka oblika in enake specifikacije za module tveganj.

(5) Zavarovalnica lahko za tveganja, ki izhajajo iz katastrof, če to ustreza naravi in značilnostim tveganja, pri modulih tveganj premoženjskih, življenjskih in zdravstvenih zavarovanj uporabi geografske posebnosti.

(6) Zavarovalnica lahko pri izračunu modulov tveganj premoženjskih, življenjskih in zdravstvenih zavarovanj nadomesti parametre v standardni formuli s parametri, ki so prilagojeni njenemu poslovanju oziroma njenim zavarovalnim poslom. Parametre zavarovalnica umeri z uporabo standardiziranih metod na podlagi svojih podatkov ali podatkov, ki so neposredno povezani s posli zavarovalnice.

(7) Nadomestitev standardiziranih parametrov s parametri zavarovalnice iz prejšnjega odstavka predhodno odobri Agencija za zavarovalni nadzor, pri čemer Agencija za zavarovalni nadzor preveri popolnost, natančnost in ustreznost podatkov, ki jih je zavarovalnica uporabila za umerjanje parametrov, ter uporabljeno metodo.

213. člen

(podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev: pristop, ki temelji na trajanju)

(1) Zavarovalnica lahko za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev uporabi pristop na osnovi trajanja, ki je umerjen s tvegano vrednostjo osnovnih lastnih virov sredstev zavarovalnice, določeno v 206. členu tega zakona, v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju posedovanja lastniških vrednostnih papirjev te zavarovalnice za namen upravljanja pokojninskih skladov, in s stopnjo zaupanja, ki je skladna stopnji zaupanja iz petega odstavka 203. člena tega zakona.

(2) Za izračun kapitalske zahteve podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki se nanaša na sredstva in obveznosti, ki jih zavarovalnica ločeno upravlja za namen upravljanja pokojninskih skladov, lahko zavarovalnica uporabi pristop iz prejšnjega odstavka, če je za to pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za uporabo podmodula tveganja lastniških vrednostnih papirjev, ki temelji na trajanju, zavarovalnici, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovanj v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj in upravlja pokojninske sklade v skladu z zakonom, ki ureja pokojninske sklade, oziroma aktom države članice, ki je bil sprejet zaradi prenosa Direktive 2003/41/ES ali izvaja druge oblike pokojninskih zavarovanj, pri katerih so vplačane premije odbitna postavka od davčne osnove zavarovanca, če:

1. ločeno upravlja pokojninske sklade v smislu prvega odstavka 28. člena tega zakona,
2. upravlja pokojninske sklade iz napovednega stavka tega odstavka samo v državah članicah, v katerih je pridobila dovoljenje za opravljanje te dejavnosti, in
3. povprečno trajanje obveznosti, za katere se bo uporabljal podmodul tveganja lastniških vrednostnih papirjev, presega 12 let.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz drugega odstavka tega člena samo zavarovalnici, katere kapitalski in likvidnostni položaj ter strategije in postopki, vključno s postopki poročanja o upravljanju sredstev in obveznosti, zagotavljajo, da je zavarovalnica sposobna posedovati lastniške vrednostne papirje v obdobju, ki ustreza običajnemu obdobju posedovanja lastniških vrednostnih papirjev te zavarovalnice za namen upravljanja pokojninskih skladov oziroma izvajanje drugih oblik pokojninskih zavarovanj, pri katerih so vplačane premije odbitna postavka od davčne osnove zavarovanca. Zavarovalnica je sposobna dokazati Agenciji za zavarovalni nadzor, da je ta pogoj izpolnjen s stopnjo zaupanja, kot je določeno v petem odstavku 203. člena tega zakona.

(5) Zavarovalnice ne smejo opustiti uporabe pristopa, ki temelji na trajanju, razen v ustrezno utemeljenih primerih, za katerega predhodno pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

215. člen

(prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov)

(1) Prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov odraža možno poravnavo nepričakovanih izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij oziroma odloženih davkov.

(2) Prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov upošteva učinek blažitve tveganj zaradi prihodnjih diskrecijskih upravičenj v obsegu, v katerem lahko zavarovalnica dokaže, da lahko zmanjšanje takšnih upravičenj uporabi za kritje nepričakovanih izgub, ko se te pojavijo. Višina prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov ne sme biti višja od vsote zavarovalno-tehničnih rezervacij in odloženih davkov, ki se nanašajo na ta prihodnja diskrecijska izplačila.

(3) Zavarovalnica ugotovi vrednost prihodnjih diskrecijskih upravičenj tako, da primerja vrednost izplačil zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovalnih pogodb v neugodnih razmerah z izplačili v okviru predpostavk, na katerih temelji izračun najboljše ocene.

(4) Zavarovalnica na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor dokaže znesek prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov iz prvega odstavka tega člena, ki jih je upoštevala v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala.

217. člen

(znatno odstopanje od predpostavk izračuna po standardni formuli)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, v kateri navede razloge, od zavarovalnice zahteva uporabo parametrov, prilagojenih zavarovalnici oziroma njenim prevzetim tveganjem, za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za module tveganj, življenjskih, premoženjskih in zdravstvenih zavarovanj, v skladu s šestim odstavkom 206. člena tega zakona, če tveganja

zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli.

(2) Parametri, prilagojeni zavarovalnici oziroma njenim privzetim tveganjem so določeni tako, da izpolnjujejo zahtevo četrtega in petega odstavka 203. člena tega zakona.

218. člen

(splošne določbe glede uporabe popolnih ali delnih notranjih modelov)

(1) Za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z delnim ali popolnim notranjim modelom potrebuje zavarovalnica dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za uporabo notranjega modela na zahtevo zavarovalnice, na podlagi dokazil, da notranji popolni ali delni model izpolnjuje zahteve iz 225. do 230. člena tega zakona, in če Agencija za zavarovalni nadzor zaključi, da so sistemi za upravljanje, merjenje, spremljanje, obvladovanje in poročanje o tveganjih zavarovalnice ustrezni.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 35. člena Uredbe (EU) št. 1094/2010 obvesti EIOPA o vlogi zavarovalnice za uporabo ali spremembo popolnega ali delnega notranjega modela. Agencija za zavarovalni nadzor lahko EIOPA zaprosi za tehnično pomoč pri odločanju o vlogi zavarovalnice za uporabo notranjega modela.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za uporabo notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v šestih mesecih od prejema popolne zahteve.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, v kateri so navedeni razlogi, od zavarovalnice, ki je pridobila dovoljenje za uporabo notranjega modela, zahteva, da ji posreduje oceno zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega z uporabo standardne formule.

219. člen

(dodatne določbe za uporabo delnih notranjih modelov)

(1) Delni notranji model lahko zavarovalnica uporabi za izračun:

1. enega ali več modulov ali podmodulov tveganj osnovnega zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. kapitalskih zahtev za operativno tveganje,
3. prilagoditev zaradi možnosti pokrivanja izgub s hkratnim zmanjšanjem zavarovalno-tehničnih rezervacij in zaradi odloženih davkov.

(2) Delni notranji model lahko zavarovalnica uporabi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala za celotno poslovanje zavarovalnice ali za enega ali več segmentov poslovanja.

(3) Za izdajo dovoljenja za uporabo delnega notranjega modela zavarovalnica poleg zahtev iz drugega odstavka prejšnjega člena izpolnjuje tudi naslednje dodatne pogoje:

1. zavarovalnica ustrezno utemelji razlog za omejen obseg uporabe notranjega modela,
2. delni notranji model ustrezneje ovrednoti tveganja zavarovalnice v primerjavi z vrednostjo zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega na podlagi standardne formule,
3. sestava delnega notranjega modela omogoča popolno vključitev v standardno formulo za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v postopku odločanja o uporabi delnega notranjega modela, ki obsega le nekatere podmodule določenega modula tveganj ali samo nekatere segmente poslovanja zavarovalnice, od zavarovalnice zahteva, da predloži časovni potek razširitve obsega uporabe delnega notranjega modela.

(5) Načrt časovnega poteka razširitve obsega uporabe delnega notranjega modela iz prejšnjega odstavka določa način, po katerem namerava zavarovalnica razširiti uporabo delnega notranjega modela na druge podmodule določenega modula tveganj ali na druge segmente poslovanja, da bi s tem zagotovila, da bo delni notranji model pokrival prevladujoč del zavarovalnih poslov oziroma tveganj.

220. člen
(postopek glede spreminjanja popolnih in delnih notranjih modelov)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor pri izdaji dovoljenja za uporabo delnega ali popolnega notranjega modela odobri tudi politiko spreminjanja notranjega modela. Zavarovalnica lahko spremeni delni ali popolni notranji model samo v skladu z odobreno politiko.
- (2) Politika spreminjanja notranjega modela ločeno vsebuje podroben opis za spreminjanje manjših in večjih sprememb notranjega modela.
- (3) Za večje spremembe delnega ali popolnega notranjega modela potrebuje zavarovalnica dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 218. člena tega zakona.
- (4) Za manjše spremembe delnega ali popolnega notranjega modela, ki so v skladu z odobreno politiko spreminjanja notranjega modela, zavarovalnica ne potrebuje dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

222. člen
(vrnitev na izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo standardne formule)

Po pridobitvi dovoljenja za uporabo delnega ali popolnega notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice ne smejo kapitalskih zahtev za del, za katerega so pridobile dovoljenje za uporabo notranjega modela, računati z uporabo standardne formule. Standardno formulo za del ali celotni zahtevani solventnostni kapital, ki je predmet dovoljenja, lahko uporabijo le v izjemnih okoliščinah, ki so ustrezno utemeljene in pod pogojem, da je Agencija za zavarovalni nadzor to odobrila.

223. člen
(neskladnost notranjega modela)

- (1) Če po pridobitvi dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za uporabo notranjega modela notranji model zavarovalnice preneha izpolnjevati zahteve iz drugega odstavka 218. člena tega zakona, zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor nemudoma posreduje načrt, v katerem so opisani ukrepi in roki za usklajitev delnega ali popolnega notranjega modela z zahtevami iz drugega odstavka 218. člena tega zakona, ali dokazati, da je finančni vpliv, ki je posledica neskladnosti, nepomemben.
- (2) Če zavarovalnica ne izvede načrta, ki ga je v skladu s prejšnjim odstavkom posredovala Agenciji za zavarovalni nadzor, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva, da zavarovalnica zahtevani solventnostni kapital izračunava z uporabo standardne formule.

224. člen
(odstopanje od predpostavk izračuna zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli)

Če tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo standardne formule, izda Agencija za zavarovalni nadzor odredbo, s katero zavarovalnici naloži, da za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala ali ustreznih modulov tveganj uporablja popolni ali delni notranji model.

225. člen
(test uporabnosti)

Zavarovalnica prikaže Agenciji za zavarovalni nadzor, da:

1. notranji model redno uporablja in da ima notranji model pomembno vlogo v njenem sistemu upravljanja, zlasti pri:
 - sistemu za obvladovanje tveganj in procesih odločanja,

- ekonomskih odločitvah, kapitalskih zahtevah in procesih delovanja, vključno z lastno oceno tveganj in solventnosti;

2. je pogostost izračunavanja zahtevanega solventnostnega kapitala z uporabo notranjega modela skladna s pogostostjo uporabe notranjega modela za druge namene, predpisane v prejšnji točki.

226. člen (standardi kakovosti statističnih podatkov)

(1) Notranji model in izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, na kateri model temelji, izpolnjuje merila iz naslednjih odstavkov tega člena.

(2) Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na veljavnih in ustreznih aktuarskih ter statističnih tehnikah in so v skladu z metodami, uporabljenimi za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij. Metode, uporabljene za izračun napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, temeljijo na sedanjih in verodostojnih informacijah ter realnih predpostavkah.

(3) Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor zavarovalnica utemelji izbiro predpostavk, uporabljenih v notranjem modelu.

(4) Notranji model vsebuje vsa pomembna tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena. Notranji model zajema vsa tveganja, predpisana v šestem odstavku 203. člena tega zakona.

(5) Podatki, uporabljeni v notranjem modelu, so natančni, popolni in ustrezni. Zavarovalnica najmanj enkrat letno posodobi parametre, uporabljene pri izračunu napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve.

(6) Zavarovalnica v notranjem modelu upošteva vsa plačila zavarovalcem, zavarovancem ali drugim upravičencem zavarovalnih pogodb, za katera predvideva, da bodo nastala, tudi če ta plačila niso pogodbeno zajamčena.

(7) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva učinke razpršenosti v sklopu posameznih tveganj ali med njimi, če ji za to izda dovoljenje Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za upoštevanje učinkov razpršenosti, če ima zavarovalnica vzpostavljen ustrezen sistem za merjenje takšnih učinkov in če se Agencija za zavarovalni nadzor prepriča, da je uporabljeni sistem za merjenje učinkov razpršenosti ustrezen.

(8) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva učinke ukrepov za zmanjševanje tveganj pod pogojem, da se v notranjem modelu ustrezno upoštevajo kreditna in druga tveganja, ki izhajajo iz uporabe ukrepov za ublažitev tveganj.

(9) Zavarovalnica oceni tveganja v zvezi s finančnimi garancijami in drugimi upravičenji iz zavarovalnih pogodb, upoštevanih v notranjih modelih. Poleg tega zavarovalnice ocenijo tudi prodajna in nakupna upravičenja, ki jih imajo same. V ta namen zavarovalnica upošteva vpliv prihodnjih sprememb finančnih in nefinančnih razmer na izvajanje teh prodajnih in nakupnih upravičenj.

(10) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu upošteva prihodnje ukrepe organov upravljanja, ki bi jih ti v posebnih okoliščinah po razumnih pričakovanjih izvedli.

227. člen (standardi umeritve)

(1) Zavarovalnica lahko v notranjem modelu uporabi drugačno časovno obdobje ali mero tveganja od tiste, določene v četrtem in petem odstavku 203. člena tega zakona. Uporaba drugačnega časovnega obdobja ali mere tveganja je možna, če zahtevani solventnostni kapital, izračunan z notranjim modelom, zagotavlja zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalnih pogodb enako stopnjo varnosti, kot je določeno v 203. členu tega zakona.

(2) Zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital neposredno iz napovedi v obliki verjetnostne porazdelitve, ki jo proizvede notranji model. Za neposreden izračun zahtevanega solventnostnega kapitala uporabi zavarovalnica za mero tvegano vrednost iz petega odstavka 203. člena tega zakona.

(3) Če izračun zahtevanega solventnostnega kapitala v skladu z drugim odstavkom tega člena ni možen, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici izda dovoljenje za uporabo približkov. Za

pridobitev dovoljenja za uporabo približkov za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor dokaže, da je zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem zavarovalnih pogodb ob uporabi približkov zagotovljena enaka stopnja varnosti, kot je določeno v 203. členu tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor preveri standarde umeritve notranjega modela. Agencija za zavarovalni nadzor lahko preveri standarde umeritve notranjega modela tudi tako, da z odredbo zahteva, da zavarovalnica uporabi notranji model na primernem referenčnem zavarovalnem portfelju in upošteva predpostavke, ki temeljijo na zunanjih ali tržnih podatkih, in ne na podatkih te zavarovalnice.

228. člen **(opredelitev vzrokov in virov dobička oziroma izgube)**

(1) Zavarovalnica, ki uporablja notranji model za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala, najmanj enkrat letno pregleda vzroke in vire dobička oziroma izgube za vsak večji segment poslovanja.

(2) Zavarovalnica po vsakem pregledu iz prejšnjega odstavka Agenciji za zavarovalni nadzor poroča, kako določitev posameznega tveganja v notranjem modelu pojasnjuje vzroke in vire dobička oziroma izgube.

229. člen **(standardi preverjanja ustreznosti)**

(1) Zavarovalnica redno spremlja delovanje notranjega modela, pregleduje ustreznost njegovih sestavin in primerja rezultate notranjega modela z dejanskimi preteklimi izkustvi.

(2) Postopek preverjanja ustreznosti delovanja notranjega modela vključuje tudi uporabo učinkovitih statističnih metod dokazovanja ustreznosti notranjega modela, s katerim zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor dokazuje, da je z notranjim modelom izračunani zahtevani solventnostni kapital ustrezen. Uporabljene statistične metode prikazujejo, da je napoved v obliki verjetnostne porazdelitve ustrezna glede na pretekla izkustva in glede na nove podatke ter informacije, ki vplivajo na napoved.

(3) Zavarovalnica opravi tudi analizo stabilnosti notranjega modela in še posebej preveri občutljivost rezultatov notranjega modela na spremembe ključnih predpostavk. Analiza notranjega modela vključuje tudi oceno natančnosti, popolnosti in ustreznosti podatkov, ki jih notranji model uporablja.

235. člen **(pogostost izračuna zahtevanega minimalnega kapitala)**

(1) Zavarovalnica izračuna zahtevani minimalni kapital najmanj četrtletno in o izračunu poroča Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen izračuna mejnih vrednosti iz šestega odstavka prejšnjega člena zavarovalnicam ni treba izračunavati zahtevanega solventnostnega kapitala za vsako četrtletje.

(3) Če zahtevani minimalni kapital doseže katero od mejnih vrednosti iz šestega odstavka prejšnjega člena, zavarovalnica to sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor in ustrezno pojasni razloge za to.

239. člen **(posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovalec prevzema naložbeno tveganje)**

(1) Ne glede na drugi in tretji odstavek 236. in 238. člena tega zakona se za naložbe sredstev zavarovalnice v zvezi s pogodбами o življenjskem zavarovanju, pri katerih naložbeno tveganje nosijo zavarovalci, uporabljajo določbe tega člena.

(2) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo enot premoženja KNPVP skladov, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo naložbe v enote premoženja teh skladov. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote premoženja teh KNPVP skladov.

(3) Zavarovalnica vzpostavi notranji sklad, kadar so upravičenja iz zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo premoženja tega sklada. Sredstva, namenjena kritju obveznosti iz teh pogodb, so kolikor je mogoče naložena v sredstva, opredeljena v teh zavarovalnih pogodbah. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi z upravičenji iz teh zavarovalnih pogodb so vezane na enote notranjega sklada oziroma, kadar notranji sklad ni razdeljen na enote, na sredstva v tem skladu.

(4) Kadar so upravičenja iz naslova zavarovalnih pogodb neposredno povezana z vrednostjo indeksa vrednostnih papirjev ali z drugo referenčno vrednostjo, razen tistih iz drugega in tretjega odstavka tega člena, naložbe iz naslova teh zavarovalnih pogodb v največji možni meri obsegajo enote, za katere se šteje, da predstavljajo indeks vrednostnih papirjev ali drugo referenčno vrednost, ki temelji na naložbah ustrezne varnosti in tržnosti. Če takšne enote niso oblikovane, so naložbe v zvezi s temi zavarovalnimi pogodbami ustrezne varnosti in tržnosti in v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost. Zavarovalno-tehnične rezervacije v zvezi s temi upravičenji so vezane na enote, za katere se šteje, da predstavljajo referenčno vrednost, ali v primeru, ko enote niso oblikovane, na sredstva ustrezne varnosti in tržnosti, ki v največji možni meri ustrezajo naložbam, na katerih temelji referenčna vrednost.

(5) Kadar zavarovalne pogodbe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena vključujejo tudi zajamčen donos na vložena sredstva ali druga zajamčena izplačila zavarovancem, zavarovalcem ali drugim upravičencem, se za naložbe, ki krijejo ustrezne dodatne zavarovalno-tehnične rezervacije za zajamčen donos na vložena sredstva ali za druga zajamčena izplačila, uporablja 237. člen tega zakona.

(6) Zavarovalnica za račun notranjega sklada iz tretjega odstavka tega člena s skrbnikom sklenske pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za notranji sklad in zagotovi ločitev premoženja notranjega sklada od premoženja zavarovalnice in drugega premoženja, ki ga zavarovalnica upravlja, kakor tudi od premoženja upravljalca notranjega sklada in od drugega premoženja, ki ga upravljalec notranjega sklada upravlja, kadar zavarovalnica upravljanje notranjega sklada prenese na drugo osebo. Zavarovalnica izračunava in objavlja čisto vrednost sredstev notranjega sklada in vrednost enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote. Za skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem notranjega sklada se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ki veljajo za opravljanje skrbniških storitev za vzajemni sklad, razen, če je s predpisom iz sedmega odstavka tega člena določeno drugače.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejša pravila glede skrbniških storitev za notranji sklad;
2. podrobnejša pravila glede ločitve premoženja notranjega sklada in glede vrste poslov, katerih upravljalec notranjega sklada ne sme sklepati za račun notranjega sklada (prepovedani posli z določenimi osebami);
3. način izračuna čiste vrednosti sredstev notranjega sklada in vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote, ter vsebina, način in roke za objavo čiste vrednosti sredstev notranjega sklada oziroma vrednosti enote notranjega sklada, kadar je notranji sklad razdeljen na enote.

246. člen **(zavarovalni statistični standardi)**

(1) Zavarovalnica pri statističnih obdelavah sklenjenih zavarovanj, nevarnosti, ki jih krijejo zavarovanja, zavarovalnih primerov in škod uporablja zavarovalne statistične standarde.

(2) Zavarovalne statistične standarde sprejme Slovensko zavarovalno združenje s predhodnim soglasjem Agencije za zavarovalni nadzor.

247. člen

(ugotavljanje in obveščanje o poslabšanju finančnega položaja zavarovalnice)

- (1) Zavarovalnica vzpostavi mehanizme za ugotavljanje poslabšanja svojega finančnega položaja.
- (2) O poslabšanju svojega finančnega položaja zavarovalnica nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve poslabšanja svojega finančnega položaja obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

248. člen

(prepoved izplačila dobička)

(1) Zavarovalnica ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe pri dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih v naslednjih primerih:

1. če so primerni lastni viri sredstev zavarovalnice manjši od zahtevanega solventnostnega kapitala ali če bi se primerni lastni viri sredstev zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšali tako, da ne bi več dosegali zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. če so primerni osnovni lastni viri sredstev zavarovalnice manjši od zahtevanega minimalnega kapitala ali če bi se primerni osnovni lastni viri sredstev zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšali tako, da ne bi več dosegali zahtevanega minimalnega kapitala;
3. če zavarovalnica ne zagotavlja ustrezne likvidnosti ali če zavarovalnica zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala ustrezne likvidnosti;
4. če je Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih oziroma zunajbilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi lahko pomembneje vplivalo na izkaz poslovnega izida zavarovalnice.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja:

1. v primeru iz 1. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustrezne višine primernih lastnih virov sredstev,
2. v primeru iz 2. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustrezne višine primernih osnovnih lastnih virov sredstev,
3. v primeru iz 3. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi ustreznega likvidnostnega položaja,
4. v primeru iz 4. točke: dokler zavarovalnica ne zagotovi pravilnega izkazovanja postavk, razen če na podlagi pravilnega izkazovanja nastopi razlog za prepoved iz 1. ali 2. točke prejšnjega odstavka.

249. člen

(ukrepi za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala)

- (1) Zavarovalnica nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve neskladnosti obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da primerni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih.
- (2) V primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka uprava zavarovalnice nemudoma sprejme tiste ukrepe za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala, za katere je pristojna sama, oziroma izdela predlog tistih ukrepov, za katere so pristojni drugi organi.
- (3) V dveh mesecih od ugotovitve neskladnosti iz prvega odstavka tega člena zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v odobritev realni sanacijski načrt za vzpostavitev skladnosti primernih lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da sprejme ukrepe, ki bodo odpravili neskladnosti iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od ugotovitve neskladnosti med primernimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim solventnostnim kapitalom, pri čemer lahko Agencija za zavarovalni nadzor v posebnih okoliščinah podaljša rok za zagotovitev zahtevanega solventnostnega kapitala še za dodatne tri mesece, na način, da:

1. poveča vrednost primernih lastnih virov sredstev najmanj na višino zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. zmanjša tveganja, tako da zagotovi skladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom.

(5) Ko ena ali več zavarovalnic ne izpolnjujejo zahtevanega solventnostnega kapitala in je takšno neizpolnjevanje posledica nepredvidenega, strmega in ostrega padca na finančnih trgih, Agencija za zavarovalni nadzor zaprosi EIOPO, da ta v skladu z 18. členom Uredbe 1094/2010 odloči o obstoju izjemnih padcev na finančnih trgih.

(6) V primeru odločitve EIOPA, da na finančnih trgih obstaja izjemen padec, Agencija za zavarovalni nadzor ob upoštevanju okoliščin ustrezno podaljša rok, določen v četrtem odstavku tega člena. Podaljšanje roka je v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 143. člena Direktive 2009/138/ES.

(7) V primeru podaljšanja roka iz prejšnjega odstavka zavarovalnica vsake tri mesece Agenciji za zavarovalni nadzor predloži poročilo o napredku pri vzpostavljanju oziroma zagotovitvi zahtevanega solventnostnega kapitala.

(8) Če Agencija za zavarovalni nadzor iz poročila o napredku ugotovi, da ni pomembnejšega izboljšanja v smislu zagotavljanja zahtevanega solventnostnega kapitala, Agencija za zavarovalni nadzor prekliče podaljšanje roka za vzpostavitev skladnosti med primernimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim solventnostnim kapitalom iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Ko Agencija za zavarovalni nadzor meni, da izjemni padci na finančnih trgih ne obstajajo več, o tem obvesti EIOPA.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi zavarovalnice, če primerni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih in če hkrati meni, da se bo finančno stanje zavarovalnice še poslabševalo. Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti nadzorne organe držav članic, kjer zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle. Nadzorni organi držav članic na prošnjo Agencije za zavarovalni nadzor sprejmejo enake ukrepe. Agencija za zavarovalni nadzor določi sredstva, ki so predmet ukrepov.

250. člen

(ukrepi za zagotovitev zahtevanega minimalnega kapitala)

(1) Zavarovalnica nemudoma oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od ugotovitve neskladnosti obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih osnovnih lastnih virov sredstev z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih.

(2) V primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka uprava zavarovalnice nemudoma sprejme tiste ukrepe za zagotovitev zahtevanega minimalnega kapitala, za katere je pristojna sama, oziroma izdela predlog tistih ukrepov, za katere so pristojni drugi organi.

(3) V enem mesecu od ugotovitve, da primerni osnovni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor v odobritev kratkoročni realni finančni načrt za odpravo neskladja med primernimi osnovnimi lastnimi viri sredstev in zahtevanim minimalnim kapitalom.

(4) Zavarovalnica neskladnost iz prejšnjega odstavka odpravi v roku treh mesecev od njene ugotovitve tako, da:

1. poveča vrednost primernih osnovnih lastnih virov sredstev najmanj na višino zahtevanega minimalnega kapitala,
 2. zmanjša tveganja, tako da zagotovi skladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici prepove ali omeji razpolaganje s sredstvi zavarovalnice, če primerni osnovni lastni viri sredstev ne krijejo več zahtevanega minimalnega kapitala, ali če pričakuje neskladnost primernih osnovnih lastnih virov sredstev z zahtevanim minimalnim kapitalom v naslednjih treh mesecih. O tem nemudoma obvesti nadzorne organe v državah članicah, kjer zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor nadzorni organi teh držav članic sprejmejo enake ukrepe. Agencija za zavarovalni nadzor določi sredstva, ki so predmet ukrepov.

251. člen **(sanacijski in kratkoročni finančni načrt)**

- (1) Sanacijski načrt iz tretjega odstavka 249. člena tega zakona in kratkoročni finančni načrt iz tretjega odstavka prejšnjega člena vsebujeta najmanj podatke in listine glede:
1. ocene stroškov upravljanja zavarovalnice, zlasti tekočih splošnih stroškov in provizij,
 2. ocene prihodkov in odhodkov v zvezi z neposrednim poslovanjem, sprejetim pozavarovanjem in oddanim pozavarovanjem,
 3. predvidene bilance stanja,
 4. ocene finančnih virov za kritje zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala,
 5. politike pozavarovanja.
- (2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva sanacijski ali kratkoročni finančni načrt, Agencija za zavarovalni nadzor ne sme izdati dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb iz tretjega odstavka 516. člena tega zakona tako dolgo, dokler meni, da so varnost in pravice zavarovalcev ogroženi ali da so ogrožene pogodbene obveznosti pozavarovalnice.

252. člen **(poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah)**

- (1) Zavarovalnica poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:
1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
 2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini;
 3. imetnikih kvalificiranih deležev zavarovalnice in pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
 4. razrešitvi in imenovanju članov uprave zavarovalnice;
 5. razrešitvi oziroma prenehanju opravljanja nalog nosilca ključne funkcije in imenovanju nosilca ključne funkcije;
 6. sprejemu in spremembi poslovne strategije zavarovalnice iz 1. točke 68. člena tega zakona;
 7. sprejemu in spremembi finančnega načrta zavarovalnice iz 2. točke 68. člena tega zakona;
 8. sprejemu in spremembi pisnih pravil sistema upravljanja, upravljanja tveganj, spremljanja skladnosti, notranjih kontrol, notranje revizije in izločenih poslov zavarovalnice iz 3. točke 68. člena tega zakona;
 9. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;
 10. začetku opravljanja in prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah;

11. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je zavarovalnica vključena v zavarovalno skupino, ter o osebah in načinu povezav v zavarovalni skupini, v katero je zavarovalnica vključena;

12. lastni oceni tveganj in solventnosti;

13. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj;

14. vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora Agencije za zavarovalni nadzor oziroma za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Uprava zavarovalnice Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali izpolnjevanje kapitalskih zahtev zavarovalnice;

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala, zahtev glede zavarovalno-tehničnih rezervacij ali premoženja, ki krije zavarovalno-tehnične rezervacije;

4. če je zavarovalnica začela obširnejšo prenavo informacijskih sistemov ali če je zavarovalnica začela razvijati novo ponudbo storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo, če prenova ali razvoj predstavljata pomemben del poslovanja zavarovalnice;

5. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega in drugega odstavka tega člena ter obseg, način in roke poročanja oziroma obveščanja.

254. člen

(predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih, revidiranju in razkritjih)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s poslovnimi knjigami in letnim poročilom zavarovalnice predpiše:

1. kontni okvir za glavno knjigo zavarovalnice za namen vodenja poslovnih knjig;

2. vrste in sheme računovodskih ter konsolidiranih računovodskih izkazov zavarovalnice;

3. podrobnejšo vsebino:

- računovodskega poročila in

- poslovnega poročila.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila iz 258. člena tega zakona.

255. člen

(posebna pravila o računovodskih izkazih zavarovalnice)

(1) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki sestavljajo letno poročilo zavarovalnice, je enako koledarskemu letu.

(2) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirane letne računovodske izkaze v dveh mesecih po koncu koledarskega leta, nerevidirane letne konsolidirane računovodske izkaze pa v treh mesecih po koncu koledarskega leta.

(3) Zavarovalnica predloži Agenciji za zavarovalni nadzor trimesečne računovodske izkaze v roku enega meseca po izteku trimesečja, za zadnje trimesečje pa v dveh mesecih po izteku poslovnega leta oziroma skupaj z nerevidiranimi letnimi računovodskimi izkazi.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino računovodskih izkazov iz prejšnjega odstavka.

256. člen

(poročilo nosilca aktuarske funkcije)

Zavarovalnica skupaj z letnim poročilom predloži Agenciji za zavarovalni nadzor tudi poročilo nosilca aktuarske funkcije iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona.

257. člen **(posebna pravila o revidiranju letnega poročila zavarovalnice)**

(1) Zavarovalnica v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Zavarovalnica v rokih po predpisu iz drugega odstavka 254. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor predloži dodatno revizorjevo poročilo iz 258. člena tega zakona.

(3) Če zavarovalnica pripravi konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revidiranje in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo določbe tega člena ter 258. do 260. člena tega zakona.

258. člen **(dodatna pravila o revizijskem pregledu)**

(1) Revizijska družba poleg revidiranja letnega poročila zavarovalnice, na podlagi katerega sestavi revizorjevo poročilo, opravi tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo v skladu s predpisom iz 254. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(3) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni izdelano v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz 254. člena tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor:

1. zahteva od zavarovalnice, da revizijska družba svoji poročili ustrezno popravi oziroma dopolni,
2. zavrne revizorjevi poročili in zahteva od zavarovalnice, da revizijski pregled opravi druga revizijska družba.

(4) Za revizijski pregled iz prvega odstavka tega člena imenuje zavarovalnica revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled zavarovalnice lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(5) Zavarovalnica ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava zavarovalnice lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(6) Zavarovalnica pisno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop.

259. člen **(obveznost revizijske družbe v razmerju do Agencije za zavarovalni nadzor)**

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila zavarovalnice, Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti o vseh dejstvih, za katere izve pri izvajanju nalog revidiranja zavarovalnice in ki lahko pomenijo enega od teh položajev:

1. da predstavljajo pomembno kršitev predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona,

2. da predstavljajo poslabšanje nemotenega delovanja zavarovalnice oziroma da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev,
 3. da lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja,
 4. da pomenijo neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom ali neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom.
- (2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali odločitve v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z zavarovalnico na podlagi obvladovanja.
- (3) Revizijska družba Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posreduje tudi druge podatke, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor potrebuje pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico v skladu s tem zakonom.
- (4) Posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

262. člen **(opustitev razkritja določenih informacij)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici na njeno zahtevo dovoli, da v celoti ali deloma opusti razkritja iz poročila o solventnosti in finančnem položaju, če:
1. bi z razkritjem podatkov konkurenčna podjetja pridobila znatno neupravičeno prednost,
 2. obstajajo obveznosti do zavarovalcev ali drugi odnosi z nasprotno stranko, ki zavarovalnico zavezujejo k varovanju skrivnosti ali zaupnosti.
- (2) Zavarovalnica v poročilu o solventnosti in finančnem položaju navede morebitno opustitev in razloge za opustitev razkritij v skladu s prejšnjim odstavkom.
- (3) Opustitev razkritij iz 5. točke drugega odstavka prejšnjega člena ni mogoča.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici dovoli uporabo ali sklic na javna razkritja, ki so bila izvedena v okviru drugih zahtev, če so ta razkritja po naravi in obsegu enakovredna razkritjem iz prejšnjega člena.

263. člen **(posodobitve in dodatne informacije v zvezi s poročilom o solventnosti in finančnem položaju)**

- (1) Zavarovalnica v primeru večje spremembe, ki vpliva na ustreznost informacij, razkritih v poročilu o solventnosti in finančnem položaju, razkrije informacije glede narave in vpliva takšne spremembe.
- (2) Za večjo spremembo iz prejšnjega odstavka šteje:
1. če se ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da zavarovalnica ne bo mogla predložiti realnega kratkoročnega finančnega načrta ali če tega načrta Agencija za zavarovalni nadzor ne prejme v roku enega meseca od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena;
 2. če se ugotovi znatna neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom in Agencija za zavarovalni nadzor ne prejme realnega sanacijskega načrta v roku dveh mesecev od dne, ko je bila neskladnost ugotovljena.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da:
1. v primeru neskladnosti iz prejšnjega odstavka nemudoma razkrije znesek neskladnosti skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi ukrepi za njeno rešitev;
 2. v primeru, ko neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom iz 1. točke prejšnjega odstavka kljub kratkoročnemu finančnemu načrtu, ki je sprva štel za realnega, ni bila rešena v treh mesecih od dneva ugotovitve, nemudoma razkrije neskladnost ob koncu tega obdobja skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi sprejetimi in načrtovanimi ukrepi za njeno rešitev;

3. v primeru, ko neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom iz 2. točke prejšnjega odstavka kljub sanacijskemu načrtu, ki je sprva štel za realnega, ni bila rešena v šestih mesecih od dneva ugotovitve, nemudoma razkrije neskladnost ob koncu tega obdobja skupaj s pojasnilom o njenem izvoru in posledicah, vključno z morebitnimi sprejetimi in načrtovanimi ukrepi za njeno rešitev.

(4) Zavarovalnica lahko prostovoljno razkrije kakršnokoli informacijo ali pojasnilo, ki se nanaša na njihovo solventnost in finančni položaj, za katero se ne zahteva razkritje že z 260. ali 261. členom tega zakona ali s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

266. člen **(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)**

(1) Člani organov zavarovalnice, delničarji zavarovalnice, delavci zavarovalnice oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v zavarovalnici oziroma pri opravljanju storitev za zavarovalnico na kakršenkoli zakonit način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo uporabiti v nasprotju z namenom, za katerega so bili zbrani, ali jih razkriti tretji osebi oziroma ji kako drugače omogočiti, da pride do njih.

(2) Prepoved razkritja zaupnih podatkov ne velja:

1. če zavarovalec izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z 8. Poglavjem tega zakona ali v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate;
4. za pridobivanje, vodenje in uporabo zbirk osebnih podatkov, kot je določeno v 268. do 270. členu tega zakona;
5. v primerih, določenih v zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu;
6. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
7. v primerih, določenih z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
8. če so ti podatki potrebni za odločitev o pravnih razmerjih med zavarovalnico in zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja v sodnem sporu;
9. če so ti podatki potrebni v zapuščinskem postopku in predložitev teh podatkov zahteva oziroma naloži pristojno sodišče;
10. če so ti podatki potrebni zaradi izvršbe na premoženje zavarovalca oziroma zavarovanca oziroma drugega upravičenca iz zavarovanja in predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče oziroma je za posredovanje podana podlaga v zakonu, ki ureja izvršbo in zavarovanje;
11. če te podatke potrebuje davčni organ v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
12. v primerih, določenih v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
13. v primerih, če te podatke potrebuje ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, oziroma drug organ, ki izvaja odpravo posledic škode v gospodarstvu po naravnih nesrečah, skladno z zakonom, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč;
14. če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo zavarovalnica sklene v okviru običajne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov;
15. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(3) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če zavarovalnica ali oseba iz prvega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani kaznivo dejanje.

267. člen

(uporaba zaupnih podatkov)

Agencija za zavarovalni nadzor, sodišča in druge osebe ter organi smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega ali tretjega odstavka prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni.

271. člen (cilj nadzora)

Glavni cilj nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor, je zaščita zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb.

272. člen (pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad zavarovalnicami)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico glede poslovanja, ki ga zavarovalnica opravlja na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države.

(2) Če je to potrebno za doseg cilja nadzora nad zavarovalnico, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od naslednjih oseb zahteva ustrezna poročila in informacije ter opravi pregled njihovega poslovanja:

1. oseb, ki so z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti;
2. prevzemnikov izločenih poslov;
3. namenskih družb, na katere je zavarovalnica prenesla tveganja;
4. imetnikov kvalificiranih deležev v zavarovalnici.

(3) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prejšnjega odstavka pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu s 7.2. oddelkom tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad:

1. člani uprave zavarovalnice v obsegu, določenem v 63. do 65. členu tega zakona;
2. imetniki kvalificiranih deležev v obsegu, določenem v 2.4. oddelku tega zakona;
3. nosilci ključnih funkcij zavarovalnice v skladu s 52. členom tega zakona;
4. člani nadzornega sveta zavarovalnice v obsegu, določenem v 67. členu tega zakona;
5. poslovodstvom namenske družbe v skladu z aktom, ki ga sprejme Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES.

273. člen (pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor nad zavarovalnico države članice, njeno podružnico in zunanjim izvajalcem s sedežem v državi članici)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad zavarovalnico države članice glede storitev in poslov, ki jih ta opravlja na območju Republike Slovenije, in nad podružnico zavarovalnice države članice, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, v obsegu, določenem v 7.10.2. pododdelku tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna za nadzor nad prevzemnikom izločenega posla s sedežem v državi članici v zvezi z opravljanjem izločenih poslov, vendar o nameravanem pregledu v kraju prevzemnika izločenega posla obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima prevzemnik izločenega posla sedež.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zaprosi za pomoč EIOPA, če od nadzornega organa države članice po obvestilu iz prejšnjega odstavka ne prejme ustreznega sodelovanja ali če nadzorni organ iz države članice opravi nadzor prevzemnika izločenega posla s sedežem v Republiki Sloveniji brez predhodnega obvestila.

274. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad podružnico zavarovalnice tretje države)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad podružnico zavarovalnice tretje države, ustanovljene v Republiki Sloveniji.

(2) Pri podružnici, ki jo ima zavarovalnica tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki je upravičena do ugodnosti iz prvega odstavka 142. člena tega zakona, preverja Agencija za zavarovalni nadzor skladnost z zahtevami glede zavarovalno-tehničnih rezervacij, zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala samo, če je pristojna za nadzor celotnega poslovanja podružnic zavarovalnice tretje države v EU.

275. člen

(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor nad drugimi osebami)

Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki:

1. v nasprotju z 21. členom tega zakona na območju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle;
2. opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh dejavnosti pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

277. člen

(namen in obseg nadzora nad zavarovalnicami)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnico z namenom preverjanja zakonitosti njenega poslovanja, predvsem pa, ali zavarovalnica posluje v skladu s pravili o upravljanju tveganj in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja zavarovalnica, ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Nadzor Agencije za zavarovalni nadzor je pretežno usmerjen v prihodnost in k tveganjem zavarovalnice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico:

1. pregleda in oceni sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona,
2. ocenjuje tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in
3. ocenjuje finančni položaj in tveganja, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena zaradi razmerij z drugimi osebami v zavarovalni skupini.

(4) V pregled in oceno po prejšnjem odstavku sodi zlasti preverjanje in ocena:

1. sistema upravljanja, vključno z lastno oceno tveganj in solventnosti,
2. zavarovalno-tehničnih rezervacij,
3. kapitalske ustreznosti,
4. naložbenih pravil,
5. kakovosti in količine lastnih virov sredstev,
6. skladnosti notranjega modela z zahtevami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj.

(5) Če opravlja zavarovalnica zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor preverja in oceni tudi tehnične vire zavarovalnice za opravljanje poslov pomoči.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja pregledovanje in ocenjevanje zavarovalnice z namenom ugotoviti, ali sistem upravljanja iz 50. člena tega zakona ter sistem poročanja iz 279. člena tega zakona, ki ju je vzpostavila zavarovalnica, in lastni viri sredstev zavarovalnice zagotavljajo trden in zanesljiv sistem upravljanja ter ustrezne mehanizme za obvladovanje tveganj, ki jim zavarovalnica je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(7) Pri nadzoru zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor naravo, obseg in zahtevnost tveganj, ki jim je zavarovalnica izpostavljena. Narava, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice upošteva Agencija za zavarovalni nadzor tudi pri določitvi pogostosti in podrobnosti preverjanja in ocenjevanja.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor redno opravlja nadzor nad posamezno zavarovalnico in redno spremlja njeno poslovanje, kar vključuje tako pregledovanje poročil, ki jih je zavarovalnica dolžna pošiljati Agenciji za zavarovalni nadzor, kot tudi opravljanje pregledov poslovanja na mestu samem.

278. člen

(podatki, ki jih je treba zagotoviti za nadzor)

(1) Zavarovalnica na zahtevo Agenciji za zavarovalni nadzor predloži podatke, ki so potrebni za nadzor. Ti podatki vključujejo najmanj podatke, ki so potrebni za:

1. oceno sistema upravljanja, poslov, načel vrednotenja za solventnostne namene, tveganj, sistema upravljanja tveganj in strukture kapitala,
2. sprejem ustreznih odločitev, ki izhajajo iz opravljanja nadzornih pravic in dolžnosti.

(2) Podatki iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi podatke v zvezi s pogodbami, ki jih ima zavarovalnica sklenjene z zavarovalnimi posredniki in zavarovalnimi zastopniki ter z zavarovalno posredniškimi in zastopniškimi družbami, ali v zvezi s pogodbami, ki jih zavarovalnica sklene s tretjimi osebami.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva podatke glede zavarovalnice, poleg revizorjev v skladu s tretjim odstavkom 259. člena tega zakona, tudi od drugih zunanjih strokovnjakov, zlasti oseb, ki imajo ustrezno znanje aktuarske ali finančne matematike.

(4) Podatki iz prvih treh odstavkov tega člena vsebujejo:

1. kakovostne in količinske elemente ali kombinacijo teh elementov,
2. pretekle, sedanje ali prihodnje elemente ali kombinacijo teh elementov,
3. podatke iz notranjih ali zunanjih virov ali kombinacijo obojih.

(5) Podatki, ki se jih zagotovi za nadzor:

1. odražajo naravo, obseg in zahtevnost poslovanja zavarovalnice, zlasti tveganj,
2. so dostopni, popolni, primerljivi in dosledni,
3. so ustrezni, zanesljivi in razumljivi.

(6) Zavarovalnice predložijo Agenciji za zavarovalni nadzor podatke v skladu z:

- 272., 273., 274., 275., 276., 277., 278., 280., 284., 293., 294., 296., 297., 298., 299., 300., 304., 323. in 343. členom tega zakona,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi devetega odstavka 35. člena Direktive 2009/138/ES, in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi desetega odstavka 35. člena Direktive 2009/138/ES.

279. člen

(sistem poročanja)

(1) Zavarovalnica vzpostavi ustrezen sistem poročanja za izpolnjevanje zahtev glede predložitve podatkov, potrebnih za nadzor.

(2) Uprava zavarovalnice sprejme pisna pravila, ki omogočajo stalno ustreznost predloženih podatkov.

(3) Zavarovalnica in druge osebe, ki poročajo podatke na podlagi tega zakona ali aktov, ki jih izda Evropska komisija na podlagi Direktive 2009/138/ES, pridobijo in pri poročanju uporabljajo

nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta. Osebe iz prejšnjega stavka pridobijo in pri poročanju uporabljajo nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta tudi za vse pravne osebe v skupini, za katere se zahtevajo podatki v okviru njihovih obveznosti.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše način pridobitve in roke, ki so povezani s pridobitvijo nadnacionalne identifikacijske oznake pravnega subjekta. Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor v predpisu iz prejšnjega stavka določi ožji krog oseb, ki so dolžne pridobiti nadnacionalno identifikacijsko oznako pravnega subjekta.

280. člen (način opravljanja nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnice in drugih oseb, ki so po tem zakonu oziroma drugih zakonih dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. z opravljanjem pregledov poslovanja zavarovalnice;
3. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) V okviru nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor razvije količinska orodja za oceno zmožnosti soočanja zavarovalnic z morebitnimi dogodki ali prihodnjimi spremembami v gospodarskih razmerah, ki bi neugodno vplivali na finančni položaj zavarovalnice. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor zavarovalnica opravi ustrezne preizkuse.

280.a člen (prijava kršitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, ki je namenjen zlasti zaposlenim pri distributerjih zavarovalnih produktov iz 7.f člena tega zakona, da lahko Agenciji za zavarovalni nadzor podajo prijavo domnevnih kršitev določb iz 12.2 oddelka in 15. poglavja tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovi:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in določbami tega zakona ter
2. da vse podatke o osebah, ki so podale prijavo, obravnava kot zaupne.

(4) Podatkov o osebi, ki je podala prijavo, ni dovoljeno razkriti brez soglasja te osebe, razen kadar je razkritje identitete te osebe v skladu z zakonom nujno za izvedbo upravnih ali sodnih postopkov. Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi in zastopnikom dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena tega zakona ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka tega člena razkrita, mora zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena tega zakona zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave prijaviteljev, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

281. člen (ukrepi nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju tveganj,
4. odvzem ali pogojni odvzem dovoljenja,
5. postavitve izredne uprave,
6. odreditev povečanja osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice,
7. začetek prisilne likvidacije,
8. odločitev o razlogih za stečaj zavarovalnice,
9. opomin članu ali članom uprave zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na svoji spletni strani objavi vse ukrepe nadzora, ko postane odločitev o izreku ukrepa pravnomočna, in sicer informacije o kršitelju (naziv in sedež pravne osebe ali osebno ime fizične osebe ter funkcija odgovorne osebe), o kršitvi (opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev, ter narava ugotovljenih kršitev) in izrek ukrepa, s katerim se postopek konča. Ukrepi so lahko objavljeni največ dve leti, pri objavi osebnih podatkov se vedno brišejo identifikacijski znaki fizičnih oseb in njihovi naslovi prebivališč ter upoštevajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz petega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve, ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka, pri čemer je Agencija za zavarovalni nadzor dolžna pridobiti in upoštevati mnenje državnega tožilstva, ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ob izdaji odločbe ali odredbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe ali odredbe o izrečenih ukrepih nadzora odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi ali objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati, ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ob izdaji odločbe ali odredbe ne ugotovi razlogov iz tretjega odstavka tega člena, v odločbi ali odredbi o izrečenih ukrepih nadzora kršitelja opozori, da bodo informacije iz prvega odstavka tega člena javno objavljene na spletni strani Agencije za zavarovalni nadzor in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz tretjega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo. Če na podlagi ugovora kršitelja Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da so podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave, ali podatke objavi anonimno na način, da posamezniki niso določljivi.

(7) Zoper odločbo, s katero Agencija za zavarovalni nadzor zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravni spor.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti EIOPO o vseh ukrepih, ki so bili izrečeni v zvezi z njimi in njihovim izidom, ter ji enkrat letno v zbirni obliki posreduje informacije o vseh ukrepih, ki so bili izrečeni distributerjem zavarovalnih produktov.

(priporočila in opozorila)

- (1) Če pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotnosti ali nedoslednosti pri poslovanju zavarovalnice, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor izda priporočila upravi zavarovalnice za izboljšanje poslovanja zavarovalnice.
- (2) Če pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).
- (3) Z opozorilom lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici tudi naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo.
- (4) Če zavarovalnica ne ravna v skladu z opozorilom iz prejšnjega odstavka, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev.
- (5) Prvi do četrta odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za nadzor, ki ga Agencija za zavarovalni nadzor opravlja na podlagi poročil in informacij, ki ji jih posreduje zavarovalnica v skladu s tem zakonom ali ki jih pridobi Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi zbiranja in obdelovanja informacij po 285. členu tega zakona.
- (6) Za priporočila in opozorila iz tega člena se ne uporabljajo določbe o postopku iz 10.1. oddelka 10. poglavja tega zakona.

283. člen (finančna stabilnost in procikličnost)

- (1) Pri opravljanju nalog in pristojnosti na področju nadzora zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor preuči tudi morebiten vpliv njenih odločitev na stabilnost finančnih sistemov v EU, zlasti v izrednih razmerah.
- (2) Pri izreku ukrepov, v času izjemnih gibanj na finančnih trgih, upošteva Agencija za zavarovalni nadzor možni vpliv teh ukrepov na procikličnost.

284. člen (predpisi o poročanju)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor za namen statistične obdelave podatkov predpiše, da zavarovalnice v vnaprej določenih časovnih obdobjih predložijo:
 1. podatke o številu zavarovanj, obračunanih zavarovalnih premijah, številu škod in obračunanih odškodninah oziroma zavarovalninah, po zavarovalnih vrstah in posameznih zavarovanjih iz zavarovalne vrste;
 2. za posamezne zavarovalne vrste obratovalne stroške, stroške pridobivanja zavarovanj, sklepalne provizije, stroške reševanja škod in stroške preventivne dejavnosti;
 3. za kreditna zavarovanja podatke o zavarovalnih vsotah ob sklenitvi, glede na trajanje zavarovanja, podatke o zavarovalnih vsotah za preostala jamstva in podatke o plačilih regresnih zavezancev;
 4. za posamezne pokojninske sklade podatke o številu članov in vplačanih premijah ter višini matematičnih rezervacij, podatke o številu članov in višini matematičnih rezervacij, ki so v mirovanju oziroma ki so zadržali pravice, podatke o številu delodajalcev, ki so vključeni v pokojninski načrt, in podatke o številu delodajalcev, ki ne plačujejo premij, podatke o rednih in izrednih prekinitvah zavarovanj ter izplačilih odkupnih vrednosti oziroma prenosih denarnih sredstev na drugega upravljavca pokojninskih skladov in prenosih odkupnih vrednosti na izplačevalca pokojninskih rent;
 5. za obvezna zavarovanja izkaz izida.

(2) Kadar so vnaprej določena obdobja iz prejšnjega odstavka krajša od enega leta, lahko Agencija za zavarovalni nadzor brez poseganja v prvi odstavek 235. člena tega zakona omeji redno nadzorno poročanje Agenciji za zavarovalni nadzor, če:

1. bi bilo sporočanje teh informacij preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnice;
2. se te informacije sporočajo vsaj enkrat letno.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor v primeru zavarovalnic, ki so del skupine po 19. členu tega zakona, omeji redno nadzorno poročanje na vnaprej določena obdobja, krajša od enega leta, le, če zavarovalnica izkaže, da je redno nadzorno poročanje več kot enkrat letno neprimerno glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslov skupine.

(4) Omejitev rednega nadzornega poročanja se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki ne predstavljajo več kot 20 % deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(5) Pri odločanju o omejevanju rednega nadzornega poročanja daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost najmanjšim zavarovalnicam.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko omeji redno nadzorno poročanje zavarovalnic ali jih izvzame iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah, kadar:

1. bi bilo sporočanje teh informacij preveliko breme glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, povezanih s poslovanjem zavarovalnic;
2. informacije niso potrebne za učinkovit nadzor nad zavarovalnicami;
3. izvzetje ne ogroža stabilnosti finančnih sistemov v EU in
4. je zavarovalnica zmožna informacije zagotoviti na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah ne izvzame zavarovalnic, ki so del skupine po 19. členu tega zakona, razen če ji lahko zavarovalnica izkaže, da poročanje po posameznih postavkah ne bi bilo primerno glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj, ki so del poslov skupine, pri čemer upošteva vpliv na stabilnost finančnih sistemov v EU.

(8) Izvzetje iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah se lahko dovoli samo zavarovalnicam, ki nimajo več kot 20 % deleža na trgu življenjskih in premoženjskih zavarovanj in pozavarovanj v Republiki Sloveniji, pri čemer tržni delež premoženjskih zavarovanj temelji na kosmatih obračunanih premijah, tržni delež življenjskih zavarovanj pa na kosmatih zavarovalno-tehničnih rezervacijah.

(9) Pri odločanju o omejevanju rednega nadzornega poročanja ali izvzetju iz obveznosti poročanja po posameznih postavkah daje Agencija za zavarovalni nadzor prednost najmanjšim zavarovalnicam.

(10) Za namene iz drugega do devetega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor kot del postopka nadzornega pregleda oceni, ali bi bila predložitev teh informacij preveč obremenilna glede na vrsto, obseg in zahtevnost tveganj zavarovalnice, pri čemer upošteva vsaj:

1. obseg premij, zavarovalno-tehnične rezervacije in sredstva zavarovalnice;
2. nestabilnost zahtevkov in prejemkov, ki jih zavarovalnica krije;
3. tržna tveganja zaradi naložb zavarovalnice;
4. raven koncentracije tveganja;
5. skupno število vrst življenjskega in premoženjskega zavarovanja, za katere je izdano dovoljenje;
6. možne učinke upravljanja sredstev zavarovalnice na stabilnost finančnih sistemov v EU;
7. sistem poročanja in pravila zavarovalnice glede poročanja iz 279. člena tega zakona;
8. primernost sistema upravljanja zavarovalnice;
9. raven lastnih sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala in zahtevanega minimalnega kapitala;
10. ali je zavarovalnica lastna zavarovalnica ali pozavarovalnica, ki krije samo tveganja, povezana z industrijsko ali poslovno skupino, ki ji pripada.

285. člen **(zbiranje in obdelava informacij)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna zbirati in obdelovati informacije o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za informacije iz prejšnjega odstavka se štejejo zlasti naslednje informacije:

1. o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in drugih dovoljenjih, ki jih je izdala Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;
2. o članih uprave in nadzornih svetov ter revizijskih komisij zavarovalnic, njihovi organizaciji, nosilcih ključnih funkcij in delovanju njihovih služb notranje revizije, pri čemer Agencija za zavarovalni nadzor za posamezno osebo obdeluje podatke o osebnem imenu, rojstnem datumu, funkciji, ki jo oseba opravlja, datumu začetka opravljanja funkcije ter trajanju mandata;
3. o podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju dejavnosti zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji;
4. o podružnicah zavarovalnic v tretjih državah in podružnicah zavarovalnic tretjih držav v Republiki Sloveniji;
5. o finančnem položaju in poslovanju zavarovalnic in drugih oseb, nad katerimi je pristojna opravljati nadzor;
6. o imetnikih kvalificiranih deležev;
7. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;
8. informacije, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od drugih nadzornih organov Republike Slovenije, držav članic ali tretjih držav.

(3) Informacije iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi, Agencija za zavarovalni nadzor pridobiva brezplačno.

286. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi in redno posodablja:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s skrbnim nadzorom in upravljanjem tveganj zavarovalnic;
2. splošna merila in metodologije, uporabljene pri nadzoru, vključno s količinskimi orodji iz drugega odstavka 280. člena tega zakona;
3. agregatne statistične podatke o ključnih vidikih uresničitve skrbnega nadzora in upravljanja tveganj zavarovalnic v Republiki Sloveniji;
4. način uresničitve opcij in diskrecij, ki jih dajejo predpisi EU s področja skrbnega nadzora in upravljanja tveganj zavarovalnic;
5. glavne cilje, funkcije in dejavnosti nadzora.

(2) Razkritja iz prejšnjega odstavka so zadostna, da omogočijo razumljivo primerjavo z nadzornimi pristopi, ki jih uporabljajo nadzorni organi drugih držav članic.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena objavlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z:

- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 31. člena Direktive 2009/138/ES; in
- izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 31. člena Direktive 2009/138/ES.

287. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, na zahtevo posameznega nadzornega organa posredujejo temu organu vse podatke glede zavarovalnice oziroma druge nadzorovane finančne družbe oziroma druge nadzorovane osebe, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad to družbo oziroma osebo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, drug drugega na lastno pobudo obveščajo o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izmenjuje informacije in podatke tudi z drugimi nadzornimi organi Republike Slovenije z namenom opravljanja nalog nadzora zavarovalnic oziroma drugih subjektov nadzora.

(5) Za nadzorne organe velja za informacije in podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

288. člen

(sodelovanje med Agencijo za zavarovalni nadzor in Banko Slovenije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije si posredujeta podatke, ki jih pridobita z opravljanjem mikrobonitetnega oziroma makrobonitetnega nadzora in jih potrebujeta za izvajanje svojih nalog.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor in Banka Slovenije se na lastno pobudo obveščata o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovita pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne za njihovo delo.

(3) Za Banko Slovenije velja za podatke, ki jih prejme na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor podatke pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice zavarovalnice države članice, sme te informacije razkriti Banki Slovenije samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

(5) Podrobnejšo vsebino in način sodelovanja med Agencijo za zavarovalni nadzor in Banko Slovenije določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor in Banke Slovenije.

289. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi drugih držav članic in jim posreduje informacije, ki so potrebne za izvajanje njihovih nalog. Za uresničitev tega namena drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog tega nadzornega organa;

2. na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, če je bila izrečena globa ali drug ukrep iz tega zakona.

(2) Informacija je potrebna za izvajanje nalog nadzornega organa države članice, če jo potrebuje pri opravljanju svojih nalog v naslednje namene:

1. da preveri, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek opravljanja poslov zavarovanja, in da olajša spremljanje opravljanja takšnih poslov; zlasti glede spremljanja tehničnih določb, zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;

2. da naloži sankcije;

3. pri upravnih pritožbah zoper odločbe nadzornega organa;

4. v sodnih postopkih v zvezi z delom nadzornega organa.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor in drugih nadzornih organov Republike Slovenije z nadzornim organom države članice, če ta zahteva posvetovanje ali informacije pri odločanju o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v nadzorovani finančni družbi te države članice, ki jo je vložila:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji,
 2. kreditna institucija, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji ali
 3. oseba, ki je nadrejena osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem na področju nadzora zavarovalnih poslov spodbuja sodelovanje med nadzornimi organi držav članic, zlasti izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzornimi organi države sedeža in države gostiteljice.
- (5) Za nadzorne organe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

290. člen **(sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z nadzornimi organi in drugimi organi ter osebami tretjih držav, kakor so opredeljeni v nadaljevanju tega člena, sklepa sporazume o sodelovanju, s katerimi omogoči izmenjavo podatkov, le tedaj, če za podatke, ki bodo razkriti, velja jamstvo poslovne skrivnosti in če je izmenjava podatkov namenjena opravljanju nadzorne naloge teh organov ali oseb.
- (2) Če podatki, ki jih bo Agencija za zavarovalni nadzor razkrila tretji državi, izvirajo iz druge države članice, jih sme razkriti samo z izrecnim soglasjem nadzornega organa te države članice in izključno za namene, za katere so navedeni organi dali svoje soglasje.
- (3) Nadzorni organi, drugi organi in osebe tretjih držav iz prvega odstavka tega člena so:
1. nadzorni organi, pristojni za nadzor nad zavarovalnicami;
 2. organi, pristojni za nadzor kreditnih institucij in drugih finančnih družb oziroma institucij, ter organi, pristojni za nadzor finančnih trgov;
 3. organi in osebe, ki sodelujejo pri likvidaciji ali stečaju zavarovalnic in v drugih podobnih postopkih;
 4. osebe, odgovorne za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov zavarovalnic in drugih finančnih institucij;
 5. organi, ki vodijo postopke prisilnega prenehanja zavarovalnic ali upravljanja zajamčenih sredstev in ki takšne podatke potrebujejo za opravljanje svojega dela;
 6. neodvisni aktuarji oziroma aktuarke zavarovalnic, ki izvajajo zakonski nadzor teh podjetij, in organi, pooblaščen za nadziranje takšnih aktuarjev oziroma aktuarok.
- (4) Za organe in osebe iz tega člena velja za podatke, ki jih prejmejo na podlagi tega člena, obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

291. člen **(nadzorna konvergenca)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z EIOPA in pri dejavnostih EIOPA.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor si pri svojem delovanju prizadeva upoštevati smernice ter priporočila, ki jih EIOPA izda v skladu 16. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010, in navede razloge za njihovo neupoštevanje.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo EIOPA predloži vse informacije, potrebne za opravljanje njenih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010.

292. člen **(pristojnost Evropskega parlamenta za preiskavo)**

Agencija za zavarovalni nadzor lahko posreduje zaupne podatke Evropskemu parlamentu, če jih potrebuje za preiskavo v skladu z 226. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

293. člen

(poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Zavarovalnica na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor posreduje poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Poročila in informacije iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov uprave zavarovalnice in oseb, zaposlenih pri zavarovalnici.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo oziroma ustna pojasnila in informacije.

294. člen

(ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij)

Zavarovalnice na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor prikažejo:

1. ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij,
2. uporabnost in relevantnost uporabljenih metod za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
3. ustreznost uporabljenih statističnih podatkov, na katerih zavarovalno-tehnične rezervacije temeljijo.

294. člen

(ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij)

Zavarovalnice na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor prikažejo:

1. ustreznost ravni zavarovalno-tehničnih rezervacij,
2. uporabnost in relevantnost uporabljenih metod za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,
3. ustreznost uporabljenih statističnih podatkov, na katerih zavarovalno-tehnične rezervacije temeljijo.

295. člen

(pooblašcene osebe Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: direktor) Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor Agencije za zavarovalni nadzor pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor ima pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jo je pooblastil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, enake pristojnosti kot pooblaščen oseb Agencije za zavarovalni nadzor oziroma kot Agencija za zavarovalni nadzor.

(4) Zaradi izpolnjevanja obveznosti, izhajajočih iz mednarodnih pogodb in sporazumov, lahko direktor oziroma direktorica pooblasti za prisostvovanje pri pregledu tudi druge osebe, ki niso navedene v prejšnjih odstavkih.

296. člen

(obseg pregleda poslovanja)

(1) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor omogoči pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Zavarovalnica na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor izroči računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave zavarovalnice in zaposleni pri zavarovalnici pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo poročila, informacije in pojasnila o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor lahko opravi tudi pregled poslovanja oseb iz drugega odstavka 272. člena tega zakona, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja zavarovalnice.

297. člen (pregled poslovanja)

(1) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo omogoči, da opravi pregled poslovanja na sedežu zavarovalnice in v drugih prostorih, v katerih zavarovalnica oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(2) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo omogoči pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora.

(3) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo izroči računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja opravlja tako, da s tem ovira normalno poslovanje zavarovalnice samo v tolikšni meri, kolikor je nujno za doseg namena nadzora.

298. člen (zahteva za pregled poslovanja)

(1) Zahteva za pregled poslovanja je zavarovalnici vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora. Zahteva za pregled poslovanja se v tem primeru poda članom uprave zavarovalnice ali pooblaščenec neposredno v postopku pregleda poslovanja v prostorih, kjer poteka pregled poslovanja. Če uprava zavarovalnice ali pooblaščenec niso dosegljivi, se zahteva za pregled poslovanja izroči zaposlenemu, pristojnemu za sprejem pošte.

(3) Zahteva za pregled poslovanja obsega določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena zahteva za pregled poslovanja obsega določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij treba izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja obsega tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če zavarovalnica ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v prejšnjem členu.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja, če je to potrebno, da se doseže namen nadzora, kot je določen v prvem odstavku 277. člena tega zakona. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljajo drugi, tretji in četrti odstavek tega člena.

299. člen
(pogoji za opravljanje pregleda poslovanja)

(1) Zavarovalnica pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zagotovi ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Zavarovalnica zagotovi, da so v času, v katerem pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 297. člena tega zakona, v teh prostorih prisotni zakoniti zastopniki oziroma zastopnice zavarovalnice, zaposleni pri zavarovalnici ali druge pooblaščen osebe zavarovalnice, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda. Zakoniti zastopniki oziroma zastopnice zavarovalnice, zaposleni pri zavarovalnici ali druge pooblaščen osebe zavarovalnice pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor omogočijo neposreden dostop in vpogled v originalno poslovno dokumentacijo, poslovne knjige in administrativne oziroma poslovne evidence, ki so predmet pregleda poslovanja.

300. člen
(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Zavarovalnica za podatke, ki jih računalniško obdeluje, in za poslovne knjige in druge evidence, razen zbirk osebnih podatkov iz 268. člena tega zakona, na zahtevo pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor zagotovi ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Zavarovalnica pooblaščen osebi Agencije za zavarovalni nadzor izroči dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniško vodenih informacijskih sistemov zavarovalnice.

Iz dokumentacije so razvidni njihovi podsistemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija zagotavlja vpogled v:

1. računalniško rešitev,
2. postopke v okviru računalniške rešitve,
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prejšnjega odstavka je dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije je razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

301. člen
(zapisnik o pregledu poslovanja)

(1) Pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor o pregledu poslovanja sestavijo zapisnik.

(2) Zapisnik je izdan v 15 dneh po končanem pregledu poslovanja s pozivom, da lahko da zavarovalnica v roku 15 dni od prejema zapisnika nanj pripombe. Če je zaradi razjasnitve dejanskega stanja, ki izhaja iz navajanih novih dejstev in predlaganih dokazov, potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v tem delu ponovi pregled poslovanja.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, o tem pisno obvesti zavarovalnico.

302. člen
(odredba)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 277. člena tega zakona, zavarovalnici z odredbo naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) V odredbi o odpravi kršitev določi Agencija za zavarovalni nadzor rok za odpravo kršitev. Rok za odpravo kršitve mora ustrezati predvideni težavnosti ukrepov za odpravo kršitev ter pomenu kršitve za varno poslovanje zavarovalnice.

303. člen
(predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev)

Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi zavarovalnica, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju zavarovalnice, lahko zavarovalnici z odredbo o odpravi kršitev tudi naloži, da predloži poročilo z mnenjem pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

304. člen
(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Zavarovalnica v roku, določenem z odredbo o odpravi kršitev, odpravi ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor dostavi poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene, in v primeru iz prejšnjega člena tudi poročilo pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

(3) Če je poročilo o odpravi kršitev nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o dopolnitvi poročila pozove zavarovalnico, da v roku, ki ga določi v odredbi o dopolnitvi poročila, dopolni poročilo. V pravnem pouku Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnico opozori, da bo v nasprotnem primeru začela postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na podlagi 3. točke prvega odstavka 312. člena tega zakona.

305. člen
(ugotovitvena odločba o odpravi kršitev)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

306. člen
(rok za odločitev o odpravi kršitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev oziroma ugotovitveno odločbo o odpravi kršitev izda v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek v primeru, kadar kršitve niso bile odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka začne postopek za izrek drugega ukrepa nadzora.

307. člen
(razlogi za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice)

Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice, če:

1. zavarovalnica ni vzpostavila ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja iz 50. člena tega zakona, v skladu s tem zakonom in s predpisi o upravljanju zavarovalnice;
2. zavarovalnica ni vzpostavila ali ne uresničuje sistema poročanja iz 279. člena tega zakona;
3. zavarovalnica ne izpolnjuje zahtev tega zakona in predpisov glede sistema upravljanja tveganj iz 154. člena tega zakona, v skladu s tem zakonom in s predpisi o upravljanju tveganj;
4. zavarovalnica ne izvaja lastne ocene tveganj in solventnosti iz 156. člena tega zakona;
5. zavarovalnica pri svojem poslovanju ne spoštuje omejitev, določenih s tem zakonom in predpisi o upravljanju zavarovalnice;
6. zavarovalnica ne izračunava kapitalskih zahtev ali ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o kapitalskih zahtevah v skladu s 4.10. in 4.11. oddelkom tega zakona in s predpisi o upravljanju zavarovalnice.

308. člen

(vrste dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice odredi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme potrebne ukrepe, ki bodo zagotovili zavarovalnici, da bo znesek primernih lastnih virov sredstev višji od izračunanega zahtevanega solventnostnega kapitala;
2. zavarovalnici omeji ali prepove prosto razpolaganje s sredstvi;
3. zavarovalnici naloži kapitalski dodatek;
4. naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalnice, da skličeeta skupščino delničarjev zavarovalnice ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot sta:
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi vložki,
 - sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice iz sredstev družbe;
5. naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši člana oziroma člane uprave zavarovalnice in imenuje novega člana oziroma člane uprave zavarovalnice;
6. prepove zavarovalnici:
 - opravljanje določenih vrst izplačil oziroma izplačil določenim osebam,
 - sklepanje novih zavarovalnih pogodb v posamezni ali vseh zavarovalnih vrstah,
 - sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave zavarovalnice, člani nadzornega sveta zavarovalnice, družbami, ki so z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti, ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z zavarovalnico v razmerju tesne povezanosti;
7. prepove ali omeji opravljanje posameznih ali vseh poslov določene vrste ali širjenje mreže poslovalnic zavarovalnice;
8. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme in opravi ukrepe za:
 - izboljšanje sistema upravljanja v skladu s 50. členom tega zakona,
 - spremembo področij poslovanja zavarovalnice,
 - omejitev dajanja posojil,
 - izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev zavarovalnice,
 - pravilno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk,
 - izboljšanje informacijskega sistema,
 - izboljšanje postopkov sistema notranjih kontrol in notranjega revidiranja;
9. naloži zavarovalnici, da pri nadaljnjem poslovanju zmanjša tveganja, ki jim je izpostavljena;
10. naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
11. naloži zavarovalnici, da poveča znesek zavarovalno-tehničnih rezervacij, da ustreza ravni, izračunani v skladu z 4.8 oddelkom tega zakona;
12. naloži zavarovalnici druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o upravljanju zavarovalnice.

(2) Ukrep iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici:

1. če sredstva, ki so namenjena kritju bodočih obveznosti iz premoženjskih ali življenjskih zavarovanj, ne pokrivajo zavarovalno-tehničnih rezervacij;

2. v primeru, ko so primerni osnovni lastni viri sredstev manjši od zahtevanega minimalnega kapitala;
 3. če po izvedenih ukrepih iz 249. člena tega zakona oceni, da se bo finančni položaj zavarovalnice še naprej slabšal,
 4. v primeru odvzema dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor o ukrepu iz 2. točke prvega odstavka tega člena obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima zavarovalnica, ki ji je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla ukrep, podružnico. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odredbe.
- (4) Ukrep iz 5. točke prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor odredi zavarovalnici, če:
1. zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev,
 2. uprava zavarovalnice ne opravi dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena,
 3. zavarovalnica ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če ovira opravljanje nadzora v skladu z 296. do 300. členom tega zakona.

309. člen

(kapitalski dodatek in sorazmerna dodatna kapitalska zahteva)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor določi zavarovalnici kapitalski dodatek v skladu z:
- drugim do sedmim odstavkom tega člena,
 - akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega in sedmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES, in
 - izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 37. člena Direktive 2009/138/ES.
- (2) Seštevek kapitalskega dodatka in zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanega s standardno formulo ali notranjim modelom, je ustrezni zahtevani solventnostni kapital zavarovalnice.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo, ki navaja razloge za to, zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, če oceni, da:
1. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v standardni formuli, in:
 - je uporaba notranjega modela za zavarovalnico neustrezna ali
 - je zavarovalnica v postopku razvijanja delnega ali popolnega notranjega modela;
 2. tveganja zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, uporabljenih v notranjem modelu, in notranji model ni bil prilagojen v ustreznem časovnem obdobju;
 3. sistem upravljanja zavarovalnice močno odstopa od standardov, določenih v tem zakonu ali predpisih o upravljanju tveganj, in te razlike zavarovalnici onemogočajo pravilno opredelitev, ocenjevanje, spremljanje, upravljanje in poročanje o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena;
 4. tveganje zavarovalnice, ki uporablja uskladiveno prilagoditev krivulje netvegane obrestne mere iz 182. člena tega zakona ali prilagoditev za nestanovitnost krivulje netvegane obrestne mere iz 184. člena tega zakona ali prehodne ukrepe iz 639. oziroma 640. člena tega zakona, znatno odstopa od predpostavk, ki so podlaga za te prilagoditve oziroma prehodne ukrepe.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor določi v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka kapitalski dodatek tako, da upošteva četrto in peto odstavka 203. člena tega zakona. V primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti, zaradi katerih se je Agencija za zavarovalni nadzor odločila, da določi kapitalski dodatek. V primeru iz 4. točke prejšnjega odstavka je kapitalski dodatek sorazmeren pomembnim tveganjem, ki nastanejo zaradi odstopanja iz navedene točke.
- (5) V primeru iz 2. in 3. točke tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo, s katero zavarovalnici odredi kapitalski dodatek, določi tudi druge ukrepe iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki jih opravi zavarovalnica, da bi zanjo prenehal veljati kapitalski dodatek.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor preuči kapitalski dodatek zavarovalnice najmanj enkrat letno in ga z odločbo odpravi, ko oceni, da je zavarovalnica odpravila pomanjkljivosti, ki so pripeljale do njegove uvedbe.

(7) Zahtevani solventnostni kapital ne sme vsebovati kapitalskega dodatka v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena za namen izračuna dodatka za tveganje iz 180. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici naloži sorazmerno dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z:

- devetim odstavkom tega člena,
- aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi c) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES, in
- regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

(9) Dodatno sorazmerno kapitalsko zahtevo lahko Agencija za zavarovalni nadzor naloži zavarovalnici, kadar so pri nalaganju sredstev zavarovalnice v tržne vrednostne papirje in druge finančne instrumente, ki temeljijo na preoblikovanih posojilih, kršene zahteve, ki jih določajo akti, izdani na podlagi a) in b) točke drugega odstavka 135. člena Direktive 2009/138/ES.

311. člen

(prosto razpolaganje s sredstvi zavarovalnice države članice)

Agencija za zavarovalni nadzor prepove zavarovalnici države članice na ozemlju Republike Slovenije prosto razpolagati s tistimi sredstvi, na katere se na podlagi prepovedi nadzornega organa države, kjer ima zavarovalnica sedež, nanaša prepoved prostega razpolaganja s sredstvi.

312. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve, da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala;
3. zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
4. je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave zavarovalnice in imenoval novih;
5. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba zavarovalnici;
6. zavarovalnica ne izpolnjuje več pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v skladu s tem zakonom;
7. so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad zavarovalnico, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(2) Če so hkrati podani razlogi za odvzem dovoljenja iz prejšnjega odstavka in razlogi za začetek prisilne likvidacije iz 328. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če zavarovalnica ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v teh zavarovalnih vrstah.

(4) Vsak odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma sporoči nadzornim organom v drugih državah članicah.

(5) Za postopek v zvezi z odvzemom dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah se smiselno uporabljajo določbe 10.3.3. pododdelka tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

313. člen **(pogojni odvzem dovoljenja)**

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če zavarovalnica v preizkusni dobi, ki jo določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če zavarovalnica v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, oziroma ne izvrši naloženih dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija za zavarovalni nadzor v mejah preizkusne dobe.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata v primeru 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

314. člen **(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)**

Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalnica v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka prejšnjega člena.

315. člen **(razlogi za ukrepe)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi oziroma odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice v naslednjih primerih, če:

1. je zavarovalnici odredila dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju zavarovalnice in zavarovalnica v rokih, določenih za njihovo izvedbo, teh ukrepov ni začela izvajati oziroma jih ni izvedla;
2. zavarovalnica kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega zahtevanega solventnostnega kapitala;
3. bi nadaljnje poslovanje zavarovalnice lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma kapitalsko ustreznost oziroma varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z eno odločbo izreče tudi oba ukrepa nadzora iz prejšnjega odstavka.

316. člen **(trajanje izredne uprave)**

Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor določi rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta in začne teči z dnem vročitve odločbe o izredni upravi.

317. člen **(obvestitev nadzornega organa druge države članice)**

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi oziroma odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi

državi članici, še pred izdajo odločbe obvesti nadzorni organ te države članice. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice iz prejšnjega odstavka tudi v primeru izdaje odločbe o podaljšanju trajanja izredne uprave v skladu s 324. členom tega zakona.

(3) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

318. člen **(člani izredne uprave)**

(1) Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave zavarovalnice, in določi vrsto ter obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

(2) Za izrednega upravitelja iz prejšnjega odstavka je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalnice iz 57. člena tega zakona.

320. člen **(vpis v sodni register)**

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi ter sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje zavarovalnice.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prejšnjega odstavka izredna uprava vloži v treh dneh po prejemu odločbe. Predlogu priloži odločbo Agencije za zavarovalni nadzor o izredni upravi.

321. člen **(pravne posledice izredne uprave)**

(1) V času trajanja izredne uprave Agencija za zavarovalni nadzor izvršuje pristojnosti nadzornega sveta in pristojnosti skupščine zavarovalnice, razen pristojnosti iz 325. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor ima izrednemu upravitelju tudi pravico dajati navodila za vodenje poslov zavarovalnice, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave zavarovalnice, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Agencija za zavarovalni nadzor z navodili iz prejšnjega odstavka ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta zavarovalnice ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 325. člena tega zakona.

323. člen **(poročila izredne uprave)**

(1) Izredna uprava najmanj za vsako trimesečje po izdaji odločbe o izredni upravi izdela in izroči Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi.

(2) Izredna uprava najpozneje tri mesece pred koncem roka trajanja izredne uprave izroči Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v času trajanja izredne uprave, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti zavarovalnice in možnosti za nadaljnje poslovanje zavarovalnice, ki vključuje:

1. oceno možnosti, da bi delničarji zavarovalnice zagotovili kritje izgub, in posledice tega za finančni položaj zavarovalnice;

2. oceno možnosti za prerazporeditev in razpršitev drugih izgub zavarovalnice;
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti zavarovalnice;
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav zavarovalnice, vključno s prenosom zavarovalnih pogodb, z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov;
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja zavarovalnice.

324. člen **(ocena rezultatov izredne uprave)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor najmanj enkrat na tri mesece oceni rezultate izredne uprave.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno oceno rezultatov izredne uprave najpozneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka prejšnjega člena.
- (3) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje zavarovalnice tako, da je zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital in redno izpolnjuje svoje dospelje obveznosti, oziroma se je zagotovila varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.
- (4) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital oziroma da bi bila sposobna tekoče izpolnjevati dospelje obveznosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.
- (5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev po izteku roka iz 316. člena tega zakona, če ni pogojev za začetek stečaja zavarovalnice in če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da bo zavarovalnica v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla zahtevani solventnostni kapital oziroma da bo zagotovila varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.
- (6) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice poslabšalo tako, da ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

325. člen **(povečanje osnovnega kapitala z denarnimi vložki zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice naloži delničarjem zavarovalnice, da sprejmejo sklep o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki najmanj za znesek, določen v odločbi, s katerim kot zadnji dan roka za vpis in vplačilo novih delnic določijo dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po dnevu zasedanja skupščine.
- (2) Ne glede na najkrajši rok, ki ga za sklic skupščine določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, se skupščino, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka, skliče najmanj osem dni pred zasedanjem skupščine.
- (3) Uprava zavarovalnice objavi sklic skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena, v osmih dneh po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice za dan, ki ne sme biti pozneje kot en mesec po dnevu prejema odločbe.
- (4) Če uprava zavarovalnice v roku iz prejšnjega odstavka ne skliče skupščine, ki bo odločala o povečanju osnovnega kapitala z vsebino iz prvega odstavka tega člena, ali če jo skliče za dan, ki je poznejši od enega meseca po prejemu odločbe o povečanju osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice, lahko skupščino skliče Agencija za zavarovalni nadzor.

(5) V sklicu skupščine so delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 326. in 327. člena tega zakona.

326. člen

(povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor namesto skupščine delničarjev sprejme sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnimi vložki, predmet katerih so terjatve upnikov do zavarovalnice, če:

1. skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in

2. upnik ali upniki, katerih skupni znesek terjatev do zavarovalnice dosega emisijski znesek novih delnic, ki bi jih bilo treba izdati pri povečanju osnovnega kapitala za znesek iz prvega odstavka prejšnjega člena, izračunan kot knjigovodska vrednost delnic, na katere je razdeljen osnovni kapital zavarovalnice po stanju na zadnji dan koledarskega leta pred izdajo odločbe o povečanju osnovnega kapitala, izrazijo resno namero vpisati in vplačati delnice zavarovalnice na podlagi povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki, predmet katerih so te terjatve do zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prejšnjega odstavka določi emisijski znesek novih delnic v višini, ki jo oceni pooblaščen ocenjevalec vrednosti podjetja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena odloči, da se zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala izdajo nove navadne delnice, ali nove prednostne delnice, ki dajejo njihovim imetnikom naslednje pravice:

1. glasovalno pravico;

2. pravico do dividende za posamezno poslovno leto v znesku:

- ki je najmanj enak odstotku od emisijskega zneska iz prejšnjega odstavka v višini obrestne mere za dvanajstmesečni EURIBOR po stanju na zadnji dan tega poslovnega leta, povečani za pet odstotnih točk, ali

- ki je enak znesku dividende za navadne delnice za to poslovno leto, če je znesek dividende za navadne delnice višji od zneska iz prve alineje te točke;

3. v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube ali čiste izgube poslovnega leta, pravico, da se nominalni znesek, za katerega se zmanjša osnovni kapital, najprej pokrije v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, in se združitev prednostnih delnic zaradi izvedbe zmanjšanja osnovnega kapitala lahko izvede samo tako:

- da se v celoti razveljavijo navadne delnice,

- da se prednostne delnice spremenijo v navadne delnice in se v breme nominalnega oziroma pripadajočega zneska teh delnic pokrije tisti del nominalnega zneska, za katerega se zmanjša osnovni kapital, ki je višji od skupnega nominalnega oziroma pripadajočega zneska navadnih delnic, ki se razveljavijo po prvi alineji te točke;

4. v primeru stečaja ali likvidacije zavarovalnice pravico do deleža v stečajni oziroma likvidacijski masi, ki ostane po plačilu vseh terjatev upnikov zavarovalnice, v znesku:

- ki je najmanj enak emisijskemu znesku iz prejšnjega odstavka ali

- ki je enak deležu, ki pripada navadnim delnicam, če je ta višji od zneska iz prve alineje te točke.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor je upravičena zaradi izvedbe povečanja osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena v imenu zavarovalnice:

1. predlagati vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala v sodni register,

2. objaviti poziv upnikom za vpis in vplačilo delnic na podlagi tega sklepa,

3. imenovati revizorja za pregled povečanja osnovnega kapitala s stvarnimi vložki,

4. določiti prečiščeno besedilo statuta zavarovalnice ob upoštevanju povečanja osnovnega kapitala,

5. predlagati vpis povečanja osnovnega kapitala in s tem povezano spremembo statuta zavarovalnice v sodni register,

6. dati nalog centralni klirinškodpotni družbi za izdajo novih delnic zavarovalnice.

327. člen
(pravica prodaje delnic zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pridobi pravico v svojem imenu in za račun delničarjev prodati delnice zavarovalnice (v nadaljnjem besedilu: pravica prodaje delnic):

1. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in
2. če druga oseba izrazi resno namero vložiti sredstva za povečanje osnovnega kapitala zavarovalnice.

(2) Če namerava Agencija za zavarovalni nadzor uresničiti pravico prodaje delnic, v enem mesecu po pridobitvi te pravice objavi javno dražbo za prodajo delnic zavarovalnice.

(3) V objavi javne dražbe določi Agencija za zavarovalni nadzor izhodiščno ceno na podlagi knjigovodske vrednosti delnic, ugotovljene na podlagi revidirane bilance stanja zavarovalnice na zadnji dan v mesecu pred pridobitvijo pravice prodaje delnic, izdelane ob predpostavki nedelujoče zavarovalnice.

(4) Na javni dražbi proda Agencija za zavarovalni nadzor delnice tistemu dražitelju, ki ponudi najvišjo ceno nad izhodiščno. Če na javni dražbi nihče ne ponudi najmanj izhodiščne cene, ponudi Agencija za zavarovalni nadzor prodajo po ceni, ki je za 5% nižja od izhodiščne, in nadaljuje z zniževanjem ponudbene cene za enak znesek, dokler posamezni dražitelj ne izjavi, da sprejema ceno, izklicano v zadnjem koraku dražbe.

(5) Hkrati z objavo dražbe izda Agencija za zavarovalni nadzor klirinškodopotni družbi nalog, da v centralnem registru pri vseh delnicah zavarovalnice vpiše prepoved razpolaganja v korist Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Centralna depotna družba prenese delnice zavarovalnice na račun investitorja, ki je bil uspešen na javni dražbi iz četrtega odstavka tega člena na podlagi naloga Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor izda nalog iz prvega stavka tega odstavka v osmih dneh po dnevu, ko kupec opravi ustrezen postopek povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice.

328. člen
(razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v naslednjih primerih:

1. če zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti ter ni pogojev za začetek stečajnega postopka;
2. če na podlagi poročil iz 323. člena tega zakona oceni, da se je v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice poslabšalo tako, da ne izpolnjuje pogojev glede zahtevanega minimalnega kapitala in je kratkoročni finančni načrt neustrezen oziroma ga zavarovalnica ne izpolni v treh mesecih od ugotovitve neskladnosti, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka;
3. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka;
4. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in ni pogojev za izvedbo povečanja osnovnega kapitala iz 326. člena tega zakona, za uresničitev pravice prodaje delnic iz prejšnjega člena, ali za začetek stečajnega postopka;
5. če je zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov;
6. če je članu uprave zavarovalnice pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave zavarovalnice razrešen ali odpoklican oziroma če član uprave zavarovalnice ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nastane eden od naslednjih položajev, zaradi katerega zavarovalnica nima najmanj dveh članov uprave:

- nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave zavarovalnice v skladu s tem zakonom,
 - imenovani novi član v roku iz prve alineje 2. točke drugega odstavka 58. člena tega zakona ne vložijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije,
 - imenovani novi član umakne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali
 - Agencija za zavarovalni nadzor zavrne ali zavrže zahtevo imenovanega novega člana za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije; ali
7. če je dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov prenehalo zaradi razlogov iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona in skupščina zavarovalnice v dveh mesecih od izdaje odločbe iz tretjega odstavka 122. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji zavarovalnice iz 71. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti zavarovalnice iz 75. člena tega zakona.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v osmih dneh.
- (3) Rok iz prejšnjega odstavka teče:
1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva odločitve Agencije za zavarovalni nadzor, da je kratkoročni finančni načrt iz tretjega odstavka 250. člena tega zakona neustrezen, oziroma po preteku treh mesecev od ugotovitve neskladja z zahtevanim minimalnim kapitalom, če zavarovalnica v tem času finančnega načrta ne izpolni;
 2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za sprejem končne ocene rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 324. člena tega zakona oziroma od dneva odločitve Agencije za zavarovalni nadzor, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ne bo izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla zahtevani solventnostni kapital;
 3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 325. člena tega zakona, oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje delnic;
 4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja;
 5. v primeru iz prve alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave zavarovalnice;
 6. v primeru iz druge alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za vložitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;
 7. v primeru iz tretje alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor prejme umik zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;
 8. v primeru iz četrte alineje 6. točke prvega odstavka tega člena: od izdaje odločbe o zavrženju ali zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice;
 9. v primeru iz 7. točke prvega odstavka tega člena: od izteka dvomesečnega roka za sprejem sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti zavarovalnice.

329. člen **(likvidacijski upravitelj)**

- (1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Agencija za zavarovalni nadzor imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev ter določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.
- (2) Likvidacijski upravitelj redno in na primeren način obvešča vse upnike o poteku postopka likvidacije.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi vsebino obvestil in roke iz prejšnjega odstavka.
- (4) Likvidacijski upravitelj, ki je imenovan z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona, lahko izvršuje svoje pristojnosti neposredno tudi na območju države članice, kjer ima zavarovalnica podružnico, in ima pri tem enake pristojnosti, kot jih ima na območju Republike Slovenije. Pri tem spoštuje zakonodajo države članice, na območju katere izvršuje svoje pristojnosti.

Likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor, redno in na primeren način obvešča vse upnike o poteku postopka.

(5) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, kjer ima zavarovalnica podružnico.

(6) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo pristojnega nadzornega organa države članice, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem spoštuje zakonodajo Republike Slovenije.

(7) Imenovanje za likvidacijskega upravitelja se v državi članici dokazuje z overjenim izvodom originalne odločbe, s katero je imenovan. Od likvidacijskega upravitelja iz države članice, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva prevod odločbe v slovenski jezik.

330. člen **(pravne posledice prisilne likvidacije)**

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta zavarovalnice ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice in pristojnosti skupščine Agencija za zavarovalni nadzor, razen pristojnosti skupščine za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem.

333. člen **(nastop stečajnega razloga)**

Če likvidacijski upravitelj ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice ali da zavarovalnica nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala vse terjatve upnikov, o tem nemudoma obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

335. člen **(obveščanje nadzornih organov druge države članice o začetku postopka prisilne likvidacije)**

(1) Če ima zavarovalnica podružnico v drugi državi članici, Agencija za zavarovalni nadzor o tem, da bo izdala odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, nemudoma obvesti nadzorni organ države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico. V obvestilu navede tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti o izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije nadzorne organe vseh držav članic.

(4) Za vodenje postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico, ki ima podružnico v drugi državi članici, se uporablja pravo Republike Slovenije.

336. člen **(objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije v obliki povzetka v slovenskem jeziku objavi v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe objavi tudi v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

(2) Objava povzetka obsega:

1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,
2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,
3. imena likvidacijskih upraviteljev,
4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

338. člen **(prijava terjatev upnikov iz države članice)**

(1) Upnik prijavi terjatev v likvidacijsko maso v slovenskem jeziku ali uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež, in sicer na posebnem obrazcu. Naslov obrazca »Prijava terjatve« je naveden v slovenskem jeziku.

(2) Upnik priloži k prijavi terjatve iz prejšnjega odstavka kopije morebitnih dokaznih listin, v katerih označi:

- naravo in znesek zahtevka,
- dan, ko je do zahtevka prišlo,
- stvarno poroštvo ali pridržke pravic glede zahtevka v primeru, ko domneva prednost, in
- sredstva, ki jih njegovo poroštvo zajema.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov iz tega člena.

339. člen **(pristojnosti likvidacijskega upravitelja)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pooblasti likvidacijskega upravitelja z odločbo o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico za izvrševanje njegovih pristojnosti tudi na območju države članice, v kateri ima ta zavarovalnica podružnico, če bo tako dosežena učinkovitejša izvedba likvidacijskega postopka.

(2) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, v kateri ima zavarovalnica podružnico.

(3) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem spoštuje predpise Republike Slovenije.

(4) Likvidacijski upravitelj se pri izvrševanju pristojnosti po prvem oziroma prejšnjem odstavku izkaže z overjenim izvodom izvirnika odločbe o imenovanju.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od likvidacijskega upravitelja iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, zahteva, da ji predloži prevod odločbe o imenovanju v slovenski jezik.

340. člen **(prisilna likvidacija podružnice zavarovalnice tretje države)**

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico zavarovalnice tretje države, še pred izdajo odločbe nemudoma obvesti vse nadzorne organe držav članic, v katerih ima ta zavarovalnica podružnico. V obvestilu navede pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena uskladi svoja dejanja z dejanji nadzornih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za likvidacijskega upravitelja.

341. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice, v kateri zavarovalnica opravlja storitve)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornim organom države članice, v kateri zavarovalnica neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, in mu zagotovi vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja take zavarovalnice, zlasti glede kapitalne ustreznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, likvidnosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica prek podružnice opravlja zavarovalne posle, lahko vloži pri Agenciji za zavarovalni nadzor zahtevo za opredelitev te podružnice kot pomembne. Agencija za zavarovalni nadzor si z nadzornim organom, ki je vložil zahtevo, prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor nadzornemu organu države članice, v kateri je podružnica zavarovalnice, ki je po prejšnjem odstavku opredeljena kot pomembna, zagotovi vse informacije iz 3. in 4. točke drugega odstavka 368. člena tega zakona.

342. člen

(pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v državi članici)

(1) Nadzor nad podružnico zavarovalnice v državi članici opravlja Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o nameravanem pregledu poslovanja podružnice zavarovalnice v državi članici obvesti nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaprosi nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja zavarovalne posle, da opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Agencije za zavarovalni nadzor udeležijo nadzora, ki ga izvaja nadzorni organ države članice.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zaprosi za pomoč EIOPA, če od nadzornega organa države članice po obvestilu iz drugega odstavka tega člena ne prejme ustreznega sodelovanja ali če jo nadzorni organ države članice obvesti o pregledu podružnice zavarovalnice države članice in se s takšnim pregledom ne strinja.

343. člen

(poročanje o zavarovalnih poslih v državi članici)

(1) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o zavarovalnih poslih v posamezni državi članici, in sicer ločeno za zavarovalne posle, ki jih opravlja prek podružnice, in za zavarovalne posle, ki jih opravlja na podlagi neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka ločeno obsega podatke o višini premij, obračunanih kosmatih zavarovalninah oziroma odškodninah in provizijah v skladu z delegiranim aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi 159. člena Direktive 2009/138/ES, ter podatke o pogostosti in povprečni odškodnini za zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil iz 10. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen za zavarovanje prevozniške odgovornosti.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor te podatke na zahtevo posreduje nadzornemu organu države članice.

344. člen

(ukrepi nadzora nad zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici)

(1) Če zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, kljub opozorilu nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe nadzora po tem zakonu.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvesti nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

345. člen

(obvestilo nadzornemu organu države članice o odvzemu dovoljenja zavarovalnici)

Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici omeji oziroma odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, o tem nemudoma pisno obvesti nadzorne organe držav članic, v katerih zavarovalnica opravlja zavarovalne posle.

346. člen

(nadzor nad poslovanjem zavarovalnice države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Nadzor nad zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, opravlja nadzorni organ države članice.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice zavarovalnice države članice na območju Republike Slovenije v skladu z 296. do 300. členom tega zakona zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu s tretjim odstavkom 133. člena tega zakona.

347. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice sedeža zavarovalnice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornim organom države članice sedeža zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, in mu zagotovi vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za opravljanje nadzora oziroma spremljanje poslovanja take zavarovalnice, zlasti glede kapitalске ustreznosti, zavarovalno-tehničnih rezervacij, likvidnosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pri nadzornem organu iz prejšnjega odstavka vložijo zahtevo za opredelitev podružnice zavarovalnice iz prejšnjega odstavka kot pomembne. Zahtevo iz prejšnjega stavka Agencija za zavarovalni nadzor vložijo pri nadzorniku skupine, če ta organ opravlja naloge iz 363. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Opredelitev podružnice zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

348. člen

(pregled poslovanja podružnice zavarovalnice države članice)

(1) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice. O nameravanem navedenem pregledu poslovanja nadzorni organ države članice predhodno obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 296. do 300. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo nadzornega organa države članice Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

349. člen

(ukrepi nadzora nad zavarovalnico in podružnico zavarovalnice države članice)

(1) Če zavarovalnica države članice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, krši določbe predpisov iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega odstavka, Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice.

(3) Če zavarovalnica države članice kljub ukrepom nadzornega organa države članice sedeža zavarovalnice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža zavarovalnice ni mogoče izreči, nadaljuje s kršitvami iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Agencija za zavarovalni nadzor izreče prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb na območju Republike Slovenije.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru iz prejšnjega odstavka preda zadevo EIOPA, da ta ukrepa v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010.

(5) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici države članice izreče prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb na območju Republike Slovenije, ne da bi predhodno obvestila nadzorni organ države članice sedeža te zavarovalnice, če zaradi varovanja interesov zavarovancev, zavarovalcev, drugih upravičencev ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor o prepovedi sklepanja novih zavarovalnih pogodb obvesti nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

350. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja zavarovalnici države članice)

Če nadzorni organ države članice sedeža zavarovalnice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja zavarovalne posle, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor, da je bilo tej zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, Agencija za zavarovalni nadzor opravi ustrezne ukrepe po tem zakonu, da se tej zavarovalnici prepreči nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov in da se zavarujejo interesi zavarovancev, zavarovalcev in drugih upravičencev.

351. člen

(odredba o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov)

(1) Če oseba kljub temu, da v skladu z 21. členom tega zakona ni upravičena opravljati zavarovalnih poslov, opravlja zavarovalne posle, ji Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov).

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba opravlja zavarovalne posle.

(3) V odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba poročilu priloži dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov.

352. člen **(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo)**

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja zavarovalne posle, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo).

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo je obrazložena.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo začne pristojno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(5) Zoper sklep o začetku postopka likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Če samostojni podjetnik posameznik ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov ali če tudi po izteku roka za izvršitev odredbe iz prejšnjega člena opravlja zavarovalne posle, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za izbris samostojnega podjetnika posameznika iz Poslovnega registra Slovenije (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za izbris iz registra). Odločba o ugotovitvi razloga za izbris iz registra je obrazložena. Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za izbris iz registra Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve po uradni dolžnosti izbriše samostojnega podjetnika posameznika iz Poslovnega registra Slovenije.

356. člen **(pristojnost Agencije za zavarovalni nadzor za nadzor na ravni skupine)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni končne nadrejene družbe na ravni EU (v nadaljnjem besedilu: nadzor na ravni skupine), če:

1. je končna nadrejena družba na ravni EU zavarovalnica (v nadaljnjem besedilu: končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU),

2. je zavarovalnica podrejena nadrejenemu zavarovalnemu holdingu s sedežem v državi članici ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v državi članici,

3. skupina nima nadrejene družbe s sedežem v državi članici in je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot zavarovalnic drugih držav članic.

(2) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene tudi zavarovalnice drugih držav članic, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če ima ta zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je na čelu skupine več zavarovalnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah ali mešanih finančnih holdingov s sedežem v različnih državah članicah in je vsakemu od njih podrejena tudi zavarovalnica države članice sedeža zavarovalnega oziroma mešanega finančnega holdinga, je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot drugih podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(4) Če so istemu končnemu nadrejenemu zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu na ravni EU poleg zavarovalnice podrejene tudi zavarovalnice drugih držav članic in nobena od podrejenih zavarovalnic ni pridobila dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici sedeža tega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Agencija za zavarovalni

nadzor pristojna in odgovorna za nadzor zavarovalnice na ravni skupine, če je bilančna vsota zavarovalnice večja od bilančnih vsot podrejenih zavarovalnic drugih držav članic.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi skupne odločitve z nadzornimi organi držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

357. člen

(prenos pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor na ravni skupine na nadzorni organ druge države članice)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na podlagi skupne odločitve z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih zavarovalnic v skupini prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na ravni skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena na nadzorni organ države članice sedeža druge zavarovalnice v skupini oziroma postane nadzornik na ravni skupine, tudi če merila iz prejšnjega člena niso izpolnjena. Prenos pristojnosti in odgovornosti za nadzor na ravni skupine lahko zahteva Agencija za zavarovalni nadzor ali nadzorni organ držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor omogoči končni nadrejeni družbi na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma podrejeni zavarovalnici z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih zavarovalnic v skupini v treh mesecih po tistem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drugi pristojni nadzorni organ države članice zahteval prenos pristojnosti, sprejme skupno odločitev glede prenosa pristojnosti.

(4) Če zadevni nadzorni organi iz prvega odstavka tega člena v obdobju iz prejšnjega odstavka ne sprejmejo skupne odločitve glede prenosa pristojnosti, opravlja nadzor Agencija za zavarovalni nadzor na ravni skupine v primerih kot je določeno v prejšnjem členu.

(5) V obdobju iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 19. člena Uredbe 1094/2010 preda odločitev glede prenosa pristojnosti EIOPA.

(6) Če Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ države članice sedeža druge zavarovalnice v skupini preda odločitev glede prenosa pristojnosti EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva odločitev EIOPA glede prenosa pristojnosti.

358. člen

(obseg nadzora)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor ne vključi v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije:

1. družbe v tretji državi, kjer obstajajo zakonske ovire za prenos potrebnih podatkov, ne glede na 389. člen tega zakona;

2. družbe, ki imajo zanemarljiv vpliv na doseganje ciljev nadzora na ravni skupine;

3. družbe, katere vključitev bi bila neprimerna in zavajajoča glede na cilje nadzora na ravni skupine.

(2) Če je v skupini več družb iz 2. točke prejšnjega odstavka in njihov skupni vpliv na cilje nadzora na ravni skupine ni zanemarljiv, so te družbe vključene v nadzor na ravni skupine.

(3) Pred odločitvijo o ne vključitvi družbe iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena v nadzor na ravni skupine, se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z nadzornimi organi držav članic sedeža zavarovalnic v skupini.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena družbe ne vključi v nadzor na ravni skupine, končna nadrejena družba na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji na prošnjo nadzornega organa države članice, kjer ima ne vključena družba sedež, posreduje temu nadzornemu organu podatke, ki lahko poenostavijo nadzor nad zadevno družbo.

359. člen

(nadzor skupine na ravni Republike Slovenije)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izvaja nadzor skupine na ravni končne nadrejene družbe v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: nadzor skupine na ravni Republike Slovenije).
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor utemelji nadzor iz prejšnjega odstavka nadzorniku skupine in končni nadrejeni družbi na ravni EU.
- (3) Nadzor skupine na ravni Republike Slovenije ni možen, če je končna nadrejena družba na ravni Republike Slovenije podrejena končni nadrejeni družbi na ravni EU, ki je v skladu s 394. oziroma 398. členom tega zakona pridobila dovoljenje za uporabo 395. in 396. člena tega zakona.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora skupine na ravni Republike Slovenije ravna v skladu z akti Evropske komisije, izdanimi na podlagi sedmega odstavka 216. člena Direktive 2009/138/ES.

360. člen

(nadzor skupine na ravni več držav članic)

- (1) Če Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije, lahko z nadzornimi organi drugih držav članic, ki izvajajo nadzor na ravni končne nadrejene družbe na nacionalni ravni, sklene sporazum:
 1. da izvaja nadzor na ravni podskupine, ki vključuje več držav članic, ali
 2. da nadzorni organ druge države članice izvaja nadzor na ravni podskupine, ki vključuje tudi družbe v skupini s sedežem v Republiki Sloveniji.
- (2) V primeru sklenitve sporazuma iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor ne izvaja nadzora skupine na ravni Republike Slovenije.
- (3) V primeru sklenitve sporazuma iz prvega odstavka tega člena se za nadzor smiselno uporablja drugi odstavek 361. člena tega zakona.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor pri sklenitvi sporazuma iz prvega odstavka tega člena ravna v skladu z akti Evropske komisije, izdanimi na podlagi tretjega odstavka 217. člena Direktive 2009/138/ES.

361. člen

(določbe, ki se uporabljajo za nadzor na ravni skupine)

- (1) Nadzor na ravni skupine se izvaja na ravni končne nadrejene družbe EU v skladu s 362. do 403. členom tega zakona.
- (2) Za nadzor skupine na ravni Republike Slovenije se smiselno uporabljajo 362. člen, 372. člen, prvi odstavek 373. člena, 374. člen, 376. do 400. člen, 402. in 403. člen tega zakona. Obseg posameznega nadzora določi Agencija za zavarovalni nadzor.
- (3) Določbe tega zakona, ki določajo pravila za nadzor posameznih zavarovalnic, se uporabljajo za posamezne zavarovalnice znotraj skupine, razen če je v tem poglavju drugače določeno.

362. člen

(obveznosti zavarovalnic, nadrejenega zavarovalnega holdinga in nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na ravni skupine)

- (1) Zavarovalnice v skupini zavarovalnic zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, posredujejo vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine ali podskupine oziroma za namene nadzora skupine.
- (2) Nadrejeni zavarovalni oziroma mešani finančni holding svoji podrejeni zavarovalnici s sedežem v državi članici posreduje vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na ravni skupine oziroma za namene nadzora skupine.

(3) Če nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding zavarovalnici ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, zavarovalnica o tem takoj obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Zavarovalnica, zavarovalni holding, mešani finančni holding in druga družba v skupini Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na ravni skupine, omogoči dostop do kakršnihkoli podatkov, ki so pomembni za namene nadzora in opravljanje pregledov poslovanja za namene opravljanja nadzora na ravni skupine.

(5) Za redno poročanje na ravni skupine se uporablja 293. člen tega zakona.

(6) Nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, lahko na ravni skupine omeji redno poročanje, ki je pogostejše kakor enkrat letno, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu z drugim do petim odstavkom 284. člena tega zakona, ob upoštevanju vrste, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov v skupini.

(7) Nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, lahko na ravni skupine omeji redno poročanje po posameznih postavkah, kadar imajo vse zavarovalnice ali pozavarovalnice v skupini korist od omejitve v skladu s šestim do devetim odstavkom 284. člena tega zakona, ob upoštevanju vrste, obsega in zahtevnosti tveganj, ki so del poslov v skupini.

(8) Prvi do peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi, če zavarovalnica, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, pri katerem se izvaja nadzor na ravni skupine, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(9) Družba, ki je podrejena zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na ravni skupine ali nadzor skupine na ravni Republike Slovenije te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na ravni skupine te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posreduje vse informacije, potrebne za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in

2. omogoči, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(10) Če je družba iz prejšnjega odstavka kreditna institucija ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 372. člena tega zakona.

(11) Če ima družba iz devetega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke devetega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 373. člena tega zakona.

363. člen **(naloge nadzornika skupine)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine opravlja naslednje naloge:

1. usklajuje zbiranje in posredovanje ustreznih in nujnih informacij in podatkov med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine v času rednega poslovanja in v izrednih finančnih razmerah;

2. načrtuje in usklajuje izvajanje nadzora v času rednega poslovanja in izrednih finančnih razmer z drugimi nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine;

3. opravlja nadzorni pregled in oceno finančnega stanja skupine;

4. nadzira skladnost skupine s pravili glede sistema upravljanja oziroma vodenja in sistema poročanja;

5. nadzira skladnost skupine s pravili glede solventnosti, koncentracije tveganja in transakcij znotraj skupine;

6. nadzira, ali člani uprave in nadzornega sveta udeležene zavarovalnice izpolnjujejo pravila iz 2.5.2. oziroma 2.5.3. pododdelka tega zakona oziroma poslovodstvo zavarovalnega holdinga pogoje iz 375. člena tega zakona;

7. sprejema druge ukrepe in odločitve na podlagi tega zakona, kot je zlasti voditi postopek preverjanja ustreznosti morebitnega notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(2) Za namen izvajanja 2. točke prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor najmanj enkrat letno skliče sestanek z nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na ravni skupine.

364. člen (kolegij)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, na podlagi pisnega dogovora o usklajevanju in sodelovanju iz 365. člena tega zakona ustanovi kolegij. Za delovanje kolegija se upoštevajo določbe tega zakona in določbe regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropska komisija na podlagi šestega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) V kolegiju sodelujejo nadzorni organi, odgovorni za nadzor končne nadrejene družbe na ravni EU in njenih podrejenih družb ter EIOPA (v nadaljnjem besedilu: člani kolegija). V okviru učinkovite izmenjave informacij lahko v kolegiju sodelujejo tudi drugi nadzorni organi, v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi sedmega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko za učinkovito delovanje kolegija določi, da nekatere dejavnosti znotraj kolegija opravlja manjše število nadzornih organov znotraj kolegija.

(4) Kolegij zagotavlja okvir za:

1. izmenjavo informacij,
2. določanje načrta pregledov poslovanja družb v skupini na podlagi ocene tveganosti te skupine,
3. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 368. člena tega zakona z namenom povečevanja učinkovitosti nadzora,
4. dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja oseb v zavarovalni skupini, brez poseganja v opcije in diskrecije, ki izhajajo iz zakonodaje EU, in
5. izvajanje nadzora v izrednih finančnih razmerah ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi lahko bili ustanovljeni za ta namen.

(5) Kolegij vodi Agencija za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor v zvezi s tem izvaja zlasti naslednje naloge:

1. odloča o udeležbi nadzornih organov iz drugega odstavka tega člena na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija in druge nadzorne organe iz drugega odstavka tega člena o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in o izvedenih aktivnostih;
3. obvešča EIOPA o dejavnosti kolegija, tudi v izrednih finančnih razmerah, ter mu posreduje informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(6) Če je za ustanovitev kolegija pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje v tem kolegiju na podlagi dogovora o usklajevanju in sodelovanju med člani kolegija, ki je sklenjen v skladu s 365. členom tega zakona.

(7) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, če nadzorni organ, pristojen za nadzor na ravni skupine, ne opravlja nalog nadzora skupine ali če član kolegija v kolegiju ne sodeluje v zadostni meri, v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

365. člen (dogovor o usklajevanju in sodelovanju med člani kolegija)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovito oblikovanje in delovanje kolegija Agencija za zavarovalni nadzor z drugimi člani kolegija sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju. Dogovor o

usklajevanju in sodelovanju je skladen z določbami tega člena in regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi sedmega odstavka 248. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se določijo postopki za sprejemanje odločitev ter za posvetovanje in sodelovanje v okviru kolegija.

(3) Dogovor o usklajevanju in sodelovanju lahko določa tudi dodatne naloge nadzornika skupine ali drugih članov kolegija, če to vodi k večji učinkovitosti nadzora in ne posega v pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor po tem zakonu ter ne ogroža nadzornih dejavnosti drugih članov kolegija, kar zadeva njihove individualne odgovornosti.

(4) Dogovor o usklajevanju in sodelovanju določa najmanj postopke za:

1. sprejem notranjih modelov skupine za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. določitev kapitalskega dodatka na ravni skupine,
3. določitev nadzornika skupine v skladu s prvim odstavkom 357. člena tega zakona,
4. posvetovanje članov kolegija glede dogovora o usklajevanju in sodelovanju ter
5. posvetovanje glede ukrepov v primeru kršitve zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(5) V primeru kolegija Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine sprejme končno odločitev o dogovoru o usklajevanju in sodelovanju.

(6) Če se mnenje Agencije za zavarovalni nadzor glede dogovora o usklajevanju in sodelovanju razlikuje od mnenja drugih članov kolegija, lahko Agencija za zavarovalni nadzor ali član kolegija preda zadevo, v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010, EIOPA.

(7) Če je član kolegija ali Agencija za zavarovalni nadzor zadevo glede pisnega dogovora o usklajevanju in sodelovanju iz prejšnjega člena predal EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor odločitev iz petega odstavka tega člena odloži in jo sprejme v skladu z odločitvijo EIOPA.

(8) Odločitev iz petega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči vsem članom kolegija.

367. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri odločitvi o zahtevi za uporabo notranjega modela skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna in odgovorna za nadzor na ravni skupine, izda Agencija za zavarovalni nadzor dovoljenja za:

1. izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali
2. izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela, ki so jo skupaj vložile udeležena družba in družbe, v katerih je ta družba udeležena.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zahtevo za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, in EIOPA. Agencija sodeluje pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod katerimi pogoji naj ga izda, z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih družb, vključenih v to skupino.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko na podlagi točke b prvega odstavka 8. člena Uredbe 1094/2010 zaprosi EIOPA za tehnično pomoč v postopku odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine ali zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor si skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadeva, da bi bila odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine kot tudi za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom sprejeta v šestih mesecih od prejema popolne vloge od nadzornika skupine.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor v petih mesecih od vložitve zahteve iz prvega odstavka tega člena nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile navedeno zahtevo, posreduje predlog odločitve.

(6) Če nadzorni organi glede zahteve iz prvega odstavka tega člena dosežejo skupno odločitev iz tretjega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor skupno odločitev posreduje vsem vložnicam zahteve.

(7) Če v obdobju iz tretjega odstavka tega člena skupna odločitev nadzornih organov o zahtevi iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Agencija za zavarovalni nadzor sama sprejme odločitev, pri čemer pretehta mnenje drugih nadzornih organov, pristojnih za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena. Obrazložitev te odločitve posreduje Agencija za zavarovalni nadzor vložnicam zahteve.

(8) V roku iz tretjega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo glede zahteve za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala skupine oziroma izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini z notranjim modelom EIOPA.

(9) V primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor ali drug nadzorni organ, pristojen za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena, zadevo glede zahteve iz prvega odstavka tega člena preda EIOPA, je treba o tem obvestiti vse nadzorne organe, pristojne za nadzor družb, ki so vložile zahtevo. Obdobje iz tretjega odstavka tega člena se podaljša za en mesec, končna odločitev Agencije za zavarovalni nadzor pa je skladna z odločitvijo EIOPA.

(10) Če EIOPA v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena ne sprejme odločitve glede zahteve iz prvega odstavka tega člena in v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe št. 1094/2010, odločitev sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

(11) Odločitev iz šestega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor vroči tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor družb, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(12) Če je za nadzor na ravni skupine pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ sprejel odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini na podlagi notranjega modela oziroma za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala zavarovalnice v skupini, Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti podrejeni zavarovalnici izda dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa. Prvi stavek tega odstavka se uporablja tudi v primeru, ko Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor skupine na ravni Republike Slovenije.

(13) Agencija za zavarovalni nadzor izda podrejeni zavarovalnici dovoljenje iz prejšnjega odstavka, ko podrejena zavarovalnica izpolni vse zahteve, ki izhajajo iz vsebine odločitve nadzornega organa države članice iz prejšnjega odstavka.

(14) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja podrejene zavarovalnice znatno odstopajo od predpostavk, na katerih temelji notranji model, odobren na ravni skupine, lahko tej zavarovalnici naloži kapitalski dodatek v skladu s 309. členom tega zakona. V izjemnih okoliščinah, če kapitalski dodatek ni zadosten za varno poslovanje zavarovalnice, lahko Agencija za zavarovalni nadzor tej zavarovalnici naloži izračun zahtevanega solventnostnega kapitala s standardno formulo in kapitalski dodatek, izračunan na podlagi standardne formule.

368. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic pri nadzoru na ravni skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, nadzornim organom drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in EIOPA:

1. zagotovi vse pomembne informacije,
2. sistematično zbira in posreduje informacije v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES,
3. posreduje informacije v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Pomembne informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo zlasti poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine ter vse druge podatke, pomembne za opravljanje nadzora na ravni skupine, predvsem:

1. o pravni in organizacijski strukturi skupine, o vseh zavarovalnicah v skupini in drugih tesnih vezanostih,
2. o postopkih zbiranja informacij od zavarovalnic v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij,
3. o dogajanjih v zavarovalnici ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge zavarovalnice v skupini,
4. o pomembnih ukrepih, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla zavarovalnici.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor odgovorna za nadzor zavarovalnice v skupini, nadzornim organom drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, in nadzorniku skupine:

1. zagotovi vse pomembne informacije, zlasti podatke iz 2. do 4. točke prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na zavarovalnico;
2. sistematično zbira in posreduje informacije v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES;
3. posreduje informacije v skladu z izvedbenimi tehničnimi standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 249. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor od nadzornika skupine, katere del je zavarovalnica, ali nadzornika zavarovalnice države članice, ki je del skupine, ne prejme pomembnih informacij iz prvega odstavka tega člena, lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda zadevo EIOPA.

369. člen

(sodelovanje in izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic v primeru finančnih težav skupine)

(1) Če znotraj skupine, za katero je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, nastopijo finančne težave, Agencija za zavarovalni nadzor takoj, ko je to mogoče, posreduje obvestilo in informacije o tem nadzornim organom držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini.

(2) Zaradi preprečitve podvajanja Agencija za zavarovalni nadzor obvestila iz prejšnjega odstavka ne posreduje nadzornim organom držav članic, ki so pristojni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini, če jim je obvestilo z identično vsebino že posredoval nadzorni organ druge države članice.

(3) Če je za nadzor skupine pristojen nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ob nastopu finančnih težav v zavarovalnici, zavarovalnem holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine, takoj, ko je to mogoče, o tem obvesti nadzornika skupine in nadzorne organe drugih držav članic, ki so odgovorni za nadzor posameznih zavarovalnic v skupini.

(4) Obvestilo iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje tudi informacije o ukrepih zavarovalnice, zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je del skupine in posameznih nadzornih organov.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zahteva sestanek vseh zadevnih nadzornih organov, ki sodelujejo pri nadzoru skupine, če:

1. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala ali kršitev minimalnega zahtevanega kapitala zavarovalnice v skupini,
2. ugotovi pomembno kršitev zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine,
3. je v skupini ali zavarovalnici, ki je del skupine, prišlo do drugih izrednih razmer.

370. člen

(posvetovanje nadzornih organov, vključenih v nadzor na ravni skupine)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih nadzornih organov, s temi nadzornimi organi v okviru kolegija posvetuje o:

1. spremembah delničarske strukture oziroma organizacijske ali upravljavske sestave zavarovalnice v skupini, za katere je potrebno dovoljenje nadzornega organa;
2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči zavarovalnici, vključno z zahtevo za kapitalski dodatek iz 309. člena tega zakona, o vsakršni omejitvi uporabe notranjega modela za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala ter o odločitvi o podaljšanju sanacijskega roka iz četrtega in šestega odstavka 249. člena tega zakona.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor vedno posvetuje z nadzornikom skupine.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Agenciji za zavarovalni nadzor ni treba posvetovati v nujnih primerih, ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V teh primerih brez nepotrebnega odlašanja obvesti druge člane kolegija o sprejeti odločitvi oziroma ukrepih.

371. člen

(zahteve nadzornika skupine drugim nadzornim organom)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, katere končna nadrejena družba na ravni EU ima sedež v drugi državi članici, pozove nadzorne organe države sedeža te nadrejene družbe, ki sami ne izvajajo nadzora skupine v skladu s 357. členom tega zakona, da pridobijo in ji posredujejo podatke o nadrejeni družbi, pomembne za usklajevanje, kot je določeno v 365. členu tega zakona.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine potrebuje podatke, ki so pomembni za nadzor skupine, in so bili takšni podatki že posredovani drugemu nadzornemu organu, poskuša takšne podatke najprej pridobiti od tega nadzornega organa.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor dobila poziv nadzornega organa druge države članice, ki je pristojen za nadzor na ravni skupine, da mu za usklajevanje v okviru kolegija posreduje pomembne podatke o povezani družbi oziroma končni nadrejeni družbi na ravni EU s sedežem v Republiki Sloveniji, mu te podatke posreduje.

372. člen

(sodelovanje z nadzornimi organi, odgovornimi za kreditne in investicijske institucije)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, če:

1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding obvladuje eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij,
2. imajo zavarovalnica in kreditna institucija oziroma investicijsko podjetje skupno udeleženo družbo,
3. zavarovalnico obvladuje kreditna institucija ali investicijsko podjetje.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor si z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjuje vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

373. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Agencija za zavarovalni nadzor zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, preveriti informacije, ki se nanašajo na zavarovalnico, zavarovalni holding, kreditno institucijo, investicijsko podjetje, mešani finančni holding, mešani zavarovalni holding ali drugo družbo v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi nadzorni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Na zaprosilo nadzornega organa države članice Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled zavarovalnice, zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali druge nenadzorovane družbe v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in sicer ga izvede neposredno ali za izvedbo pooblasti revizorja ali strokovnjaka. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka oziroma ga v dogovoru z Agencijo za zavarovalni nadzor opravi sam.

(3) V primeru, da nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, v skladu z dogovorom z Agencijo za zavarovalni nadzor sami opravijo pregled iz prejšnjega odstavka, imajo enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 296. do 300. člena tega zakona.

(4) Če nadzorni organ države članice zavrne ali ne odgovori na zaprosilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 zahteva pomoč EIOPA.

(5) O opravljenih pregledih poslovanja je treba obvestiti nadzornika skupine.

374. člen **(sistem upravljanja skupine)**

(1) Vse zavarovalnice v skupini, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding imajo učinkovito in v organizacijsko strukturo ter procese odločanja dobro vključeno funkcijo upravljanja tveganj, vzpostavljen učinkovit sistem notranjih kontrol ter izpolnjujejo obveznosti iz 279. člena tega zakona. Na ravni skupine se smiselno uporabljajo 50. in 279. člen ter 4.3. oddelek tega zakona.

(2) Družbe v skupini, zlasti zavarovalnica, ki je končna nadrejena družba na ravni EU, so pristojne in odgovorne za vzpostavitev in delovanje:

1. ustreznih mehanizmov za zagotavljanje solventnosti skupine, določanje in merjenje tveganj skupine, zagotovitev primernih lastnih virov sredstev skupine,
2. postopkov za poročanje, spremljanje in upravljanje poslov znotraj skupine ter koncentracije tveganja v skupini.

(3) Zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izvaja oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine, v skladu s 156. členom tega zakona.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor dovoli, lahko zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prejšnjega odstavka istočasno z oceno tveganj in solventnosti na ravni skupine napravi oceno tveganj in solventnosti podrejenih zavarovalnic s sedežem v državi članici in pripravi skupni dokument, ki obravnava vse ocene. Ta skupni dokument predloži zavarovalnica, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding vsem zadevnim nadzornim organom istočasno.

(5) Pred izdajo dovoljenja za skupno oceno tveganj in solventnosti se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje s člani kolegija.

(6) Če skupina uporabi možnost iz četrtega odstavka tega člena, to ne odveže posameznih družb v skupini obveznosti, da izpolnjujejo pogoje iz 156. člena tega zakona.

376. člen **(nadzor solventnosti skupine)**

(1) Če je zavarovalnica končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU iz 1. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona ali zavarovalnica iz 3. točke prvega odstavka 356. člena tega zakona, zagotovi, da skupina razpolaga s primernimi lastnimi viri sredstev, ki imajo najmanj enako vrednost kot zahtevani solventnostni kapital skupine, izračunan v skladu z določbami 378. do 392. člena tega zakona.

(2) Zavarovalnica iz drugega do četrtega odstavka 356. člena tega zakona zagotovi, da skupina razpolaga s primernimi lastnimi viri sredstev, ki imajo najmanj enako vrednost kot zahtevani solventnostni kapital skupine, izračunan v skladu z določbami 378. do 392. člena tega zakona.

(3) V primeru neizpolnjevanja zahtev glede skladnosti primernih lastnih virov sredstev skupine z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 247. in 249. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor takoj, ko dobi obvestilo zavarovalnice iz prvega ali drugega odstavka tega člena, da primerni lastni viri sredstev skupine ne krijejo več zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, ali da obstaja tveganje neskladnosti primernih lastnih virov sredstev z zahtevanim solventnostnim kapitalom v naslednjih treh mesecih, o tem obvesti druge nadzorne organe v kolegiju.

377. člen **(pogostost izračuna)**

(1) Naslednje družbe izvedejo najmanj enkrat letno izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine in podatke za izračun ter njegov rezultat sporočijo Agenciji za zavarovalni nadzor:

1. zavarovalnica, ki je v skladu s prvim ali drugim odstavkom prejšnjega člena odgovorna za zagotavljanje primernih lastnih virov sredstev v višini zahtevanega solventnostnega kapitala,
2. zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki je končni nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding na ravni EU, ali
3. druga družba v skupini, ki jo določi Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi in skupino.

(2) Zavarovalnice, zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding iz prejšnjega odstavka redno spremljajo skladnost primernih lastnih virov sredstev za zagotavljanje zahtevanega solventnostnega kapitala skupine. Če se tveganja, ki jim je skupina izpostavljena, močno razlikujejo od predpostavk, ki so bile osnova pri zadnjem izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine, zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine nemudoma ponovno izračunajo in sporočijo Agenciji za zavarovalni nadzor.

(3) Če ima Agencija za zavarovalni nadzor dokaze, da so se tveganja v skupini močno spremenila, lahko od oseb iz prvega odstavka tega člena zahteva ponoven izračun zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

378. člen **(izračun solventnosti skupine)**

(1) Solventnost skupine se izračuna v skladu s:

- 378. do 392. členom tega zakona in
- akti, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega in petega odstavka 227. člena in 234. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Za izračun solventnosti skupine se uporabi eno od naslednjih metod:

1. metoda računovodske konsolidacije,
2. metoda odbitkov in združevanja.

(3) Če je zavarovalnica končna nadrejena zavarovalnica na ravni EU, izračuna solventnost skupine z metodo računovodske konsolidacije (standardna metoda).

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, lahko po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in s skupino odloči, da se za izračun solventnosti skupine uporablja metoda odbitkov in združevanja (alternativna metoda) ali kombinacijo metod računovodske konsolidacije in metod odbitkov in združevanja, če metoda računovodske konsolidacije ni primerna.

(5) Odločbo iz prejšnjega odstavka pošlje Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici ali zavarovalnemu holdingu, ki izračunava zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine.

(6) Če nadzornik skupine določi metodo za izračun solventnosti skupine, je ta metoda dokončna in jo Agencija za zavarovalni nadzor upošteva pri opravljanju nadzora skupine na ravni Republike Slovenije.

379. člen
(obseg in način konsolidacije)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine se upošteva sorazmerni delež, ki ga ima udeležena družba v povezanih družbah.

(2) Sorazmerni delež je:

1. odstotek, ki se uporabi za pripravo konsolidiranih računovodskih izkazov, če se za izračun solventnosti skupine uporabi metoda, ki temelji na metodi računovodske konsolidacije;
2. delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeležena družba posredno ali neposredno, če se za izračun solventnosti skupine uporabi metoda odbitkov in združevanja.

(3) Če podrejena zavarovalnica nima zadostnih primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, se ne glede na uporabljeno metodo za izračun solventnosti skupine upošteva skupni solventnostni primanjkljaj te podrejene zavarovalnice.

(4) Kjer je odgovornost nadrejene družbe omejena samo na delež kapitala, katerega imetnica je, ob upoštevanju odgovornosti drugih delničarjev, katerih dolgoročna plačilna sposobnost je ustrezna, lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli, da se solventnostni primanjkljaj podrejene zavarovalnice upošteva sorazmerno. Odgovornost drugih delničarjev iz prvega stavka tega odstavka je ugotovljena na zanesljiv način, če je treba, tudi tako, da ti delničarji dajo Agenciji za zavarovalni nadzor zavezujočo pisno izjavo o tem.

380. člen
(posebni primeri konsolidacije)

Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju z drugimi zadevnimi nadzornimi organi in skupino določi sorazmerni delež za namen nadzora solventnosti skupine:

1. za družbe, povezane s skupnim vodenjem;
2. za družbe, za katere je ocenila, da neposredno ali posredno imetništvo glasovalnih pravic ali kapitala šteje kot udeležba, saj po njenem mnenju učinkovito izvaja znaten vpliv na to družbo;
3. za družbe, nad katerimi po njenem mnenju udeleženo podjetje izvaja prevladujoč vpliv.

386. člen
(vmesni zavarovalni holding in mešani finančni holding)

(1) Pri izračunavanju solventnosti skupine zavarovalnice, ki je prek zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga (v nadaljnjem besedilu: vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding) udeležena v povezani zavarovalnici države članice ali tretje države, se vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding obravnava kot zavarovalnica. Za namen tega izračuna za vmesni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding veljajo pravila tega zakona glede primernih lastnih virov sredstev in zahtevanega solventnostnega kapitala.

(2) Če tvori primerne lastne vire sredstev vmesnega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga podrejeni dolg ali drugi primerni lastni viri sredstev, ki so v skladu s 199. členom tega zakona predmet omejitev, so ti primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine omejeni tako, da se smiselno uporabijo omejitve iz 199. člena tega zakona. Smiselna uporaba pomeni primerjavo celotnih primernih lastnih virov sredstev na ravni skupine z zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine.

(3) Primerni lastni viri sredstev vmesnega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, ki so v lasti zavarovalnice s sedežem v državi članici in za katere se zahteva predhodna odobritev v skladu s 194. členom tega zakona, se v izračun solventnosti skupine vključijo le, če jih je odobrila Agencija za zavarovalni nadzor.

387. člen

(povezane zavarovalnice tretjih držav)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine z metodo odbitkov in združevanja se v skupini zavarovalnice, ki je udeležena v zavarovalnici tretje države, ta zavarovalnica tretje države šteje za povezano zavarovalnico.

(2) Če je v tretji državi, kjer ima zavarovalnica sedež, režim solventnosti najmanj enakovreden režimu iz 4.7. do 4.12. oddelka tega zakona, se v zvezi s to zavarovalnico upoštevajo zahtevani solventnostni kapital in primerni lastni viri sredstev, kot je določeno v tretji državi sedeža.

(3) Preverjanje, ali je režim solventnosti v tretji državi enakovreden režimu solventnosti po tem zakonu, izvede Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo udeležene zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena ali na lastno pobudo. V ta namen se posvetuje z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic in EIOPA ter pri oceni upošteva akte, ki jih sprejme Evropska komisija na podlagi četrtega in petega odstavka 227. člena Direktive 2009/138/ES.

(4) Če je režim solventnosti v tretji državi ocenila Evropska komisija, Agencija za zavarovalni nadzor upošteva njeno oceno in se prejšnji odstavek ne uporablja.

388. člen

(povezane kreditne institucije, investicijska podjetja in finančne institucije)

(1) Pri izračunu solventnosti skupine zavarovalnice, ki je udeležena v kreditni instituciji, investicijskem podjetju ali finančni instituciji, osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona smiselno uporabljajo metodo računovodske konsolidacije ali metodo odbitkov in združevanja, kot sta določeni v predpisu, ki ureja izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu.

(2) Uporabo metode računovodske konsolidacije za izračun solventnosti skupine iz prejšnjega odstavka predhodno odobri Agencija za zavarovalni nadzor, če meni, da je raven integriranega upravljanja in notranjega nadzora v skupini zadovoljiva.

(3) Pri izračunu solventnosti skupine lahko Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ali na lastno pobudo odloči, da se udeležba iz prvega odstavka tega člena odšteje od primernih lastnih virov sredstev za izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

389. člen

(nerazpoložljivost potrebnih informacij)

(1) Če oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ali Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora na ravni skupine nima za izračun solventnosti skupine potrebnih informacij, ki se nanašajo na povezano družbo s sedežem v državi članici ali v tretji državi, se knjigovodska vrednost te družbe v udeleženi zavarovalnici odšteje od primernih lastnih virov sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

(2) V primeru povezane družbe iz prejšnjega odstavka nerealizirani dobički, ki so povezani z udeležbo v povezani družbi, niso primerni lastni viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine.

390. člen

(metoda računovodske konsolidacije – standardna metoda)

(1) Solventnost skupine zavarovalnice je razlika med:

1. primernimi lastnimi viri sredstev za kritje zahtevanega solventnostnega kapitala, izračunanimi na podlagi konsolidiranih podatkov, in
2. zahtevanim solventnostnim kapitalom na ravni skupine, izračunanim na podlagi konsolidiranih podatkov (v nadaljnjem besedilu: konsolidirani zahtevani solventnostni kapital skupine).

(2) Za izračun primernih lastnih virov sredstev na podlagi konsolidiranih podatkov se uporabljajo določbe 4.9. oddelka tega zakona. Za izračun konsolidiranega zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine se uporabljajo določbe 4.10. oddelka tega zakona.

(3) Konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine je najmanj enak seštevku (v nadaljnjem besedilu: minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine):

1. zahtevanega minimalnega kapitala iz 4.11. oddelka tega zakona končne nadrejene zavarovalnice na ravni EU in

2. sorazmernega deleža zahtevanega minimalnega kapitala povezanih zavarovalnic.

(4) Minimalni konsolidirani zahtevani solventnostni kapital na ravni skupine pokrivajo primerni osnovni lastni viri sredstev, kot so določeni v 200. členu tega zakona. Za primerne osnovne lastne vire sredstev iz prvega stavka tega odstavka se smiselno uporablja 250. in 379. do 389. člen tega zakona.

(5) Če oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona izračunava solventnost skupine z metodo računovodske konsolidacije, Agenciji za zavarovalni nadzor predloži pojasnilo razlike med vsoto zahtevanega solventnostnega kapitala vseh zavarovalnic v skupini in konsolidiranim zahtevanim solventnostnim kapitalom.

392. člen

(kapitalski dodatek na ravni skupine)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s 356. členom tega zakona pristojna za nadzor na ravni skupine, opravlja nadzor tveganj, ki jim je skupina izpostavljena. Agencija za zavarovalni nadzor lahko odredi kapitalski dodatek na ravni skupine, če oceni, da v izračunu zahtevanega solventnostnega kapitala skupine tveganja skupine niso ustrezno upoštevana.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pri določitvi kapitalskega dodatka na ravni skupine upošteva zlasti, če so:

1. tveganja na ravni skupine ustrezno zajeta v standardni formuli ali uporabljenem notranjem modelu, pri čemer upošteva zlasti tveganja na ravni skupine, ki zaradi težkega merjenja v zahtevanem solventnostnem kapitalu niso ustrezno zajeta,

2. nadzorni organi zavarovalnicam v skupini naložili kapitalske dodatke na podlagi 309. člena ali štirinajstega odstavka 367. člena tega zakona.

(3) Za kapitalski dodatek na ravni skupine se smiselno uporabljajo določbe 309. člena tega zakona.

393. člen

(solventnost skupine zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, v kateri so zavarovalnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu podrejene zavarovalnice Republike Slovenije ali EU, zagotovi, da se solventnost skupine izračuna na ravni tega zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga.

(2) Pri izračunu solventnosti skupine iz prejšnjega odstavka se uporabljajo 367. in 378. do 392. člen tega zakona.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding iz prvega odstavka tega člena se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero veljajo pravila tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala in lastnih virov sredstev.

394. člen

(pogoji za podrejene zavarovalnice)

(1) 395. in 396. člen tega zakona se uporabljata v skladu s:

- 378. do 392. členom tega zakona in

- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi 241. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) 395. in 396. člen tega zakona se za zavarovalnici podrejeno zavarovalnico uporabljata, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v zvezi s podrejeno zavarovalnico nadzornik na ravni skupine ni sprejel odločitve na podlagi prvega odstavka 358. člena tega zakona,
2. upravljanje tveganj in notranja kontrola nadrejene zavarovalnice vključujejo podrejeno zavarovalnico in nadrejena zavarovalnica dokaže zadevnim nadzornim organom, da skrbno upravlja podrejeno zavarovalnico,
3. nadrejena zavarovalnica je prejela dovoljenje iz četrtega odstavka 374. člena tega zakona in soglasje iz drugega odstavka 403. člena tega zakona,
4. nadrejena zavarovalnica je predložila zahtevo in dobila dovoljenje za uporabo 395. in 396. člena tega zakona.

(3) Zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona predloži nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji pri nadzornemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor podrejene zavarovalnice.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor prejela zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona od nadrejene zavarovalnice iz druge države članice, o tem nemudoma obvesti EIOPA in druge člane kolegija ter jim posreduje popolno zahtevo.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi, da člani kolegija v treh mesecih po tistem, ko vsi člani kolegija prejmejo popolno zahtevo za uporabo 395. in 396. člena tega zakona, glede zahteve sprejmejo skupno odločitev.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh mesecih po prejemu zahteve iz tretjega odstavka tega člena članom kolegija posreduje predlog odločitve glede uporabe 395. in 396. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor pošlje vložniku zahteve iz druge države članice skupno odločitev glede zahteve iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če člani kolegija glede zahteve iz tretjega odstavka tega člena v obdobju iz petega odstavka tega člena ne sprejmejo skupne odločitve, sprejme odločitev Agencija za zavarovalni nadzor. Pri odločitvi upošteva stališča in pomisleke drugih članov kolegija.

(9) Odločitev, ki obsega obrazložitev večjih odstopanj od stališč drugih članov kolegija, pošlje Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve in članom kolegija.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v obdobju iz petega odstavka tega člena glede zahteve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda odločitev EIOPA.

(11) Če nadzorni organ, ki nadzoruje podrejeno zavarovalnico, v obdobju iz petega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 odločitev preda EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor odločitev iz osmega odstavka tega člena odloži in počaka na odločitev EIOPA. Odločitev Agencije za zavarovalni nadzor je v tem primeru skladna z odločitvijo EIOPA.

(12) Če EIOPA v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe št. 1094/2010 in s prejšnjim odstavkom ne sprejme odločitve glede zahteve iz tretjega in četrtega odstavka tega člena, odločitev sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

395. člen

(določitev zahtevanega solventnostnega kapitala podrejene zavarovalnice)

(1) Če se zahtevani solventnostni kapital podrejene zavarovalnice izračunava z notranjim modelom, ki je odobren v skladu s 367. členom tega zakona, in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja te zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk v notranjem modelu, v primerih iz 309. člena tega zakona predlaga nadzorniku skupine kapitalski dodatek za to zavarovalnico, ali v izjemnih okoliščinah, da ta zavarovalnica izračuna zahtevani solventnostni kapital s standardno formulo. Agencija za zavarovalni nadzor svoj predlog in razloge posreduje kolegiju ter podrejeni zavarovalnici.

(2) Če se zahtevani solventnostni kapital podrejene zavarovalnice v izračunava s standardno formulo in Agencija za zavarovalni nadzor meni, da tveganja te zavarovalnice močno odstopajo od predpostavk, ki so osnova za izračun zahtevanega solventnostnega kapitala po standardni formuli,

predlaga nadzorniku na ravni skupine v primerih iz 309. člena tega zakona kapitalski dodatek za to zavarovalnico ali uporabo specifičnih parametrov v skladu z 217. členom tega zakona. Agencija za zavarovalni nadzor svoj predlog in razloge posreduje kolegiju in podrejeni zavarovalnici.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi, da z drugimi člani kolegija sprejme skupno odločitev glede:

- predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena;
- predloga za kapitalski dodatek, uporabo standardne formule ali uporabo specifičnih parametrov, ki ga prejme od nadzornega organa države članice, kjer ima podrejena zavarovalnica sedež, če je pristojna za nadzor na ravni skupine.

Skupno odločitev glede predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena posreduje Agencija za zavarovalni nadzor podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.

(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor s predlogom iz druge alineje prejšnjega odstavka ne strinja, odločitev v roku enega meseca od prejema predloga v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 preda EIOPA.

(5) Če nadzornik skupine v enem mesecu po prejemu predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 odločitev preda EIOPA, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno odločitev, ki je skladna z odločitvijo EIOPA.

(6) Končno odločitev glede predloga iz prvega in drugega odstavka tega člena posreduje Agencija za zavarovalni nadzor podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.

396. člen

(neskladnost z zahtevami solventnostnega in minimalnega kapitala podrejene zavarovalnice)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z 247. členom tega zakona ugotovi, da se je v podrejeni zavarovalnici poslabšal finančni položaj tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala, predlagane ukrepe nemudoma sporoči drugim članom kolegija. O predlaganih ukrepih se, razen v izrednih razmerah, posvetuje z drugimi člani kolegija.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim solventnostnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje sanacijski načrt iz 249. člena tega zakona.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi neskladnost z zahtevanim minimalnim kapitalom pri podrejeni zavarovalnici, članom kolegija nemudoma posreduje kratkoročni finančni načrt iz 250. člena tega zakona in jih obvesti o sprejetih ukrepih.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v enem mesecu sprejme sporazum glede:

- ukrepov iz prvega odstavka tega člena in
- ukrepov, ki so jih predlagali člani kolegija, ko se je poslabšal finančni položaj družbe v skupini tako, da je ogroženo izpolnjevanje zahtevanega solventnostnega kapitala ali zahtevanega minimalnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor si prizadeva, da z drugimi člani kolegija v štirih mesecih sprejme sporazum glede:

- sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena in
- sanacijskega načrta, ki so ga predlagali člani kolegija v primeru neskladnosti z zahtevanim solventnostnim kapitalom družbe v skupini.

(6) Če sporazum s člani kolegija glede ukrepov iz prvega odstavka tega člena ali sanacijskega načrta iz drugega odstavka tega člena v obdobju iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena ni bil sklenjen, Agencija za zavarovalni nadzor o ukrepih oziroma odobritvi sanacijskega načrta odloči sama, upoštevajoč tudi druga mnenja članov kolegija.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 v primeru nestrinjanja z ukrepi iz četrtega odstavka tega člena oziroma s sanacijskim načrtom iz petega

odstavka tega člena zadevo predloži v reševanje in mnenje EIOPI, in sicer v roku iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena.

(8) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor sprejme končno odločitev na podlagi mnenja EIOPE. Končno odločitev Agencija za zavarovalni nadzor sporoči podrejeni zavarovalnici in članom kolegija.

397. člen **(prenehanje odstopanja za podrejeno zavarovalnico)**

(1) 395. in 396. člen tega zakona se za podrejeno zavarovalnico prenehajo uporabljati, ko ne izpolnjuje več pogojev iz drugega odstavka 394. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi, da podrejena zavarovalnica s sedežem v drugi državi članici ni več vključena v nadzor na ravni skupine, takoj obvesti nadrejeno zavarovalnico in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice.

(3) Za uporabo 395. in 396. člena tega zakona nadrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovi, da so pogoji iz 2. in 3. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona stalno izpolnjeni. Če pogoji niso izpolnjeni, obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in nadzorni organ države članice sedeža podrejene zavarovalnice ter jim predstavi načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v primeru uporabe 395. in 396. člena tega zakona najmanj enkrat letno preveri, ali so pogoji iz 2. in 3. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona stalno izpolnjeni. Agencija za zavarovalni nadzor to preveri tudi na zahtevo nadzornega organa države članice sedeža podrejene zavarovalnice, če ta resno dvomi o izpolnjevanju teh pogojev. Če se pri preverjanju pokažejo pomanjkljivosti, od nadrejene zavarovalnice zahteva načrt za ponovno izpolnitev pogojev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor po posvetovanju s člani kolegija ugotovi, da načrt iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena ni ustrezen ali se v dogovorjenem obdobju ne izvaja, odloči, da pogoji iz 2. in 3. točke drugega odstavka 394. člena tega zakona niso več izpolnjeni. O odločitvi obvesti nadzorni organ podrejene zavarovalnice.

(6) Ponovna uporaba 395. in 396. člena tega zakona je možna v skladu s postopkom iz 394. člena tega zakona.

399. člen **(nadzor tveganja koncentracije)**

(1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona Agenciji za zavarovalni nadzor redno ali najmanj enkrat letno poročajo o morebitnem pomembnem tveganju koncentracije na ravni skupine, razen v primeru iz 401. člena tega zakona. Tveganje koncentracije iz prejšnjega stavka je predmet nadzornega pregleda Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine, opravlja nadzor tveganja koncentracije v skupini:

- v skladu s tem, 362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403.a členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega do šestega odstavka 244. člena Direktive 2009/138/ES.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se kot nadzornik skupine z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in samo skupino posvetuje in določi vrste tveganj, o katerih poročajo zavarovalnice v skupini v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrsti tveganja Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine.

(4) Za namen opredelitve pomembnega tveganja koncentracije na ravni skupine, o katerem se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri pregledu tveganja koncentracije spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, tveganja konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

400. člen **(nadzor transakcij znotraj skupine)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine opravlja nadzor transakcij med družbami v skupini in nadzor transakcij, ki jih družbe v skupini opravijo s fizičnimi osebami, ki so z družbami v skupini tesno povezane:

- v skladu s tem, 362. do 365., 368. do 375. in 402. do 403.a členom tega zakona in
- akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega do šestega odstavka 245. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona redno ali najmanj enkrat letno Agenciji za zavarovalni nadzor poročajo o vseh pomembnejših transakcijah znotraj skupine in o transakcijah s fizičnimi osebami, ki so tesno povezane z družbami v skupini, razen v primeru iz 401. člena tega zakona. O zelo pomembni transakciji znotraj skupine oseba iz prvega odstavka 377. člena tega zakona poroča takoj, ko je mogoče.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino posvetuje glede vrst transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah. Pri opredelitvi in izražanju mnenja o vrstah transakcij Agencija za zavarovalni nadzor in zadevni nadzorni organi drugih držav članic upoštevajo določeno skupino in strukturo upravljanja tveganj skupine. Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine odloči o vrstah transakcij, o katerih zavarovalnice v skupini poročajo v vseh okoliščinah, sama po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi.

(4) Za namen opredelitve pomembne transakcije in zelo pomembne transakcije, o kateri se poroča, določi Agencija za zavarovalni nadzor mejne vrednosti skupine, ki temeljijo na zahtevanem solventnostnem kapitalu, zavarovalno-tehničnih rezervacijah ali obojem. O mejnih vrednostih skupine se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor pri nadzoru transakcij znotraj skupine spremlja zlasti morebitna tveganja okužbe v skupini, nevarnost konflikta interesov ter raven in obseg tveganj.

401. člen **(nadzor tveganja koncentracij in transakcij znotraj skupine na ravni končne nadrejene družbe)**

Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine lahko po posvetovanju s člani kolegija odloči, da ne opravlja nadzora tveganja koncentracij in transakcij znotraj skupine na ravni končne nadrejene družbe na ravni EU, če je ta družba podrejena družbi, ki je predmet dopolnilnega nadzora v skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2002/87/ES.

402. člen **(ukrepi nadzora v skupini)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor sprejme potrebne ukrepe v okviru nadzora na ravni skupine, če:

1. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu oziroma mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ne posreduje informacij, pomembnih za opravljanje nadzora na ravni skupine;
2. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja iz 374. člena tega zakona v skladu z določbami tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;

3. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ni vzpostavil ali ne uresničuje sistema poročanja iz 374. člena tega zakona;
 4. zavarovalnica iz prvega ali drugega odstavka 376. člena tega zakona ne izpolnjuje zahtev tega zakona in predpisov o upravljanju tveganj glede zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine;
 5. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne izvaja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz 374. člena tega zakona;
 6. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji pri svojem poslovanju ne spoštuje omejitev, določenih s tem zakonom, in predpisi o upravljanju tveganj;
 7. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz 377. člena tega zakona ne izračunava zahtevanega solventnostnega kapitala na ravni skupine in ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu z določbami 8.3. oddelka tega zakona in predpisi o upravljanju tveganj;
 8. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
 9. posli znotraj skupine ali tveganja koncentracije ogrožajo finančni položaj zavarovalnice;
 10. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding krši določbe 399. oziroma 400. člena tega zakona;
 11. poslovodstvo nadrejenega zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga s sedežem v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje pogojev iz 375. člena tega zakona;
 12. zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding iz prvega odstavka 377. člena tega zakona ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s 403. členom tega zakona.
- (2) Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor temeljijo na informacijah, ki jih je pridobila z opravljanjem nadzora ali od nadzornika skupine.
- (3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor nadzornik skupine in ima zavarovalnica, zavarovalni holding ali mešani finančni holding, ki je del skupine, sedež v drugi državi članici, sporoči nadzornemu organu države sedeža te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga svoje ugotovitve glede kršitev te zavarovalnice, zavarovalnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Agencija pri izrekanju ukrepov nadzora iz tega člena ravna v skladu z akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 258. člena Direktive 2009/138/ES.
- (4) Za ukrepe Agencije za zavarovalni nadzor, ki jih sprejme za namen nadzora na ravni skupine, nad zavarovalnico, zavarovalnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom s sedežem v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljata 281. in 283. člen tega zakona ter določbe 7.4. do 7.8. oddelka tega zakona.

403. člen **(poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine)**

- (1) Osebe iz prvega odstavka 377. člena tega zakona najmanj enkrat letno javno objavijo poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine. Za poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine se uporabljajo:
- določbe 261. do 264. člena tega zakona,
 - akti, ki jih izda Evropska komisija na podlagi četrtega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES, in
 - izvedbeni tehnični standardi, ki jih izda Evropska komisija na podlagi petega odstavka 256. člena Direktive 2009/138/ES.
- (2) Če Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine soglaša, lahko poročilo o solventnosti in finančnem položaju skupine, ki ga pripravi udeležena družba, vsebuje:
1. informacije na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom tega člena in
 2. informacije v skladu z 261. do 264. členom tega zakona za katerokoli podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ki so posamično prepoznavne.

(3) Pred izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje in upošteva stališče drugih članov kolegija.

(4) Če skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju, ki ga je odobril nadzornik skupine za posamezno podrejeno zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ne vsebuje vseh podatkov v skladu s 261. do 264. členom tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor od te podrejene zavarovalnice zahteva razkritje manjkajočih podatkov.

(5) Osebe iz prvega odstavka tega člena oziroma podrejena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji zagotovijo, da je poročilo oziroma skupno poročilo o solventnosti in finančnem položaju v slovenskem jeziku objavljeno na javnih spletnih straneh te družbe.

404. člen

(nadzor na ravni skupine, če ima nadrejena družba sedež v tretji državi: ugotavljanje enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če zavarovalnica, ki je podrejena zavarovalnici s sedežem v tretji državi, zavarovalnemu holdingu s sedežem v tretji državi ali mešanemu finančnemu holdingu s sedežem v tretji državi, ni subjekt nadzora na ravni skupine, za katerega je pristojna in odgovorna Agencija za zavarovalni nadzor po 356. členu tega zakona ali nadzorni organ druge države članice, Agencija za zavarovalni nadzor ali na zahtevo nadrejene družbe ali druge zavarovalnice v skupini ali na lastno pobudo preveri, ali je ta zavarovalnica subjekt nadzora na ravni skupine, ki ga opravlja nadzorni organ te tretje države, in ali je nadzor enakovreden nadzoru na ravni skupine po tem zakonu.

(2) Če je nadzorna ureditev tretje države predhodno preverila Evropska komisija v skladu s tretjim ali petim odstavkom 260. člena Direktive 2009/138/ES, Agencija za zavarovalni nadzor rezultate te preveritve upošteva in ne opravi preverjanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Pred sprejetjem odločitve po prvem odstavku tega člena se Agencija za zavarovalni nadzor posvetuje z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic in EIOPA ter ravna v skladu z akti, ki jih Evropska komisija izda na podlagi drugega odstavka 260. člena Direktive 2009/138/ES. Agencija za zavarovalni nadzor ne sprejme nobene odločitve v zvezi s tretjo državo, ki bi bila v nasprotju s kakršnokoli predhodno odločitvijo v zvezi s to tretjo državo, razen če je to potrebno, da bi se upoštevale vse bistvene spremembe nadzornega režima iz tega zakona in nadzornega režima v tretji državi.

(4) Če se Agencija za zavarovalni nadzor ne strinja z odločitvijo z zadevnimi nadzornimi organi drugih držav članic, sprejeto v skladu z določbami tega člena, lahko v skladu z 19. členom Uredbe 1094/2010 v treh mesecih po obvestilu o odločitvi zadevo predloži v reševanje in mnenje EIOPi.

405. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru enakovrednosti nadzorne ureditve)

(1) Če je nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi v skladu s prejšnjim členom enakovredna, opravlja nadzor na ravni skupine, v katero je vključena zavarovalnica, nadzorni organ tretje države.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se za sodelovanje Agencije za zavarovalni nadzor z nadzornikom skupine iz tretje države smiselno uporablja 8.1. oddelek ter 375. in 402. do 403.a člen tega zakona.

406. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi v primeru, da enakovrednost nadzora ne obstaja)

(1) Če nadzorna ureditev na ravni skupine v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba, v skladu s 404. členom tega zakona ni enakovredna, opravlja ob smiselni uporabi 356. in 357. člena tega zakona nadzor na ravni skupine Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Za namen nadzora na ravni skupine, ko ima nadrejena družba sedež v tretji državi, katere nadzorna ureditev na ravni skupine ni enakovredna in opravlja nadzor na ravni skupine Agencija za

zavarovalni nadzor ali nadzorni organ druge države članice, se smiselno uporabljajo 357., 362. do 393. in 399. do 403.a člen tega zakona.

(3) Nadzor na ravni skupine iz prejšnjega odstavka se opravi na ravni zavarovalnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali zavarovalnice tretje države.

(4) Nadrejena družba s sedežem v tretji državi se pri izračunu solventnosti skupine obravnava kot zavarovalnica, za katero se uporablja 4.9. oddelek tega zakona glede lastnih virov sredstev in če gre za:

1. zavarovalni holding ali mešani finančni holding tretje države, določbe 386. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala;

2. zavarovalnico tretje države, določbe 387. člena tega zakona glede zahtevanega solventnostnega kapitala.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru, ko opravlja nadzor na ravni skupine, katere nadrejena družba ima sedež v tretji državi, po predhodnem posvetovanju s člani kolegija določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, da se dosežejo cilji nadzora na ravni skupine. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zlasti zahteva, da se ustanovi zavarovalni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU in da se ta naslov uporablja za zavarovalnice v skupini, na čelu katere je ta zavarovalni holding ali mešani finančni holding.

407. člen

(nadrejena družba s sedežem v tretji državi: ravni)

(1) Če je nadrejena družba s sedežem v tretji državi iz 404. člena tega zakona podrejena zavarovalnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali zavarovalnici s sedežem v tretji državi, izvede Agencija za zavarovalni nadzor preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve na ravni skupine iz 404. člena tega zakona samo v državi, v kateri ima sedež končna nadrejena družba.

(2) Če v tretji državi končne nadrejene družbe ne obstaja enakovrednost nadzorne ureditve na ravni skupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede preverjanje enakovrednosti nadzorne ureditve v tretji državi, kjer ima sedež nadrejena družba na nižji ravni. V tem primeru Agencija za zavarovalni nadzor skupini obrazloži svojo odločitev.

(3) Za nadzor na ravni skupine, ki ima več ravni v tretjih državah, se smiselno uporabljata 405. in 406. člen tega zakona.

408. člen

(nadzor mešanega zavarovalnega holdinga)

(1) Če je nadrejena družba zavarovalnice mešani zavarovalni holding, Agencija za zavarovalni nadzor izvaja nadzor transakcij:

1. med mešanim zavarovalnim holdingom in eno ali več zavarovalnicami ter

2. povezanimi družbami z mešanim zavarovalnim holdingom in temi zavarovalnicami.

(2) Za nadzor transakcij iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 362., 368. do 373. člen, 400. člen in 402. člen tega zakona.

409. člen

(nadzor mešanega finančnega holdinga)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je mešani finančni holding podvržen enakovrednim, na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo 2002/87/ES, lahko Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine po posvetovanju z zadevnimi nadzornimi organi za nadzor mešanega finančnega holdinga uporabi samo določbe zakona, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je mešani finančni holding podvržen enakovrednim, na tveganju temelječim določbam glede nadzora v skladu s tem zakonom in v skladu z Direktivo

2013/36/EU, lahko Agencija za zavarovalni nadzor kot nadzornik skupine po doseženem sporazumu z nadzornim organom, odgovornim za nadzor na konsolidirani podlagi, na podlagi Direktive 2013/36/EU za nadzor mešanega finančnega holdinga uporabi samo določbe zakona, ki ureja področje najpomembnejšega finančnega sektorja, kot je določen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor o odločitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena obvesti EIOPA in Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010.

412. člen **(stečajni razlogi)**

Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in zavarovalnica kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti, ali

2. če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice.

413. člen **(začetek stečajnega postopka)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravka odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu priloži odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prejšnjega odstavka.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

416. člen **(stečajni upravitelj)**

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki ima veljavno dovoljenje ministra, pristojnega za pravosodje, za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti in prisilne likvidacije.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in jo pozove, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

419. člen **(mnenje Agencije za zavarovalni nadzor)**

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb, odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, v primeru stečaja zavarovalnice pridobi tudi mnenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, o mnenju upniškega odbora.

420. člen **(obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor)**

Stečajni upravitelj izvod svojih poročil o poteku stečajnega postopka hkrati s predložitvijo sodišču predloži tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

425. člen (kurator)

(1) Zaradi zaščite interesov upravičencev iz zavarovanj iz 422. člena tega zakona imenuje stečajno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor s sklepom o začetku stečajnega postopka kuratorja.

(2) Za kuratorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja in ki ima ustrezno znanje ter izkušnje s področja zavarovalništva.

(3) Stečajni upravitelj kuratorju omogoči pregled poslovnih knjig in drugih evidenc ter dokumentacije zavarovalnice v obsegu, ki je potreben za ugotovitev obsega sredstev iz 422. člena tega zakona, prijavo terjatev upravičencev ter uresničevanje drugih pooblastil, ki jih ima kurator po tem zakonu.

(4) Kadar zakon, ki ureja stečaj gospodarski družb, določa, da je treba pridobiti mnenje oziroma soglasje upniškega odbora, je treba v zvezi s sredstvi iz 422. člena tega zakona pridobiti tudi mnenje oziroma soglasje kuratorja.

(5) Glede nagrade kuratorja ter njegovih pooblastil in dolžnosti se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stečajnega upravitelja.

10. poglavje:

POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE ZA ZAVAROVALNI NADZOR V POSAMIČNIH ZADEVAH

427. člen (uporaba določb o postopku)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, razen če zakon za posamezno vrsto postopka določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Agencije za zavarovalni nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka v postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje ali vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v postopku odvzema dovoljenja dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov, in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

428. člen (organi postopka in odgovornost za škodo)

(1) Organa postopka sta senat in predsednik senata.

(2) Predsednik in člani senata ter strokovni delavci Agencije za zavarovalni nadzor, ki opravljajo posamezna dejanja v postopkih odločanja o posamičnih zadevah, za katere je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam pri opravljanju dejanj v teh postopkih, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

429. člen (sestava in pristojnost senata)

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta Agencije za zavarovalni nadzor, od katerih je eden predsednik senata. Seja senata se šteje za sejo strokovnega sveta.

(2) Senat odloča:

1. o vseh posamičnih zadevah, o katerih je treba odločiti z odločbo, razen če zakon za posamezen primer določa pristojnost predsednika senata, in

2. o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

(3) Postopek do izdaje odločbe vodi predsednik senata ali strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki lahko v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek, vodi upravni postopek in ga za to pooblasti predsednik senata.

430. člen (predsednik senata)

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta agencije, ki ga izvolijo člani strokovnega sveta.

(2) Predsednik senata odloča:

1. o vseh posamičnih zadevah, o katerih se odloča z odredbo ali s sklepom;

2. o vprašanjih, ki se tičejo postopka, in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;

3. o zahtevah za vpis v registre, ki jih po zakonu vodi Agencija za zavarovalni nadzor; in

4. o drugih posamičnih zadevah, o katerih je treba odločiti z odločbo, če za posamezen primer tako določa zakon.

434. člen (možnost izjave)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, stranko pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;

3. pouk stranki, da izjavi priloži listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po poteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, ne obstajajo, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, jih priloži izjavi.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(5) Po poteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

435. člen (odločanje)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Agencija za zavarovalni nadzor lahko razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev zaslišati stranko, priče ali izvedence,

2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,

3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

436. člen (vrste odločb)

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.
- (2) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor ni pritožbe.

437. člen
(odločba)

Z odločbo Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj in o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali odredbo.

439. člen
(sestavni deli odločbe)

- (1) Vsaka odločba obsega uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.
- (2) Poleg podatkov, ki jih obsega uvod odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, odločba Agencije za zavarovalni nadzor obsega tudi ime in priimek predsednika ter članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.
- (3) Odločba je obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi so obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.
- (4) Ugotovitvena odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi nastop določenega dejstva na podlagi določb tega zakona, ima lahko skrajšano obrazložitev, ki vsebuje samo sklicevanje na predpise, na podlagi katerih se izdaja ugotovitvena odločba.
- (5) Odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor v postopku, začetem na predlog stranke, ugotovi zahtevku stranke, ima lahko skrajšano obrazložitev, ki vsebuje samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka in sklicevanje na predpise, na podlagi katerih je bilo o zadevi odločeno.

440. člen
(sklep)

- (1) S sklepom odloča Agencija za zavarovalni nadzor o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.
- (2) Sklep je obrazložen in vsebuje pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.
- (3) Za sklep se smiselno uporabljajo določbe 438. in 439. člena tega zakona.
- (4) Poseben postopek sodnega varstva je dovoljen samo zoper sklep, zoper katerega je po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

441. člen
(postopek sodnega varstva)

- (1) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.
- (2) Za postopek sodnega varstva iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

442. člen
(pravica do sodnega varstva)

Proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ni posebnega postopka sodnega varstva. Odločba iz prejšnjega stavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

447. člen

(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo Agencije za zavarovalni nadzor v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa po uradni dolžnosti pazi na bistvene kršitve določb postopka, kot jih določa zakon, ki ureja upravni spor

452. člen

(nova dejstva in dokazi)

(1) Ne glede na določbo 446. člena tega zakona lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju zavarovalnice navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži tožbi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži odgovoru na tožbo.

(3) Če tožnik oziroma Agencija za zavarovalni nadzor tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

454. člen

(odločanje)

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po določbah zakona, ki ureja upravni spor, upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, odločbe o prenehanju zavarovalnice ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju zavarovalnice nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prejšnjega odstavka ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke proti Agenciji za zavarovalni nadzor v pravi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice, je ne glede na 449. člen tega zakona dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

455. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe 10.3. oddelka tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe 10.1. in 10.2. oddelkov tega zakona, če ni v 10.3. oddelku tega zakona drugače določeno.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, in sicer poglavja o vstopu v prostore, objekte in k napravam zavezanca ter poglavja o nemotenem opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora.

456. člen

(posredovanje podatkov Agenciji za zavarovalni nadzor)

(1) Za izvajanje nalog po tem zakonu državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe in organizacije, ki razpolagajo s podatki, potrebnimi za odločitve, Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo zahtevane podatke in dokumente, potrebne za izvedbo postopka nadzora, vključno s podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja

gospodarske družbe, določeni kot poslovna skrivnost, in podatki, ki so v skladu z določbami zakona, ki ureja tajne podatke, določeni kot tajni.

(2) Za izvajanje nalog po tem zakonu policija, državno tožilstvo in sodišča Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredujejo vse podatke, vključno z osebnimi podatki, povezanimi s predkazenskimi in kazenskimi postopki, ki so se začeli zaradi domnevnih kršitev določb tega zakona zoper osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(3) Osebe iz prvega ali drugega odstavka tega člena podatke iz prvega ali drugega odstavka tega člena posredujejo ne glede na pravila o dopustnosti posredovanja teh podatkov, pri čemer upoštevajo pravila, ki določajo varnostne ukrepe ob posredovanju podatkov. Agencija za zavarovalni nadzor zagotovi varstvo njej posredovanih podatkov.

457. člen **(stranka postopka nadzora)**

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: subjekt nadzora).

(2) Subjekt nadzora nad zavarovalnico so tudi člani uprave zavarovalnice in poslovodstvo zavarovalnega holdinga.

460. člen **(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče ukrep nadzora zavarovalnici tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta zavarovalnice ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice, če na podlagi predloga ugotovi, da obstajajo razlogi za izrek ukrepa nadzora po uradni dolžnosti.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče ukrep nadzora zavarovalnemu holdingu tudi na predlog poslovodstva zavarovalnega holdinga ali lastnikov, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnega holdinga, če na podlagi predloga ugotovi, da obstajajo razlogi za izrek ukrepa nadzora po uradni dolžnosti.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 275. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, če na podlagi prijave ugotovi, da obstajajo razlogi za vodenje postopka nadzora po uradni dolžnosti, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad zavarovalnicami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za vodenje postopka nadzora po uradni dolžnosti.

462. člen **(vsebina odredbe o odpravi kršitev)**

(1) Izrek odredbe o odpravi kršitev obsega:

- določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo o odpravi kršitev naložena,
- rok, v katerem subjekt nadzora odpravi kršitve in predloži poročilo o odpravi kršitev,
- način odprave kršitve, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način,
- listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba o odpravi kršitev je obrazložena.

462. člen
(vsebina odredbe o odpravi kršitev)

(1) Izrek odredbe o odpravi kršitev obsega:

- določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo o odpravi kršitev naložena,
- rok, v katerem subjekt nadzora odpravi kršitve in predloži poročilo o odpravi kršitev,
- način odprave kršitve, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način,
- listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba o odpravi kršitev je obrazložena.

463. člen
(ugovor proti odredbi o odpravi kršitev)

(1) Proti odredbi o odpravi kršitev ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo o odpravi kršitev, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe o odpravi kršitev ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru Agencija za zavarovalni nadzor odloči v roku 15 dni od prejema ugovora.

(5) Pravico vložiti ugovor proti odredbi o odpravi kršitev, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona, ima tudi član uprave zavarovalnice oziroma član posloводства zavarovalnega holdinga, na katerega se nanaša.

464. člen
(razlogi za ugovor)

Ugovor proti odredbi o odpravi kršitev je dopusten, če:

1. je odredbo o odpravi kršitev izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
2. kršitev, katere odprava je z odredbo o odpravi kršitev naložena, ni podana;
3. dejanje oziroma opustitev, ki je bila razlog za izdajo odredbe o odpravi kršitev, nima znakov kršitve;
4. odredbe o odpravi kršitev ni mogoče izvršiti;
5. bi izvršitev odredbe o odpravi kršitev povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
6. je bila z odredbo o odpravi kršitev naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor ni pristojna opravljati nadzora;
7. je z odredbo o odpravi kršitev v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;
8. je v odredbi o odpravi kršitev zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

465. člen
(vsebina ugovora)

(1) Ugovor obsega:

1. navedbo odredbe o odpravi kršitev, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba o odpravi kršitev izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih obsega vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo o odpravi kršitev naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

466. člen **(meje preizkusa odredbe o odpravi kršitev)**

Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi odredbo o odpravi kršitev v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

467. člen **(odločanje o ugovoru)**

(1) O ugovoru odloča Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo o odpravi kršitev ali jo odpravi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 464. člena tega zakona, odpravi odredbo o odpravi kršitev.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 464. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo o odpravi kršitev ali jo spremeni. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o ugovoru odredbe o odpravi kršitev ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

468. člen **(začetek postopka za odvzem dovoljenja)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja obsega:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija za zavarovalni nadzor zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

469. člen **(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)**

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, te dokaze priloži izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

470. člen **(odločanje o odvzemu dovoljenja)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

471. člen **(ustavitev postopka)**

Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če:

1. na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

474. člen **(uporaba določb)**

(1) Določbe 10.4. oddelka tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij, o katerih odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja ali soglasja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij se uporabljajo določbe 10.1. in 10.2. oddelkov tega zakona, če ni v 10.4. oddelku tega zakona drugače določeno.

475. člen **(taksa za odločanje)**

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj ali soglasij in za izdajo dovoljenj ali soglasij, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor izdaja po uradni dolžnosti, vložniki ali prejemniki dovoljenj ali soglasij plačajo takso, določeno s tarifo Agencije za zavarovalni nadzor.

476. člen **(stranka v postopku)**

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja ali soglasja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasí s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

477. člen **(začetek postopka)**

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja ali soglasja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Agencija za zavarovalni nadzor postopek izdaje dovoljenj ali soglasij samo, kadar tako določa zakon.

479. člen **(procesne predpostavke za odločanje)**

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi, in sicer ali:

1. je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. so zahtevi priložene predpisane listine,
4. je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije za zavarovalni nadzor,
5. so izpolnjene vse druge procesne predpostavke, za odločanje o vlogi.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpravi pomanjkljivosti). V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov ali za združitev oziroma delitev, Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

480. člen **(izvajanje dokazov in odločanje)**

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija za zavarovalni nadzor od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja oseb iz drugega odstavka 272. člena tega zakona.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 295. do 300. člen tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrže zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. če vložnik odkloni zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

481. člen
(pravica do izjave)

(1) Če iz zbranih dokazov o dejstvih, ugotovljenih pri pregledu poslovanja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena, ali drugih dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve za izdajo dovoljenja, izhaja večja verjetnost za zavrnitev te zahteve Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve omogoči, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 434. člena tega zakona.

482. člen
(rok za odločitev)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo naslednjih dovoljenj odloči v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
2. za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice v ustanavljanju,
3. za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnice,
4. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju tveganj.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov oziroma o dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja odloči v petnajstih delovnih dneh od njenega prejema.

(3) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj Agencija za zavarovalni nadzor odloči v treh mesecih od prejema zahteve.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti ali zahtevo na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom, oziroma od izdaje zahteve na podlagi prvega odstavka 480. člena tega zakona do izteka roka za predložitev dodatnih podatkov ali listin oziroma do prejema dodatnih podatkov ali listin, če so predložene v določenem roku, oziroma do zaključka pregleda poslovanja iz 2. točke prvega odstavka 480. člena tega zakona.

(5) Če je Agencija za zavarovalni nadzor pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po prejšnjem členu vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

483. člen
(posebna pravila za odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na šesti odstavek 479. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izda potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče:

1. če Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve,
2. če je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(3) Ne glede na drugi odstavek prejšnjega člena Agencija za zavarovalni nadzor o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža odloči v 60 delovnih dneh. Rok iz prvega stavka tega odstavka teče, če:

1. je Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka izdala potrdilo – od izdaje potrdila,

2. Agencija za zavarovalni nadzor v roku iz prejšnjega odstavka ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor v potrdilu iz drugega odstavka tega člena navede dan, s katerim poteče rok iz prejšnjega odstavka.

(5) V postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se ne uporabljajo 2. točka prvega odstavka, drugi odstavek in 2. točka tretjega odstavka 480. člena ter četrti odstavek 482. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne podatke in listine, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne podatke in listine), če tako zahtevo izda najpozneje 50. delovni dan po poteku roka za izdajo potrdila iz drugega odstavka tega člena.

(7) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda zahtevo za dodatne podatke in listine v skladu s prejšnjim odstavkom, se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne podatke in listine do dneva, ko vložnik predloži dodatne podatke in listine, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Agencija za zavarovalni nadzor lahko po prejemu podatkov in listin na podlagi prve zahteve v skladu s prejšnjim odstavkom zahteva še dodatne podatke in listine, vendar druga in naslednje zahteve Agencija za zavarovalni nadzor za dodatne podatke in listine ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Agencija za zavarovalni nadzor s prvo zahtevo za dodatne podatke in listine odloči, da se tek roka iz tretjega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali

2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena izda potrdilo o prejemu teh dodatnih podatkov in listin. V potrdilu o prejemu dodatnih podatkov in listin na podlagi prve zahteve iz šestega odstavka tega člena je naveden dan, s katerim poteče rok iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju njegovega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena.

(10) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, v dveh delovnih dneh po sprejetju te odločitve in do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena, izda in odpravi pisni odpravek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(11) Če Agencija za zavarovalni nadzor do poteka roka iz tretjega odstavka tega člena ob upoštevanju morebitnega zadržanja po sedmem ali osmem odstavku tega člena ne izda in odpravi pisnega odpravka odločbe o zavrnitvi ali zavrženju zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, izdala dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(12) V primeru iz prejšnjega odstavka Agencija za zavarovalni nadzor na zahtevo kvalificiranega imetnika izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo te ugotovitvene odločbe.

(13) Ne glede na prvi odstavek 507. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor na svojih javnih spletnih straneh objavi izvleček odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

10.5. Izvršitev odločb Agencije za zavarovalni nadzor

484. člen

(odločba)

(1) Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor postanejo izvršljive v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Ne glede na prejšnji stavek, postanejo odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalnice oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, preneha izpolnjevati pogoje za opravljanje funkcije člana uprave.

(3) Pravnomočne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

485. člen

(odredba)

(1) Odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče prisilno izvršiti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mogoče prisilno izvršiti odredbo, s katero je Agencija za zavarovalni nadzor izrekla dodatni ukrep nadzora iz 7. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona ali drug ukrep nadzora, katerega vsebina je začasna ali trajna prepoved opravljanja posameznih ali vseh storitev ali poslov.

(3) Za postopek izvršitve odredb iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o upravni izvršbi in določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, o ukrepih, povezanih s prepovedjo opravljanja dejavnosti.

606. člen

(Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije)

(1) Zavarovalnica, ki upravlja prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: prvi pokojninski sklad), ki je bil oblikovan na podlagi Zakona o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 85/09 in 32/16; v nadaljnjem besedilu: ZPSPID), izračunava matematične rezervacije v skladu z določbami zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(2) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, za celotno premoženje in vse obveznosti Prvega pokojninskega sklada vzpostavi ločeno obračunsko enoto, ki jo upravlja in organizira ločeno od druge dejavnosti zavarovalnice brez možnosti prenosa, razen v primeru, določenem v šestem odstavku 21. člena ZPSPID, za:

- premoženje, ki pripada pogodbam dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada v obdobju, preden zavarovanci izpolnijo pogoje za pridobitev pravice do mesečne pokojninske rente iz 1. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad v času varčevanja), in

- kritni sklad Prvega pokojninskega sklada iz 2. točke prvega odstavka 21. člena ZPSPID (v nadaljnjem besedilu: kritni sklad Prvega pokojninskega sklada).

(3) Za potrebe ugotavljanja kapitalskih zahtev in izkazovanja kapitalske ustreznosti zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, vrednoti pravice iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja Prvega pokojninskega sklada iz 32. člena ZPSPID in sredstva iz prejšnjega odstavka v skladu z določbami tega zakona ter izračunava in ugotavlja kapitalske zahteve za Prvi pokojninski sklad v času varčevanja v skladu s 608. členom tega zakona oziroma v skladu s 607. členom tega zakona za kritni sklad Prvega pokojninskega sklada.

(4) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, v poročila, ki so za zavarovalnice predpisana z delegiranimi akti in regulativnimi tehničnimi standardi, izdanimi na podlagi Direktive 2009/138/ES, vključi tudi podatke, ki se nanašajo na Prvi pokojninski sklad.

(5) Zavarovalnica, ki upravlja Prvi pokojninski sklad, pošlje obrazce, ki so predpisani v pravilniku, ki ureja izračun matematičnih rezervacij, Agenciji za zavarovalni nadzor v elektronski obliki.

(6) Za naložbe prvega pokojninskega sklada se glede naložb kritnih skladov za izplačevanje pokojninskih rent uporabljajo določbe zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, pri čemer:

- so dopustne tudi naložbe v poslovne deleže gospodarskih družb s sedežem v Republiki Sloveniji, in sicer z omejitvijo do največ 5 % zavarovalno-tehničnih rezervacij;
- so lahko presežene omejitve posameznih naložb iz zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če so bile te omejitve v zvezi s posamezno naložbo presežene že na dan uveljavitve tega zakona, če po uveljavitvi tega zakona ni prišlo do dodatne pridobitve te naložbe in je sklad sposoben poravnati vse svoje obveznosti.

(7) Za naložbe kritnega sklada prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe oddelka 4.12. tega zakona, ki ureja naložbe zavarovalnice.

607. člen

(zavarovalnica, ki upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot kritni sklad)

(1) Zavarovalnica za potrebe ugotavljanja kapitalske ustreznosti zavarovalnice vrednoti sredstva in obveznosti iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja pokojninskega sklada, oblikovanega kot kritni sklad, v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za ugotavljanje kapitalske ustreznosti za pokojninske sklade, oblikovane kot kritni sklad.

608. člen

(zavarovalnica, ki upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski sklad ali krovni vzajemni pokojninski sklad)

(1) Če je zavarovalnica upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada, zavarovalnica za potrebe ugotavljanja kapitalske ustreznosti zavarovalnice vrednoti sredstva in obveznosti iz pogodb dodatnega pokojninskega zavarovanja vzajemnega pokojninskega sklada oziroma krovnega vzajemnega pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za zavarovalnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila o ugotavljanju kapitalske ustreznosti zavarovalnice, kadar upravlja pokojninski sklad, oblikovan kot vzajemni pokojninski skladi ali krovni vzajemni pokojninski sklad.

610. člen

(hujše kršitve zavarovalnice)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v nasprotju s prvim odstavkom 26. člena tega zakona sklepa druge posle, razen zavarovalnih poslov in poslov, ki so potrebni za opravljanje dejavnosti;
2. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja (50. člen tega zakona);
3. v likvidaciji opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona;
4. opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 119. člena tega zakona);

5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz četrtega odstavka 122. člena tega zakona;
 6. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 127. člena tega zakona);
 7. začne opravljati posle prek podružnice v državi članici v nasprotju s 129. členom tega zakona;
 8. ne obvesti Agencije za zavarovalni nadzor oziroma nadzornega organa države članice v roku enega meseca pred izvedbo spremembe iz prvega odstavka 130. člena tega zakona;
 9. začne z neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, ne da bi o tem obvestila Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona;
 10. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 132. člena tega zakona);
 11. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti iz 156. člena tega zakona;
 12. ne organizira notranje revizije v skladu s 161., 162. ali 163. členom tega zakona;
 13. ne izračunava in Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o zavarovalno-tehničnih rezervacijah, zahtevanem solventnostnem kapitalu in zahtevanem minimalnem kapitalu v skladu z določbami 4. in 8. poglavja tega zakona;
 14. nalaga sredstva v nasprotju z 4.12. oddelkom tega zakona;
 15. ne upravlja sredstev omejenega sklada v skladu z določbo 241. člena tega zakona;
 16. izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 248. člena tega zakona;
 17. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 253. členom tega zakona;
 18. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
 19. v postopku prisilne likvidacije sklepa nove posle v nasprotju s 332. členom tega zakona;
 20. nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu holdingu ali mešanemu zavarovalnemu holdingu ne poroča v skladu s prvim ali drugim odstavkom 362. členom tega zakona;
 21. ne dovoli nadzornega pregleda v skladu s četrnim odstavkom 362. člena tega zakona;
 22. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za zagotavljanje solventnosti skupine, določanje in merjenje tveganj skupine, zagotovitev primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje, spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374. člena tega zakona;
 23. ne izračunava in poroča Agenciji za zavarovalni nadzor o zahtevanem solventnostnem kapitalu na ravni skupine iz prvega odstavka 377. člena tega zakona;
 24. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;
 25. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona;
 26. za prenos zavarovalnih pogodb ni prejela dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 516. člena tega zakona;
 27. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

611. člen **(lažje kršitve zavarovalnice)**

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalnica, če:

1. Agencije za zavarovalni nadzor predhodno ni pisno obvestila o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v zavarovalnici ali finančni družbi tretje države (49. člen tega zakona);

2. nima strategije in letnega načrta dela notranje revizije v skladu s 164. členom tega zakona ali če nista sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu s 50. členom Direktive 2009/138/ES;
 3. notranja revizija ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju v skladu z 165. členom tega zakona ali če ta niso sestavljena v skladu s Hierarhijo pravil notranjega revidiranja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona in z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;
 4. notranja revizija ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta zavarovalnice v skladu z 166. členom tega zakona;
 5. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim odstavkom 252. člena ali 293. členom tega zakona;
 6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku iz drugega in tretjega odstavka 255. člena tega zakona;
 7. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku iz prvega odstavka 256. člena tega zakona ne predloži poročila nosilca aktuarske funkcije iz 170. člena tega zakona v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija v skladu z 50. členom Direktive 2009/138/ES;
 8. Agenciji za zavarovalni nadzor v roku, določenem v prvem odstavku 257. člena tega zakona, ne predloži letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila kot ga opredeljuje zakon, ki ureja gospodarske družbe ali dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v zavarovalnici iz prvega odstavka 258. člena tega zakona;
 9. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju v skladu s prvim odstavkom 261. člena tega zakona;
 10. ne obvesti zavarovancev o prenosu zavarovalnih pogodb (517. člen tega zakona);
 11. zavarovalna pogodba ne vsebuje informacij in pogojev iz 521. člena tega zakona;
 12. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz 522. člena tega zakona;
 13. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz 523. člena tega zakona;
 14. ne poda podatkov v skladu s 524. členom tega zakona;
 15. ne zagotovi, da dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, tretjega oziroma osmega odstavka 558. člena tega zakona;
 16. ne zagotovi, da posle zavarovalnega zastopanja zanjo opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona).
- (2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

612. člen

(kršitve člana uprave ali izvršnega direktorja oziroma nadzornega sveta ali upravnega odbora)

- (1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave ali izvršni direktor zavarovalnice:
1. ki ne zagotovi, da zavarovalnica posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 61. člena tega zakona;
 2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta zavarovalnice o okoliščinah iz 62. člena tega zakona;
 3. ki ne izvrši zahteve Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka 67. člena tega zakona;
 4. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz drugega odstavka 252. člena tega zakona;
 5. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 322. člena);
 6. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju zavarovalnice (drugi odstavek 322. člena);

7. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta ali upravnega odbora zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dogodkih iz četrtega odstavka 69. člena tega zakona.

613. člen

(kršitve zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje zavarovalni holding oziroma mešani finančni holding, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor ne omogoči pregleda na način, določen v 296. do 300. členu tega zakona;
2. podrejeni zavarovalnici ne poroča v skladu z drugim odstavkom 362. člena tega zakona;
3. ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s prvim odstavkom 374. člena tega zakona;
4. ne opravlja lastne ocene tveganj in solventnosti na ravni skupine iz tretjega odstavka 374. člena tega zakona.
5. ne vzpostavi ustreznih mehanizmov za določanje in merjenje tveganj skupine, ne zagotovi primernih lastnih sredstev skupine in postopkov za poročanje, spremljanje ter upravljanje transakcij znotraj skupine in koncentracije tveganja iz drugega odstavka 374. člena tega zakona;
6. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o tveganjih koncentracije in transakcijah znotraj skupine v skladu s prvim odstavkom 399. in 400. člena tega zakona;
7. ne objavi poročila o solventnosti in finančnem položaju na ravni skupine v skladu s prvim odstavkom 403. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

615. člen

(kršitve namenske družbe)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje namenska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje namenska družba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu z aktom, ki ga izda Evropska komisija na podlagi drugega odstavka 211. člena Direktive 2009/138/ES.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba namenske družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

616. člen

(kršitve zavarovalno zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika)

(1) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno zastopniška družba, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
2. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
3. posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);
4. če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

617. člen

(kršitve zavarovalno posredniške družbe in zavarovalnega posrednika)

(1) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, če:

1. posreduje pri sklenitvi pogodbe z zavarovalnico, ki na območju Republike Slovenije ne sme opravljati poslov (21. člen tega zakona);
2. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
3. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz drugega odstavka 523. člena tega zakona;
4. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
5. ne ščiti interesov zavarovalca (prvi odstavek 550. člena tega zakona);
6. ne razkrije vseh pravnih in ekonomskih povezav, ki bil lahko vplivale na njegovo nepristranskost (prvi odstavek 553. člena tega zakona);
7. je zahteval plačilo provizije oziroma kakršnokoli drugo plačilo v nasprotju s prvim odstavkom 554. člena tega zakona;
8. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena tega zakona.

(2) Z globo od 12.520 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje zavarovalno posredniška družba, če:

1. ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovalca ne obvesti o podatkih iz prvega odstavka 522. člena tega zakona;
2. zavarovalcev ne obvešča o podatkih iz drugega odstavka 523. člena tega zakona;
3. ne poda podatkov v skladu s prvim odstavkom 524. člena tega zakona;
4. posle zavarovalnega posredovanja zanjo opravlja fizična oseba, ki nima dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja (prvi odstavek 561. člena tega zakona);
5. nima sklenjene pogodbe o zavarovanju odgovornosti na podlagi 568. člena tega zakona;
6. ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s sedmim odstavkom 562. člena ali petim odstavkom 570. člena tega zakona;
7. Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 571. člena tega zakona z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 564. člena tega zakona.

(3) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalno posredniške družbe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

618. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa pravna oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;
2. neposredno ali posredno pridobi delnice zavarovalnice, s katerimi je dosegla ali presegla kvalificiran delež, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (prvi odstavek 31. člena tega zakona);
3. pridobi delnice, s katerimi preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ne da bi predhodno pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (tretji odstavek 31. člena tega zakona);
4. se sporazume, da bo delovala usklajeno pri pridobivanju delnic zavarovalnice ali uresničevanju upravljaljskih upravičenj iz teh delnic in doseže ali preseže kvalificiran delež, ne da bi predhodno

pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za pridobitev kvalificiranega deleža (četrti odstavek 31. člena tega zakona);

5. sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;

6. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz 558. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ali fizična oseba, ki:

1. opravlja zavarovalne posle v nasprotju z 21. členom tega zakona;

2. opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 561. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar zavarovalnice, če stori prekršek iz 2. do 5. točke prvega odstavka tega člena.

619. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se kaznuje pravna oseba – revizijska družba, z globo od 80.000 do 370.000 eurov pa se za prekršek kaznuje pravna oseba – revizijska oseba, ki po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdelava poročil v skladu s prvim odstavkom 258. člena tega zakona ali s predpisom iz 254. člena tega zakona;

2. če Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s drugim odstavkom 258. člena tega zakona;

3. če ne popravi ali dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 1. točke tretjega odstavka 258. člena tega zakona;

4. če ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o dejstvih ali okoliščinah iz prvega odstavka 259. člena tega zakona ali ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 259. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

620. člen

(kršitve izrednega in likvidacijskega upravitelja)

(1) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 323. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 323. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 325. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 325. člena tega zakona.

4. če Agencije za zavarovalni nadzor ne obvesti nemudoma o nastopu stečajnega razloga (333. člen).

622. člen

(kršitve v zvezi dolžnostjo posredovati podatke, potrebne za opravljanje nadzora)

(1) Z globo od 1000 do 50.000 eurov se kaznuje pravna oseba:

- ki ne posreduje podatkov, ki jih je v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor,
 - ki je Agenciji za zavarovalni nadzor na podlagi njene zahteve izdane v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona, posredovala nepravilne, nepopolne ali zavajajoče, podatke.
- (2) Z globo od 1000 do 25.000 eurov se kaznuje podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 800 do 8.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Z globo od 40 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik:
- ki ne posreduje podatkov, ki jih je v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona zahtevala Agencija za zavarovalni nadzor,
 - ki je Agenciji za zavarovalni nadzor na podlagi njene zahteve izdane v skladu s prvim odstavkom 456. člena tega zakona, posredovala nepravilne, nepopolne ali zavajajoče, podatke.

623. člen **(prekrškovni organ)**

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Agencija za zavarovalni nadzor.

624. člen **(postopek o prekršku)**

- (1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Agencije za zavarovalni nadzor, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisov.
- (2) Agencija za zavarovalni nadzor z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka.
- (3) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

486. člen **(položaj Agencije za zavarovalni nadzor)**

- (1) Agencija za zavarovalni nadzor je pravna oseba javnega prava.
- (2) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija za zavarovalni nadzor samostojna in neodvisna. Agencija za zavarovalni nadzor in člani njenih organov pri opravljanju nalog Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem ali drugim zakonom, niso vezani na sklepe, stališča in navodila državnih ali katerihkoli drugih organov.
- (3) Ustanovitelj Agencije za zavarovalni nadzor je Republika Slovenija.
- (4) Sedež Agencije za zavarovalni nadzor je v Ljubljani.
- (5) Agencija za zavarovalni nadzor v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu tekočega leta sama določi število zaposlenih. Za plače zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor velja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, pri čemer:
- obseg sredstev za posebne projekte, ki terjajo povečan obseg dela, določi Agencija za zavarovalni nadzor sama v okviru razpoložljivih sredstev v finančnem načrtu tekočega leta in

- sprejme strokovni svet Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet agencije) nadzor pravilnik, v katerem določi merila in pogoje, v skladu s katerimi se uporabijo sredstva iz prejšnje alineje.

(6) Pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti Agencija za zavarovalni nadzor poleg navodil in priporočil, ki jih izda EIOPA, upošteva tudi morebiten vpliv na finančno stabilnost držav članic.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor s svojim delovanjem spodbuja sodelovanje med nadzorniki na evropski ravni ter izmenjavo vseh pomembnih informacij med nadzorniki iz matične države in države gostiteljice.

487. člen **(poslovník Agencije za zavarovalni nadzor)**

Agencija za zavarovalni nadzor ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor.

488. člen **(pečat)**

Agencija za zavarovalni nadzor ima pečat, na katerem sta ime »Agencija za zavarovalni nadzor« in grb Republike Slovenije.

489. člen **(poročanje o stanju na področju zavarovalništva)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obsega podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka za preteklo leto Agencija za zavarovalni nadzor predloži Državnemu zboru Republike Slovenije do 30. junija tekočega leta.

490. člen **(letno poročilo o delu)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka obsega podatke o ukrepih Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja Agencija za zavarovalni nadzor, ter podatke o sodelovanju Agencije za zavarovalni nadzor z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predloži Državnemu zboru Republike Slovenije poročilo za preteklo leto do 30. junija tekočega leta.

491. člen **(poročanje EIOPA)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vsako leto EIOPA posreduje podatke o povprečnem kapitalnem dodatku na zavarovalnico ločeno za:

- zavarovalnice in pozavarovalnice,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle življenjskih zavarovanj,
- zavarovalnice, ki opravljajo posle premoženjskih zavarovanj,

- zavarovalnice, ki opravljajo posle v zavarovalnih skupinah premoženjskih in življenjskih zavarovanj in
- pozavarovalnice.

(2) Podatki iz prejšnjega člena so prikazani ločeno glede na razloge za kapitalski dodatek, kot so navedeni v tretjem odstavku 309. člena tega zakona.

492. člen **(sodelovanje in poročanje Evropski komisiji)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje Evropski komisiji in nadzornim organom drugih držav članic podatke o dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov podrejenih zavarovalnic, katerih nadrejena družba ima sedež v tretji državi. Iz podatkov je razvidna struktura skupine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Evropsko komisijo o vseh težavah, s katerimi se srečujejo zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tretjih državah.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor sodeluje z Evropsko komisijo in nadzornimi organi držav članic:

1. da skupaj preučijo vse morebitne težave pri izvajanju 13. poglavja tega zakona,
2. da olajšajo nadzor in preučijo morebitne težave pri izvajanju tega zakona.

493. člen **(organi Agencije za zavarovalni nadzor)**

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet agencije in direktor Agencije za zavarovalni nadzor.

494. člen **(sestava strokovnega sveta agencije)**

(1) Strokovni svet agencije sestavlja pet članov oziroma članic (v nadaljnjem besedilu: člani strokovnega sveta), od katerih je eden predsednik oziroma predsednica strokovnega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik strokovnega sveta) in od katerih najmanj dva nista zaposlena v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(2) Direktor agencije je član strokovnega sveta agencije in lahko tudi predsednik strokovnega sveta agencije.

(3) Člani strokovnega sveta so upravičeni do sejin in povračil stroškov, ki jih enkrat letno določi strokovni svet na obrazložen predlog predsednika strokovnega sveta. Stroški iz prejšnjega stavka ne smejo presežati stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali, zaradi opravljanja funkcije člana strokovnega sveta. Člani strokovnega sveta agencije, ki so z agencijo v delovnem razmerju, opravljajo svoje delo v okviru strokovnega sveta agencije izven svojega rednega delovnega časa.

(4) Strokovni svet agencije ima sekretarja, ki pomaga predsedniku strokovnega sveta agencije pri pripravi in izvedbi seje. Sekretar strokovnega sveta agencije zagotavlja pomoč pri organizaciji dela strokovnega sveta agencije, skrbi za zbiranje in pripravo gradiv, za sklice sej, vodenje zapisnikov, arhiviranje ter opravlja druge strokovne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo strokovnega sveta agencije in izvajanje administrativnih del v zvezi z delom strokovnega sveta agencije. Sekretarja na predlog predsednika strokovnega sveta agencije imenuje strokovni svet agencije izmed zaposlenih v Agenciji za zavarovalni nadzor. Sekretar opravlja delo za strokovni svet v okviru svojega delovnega razmerja.

495. člen **(pogodba o zaposlitvi direktorja agencije)**

(1) Direktor agencije svoj položaj opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi, ki jo, ne glede na besedilo zakona, ki ureja javne agencije, z direktorjem sklene Agencija za zavarovalni nadzor. V pogodbi o zaposlitvi se določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela. Pogodba o zaposlitvi se sklene za polni delovni čas. Pogodbo o zaposlitvi direktorja agencije za Agencijo za zavarovalni nadzor podpiše član strokovnega sveta, ki ni zaposlen v Agenciji za zavarovalni nadzor in ki ga določi strokovni svet.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z direktorjem agencije ne sme skleniti pogodbe o zaposlitvi za obdobje, ki bi bilo daljše od trajanja mandata direktorja agencije. Ob preteku pogodbe o zaposlitvi, direktor agencije ni upravičen do odpravnine. Določbe pogodbe o zaposlitvi, ki so v nasprotju s tem odstavkom, so nične.

(3) Strokovni svet agencije lahko najkasneje tri mesece preden direktorju agencije zaradi poteka obdobja, za katero je bil imenovan, preneha njegov položaj oziroma nemudoma po prenehanju njegovega položaja, če je direktorju agencije položaj prenehal iz drugih razlogov, odloči, da se, če bi bilo zaradi odhoda direktorja agencije k drugemu delodajalcu ogroženo varovanje zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti, direktor agencije za največ šest mesecev zaposli v Agenciji za zavarovalni nadzor, na delovnem mestu, ki ustreza vrsti in stopnji njegove izobrazbe in na katerem ne bo prihajal v stik z zaupnimi informacijami ali poslovnimi skrivnostmi. Direktor agencije lahko odločitev sveta izpodbija pred upravnim sodiščem.

496. člen

(nezdružljivost opravljanja funkcij)

(1) Funkcija oziroma položaj člana strokovnega sveta agencije ali direktorja agencije ni združljiva:

1. s funkcijo oziroma položajem člana organa vodenja ali nadzora zavarovalnice ali z drugo funkcijo v zavarovalnici, za opravljanje katere je po tem ali drugem zakonu treba pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;
2. s funkcijami oziroma položajem ali delom v organih političnih strank;
3. z opravljanjem druge pridobitne dejavnosti, razen znanstvenoraziskovalnega dela, če je ta dejavnost v nasprotju z interesi Agencije za zavarovalni nadzor;
4. z opravljanjem drugega dela ali dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njeno neodvisnost;
5. z imetništvom delnic zavarovalnice.

(2) Direktor agencije lahko po imenovanju nastopi svoj položaj šele, ko podpiše pogodbo o zaposlitvi iz prejšnjega člena ter uskladi svoj položaj s prejšnjim odstavkom. Član strokovnega sveta agencije lahko po imenovanju nastopi svoj položaj šele, ko svoj položaj uskladi s prejšnjim odstavkom. Usklajenost in nastop položaja ugotavlja strokovni svet agencije, pri čemer oseba, katere usklajenost se ugotavlja, ne sme biti navzoča na seji strokovnega sveta agencije.

(3) Direktor agencije podpiše pogodbo o zaposlitvi in uskladi svoj položaj s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka sklep Državnega zbora Republike Slovenije o imenovanju preneha veljati. Član strokovnega sveta agencije svoj položaj uskladi s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih po imenovanju, v nasprotnem primeru s potekom tega roka sklep Državnega zbora Republike Slovenije o imenovanju preneha veljati.

497. člen

(imenovanje in razrešitev članov strokovnega sveta agencije in direktorja agencije)

(1) Člane strokovnega sveta agencije in direktorja agencije imenuje in razrešuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

(2) Člani strokovnega sveta agencije in direktor agencije so imenovani za šest let in so lahko ponovno imenovani.

(3) Vlada Republike Slovenije predlaga direktorja agencije na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki je objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata trenutnemu direktorju agencije.

498. člen
(pogoji za člana strokovnega sveta agencije)

Za člana strokovnega sveta agencije je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je državljan Republike Slovenije,
2. ki je zaključila najmanj študijski program druge stopnje ustrezne smeri po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju,
3. je strokovnjak s področja zavarovalništva, financ ali gospodarskega prava in
4. ki ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja.

499. člen
(predčasna razrešitev članov strokovnega sveta agencije)

Člana strokovnega sveta agencije se sme predčasno razrešiti, če:

1. to sam zahteva,
2. je pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje,
3. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje funkcije,
4. krši obveznost varovanja zaupnih informacij, določeno v tem ali drugem zakonu,
5. se izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
6. nastopi položaj nezdržljivosti iz prvega odstavka 496. člena tega zakona ali
7. ne opravlja svojih nalog člana strokovnega sveta agencije, določenih v tem zakonu in poslovniku Agencije za zavarovalni nadzor, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

500. člen
(uporaba nekaterih določb zakonov, ki urejajo preprečevanje korupcije)

Za direktorja agencije ter člane strokovnega sveta agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje korupcije oziroma zakona, ki ureja nezdržljivost opravljanje javne funkcije s pridobitno dejavnostjo.

501. člen
(pristojnosti strokovnega sveta agencije)

(1) Strokovni svet agencije:

1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če v tem ali drugem zakonu ni določeno drugače;
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da tak akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor;
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor;
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva;
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor, pri čemer se mora direktor agencije izločiti iz odločanja;
6. sprejema tarifo agencije, ki začne veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(2) Predsednik in člani strokovnega sveta agencije pri odločanju o zadevah iz prejšnjega odstavka ne odgovarjajo za škodo, ki jo povzročijo strankam ali drugim osebam, razen če je škoda povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti.

502. člen
(odločanje strokovnega sveta agencije o izdaji predpisov)

(1) Strokovni svet agencije veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta agencije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje vse osnutke predpisov v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, združenju zavarovalno zastopniških ali posredniških družb pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov, zavarovalno zastopniških družb ali zavarovalno posredniških družb, in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

(3) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina navzočih članov strokovnega sveta agencije.

503. člen **(objava predpisov)**

Predpisi Agencije za zavarovalni nadzor se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

504. člen **(pogoji za direktorja agencije)**

Za direktorja agencije je lahko imenovana samo oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima najmanj deset let delovnih izkušenj,
3. je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,
4. ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije za zavarovalni nadzor,
5. je zaključila najmanj študijski program druge stopnje ustrezne smeri po zakonu, ki ureja visoko šolstvo, oziroma ima najmanj tej stopnji enakovredno izobrazbo na ustreznem področju,
6. na višji ravni obvlada najmanj en svetovni jezik in
7. ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivnega dejanja.

505. člen **(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)**

(1) Direktor agencije zastopa in predstavlja Agencijo za zavarovalni nadzor, organizira in vodi delo ter poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor in izvršuje druge naloge iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Direktor agencije zagotovi, da Agencija za zavarovalni nadzor:

1. pravilno opravlja svoje pristojnosti in odgovornosti, ki jih ima po tem ali drugem zakonu, in
2. posluje v skladu s tem zakonom in svojim poslovníkom.

506. člen **(razlogi za predčasno razrešitev direktorja agencije)**

Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor se sme predčasno razrešiti, če obstaja ali nastopi razlog za predčasno razrešitev iz 499. člena tega zakona.

507. člen **(obveznost varovanja zaupnih informacij)**

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta agencije, zaposleni Agencije za zavarovalni nadzor, osebe iz drugega in četrtega odstavka 295. člena tega zakona ter druge osebe, ki opravljajo naloge in posle za Agencijo za zavarovalni nadzor, vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora in drugih nalog in poslov za Agencijo za zavarovalni nadzor, varujejo kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije), in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije, delovnega razmerja ali prenehanja pooblastila oziroma drugega pravnega razmerja, na podlagi katerega so imele dostop do zaupnih informacij.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo razkriti zaupnih informacij nobeni drugi osebi, državnemu organu ali nosilcu javnih pooblastil, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih zavarovalnic, na katere se nanašajo, ali v primerih, določenih v zakonu.

(3) Prepoved iz drugega odstavka ne velja:

1. v primeru zaupnih informacij, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka, ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije zavarovalnice za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do zavarovalnice in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije zavarovalnice.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Agencija za zavarovalni nadzor oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

(5) Za osebe iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo tudi pravila o dodatni obveznosti varovanja zaupnih informacij, ki se po tem ali drugem zakonu uporabljajo za Agencijo za zavarovalni nadzor v zvezi s posamezno vrsto nadzora.

508. člen (uporaba zaupnih informacij)

Agencija za zavarovalni nadzor sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. za preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja zavarovalnic, zlasti glede zahtevanega solventnostnega kapitala, zahtevanega minimalnega kapitala in sistema upravljanja;
2. za izrekanje ukrepov nadzora in kazni za prekrške ter vložitve ovadb zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
3. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in
4. v drugih sodnih ali upravnih postopkih.

509. člen (osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije sme Agencija za zavarovalni nadzor posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali osebam druge države članice:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja zavarovalnice ali v drugem podobnem postopku;
4. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v kazenskem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
6. organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov;
7. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državnemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov;
8. EIOPA v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo št. 1094/2010;
9. drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo nadzornega postopka.

(2) Oseba, ki ji Agencija za zavarovalni nadzor razkrije zaupne informacije po prejšnjem odstavku, jih sme uporabiti samo za namen izvajanja svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prejšnjega odstavka in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 507. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki so iz tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebami iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,
2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 507. in 508. členu tega zakona,
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena, in
4. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice zavarovalnice države članice, sme te zaupne informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

510. člen **(ukrepi za upravljanje nasprotij interesov)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi in uresničuje ustrezne ukrepe za ugotavljanje nasprotij med interesi zaposlenih pri Agenciji za zavarovalni nadzor in javnim interesom, da Agencija za zavarovalni nadzor izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu s tem in drugimi zakoni.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi in uresničuje učinkovit sistem za preprečevanje in upravljanje nasprotij interesov, ki obsega vse razumne ukrepe, zaradi preprečitve, da bi nasprotja interesov iz prejšnjega odstavka neugodno vplivala na uresničitev javnega interesa, da Agencija za zavarovalni nadzor izvaja svoje naloge in pristojnosti v skladu s tem in drugimi zakoni.

(3) Zaposleni v Agenciji za zavarovalni nadzor ne smejo biti člani organa vodenja ali nadzora zavarovalnice ali druge osebe, nad katerim Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor ali ki za opravljanje svojih storitev ali poslov po tem ali drugem zakonu pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

511. člen **(tarifa)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi:

1. višino taks za odločanje o posamičnih zadevah;
2. višino letnih nadomestil, ki jih za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona ali za opravljanje nadzora po drugem zakonu plačujejo osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor;
3. višino nadomestil za opravljanje drugih nalog, in sicer za izrekanje ukrepov nadzora iz 3. točke prvega odstavka 280. člena tega zakona in za opravljanje drugih nalog, ki jih po tem ali drugem zakonu opravlja Agencija za zavarovalni nadzor;
4. višino taks za izdajo potrdil, za izdajo izpisov iz evidenc, za izdelavo fotokopij listin ali za izdelavo dvojnikov odločb, soglasij, odredb in sklepov.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor določi letna nadomestila iz 2. točke prejšnjega odstavka v taki višini, da vsota letnih nadomestil, ki jih plačujejo subjekti nadzora za posamezno vrsto nadzora, ne preseže stroškov Agencije za zavarovalni nadzor, povezanih s to vrsto nadzora.

(3) Tarifa oziroma njene spremembe se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Agencija za zavarovalni nadzor pred objavo pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam.

(4) Višina nadomestila za izrek ukrepa nadzora, ki ga plača subjekt nadzora, je sorazmerna z vrsto in obsegom opravljenega nadzora nad tem subjektom nadzora.

(5) Če zavarovalnica ne plača letnega nadomestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena za posamezno leto do 30. junija naslednjega leta, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici s sklepom naloži plačilo.

(6) O povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog iz 3. točke prvega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor s posebnim sklepom, če o tem ni bilo odločeno v odločbi.

(7) Proti sklepu in odločbi v delu, ki vsebuje odločitev o povrnitvi nadomestil za opravljanje drugih nalog, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva, če ta ni dovoljen zoper odločbo.

(8) Ne glede na drugi stavek prvega odstavka 484. člena tega zakona, postane sklep iz petega ali šestega odstavka tega člena, izvršljiv v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek o izvršljivosti sklepa.

512. člen (viri sredstev)

(1) Sredstva za delo Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,
2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija za zavarovalni nadzor s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki, realiziranega v preteklem letu, se del izloči v rezerve Agencije za zavarovalni nadzor v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za zavarovalni nadzor za leto, v katerem je bil presežek realiziran, ostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

513. člen (presežek odhodkov nad prihodki)

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Agencije za zavarovalni nadzor se krije iz rezerv Agencije za zavarovalni nadzor, če pa rezerve ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

514. člen (finančni načrt in letni obračun)

(1) Strokovni svet agencije do 31. marca vsakega leta sprejme letni obračun za preteklo leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor pregleda pooblaščen revizor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ministru, pristojnemu za finance, v desetih dneh po sprejetju dostavi letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt.

(4) Šteje se, da sta finančni načrt in letni obračun potrjena, če Vlada Republike Slovenije v 15 dneh po njenem prejemu ne odloči drugače.

(5) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet agencije.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor z letnim obračunom in finančnim načrtom seznaní Državni zbor Republike Slovenije. Letni računovodski izkazi so sestavni del letnega poročila in se objavijo.

515. člen **(nadzor nad uporabo sredstev)**

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije za zavarovalni nadzor opravlja Računsko sodišče.

516. člen **(prenos zavarovalnih pogodb)**

(1) Zavarovalnica lahko s pogodbo na osebe iz četrtega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: prevzemna zavarovalnica) prenese zavarovalne pogodbe v posamezni zavarovalni skupini ali zavarovalni vrsti (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) hkrati s prenosom sredstev v vrednosti zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa.

(2) Za prenos zavarovalnih pogodb ni potrebno soglasje zavarovalcev.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena začne učinkovati z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb. Pred tem zavarovalnega portfelja ni dovoljeno prenesti na prevzemno zavarovalnico.

(4) Zavarovalnica lahko prenese zavarovalne pogodbe na:

1. drugo zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. zavarovalnico države članice,
3. podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, če je sedež podružnice v Republiki Sloveniji,
4. podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, če je sedež podružnice v državi članici in če zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo izključno nevarnosti v tej državi članici.

(5) Zavarovalnica zavarovalne pogodbe prenese na prevzemno zavarovalnico najpozneje v treh mesecih od dneva prejema dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb, sicer dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb preneha.

(6) Zavarovalnica v roku 30 dni od dneva prenosa zavarovalnih pogodb Agenciji za zavarovalni nadzor predloži dokazila, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene na prevzemno zavarovalnico.

(7) Če zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v roku štirih mesecev od dneva prejema dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb ne predloži dokazil iz prejšnjega odstavka, ali če iz dokazil ne izhaja, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene v roku iz petega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ugotovi, da je dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb prenehalo veljati.

517. člen **(obveščanje zavarovalcev)**

(1) Prevzemna zavarovalnica nemudoma po prejemu dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb o prenosu obvesti zavarovance.

(2) Prevzemna zavarovalnica o prenosu zavarovalnih pogodb obvesti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja in na svojih javno dostopnih internetnih straneh na območju, na katerem zavarovanja, ki se prenašajo, krijejo nevarnosti, razen ob zavarovanju izvoznih kreditov, pri čemer je treba zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža.

Pozavarovalnicam in zavarovalnicam za prenos pozavarovalnih pogodb pri obveščanju zavarovalcev ni treba uporabljati sredstev javnega obveščanja.

519. člen

(odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če:

1. je vrednost sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, ali vrednost sredstev omejenega sklada nižja od višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, ali če obstajajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb;
2. prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah ali vrstah, ki so predmet prenosa, ali če bi bilo zaradi prevzema portfelja lahko ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o upravljanju tveganj;
3. so nadzorni organi države članice od zavarovalnice, ki je udeležena pri prenosu, zahtevali sanacijski načrt iz 249. člena ali finančni načrt iz 250. člena tega zakona.

(2) V primeru iz 2. in 4. točke četrtega odstavka 516. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če nadzorni organ države članice predhodno izda potrdilo:

1. da bo prevzemna zavarovalnica s sedežem v državi članici dosegala zahtevani solventnostni kapital tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb,
2. da prevzemna zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa.

(3) Če v primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglaša nadzorni organ te države članice. Če nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo soglasja o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglaša.

(4) Določbe drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(5) Če potrebuje zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, Agencija za zavarovalni nadzor odloči o tem soglasju.

(6) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporoči nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(7) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu drugega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor izda ustrezno potrdilo oziroma odloči o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu tretjega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev iz zavarovalnih pogodb niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja odloči v roku treh mesecev od prejema obvestila nadzornega organa države članice o nameravanem prenosu.

520. člen

(prenos zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice tretje države)

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice tretje države, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se smiselno uporabljajo člani 516 do 519 tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb podružnice iz prejšnjega odstavka na podružnico zavarovalnice s sedežem v tretji državi, katere sedež je v drugi državi članici, če nadzorni organ države članice predhodno izda ta potrdila:

1. iz tretjega odstavka prejšnjega člena,
2. da zakonodaja države članice dovoljuje takšen prenos in
3. da nadzorni organ soglaša s prenosom.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ne soglaša s prenosom zavarovalnih pogodb podružnice zavarovalnice s sedežem v tretji državi, katere sedež je v državi članici, na podružnico zavarovalnice tretje države, ki ima sedež v Republiki Sloveniji:

1. če je vrednost sredstev, ki krijejo zavarovalno-tehnične rezervacije, oziroma vrednost sredstev omejenega sklada nižja od višine rezervacij, ki jih je treba oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa;
2. če prevzemna podružnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa;
3. če prevzemna podružnica po prevzemu zavarovalnih pogodb ne bo več izpolnjevala zahtevanega solventnostnega kapitala;
4. zaradi drugih razlogov, ki bi ogrozili upravljanje tveganj prevzemne podružnice.

528. člen

(pravila zavarovalnic glede upoštevanja spola kot osebne okoliščine)

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila in merila uporabe sedmega odstavka 521. člena tega zakona.

534. člen

(sozavarovalni posli na ravni EU)

(1) Za namen tega člena je sozavarovanje na ravni EU zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona,
- b) zavarovanje krije nevarnost z eno samo pogodbo ob plačilu celotne premije za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovalnic, vsaka za svoj delež, pri čemer je ena od zavarovalnic vodilna zavarovalnica,
- c) zavarovanje krije nevarnost, ki se nahaja znotraj EU,
- d) za namen zagotovitve kritja tveganj se vodilna zavarovalnica obravnava kot ena zavarovalnica, ki krije celotna tveganja,
- e) vsaj ena od zavarovalnic je v pogodbi udeležena prek sedeža zavarovalnice ali podružnice, ustanovljene v državi članici, ki ni država članica vodilne zavarovalnice,
- f) vodilna zavarovalnica v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja, določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsaka zavarovalnica, ki krije nevarnost v smislu določb prejšnjega odstavka, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena, če takšnih predpisov ni, pa v skladu z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so zavarovalno-tehnične rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilna zavarovalnica v skladu s predpisi države članice, v kateri ima sedež.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor za namen opravljanja sozavarovalnih poslov na ravni EU izmenjuje informacije z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Za izmenjavo informacij se uporablja 11.3. oddelek tega zakona.

(5) Za zavarovalnice, ki niso vodilne zavarovalnice, za posle sozavarovanja iz tega člena ne velja obveznost obveščanja iz 131. in 134. člena tega zakona, ter obveznost imenovanja predstavnika iz 3. točke prvega odstavka 136. člena tega zakona.

535. člen

(sozavarovalni posli na ravni tretjih držav in EU)

(1) Sozavarovanje na ravni tretjih držav in EU je zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) zavarovanje krije velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona,

- b) zavarovanje krije nevarnosti z eno samo pogodbo ob plačilu celotne premije za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovalnic, vsaka za svoj delež, pri čemer je ena od zavarovalnic vodilna zavarovalnica,
 - c) pogodba o sozavarovanju se lahko sklene v obliki pozavarovalne pogodbe,
 - d) zavarovanje krije nevarnosti, ki se nahajajo v tretjih državah,
 - e) vodilna zavarovalnica je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice ali na območju tretje države in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,
 - f) vodilna zavarovalnica v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.
- (2) Vsaka zavarovalnica, ki krije nevarnosti v smislu določb prejšnjega odstavka, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena, če takšnih predpisov ni, pa v skladu z običajno prakso v tej državi.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so zavarovalno-tehnične rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilna zavarovalnica, v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljena.
- (4) Agencija za zavarovalni nadzor za namen opravljanja sozavarovalnih poslov na ravni tretjih držav in EU izmenjuje informacije z drugimi zadevnimi nadzornimi organi držav članic. Za izmenjavo informacij se uporablja 11.3. oddelek tega zakona.

536. člen **(zavarovalni in pozavarovalni pool)**

- (1) Dve ali več zavarovalnic, ki lahko opravljajo zavarovalne ali pozavarovalne posle na območju Republike Slovenije, lahko ustanovi zavarovalni ali pozavarovalni pool za opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov, ki krijejo nevarnosti, razvrščene v zavarovalne vrste iz 8., 9., 13. in 16. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona in druge velike nevarnosti iz 532. člena tega zakona.
- (2) Za zavarovalni ali pozavarovalni pool se uporabljajo določbe zakona, ki ureja poslovanje gospodarskih družb o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.
- (3) Zavarovalni ali pozavarovalni pool nastopa v razmerjih, ki se nanašajo na sklepanje in izvrševanje zavarovalnih ali pozavarovalnih pogodb v svojem imenu in za račun svojih članic, in sicer v zavarovalnih vrstah, za katere imajo članice dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.
- (4) Za zavarovalni ali pozavarovalni pool se smiselno uporabljajo 52. člen, 3. poglavje, 4.4., 4.5., 4.6. in 4.8. oddelek, razen prvega odstavka 177. člena, 242., 243., 246. in 252. člen, 5. poglavje, razen 261. do 264. člena, 6. in 7. poglavje, razen 7.8. oddelka, 9., 12. in 13. poglavje ter 610., 611. in 621. člen tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.
- (5) Zavarovalni ali pozavarovalni pool za svoje članice izračunava zavarovalno-tehnične rezervacije, ki jih članice oblikujejo zaradi poslov, ki jih sklepa zavarovalni ali pozavarovalni pool za račun svojih članic. Zavarovalni ali pozavarovalni pool Agenciji za zavarovalni nadzor poroča o izračunanih zavarovalno-tehničnih rezervacijah v roku enega meseca po izteku posameznega trimesečja. Za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij in za poročanje o izračunanih zavarovalno-tehničnih rezervacijah za zavarovalni ali pozavarovalni pool veljajo določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o izračunu zavarovalno-tehničnih rezervacij pri zavarovalnicah in o poročanju zavarovalnic o zavarovalno-tehničnih rezervacijah.
- (6) Za člana posloводства zavarovalnega oziroma pozavarovalnega poola se smiselno uporabljajo 56. do 61., 63. do 65. in 612. člen tega zakona.

537. člen **(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola)**

- (1) Dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola lahko opravlja samo zavarovalni ali pozavarovalni pool, ki je pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola:

1. če zavarovalni ali pozavarovalni pool ne izpolnjuje pogojev za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, določenih s tem oziroma drugim zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
2. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola;
3. če člani posloводства nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana posloводства zavarovalnega ali pozavarovalnega poola;
4. če iz podatkov, ki jih ima na voljo Agencija za zavarovalni nadzor, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih zavarovalni ali pozavarovalni pool opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil ali opustil, ogroženo poslovanje zavarovalnega ali pozavarovalnega poola v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.

(3) Za prenehanje dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola se smiselno uporabljajo določbe 122. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnemu ali pozavarovalnemu poolu dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega ali pozavarovalnega poola v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je zavarovalnemu ali pozavarovalnemu poolu odredila dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona in pristojni organ v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov posloводства in imenoval novih, ali če tudi novoimenovani člani posloводства v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odprave kršitev ali izvršitve dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz 5. točke prvega odstavka 308. člena tega zakona;
3. če zavarovalnica, ki je članica zavarovalnega ali pozavarovalnega poola, nima dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša dejavnost zavarovalnega ali pozavarovalnega poola.

539. člen (namenska družba)

(1) Namenska družba je pravna oseba, ki:

1. ni zavarovalnica,
2. financira in prevzame tveganja zavarovalnic,
3. je ustanovljena z namenom financiranja in prevzemanja tveganja zavarovalnic.

(2) Namenska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, preden začne prevzemati tveganja zavarovalnic, pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor – dovoljenje za prevzemanje tveganj.

(3) Namenska družba financira tveganja z izdajo dolžniških finančnih instrumentov ali z drugačnim finančnim mehanizmom, pri čemer so pravice oseb, ki so vplačale dolžniške finančne instrumente ali drug finančni mehanizem, do poplačila podrejene pozavarovalnim obveznostim namenske družbe.

(4) Namenska družba opravlja samo aktivnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic in aktivnosti, ki izhajajo iz prevzemanja tveganj.

(5) Za namensko družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni v tem zakonu drugače določeno.

540. člen (obseg dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenju za prevzemanje tveganj zavarovalnice določi vrste tveganj, ki jih sme namenska družba prevzemati.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prevzemanje določenih tveganj iz prejšnjega odstavka, če ugotovi, da namenska družba izpolnjuje pogoje za prevzemanje teh tveganj in pogoje, določene s predpisi iz 538. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic, če iz podatkov, ki jih ima na voljo, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih namenska družba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo obvladovanje prevzetih tveganj zavarovalnic ali ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem namenske družbe.

(4) Za pokrivanje drugih vrst tveganj, ki v dovoljenju niso navedena, namenska družba pridobi novo dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic.

(5) Za postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja namenski družbi se smiselno uporablja 10.4. oddelek tega zakona, če ni v tem poglavju drugače določeno.

541. člen

(ukrepi nadzora nad namensko družbo)

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da namenska družba krši ta zakon ali druge predpise iz 538. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo 302. do 306. člen in druge določbe tega zakona, ki se nanašajo na postopek izdaje odredbe o odpravi kršitev zavarovalnici, 313. in 314. člen in druge določbe tega zakona, ki urejajo postopek izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja zavarovalnici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko namenski družbi za uresničevanje tega zakona in drugih predpisov iz 538. člena tega zakona naloži ukrepe glede:

1. pogodb,
2. naložb,
3. sposobnosti in primernosti oseb, ki vodijo namensko družbo,
4. lastnikov namenske družbe,
5. sistema upravljanja,
6. računovodskih postopkov,
7. računovodskih in previdnostnih zahtev ter zahtev po statističnih podatkih,
8. solventnostnih zahtev.

542. člen

(odvzem in prenehanje dovoljenja za prevzemanje tveganj zavarovalnic)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. če namenska družba ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora nad njenim poslovanjem;
3. če namenska družba ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev;
4. če je namenski družbi naložila ukrepe iz drugega odstavka prejšnjega člena in namenska družba ukrepov v določenem roku ni izvedla;
5. če so podane okoliščine, ki bi predstavljale razlog za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba namenske družbe;
6. če namenska družba ne izpolnjuje tehničnih, organizacijskih, kadrovskih oziroma drugih pogojev za prevzemanje tveganj.

(2) Za ponavljajočo se kršitev iz 2. točke prejšnjega odstavka šteje kršitev, pri kateri namenska družba kršitev ponovno stori najmanj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(3) Dovoljenje za prevzemanje tveganj zavarovalnic preneha:

1. če namenska družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
2. če namenska družba preneha opravljati dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,
 4. z zaključkom redne likvidacije,
 5. z izbrisom namenske družbe iz registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,
 6. s prejemom izjave namenske družbe, da je prenehala opravljati dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic in ustreznih dokazil.
- (4) Namenska družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti prevzemanja tveganj zavarovalnic.
- (5) Če nastopi razlog iz tretjega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.
- (6) Za postopek odločanja o izdaji ugotovitvene odločbe iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki se uporabljajo za postopek odločanja o izdaji ugotovitvene odločbe zavarovalnici.

543.b člen **(zavarovalni zastopnik)**

- (1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja, ki jih opravlja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali drugega odplačnega razmerja. Posli zavarovalnega zastopanja so zlasti:
1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
 2. aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
 3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.
- (2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo ali podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.

544. člen **(zavarovalno zastopniška družba)**

- (1) Zavarovalno zastopniška družba je pravna oseba, ki proti plačilu opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb.
- (2) Za dejavnost zavarovalnega zastopanja se štejejo zlasti naslednje storitve:
1. sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice,
 2. aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe,
 3. pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, zlasti pri reševanju zahtevkov do zavarovalnice.
- (3) Določbe tega zakona o zavarovalno zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost zastopanja zavarovalnic pri sklepanju zavarovalnih pogodb, in za banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona.
- (4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno zastopniška družba oziroma zavarovalno zastopanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

548. člen **(zavarovalni posrednik)**

- (1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja.
- (2) Za posle zavarovalnega posredovanja se šteje posredovanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb ene zavarovalnice ali več zavarovalnic, ki ga proti plačilu začne opravljati ali opravlja zavarovalni

posrednik, in sicer tako, da si prizadeva navezati stik zavarovalca z zavarovalnico, da bi z njo sklenil zavarovalno pogodbo. Posli zavarovalnega posredovanja zajemajo zlasti aktivnosti v zvezi s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe in pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

549. člen **(zavarovalno posredniška družba)**

(1) Zavarovalno posredniška družba je pravna oseba, ki proti plačilu opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Za zavarovalno posredniško družbo se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek prejšnjega člena.

(3) Določbe tega zakona o zavarovalno posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za samostojnega podjetnika posameznika, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja dejavnost posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(4) V sodni register oziroma drug ustrezen register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede zavarovalno posredniška družba ali zavarovalno posredovanje ali izpeljanke iz teh besed, če oseba ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega posredovanja.

558. člen **(splošne določbe)**

(1) Dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja samo zavarovalno zastopniška ali posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Za opravljanje dejavnosti po prejšnjem odstavku se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega, tretjega, šestega ali osmega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi zastopniki dopolnilnih zavarovanj, ki so pridobili dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(4) Zastopnik dopolnilnih zavarovanj je vsaka pravna oseba ali posameznik, razen kreditne institucije in investicijskega podjetja, kot sta opredeljena v 1. in 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, ki začne proti plačilu opravljati ali opravlja distribucijo zavarovalnih produktov kot dopolnilno dejavnost, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. glavna poklicna dejavnost te osebe ni distribucija zavarovalnih produktov;
 2. oseba samo lastnim strankam distribuira določene zavarovalne produkte, ki dopolnjujejo blago ali storitev, s katero ta oseba ustvarja na trgu prihodke v okviru opravljanja svoje dovoljene dejavnosti.
- (5) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na zastopnike dopolnilnih zavarovanj in se sklicujejo na družbo, se smiselno uporabljajo za zastopnike dopolnilnih zavarovanj, ki niso ustanovljeni kot gospodarska družba.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja distribucijo zavarovalnih produktov, kadar so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. zavarovanje je dopolnitev ali je v povezavi z izdelkom ali storitvijo, ki jo zastopnik dopolnilnih zavarovanj zagotavlja, in krije:
 - nevarnost okvare, izgube ali poškodovanja izdelkov ali stvari ali neuporabe storitve, ki jo posreduje, ali

- nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo vplačano pri tem ponudniku, in

2. sorazmerni znesek letne premije zavarovanja ni višji od 600 eurov,

3. ne glede na prejšnjo točko znesek premije, plačan na osebo, ne presega 200 eurov, kadar je zavarovanje sklenjeno za tri mesece ali manj.

(7) Zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba in zavarovalno posredniška družba, ki opravlja dejavnost distribucije prek zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz prejšnjega odstavka, zagotovijo, da:

1. ima potencialni zavarovalec pred sklenitvijo pogodbe na voljo informacije o njeni identiteti in naslovu ter postopkih iz 579. člena tega zakona, ki zavarovalcem, zavarovancem in drugim upravičencem iz zavarovalne pogodbe omogočajo vlaganje pritožb;

2. so vzpostavljene ustrezne in sorazmerne ureditve za skladnost s prvim in drugim odstavkom 524. člena, prvim odstavkom 527.a člena in četrtem do osmim odstavkom 522. člena tega zakona ter da so pred predložitvijo pogodbe upoštevane zahteve in potrebe stranke;

3. se pred sklenitvijo pogodbe stranki zagotovi dokument z informacijami o zavarovalnem produktu iz sedmega odstavka 545. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko dejavnost zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje te dejavnosti pridobile dovoljenje Evropske centralne banke. Evropska centralna banka izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor. Za dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja se smiselno uporablja zakon, ki ureja bančništvo.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor mnenje iz prejšnjega odstavka poda v 45 dneh od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano.

(10) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od dneva izdaje dovoljenja.

(11) Banka Slovenije obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o odvzemu oziroma prenehanju veljavnosti dovoljenja iz osmega odstavka tega člena v 15 dneh od izdaje odločbe.

561. člen

(dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja)

(1) Posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi, zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena tega zakona ali banki iz osmega odstavka 558. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik je oseba, ki pod nadzorom in ob navzočnosti mentorja, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, išče potencialne zavarovalce in sodeluje pri predstavitvi mentorja zavarovanj potencialnim zavarovalcem, pri čemer sme sam predstavljati zgolj osnovne značilnosti zavarovanja, kot so predmet zavarovanja, zavarovane nevarnosti, zavarovalna kritja, izključitve zavarovalnega kritja in zavarovalne vsote. Pomožni zavarovalni zastopnik ali posrednik ne sme sklepati zavarovanj ali podajati drugih izjav v imenu ali za račun zavarovalnice, zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika se všteva v dokazovanje pogoja trimesečnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Posamezni mentor iz prvega stavka tega odstavka je lahko hkrati mentor le petim pomožnim zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom. Mentor iz prvega stavka tega odstavka je odgovoren za pravilnost in resničnost podanih izjav pomožnega zavarovalnega zastopnika ali posrednika, ki so podane potencialnemu zavarovalcu.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja,
2. ima najmanj trimesečne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobila na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalnico, zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj iz tretjega odstavka 558. člena ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona,
3. obvlada slovenski jezik,
4. da v zadnjih petih letih ni bila pravnomočno in nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev,
5. da nad njo ni bil začet postopek osebnega stečaja,
6. ji Agencija za zavarovalni nadzor ni odvzela dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja pred manj kot petimi leti iz kateregakoli razloga iz 1. do 11. točke osmega odstavka tega člena.

(4) Če je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, v ponovni zahtevi za izdajo dovoljenja priloži dokazila, da je izpolnila pogoja iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka po datumu odvzema dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi, če iz podatkov, ki jih ima na voljo, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja ali zaradi ravnanj, ki jih je storila ali opustila, ogroženo opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad opravljanjem poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(6) Zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki se stalno poklicno usposabljujejo tako, da ohranijo primerno raven storitev, ki ustreza njihovi vlogi in zavarovalniškemu trgu.

(7) Zavarovalni posrednik zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega posredovanja predloži tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 551. člena tega zakona.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;
2. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki niso izkaz dejanskega stanja;
3. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pooblaščenim osebam ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopke pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
4. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik krši določbo drugega odstavka tega člena glede največjega dovoljenega števila pomožnih zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov pod mentorstvom;
5. je bil zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pravnomočno in nepogojno obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo ali pravni promet na kazen zapora več kot treh mesecev;
6. je bil nad zavarovalnim zastopnikom ali posrednikom začel postopek osebnega stečaja;
7. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz devetega do petnajstega odstavka 521. člena, iz četrtega do osmega odstavka 522. člena, iz prvega ali drugega odstavka 524. člena ter 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d ali 545. člena tega zakona;
8. zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 550. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 551. člena tega zakona;
9. je zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;

10. zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtem odstavkom 551. člena tega zakona;

11. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik kot mentor dopušča pomožnemu zavarovalnemu zastopniku ali zavarovalnemu posredniku, da krši drugi odstavek tega člena;

12. zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznost iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za ponavljajočo se kršitev iz 7., 8. in 12. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik ali posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(10) Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati s prejemom izjave zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, da je prenehal opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(11) Če nastopi razlog iz prejšnjega odstavka, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(12) Z odločbo o pogojnem odvzemu dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odzem ne bo izvršil, če zavarovalni zastopnik ali posrednik v preizkusnem obdobju, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil novih dejanj, zaradi katerih je mogoče odvzeti dovoljenje. V primeru kršitev iz 5., 7., 8. in 9. točke osmega odstavka tega člena pogojni odzem dovoljenja ni mogoč.

(13) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalni zastopnik oziroma posrednik v preizkusnem obdobju stori novo dejanje, zaradi katerega je mogoče odvzeti dovoljenje.

(14) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da zavarovalnica, delodajalec, Slovensko zavarovalno združenje in združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, Slovensko zavarovalno združenje ali združenje zavarovalno zastopniških ali posredniških družb. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam. Agencija za zavarovalni nadzor o odvzetem dovoljenju obvesti tudi delodajalca ali drugega pogodbenika, če izve, da oseba, kateri je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali posredovanja na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali na podlagi drugega pravnega razmerja.

(15) Če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik prejel redno ali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe na podlagi drugega pravnega razmerja zaradi kršitev obveznosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja, delodajalec o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor ter nadzorni organ države gostiteljice.

562. člen

(register zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor skladno s šestim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor skladno s petim odstavkom tega člena vodi registre zavarovalnih zastopnikov in zavarovalnih posrednikov, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičeni opravljati posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi eno samo informacijsko točko, ki omogoča hiter in enostaven dostop do teh registrov, ki so v elektronski obliki, in jih redno posodablja.

(2) Zavarovalnica skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo

dejavnost zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja. Zavarovalnica v okviru vodenja registra navede tudi osebno ime člana njene uprave, ki je odgovoren za distribucijo zavarovalnih produktov.

(3) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zastopnik dopolnilnih zavarovanj in banka iz osmega odstavka 558. člena tega zakona skladno s petim odstavkom tega člena vodi register zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki na podlagi zaposlitve ali drugega pravnega razmerja z zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnikom dopolnilnih zavarovanj ali banko iz osmega odstavka 558. člena tega zakona opravljajo posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Zavarovalno zastopniška družba skladno s šestim odstavkom tega člena vodi register zavarovalno zastopniških družb in zastopnikov dopolnilnih zavarovanj, ki na podlagi pravnega razmerja z njo opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov so javni.

(5) Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v Republiki Sloveniji pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, številko in datum izdanega dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ter informacije o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Registri zavarovalnih zastopnikov oziroma zavarovalnih posrednikov, ki so v državi članici pridobili dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: osebno ime zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 573. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalnih zastopnikov ali zavarovalnih posrednikov v državi članici in o nadzornemu organu v državi članici.

(6) Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank s sedežem v Republiki Sloveniji vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, številko in datum izdanega dovoljenja, osebno ime in funkcijo poslovnih oseb družbe, ki so odgovorni za distribucijo zavarovalnih produktov, ter navedbo držav, v katerih lahko ta družba opravlja svojo dejavnost. Registri zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank držav članic vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, registracijsko številko, datum prejema obvestila iz prvega odstavka 573. člena tega zakona ter informacijo o registru zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj oziroma bank v državi članici in o nadzornem organu v državi članici. Pri zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah in bankah držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preko podružnice, ustanovljene na območju Republike Slovenije, se vpišejo v register tudi podatki o firmi in naslovu podružnice ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico. Registri zavarovalno zastopniških družb in zavarovalno posredniških družb tretjih držav, ki lahko preko podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vsebujejo naslednje podatke: firmo in naslov zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe, firmo in naslov podružnice, številko in datum izdanega dovoljenja ter osebna imena in funkcije oseb, ki vodijo podružnico.

(7) Osebe iz prvega odstavka tega člena, vpisane v register, Agencijo za zavarovalni nadzor obvestijo o vsaki spremembi podatkov, ki se vpisujejo v register, v osmih dneh od spremembe.

563. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki in zavarovalnimi posredniki, zavarovalno zastopniškimi in zavarovalno posredniškimi družbami ter zastopniki dopolnilnih zavarovanj opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz osmega odstavka 558. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za nadzor nad zavarovalnicami.

(3) Če zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali posredovanja v državi članici, krši predpise te države članice, ji oziroma mu Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s tem zakonom izreče ustrezen ukrep nadzora, o čemer obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(4) Kadar Agencijo za zavarovalni nadzor pristojni organ države gostiteljice, ki ugotovi, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj s sedežem v Republiki Sloveniji krši obveznosti, določene s predpisi države gostiteljice, in v skladu z drugim in tretjim odstavkom 575.a člena tega zakona ni pristojen za ukrepanje, Agencija za zavarovalni nadzor sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev, o čemer obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se smiselno uporabljata za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika v državi članici.

563.a člen

(ukrepi nadzora zaradi kršitev pri distribuciji zavarovalnih produktov)

Če zavarovalnica, zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba, zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik pri distribuciji zavarovalnih produktov krši določbe 522., 524., 528.b in 528.c, 545. ali 551. člena, Agencija za zavarovalni nadzor lahko izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. z odločbo odloči o javni objavi vrste kršitve in kršitelja, skladno z drugim odstavkom 281. člena tega zakona;
2. odredi prenehanje s kršitvijo in prepoved nadaljnje kršitve;
3. izreče odvzem dovoljenja za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
4. z odredbo začasno prepove članu poslovodstva zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe ali članu uprave zavarovalnice, v okvir katerega spada odgovornost za distribucijo zavarovalnih produktov, opravljanje te funkcije.

564. člen

(predpisi Agencije za zavarovalni nadzor)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnega znanja ter usposobljenosti, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona, ki so predpisani ob upoštevanju posebnosti dejavnosti zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja, in sicer: vsebino in obseg strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, način izvajanja preizkusa zahtevanega znanja, izvajalca preizkusa in način izvajanja tega javnega pooblastila pri izvajalcu preizkusa.

(2) Zahteve glede strokovnega znanja in usposobljenosti iz prejšnjega odstavka zajemajo najmanj:

1. za zavarovanja v okviru premoženjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 1. do 18. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, poznavanje:
 - a) splošnih pogojev teh zavarovanj, vključno z dodatnimi tveganji, če jih taka zavarovanja krijejo;
 - b) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov, ustrezni davčni predpisi ter predpisi o socialnem varstvu in delovnopравни predpisi;
 - c) obravnavanja zahtev zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;

- d) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
 - e) ocenjevanja potreb stranke;
 - f) zavarovalnega trga;
 - g) standardov poslovne etike in
 - h) finančnega področja.
2. za zavarovalne naložbene produkte poznavanje:
- a) zavarovalnih naložbenih produktov, vključno s splošnimi pogoji in neto premijami ter po potrebi zajamčenimi in nezajamčenimi prejemki;
 - b) prednosti in slabosti posameznih naložbenih možnosti za zavarovalce;
 - c) finančnih tveganj, ki jih nosijo zavarovalci;
 - d) zavarovanj, ki krijejo življenjska tveganja, ter drugih varčevalnih produktov;
 - e) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem;
 - f) zakonodaje na področju distribucije zavarovalnih produktov, kot so predpisi o varstvu potrošnikov in davčni predpisi;
 - g) zavarovalnega trga in trga varčevalnih produktov;
 - h) obravnavanja pritožb zavarovalcev, zavarovancev in drugih upravičencev iz zavarovanj;
 - i) ocenjevanja potreb stranke;
 - j) standardov poslovne etike;
 - k) finančnega področja ter
 - l) upravljanja navzkrižja interesov;
3. za zavarovanja v okviru življenjskega zavarovanja, uvrščena v zavarovalne vrste od 19. do 24. točke drugega odstavka 7. člena tega zakona, razen zavarovanj iz prejšnje točke, poznavanje:
- a) teh zavarovanj, vključno s splošnimi pogoji, zajamčenimi prejemki in po potrebi dodatnimi tveganji;
 - b) organizacije in prejemkov, ki jih zagotavlja pokojninski sistem, in
 - c) zavarovalnega pogodbenega prava, predpisov o varstvu potrošnikov in varstvu osebnih podatkov, predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ter po potrebi ustreznih davčnih predpisov, predpisov o socialnem varstvu in delovnopravnih predpisov.
- (3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejše:
- 1. pogoje za stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona in postopke za izkazovanje ustreznosti stalnega poklicnega usposabljanja. Stalno poklicno usposabljanje iz šestega odstavka 561. člena tega zakona obsega vsaj 15 ur poklicnega usposabljanja ali izpolnjevanja zahtev glede poklicnega razvoja letno, pri čemer upošteva značilnosti prodajanih produktov, vrsto poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, vlogo zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika ter aktivnosti, ki jih opravlja pri poslih zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
 - 2. pravila o načinu vodenja registrov iz 562. člena tega zakona, o podatkih, ki se vpisujejo v te registre, o načinu javnega dostopa do teh podatkov in o podrobnejši vsebini, načinu in rokih obveščanja o spremembi podatkov, ki se vpisujejo v te registre;
 - 3. vsebino poročil iz 571. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

564.a člen

(vložitve zahteve za izdajo dovoljenja preko spleta)

Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi spletni sistem v skladu z določbami Uredbe (EU) 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in razveljavitvi Direktive 1999/93/ES, ki je enostavno dostopen in omogoča vložitev zahteve za izdajo dovoljenj iz 561. in 569. člena tega zakona neposredno na spletu vložnikom, ki uporabljajo kvalificirano potrdilo za elektronski podpis, ki je prevzeto v spletnem brskalniku.

569. člen

(dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja)

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba pred vpisom ustanovitve v sodni register ali pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja so priloženi dokazi, iz katerih izhaja, da družba, za katero je zahteva za izdajo dovoljenja vložena, izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona, oziroma da zastopnik dopolnilnih zavarovanj izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 558. člena in pogoj iz drugega odstavka 567. a člena tega zakona, in naslednji podatki oziroma listine:

1. akt o ustanovitvi družbe;
2. seznam oseb, ki imajo ali bodo imele ob vpisu družbe v sodni register več kot 10 % delež v kapitalu družbe, z navedbo višine deležev;
3. seznam oseb, ki so tesno povezane z družbo;
4. pojasnilo, da deleži in tesne povezave iz prejšnjih dveh alinej ne bodo preprečevali izvajanja učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če zavarovalno zastopniška družba ali zavarovalno posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 565. do 568. členu tega zakona, oziroma če zastopnik dopolnilnih zavarovanj izpolnjuje pogoje iz četrtega odstavka 558. člena tega zakona in pogoj iz drugega odstavka 567. a člena tega zakona ter če deleži in tesne povezave iz prejšnjega odstavka ne bodo preprečevali izvajanja učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tudi v naslednjih primerih:

1. če je bilo družbi odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja in od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja še ni preteklo pet let;
2. če je ustanovitelj družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja in od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja še ni preteklo pet let, ali oseba, ki je bila zakoniti zastopnik takšne družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih, pred odvzemom dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
3. če iz podatkov, ki jih ima na voljo Agencija za zavarovalni nadzor, izhaja, da bi bilo lahko zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih družba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storila, ogroženo poslovanje družbe v skladu z določbami tega zakona ali bi bilo ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe;
4. če predpisi ali upravne določbe tretje države, ki se nanašajo na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je družba tesno povezana, ali težave pri izvajanju teh predpisov ali upravnih določb preprečujejo učinkovito izvajanje učinkovitega nadzora nad poslovanjem družbe.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz osmega odstavka 558. člena tega zakona.

570. člen

(odvzem in prenehanje veljavnosti dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. družba v postopku pregleda poslovanja podaja neresnične podatke, informacije ali poročila, ki ne izkazujejo dejanskega stanja;
 3. družba ali zavarovalni zastopnik ali zavarovalni posrednik, ki dela zanjo, huje krši 545., 547., 550., 551., 553. ali 555. člen tega zakona ali sistematično huje krši dobre poslovne običaje pri opravljanju dejavnosti ali poslov zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
 4. družba krši 567. člen tega zakona;
 5. zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 568. členom tega zakona;
 6. družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja;
 7. družba pooblaščenim osebam iz prvega ali drugega odstavka 295. člena tega zakona ne omogoči pregleda poslovanja ali ovira postopek pregleda poslovanja, kot je določen v 296. do 300. členu tega zakona;
 8. zavarovalni zastopnik, zavarovalni posrednik ali fizična oseba, ki za družbo opravlja posle zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, ponavljajoče krši prvi odstavek 561. člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo kršitev šteje kršitev, ki jo oseba ponovno stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve;
 9. družba ne izpolni odredbe Agencije za zavarovalni nadzor ali jo ponovno krši po tem, ko je Agencija za zavarovalni nadzor za istovrstno kršitev v preteklosti z odločbo na podlagi prvega odstavka 305. člena tega zakona ugotovila, da so bile pretekle kršitve odpravljene, ali se je v skladu s 306. členom tega zakona za pretekle kršitve štelo, da so odpravljene;
 10. je družbenik ali zakoniti zastopnik ali prokurist družbe oseba, ki je bila družbenik, katerega delež je omogočal vpliv na delovanje družbe, ali zakoniti zastopnik družbe kadarkoli v zadnjih dveh letih pred odvzemom dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja tej družbi, pri čemer je postala odločba o odvzemu dovoljenja tej družbi pravnomočna v zadnjih petih letih;
 11. družba ponavljajoče krši 560. člen tega zakona;
 12. družba ponavljajoče krši 567.a člen tega zakona.
- (2) Za odvzem dovoljenja po prejšnjem odstavku se smiselno uporabljata 313. in 314. člen tega zakona.
- (3) Za ponavljajočo se kršitev iz 6., 9., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena se šteje kršitev, ki jo družba znova stori vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve.
- (4) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja preneha veljati:
1. če družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,
 2. če družba preneha opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja za več kot eno leto,
 3. z začetkom stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije,
 4. s končano redno likvidacijo,
 5. z izbrisom družbe iz sodnega ali drugega ustreznega registra, razen kadar je dovoljenje prenehalo že na podlagi ene od prejšnjih točk,
 6. s prejemom izjave družbe, da je prenehala z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, in dokazila o vpisu spremembe dejavnosti v sodni ali drug ustrezen register ali o sprejemu sklepa pristojnega organa, kadar tak vpis ni predviden.
- (5) Družba Agencijo za zavarovalni nadzor obvesti o začetku ali prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.
- (6) Agencija za zavarovalni nadzor redno preverja veljavnost dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja. Če nastopi razlog iz četrtega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.
- (7) Odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja lahko predlagata zavarovalnica ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja, združenje zavarovalno zastopniških ali zavarovalno posredniških družb in Slovensko zavarovalno

združenje. Slovensko zavarovalno združenje obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor o odvzetih dovoljenjih iz prejšnjega stavka tega odstavka pošlje svojim članicam.

570.a člen
(začasna prepoved opravljanja nalog upravljanja zavarovalno zastopniške družbe ali zavarovalno posredniške družbe)

Če zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ne posluje v skladu z devetimi do šestnajstim odstavkom 521., četrtem do osmim odstavkom 522., prvim in drugim odstavkom 524. člena, 527.a, 528.a, 528.b, 528.c, 528.č, 528.d in 545. členom tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo začasno prepove članu poslovodstva zavarovalno zastopniške ali zavarovalno posredniške družbe, v odgovornost katerega spada distribucija zavarovalnih naložbenih produktov, opravljanje nalog člana poslovodstva.

571. člen
(poročanje)

(1) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj v osmih dneh obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o spremembi podatkov ali listin, predloženih na podlagi drugega odstavka 569. člena tega zakona.

(2) Zavarovalno posredniška družba Agenciji za zavarovalni nadzor poroča tudi o strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice.

572. člen
(opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in zavarovalnega posredovanja v državi članici gostiteljici)

(1) Zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba in zastopnik dopolnilnih zavarovanj lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja, za katero je pridobil dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice prek podružnice, stalnega predstavništva ali neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki namerava začeti opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v državi članici gostiteljici neposredno, o tem obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor in ji sporoči naslednje podatke:

1. ime, naslov in številko dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja;
2. državo članico ali države članice, v kateri oziroma katerih namerava delovati;
3. vrsto osebe iz prvega odstavka tega člena in po potrebi ime zavarovalnice, ki jo zastopa;
4. po potrebi zavarovalne vrste.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka pošlje obvestilo pristojnemu organu države članice gostiteljice. Agencija za zavarovalni nadzor pisno obvesti osebo iz drugega odstavka tega člena, da je pristojni organ države članice gostiteljice potrdil prejem obvestila.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pošiljanje obvestila iz drugega odstavka tega člena pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega dejavnosti, ki jih namerava opravljati oseba iz drugega odstavka tega člena, obstaja dvom o ustreznosti organizacijske strukture ali finančnega položaja te osebe. Če Agencija za zavarovalni nadzor zahteva za pošiljanje obvestila ne zavrne v roku iz prejšnjega odstavka in ga v istem roku tudi ne pošlje, ima ta oseba pravico do sodnega varstva, kakor da je bila zahteva za pošiljanje obvestila zavrnjena.

(5) Oseba iz drugega odstavka tega člena lahko začne opravljati dejavnost v državi članici gostiteljici po prejemu obvestila Agencije za zavarovalni nadzor iz tretjega odstavka tega člena. Agencija za

zavarovalni nadzor osebi iz drugega odstavka tega člena posreduje spletna naslova, kjer EIOPA objavi spletne povezave do spletnih mest pristojnih organov, kjer so objavljene informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi in kjer Agencija za zavarovalni nadzor objavi informacije o predpisih o zaščiti javnih koristih v Republiki Sloveniji.

(6) V primeru spremembe podatkov iz drugega odstavka tega člena oseba iz drugega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o tej spremembi vsaj en mesec pred njeno uvedbo. Agencija za zavarovalni nadzor o spremembi obvesti pristojni organ države članice gostiteljice takoj, ko je to izvedljivo, oziroma najpozneje en mesec po prejemu obvestila.

(7) Oseba iz prvega odstavka tega člena, ki namerava ustanoviti podružnico ali stalno predstavništvo na ozemlju države članice gostiteljice, to sporoči Agenciji za zavarovalni nadzor in ji predloži naslednje podatke:

1. ime in naslov ter številko dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja ali posredovanja;
2. državo članico, na ozemlju katere namerava posrednik ustanoviti podružnico ali stalno predstavništvo;
3. vrsto osebe iz prvega odstavka tega člena in po potrebi ime zavarovalnice, ki jo zastopa;
4. po potrebi zavarovalne vrste;
5. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem je mogoče pridobiti dokumente;
6. imena vseh oseb, ki so odgovorne za upravljanje podružnice ali stalnega predstavništva.

(8) Stalno predstavništvo osebe iz prvega odstavka tega člena, ki je enakovredno podružnici, se obravnava enako kot podružnica, razen če ta oseba ne vzpostavi takega stalnega predstavništva v drugi pravni obliki.

(9) Agencija za zavarovalni nadzor v enem mesecu po prejemu obvestila iz sedmega odstavka tega člena pošlje obvestilo pristojnemu organu države članice gostiteljice. Agencija za zavarovalni nadzor pisno obvesti osebo iz sedmega odstavka tega člena, da je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo.

(10) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za pošiljanje tega obvestila nadzornemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega dejavnosti, ki jih namerava oseba opravljati, obstaja dvom o ustreznosti organizacijske strukture ali finančnega položaja te osebe. Če Agencija za zavarovalni nadzor zahteve za pošiljanje obvestila ne zavrne v roku iz prejšnjega odstavka in ga v istem roku tudi ne pošlje, ima ta oseba pravico do sodnega varstva, kakor da je bila zahteva za pošiljanje obvestila zavrnjena.

(11) Agencija za zavarovalni nadzor po prejemu predpisov o zaščiti javne koristi države članice gostiteljice, ki jih prejme od pristojnega organa države članice gostiteljice, te pošlje osebi iz sedmega odstavka tega člena in jo obvesti, da lahko začne poslovati v državi članici gostiteljici pod pogojem, da upošteva te predpise.

(12) Kadar oseba iz sedmega odstavka tega člena v roku iz devetega odstavka tega člena ne prejme obvestila, da je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo, niti ji zahteva za pošiljanje obvestila ni bila zavrnjena, lahko ustanovi podružnico oziroma začne poslovati preko stalnega predstavništva.

(13) V primeru spremembe podatkov iz sedmega odstavka tega člena oseba iz sedmega odstavka tega člena obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o tej spremembi vsaj en mesec pred njeno uvedbo. Agencija za zavarovalni nadzor o tej spremembi obvesti pristojni organ države članice gostiteljice takoj, ko je to izvedljivo, oziroma najpozneje en mesec po prejemu obvestila.

(14) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika v državi članici.

(15) Določbe tega in 575. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona, pri čemer je organ, pristojen za sprejem in pošiljanje obvestil iz tega člena ter za medsebojno obveščanje iz 575. člena tega zakona, Banka Slovenije.

573. člen

(zavarovalno zastopniške in zavarovalno posredniške družbe ter zastopniki dopolnilnih zavarovanj države članice)

(1) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost neposredno, potem ko Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu organu matične države članice zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe oziroma zastopnika dopolnilnih zavarovanj potrdi prejem obvestila iz drugega ali sedmega odstavka prejšnjega člena. Agencija za zavarovalni nadzor potrdi prejem obvestila takoj po prejemu.

(2) Zavarovalno zastopniška ali zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki je v državi članici upravičen opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja oziroma dejavnost distribucije zavarovalnih produktov, lahko na območju Republike Slovenije opravlja to dejavnost prek podružnice potem, ko prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o predpisih o zaščiti javnih koristi iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona in obvestilo, da lahko začne poslovati v Republiki Sloveniji pod pogojem, da upošteva te predpise. Agencija za zavarovalni nadzor v mesecu dni od prejetja obvestila iz sedmega odstavka prejšnjega člena od pristojnega organa matične države članice temu organu sporoči predpise o zaščiti javnih koristi iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona.

(3) Za osebe iz prvega odstavka tega člena veljajo 521., 522., 524. do 527., 527.a, 528.a do 528.d., 543. do 558. člen, drugi odstavek 565. člena ter 571. in 571.a člen tega zakona glede poslov, ki jih oseba opravlja na območju Republike Slovenije.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(5) Določbe tega in 575. člena tega zakona se smiselno uporabljajo za banke držav članic.

**573.a člen
(nadzor)**

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalno zastopniškimi družbami, zavarovalno posredniškimi družbami in zastopniki dopolnilnih zavarovanj iz držav članic, ki na območju Republike Slovenije opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucijo zavarovalnih produktov. Za nadzor se uporabljajo določbe tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

**573.b člen
(ukrepi nadzora)**

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor meni, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, krši določbe tega zakona, o tem obvesti pristojni organ matične države članice in od njega zahteva informacije o tem, kako je oziroma bo ukrepal.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalno zastopniška družba, zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov na območju Republike Slovenije, krši katero izmed obveznosti iz tega zakona in da Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z drugim in tretjim odstavkom 575.a člena tega zakona ni pristojna za ukrepanje, svoje ugotovitve sporoči pristojnemu organu matične države članice.

(3) Če kljub ukrepom, ki jih sprejme pristojni organ matične države članice, ali če so sprejeti ukrepi neustrezni ali pomanjkljivi, ali če ukrepi niso bili izrečeni ali izvedeni, zavarovalno zastopniška družba,

zavarovalno posredniška družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, s svojim delovanjem še naprej povzroča nedvomno in obsežno škodo interesom potrošnikov Republike Slovenije ali urejenemu delovanju zavarovalniških trgov, ji Agencija za zavarovalni nadzor potem, ko je o tem obvestila pristojni organ matične države članice, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010 predloži zadevo v reševanje in mnenje EIOPI.

(5) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor brez predhodnega obveščanja pristojnega organa matične države članice zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj z odločbo prepove opravljanje dejavnosti na območju Republike Slovenije, če je takojšnje ukrepanje nujno za zaščito pravic potrošnikov.

(6) O izrečenih ukrepih iz tretjega in petega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni organ matične države članice, EIOPO in Evropsko komisijo.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice na območju Republike Slovenije.

573.c člen

(ukrepi nadzora v zvezi s kršitvami prvega odstavka 575.b člena tega zakona)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalni posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odredbo naloži odpravo kršitve, če krši predpise iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti, če ponavljajoče krši predpise iz prvega odstavka 575.b člena tega zakona, pri čemer se za ponavljajočo se kršitev šteje kršitev, ki jo družba ali zastopnik dopolnilnih zavarovanj storita vsaj enkrat v dveh letih po storitvi istovrstne kršitve.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalno zastopniški družbi, zavarovalno posredniški družbi ali zastopniku dopolnilnih zavarovanj iz države članice, ki na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja ali distribucije zavarovalnih produktov, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti, če je opravljanje dejavnosti te družbe v celoti ali večinoma usmerjeno na območje Republike Slovenije z izključnim namenom izogniti se pravnim določbam, ki bi se zanjo uporabljale, če bi imela sedež v Republiki Sloveniji, in če opravljanje te dejavnosti resno ogroža pravilno delovanje zavarovalnega trga v Republiki Sloveniji ob upoštevanju varstva potrošnikov.

(4) Pred izrekom ukrepa nadzora iz tega člena Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvesti pristojni organ matične države članice. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1094/2010 predloži zadevo iz prejšnjega stavka v reševanje in mnenje EIOPI.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika ali zavarovalnega posrednika države članice na območju Republike Slovenije.

575. člen

(medsebojno sodelovanje, obveščanje in izmenjava informacij nadzornih organov)

(1) Za potrebe opravljanja nadzora nad spoštovanjem določb tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in drugih zavezujočih predpisov, Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih

držav članic sodeluje in izmenjuje informacije, ki se nanašajo na distributerje zavarovalnih produktov, glede:

1. opravljanja storitev distribucije,
2. izpolnjevanja pogojev za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,
3. izpolnjevanja obveznosti v zvezi s posredovanjem informacij in organizacijo poslovanja,
4. izpolnjevanja obveznosti v zvezi s postopki odobritve produkta,
5. izpolnjevanja obveznosti v zvezi z distribucijo zavarovalnih naložbenih produktov.

(2) Za preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja v postopku izdaje dovoljenja in kasneje, kadar nastopijo okoliščine, ki lahko vplivajo na izpolnjevanje pogojev za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje informacije o zavarovalnih zastopnikih oziroma zavarovalnih posrednikih oziroma vložnikih zahtev za izdajo dovoljenja, ki se nanašajo na njihov ugled, strokovno znanje in usposobljenost.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje informacije o distributerjih zavarovalnih produktov, kadar jim je bil izrečen ukrep nadzora ali naložena globa zaradi kršitev tega zakona, na njegovi podlagi izdanih predpisov in drugih zavezujočih predpisov s področij iz prvega odstavka tega člena, ali kadar je bilo osebi odvzeto dovoljenje za opravljanje poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma zavarovalnega posredovanja, in sicer:

1. osebno ime in naslov ali firmo in sedež,
2. vrsto izrečenega ukrepa in morebitnih naloženih dodatnih ukrepov,
3. informacijo, ali je bila izrečena globa oziroma druga prekrškovna sankcija.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor EIOPI sporoči podatke o zavarovalnih zastopnikih, zavarovalnih posrednikih, zavarovalno zastopniških družbah, zavarovalno posredniških družbah, zastopnikih dopolnilnih zavarovanj in bankah iz osmega odstavka 558. člena tega zakona, ki so sporočile namero za čezmejno poslovanje v skladu s 572. členom tega zakona, in sicer na način, da ji istočasno posreduje obvestilo, ki ga po tretjem odstavku 572. člena tega zakona posreduje nadzornemu organu države članice. Agencija za zavarovalni nadzor na svojih spletnih straneh vzpostavi povezavo z enotnim elektronskim registrom EIOPE zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, zavarovalno zastopniških družb, zavarovalno posredniških družb, zastopnikov dopolnilnih zavarovanj in bank, ki lahko opravljajo posle ali dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor ima pravico spreminjati podatke v registru iz prejšnjega odstavka, če se spremenijo podatki, ki se vodijo v navedenem registru. Posameznike, katerih osebni podatki so shranjeni v registru iz prejšnjega odstavka in katerih osebni podatki se izmenjujejo, Agencija za zavarovalni nadzor z obvestilom, ki jim ga pošlje na podlagi trinajstega odstavka v povezavi v tretjim odstavkom 572. člena tega zakona, obvesti tudi, da imajo pravico dostopati do tako shranjenih podatkov.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Evropsko komisijo o vseh splošnih težavah, s katerimi se srečujejo zavarovalni zastopniki, zavarovalni posredniki, zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopniki dopolnilnih zavarovanj in banke iz osmega odstavka 558. člena tega zakona pri ustanavljanju ali pri opravljanju distribucije zavarovalnih produktov v tretji državi.

575.a člen

(razdelitev pristojnosti med matično državo članico in državo članico gostiteljico)

(1) Če je primarni kraj poslovanja zavarovalno zastopniške družbe, zavarovalno posredniške družbe, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banke, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v drugi državi članici, se lahko Agencija za zavarovalni nadzor dogovori s pristojnim organom te druge države članice, da ukrepa namesto Agencije za zavarovalni nadzor v zvezi s 50. členom, 3. točko prvega odstavka 63. člena, 280.a členom, tretjim do šestim odstavkom 281. člena, 2. točko prvega odstavka in četrtem odstavkom 289. člena, tretjim odstavkom 291. člena,

427. členom, drugim odstavkom 456. člena, 463. in 507. členom, devetim do šestnajstim odstavkom 521. člena, 522. členom, prvim in drugim odstavkom 524. člena, 528.a do 528.d členom, 545. in 546. členom, četrtem odstavkom 551. člena, drugim odstavkom 552. člena, 558., 560., 561. in 563. členom, prvim in drugim odstavkom 564. člena, 565. členom, 567.a in 568. členom, prvim do tretjim odstavkom 574. člena ter 579. in 623. členom tega zakona. V primeru dogovora Agencije za zavarovalni nadzor s pristojnim organom druge države članice iz tega odstavka, Agencija za zavarovalni nadzor o tem nemudoma obvesti zavarovalno zastopniško družbo, zavarovalno posredniško družbo, zastopnika dopolnilnih zavarovanj ali banko, ki opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja ali zavarovalnega posredovanja v drugi državi članici, in EIOPA.

(2) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, je odgovorna za zagotavljanje, da so storitve, ki jih oseba iz prejšnjega odstavka opravlja na ozemlju Republike Slovenije, v skladu z obveznostmi iz devetega do šestnajstega odstavka 521. člena, 522. člena, prvega in drugega odstavka 524. člena, prvega odstavka 527.a člena, 528.a do 528.d člena in 545. člena tega zakona.

(3) Kadar je Agencija za zavarovalni nadzor v vlogi pristojnega organa države gostiteljice, ima pravico, da opravlja nadzor nad osebo iz prvega odstavka tega člena in izreka ukrepe nadzora, ki so potrebni, da se Agenciji za zavarovalni nadzor omogoči izvajanje obveznosti iz prejšnjega odstavka v zvezi s storitvami, ki jih oseba iz prvega odstavka tega člena opravlja na ozemlju Republike Slovenije.

575.b člen

(objava predpisov o zaščiti javnih koristi)

(1) Agencija za zavarovalni nadzor objavi predpise o zaščiti javnih koristi, ki veljajo za opravljanje distribucije zavarovalnih produktov na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor redno posodablja informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi v Republiki Sloveniji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor vzpostavi kontaktno točko, kjer so zagotovljene informacije o predpisih o zaščiti javnih koristi v Republiki Sloveniji.

578. člen

(Slovensko zavarovalno združenje)

(1) Zavarovalnice in pozavarovalnice, ki lahko na ozemlju Republike Slovenije opravljajo zavarovalne posle, ter druge družbe in organizacije se lahko združujejo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli;

2. sprejema zavarovalne statistične standarde;

3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:

- izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil ter nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav in nezavarovanih čolnov,

- izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,

- izplačilo odškodnin iz naslova obveznih zavarovanj v prometu v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico;

4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice;

5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnega znanja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja ali posredovanja iz 1. točke tretjega odstavka 561. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s škodnim skladom in 5. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi z odškodninskim uradom se smiselno uporabljajo prvi odstavek 246. člena, 4.4. in 4.8. oddelka ter 5. in 7. poglavje tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanja smiselno uporabljajo 271., 272., 277., 293., 302. in 304. člen tega zakona.

(7) Kadar je Slovenskemu zavarovalnemu združenju izrečen ukrep nadzora, Agenciji za zavarovalni nadzor plača pavšalno nadomestilo stroškov postopka, kot je določeno v tarifi Agencije za zavarovalni nadzor.

22. ZAKON O FINANČNIH KONGLOMERATIH

2. člen (opredelitev pojmov)

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. banka:

- je pravna oseba – banka ali hranilnica, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali
- je pravna oseba, ki opravlja storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti in odobravanja kreditov za svoj račun in je pridobila dovoljenje za opravljanje teh storitev v drugih državah članicah ali tretji državi;

2. zavarovalnica:

- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov v skladu z zakonom, ki ureja zavarovalništvo ali
- je pravna oseba iz druge države članice, ki opravlja zavarovalne posle in je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice ali
- je pravna oseba iz tretje države, v kateri je pridobila dovoljenje, ki bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, sodila v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee, ter za poslovanje katere veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

3. pozavarovalnica:

- je zavarovalnica iz prve alinee 2. točke tega člena, ki opravlja izključno posle pozavarovanja, ali
- je pravna oseba iz druge države članice, ki ni zavarovalnica iz druge alinee 2. točke tega člena, in opravlja dejavnost pozavarovanja ter je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali
- je pravna oseba iz tretje države, ki ni zavarovalnica iz tretje alinee 2. točke tega člena, in je v tej državi pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti pozavarovanja ter bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, spadala v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee ter za njeno poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

4. pokojninska družba:

- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ali
 - je pravna oseba iz druge države članice, ki opravlja dejavnosti prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in je za to v tej državi članici pridobila dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali
 - je pravna oseba iz tretje države, ki bi, če bi bila ustanovljena v državi članici, spadala v okvir opredelitve pravne osebe iz prejšnje alinee ter za poslovanje katere veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, ki jih določa zakon, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
5. borzno posredniška družba:
- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje investicijskih storitev in poslov v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali
 - je investicijsko podjetje iz druge države članice, katerega osnovna dejavnost ali poslovanje je opravljanje investicijskih storitev in poslov za tretje osebe in za katero je v tej drugi državi članici pridobilo dovoljenje nadzornega organa te države članice, ali
 - je investicijsko podjetje iz tretje države, ki bi, če bi bilo ustanovljeno v državi članici, spadalo v okvir opredelitve investicijskega podjetja iz prejšnje alinee in je pooblaščen v tretji državi ter za poslovanje katerega veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista, določena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
6. družba za upravljanje:
- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, ali
 - je pravna oseba iz druge države članice, katere osnovna dejavnost je upravljanje investicijskih skladov, za katero je pridobila dovoljenje nadzornega organa druge države članice ali
 - je pravna oseba s sedežem v tretji državi, ki bi potrebovala dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, če bi imela svoj sedež v Republiki Sloveniji;
- 6.a upravitelj alternativnih investicijskih skladov:
- je pravna oseba, ki je v Republiki Sloveniji pridobila dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev za upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade,
 - je pravna oseba iz druge države članice, katere osnovna dejavnost je upravljanje enega ali več alternativnih investicijskih skladov, za katero je pridobila dovoljenje nadzornega organa druge države članice, ali
 - je pravna oseba s sedežem v tretji državi, ki bi potrebovala dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja alternativne investicijske sklade, če bi imela svoj sedež v Republiki Sloveniji;
7. nadzorovana oseba je oseba iz 1. do 6.a točke tega člena;
8. finančni sektor je sektor, sestavljen iz ene ali več oseb bančnega sektorja, zavarovalniškega sektorja ali sektorja trga vrednostnih papirjev, pri čemer:
- a) bančni sektor predstavljajo:
- banke iz 1. točke tega člena,
 - finančne institucije, ki niso banke iz 1. točke tega člena in katerih osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke iz 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 52/11 – popr., 59/11, 85/11, 48/12 in 105/12), ali
 - družbe, ki opravljajo pomožne storitve v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
- b) zavarovalniški sektor predstavljajo:
- zavarovalnice iz 2. točke tega člena,
 - pozavarovalnice iz 3. točke tega člena,
 - zavarovalniški holdingi po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, ali

- pokojninske družbe iz 4. točke tega člena;
 - c) sektor trga vrednostnih papirjev predstavljajo borzno-posredniške družbe iz 5. točke tega člena;
 - d) družbe za upravljanje se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključene v skladu s 6. členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;
 - e) upravitelji alternativnih investicijskih skladov se zaradi ugotovitve finančnega konglomerata in dopolnilnega nadzora štejejo za del sektorja iz finančnega sektorja iz 8.a, 8.b ali 8.c točke tega člena, v katerega so vključeni v skladu s 6.a členom tega zakona, ali se štejejo za del najmanjšega sektorja v finančnem sektorju, če ne pripadajo izključno posameznemu finančnemu sektorju iz 8.a, 8.b. ali 8.c točke tega člena;
9. sektorska pravila so določbe zakonskih in podzakonskih aktov, ki določajo pravila glede ustanavljanja, poslovanja in nadzora poslovanja nadzorovanih oseb posameznega finančnega sektorja;
 10. nadrejena oseba po tem zakonu:
 - je nadrejena družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe ali
 - je oseba, ki po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad podrejeno osebo;
 11. podrejena oseba po tem zakonu:
 - je podrejena družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe,
 - je oseba, nad katero nadrejena oseba po mnenju nadzornih organov dejansko izvaja prevladujoč vpliv, ali
 - je podrejena oseba podrejene osebe;
 12. udeležba pomeni, da:
 - je posamezna oseba neposredno ali posredno imetnik najmanj 20% glasovalnih pravic ali najmanj 20% deleža v kapitalu druge osebe ali
 - ima posamezna oseba zaradi dolgoročne poslovne povezave vpliv na upravljanje druge osebe;
 13. obvladovanje:
 - je upravljavska, kapitalska ali druga povezava med obvladujočo in odvisno osebo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe ali
 - je razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo z drugo osebo, ki je podobno razmerju iz prve alineje te točke;
 14. skupina je skupina oseb, ki jo sestavljajo:
 - nadrejena oseba,
 - podrejene osebe,
 - osebe, v katerih je nadrejena oseba udeležena,
 - osebe, vključno z morebitnimi podskupinami, v katerih so udeležene podrejene osebe,
 - osebe, ki so z nadrejeno osebo povezane z upravljanjem na enotni podlagi po pogodbi, sklenjeni z nadrejeno osebo; ali po določbah podjetniške pogodbe ali statuta teh oseb ali drugega pravnega temelja; ali prek istih odgovornih oseb, ki predstavljajo večinski del organov vodenja, nadzora ali posloводства nadrejene osebe in ene ali več drugih oseb;
 15. nadzorni organ je organ, ki je na podlagi sektorskih pravil pristojen za opravljanje nadzora nad nadzorovano osebo na posamični ali konsolidirani osnovi;
 16. pristojni nadzorni organ:
 - je nadzorni organ, ki je na podlagi sektorskih pravil pristojen za opravljanje konsolidiranega nadzora nad skupino oseb, v kateri je nadzorovana oseba iz finančnega konglomerata, še zlasti nadrejene osebe na vrhu posameznega sektorja;
 - je koordinator po 19., 20. ali 21. členu tega zakona;
 - je drug nadzorni organ, če tako odločijo nadzorni organi iz prve in druge alineje te točke;
 17. država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP);
 18. tretje države so države, ki niso države članice;
 19. Komisija je Evropska komisija;

20. dopolnilni nadzor je nadzor, ki ga pristojni nadzorni organ opravlja na podlagi tega zakona;
21. konsolidirani nadzor je nadzor na konsolidirani osnovi, ki ga nadzorni organi izvajajo po sektorskih pravilih;
22. EBA je Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12; v nadaljnjem besedilu: uredba 1093/2010/EU);
23. EIOPA je Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48; v nadaljnjem besedilu: uredba 1094/2010/EU);
24. ESMA je Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84; v nadaljnjem besedilu: uredba 1095/2010/EU);
25. ESA je skupni izraz za evropske nadzorne organe, in sicer: EBA, EIOPA in ESMA;
26. Skupni odbor je Skupni odbor evropskih nadzornih organov (ESA) ustanovljen s 54. členom naslednjih uredb: uredba 1093/2010/EU, uredba 1094/2010/EU in uredba 1095/2010/EU;
27. ESRB je Evropski odbor za sistemska tveganja, ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1).

11. člen

(izračun koeficienta bilančne vsote in kapitalskih zahtev)

(1) Pri izračunu koeficienta bilančne vsote iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona se seštevajo bilančne vsote posameznih oseb iz letnih računovodskih izkazov, če pa gre za udeležbo, se upošteva sorazmerni del bilančnih vsot posameznih oseb, pri katerih ima skupina udeležbo. Če so na voljo konsolidirani izkazi, se ti uporabijo namesto posameznih izkazov oseb v skupini.

(2) Pri izračunu koeficienta kapitalskih zahtev iz petega odstavka 9. člena tega zakona se smiselno uporabi prejšnji odstavek, pri čemer pa morajo nadzorni organi upoštevati določbe sektorskih pravil za izračun kapitalskih zahtev.

(3) Podrobnejši predpis v zvezi s prilagojenim načinom izračuna kapitalskih zahtev tudi za osebe v finančnem konglomeratu, ki niso nadzorovane ali niso vključene v izračun kapitalskih zahtev na konsolidirani osnovi, izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

15. člen

(sodelovanje nadzornih organov in posredovanje informacij pri ugotavljanju finančnega konglomerata)

(1) Nadzorni organi, ki so nadzorovanim osebam izdali dovoljenja, morajo na podlagi tega zakona ugotoviti katero koli skupino, ki bi lahko predstavljala finančni konglomerat po tem zakonu. Nadzorni organi morajo medsebojno sodelovati in si na zahtevo ali na lastno pobudo medsebojno izmenjevati informacije, ki so bistvene za ugotovitev obstoja finančnega konglomerata, v skladu s tem zakonom.

(2) Če nadzorni organi po medsebojni izmenjavi informacij ne razpolagajo z zadostnimi informacijami, ki jih potrebujejo za ugotovitev obstoja finančnega konglomerata, jih pridobijo od nadzorovanih oseb v skupini.

(3) Pristojni nadzorni organi za prilagojeni izračun kapitalskih zahtev v skladu z 11. členom tega zakona zahtevajo ustrezne informacije od nadrejenih nadzorovanih oseb. Kadar na vrhu skupine ni nadzorovane osebe, lahko pristojni nadzorni organi pridobijo takšne informacije od nadrejene osebe.

(4) Koordinator mora o ugotovitvi finančnega konglomerata in imenovanju koordinatorja obvestiti nadzorne organe, ki so izdali dovoljenja nadzorovanim osebam v skupini, pristojne organe v državi članici, v kateri ima mešani finančni holding svoj sedež, in Skupni odbor.

(5) Podrobnejši predpis v zvezi s posredovanjem informacij v skladu s tem členom izda minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

16. člen **(obvestilo o ugotovitvi finančnega konglomerata in določitev koordinatorja)**

(1) Če nadzorni organ na podlagi meril iz tega zakona ugotovi, da je posamezna nadzorovana oseba del skupine, ki je ali ki bi lahko bila finančni konglomerat v skladu s tem zakonom, je dolžan o tem nemudoma obvestiti druge udeležene nadzorne organe skupine in Skupni odbor.

(2) Nadzorni organi, ki so prejeli obvestilo iz prejšnjega odstavka, na podlagi izpolnjevanja meril iz tega zakona ugotovijo ali skupina izpolnjuje pogoje za finančni konglomerat in določijo koordinatorja ali druge pristojne nadzorne organe v skladu s 16. točko 2. člena ter z 19., 20. in 21. členom tega zakona.

(3) Kadar nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona ugotovi, da je del skupine, ki bi lahko predstavljala finančni konglomerat, mora v roku osmih dni od dneva ugotovitve o tem pisno obvestiti nadzorni organ. Podrobnejšo vsebino obvestila lahko s predpisom določi minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor.

26. člen **(izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev)**

(1) Za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda podzakonski akt v skladu s tehničnimi načeli in metodami iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, upošteva sektorske predpise posameznega finančnega sektorja.

(2) Koordinator posameznega finančnega konglomerata, po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in z nadzorovano osebo na vrhu finančnega konglomerata oziroma z mešanim finančnim holdingom, z odločbo določi, katera metoda iz prejšnjega odstavka se bo uporabljala za ta finančni konglomerat.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko nadzorni organ, če je na vrhu finančnega konglomerata nadzorovana oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov v Republiki Sloveniji ali mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, z odločbo zahteva, da se izračun opravi po metodi, predpisani s podzakonskim aktom iz prvega odstavka tega člena.

28. člen **(izvajanje dopolnilnega nadzora koncentracije tveganj)**

(1) Nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata ali mešani finančni holding (če na vrhu konglomerata ni nadzorovane osebe) ali druga nadzorovana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in s finančnim konglomeratom z odločbo določi koordinator, mora najmanj enkrat v šestih

mesecih poročati koordinatorju o pomembnejših koncentracijah tveganj na ravni finančnega konglomerata in mu predložiti ustrezne podatke. Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda predpis o pomembnejših koncentracijah tveganj nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu s tem zakonom in Prilogo II k Direktivi 2002/87/ES.

(2) Pri nadzoru spoštovanja določb o koncentraciji tveganj koordinator spremlja predvsem tveganja iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, z namenom ugotavljanja tveganj škodljivih vplivov na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu, tveganj konflikta interesov in tveganj nespoštovanja oziroma izogibanja določbam sektorskih pravil ter stopnjo ali obseg navedenih tveganj.

(3) Nadzorni organi lahko na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih pravil o koncentraciji tveganj predvsem, da bi preprečili izogibanje določbam sektorskih pravil.

30. člen (posli v skupini)

(1) Nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu morajo na ravni finančnega konglomerata skrbeti, da ne sklepajo takšnih poslov v skupini, ki bi imeli škodljiv vpliv na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu ali ki bi povzročili nastanek konflikta interesov oziroma s katerimi bi se osebe iz skupine lahko izognile določbam sektorskih pravil.

(2) Koordinator opravlja dopolnilni nadzor poslov v skupini nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu z določbami tega zakona, na njegovi podlagi sprejetih predpisov in sektorskih pravil. Koordinator nadzoruje posle v skupini z namenom ugotavljanja tveganj škodljivih vplivov na nadzorovane osebe v finančnem konglomeratu, tveganja konflikta interesov tveganja nespoštovanja oziroma izogibanja določbam sektorskih pravil ter ugotavljanja stopnje ali obsega navedenih tveganj.

(3) Koordinator po posvetovanju z pristojnimi nadzornimi organi in po posvetovanju z nadzorovano osebo na vrhu finančnega konglomerata oziroma z mešanim finančnim holdingom lahko z odločbo opredeli pomembne posle po vrednosti in vrsti. Do izdaje odločbe se šteje, da je posel v skupini pomemben, če njegova vrednost presega najmanj 5% skupnih kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata.

(4) Nadzorovana oseba iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki je na vrhu finančnega konglomerata ali mešani finančni holding (če na vrhu konglomerata ni nadzorovane osebe) ali druga nadzorovana oseba v finančnem konglomeratu, ki jo po posvetovanju z drugimi pristojnimi nadzornimi organi in s finančnim konglomeratom z odločbo določi koordinator, mora najmanj enkrat v šestih mesecih poročati koordinatorju o vsakem pomembnem poslu nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu. Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev in Agencijo za zavarovalni nadzor, izda predpis o pomembnih poslih nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu v skladu s tem zakonom in Prilogo II k Direktivi 2002/87/ES.

(5) Nadzorni organi lahko na ravni finančnega konglomerata uporabljajo določbe sektorskih pravil o poslih v skupini, predvsem za preprečitev izogibanja določbam sektorskih pravil.

35. člen (revizija nadzorovanih oseb v finančnem konglomeratu)

(1) Letno poročilo in konsolidirano letno poročilo nadzorovane osebe iz drugega odstavka 22. člena tega zakona mora pregledati pooblaščen revizor v skladu s sektorskimi pravili.

(2) Minister, pristojen za finance, v sodelovanju z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor in Slovenskim inštitutom za revizijo lahko podrobneje določi pogoje za izbiro revizorja oziroma revizorke (v nadaljnjem besedilu: revizor) nadzorovane osebe iz

drugega odstavka 22. člena tega zakona ter podrobnejšo vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(3) Koordinator lahko od revizorja nadzorovane osebe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

23. ZAKON O PREMOSTITVENEM ZAVAROVANJU POKLICNIH IN VRHUNSKIH ŠPORTNIKOV

22. člen

(prenos upravljanja premoženja premostitvenega sklada)

(1) Upravljavec premostitvenega sklada lahko pisno pooblasti osebo iz tretjega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec), da v njegovem imenu in za račun premostitvenega sklada opravlja storitev upravljanja premoženja premostitvenega sklada iz 1. točke 20. člena tega zakona.

(2) Upravljavec premostitvenega sklada in pooblaščenec skleneta pisno pogodbo, s katero upravljavec premostitvenega sklada podeli pooblastilo za opravljanje storitev upravljanja premoženja premostitvenega sklada pooblaščenцу in s katero pogodbeni stranki podrobneje opredelita medsebojne obveznosti, odgovornosti in pravice (v nadaljnjem besedilu: pogodba o prenosu).

(3) Pooblaščenec je lahko le oseba:

1. ki je nadzorovana s strani Agencije za trg vrednostnih papirjev oziroma drugega pristojnega organa države članice ali pristojnega organa tretje države in ki je pridobila dovoljenje tega organa za opravljanje storitev upravljanja premoženja za račun svojih strank;
2. ki za premostitveni sklad ne opravlja skrbniških storitev;
3. katere interesi niso v nasprotju z interesi pooblastitelja oziroma z interesi zavarovancev.

(4) S prenosom upravljanja premoženja premostitvenega sklada na pooblaščenca ni mogoče niti omejiti niti izključiti odškodninske odgovornosti upravljavca in skrbnika premoženja premostitvenega sklada (v nadaljnjem besedilu: skrbnik) za opravljanje izvedenih poslov.

(5) Upravljavec premostitvenega sklada podeli pooblastilo za upravljanje premoženja premostitvenega sklada upošteva naslednje pogoje in kriterije:

1. upravljavec premostitvenega sklada lahko, kljub podelitvi pooblastila, deluje in upravlja premostitveni sklad v najboljšem interesu zavarovancev;
2. upravljavec premostitvenega sklada ima v vsakem trenutku pregled nad izvajanjem posameznih poslov upravljanja premoženja;
3. upravljavec premostitvenega sklada lahko v skladu s podeljenim pooblastilom v vsakem trenutku poda pooblaščenцу nadaljnja navodila glede upravljanja premoženja premostitvenega sklada;
4. upravljavec premostitvenega sklada lahko v vsakem trenutku, če to zahteva interes zavarovancev, prekliče dano pooblastilo, pri čemer preklic pooblastila stopi v veljavo takoj;
5. s podelitvijo pooblastila se ne zmanjša učinkovitost in možnost opravljanja skrbniških storitev oziroma nalog skrbnika premostitvenega sklada;
6. skrbnik lahko ne glede na dano pooblastilo v vsakem trenutku pridobi vse podatke in dokumentacijo od upravljavca premostitvenega sklada, potrebne za nemoteno opravljanje skrbniških storitev in
7. skrbnik ima ne glede na podeljeno pooblastilo za opravljanje storitev oziroma poslov vedno pregled nad poslovanjem premostitvenega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve.

(6) Pogodba o prenosu začne veljati šele, ko da k njej pisno soglasje skrbnik.

(7) Skrbnik ne da soglasja k pogodbi, če oceni, da niso izpolnjeni pogoji iz 5. do 7. točke petega odstavka tega člena.

(8) Če skrbnik v času trajanja pogodbe o prenosu ugotovi, da pooblaščenec ne izpolnjuje več pogojev iz 5. do 7. točke petega odstavka tega člena, od upravljavca pisno zahteva, da pogodbo o prenosu s pooblaščenecem prekine.

(9) Če je pogodba o prenosu prekinjena na podlagi prejšnjega odstavka, pooblaščenec ni upravičen do nadomestila zaradi odstopa od pogodbe o prenosu.

27. člen

(redno obveščanje o stanju na osebnih računih članov premostitvenega sklada)

(1) Upravljavec premostitvenega sklada članu premostitvenega sklada najkasneje do 31. januarja tekočega leta vsako leto, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, izda potrdilo o stanju na osebnem računu člana premostitvenega sklada in podatek o vseh vplačilih v premostitveni sklad v preteklem letu.

(2) Upravljavec premostitvenega sklada športnemu društvu do 31. januarja tekočega leta, po stanju na dan 31. decembra prejšnjega leta, predloži potrdilo o vseh vplačilih športnega društva v prejšnjem koledarskem letu.

(3) Šteje se, da je obveznost iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjena, če upravljavec premostitvenega sklada članom premostitvenega sklada omogoči elektronski sistem obveščanja v obliki elektronskega predala ali če jim omogoči dostop do osebnega portala. Na zahtevo člana premostitvenega sklada je upravljavec premostitvenega sklada dolžan izdati tudi pisno potrdilo o stanju na osebnem računu, ki je legitimacijski papir za uveljavljanje pravic iz premostitvenega zavarovanja.

(4) Agencija za trg vrednostnih papirjev določi obrazca potrdil iz prvega in drugega odstavka tega člena ju objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

35. člen

(nadzor nad upravljanjem naložb premostitvenega sklada)

(1) Za nadzor nad upravljanjem naložb premostitvenega sklada je pristojna Agencija za trg vrednostnih papirjev.

(2) Za opravljanje nadzora iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

36. člen

(nadzor nad izplačevanjem, plačevanjem in uveljavljanjem davčnih olajšav)

(1) Za nadzor nad izplačevalci premostitvenih rent je pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Nadzor iz prejšnjega odstavka opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v skladu z določbami o postopku nadzora nad zavarovalnicami po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Za nadzor nad obvezno vključitvijo zavarovancev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona v premostitveno zavarovanje ter za nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem prispevkov v premostitveni sklad zavezancev za prispevek iz prvega odstavka 6. člena tega zakona je pristojen organ, pristojen za inšpekcijo dela (v nadaljnjem besedilu: inšpektorat).

(4) Inšpektorat opravlja nadzor v skladu z določbami tega zakona, zakona, ki ureja inšpekcijo dela, in zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(5) Za nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede uveljavljanja davčnih olajšav je pristojen davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in zakonom, ki ureja finančno upravo.

24. ZAKON O TRGU FINANČNIH INSTRUMENTOV

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja:

1. pogoje za ponudbo vrednostnih papirjev javnosti in za uvrstitev vrednostnih papirjev v trgovanje na organiziranem trgu finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: organizirani trg),
2. obveznosti glede razkrivanja informacij v zvezi z vrednostnimi papirji, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu,
3. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje investicijskih podjetij, upravljavcev mest trgovanja, izvajalcev storitev poročanja podatkov in poravnalnih sistemov s sedežem v Republiki Sloveniji,
4. pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem v drugih državah članicah in tretjih državah opravljajo investicijske storitve in posle v Republiki Sloveniji,
5. pravila trgovanja na organiziranih trgih, prepovedana ravnanja zlorabe trga in pravila poravnave poslov, sklenjenih na organiziranih trgih, ter pravila za večstranski sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: MTF) in organizirani sistem trgovanja (v nadaljnjem besedilu: OTF),
6. pravila delovanja Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) pri izvrševanju pooblastil po tem in drugih zakonih.

25. ZAKON O INVESTICIJSKIH SKLADIH IN DRUŽBAH ZA UPRAVLJANJE

3. člen (opredelitev kratic in vsebine pojmov)

(1) Posamezne kratice, uporabljene v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. ESMA je Evropski nadzorni organ – Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1095/2010/EU);
2. EBA je Evropski nadzorni organ – Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12);
3. EIOPA je Evropski nadzorni organ – Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48);
4. ESBR je Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1).

(2) Pojmi:

1. banka, banka države članice in banka tretje države imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo;
2. Direktiva 2004/39/ES, investicijsko podjetje, borznoposredniška družba, centralna depotna družba, upravljavec organiziranega trga, finančni posrednik, organizirani trg in finančni instrument imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1);

3. zavarovalnica in pozavarovalnica imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja finančne konglomerate;
4. premoženje in obveznosti imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen, če za posamezen primer ta zakon ne določa drugače;
5. kreditna institucija ima enak pomen kot v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2016/1014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izjem za trgovce z blagom (UL L št. 171 z dne 29. 6. 2016, str. 153).

(3) Agencija je Agencija za trg vrednostnih papirjev po ZTFI-1.

26. ZAKON O UPRAVLJAVCIH ALTERNATIVNIH INVESTICIJSKIH SKLADOV

2. člen

(prenos direktiv in izvajanje uredb Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. 7. 2011, str. 1;), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. 12. 2017, str. 35), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/61/EU) in
2. Direktiva 2013/14/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Direktive 2003/41/ES o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, Direktive 2009/65/ES o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in Direktive 2011/61/EU o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov v zvezi s prevelikim zanašanjem na bonitetne ocene (UL L št. 145 z dne 31. 5. 2013, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 354 z dne 23. 12. 2016, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/14/EU), v delu, v katerem se nanaša na upravljavce alternativnih investicijskih skladov.

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

1. Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 231/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z izjemami, splošnimi pogoji poslovanja, depozitarji, finančnim vzvodom, preglednostjo in nadzorom (UL L št. 83 z dne 22. 3. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 231/2013/EU);
2. Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 447/2013 z dne 15. maja 2013 o uvedbi postopka za UAIS, ki se odločijo, da bodo upoštevali Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 132 z dne 16. 5. 2013, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 447/2013/EU);
3. Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 448/2013 z dne 15. maja 2013 o uvedbi postopka za določitev referenčne države članice UAIS zunaj Unije v skladu z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 132 z dne 16. 5. 2013, str. 3; v nadaljnjem besedilu: Uredba 448/2013/EU);
4. Uredbe (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L št. 115 z dne 25. 4. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2017/1991 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 345/2013 o evropskih skladih tveganega kapitala in Uredbe (EU) št. 346/2013 o

- evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L št. 293 z dne 10. 11. 2017, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 345/2013/EU);
5. Uredbe (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L št. 115 z dne 25. 4. 2013, str. 18), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2017/1991 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o spremembi Uredbe (EU) št. 345/2013 o evropskih skladih tveganega kapitala in Uredbe (EU) št. 346/2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L št. 293 z dne 10. 11. 2017, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 346/2013/EU);
 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 694/2014 z dne 17. decembra 2013 o dopolnitvi Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo vrste upraviteljev alternativnih investicijskih skladov (UL L št. 183 z dne 24. 6. 2014, str. 18; v nadaljnjem besedilu: Uredba 694/2014/EU),
 7. Uredbe (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 98; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/760/EU).

(3) Organ, pristojen za izvajanje Uredbe 345/2013/EU in Uredbe 346/2013/EU, je Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

27. ZAKON O PREVZEMIH

8. člen (usklajeno delovanje)

(1) Osebe, ki delujejo usklajeno, so osebe, ki na podlagi izrecnega ali tihega, ustno ali pisno sklenjenega sporazuma sodelujejo in katerih cilj je pridobiti ali utrditi kontrolo nad ciljno družbo ali onemogočiti prevzemniku uspešnost prevzemne ponudbe.

(2) Domneva se, da usklajeno delujejo:

1. osebe, ki jih povezujejo samo okoliščine v zvezi s pridobitvijo vrednostnih papirjev, kot so:
 - časovno obdobje, v katerem so jih pridobivale,
 - velikost pridobljenih deležev, deležev, ki jih že imajo, deležev drugih imetnikov ali
 - druge okoliščine v zvezi s temi pridobitvami, ki kažejo na skupni namen teh oseb;
2. člani posloводства ali nadzornega sveta oseb, ki delujejo usklajeno;
3. člani posloводства ali nadzornega sveta z osebami, v katerih so člani teh organov;
4. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani, ali
5. osebe, ki so predlagale sprejetje sklepa skupščine ciljne družbe o imenovanju ali odpoklicu članov organa vodenja ali nadzora ali drugega sklepa, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala in ki so z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(3) Velja neizpodbitna domneva, da usklajeno delujejo:

1. odvisna družba in obvladujoča oseba,
2. družbe, ki so odvisne od iste obvladujoče osebe, ali
3. **(črtana)**.

(4) Odvisna družba po tem zakonu je družba:

1. v kateri ima druga oseba večino glasovalnih pravic;
2. v kateri ima druga oseba pravico imenovati ali razrešiti večino članov organa vodenja ali nadzora in je sočasno delničar ali družbenik te družbe;
3. v kateri je druga oseba delničar ali družbenik in sama nadzoruje večino glasovalnih pravic, v skladu z dogovorom, sklenjenim z drugimi delničarji ali družbeniki, ali
4. v kateri ima druga oseba pravico izvajati prevladujoč vpliv ali nadzor.

(5) Druga oseba iz prejšnjega odstavka je obvladujoča oseba odvisne družbe.

(6) Pri presoji, ali ima oseba položaj obvladujoče osebe, se pravicam te osebe iz tretjega odstavka tega člena prištejejo pravice, katerih imetniki so druge osebe, v katerih ima ta oseba večinski kapitalski delež ali večino glasovalnih pravic.

(7) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec te osebe oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kakor zakonska zveza (v nadaljnjem besedilu: zunajzakonska skupnost), ali s katero živi v registrirani istospolni partnerski skupnosti;
2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti, in
3. druge osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti in so osebi dodeljene v skrbništvo.

(8) Za usklajeno delovanje se ne šteje uresničevanje glasovalne pravice na podlagi organiziranega zbiranja pooblastil, če so bila zbrana v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, razen če je s tem samo prikrit sporazum, katerega cilj je pridobiti ali utrditi kontrolo nad ciljno družbo. O nameri, razlogih in načinu organiziranega zbiranja pooblastil v ciljnih družbi mora pooblaščen oseb predhodno obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija), sicer se domneva, da je z organiziranim zbiranjem pooblastil samo prikrit sporazum iz prejšnjega stavka.

(9) Agencija lahko ob soglasju ministra, pristojnega za gospodarstvo, v skladu s tem zakonom določi podrobnejša merila usklajenega delovanja.

28. ZAKON O PRVEM POKOJNINSKEM SKLADU IN PREOBLIKOVANJU POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

1. člen

Posamezni pojmi in kratice, uporabljene v tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. Prvi pokojninski sklad Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Prvi pokojninski sklad) je ločeno premoženje nastalo z zamenjavo lastniških certifikatov pooblaščenih investicijskih družb, ki se po tem zakonu prenesejo na Prvi pokojninski sklad, in ki ga v svojem imenu in za račun zavarovancev upravlja Kapitalski sklad izključno z namenom zagotoviti kritje za izpolnitev obveznosti iz zavarovalnih polic dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu;
2. Kapitalski sklad je Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja ustanovljen na podlagi zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 56/92 – odločba US, 5/94, 7/96, 29/97 – odločba US in 54/98);
3. Pooblaščen investicijske družbe so pooblaščen investicijske družbe, ustanovljene na podlagi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 25/97, 32/97 – popr., 10/98 in 26/99 – v nadaljnjem besedilu: ZISDU),
4. Družba za upravljanje je družba, ki ima dovoljenje Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija) za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov na podlagi ZISDU;
5. ZZLPPO je zakon o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe (Uradni list RS, št. 30/98, 72/98 – odločba US in 12/99),
6. ZZSPID je zakon o zagotavljanju sredstev pooblaščenim investicijskim družbam zaradi zamenjave teh sredstev za zbrane lastniške certifikate (Uradni list RS, št. 59/96),
7. zavarovanec je upravičenec do pokojninske rente na podlagi dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu,
8. pokojninski bon je enostransko oblikovalno upravičenje, ki ga imetnik uresniči z zamenjavo za polico dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu,
9. premoženje v upravljanju Slovenske razvojne družbe je premoženje, ki ga ob uveljavitvi tega zakona upravlja Slovenska razvojna družba in ki ga je bila na podlagi 24., 25. in 26. člena ZZLPPO dolžna prodati pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate;

10. dodatno premoženje je državno premoženje, ki ga je bila Republika Slovenije dolžna zagotoviti za prodajo pooblaščenim investicijskim družbam za certifikate na podlagi 52. člena ZZLPPO,
11. Klirinško depotna družba je delniška družba, ki po zakonu o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99) vodi centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: centralni register),
12. Uslužbenki certifikati so lastniški certifikati, ki jih je zaposlenim v javnih zavodih, državnih organih in drugih organih in organizacijah, ki se pretežno financirajo iz proračunskih sredstev, izdala Republika Slovenija v skladu s šestim odstavkom 31. člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 55/92, 77/93, 31/93, 43/93, 32/94, 43/95 in 1/96 – v nadaljnjem besedilu: ZLPP).

29. ZAKON O TRGU FINANČNIH INSTRUMENTOV

13. poglavje

PORAVNAVA POSLOV S FINANČNIMI INSTRUMENTI

13.1 Temeljna pravila o poravnavi poslov s finančnimi instrumenti

433. člen

(poravalni sistem za poravnavo borznih poslov z vrednostnimi papirji)

Poravnava borznih poslov, katerih predmet so nematerializirani vrednostni papirji, vpisani v centralni register, se opravlja prek poravnalnega sistema, ki ga upravlja CDD, razen če borza sklene ustrezen dogovor z drugim upravljavcem poravnalnega sistema v skladu z oddelkom 13.4 tega zakona.

434. člen

(poravalni sistem za poravnavo borznih poslov z drugimi finančnimi instrumenti)

Poravnava borznih poslov z drugimi finančnimi instrumenti, razen z vrednostnimi papirji iz prejšnjega člena, se opravlja prek poravnalnega sistema, ki ga upravlja CDD, razen če borza sklene ustrezen dogovor z drugim upravljavcem poravnalnega sistema v skladu z oddelkom 13.4 tega zakona.

435. člen

(pravila poravnalnega sistema o vnosu in nepreklicnost nalogov)

(1) Pravila poravnalnega sistema o trenutku vnosa nalogov za poravnavo v poravalni sistem in o trenutku nepreklicnosti teh nalogov ne vplivajo na pravila povezanih poravnalnih sistemov glede vnosa in nepreklicnosti nalogov za poravnavo, razen če je izrecno določeno drugače v pravilih vseh povezanih poravnalnih sistemov.

(2) Upravljavec povezanega poravnalnega sistema zagotovi, da so pravila povezanega poravnalnega sistema v čim večji meri usklajena s pravili drugih povezanih poravnalnih sistemov glede opredelitev trenutka vnosa in nepreklicnosti nalogov za poravnavo.

436. člen

(dostop do CNS, sistemov obračuna in poravnalnih sistemov)

Pravila CNS, sistema obračuna in poravnalnega sistema določajo pregledna, nediskriminatorna in objektivna merila za neposreden ali posreden dostop do teh sistemov, ki veljajo enako za člane in udeležence s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici.

437. člen

(črtan)

13.2 CDD

13.2.1 Dejavnosti in statusne posebnosti CDD

438. člen (dejavnosti CDD)

(1) Dejavnosti CDD, kot jo opredeljuje 17. člen tega zakona, so določene z Uredbo 909/2014/EU in dovoljenjem, ki ga v zvezi s tem pridobi od agencije na podlagi te uredbe in Uredbe o izvajanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah (Uradni list RS, št. 60/16).

(2) Storitve iz Uredbe 909/2014/EU opravlja CDD pod razumnimi in nediskriminatornimi poslovnimi pogoji za vse osebe, ter članom ne sme neupravičeno onemogočati dostopa do poravnalnega sistema.

(3) CDD denarna izplačila, ki jih prejme za račun tretjih oseb, sprejema v dobro denarnega računa iz 40. člena Uredbe 909/2014/EU oziroma drugega fiduciarnega računa, kadar to ni v nasprotju z zahtevami Uredbe 909/2014/EU.

(4) CDD vrednostne papirje, ki jih prejme za račun tretjih oseb, sprejema v dobro posebnega računa vrednostnih papirjev.

439. člen (omejitve pravice upnikov CDD)

Ne glede na drug zakon ima denarni račun oziroma račun vrednostnih papirjev iz drugega oziroma tretjega odstavka 438. člena tega zakona položaj fiduciarnega računa, na katerega upniki CDD z izvršilnimi ukrepi ali z ukrepi zavarovanja ne morejo posegati. V primeru stečaja oziroma drugega postopka zaradi insolventnosti ali kapitalske neustreznosti CDD, so denarno dobroimetje oziroma vrednostni papirji na tem računu izločeni iz stečajne mase CDD oziroma iz učinkovanja ukrepov zaradi insolventnosti ali kapitalske neustreznosti.

440. člen (obvestilo o začetku postopka zaradi insolventnosti)

(1) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je odločil o začetku postopka zaradi insolventnosti zoper CDD, o začetku takšnega postopka nemudoma obvesti agencijo in Banko Slovenije.

(2) Agencija o začetku postopka iz prejšnjega odstavka obvesti ESMA ter ESRB.

13.2.2 Dolžnosti CDD in nadzor agencije

441. člen (dolžnost varovanja zaupnih informacij)

(1) CDD kot zaupne varuje vse osebne podatke oziroma poslovne skrivnosti posameznega izdajatelja, imetnika, člana ali druge osebe, ne glede na to, kako je pridobila te informacije, razen če je s posebnim predpisom določena javnost teh informacij.

(2) Člani organov CDD, njeni delničarji in delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom oziroma pri opravljanju storitev za CDD kakorkoli dostopne zaupne informacije iz prejšnjega odstavka, teh informacij ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(3) Za zaupne informacije iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja drugi odstavek 311. člena 312. člen ter prvi, tretji in četrti odstavek 313. člena tega zakona.

442. člen (tarifa CDD)

(1) CDD oziroma drug centralni depozitar, ki opravlja storitve za izdajatelje delnic, inkorporirane po ZGD-1, s tarifo določi nadomestila:

1. za odpiranje, zapiranje in vodenje računov ter za opravljanje vpisov v centralnem registru oziroma centralnem depozitu,
2. ki jih plačujejo izdajatelji za storitve v zvezi z izdajo, razveljavitvijo in zamenjavo njihovih vrednostnih papirjev ter za vodenje registra imetnikov za izdajatelja,
3. za storitve v zvezi s prevzemi in
4. za druge storitve, ki jih opravlja.

(2) Nadomestila iz prejšnjega odstavka so v skladu z razumnimi poslovnimi pogoji in ne smejo biti diskriminatorna za posamezne imetnike, izdajatelje, prevzemnike ali vrste vrednostnih papirjev.

(3) CDD oziroma drug centralni depozitar po objavi oziroma spremembi tarife agenciji nemudoma pošlje vsakokratno spremembo višine nadomestil iz prvega odstavka tega člena, skupaj z obrazložitvijo razlogov za spremembe. Če agencija oceni, da je treba v zvezi s spremembo tarife začeti postopek nadzora v zvezi s skladnostjo tarife CDD oziroma drugega centralnega depozitarja s prejšnjim odstavkom, agencija pridobi mnenje Banke Slovenije, CDD oziroma drug centralni depozitar pa zagotovi dokaze glede skladnosti tarife z zakonskimi zahtevami oziroma z razumnimi poslovnimi pogoji.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko agencija v zvezi z nadomestili iz 2. točke prvega odstavka tega člena, za delnice družb, ki so zavezane izdati delnice kot nematerializirani vrednostni papir samo na podlagi ZGD-1, pridobi mnenje ministra oziroma ministrice, pristojne za gospodarstvo, glede skladnosti višine teh nadomestil s pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(5) CDD oziroma drug centralni depozitar odpravita kršitve in predložita poročilo o njihovi odpravi, kot jima je to naloženo z odredbo agencije, izdano zaradi neskladja tarife z drugim odstavkom tega člena, najkasneje v treh delovnih dneh od dokončnosti odredbe.

443. člen (pristojnost agencije za nadzor nad CDD)

(1) Agencija je pristojna za nadzor nad CDD.

(2) Agencija opravlja nadzor nad CDD zaradi preverjanja, ali CDD posluje v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter drugimi akti, ki urejajo poslovanje s finančnimi instrumenti, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(3) Agencija opravlja nadzor nad CDD:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem objavljenih informacij in poročil ter obvestil CDD in drugih oseb, ki ji po tem ali drugem zakonu poročajo,
2. z opravljanjem pregledov poslovanja CDD,
3. z izrekanjem nadzornih ukrepov.

(4) Agencija lahko CDD pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje nadzorne ukrepe:

1. odreditev odprave kršitve, ki lahko vključuje tudi zahtevo za ustrezno spremembo ali dopolnitev pravil CDD,
2. odvzem dovoljenja.

(5) Za nadzor nad CDD se smiselno uporabljajo 241. do 247. člen, prvi odstavek 249. člena, 251., 252., 263. in 265. člen ZBan-2.

(6) Pri smiselni uporabi določb ZBan-2 iz prejšnjega odstavka se:

1. namesto pojma »banka« uporablja pojem »CDD«,
2. namesto pojma »Banka Slovenije« uporablja pojem »agencija«,
3. namesto napotila na predpise iz drugega odstavka 9. člena ZBan-2 uporablja napotilo na drugi odstavek tega člena.

(7) Za izvajanje nadzora po tem ali drugem zakonu CDD agenciji omogoča elektronski dostop do podatkov, ki jih zbira na podlagi zakonov, ki urejajo prevzeme, nematerializirane vrednostne papirje in trgovanje s finančnimi instrumenti.

(8) Agencija lahko dostopa do podatkov iz tega člena v obsegu, ki je potreben za izvajanje posameznega nadzora. Pridobljene podatke je dolžna varovati v skladu z zakonom, ki varuje osebne podatke, in s pravili o varovanju poklicne skrivnosti.

13.3 Člani CDD

444. člen

(članstvo v CDD in obveščanje agencije o članih)

(1) CDD s pravili določi pregledna in nediskriminatorna merila, ki temeljijo na objektivnih merilih za organizacijske, tehnične in kadrovske pogoje ter pogoje glede kapitalske ustreznosti in likvidnosti, ki jih izpolnjujejo člani CDD oziroma prijavitelji v članstvo.

(2) CDD agencijo in Banko Slovenije redno obvešča o sprejemu novih članov in prenehanju položaja člana in ji dostavlja vsakokraten seznam članov.

445. člen

(postopki zaradi insolventnosti člana poravnalnega sistema)

(1) Začetek postopka zaradi insolventnosti ali drugega postopka ali ukrepa pristojnega organa Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države zoper člana poravnalnega sistema, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov tega člana, ne vpliva na pravice in obveznosti tega člana, drugih članov in drugih udeležencev poravnalnega sistema v zvezi z udeležbo v tem sistemu, ki so nastale pred začetkom tega postopka.

(2) Za pravice in obveznosti članov in drugih udeležencev poravnalnega sistema v zvezi z udeležbo v tem sistemu se v postopku ali ukrepu iz prejšnjega odstavka uporablja pravo, ki velja za ta sistem.

(3) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena je trenutek, ko pristojni organ odloči o začetku takšnega postopka ali ukrepa. Če predpisi, ki urejajo postopek ali ukrep iz prvega odstavka tega člena, določajo nastanek pravnih posledic postopka ali ukrepa glede na drugo uradno dejanje v postopku, se kot začetek postopka ali ukrepa šteje trenutek tega dejanja.

(4) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je odločil o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena, o začetku takšnega postopka ali ukrepa nemudoma obvesti agencijo in upravljavca poravnalnega sistema, ki deluje na podlagi dovoljenja agencije in katerega član oziroma drug udeleženec je oseba, zoper katero je bil začet postopek oziroma izdan ukrep iz prvega odstavka tega člena. Organ, ki odloči o začetku postopka ali ukrepa, v odločitvi navede dan, uro in minuto sprejetja odločitve.

(5) Agencija po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, o začetku postopka iz prvega odstavka tega člena obvestiti ESMA ter ESRB.

(6) Če je član poravnalnega sistema, zoper katerega je bil začet postopek ali ukrep iz prvega odstavka tega člena, tudi udeleženec povezanega poravnalnega sistema države članice, obvesti agencija, po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka, organ države članice, ki je pristojen za nadzor nad delovanjem povezanega poravnalnega sistema, o začetku takšnega postopka ali ukrepa.

446. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost nalogov za poravnavo)

(1) Nalog za poravnavo, ki ga v poravnalni sistem vnese član tega sistema, je veljaven, če je nalog za poravnavo vstopil v poravnalni sistem pred začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka prejšnjega člena zoper tega člana oziroma drugega udeleženca, za katerega račun je poravnalni član vnesel nalog za poravnavo.

(2) Nalog za poravnavo je veljaven tudi, če je vstopil v poravnalni sistem po začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka prejšnjega člena zoper člana oziroma drugega udeleženca, za katerega račun je poravnalni član vnesel nalog za poravnavo, če se ta nalog za poravnavo izvrši v poravnalnem sistemu še isti delovni dan, kot ga določajo pravila poravnalnega sistema, in če upravljavec poravnalnega sistema dokaže, da ob nastopu nepreklicnosti naloga za poravnavo ni vedel in ni mogel vedeti za začetek takšnega postopka ali ukrepa.

(3) Določbe drugih predpisov, ki v zvezi z začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 445. člena tega zakona določajo pravico do odpovedi pogodbe ali do razveljavitve izvršenih transakcij oziroma neveljavnost ali prepoved pobota, se ne uporabljajo, če so denarne obveznosti in denarne terjatve udeleženca poravnalnega sistema prenehale oziroma bile prenovljene v skladu s pravili poravnalnega sistema o neto poravnavi.

447. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost pravic iz naslova zavarovanja)

(1) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 445. člena tega zakona zoper člana ali drugega udeleženca poravnalnega sistema ne vpliva na veljavnost in izvrševanje pravic iz zavarovanja na premoženju, ki ga je ta član zagotovil za svoj račun ali za račun drugih udeležencev, če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala:

1. pred začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 445. člena tega zakona in je član zagotovil premoženje kot zavarovanje pred začetkom tega postopka ali ukrepa, ali
2. po začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 445. člena tega zakona oziroma je bilo premoženje zagotovljeno po začetku tega postopka ali ukrepa, če je pravica zavarovanja nastala oziroma je bilo premoženje zagotovljeno zaradi izvršitve naloga iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Za pravico zavarovanja na premoženju se šteje zastavna pravica ali pravica na podlagi prenosa v zavarovanje, ki ga zagotovi član poravnalnega sistema v zvezi z udeležbo v poravnalnem sistemu.

(3) Če upravljavec poravnalnega sistema drugemu upravljavcu poravnalnega sistema v okviru povezanega poravnalnega sistema zagotovi dodatno jamstvo, potem začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 445. člena tega zakona proti sprejemnemu upravljavcu poravnalnega sistema ne vpliva na pravice posredovalnega upravljavca poravnalnega sistema.

13.4 Drug poravnalni sistem za poravnavo borznih poslov

448. člen

(upravljanje poravnalnega sistema za poravnavo borznih poslov)

(1) Borza lahko za zagotovitev poravnave borznih poslov izbere katerikoli poravnalni sistem, ki ga upravlja:

1. borznoposredniška družba, banka ali druga pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki za upravljanje tega poravnalnega sistema dobi dovoljenje agencije, ali
2. investicijsko podjetje, banka ali druga pravna oseba druge države članice, ki je na podlagi dovoljenja nadzornega organa te države članice upravičena upravljati tak poravnalni sistem.

(2) Za upravljavca poravnalnega sistema iz 1. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo pododdelka 13.2.1 in 13.2.2, oddelek 13.3 tega zakona ter akti, sprejeti na podlagi Uredbe 909/2014/EU glede dovoljenja za upravljanje poravnalnega sistema ter nadzora agencije in Banke Slovenije.

(3) Za poravnalni sistem, ki ga upravlja upravljavec iz prvega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo 39. do 41. člen Uredbe 909/2014/EU.

(4) Za izbiro upravljavca sistema iz prvega odstavka tega člena borza dobi dovoljenje agencije.

(5) Agencija lahko zavrne zahtevo za dovoljenje za izbiro poravnalnega sistema samo v enem od naslednjih primerov:

1. če izbrani upravljavec poravnalnega sistema ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena,
2. če izbrani upravljavec poravnalnega sistema ne zagotovi povezav in drugih pogojev za opravljanje poravnave borznih poslov v skladu z 39. do 41. členom Uredbe 909/2014/EU ali
3. v drugih primerih, ko je to očitno potrebno za zagotovitev normalnega delovanja borznega trga.

(6) Za poravnalni sistem iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja peti odstavek 320. člena tega zakona.

(7) V primeru izbire poravnalnega sistema, ki ga upravlja oseba iz prvega odstavka tega člena, poravnalno obdobje določi borza v pravilih borze.

(8) Agencija pred izdajo soglasja k pravilom borze iz prejšnjega odstavka oziroma njihovim spremembam na podlagi tretjega odstavka 385. člena tega zakona v zvezi z določbami iz prejšnjega odstavka predhodno pridobi mnenje Banke Slovenije.

(9) Agencija zavrne soglasje k pravilom borze ali spremembam pravil borze glede določb, ki se nanašajo na poravnalno obdobje, če:

1. ne pridobi pozitivnega mnenja Banke Slovenije glede ustreznosti ureditve vodenja sistema poravnave vrednostnih papirjev,
2. predlagana ureditev ne omogoča nemotene in urejenega delovanja finančnih trgov ali
3. s strani poravnalnega sistema niso izpolnjeni pogoji za zagotavljanje zanesljive, učinkovite in ekonomične poravnave borznih poslov.

449. člen

(pravica borznega člana do izbire poravnalnega sistema)

(1) Borza borznemu članu na njegovo zahtevo omogoči, da poravnavo svojih obveznosti na podlagi borznih poslov opravlja prek drugega poravnalnega sistema države članice od tistega, ki ga je izbrala borza, če so izpolnjeni naslednji pogoji, pod pogojem, da:

1. med poravnalnimi sistemom, ki ga je izbrala borza v skladu s 434. členom tega zakona, in poravnalnim sistemom, ki ga je izbral borzni član, obstajajo ustrezne povezave, ki omogočajo učinkovito in ekonomično poravnavo borznih poslov, in
2. je agencija izdala dovoljenje za poravnavo prek poravnalnega sistema, ki ga je izbral borzni član.

(2) Agencija izda dovoljenje iz 2. točke prejšnjega odstavka, če tehnični pogoji za poravnavo prek poravnalnega sistema, ki ga je izbral borzni član, omogočajo nemoteno in urejeno delovanje finančnih trgov. Dovoljenje se izda brez poseganja v pristojnosti nadzornih organov, ki poravnalni sistem nadzorujejo, pri presoji pa se upošteva nadzor, ki ga opravlja nadzorni organ, nad poravnalnim sistemom.

(3) Za poravnalni sistem, ki ga je izbral borzni član, se smiselno uporablja peti odstavek 320. člena tega zakona.

30. ZAKON O KMETIJSTVU

61.d člen (varuh)

(1) Varuh odnosov v verigi preskrbe s hrano (v nadaljnjem besedilu: varuh) spremlja ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano, objavlja primere dobrih poslovnih praks na spletni strani varuha in o tem obvešča javnost, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in varovanje poslovnih skrivnosti.

(2) Varuh priglasi Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence morebitna nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano (v nadaljnjem besedilu: nedovoljena ravnanja).

(3) Varuh letno poroča vladi o primerih dobrih in slabih poslovnih praks v verigi preskrbe s hrano ter vladi predlaga sprejetje tistih ukrepov, ki pozitivno vplivajo na verigo preskrbe s hrano, pri čemer upošteva varstvo osebnih podatkov in varovanje poslovnih skrivnosti.

172. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, in inšpektorji, ki delujejo v okviru uprave, pooblaščen za nadzor po tem zakonu ali drugih predpisih.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o varnosti živil neživalskega izvora v vseh fazah pridelave in predelave ter nadzor organizacij za ugotavljanje skladnosti po tem zakonu opravljajo inšpektorji za hrano. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o kakovosti živil v vseh fazah pridelave in predelave opravljajo inšpektorji za hrano za živila neživalskega izvora in uradni veterinarji za živila živalskega izvora. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o varnosti živil neživalskega izvora in kakovosti živil v distribuciji ter o varnosti in kakovosti živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu opravljajo inšpektorji za hrano in uradni veterinarji.

(3) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na carinski postopek za izvoz in postopek sprostitev kmetijskih pridelkov ali živil neživalskega izvora v prosti promet, opravljajo fitosanitarni inšpektorji in inšpektorji za hrano. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na postopek za sprostitev živil živalskega izvora v prosti promet, opravljajo uradni veterinarji.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek nadzor nad varnostjo in kakovostjo ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil, ki se nanaša na sprostitev v prost promet za živila neživalskega izvora, opravljajo fitosanitarni inšpektorji in inšpektorji za hrano. Nadzor nad uvozom ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil, ki se nanaša na sprostitev v prost promet za živila živalskega izvora, opravljajo uradni veterinarji.

(5) Nadzor nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali opravljajo kmetijski inšpektorji in uradni veterinarji ter inšpektorji za hrano.

(6) Kadar onesnaževala v primarni pridelavi kmetijskih proizvodov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica ravnanja nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavlja inšpektor, pristojen za okolje, in kmetijski inšpektor v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(7) Nadzor nad izvajanjem 61.f in 61.g člena tega zakona opravlja Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, odloča pa tudi kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve 61.f člena tega

zakona. Nadzorni in prekrškovni postopek se vodi na podlagi uporabe določb zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence. Ministrstvo in Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence skleneta pogodbo o financiranju nadzora nad izvajanjem 61.f in 61.g člena tega zakona. V pogodbi se natančneje določijo medsebojne pravice, obveznosti, roki in način plačila.

(8) Nadzor nad izvajanjem prvega, drugega in četrtega odstavka 66. člena tega zakona opravljata v delu, ki se nanaša na kmetijske pridelke in živila, inšpektor za hrano in uradni veterinar.

(9) Nadzor nad izvajanjem prvega in tretjega odstavka 66. člena tega zakona v delu, ki se nanaša na storitve, povezane s kmetijsko dejavnostjo, opravlja kmetijski inšpektor.

(10) Nadzor nad dopolnilnimi dejavnostmi na kmetiji, ki se nanašajo na gozdarske dejavnosti, in izvajanjem storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, opravlja gozdarski inšpektor.

(11) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(12) Nadzor nad izvajanjem začasnega ali občasnega dela v kmetijstvu od 105.a do 105.e člena tega zakona opravlja inšpektorat, pristojen za delo. Za ta namen imajo inšpektorji, pristojni za delo, dostop do RKG.

31. ZAKON O NEMATERIALIZIRANIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH

3. člen

(agencija, država članica, organiziran trg, poravnalni sistem)

(1) Agencija je Agencija za trg vrednostnih papirjev.

(2) Država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(3) Organiziran trg je organiziran trg, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(4) Poravnalni sistem je poravnalni sistem, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov.

39. člen

(dostop do podatkov)

(1) Do podatkov iz centralnega registra, ki se nanašajo na posamezno osebo kot imetnika ali upravičenca, se dostopa v skladu s tem členom.

(2) Vsak lahko od centralne depotne družbe zahteva podatke, ki se nanašajo nanj. Vsak član centralne depotne družbe, ki vodi račune strank, lahko zahteva podatke v zvezi s stanjem in vpisi na teh računih.

(3) Agencija, sodišče, davčni organ, Banka Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor, drug državni organ, nosilec javnega pooblastila, organ Evropske unije ali države članice lahko zahteva podatke iz centralnega registra, ki jih potrebuje pri opravljanju nalog iz svoje pristojnosti.

(4) Statistični urad Republike Slovenije ima pravico do podatkov, ki jih potrebuje za izvedbo nacionalnega programa statističnih raziskovanj Republike Slovenije in za statistične namene.

(5) Vsak lahko zahteva podatke, ki se v skladu s tretjim odstavkom 25. člena tega zakona vodijo v delniški knjigi ali knjigi drugih imenskih nematerializiranih vrednostnih papirjev, razen podatkov o davčni številki in enolični identifikaciji fizične osebe. Omejitev glede teh podatkov ne velja v primerih iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Centralna depotna družba osebam, ki lahko zahtevajo podatke v skladu z drugim do petim odstavkom tega člena, v petih delovnih dneh posreduje podatke, ki so jih te osebe upravičene zahtevati. Osebam iz tretjega in četrtega odstavka tega člena centralna depotna družba posreduje podatke brezplačno.

32. ZAKON O BANČNIŠTVU

7. člen

(drugi pojmi)

(1) V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:
 - kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,
 - kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem,
 - nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija ali
 - nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;
2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;
3. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);
4. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
5. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36);
6. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010;
7. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010;
8. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010;

9. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010;

10. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;

11. »finančna družba« pomeni:

- institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
- finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013,
- finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
- nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
- podružnico banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

- pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojjo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
- pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojjo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
- terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
- sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškimi indeksom ali lastniškimi instrumentom, dolžniškimi indeksom ali dolžniškimi instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
- sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
- okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;

13. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;

14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;

15. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;

16. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev;

17. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, metoda notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;

18. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;

19. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;

20. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;

21. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:

- njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,
- otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,
- druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali
- starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;

22. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon;

23. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013;

24. »skupina« pomeni nadrejeno osebo in njene podrejene družbe;

25. »sistemska pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemska tveganje in ima položaj:

- EU nadrejene banke,
- podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
- banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;

26. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;

27. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;

28. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;

29. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;

30. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 22. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

3.6. Izključitev uporabe ZPre-1

76. člen

(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 250. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu z 253. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna

za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

77. člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz 76. člena tega zakona tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 76. člena tega zakona, če še dosega prevzemni prag.

78. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

376. člen

(kršitve v zvezi z obveščanjem Agencije za trg vrednostnih papirjev)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 78. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev (drugi odstavek 78. člena tega zakona).

(2) Banka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba banke pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(5) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

380. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 376. člena tega zakona prekrškovni organ Agencija za trg vrednostnih papirjev, za kršitve iz 379. člena tega zakona pa Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije.

33. ZAKON O PRAVNIH NASLEDNICAH POOBLAŠČENIH INVESTICIJSKIH DRUŽB

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja delniške družbe, ki so pravne naslednice pooblaščenih investicijskih družb (v nadaljnjem besedilu: družbe naslednice). Zaradi varstva delničarjev in delničark (v nadaljnjem besedilu: delničarjev) zanje uvaja obveznost statusa javne družbe, nekatere posebne določbe glede na ureditev v zakonih, ki urejajo trg vrednostnih papirjev, gospodarske družbe in prevzeme, obveznost obveščanja in poročanja ter dodaten nadzor Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: agencija).

34. ZAKON O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK

21. člen

(sodelovanje Banke Slovenije z Agencijo za trg vrednostnih papirjev)

(1) Banka Slovenije in Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) tesno sodelujeta pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter si prizadevata za učinkovito načrtovanje reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje.

(2) Banka Slovenije in ATVP si v največji možni meri prizadevata za poenotenje praks v zvezi z načrtovanjem reševanja in ukrepi za reševanje ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa.

(3) Banka Slovenije in ATVP si ob upoštevanju 17. člena tega zakona na zahtevo medsebojno posredujejo vse podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prenehanjem institucij.

28. člen

(omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja)

(1) Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se lahko običajni insolvenčni postopek začne le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(2) Pristojno sodišče ali drug organ, ki odloča o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja, nemudoma obvesti Banko Slovenije o vsakem predlogu za začetek običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam subjektov, za katere velja obveznost iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojno sodišče ali drug organ odloči o predlogu za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt iz prvega odstavka tega člena, če je predhodno o tem obvestil Banko Slovenije v skladu z drugim odstavkom tega člena in:

1. je Banka Slovenije pristojno sodišče ali drug organ obvestila, da v zvezi s subjektom reševanja ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje, ali
2. Banka Slovenije v sedmih dneh od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena ni izdala obvestila iz prejšnje točke.

(5) Če Evropska centralna banka v skladu s petim odstavkom 14. člena Uredbe 1024/2013/EU Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v sedmih dneh po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje.

58. člen

(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljani, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. ATVP, kadar je pristojna za nadzor investicijskega podjetja;
2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;
3. Evropski centralni banki;
4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;

5. Odboru za makrobonitetni nadzor in ESRB;
6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;
2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;
3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

269. člen **(smiselna uporaba za investicijska podjetja)**

(1) Do uveljavitve zakona, ki bo urejal reševanje investicijskih podjetij, se prvo in drugo poglavje tega zakona smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, določbe tega zakona, ki urejajo ukrepe za reševanje, pa le za investicijska podjetja iz dvanajstega odstavka 5. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K in 30/16), pri čemer opravlja naloge organa za reševanje investicijskih podjetij ATVP.

(2) Ne glede na 1. točko 267. člena tega zakona se 318. člen, drugi odstavek 321. člena, 322.a člen in 326. do 328. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2 in 27/16 – ZSJV) uporabijo, kadar se nanje sklicuje Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – uradno prečiščeno besedilo, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1J, 63/13 – ZS-K in 30/16).

(3) Ne glede na 270. člen tega zakona se prvi odstavek tega člena začne uporabljati šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

35. ZAKON O POSTOPKU SODNEGA IN IZVENSODNEGA VARSTVA NEKDANJIH IMETNIKOV KVALIFICIRANIH OBVEZNOSTI BANK

11. člen **(virtualna podatkovna soba)**

(1) Ministrstvo, pristojno za finance (v nadaljnjem besedilu: upravljavec podatkovne sobe), za vsako banko, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, vzpostavi ločeno virtualno podatkovno sobo, v kateri omogoča dostop do dokumentov iz prvega odstavka 22. člena tega zakona. Za vsako virtualno podatkovno sobo se oblikuje evidenca oseb, ki lahko vstopajo v to sobo. Evidenca se oblikuje na podlagi seznama iz 20. in 21. člena tega zakona, z vnosi pa jo dopolnjuje Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: Agencija) na podlagi podatkov, prejetih v vlogah za vstop v virtualno podatkovno sobo.

- (2) Virtualna podatkovna soba je zasnovana tako, da:
- se vstop do virtualne podatkovne sobe omogoči samo osebam, ki jih določa 13. člen tega zakona;
 - je vstop v virtualno podatkovno sobo avtomatiziran in poteka z uporabo kvalificiranih digitalnih potrdil;
 - o tem, ali oseba izpolnjuje pogoj iz prve alineje 13. člena tega zakona, odloči programska rešitev v okviru virtualne podatkovne sobe;

- omogoča osebi, ki ji je bil v skladu s prvo, drugo, tretjo, četrto, peto ali šesto alinejo 13. člena tega zakona omogočen vstop v virtualno podatkovno sobo, da sama omogoči vstop osebam, ki v virtualno podatkovno sobo vstopajo kot njeni pooblaščenici;
- se beležijo podatki, v kateri dokument je oseba vpogledala, in čas vsakega vpogleda v posamezen dokument.

(3) Virtualna podatkovna soba se zapre v petih letih po pravnomočnosti zadnje odločbe, izdane v postopku, ki se vodi na podlagi tega zakona.

36. ZAKON O IZVAJANJU UREDBE (EU) O DOKUMENTIH S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI O PAKETNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH ZA MALE VLAGATELJE IN ZAVAROVALNIH NALOŽBENIH PRODUKTIH

2. člen (pristojni organi)

(1) Organi, pristojni za izvajanje Uredbe 1286/2014/EU in tega zakona, so Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Banka Slovenije je pristojna za izvajanje Uredbe 1286/2014/EU in tega zakona v zvezi s paketnimi naložbenimi produkti za male vlagatelje, kot so opredeljeni v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 1286/2014/EU in hkrati v skladu s 23. točko prvega odstavka 2. člena Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 84) štejejo kot strukturirane vloge.

(3) Agencija za trg vrednostnih papirjev je pristojna za izvajanje Uredbe 1286/2014/EU in tega zakona v zvezi s paketnimi naložbenimi produkti za male vlagatelje, kot so opredeljeni v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 1286/2014/EU in hkrati v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, štejejo kot finančni instrumenti, razen v zvezi s paketnimi naložbenimi produkti iz prejšnjega odstavka.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna za izvajanje Uredbe 1286/2014/EU in tega zakona v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti za male vlagatelje, kot so opredeljeni v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 1286/2014/EU.

5. člen (postopek izreka ukrepa iz točke (a), (b) ali (d) drugega odstavka 24. člena Uredbe 1286/2014/EU)

(1) Ko nadzor nad izvajanjem Uredbe 1286/2014/EU vodi Banka Slovenije, izreče nadzorni ukrep iz točke (a), (b) ali (d) drugega odstavka 24. člena Uredbe 1286/2014/EU po postopku, ki se uporablja za nadzor nad bankami po zakonu, ki ureja bančništvo.

(2) Ko nadzor nad izvajanjem Uredbe 1286/2014/EU vodi Agencija za zavarovalni nadzor, izreče nadzorni ukrep iz točke (a), (b) ali (d) drugega odstavka 24. člena Uredbe 1286/2014/EU po postopku, ki se uporablja za nadzor nad zavarovalnicami po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Ko nadzor nad izvajanjem Uredbe 1286/2014/EU vodi Agencija za trg vrednostnih papirjev, izreče nadzorni ukrep iz točke (a), (b) ali (d) drugega odstavka 24. člena Uredbe 1286/2014/EU po postopku, ki se uporablja za nadzor nad družbo za upravljanje po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

6. člen

(postopek izreka ukrepa iz točke (c) drugega odstavka 24. člena Uredbe 1286/2014/EU)

(1) Nadzorni ukrep ali sankcijo zaradi prekrška, ki jo v skladu s prejšnjim členom izreče Banka Slovenije, Agencija za zavarovalni nadzor ali Agencija za trg vrednostnih papirjev, posamezni nadzorni organ objavi v skladu z določbami zakona, ki ureja bančništvo, če ta člen ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek pristojni organ v odločbi odloči, da se podatki o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

- se nadzorni ukrep izreče pravni ali fizični osebi in objava identitete oziroma osebnih podatkov o kršitelju ne bi bila sorazmerna ali
- bi objava podatkov o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

(3) Če pristojni organ ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi.

(4) Če pristojni organ ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz drugega odstavka tega člena, v odločbi, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bo vrsta in narava kršitve ter identiteta kršitelja javno objavljena kot javno opozorilo na spletni strani pristojnega organa, in ga pouči, da v primeru obstoja razlogov iz drugega odstavka tega člena te razloge navede v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o nadzornem ukrepu po predpisih, ki se v skladu s prejšnjim členom uporabljajo za nadzor nad izvajanjem 24. člena Uredbe 1286/2014/EU. V odločbi določi rok trajanja objave, upoštevajoč merila iz 29. člena Uredbe 1286/2014/EU, in svojo odločitev utemelji.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja pristojni organ ugotovi, da so podani razlogi iz drugega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi.

(6) Zoper odločbo, s katero pristojni organ zavrne ugovor, ima kršitelj pravico do sodnega varstva.

(7) Podatki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, štejejo za osebne, se iz objave po prvem odstavku tega člena izbrišejo po preteku roka iz četrtega odstavka tega člena, ki ne sme biti daljši od treh let. Ne glede na prejšnji stavek lahko pristojni organ na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, z odločbo odloči, da se podatki o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani pristojnega organa izbrišejo pred potekom roka iz prejšnjega stavka. Za zahtevo kršitelja se uporablja določba prejšnjega odstavka o sodnem varstvu.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona (minimalni standardi so v prilogi 4 Navodila za izvajanje Poslovnika Vlade Republike Slovenije št. 10),
- MSP-test (za celovito presojo posledic na gospodarstvo, predvsem za mala in srednje velika podjetja, je pri pripravi vseh predlogov zakonov, z izjemo zakonov iz petega odstavka 8.b člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije, obvezna uporaba MSP-testa),
- analize, študije,
- vprašalniki,
- ankete,
- pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona,
- drugo.

